

Den grønlandske Lods

Sejladsanvisninger
Østgrønland

Ajourført til SKR nr. 26/2020, den 1. juli 2020

Geodatastyrelsen

Den grønlandske Lods

Sejladsanvisninger
Østgrønland

Forord

”Den grønlandske Lods - Sejladsanvisninger Østgrønland” beskriver Grønlands østkyst fra Nunap Isua (Kap Farvel) til Kap Morris Jesup og er udarbejdet på grundlag af de for Geodatastyrelsen foreliggende oplysninger modtaget fra opmålingsskibe, statsinstitutioner, handelskibe og stedkendte personer m.fl.

Den foreliggende udgave er udarbejdet på grundlag af Den grønlandske Lods, 2. del Østgrønland.

Indsamling af nøjagtige oplysninger vedrørende den østgrønlandske kyststrækning er meget vanskelig, og nogle steder er beskrivelsen derfor ikke fyldestgørende, men supplerende oplysninger samt oplysning om eventuelle fejl modtages med tak af Geodatastyrelsen. Alle positioner og højdeangivelser i teksten er omtrentlige, og stammer fra forskellige dataindsamlingsmetoder. De har til formål at vejlede de søfarende ved sammenhold mellem bogen og de relevante kort. Det er dog Geodatastyrelsens håb, at denne udgave må være til hjælp under besejlingen af Østgrønland.

Detaljer vedrørende fyr, båker m.v. er ikke medtaget, idet der henvises til Dansk Fyrliste samt til de søkort, i hvilke fyr og båker er indtegnet.

Bogen er for farvandsbeskrivelsernes vedkommende inddelt syd fra i 11 farvandsområder, der hver er inddelt i underafsnit:

x.1 Passage af området

x.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer, bygder m.m.

x.3 Havne og ankerpladser

Foran beskrivelsen af hvert af de 11 farvandsområder er indsat et indeksskort, der med sidetal og pile henviser til forskellige farvandsafsnit, sejlløb, byer eller anløbssteder inden for området. I bogen er grønlandske stednavne skrevet med ny grønlandsk retskrivning. I kortene, der dækker de østgrønlandske farvande, er stednavne skrevet med gammel grønlandsk retskrivning.

Forskellen på ny / gammel retskrivning kan ses i publikationen ”Den grønlandske Lods - Forklaringer til stednavne”, der kan læses og hentes på www.gst.dk, og her findes en liste med dansk oversættelse / forklaring til de i denne bog forekommende grønlandske stednavne.

Rettelser til denne bog udkommer i Søkortrettelser på www.gst.dk.

Supplerende oplysninger samt oplysning om eventuelle fejl og mangler modtages gerne og kan sendes til:

Geodatastyrelsen
Lindholm Brygge 31
9400 Nørresundby
E-post: sfo@gst.dk

Ophavsret

Geodatastyrelsen har ophavsret til sine søkort, havneplaner og nautiske publikationer. Geodatastyrelsens ophavsret omfatter også enhver rettelse af dette materiale som angivet i nærværende publikation.

Ophavsretten omfatter enhver hel eller delvis gengivelse af materialet, herunder ved kopiering og tilgængeliggørelse i oprindelig eller ændret form.

Rettelserne i nærværende publikation må benyttes af den enkelte sejler/navigatør med henblik på opdatering/rettelse af vedkommendes retmæssige eksemplarer af søkort, havneplaner og nautiske publikationer fra Geodatastyrelsen.

Al øvrig benyttelse af rettelserne i nærværende publikation kræver en forudgående skriftlig tilladelse fra Geodatastyrelsen. Anmodning herom sendes til gst@gst.dk.

Denne udgave af **Den grønlandske Lods, Sejladsanvisninger Østgrønland** har gennemgået en gennemgribende redigering i 2015 og er ajourført til SKR 26/2020.

Geodatastyrelsen
1. juli 2020

Indholdsfortegnelse

Rettelsesliste - Søkortrettelser	2
Forord	3
Ophavsret	4
GST's udgivelser	6
Kapitel 1	
Nunap Isua (Kap Farvel) – Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle)	13
Kapitel 2	
Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) – Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn)	27
Kapitel 3	
Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) – Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm)	55
Kapitel 4	
Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) – Kap Vedel	83
Kapitel 5	
Kap Vedel – Kangikajik (Kap Brewster)	95
Kapitel 6	
Kangikajik (Kap Brewster) – Kap Simpson	105
Kapitel 7	
Kap Simpson – Kap Broer Ruys	137
Kapitel 8	
Kap Broer Ruys – Kap Oswald Heer	181
Kapitel 9	
Kap Oswald Heer – Depotnæsset	225
Kapitel 10	
Depotnæsset – Nordostrundingen	255
Kapitel 11	
Nordostrundingen – Kap Morris Jesup	265
Indeks	276

GST's udgivelser

Søkort og publikationer og vedligeholdelse af disse og ajourføring

Officielle danske søkort over og nautiske publikationer vedrørende danske, grønlandske og færøske farvande udgives af GST og kan købes hos GST's distributør Rosendahls, Vandtårnsvej 83A, 2860 Søborg, tlf. 4322 7300, e-mail: distribution@rosendahls.dk, www.rosendahlsboghandel.dk.

Udgivelser

GST udgiver endvidere følgende publikationer, der kan hentes gratis på GST's hjemmeside:

- Produktkatalog med indeksskort over søkortene
- Kort 1 - INT 1 med symboler, forkortelser og begreber i søkort
- Bag om søkortet som omhandler opmåling, pålidelighed og anvendelse
- Søkortrettelser (SKR)
- Den danske Lods - Generelle oplysninger
- Den grønlandske Lods - Generelle oplysninger om Grønland
- Den grønlandske Lods - Sejladsanvisninger Østgrønland
- Den grønlandske Lods - Sejladsanvisninger Vestgrønland
- Den grønlandske Lods - Forklaring til stednavne

Følgende publikationer udgives af GST og forhandles af Rosendahls, se www.rosendahlsboghandel.dk:

- Den danske Lods II med farvandsbeskrivelser
- Den færøske Lods
- Havneoplysninger for Færøerne

På www.danskehavnelods.dk findes ajourførte informationer om de danske erhvervs- og Lystbådehavne samt broer.

På www.gronlandskehavnelods.dk findes ajourførte informationer om grønlandske byer, bygder og stationer.

Ajourføring

GST udgiver ugentligt SKR, der beskriver de nødvendige rettelser for vedligeholdelse af gældende søkort og publikationer. SKR findes på www.gst.dk. EfS bringer oplysninger om forhold af betydning for skibsfarten, herunder meddelelser af foreløbig og midlertidig karakter. En del af disse meddelelser kan have betydning for søkort og publikationers indhold og bør derfor tilføjes disse som rettelse eller som bemærkning.

Annulerede søkort og publikationer bør ikke anvendes, da Efterretninger for Søfarende (EfS), SKR og tillæggene til bøgerne kun henviser til seneste udgave. EfS udgives af Søfartsstyrelsen og kan findes på deres hjemmeside.

Brugere af SKR med adgang til internettet kan gratis kopiere publikationen til egen pc eller udskrive rettelserne fra GST's hjemmeside. De digitale udgaver af Søkortrettelser udkommer hver onsdag.

Oplysning om fejl og mangler i søkort og nautiske publikationer modtages gerne. Oplysninger bedes sendt til GST, Lindholm Brygge 31, 9400 Nørresundby, e-mail sfo@gst.dk.

Oplysning om fejl og mangler i søkort og nautiske publikationer modtages gerne. Oplysninger bedes sendt til:

Geodatastyrelsen
Lindholm Brygge 31
9400 Nørresundby
E-post: sfo@gst.dk

Forklaring

Højder og dybder er angivet i meter, afstande i meter (m) eller sømil (M).

1 sømil er 1852 meter.

Temperaturer er angivet i Celsius (°C).

Kurser, retninger og pejlinger er angivet retvisende i grader fra 000° til 359° regnet fra nord om ad øst.

Fyrvinkler angives set fra søen, og grænserne regnes med solen. Ved fyrvinkel forstås den vinkel, hvori fyret er synligt. Fyrenes lysevne (optiske synsvidde) er angivet i sømil og gælder ved klart vejr, der svarer til en sigtbarhed om dagen på 10 sømil.

Bredde og længdeangivelser er omtrentlige, da angivelsen nærmest er beregnet på at vejlede ved sammenhold mellem bogen og søkortene. Længden er regnet fra Greenwich meridian.

Strøm og tidevand betegnes som N-gående, S-gående osv. efter den retning, hvori den løber. Strømmens fart er angivet i knob (sømil i timen).

Vinde beskrives ud fra den retning, fra hvilke de blæser.

Symboler, forkortelser og begreber i søkort og bøger i henhold til Kort 1 (INT 1).

Forkortelser anvendt i Den grønlandske Lods:

Retninger:

N	Nord	S	Syd
NNE	Nord nordøst	SSW	Syd sydvest
NE	Nordøst	SW	Sydvest
ENE	Øst nordøst	WSW	Vest sydvest
E	Øst	W	Vest
ESE	Øst sydøst	WNW	Vest nordvest
SE	Sydøst	NW	Nordvest
SSE	Syd sydøst	NNW	Nord nordvest

Enheder:

hPa	hectopascal	m	meter
km	kilometer	m/sec	meter pr. sekund
kn	knob	UTC	Universal Time Coordinated
M	sømil	°C	grader Celsius

Forkortelser

DGHL	Den grønlandske Havnelods
DMI	Danmarks Meteorologiske Institut
EfS	Efterretninger for Søfarende
FRV	Farvandsvæsenet ¹⁾
AKO	Arktisk Kommando
GST	Geodatastyrelsen
LAT	Laveste astronomiske tidevand
LORAN	LOng RAnge Navigation
SFS	Søfartsstyrelsen
SKR	Søkortrettelser

¹⁾ FRV er nu en del af SFS.

Grønlandske stednavne

Generelt om grønlandske stednavne

De fleste grønlandske stednavne er mere en beskrivelse af art eller udseende af det pågældende sted end et egentligt navn for stedet. Man genfinder derfor også de enkelte stednavne i så godt som alle beboede områder ved de grønlandske kyster, og ofte så tætliggende, at det kan have sin vanskelighed at skelne mellem stederne med samme navn og forklare, hvilket af dem man netop mener i det givne tilfælde.

Til gengæld kan man af et grønlandsk stednavn undertiden få oplysning om den navngivne lokalitets udseende samt særegenhed og derigennem hjælp til at orientere sig ud for en del af den udstrakte grønlandske kyst, til hvilken man muligvis forud ikke har noget indgående personligt kendskab. For at kunne udnytte denne hjælp ved besejlingen, der således kan ligge i de i kortene anførte grønlandske stednavne, se publikationen "Den grønlandske Lods - Forklaringer til stednavne".

Ændringer af stednavne

I en overgangsperiode må det forventes, at DGL anvender stednavne stavet på såvel gammel som ny grønlandsk retskrivning. Et evt. dansk stednavn bibeholdes i parentes fx Nuuk (Godthåb) eller der tilføjes et grønlandsk stednavn fx Orsiivik (Polaroil), Tuttut Nunaat (Renland), Aqissip Kangertiva (Rypefjord), Nannut Qeqertaat (Bjørneøer), Kangertittivaq (Scoresby Sund), Kangikajik (Kap Brewster).

Endvidere må det forventes, at der i nye kort over områder, der i dag ikke er dækket af søkort, vil forekomme nye stednavne, som ikke findes i DGL. Det kan ligeledes forventes, at der i DGL kan findes stednavne, der ikke forekommer i kortene.

I de kommende år ændres navnene officielt på bl.a. store fjord-, kyst- eller landområder langs Grønlands kyster fra dansk til grønlandsk. Kronprins Christian Land bliver fx til Nuna Kronprins Christian, og Kejser Franz Josef Fjord bliver til Kangerluk Kejser Franz Josef.

Eksempler på østgrønlandske stednavne anvendt i kort og publikationer:

Grønlandsk, ny retskrivning	Grønlandsk, gammel retskrivning	Dansk
Anoritooq	Anoritôq	Hvor det blæser meget
Ikaasak	Ikâsak	Sundet
Ikeq	Ikeq	Bugt, bredning, sund
Ikertivaq	Ikertivaq	Den store havbugt
Ikkatteq	Íkáteq	Det grunde
Immikkeerteq	Ingmíkêrteq	Øen
Immikkeertikajit Martik	Ingmíkêrtikajît martik	De to slemme øer
Immikkeertikajik	Immikkêrtikajik	Den slemme ø
Isertoq	Isertoq	Den uklare, grumsede

Kangeq	Kangeq	Forbjerg, næs
Kangerluk, Kangertiva *)	Kangerluk, Kangertiva *)	Fjord
Kangertivit *)	Kangertivit *)	
Kattertooq	Kagtertôq	Hvor der er megen blåis
Nigertuluk	Nigertuluk	Hvor der blæser slem NE
Nuiarteq	Nuiarteq	Den, der dukker lidt op, dvs. et skær
Nuna, Nunat, Nunaa *),	Nuna, nunat, nunâ *),	
Nunap *)	nunap *)	Land, lande
Nuuk	Nûk	Næs
Qeertaartivit	Qêrtârtivit	De små øer
Qeertartivaq	Qêrtartivaq	Den store ø
Qeqertarsuaq	Qeqertarssuaq	Storø
Sarpaq	Sarpaq	Strømmen
Seeraq	Sêraq	Sandet
Sermilik	Sermilik	Bræfjorden
Tini	Tini	Lavvande

*) Eksempler på anvendelse i sammensatte forbindelser, Vest- og Østgrønland.

Qaarsup Ikerasaa, Qaersup ikerasâ

Sioqqap Sioraata Ikkannera (Ravns Banke), Qeqertarsuup Ikkannera (Disko Banke), Ikerup Ikkannera

Simiutarsuup Ikkarlui (den store props skær)

Avannaata Imaa (Baffin Bugt), Issittup Imaa (Arktiske Hav), Attup Imaa, Agtup imâ

Iviangiusat Imaat, Iviangiussat imât

Allumersat Sioraata Iterna (Danas Dyb)

Nuup Kangerlua, Nûp kangerdlua (Godthåbsfjord)

Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord), Kangertivit Anginersaat (Storefjord)

Kangerluk Kejser Franz Joseph

Isaarutip Nunaa, Isârutip nunâ (Hollænderø)

Ujuakajip Nunaa, Ujuâkajip nunâ (Danmark Ø), Nunat Dronning Margrethe II

Nunap Isua (Kap Farvel)

Kangerlussuup Umiarsualivia [tidl. Camp Lloyd, Søndre Strømfjord]

Sineriak Lauge Koch (Lauge Koch Kyst)

Immikkeertikajit Martik (Murray Ø og Reynolds Ø)

Sarfap Qeqertaarsua

Umiarsuaaqqat Talittarfiat

Palasip Qassuserfia (Stedet, hvor præsten sætter garn)

Kitaata Sineriaa [Vestkyst]

Tunup Sineriaa [Østkyst]

Sund (definition på grønlandsk)

1) **Ikeq** = En fjords fortsættelse ud gennem skærgården.

2) **Ikerasak** = Mellem en eller to øer og fastlandet, eller mellem to øgrupper eller kyster.

Denne side er bevidst efterladt blank

Oversigtskort

Nunap Isua (Kap Farvel) – Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle)

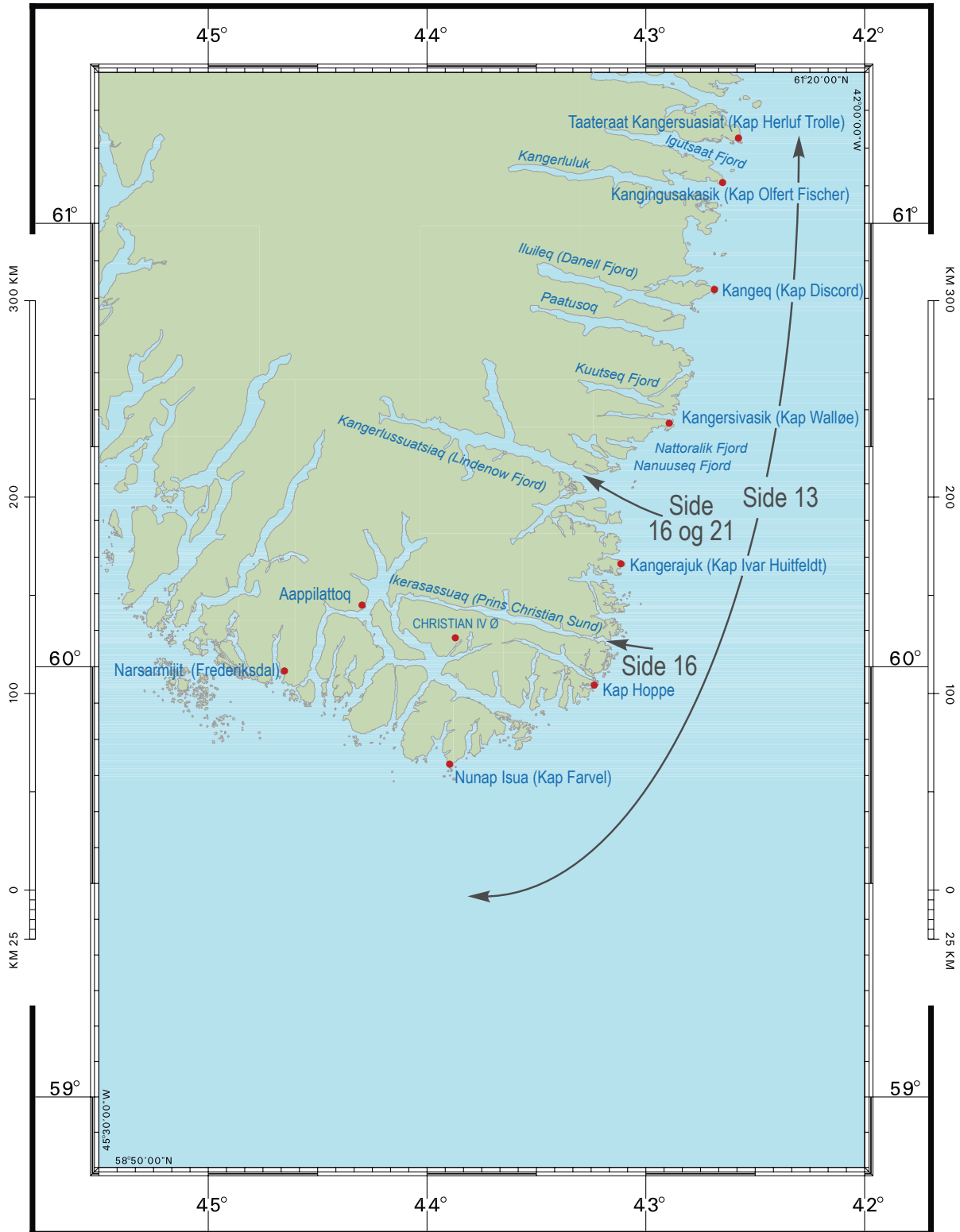

Fig. 1.1

KAPITEL 1

Nunap Isua (Kap Farvel) – Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle)

Område 59°46'N 043°55'W – 61°11'N 042°34'W, kort 1103, 1100, 1150, 2130, 2100 og 2000.

1.1 Passage af området

1.2 Anduvning og besejling af sejløb (fjorde), byer og bygder

1.3 Havne og ankerpladser

1.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Nunap Isua (Kap Farvel) og Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle).

1.1.1 Kendelige punkter

I området mellem Nunap Isua (Kap Farvel) og Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) ligger der ingen byer eller udsteder, men Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) Vejrstation ligger ved den E-lige indsejling til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund).

Områdets S-ligste del består af flere større øer, adskilt fra fastlandet ved smalle sund. S-spidsen af den S-ligste af disse øer, Itilleq (Eggers Ø), benævnes Nunap Isua (Kap Farvel). Dette forbjerg er 674 m højt, og længere mod N hæver landet sig til betydelig større højder med karakter af alpelandskab. Kysten fra Nunap Isua (Kap Farvel) til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) er dybt indskåret af fjorde, og af disse benyttes Ikeq og Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) til gennemsejling, når forholdene taler derfor. Passerer man Nunap Isua (Kap Farvel)-området i stor afstand, er det vanskeligt at finde kendelige punkter i dette område. Nunap Isua (Kap Farvel) ses normalt ikke i større afstand end 10 M, hvorimod de bagved liggende fjelde i klart vejr kan ses helt fra 55°30'N Br., altså i en afstand af 100 M fra kysten. Nærmere land kan man derimod godt finde de karakteristiske fjelde og pynter på Itilleq (Eggers Ø), herunder Nunap Isua (Kap Farvel), der ses som en lille klippetop foran det øvrige land. E for Itilleq (Eggers Ø) ligger der en øgruppe, som er let at se, når man nærmer sig den E-lige indsejling til Ikeq, se afsnit 1.2.2. Nunap Isua (Kap Farvel) bør normalt ikke passeres nærmere end 5 M, da der er urent i området. N for Ikeq ligger Christian IV Ø, og ved denne øs SE-side ligger Sammisoq, Qernertoq og Walkendorff Øer med Kap Hoppe.

Ved den E-lige indsejling til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) er farvandet ikke rent, og man bør SE og E for indløbet til sundet under passage af området ikke komme kysten nærmere end 5 M. Se under anduvning af Ikerasassuaq (Prins Christian Sund).

Toqulineq er nogle øer og et skær, der ligger ved N-siden af indsejlingen af Ikerasassuaq (Prins Christian Sund), og farvandet NNE herfor er urent, hvorfor man under passage ikke

bør komme kysten nærmere end 5 M. Nunatu er den SE-lige del af fastlandet lige N for indsejlingen til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund). Halvøen har flere ferskvandssøer og dens E-lige ende er meget indskåret og omgivet af øgrupper, af hvilke den SE-ligste er Toqulineq. 4 M N for Toqulineq ligger den let kendelige ø Aluk Avalleq, fig. 1.2. Farvandet E for Aluk Avalleq er skærfyldt, og denne ø bør ikke passeres nærmere end 4 M.

NW for Aluk Avalleq ligger den noget større ø Aluk Tunorleq. Denne ø har flere dybe indskæringer på E og N-siden, og N for øen ligger bugten Aluup Tunua, hvor indlandsisen flere steder skyder sig helt frem til havet og overhænger de stejle klipper. Baglandet er her højt, nøgent og fyldt med gletschere. Aluk Tunorleq er den lettest kendelige ø og har en højde på 525 m.

Kangerajuk (Kap Ivar Huitfeldt) 60°15'N 043°04'W er en stejl, 400 m høj pyramideformet pynt. Af udseende er pynten mørk med skrå, gule lag. Fjeldene S for Kangerajuk (Kap Ivar Huitfeldt) siges at have en kobberlignende farve.

Kanajoorartuut er en ø, der ligger 6 M N Kangerajuk (Kap Ivar Huitfeldt). Den har dobbelt top, og N for øen er farvandet skærfyldt indtil 2 M ud. Øen er ved en smal kanal adskilt fra Kissarsiitilik (Dronning Louise Ø), som ligger tæt W for Kanajoorartuut.

Kissarsiitilik (Dronning Louise Ø) har tre toppe, hvoraf den W-ligste er den højeste og når en højde på 781 m, medens hovedlandet bag ved øen når en højde på 1200-1500 m. Øen er ved det S for liggende smalle Kanajoorartuut Kangerluat skilt fra fastlandet.

Sallia er en 670 m høj ø, der ligger tæt E for halvøen Nanuuseq, som danner N-siden af den E-ligste del af Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord), og øen danner den S-lige pynt ved indsejlingen til Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord). Syvende Thule Ekspedition rapporterer en del skær omkring øen, og nogle af disse er næppe synlige. Der ligger 2 små klippeøer 0,5 M N for øen.

Kangersivasik (Kap Walløe) 60°34'N 042°50'W er 310 m høj og ligger ved S-siden af indløbet til Kangerluaraq.

Kuutseq er en ø med en gammel boplads, der ligger 8 M NNE for Kangersivasik (Kap Walløe) og tæt N for den NE-lige pynt af en 6 M lang halvø, Ingerlaarsiutit.

Qasinngortoq er et 355 m højt forbjerg, der ligger 7,5 M N for Kuutseq og danner det S-lige indgangspunkt til Iluileq (Danell Fjord).

Kangeq (Kap Discord) 60°53'N 042°40'W har en højde på 442 m og er den E-lige pynt af en ret stor ø, Iluileq, som strækker sig 10 M i retning E-W og ligger ved N-siden af Iluileq (Danell Fjord). Øen er karakteristisk ved stejle klipper, der en højde på 830 m i den S-lige del (Halsbåndet), men den skrånede mod E og har en stejl, kuppelformet top ved den W-lige ende.

Ivimmiut er en ø, der ligger tæt under den SE-lige del af Iluileq.

Uummannarsuaq 60°58'N 042°38'W er en 188 m høj ø, der ligger 5 M N for Kangeq (Kap Discord). 1 M W for Uummannarsuaq ligger en anden ikke navngivet ø. Nogle skær ligger tæt NE for øen og et skærfyldt område strækker sig 2,5 M i retning WSW fra Uummannarsuaq.

En grund med 18 m vand er fundet 28 M, retning 079° fra Kangeq (Kap Discord), og en grund med 17 m vand er rapporteret 8 M E for Kangeq (Kap Discord).

Nuuk er pynten ved S-siden af en ikke navngiven lille vig 1,5 M N for den NE-lige indsejling til fjorden Kangerluk.

Saqqap Nuua 61°01'N 042°40'W ligger 1,5 M N for Nuuk og angives at være det eneste sted i nærheden af dette område, hvor det er muligt at hale fartøjer op på stranden. Fjeldene her er stærkt magnetiske.

Qeqertatsiaq er en ø, der ligger tæt under kysten 3 M N for Nuuk. Den ligger i indløbet til en ikke navngiven bugt og danner det S-lige indgangsparti til fjorden Kangerluluk.

Kangingusakasik (Kap Olfert Fischer) 61° 05'N 042°39'W er den SE-lige pynt af det 500 m høje, stejle forbjerg, der adskiller Kangerluluk fra en tilsvarende, men kortere fjord, der hedder Igutsaat Fjord. På halvøens W-lige del ligger de 1264 m høje Kangerluluk Bjerger. Uummannarsuk er en høj ø, hvis W-lige del rejser sig stejlt op fra havet. Øen ligger i den S-lige del af indsejlingen til Igutsaat Fjord, 2 M NNE for Kangingusakasik (Kap Olfert Fischer).

Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) 61°11'N 042°34'W er 600 m høj og danner den N-lige pynt ved indsejlingen til Igutsaat Fjord. Det er et stejlt forbjerg, ved hvis S-side der ligger nogle øer og skær.

1.1.2 Dybdeforhold

Mellem Nunap Isua (Kap Farvel) og Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) ligger 200 m kurven 15-20 M af kysten, men mellem Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) og Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) ligger den kun 10 M af kystområdet. Uden for 200 m kurven tiltager dybden hurtigt, og der er rent uden øer eller skær, bortset fra den tidligere nævnte grund med 18 m vand på 60° 56'N 041°42'W.

1.1.3 Is

Der kan hele året træffes storis i området, men der er normalt mindst is i månederne september, oktober, november og december. Isbæltet kan i maj og juni blive 10-40 M bredt, og Den østgrønlandske Strøm fører storisen rundt Nunap Isua (Kap Farvel). Men det må erindres, at der er truffet isbjerger så langt ud fra land som 240 M SE for Nunap Isua (Kap Farvel). Se i øvrigt under isforhold ved Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord).

1.1.4 Målestationer

I farvandet ESE for Nunap Isua (Kap Farvel) mellem position 58°46,0'N 038°28,4'W og 59°36,4'N 041°46,2'W er udlagt et antal målestationer under vandoverfladen.

Målestationerne er ikke afmærket.

For detaljer se EfS nr. 40/983 2005.

I farvandet E for Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) mellem position 60°04,208'N 042°49,527'W og 59°55,647'N 041°26,029'W er udlagt et antal målestationer, hvorover dybden er 50 m. Målestationerne er ikke afmærket.

For detaljer se EfS nr. NM-774-18

1.2 Anduvning og besejling af sejløb (fjorde), byer og bygder

I området mellem Nunap Isua (Kap Farvel) og Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) findes ingen byer eller bygder. Kun vejrstationen ved den E-lige indsejling til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) besejles regelmæssigt.

1.2.1 Ikeq 59° 53'N 043°25'W

1.2.1.1 Kendelige punkter

E for Itilleq (Eggers Ø) ligger der en øgruppe, med hovedøerne Avallersuaq og Sanningasoq. Denne øgruppe er let kendelig, når man nærmer sig den E-lige indsejling til Ikeq.

1.2.1.2 Anduvning

Der skal under anduvning af Ikeq holdes E og N om forannævnte øgruppe. Kort 1103 giver de bedste oplysninger for dette område, men opmærksomheden henledes på, at farvandet endnu ikke er tilstrækkelig opmålt. Der er urent ved S-siden af den lille ø, der ligger 2,8 M E for N-enden af øen Sanningasoq, og normalt holdes der E og N om denne ikke navngivne ø og midtfarvands til tværs af Qernertup Kangia mellem øerne Qernertoq og Sammisoq. Herfra holdes der i N-siden af Ikeq, lidt nærmere til Sammisoq end til Itilleq (Eggers Ø), og løbet er da rent med store dybder.

1.2.2 Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) E-lige anduvning 60°04'N 043°02'W

1.2.2.1 Kendelige punkter

Ved anduvning fra E er landet N for indsejlingen let kendeligt ved en stor skrånende, hvid flade (som er gletscher), og landet S for indsejlingen har meget takkede, høje fjelde. Endvidere er den let kendelige, mørkebrune ø Aluk Avalleq, som ligger 6 M N for sundet, og de S for Aluk Avalleq liggende, rødbrune, af isen stærkt afskurede øer gode punkter at pladsbestemme sig ved under anduvning. Se toning fig. 1.2.

På kurs 260° holdes ind mod radiomasterne, der ligger på toppen af terrænet i sundets S-side, og vanddybden er i denne kurslinje ikke under 100 m.

Da den S-gående strøm til tider opnår ret stor hastighed, må man, på grund af det skærfyldte område S for indløbet til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund), passe på ikke at komme for S-ligt under indsejlingen. Der står dog som regel, selv med ringe dønning, brod på skærene på S-siden af indløbet, og i selve indløbet til sundet kan strømmen danne dybe hvirvler.

Vedrørende oplysninger om Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) Vejrstation, se DGHL.

1.2.3 Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) 60°27'N 043°14'W

Mundingen af Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) ligger mellem en 192 m høj ikke navngivne ø, som ligger 1,75 M NNW for Kissarsiitilik (Dronning Louise Ø), og den SE-lige pynt af halvøen Nanuuseq. Fjorden strækker sig 30 M i WNW-lig retning, og fra en bredde på 2 M ved indløbet snævrer fjorden ind til 1,5 M i den inderste del. Halvvejs inde har fjorden forgreninger mod N og mod S. Landet på fjordens S-side er til dels dækket af indlandsisen, som flere steder når helt ned til fjorden, og langs med fjordens S-side har landet flere toppe med en højde på over 1000 m, mens N-siden mere har jævne skråninger og stejle, takkede toppe. Ved Illukulik, der er den E-lige pynt ved indsejlingen til Nørrearm, har landet en største højde af 1000 m, men længere mod W når det ved Apostelens Tommelfinger, en højde af 2267 m.

Ved indløbet til Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) ligger der 4 M NE for Kanajoorartuut en lille klippeø, Sneglen, og farvandet omkring denne ø er urent i en afstand af 1,5 M.

1.2.3.1 Isforholdene ved Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord)

En stærk udgående strøm og hyppige storme holder normalt, især den yderste del af Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) fri for vinteris, men når vind og strøm sætter pakisen mod land, kan fjorden blive fyldt med drivis. Storisens ankomst efter den isfri periode om efteråret, varierer noget fra år til år. Observationer foretaget over en periode på 16 år viser, at storusens ankomstdato gennemsnitlig er 25. januar, og at den normalt forbliver til medio juli. Isbæltets bredde uden for fjorden varierer mellem 10 og 40 M, og den største bredde er observeret i maj måned. Når ispresset slækker i juli, dannes der undertiden landvand mellem kysten og storusen, men normalt presses isen så hårdt ind mod kysten, at sejlads her ikke er muligt med almindelige skibe.

1.2.4 Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) 60°29'N 043°05'W

Indsejlingen til Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) ligger mellem Sallia og Annikitsaq, der ligger 1,5 M N herfor. Fjorden strækker sig 8 M mod NW med springende dybder, men ingen kendte farlige skær; tæt inden for munden ligger der ved N-siden af Sallia 2 små klippeøer. Midt i fjorden ligger den 2 M lange, stejle, 700 m høje klippeø Nanuuseq. En 0,5 M bred kanal fører S om øen, mens den N-lige kanal kun er 225 m bred på det smalleste sted. NW for Nanuuseq findes en bugt, hvor der kan ankres i 35-40 m vand, se under Torgilsbu. Fra Torgilsbu er der gennem en dal let passage til Kangerluaraq. Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) har været anvendt til landingsplads for søluftfartøjer af Syvende Thule Ekspedition, som meddeler, at fjorden er godt beskyttet mod dønning, og at der på den tid ikke var nogen ishindring. Vinden blæser normalt langs fjorden og gør således flylanding og flystart lettere, men der forekommer pludselige vindstød fra fjeldene.

1.2.4.1 Dybder

6 M E for munden af Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) er dybden omkring 200 m, men længere inde mod indløbet er bunden ujævn med en mindste dybde på 33 m, og i fjordmunden er den 60-90 m. I kanalen S om øen Nanuuseq er dybden mellem 58 og 270 m, og det er bedst at passere i N-siden af dette farvand, da der findes en ikke nærmere angivet højderyg, som forløber fra N-siden af halvøen Nanuuseq mod øen. I den smalle kanal N om øen er dybden ikke tilstrækkelig kendt, men der angives at være en mindste dybde på 18 m.

1.2.4.2 Vind og vejr

I området ved Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) er der rapporteret megen regn, men kun lidt tåge, undtagen om sommeren, når vinden er SE. Der kan da godt forekomme tæt tåge over storusen, mens selve fjorden har klart vejr. De fremherskende vinde blæser i fjordens længderetning.

1.2.4.3 Is

Sidst på sommeren og om efteråret forekommer der undertiden perioder uden is, men der må altid regnes med isens tilstedeværelse. Fjorden er sædvanligvis åben indtil slutningen af

december og derefter tilfrosset indtil foråret. I juli begynder isen at bryde op og er normalt forsvundet ultimo juli. Isfjelde kan forekomme i fjorden, men de er normalt ikke til hinder for sejladsen. I 1939-40 rapporterede personel fra Torgilsbu, at fjorden med undtagelse af nogle få dage midt om vinteren ikke frøs til, og at skibe ikke ville have mødt nogen nævneværdig ishindring dette år.

1.2.4.4 Strøm

Inde i fjorden er strømmen moderat og skyldes tidevandet. Flodhøjden ved springtid er omtrent 2,2 m.

1.2.4.5 Ferskvand

1,5 M NE for Torgilsbu er der et vandfald, hvor et skib kan ankre 250 m fra kysten i 90 m vand. Der kan fyldes vand fra vandfaldet.

1.2.4.6 Manne Havn 60°29'N 043°08'W

Syvende Thule Ekspedition nævner Manne Havn som beliggende ved S-siden af indsejlingen til Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord). På E-siden af havnen, der anduves midtfarvands, er der opført en stenvarde, der angiver havnens beliggenhed. Skibe skulle her kunne ankre i 12-16 m. På E-siden er der nogle skær tæt ved kysten.

1.2.4.7 Sandvigen

ligger 5 M W for munden af Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) og er en lille, åben bugt på fjordens S-side, hvor havbunden på en strækning af 225 m skråner jævnt ud fra kystlinjen, hvorefter dybden pludselig tiltager til omkring 270 m. Der skulle i denne bugt kunne ankres i 15-25 m vand.

1.2.4.8 Torgilsbu 60°33'N 043°13'W

Stedet er en tidligere meteorologisk station. Anduvningen af Torgilsbu, der ligger i Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord), foretages lettest fra SE eller E, idet der holdes ind mod Kangersivasik (Kap Walløe) eller det høje land ved Brystfjeldet (760 m) på N-siden af Nattoralik Fjord, indtil man er 6 M af landet, hvorefter der kan holdes ind mod munden af Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord). Under nærmelse af kysten må man passe på ikke at blive sat S-efter, idet der ligger skær omkring den lille klippeø SSE for Sallia. Med fjordmundingen i pejling 270°, afstand 5 M holdes ind mod indløbet, og i en afstand af 2 M er det muligt at stedfæste de to små klippeøer, der ligger i fjordmundingen lige N for Sallia. Øen Nanuuseq ses ikke, før man er helt inde i fjordmundingen, men der skal holdes N om de to små klippeøer og derfra S Nanuuseq, idet der holdes nærmere til øen end til landet på fjordens S-side. Når det NW-lige hjørne af Nanuuseq er passeret i en afstand af 0,25 M, holdes på kurs 350° over mod Torgilsbu stationens hus, hvor der findes en god ankerplads med 35 m dybde 0,15 M (280 m) tværs af stationsbygningen, god holdebund i mudder.

1.2.5 Nattoralik Fjord 60°31'N 043°00'W

Indløbet ligger 3,5 M NE for Sallia, og fjorden skærer sig 4 M ind i landet mod W. Halvøen mellem Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) og Nattoralik Fjord hedder Annikitsoq.

1.2.6 Kangerluaraq 60°35'N 042°50'W

Fjorden er snæver og strækker sig 11 M mod W, og hvis munding ligger lige N for Kangersivasik (Kap Walløe). Fjordmundingen er 1 M bred, men der ligger et skær 0,3 M E for den N-lige pynt af halvøen med Kangersivasik (Kap Walløe). Fjeldene på begge sider tiltager i højde ind mod fjordens W-lige del, hvor der findes høje toppe og gletschere.

1.2.6.1 Dybder

Dybden i fjordmundingen er stor, over 400 m.

Grydevig er en lille bugt ved N-siden af Kangerluaraq 3,5 M inden for fjordmundingen.

Bugten er ren men meget dyb, og en undersøisk ryg tværs over bugten er ikke til hinder for dens besejling, men den holder isfjeldene uden for selve bugten. Der ligger en stationshytte ved Grydevig.

1.2.6.2 Is

Indtil medio juli kan der påregnes isfjelde uden for fjorden, og store isfjelde kan undertiden blokere dens munding.

1.2.6.3 Vind og vejr

Vinteren er i dette område mild og regnfuld.

1.2.7 Kuutsit Kangerluat (Kuutseq Fjord) 60°42'N 042°46'W

Fjordens munding ligger ved Ingerlaarsiutit pynt, der er det S-lige indgangsparti. Fjordens strækker sig først 6 M mod SW, derefter forløber den mod WNW på en strækning af 9 M og den har en arm, der strækker sig 2 M mod ESE.

1.2.8 Paatusoq 60°46'N 042°48'W

En fjord, hvis munding ligger 5 M N for øerne Kuutseq. Fjordens bredde er 1,5 M, og den strækker sig 20 M mod WNW. Det omgivende land er dækket af gletchere, der når ned til fjorden. Ved indsejlingen til fjorden, 3,5 M NNE for øgruppen Kuutseq, ligger 2 skær, der er tørre ved lavvande.

1.2.9 Iluileq (Danell Fjord) 60°49,5'N 042°47'W

Fjordens munding ligger ved Qasinngortoq, strækker sig 22 M mod WNW og er 2 M bred i næsten hele dens længde. Den inderste del af fjorden er normalt altid dækket af is, hvorfor fjorden ikke kan besejles. Her findes ruiner efter tidligere beboelse. Syvende Thule Ekspedition har karakteriseret fjorden som ugunstig for flylanding på grund af isforholdene.

1.2.10 Kangerluk 60°57'N 042°43'W

Fjorden er kort og strækker sig 4 M i NW-lig retning fra den W-lige del af skærene ved Uummannarsuaq.

Fjorden har en bredde på 2 M, og det omgivende land er endnu mere snedækket end landet S herfor. Adskillige gletchere skyder sig fra indlandsisen ud i bugten, og i den N-lige del af

fjorden findes en gletcher, der som et forbjerg skyder sig mere end 0,3 M ud i vandet. Oven over iskappen rejser en bjergkæde sig, og denne er betydelig højere end de omgivende toppe i dette område; det er Graah Fjelde, som når en højde på 1460 m. Disse stejle fjelds sider er snefrie på grund af deres stejthed, og de afviger derfor tydeligt fra det omgivende hvide landskab. På deres stejle sider ses nogle violette striber, der viser lagdeling antageligt af sandsten. Disse striber stråler som radier ud fra de forskellige toppe ned til iskappen, idet de afbrydes af horisontale og buede lag af blå farve. Disse lag af blå farve antages at være fedtsten.

1.2.11 Kangerluluk 61°04'N 042°40'W

Fjorden strækker sig 25 M i W-lig retning fra dens munding, der ligger mellem Qeqertatsiaq og Kangingusakasik (Kap Olfert Fischer). Ved indsejlingen har fjorden en brede på 2,5 M, men den indsnævres efterhånden til en bredde på 1 M i den inderste del. 6 M inden for munden ligger der i fjordens midterste del en ø, som er 67 m høj. N for denne ø ligger Syenitbugt, og SW herfor skærer en anden bugt sig ind i den S-lige kyst. Graah Fjelde ligger S for denne bugt, og W for bugten ligger de før omtalte høje fjelde, som grænser ned til fjorden. I den inderste del af Kangerluluk findes mange høje toppe, hvoraf den højeste når en højde på 1664 m.

1.2.11.1 Is

Fjorden er ofte blokeret af is.

1.2.12 Igutsaat Fjord 61°08'N 042°36'W

Fjorden strækker sig 17 M mod W fra øen Uummannarsuk, og på de første 10 M er den 3 M bred, hvorefter den aftager til en omtrentlig bredde af 0,7 M.

1.2.12.1 Dybder

Dybderne i fjordmunden er fra 170-200 m, og der er dybt 1 M N om Uummannarsuk, hvorimod mange småøer ligger tæt op til fjordens N-lige kyst fra Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) og indtil 4,5 M W-efter.

1.3 Havne og ankerpladser

I området mellem Nunap Isua (Kap Farvel) og Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) ligger der ingen byer eller bygder, og kun Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) Vejrstation, der ligger ved den E-lige munding af sundet, bliver hvert år besejlet.

Der findes derimod en del ankerpladser, som tidligere har været anvendt, men oplysninger om disse er sparsomme. Da disse ankerpladser eventuelt kan komme i betragtning som nødankerpladser, er de vigtigste i hvert afsnit nævnt under havne og ankerpladser, men enkelte oplysninger kan også være anført under de fjorde, hvor ankerpladserne findes. Ankerpladser mellem Nunap Isua (Kap Farvel) og Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle).

1.3.1 Ikerasassuaq (Prins Christian Sund)

Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) Vejrstation 60°03'N 043°12'W

1.3.1.1 Anduvning

Anduvning af det E-lige indløb til Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) er beskrevet i afsnit 1.2 under Ikerasassuaq (Prins Christian Sund).

Se i øvrigt DGHL.

1.3.2 Aluk Avalleq

På S-siden af Aluk Avalleq findes en lille havn, men farvandet er utilstrækkelig opmålt endnu. I sundet mellem Aluk Tunorleq og Aluk Avalleq siges der at være flere gode havne for mindre fartøjer, men det er antageligt for dybt i sundet og havnene til, at der kan ankres.

1.3.3 Aluk Tunorleq

Der har været ankret i 26 m vand med klippebund ud for den SW-lige side af øen, og et skib rapporteres at være gået gennem den S-lige del af løbet mellem Aluk Tunorleq og hovedlandet, men farvandet er ikke rent, og der er observeret skær ved det S-lige indløb. Det N-lige del er ikke undersøgt.

1.3.4 Kissarsiitilik (Dronning Louise Ø)

Syvende Thule Ekspedition har meddelt, at der NW for Dronning Louise Ø fandtes adskillige havne, der antageligt kan anvendes af søgående skibe. I 1932 var farvandet isfrit den 15. juli, medens der på dette tidspunkt var megen is i Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) og i farvandet ud for kysten.

1.3.5 Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord)

Kangerlorajik eller Mørepollen er en lille bugt 3,5 M inden for munden af Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) og ved dennes N-side. Der siges her at være en udmærket lille bådehavn. Den norske Veslekari ekspedition beskriver i 1932 bugten som værende 1 M lang, 0,25 M bred ved indløbet, 200 m bred i den midterste del og med en sejlbar kanal på 100 m. I den inderste del af bugten, hvor ankerpladsen findes, er bredden noget større. Peer Vig ligger på N-siden af Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) 7 M inden for fjordmundingen, og her fandtes den nu for længst nedlagt boplads Narsaq. Stedet har dog senere været anvendt som vinterkvarter for ekspeditioner. NNW for bugten ligger der en sø, og en elv fra denne sø danner vandfald i bugtens inderste del. Peer Vig siges at være en velbeskyttet og isfri havn i den tid, fjorden kan besejles, men med E-lige vinde står der megen sø. I 1932 og 1933 har havnen været benyttet af skonnerterne "Nordstjernen" og "Th. Stauning", den sidste med en dybgang af 4,0 m.

1.3.6 Sallia

I løbet mellem Sallia og halvøen Nanuuseq ligger 2 små øer, ved hvilke der er god læ for motorbåde, men løbet er ikke tilstrækkelig opmålt til, at større fartøjer kan benytte det.

1.3.7 Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord)

I Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) findes følgende ankerpladser, der alle er beskrevet under Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) i afsnit 1.2, Manne Havn, Sandvigen og Torgilsbu.

1.3.8 Nattoralik Fjord

I fjorden er dybdeforholdene ikke kendt, og det vides ikke, om der findes anvendelige ankerpladser.

1.3.9 Kangerluaraq

I Kangerluaraq ligger Grydevig, der er en lille bugt, se Kangerluaraq, afsnit 1.2.

1.3.10 Kuutsit Kangerluat (Kuutseq Fjord)

I den NW-lige del af indløbet til Kuutsit Kangerluat (Kuutseq Fjord) ligger der en lille bugt, hvor der er rapporteret at være en beskyttet ankerplads med en dybde på 40 m.

1.3.11 Paatusoq

I fjorden er dybdeforholdene ikke kendt, og det vides ikke om der findes anvendelige ankerpladser, se Paatusoq, afsnit 1.2.

1.3.12 Iluileq (Danell Fjord)

I fjorden er dybdeforholdene ikke kendt, og det antages ikke, at der findes brugbare ankerpladser, se Iluileq (Danell Fjord), afsnit 1.2.

1.3.13 Iluileq

Hansa Havn er en lille bugt på SE-siden af Iluileq. Bugten er omgivet af høje fjelde, og navnet stammer fra et skib, som forliste her i 1870.

1.3.14 Kangerluk

I fjorden er dybdeforholdene ikke kendt, og det vides ikke, om der findes anvendelige ankerpladser.

1.3.15 Kangerluluk

I fjorden er dybdeforholdene ikke kendt, og det vides ikke, om der findes anvendelige ankerpladser.

1.3.16 Igutsaat Fjord

I fjordmundingen er dybden 170-200 m, men dybdeforholdene langs fjordens sider er ikke kendt, og det vides ikke, om der findes anvendelige ankerpladser.

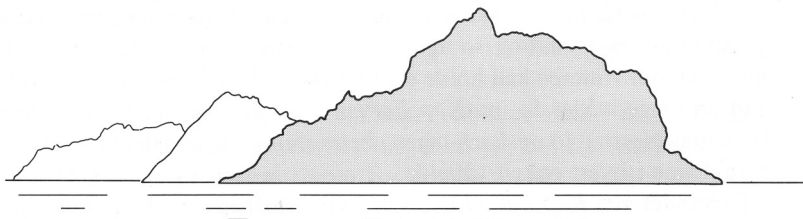

Fig. 1.2 - Aluk AVALLEQ i pejling 270°, afstand 3 M.

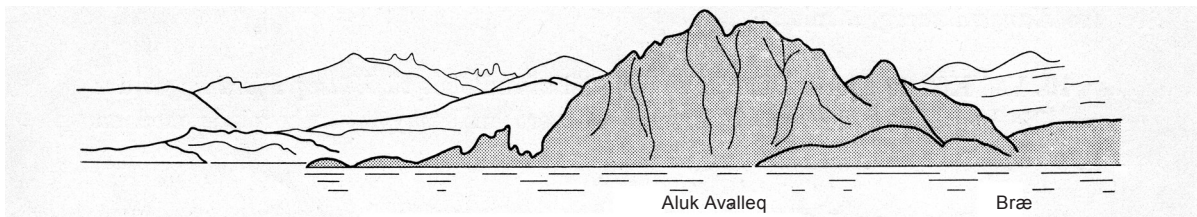

Fig. 1.3 - Aluk AVALLEQ i pejling 255°, afstand 8 M.

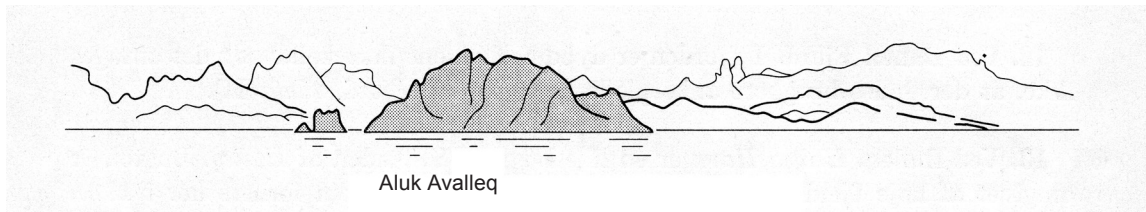

Fig. 1.4 - Aluk AVALLEQ i pejling 235°, afstand 18 M.

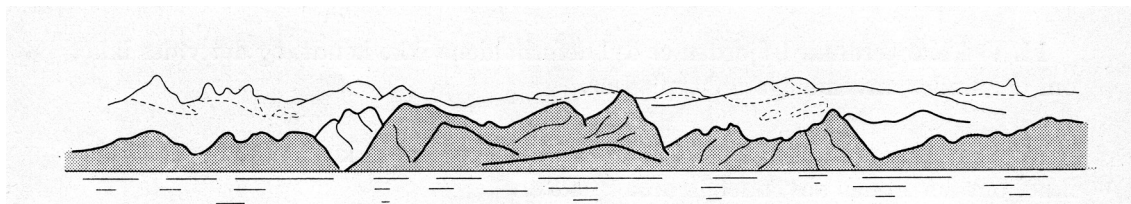

Fig. 1.5 - Kangerajuk (Kap Ivar Huitfeldt) i pejling 253°, afstand 16 M.

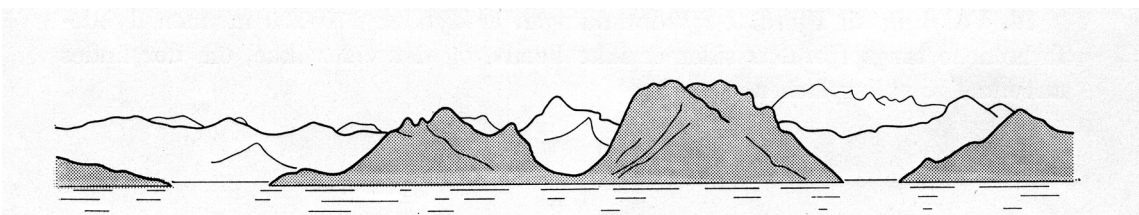

Fig. 1.6 - Kangersivasik (Kap Walløe) i pejling 272°, afstand 15 M.

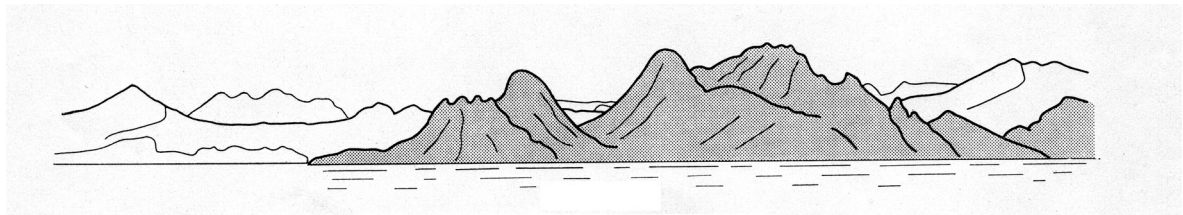

Fig. 1.7 - Kangersivasik (Kap Walløe) i pejling 267°, afstand 15 M.

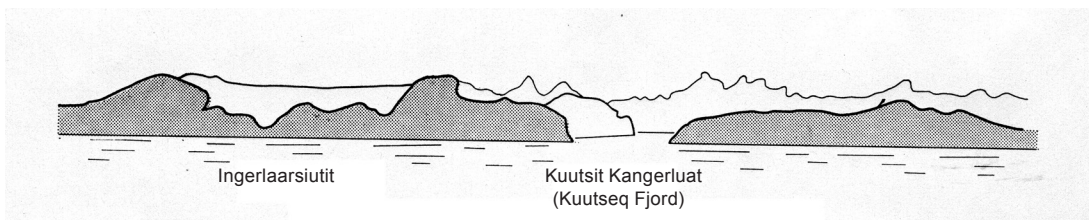

Fig. 1.8 - Indløbet til Kuutsit Kangerluat (Kuutseq Fjord) i pejling 275°, afstand 5 M.

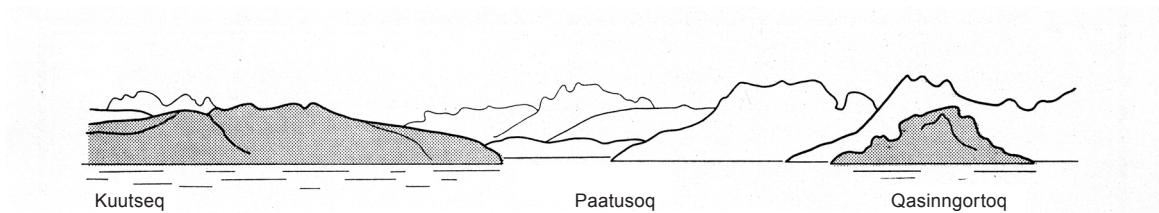

Fig. 1.9 - Indløbet til Paatusoq i pejling 280°, afstand 6 M.

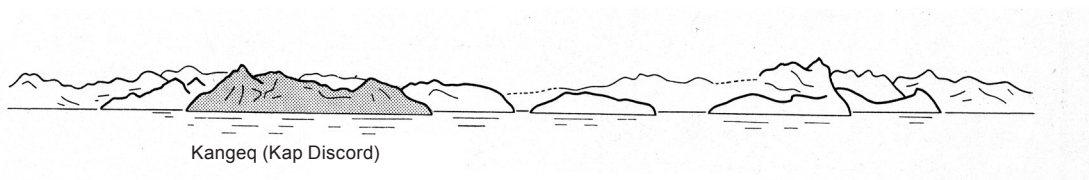

Fig. 1.10 - Kangeq (Kap Discord) i pejling 280°, afstand 11 M.

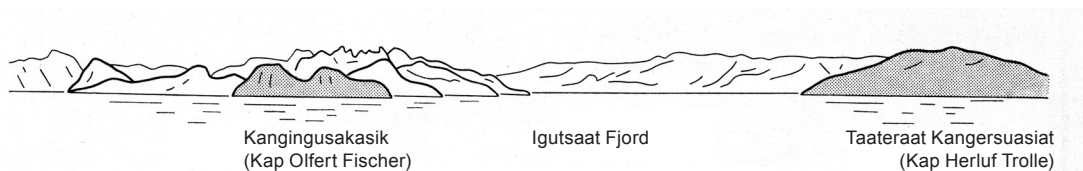

Fig. 1.11 - Kangingusakasik (Kap Olfert Fischer) i pejling 265°, afstand 11,5 M.

Oversigtskort

Kap Herluf Trolle – Kap Poul Løvenørn

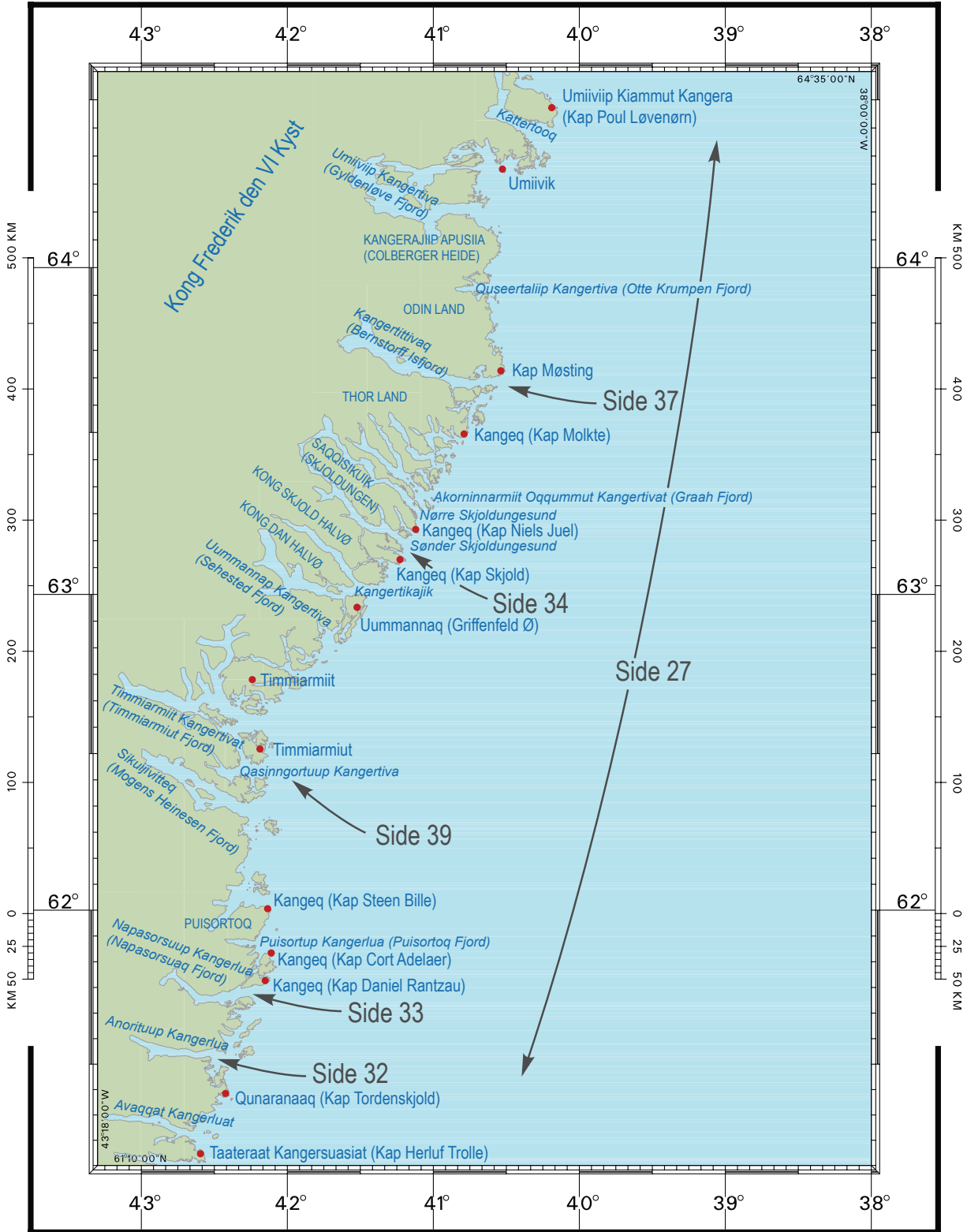

Fig. 2.1

KAPITEL 2

Taateraat Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) – Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn)

Område 61°11'N 042°34'W – 64°28'N 040°09'W, kort 2200, 2250 og 2000.

2.1 Passage af området

2.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder

2.3 Havne og ankerpladser (Indenskærsområder)

2.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Taateraat Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) og Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn).

2.1.1 Kendelige punkter

Toningerne omfatter området ved de tidligere Qulleq Loranstation og Timmiarmiut Vejrstation samt den i 1965 nedlagte bygd Saqqisikuik (Skjoldungen).

2.1.2 Dybdeforhold

Kort 2200 er forsynet med mange dybdeangivelser, men tæt under kysten er der de fleste steder ikke foretaget opmåling. Under sejlads langs kysten inden for det i dette kapitel nævnte område tilrådes det derfor at holde sig godt uden for landfoden, hvor man ved, at der er rent, dvs. 15 M af kysten.

2.1.3 Is

I april og maj måned har storisen i dette område normalt en bredde af indtil 60 M gennem hele området, idet den i disse 2 måneder normalt ligger i sin fulde bredde fra 70° N til Nunap Isua (Kap Farvel).

Isen består da af en smal bræmme af fastis langs kysten, samt selve storisen, der har en koncentration af 8/10 - 10/10. Denne storis begynder at aftage i slutningen af maj, og i midten af juni ligger den i noget mindre koncentration mellem 70° N og 65° N. Ismængden aftager lidt efter lidt i løbet af juli og august, og i slutningen af august er der, bortset fra isfjelde, normalt isfrit mellem Tasiilaq og Nunap Isua (Kap Farvel). I øvrigt tilrådes det altid at indhente oplysninger om isforholdene fra Iscentralen i Narsarsuaq.

2.1.4 Strøm

Den østgrønlandske Strøm sætter S-efter langs kysten i hele det i dette kapitel nævnte område.

2.1.5 Vind

Stærke vinde kan også om vinteren opstå i de østgrønlandske fjorde og skyldes formentlig en føhnvind fra indlandsisen.

2.1.6 Beskrivelse af kysten

2.1.6.1 Fra Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) til Kangeq (Kap Cort Adelaer)

Fra Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle), fig. 2.6 forløber kysten i NW-lig retning på en strækning af 4,5 M til det S-lige indgangspunkt ved Avaqqat Kangerluat. Adskillige skær ligger tæt E og S for den S-lige pynt af fjordmundingen, og nær ved pynten er der en grotte, hvor søen løber ind. Grotten opgives at være 30 m i diameter og 37 m høj. Landet ved denne pynt var tidligere en god sommerfangstplads for østgrønlandere. Bugten lige S for denne pynt blev af Syvende Thule Ekspedition anvendt til flylanding. Isforholdene var gode, og stedet var ret godt beskyttet.

Uummannarsuk er en 239 m høj ø, der ligger 4,5 M E for indløbet til Avaqqat Kangerluat. Øen er den SE-ligste af tre små øer, af hvilke den W-ligste, en lille klippeø, ligger 2 M WNW for Uummannarsuk. Området omkring fjorden Avaqqat Kangerluat og indløbet dertil kaldes Avaqqat-området.

Halvøen Karrat fig. 2.7 ligger lige N for indløbet til Avaqqat Kangerluat, og den danner den S-lige pynt ved indløbet til en vig, der strækker sig 2 M i W-lig retning.

Qunaranaaq (Kap Tordenskjold), fig. 2.8, 61°24'N 042°22'W er et af de lettest kendelige punkter langs denne del af kysten. Kappet er 676 m højt og består af to toppe adskilt ved en dyb kløft. Den inderste top, der er den højeste, er rund og dækket af evig sne, mens den yderste er sort og flad. 0,5 M SSE for Qunaranaaq (Kap Tordenskjold) ligger to små øer.

Nuuk er den NE-lige pynt af halvøen Akia og ligger 5 M N for Qunaranaaq (Kap Tordenskjold). Pynten danner det S-ligste indgangspunkt til Anorituup Kangerlua.

Qulleq, fig. 2.12, ligger 3 M NE for indløbet til Anorituup Kangerlua. Det er en høj, mørk ø, der træder tydeligst frem mod baglandet, og set E fra er den delt i to toppe, hvoraf den N-ligste er 450 m og den S-ligste 400 m høj. Der findes en havn på den SW-lige side af øen.

Imellem Anorituup Kangerlua og Napasorsuaq Fjord, der ligger 12 M N-ligere, er kysten uregelmæssig og indskåret med en del foranliggende øer, der ligger indtil 5 M fra kysten. De fire største af disse øer er nævnt S fra Qulleq, Qipinnguaq, Takisoq og Qeqertarsuaq. De tre sidstnævnte af disse øer ligger i en afstand af 2 M fra kysten, og øgruppen hedder Qeqertaarsuit. Vigene bag øgruppen hedder Paatusoq, Isortoq og Ternebugt.

Kangeq (Kap Daniel Rantzau) 61°47'N 042°05'W, fig. 2.19, er et 461 m højt og fremtrædende forbjerg på den SE-lige del af en meget indskåret ø, der er 10 M lang. Øen er adskilt fra hovedlandet ved et smalt stræde, der hedder Tunua, og her ligger havnen Kusanartoq, se afsnit 2.3, fig. 2.3.

Kangeq (Kap Cort Adelaer) 61°50'N 042°04'W, fig. 2.20 er et 457 m højt og let kendeligt forbjerg, der ligger 2,75 M NNE for Kangeq (Kap Daniel Rantzau) og på den E-lige del af samme ø.

En ø, der hedder Uummannarsuk, fig. 2.19, ligger lige E for Kangeq (Kap Cort Adelaer).

Set fra SE står Kangeq (Kap Daniel Rantzau) og Kangeq (Kap Cort Adelaer) højt og tydeligt, mens øen Qeqertarsuaq og halvøen Inussuit, 5 M SW for Kangeq (Kap Daniel Rantzau), er forholdsvis lave. Fra Kangeq (Kap Daniel Rantzau) forløber en høj, stejl skråning i W-lig retning, indtil den ender i en gletscher, og 2 M fra Kangeq (Kap Daniel Rantzau), er denne skråning gennemskåret af en kløft. Skråningens tilsyneladende endepunkt markerer indsejlingen til Tunua.

2.1.6.2 Fra Kangeq (Kap Cort Adelaer) til Timmiarmiut

3,5 M W for N-enden af den ø, på hvilken Kangeq (Kap Cort Adelaer) er det E-ligste punkt, ligger halvøen Sermip Nuua. Nogle småøer ligger tæt uden for halvøen, på hvis S-side en ikke navngiven vig strækker sig 2 M mod SW. E for denne vig ligger det N-lige indløb til Tunua.

Kangeq (Kap Steen Bille) 62°01'N 042°06'W er et 640 m højt forbjerg med gult udseende. Det ligger tæt N for gletcheren Puisertoq 12 M N for Kangeq (Kap Cort Adelaer).

Fra Kangeq (Kap Steen Bille) forløber kysten 6 M i W-lig retning, og herfra går en vig 6 M i SW-lig retning. Fra halvøen, der udgør denne vigs W-side, strækker landet sig 17 M mod NNE til det S-lige indgangspunkt til Sikuijivitteq (Mogens Heinesen Fjord). På denne kyststrækning er der 4 mindre ikke navngivne vige, hvor indlandsisen når ned til havet.

Qeertartivaq (Otte Rud Øer) ligger lidt N for Kangeq (Kap Steen Bille). Øerne er til dels dækket af is, men det siges, at der kan landes på et lille stykke af kysten. I slutningen af juni er det konstateret, at farvandet mellem øerne og kysten endnu er belagt med vinteris på 1 m tykkelse.

3 M NNW for den N-lige pynt af Qeertartivaq (Otte Rud Øer) ligger Ingeqqajarpik, der af Nansen blev kaldt "Ørnereden", og som er en kløft i klippekysten, hvor der lige er plads til at hale en båd på land, men der er flere skær i nærheden. S for denne kløft er kysten lav og ensformig, og isen skyder sig helt ud til havet, idet klipperne kun trænger frem på få steder. Ikermiut er en ø, der ligger 14 M N for Kangeq (Kap Steen Bille), og imellem denne ø og kysten ligger øgruppen Maligissat, på hvilken der er fundet husruiner.

Qasinngortooq 62°23'N 042°06'W er en lav, smal, men stejl pynt, der ligger 5 M N for Ikermiut.

Qasinngortuup Immikkoortukajaa er en 558 m høj ø af mørkt udseende. Øen ligger tæt N for Qasinngortooq. Farvandet mellem Nattoralik og kysten er 1 M bredt og kaldes Tunua.

2.1.6.3 Fra Timmiarmiut til Kangeq (Kap Niels Juel)

Uttorsiutit er en 643 m høj ø, der ligger 3 M N for Qasinngortuup Immikkoortukajaa. Mellem disse 2 øer ligger indsejlingen til Qasinngortuup Kangertiva.

W om øen forløber det 1 M brede løb Uttorsiutit Tunuat.

Aaluik er en 228 m høj ø, der ligger 2,5 M N for Uttorsiutit fig. 2.26, og imellem disse to øer ligger indløbet til Timmiarmiit Kangertivat (Timmiarmiut Fjord).

Timmiarmiit er en stor ø på N-siden af Timmiarmiit Kangertivat (Timmiarmiut Fjord). Øens indre er bjergrig, og det højeste punkt når en højde på 1230 m. Der fandtes oprindeligt en boplads på en slette på øens SW-side, og Timmiarmiit var da navnet på en stejl klippe nær ved bopladsen, og muligvis har senere selve området (øen, fjorden og småøerne i nærheden af fjordmundingen) fået dette navn. Øens SE-lige hjørne hedder Akitsaq.

Nikutiimusip Qaqqaraatai (Kamøen), Tupikajik, Uummannaq og Pungoq er fire øer, der ligger mellem Timmiarmiit og Uummannaq (Griffenfeld Ø).

Uummannaq (Griffenfeld Ø), der ligger 30 M N for Uttorsiutit, er 9 M i N-S-lig retning, og 4 M i E-W-lig retning. Øen har mange indskæringer samt tre høje toppe, hvoraf den højeste 690 m er beliggende på 62°55'N 041°32'W. Der har ligget en boplads ved foden af fjeldet.

Uippak 865 m er en ø, der ligger 2 M N for Uummannaq (Griffenfeld Ø).

Kangeq (Kap Skjold) 63°06'N 041°12'W ligger på Kong Skjold Halvø og er et forbjerg, der danner det S-lige indgangspunkt til Sønder Skjoldungesund.

Kangeq (Kap Niels Juel) 63°12'N 041°06'W, fig. 2.30, 6 M NE for Kangeq (Kap Skjold) er et forbjerg, der ligger på den SE-lige pynt af Saqqisikuik (Skjoldungen). Det er en smal klippepynt med rødbrun farve, som 2 M inde på halvøen når en højde på 460 m. Denne pynt udgør et godt anduvningsmærke til såvel Sønder Skjoldungesund som Nørre Skjoldungesund.

2.1.6.4 Fra Kangeq (Kap Niels Juel) til Kap Møsting

Saqqisikuik (Skjoldungen) er en ø, der strækker sig 27 M i NW-SE-lig retning og har en største bredde på 7 M. Den begrænses på S-siden af Sønder Skjoldungesund, på N-siden af Nørre Skjoldungesund og ved den NW-lige side af Pulaqqaviip Ikaasaa (Mørkesund). Den SE-lige del af øen når en højde på 460 m, mens den NW-lige del når en højde af 1750 m. Puttatip Saarsia (Ingjald Ø) ligger tæt NE for øen Imaarsivik, idet den er adskilt fra denne ved et 1 M bredt passabelt løb, i hvis S-lige del der dog ligger nogle øer. NE for Puttatip Saarsia (Ingjald Ø) ligger der nogle øer, af hvilke den W-ligste i gruppen hedder Nappat, og N for disse øer findes indløbet til fjorden Ilertakajik.

Oqquata Qaqqartivaa er en større ø, hvis højeste punkt når en højde på 715 m. Øen ligger N for indløbet til fjorden Ilertakajik, og rundt øen ligger der en del mindre øer.

Kangeq (Kap Moltke) 63°29'N 040°46'W, fig. 2.31, er den SE-ligste pynt af Thor Land. Pynten har en rød-brun farve og er 460 m høj.

Fra Kangeq (Kap Moltke) forløber kysten 11 M mod NNE til indløbet ved Kangertittivaq (Bernstorff Isfjord) fig. 2.32. Ud for denne del af kysten ligger der en del øer, hvoraf Qeertartivaq er den største.

Qimiitaa ligger 3 M NE for Qeertartivaq og er en lav lille ø. Kystlandet er her mindre stejlt en kysten længere mod S, og det har en baggrund af fjelde, der er mere afrundede i formen end de længere mod S liggende fjelde.

På næsset Sattiaatq, der danner det S-lige indgangspunkt til Kangertittivaq (Bernstorff Isfjord), findes gamle husruiner.

Kap Møsting 63°41'N 040°31'W, fig. 2.32, er et let kendeligt og 475 m højt fremtrædende forbjerg.

2.1.6.5 Fra Kap Møsting til Kangerajik

Fra Kap Møsting strækker kysten sig 15 M mod N til indløbet til Quseertaliip Kangertiva (Otte Krumpen Fjord). Kysten er her nøgen og stejl samt dækket af gletchere, der skyder is direkte ud i havet gennem alle kløfter og dale.

4 M N for Kap Møsting ligger en klippeø 0,5 M fra kysten, og NW for denne ø findes nogle bugter og vige, af hvilke den N-ligste hedder Ægir Bugt.

Taateraakajik er en ø der ligger tæt under kysten N for Ægir Bugt.

Egaluttusoq 63°52'N 040°36'W er en fritliggende pynt, og 4 M SE for denne pynt ligger et undervandsskær, hvis eksistens er tvivlsom.

Qeertartivatsiaq er en ø, der ligger 2 M NE for pynten Egaluttusoq og 2,5 M SE for indløbet til Quseertaliip Kangertiva (Otte Krumpen Fjord).

Pingasikajiit er en fremtrædende 584 m høj pynt, der strækker sig SE-efter fra halvøen Kangerajiip Apusiia (Colberger Heide). Herfra forløber kysten 7 M mod NNE til Kangerajik.

2.1.6.6 Fra Kangerajik til Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn)

Kangerajik er et stort afrundet forbjerg på E-siden af Kangerajiip Apusiia (Colberger Heide) og er dækket af en meget stor gletscher, der forløber flere M langs kysten. Nogle små klippeøer ligger tæt under kysten 1 M S for Kangerajik, samt 2-3 M N for denne pynt.

Upernattivik er en stor ø, hvis S-side ligger 2 M N for halvøen Kangerajiip Apusiia (Colberger Heide).

Pikiitsi er en lille ø, der ligger tæt SE for Upernattivik. Øen er 50 m høj.

Umiivik er en stor bugt E for Upernattivik og S for Fridtjof Nansen Halvø.

Umiiviitaa er den NE-ligste af øerne E for Fridtjof Nansen Halvø, og øen lige S for Umiiviitaa hedder Putoqartikajik (Gabel Ø) fig. 2.34.

Kulusuk (Gerner Ø) fig. 2.33 ligger 1 M SE for Fridtjof Nansen Halvø. Denne ø har en længde af 5 M i retning NE-SW, og det højeste punkt har en varde på toppen og når en højde på 369 m. Mellem Kulusuk (Gerner Ø) og landet er der et smalt løb, der hedder Ikaasaartik. Dette løb er urent i den SW-lige del, men der rapporteres at være en brugbar ankerplads i den N-lige indgang til løbet. Denne ankerplads rapporteres at være isfri i begyndelsen af august. Farvandet mellem Kulusuk (Gerner Ø) og Putoqartikajik (Gabel Ø) er urent med mange skær og små øer.

S for Kulusuk (Gerner Ø) ligger der en hel del små ikke navngivne øer, og 3 M SW for Kulusuk (Gerner Ø) ligger øgruppen Qeertaartivit.

Kiatak 64°20'N 040°32'W, fig. 2.34, er en 766 m høj top, der ligger på en smal halvø, der skyder sig S efter fra Fridtjof Nansen Halvø. Kiatak har en tydelig rød stribe fra top til fod og er det lettest kendelige punkt i området. Der har tidligere været en boplads ved foden af Kiatak.

Attivata Imaa (Nansen Bugt) ligger i den NW-lige del af Umiivik, og den strækker 9 M mod W fra Kiatak. En smal 5 M lang fjordarm, der forløber i WSW-lig retning forbinder denne bugt med Torsukattak.

Torsukattak er en smal fjord, der strækker sig 6 M mod W fra Umiivik, hvorefter den udmunder i Sverdrup Sund. På N-siden af Torsukattak har der været bopladser.

Sverdrup Sund strækker sig 10 M mod SW og S fra Torsukattak W-side. Sundet er 4 M bredt med en ø midt i.

Napparsimalikajiip Ikaasaa (Dietrichson Sund) strækker sig 7 M mod WNW fra Sverdrup Sund NW-lige del. På N-siden af dette sund ligger Arnaraartivaq (Jyllandsfjeldet), der er 898 m højt, og 10 M længere mod WNW ligger Sadelfjeldet, der er 1405 m højt.

Trefoldigheden Ø ligger på S-siden af Napparsimalikajiip Ikaasaa (Dietrichson Sund) og når en højde på 796 m.

Umiivik området omfatter Sverdrup Sund og Umiiviip Kangertiva (Gyldenløve Fjord), og dette område afviger fra mange af fjordområderne i Østgrønland ved, at indlandsisen skyder sig jævnt ned til havet uden, at der her findes ret mange nøgne fjeldtoppe.

Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn), se fig. 2.35.

2.1.6.7 Målestationer

I farvandet SE for Kangeq (Kap Niels Juel) mellem position 63°04,00'N 040°45,00'W og 63°00,00'N 040°33,00'W er udlagt et antal målestationer på havbunden.

I farvandet E for Kangeq (Kap Niels Juel) mellem position 63°07,20'N 035°32,60'W og 63°35,50'N 036°39,00'W er udlagt et antal målestationer på havbunden.

Målestationerne er ikke afmærket. For detaljer se EfS nr. 30/643 2007.

2.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder

Mellem Taateraats Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) og Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) er kysten meget indskåret af mange fjorde og bugter, hvoraf de fleste med hensyn til dybdeforhold er ret ukendte.

Af steder inden for området, der lejlighedsvis besejles, kan nævnes følgende:

Kusanartoq Havn, Timmiarmiut, Saqqisikuik (Skjoldungen), Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie Havn), Tiniteqilaarmiit (nedlagt bygd) og Umiivik (sommerfangstplads). Se i øvrigt beskrivelsen i afsnit 2.3, pkt. 2.3.1 - 2.3.6.

Fjordene inden for området er S fra følgende:

2.2.1 Avaqqat Kangerluat 61°16'N 042°38'W

Indløbet til Avaqqat Kangerluat ligger mellem pynterne Taateraats Nuuat og Avaqqat. Fjorden strækker sig omtrent 17 M i W-lig retning, er 2,5 M bred ved indløbet og indsnævres til 1 M bredde i sin inderste del. På S-siden, 2 M inden for Taateraats Nuuat, strækker fjorden sig i SW-lig retning og W-lig retning på en strækning af 4 M. Der er af Syvende Thule Ekspedition rapporteret en havn på S-siden af fjorden, men dens beliggenhed er ikke kendt. Landet omkring Avaqqat Kangerluat er højt og ujævnt, og gletschere skyder sig ud i fjorden.

2.2.2 Anorituup Kangerlua 61°31'N 042°23'W

Fjorden strækker sig 20 M i W-lig retning fra Nuuk. På fjordens S-side er der ved indløbet flere store bugter, og i den inderste del er der flere høje punkter, hvoraf det højeste når 1341 m samt flere gletschere, der skyder sig ud i fjorden og producerer store isfjelde. På N-siden af Anorituup Kangerlua er der ved indløbet en stor slette ved foden af nogle lave fjelde. Her er fundet ruiner af tidligere beboelse, og området kaldes Anorituup området.

2.2.3 Napasorsuup Kangerlua (Napasorsuaq Fjord) 61°45'N 042°11'W

Fjordens indløb ligger mellem halvøen Inussuit og Kangeq (Kap Daniel Rantzau), strækker sig 18 M W-lig og NW-lig retning. Fjorden er 3,5 M bred ved indløbet, men den indsnævres til 1 M i den inderste del.

2.2.4 Puisortup Kangerlua 61°54'N 042°12'W

Fjorden ligger N for halvøen Sermip Nuua og strækker sig 6 M mod W. Indløbet til fjorden er 1 M bred og indsnævres først i den inderste del til under en 0,5 M. På fjordens N-side ligger halvøen Puisortoq med gletscheren Puisortoq, der på en strækning af 3 M går ud til havet på halvøens E-side. Her rejser gletscheren sig lodret af havet til en højde på 185 m og forløber under en jævn stigning på 30°, indtil den går over i indlandsisen og højlandet bag ved halvøen. Denne gletscher, der udskyder isfjelde ved at brækanten kalver, er derfor meget farlig og skal passeres i god afstand.

2.2.5 Sikuijvitteq (Mogens Heinesen Fjord) 62°20'N 042°07'W

Fjorden strækker sig 20 M mod NW og er i sin inderste del omgivet af nogle høje fjeldtoppe. På størstedelen af sin længde har fjorden en bredde på 3 M. Kysterne er dækket med sne, og adskillige gletschere skyder ud i fjorden. Det eneste let tilgængelige sted ligger på N-siden af fjorden. Her findes en lille bugt, med nogle små klippeøer foran indløbet til bugten. Der er fundet husruiner og grave på kysten i bugten.

2.2.6 Qasinngortuup Kangertiva 62°27'N 042°09'W

Bugt, der strækker sig 8 M mod W og deler sig i to grene, der forløber 3 og 5 M i henholdsvis WNW- og NW-lig retning.

2.2.7 Uttorsiutit Tunuat 62°28'N 042°15'W

Sundet er et 1 M bredt løb, der forløber W om øen Uttorsiutit. Syvende Thule Ekspedition har rapporteret, at der på den SW-lige side af Uttorsiutit findes en brugbar ankerplads. Den SW-lige pynt af øen hedder Eqalummiit, og den må ikke passeres for tæt, da der er urent ved pynten.

I bugten ligger en bådehavn, som er beskyttet af 2 små øer ved bugtens S-lige kyst. Større skibe kan ankre i bugten uden for disse øer.

På N-siden af Uttorsiutit findes ligeledes en havn med ankerplads NW for den tidligere Timmiarmiut Vejrstation, se afsnit 2.3.

Endvidere er der på E-siden af øen en 1,5 M lang vig med en udmærket havn, der anvendes under anløb af den tidligere Timmiarmiut Vejrstation.

2.2.8 Timmiarmiit Kangertivat (Timmiarmiut Fjord) 62°36'N 042°08'W

strækker sig fra sin munding mellem Uttorsiutit og Aaluik 27 M W-efter. 2 M NW for Uttorsiutits NW-lige pynt ligger en 8 M lang øgruppe, Immikkoortukajik, og herfra strækker Timmiarmiit Kangertivat (Timmiarmiut Fjord) sig 15 M mod W og 18 M mod N og er på begge sider omgivet af højt fjeldlandskab, der går over i indlandsisen. På N-siden af fjorden findes 3 større forgreninger. Fjorden er ofte blokeret af is, som stammer fra gletschere i fjordforgrenin- gernes inderste del samt fra gletschere, der skyder sig ud i fjorden fra begge sider.

2.2.9 Timmiarmiit Tunoquttariaat 62°45'N 041°50'W

Sundet er 14 M langt og 0,5-1 M bredt sund, der går N om øen Timmiarmiit og S om Nikutiimusip Qaqqaraatai (Kamøen).

2.2.10 Uummannap Tunoquttariaa 62°53'N 041°36'W

Dette er farvandet mellem Uummannaq (Griffenfeld Ø) og fastlandet. Det er ret smalt og på begge sider omgivet af højt fjeldlandskab, men farvandet kan besejles, når isen ikke hindrer dette, og der er dybt og rent med en mindste dybde på 146 m i den S-lige del af farvandet.

2.2.11 Uummannap Kangertiva (Sehested Fjord) 63°01'N 041°24'W

Indløbet til Uummannap Kangertiva (Sehested Fjord) ligger mellem Uummannaq (Griffenfeld Ø) og Uippak. Fjorden strækker sig først mod WNW og senere mod NW og har en samlet længde på 23 M. Fjorden grænser på N-siden til Kong Dan Halvø.

Annat Fjord er en lille fjord 15 M W for indløbet, og den er 2,5 M bred ved sin munding.

En lille sø afvandes til Annat NE-lige hjørne. Her findes også en velbeskyttet ankerplads.

Uummannap Kangertiva (Sehested Fjord) inderste del er fyldt med is, idet gletscherne Guldfaxe og Rimfaxe udmunder her. Fjordens S-side har yderligere et par små fjordgrene, hvoraf den W-lige hedder Sikuijiviteq og forløber 5 M i S- og W-lig retning. Garm Gletscher munder ud i denne grens inderste del.

Imikajik er en smal 3 M lang vig i fjordens S-side 3 M W for Uummannaq (Griffenfeld Ø)

NW-lige hjørne. Her siges der at være en god ankerplads for små fartøjer, men denne fjord begynder allerede at fryse til medio august.

2.2.12 Kangertikajik 63°02'N 041°31'W

Fjorden er 20 M lang og strækker sig i NW-lig retning fra fjordmunden mellem Uummannaq (Griffenfeld Ø) og Uippak. Denne fjord er også i sin inderste del opfyldt med is, idet Apusiikajik (Skinfaxe Gletscher) udmunder her. N for øen Uippak er der et smalt løb Vend-om, der strækker sig 4 M i NNW-lig retning.

2.2.13 Sønder Skjoldungesund 63°09'N 041°11'W

Sundet har en længde af 27 M og en bredde af 1 M og anduves mellem Kangeq (Kap Skjold) og Kangeq (Kap Niels Juel) kort 2250.

2.2.13.1 Dybdeforhold

Fjorden er ren og dyb.

2.2.13.2 Is

Der forekommer undertiden en del isfjelde af middelstørrelse i indløbet til fjorden, der kan besjles i september og oktober, men ultimo oktober begynder nyisdannelse.

2.2.13.3 Halvdan Fjord

Fjorden, fig. 2.2 ligger på N-siden af Sønder Skjoldungesund og forløber 4 M i N-lig retning. Her er god ankerplads for søgående skibe. Fjorden strækker sig først 3 M i N-lig retning og drejer derefter mod W, hvor der er et bassin med dybder mellem 18 m og 65 m og med blød bund. En lille lav klippeø ligger midt i indløbet til fjorden. Øen kan passeres på begge sider, men det er bedst at passere W om den.

2.2.13.4 Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie Havn)

fig. 2.5 ligger på fjordens S-side lige S for Halvdan Fjord. Fjorden er isfri fra august til oktober.

Gletscherlukke 63°10'N 041°30'W ligger på fjordens S-side 4,5 M W for Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie Havn). Der er en lille gletscher på denne fjords W-side, og fjorden er dyb i den N-lige indgang.

3 M NW for Gletscherlukke ligger Qusiit Kangertivat (Stærkodder Vig), der strækker sig 2 M i W-lig retning.

2.2.13.5 Qoornersaata Kangertiva (Balder Fjord)

ligger 5 M NW for Qusiit Kangertivat (Stærkodder Vig) og har 2 grene, der strækker sig 4 M i W-lig og NW-lig retning. NW for dette fjordindløb ligger der et skær, men ellers er hele farvandet rundt Saqqisikuik (Skjoldungen) antagelig rent. Lige inden for indløbet til Qoornersaata Kangertiva (Balder Fjord) er der et rev med grundt vand, men ellers menes der at være dybt vand med lerbund.

2.2.13.6 Eqalummiit (Dronning Marie Dal)

ligger i den inderste del af Sønder Skjoldungesund. Det er en bred 3,4 M lang flad dal, der er omgivet af stejle bjerge. En elv, der afvander en lille sø, løber gennem dalen, og der siges at være mange laks i denne elv. Der ligger en hytte på N-siden af bugten.

Drøneren er en lille gletscher, der ligger 1,5 M S for Eqalummiit (Dronning Marie Dal). Navnet har den fået, fordi den høres længe før den ses.

2.2.13.7 Torsukataa (Yrsa Fjord)

er en 6 M lang fjord, der i NW-lig retning skærer sig ind i den SE-lige del af øen Saqqisikuik (Skjoldungen). Tidevandsforskellen er 2 m, og i den inderste del af fjorden skyder en gletscher sig ud i vandet.

2.2.13.8 Pulaqqaviip Ikaasaa (Mørkesund) 63°29'N 041°51'W

er et 4 M langt sund, der går N om øen Saqqisikuik (Skjoldungen). Sundet forbinder derved

Sønder Skjoldungesund med Nørre Skjoldungesund. Kysten på N-siden af Saqqisikuik (Skjoldungen) ø er uren.

2.2.14 Nørre Skjoldungesund 63°15'N 041°05'W

ligger mellem øen Saqqisikuik (Skjoldungen) og halvøen Langenæs. Den inderste og NW-lige del af sundet hedder Kattilersarpik (Nørrevig), og her skyder Thrym Gletscher sig ud. På S-siden af indløbet til Nørre Skjoldungesund ligger der 3 M NNW for Kangeq (Kap Niels Juel) en øgruppe, Qittalivaqartip Immikkoortui (Diserne), der strækker sig 2 M i NW-lig retning. I begyndelsen af oktober begynder nyisdannelserne, og fjorden fryser derefter til. Fra ultimo oktober er også alle ferskvandsstrømme tilfrosne.

2.2.14.1 Dybdeforhold

Fjorden er dyb og ren overalt midtfarvands, men den er ikke tilstrækkelig opmålt.

2.2.15 Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord) 63°18'N 041°00'W

Indløbet til Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord) ligger mellem Langenæs og øen Imaarsivik, en 305 m høj ø, der ligger 2,5 M NE for Kap Langenæs. Øen er 4 M lang og 2 M bred. Tupikajik er en ø, der ligger 2 M SE for Kap Langenæs, og denne ø er et godt anduvningsmærke.

8 M inden for fjordmundingen deler Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord) sig, idet en arm, der er 10 M lang og hedder Akorninnarmiit Kiammut Kangertivat (Jættefjorden), forløber i NNW-lig retning, medens selve Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord) forløber en tilsvarende distance i NW-lig retning, idet den dog i sin inderste del har to arme. Den N-ligste af disse arme, Kangertiva Kiatteq (Lommen), forløber 3 M i N-lig retning. Der rapporteres at være en god ankerplads i den N-ligste del af Kangertiva Kiatteq (Lommen), N for Urd Øer, en øgruppe der ligger midt i vigen.

Finnsbu 63°23'N 041°18'W

ligger i den SW-lige del af Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord), 7 M NW for Langenæs SE-pynt. Der har her været en meteorologisk station.

Graah Havn, der ligger på W-siden af øen Imaarsivik, er en god lille havn for mindre skibe. Et smalt men dybt løb fører ind til et bassin, se afsnit 2.3.

2.2.16 Ilertakajik 63°25,5'N 041°01'W

Fjorden strækker sig 14 M mod W og NW, hvor den ender i en gletscher. Fjorden er på begge sider omgivet af høje, stejle fjelde, som ved dens inderste del når en højde på 1500 m. Ilertakajik markerer den N-lige grænse for det alpine kystland, og længere mod N er fjeldene lavere og har en mere afrundet form.

I kysten W for Kangeq (Kap Moltke) skærer fire korte fjorde sig 3 M ind i landet, og de hedder nævnt W fra Sarpaq (Dragsfjord), Apusiikajiip Kangertiva (Magne Fjord), Umiartivaliviip Kangertiva (Modesfjord) og Nattittiit Kangertivat (Fylla Vig).

Flere øer og skær ligger ud for indløbet til disse fjorde.

2.2.17 Kangertittivaq (Bernstorff Isfjord) 63°39'N 040°35'W

Indløbet til Kangertittivaq (Bernstorff Isfjord) ligger mellem øen Sattiaatq og Kap Møsting. Fjorden strækker sig 30 M mod WNW fra indløbet og er sædvanligvis, hvis ikke altid, fyldt med svær is. Normalt ligger der en række isfjelde ud for indløbet til fjorden, og inden for denne isfjeldsbanke er der meget kraftige strømhvirvler, som er fyldt med mindre isfjelde og kalvis.

Kangertittivaq (Bernstorff Isfjord) producerer flere isfjelde end nogen anden isfjord i det SE-lige Grønland, og da disse isfjelde af en kraftig strøm føres ud af fjorden, er farvandet ud for fjordmundingen og S for denne vanskeligt og meget farligt at besejle. Farvandet N for Kap Møsting er ligeledes vanskeligt at besejle på grund af is, og fordi dette farvand, selv under rolige vindforhold, altid er i uro.

2.2.18 Quseertaliip Kangertiva (Otte Krumpen Fjord) 63°56'N 040°37'W

Fjorden strækker sig 6 M mod W. Fjordens S-side er uren med flere øer og skær, og en øgruppe, der hedder Qeertartivatsiaq, ligger 2 M SE for fjordens munding.

2.2.19 Umiiviip Kangertiva (Gyldenløve Fjord) 64°09'N 040°36'W

Fjorden strækker sig 30 M mod WNW fra Kangerajik på E-siden af Kangerajip Apusiia (Colberger Heide). Umiiviip Kangertiva (Gyldenløve Fjord) er en isfjord og hører med til Umiivik-området.

2.2.20 Kattertoog 64°24'N 040°15'W

Fjorden er en 1-4 M bred isfjord, der adskiller Jens Munk Ø fra fastlandet.

2.3 Havne og ankerpladser

Havne og ankerpladser inden for området, der kan besejles, er følgende:

2.3.1 Kusanartoq Havn

2.3.2 Timmiarmiut

2.3.3 Saqqisikuik (Skjoldungen)

2.3.4 Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie Havn)

2.3.5 Tiniteqilaarmiit

2.3.6 Ankerpladser på kysten mellem Taateraaf Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) og Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn).

2.3.7 Ud over disse havne findes der en del ankerpladser, hvor der dog endnu ikke er foretaget opmåling. Nogle af disse ankerpladser kan muligvis anvendes som nødhavne.

2.3.1 Kusanartoq Havn 61°48'N 042°15'W

Havnen er en ankerplads i Tunua, hvor den tidligere vejrstation Kangeq (Kap Cort Adelaer) lå.

2.3.1.1 Anduvning

Under anduvning N fra træder øen med Kangeq (Kap Cort Adelaer) og Kangeq (Kap Daniel Rantzau), fig. 2.17, tydelig frem som en samlet mørk fjeldformation, der er let kendelig fra det isdækkede landområde længere mod N, og under anduvning S fra ser det ud, som om Kangeq (Kap Cort Adelaer) danner afslutning af landet mod N, se toninger. Havnen andu- ves formentlig bedst ved, at der holdes mod et punkt 5 M E for Kangeq (Kap Cort Adelaer). Herfra holdes 4 M af øen indtil Kangeq (Kap Daniel Rantzau) er passeret, og til man er E for Napasorsuaq Fjord, hvorefter der holdes midtfarvands ind i denne fjord, idet der holdes til den N-lige side af hensyn til blinde skær 0,3 M N for Inussuit, hvor der på et ret stort om- råde under NE-lig dønning er observeret brod. I 1 til 1,5 M afstand fra Kangeq (Kap Daniel Rantzau) er der tilsyneladende rent, og herfra og indefter er der rent og dybt. Tæt under Kangeq (Kap Daniel Rantzau) er der formentlig ikke rent. Når øens SW-lige pynt, Range Pynt, er passeret i en afstand af 0,5 M, kan der holdes mod et punkt 0,5 M W for Range Pynt, hvor skæringspunktet mellem to sæt båker er anduvningspunkt for indløbet til ankerpladsen. Kurs 048° fra anduvningspunktet (båkelinjernes skæringspunkt) viser midtfarvands mellem grunde og skær ind til ankerpladsen, der ligger 1,3 M NE for dette punkt. Tunua kan ikke be- sejles N fra, da farvandet her er urent og grundt.

Note: De to sæt båker kan ikke forventes at være på plads og i orden.

2.3.1.2 Besejlingsperiode

Ankerpladsen besejles ikke, men den kan normalt fra medio juli til ultimo september anvendes til at søge læ for storisen samt som nødhavn.

2.3.1.3 Ankring og fortøjning

Der kan ankres i 40 m vand ud for det såkaldte „Landingssted“. Holdebunden er god, bundar- ten er ren sand, og der er god svajeplads.

2.3.1.4 Is

På grund af den læge og ret snævre indsejling, kan svære isskoster og isfjelde ikke komme ind til ankerpladsen, men der må regnes med mindre kalvis, der driver gennem farvandet med 1-2 kn fart.

2.3.1.5 Vind og strøm

De mest almindelige vindretninger er fra NE og SW. NE-lig vind er som regel kraftigst, men der kommer ingen nævneværdig dønning.

2.3.1.6 Tidevand

Flodhøjden er ved spring- og niptid henholdsvis 3,1 m og 1,8 m.

2.3.1.7 Ressourcer

Ingen, men der løber en ferskvandselv ud 1 M NE for ankerpladsen.

2.3.2 Timmiarmiut 62°32'N 042°10'W

Den tidligere vejrstation ligger på øen Uttorsiutit ved S-siden af indløbet til Timmiarmiut.

2.3.2.1 Anduvning

Stationens bygninger ligger på en lav flad tange, der forbinder en mindre NE-lig del og en større SW-lig del af øen Uttorsiutit med hinanden. Der anduves et punkt 10 M E for Uttorsiutit, og herfra kan der holdes mod fjorden på øens E-side, Østfjord. Øen er fra S-lige og E-lige pejlinger let kendelig på dens høje S-lige parti, et 643 m højt fjeld med en stærk iøjnefaldende sneklædt spalte fra top til fod. Timmiarmiit Kangertivat (Timmiarmiut Fjord) er også let at finde fra søen, fordi den opdeler kysten således, at landskabet N for indløbet til fjorden og landet langs fjordens N-side er ret højt alpelandskab, medens kystområdet længere mod S er lavere og har afrundende linjer, da indlandsisen her udjævner de skarpe konturer. Se toninger, fig. 2.25 – 2.29.

Stationen kan besejles gennem såvel den E-lige fjord, Østfjord, hvilket er normalt, som gennem den N-lige fjord, Nordfjord, hvilket ikke mere er sædvanligt, da farvandet her er urent og ikke tilstrækkeligt opmålt.

2.3.2.2 Østfjord

Fjorden anduves fra et punkt 10 M E for fjordmundingen (eller øens midte). Herfra holdes der tæt S om nogle småøer, der ligger 0,5 M S for Maniitsoq og 1,5 M E for munden af Østfjord. Når disse øer er passeret, holdes der midtfarvands mod fjordmundingen, men fjorden ses først åben, når man er helt inde i fjordmundingen. Besejlingen sker ved at holde midtfarvands, men over mod S-siden ved den inderste snævring. Her ender fjorden i et fortrinligt havnebassin.

2.3.2.3 Dybder

Dybderne i Østfjord er ret store, og der er ikke fundet andre skær end de i kort 2250 viste.

2.3.2.4 Ankring og fortøjning

Der kan ankres i overetlinjen (radiomast ≠ med beboelseshus) i 10 m vand med god holdbund. Der er anbragt ringbolte i klipperne ved landsætningsstedet. Der kan agterfortøjes og hales ret tæt ind til landsætningsstedet, hvor der er en klippeafsats, og herfra fører en vej til lagerplads og stationshusene. Ankerpladsen er godt beskyttet mod sø og dønning, og vind vil normalt ikke kunne genere skibets sikkerhed, fig. 2.4.

Note: Overetlinjen og ringboltene kan ikke forventes at være på plads og i orden.

2.3.2.5 Is

Det er normalt ingen is på fjorden om sommeren. Dybderne i Østfjord er så store, at selv store isfjelde, der udefra synes at blokere indløbet, uden vanskelighed kan omsejles. Vinterisen volder normalt færre gener i Østfjord end i Nordfjord, men det kan ske, at der ved springtid driver så store isfjelde ind på fjorden, at de kommer på grund og således vil kunne vanskeliggøre sejladserne. Dette kan antageligt også hænde i Nordfjord. 14. juli 1965 var isbæltets bredde 35 M, og koncentrationen var 8/10. Et skib har rapporteret, at det passerede bæltet på 20 timer.

2.3.2.6 Tidevand

Flodhøjden er ved henholdsvis spring- og niptid 3,5 m og 2,0 m.

2.3.2.7 Nordfjord

Anduves ved, at der fra et punkt 10 M E for Uttorsiutit N-side holdes 0,5 M N om øen, til man kan se ind i Nordfjord. Der er tre løb til ankerpladsen, og det mellemste er formentlig det bedste, hvorfor det i søkort 2250 er markeret ved en stiplet linje. Det W-ligste løb er ikke rent, og det E-ligste er meget smalt. I øvrigt benyttes Nordfjord ikke mere under besejling af den tidligere vejrstation.

2.3.3 Saqqisikuik (Skjoldungen) 63°13,0'N 041°24,0'W, se DGHL.

2.3.4 Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie Havn) 63°11'N 041°19'W, fig. 2.5

2.3.4.1 Anduvning

Uanset om man under anduvning af Sønder Skjoldungesund kommer N eller S fra, må det, såfremt storisen tillader det, tilrådes at holde sig 20 M af kysten, indtil Kangeq (Kap Niels Juel) pejles i 310°. Herfra holdes ind mod fjordens munding, og der passeres 3 M S om Kangeq (Kap Niels Juel), hvorefter der holdes midtfarvands til en position på 63°12'N 041°18'W, hvorfra fjorden anduves.

2.3.4.2 Besejlingsperiode

Besejlingsperioden afhænger af isens udbredelse det pågældende år og af skibets isforstærkning og maskinkraft, men ikke isforstærkede skibe kan sædvanligvis anløbe Sønder Skjoldungesund i tiden fra medio juli til ultimo september.

2.3.4.3 Ankring og fortøjning

Havnen er godt beskyttet og anvendes, når havnen ved den tidligere bygd Saqqisikuik (Skjoldungen) er blokeret af is. De ringe dybder hindrer den svære is samt isfjeldene i at drive ind i fjorden, og den egentlige ankerplads i den S-ligste bugt er som regel isfri. Under kortere ophold kan der også ankres i den N-lige bugt 600 m inden for indløbet.

Et mindre skib på indtil 50 m længde kan på begge ankerpladser ligge på svaj med 45 favne kæde ude. På den S-ligste ankerplads findes to fortøjningsstene henholdsvis W og NW for elvmundingen i den SE-lige del af bugtens inderste del.

2.3.4.4 Is

Isen i havnen forsvinder normalt medio juli, og nyisdannelser begynder primo oktober.

2.3.4.5 Tidevand

Ved springtid er flodhøjden 3,5 m.

2.3.4.6 Ressourcer

Ingen, men ferskvand kan fyldes ved elven i bugtens inderste del.

2.3.5 Tiniteqilaarmiit 63°23'N 041°10'W

Den nedlagte bygd lå ved N-siden af Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord) 5 M inden for fjordmundingen.

Der haves ingen oplysninger om denne havn.

2.3.6 Ankerpladser på kysten mellem Taateraat Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) og Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn).

De under dette punkt nævnte ankerpladser er ikke tilstrækkelig opmålt, men de har været anvendt af mindre fartøjer og både under ekspeditioner m.v., og de kan muligvis anvendes som nødhavne for mindre skibe og fartøjer.

Der findes ankerpladser følgende steder:

2.3.6.1 Avaqqat Kangerluat 61°16'N 042°38'W

Se afsnit 2.2.

2.3.6.2 Issortooq 61°27'N 042°26'W

Her der er rapporteret at være en beskyttet bådehavn med et smalt indløb. Bådehavnen skal anduves fra NE, og den er godt beskyttet med god holdebund. Kraftige fjeldkast forekommer. Grundstødte isfjelde kan genere indløbet til bådehavnen, og der kan stå en voldsom sø mellem disse grundstødte isfjelde.

2.3.6.3 Kangeq (Kap Daniel Rantzau) 61°48'N 042°08'W

NW for Kangeq (Kap Daniel Rantzau) er der rapporteret at være en beskyttet og ofte isfri havn, men der kan stå en kraftig dønning ind i denne havn.

2.3.6.4 Qasinngortooq 62°23'N 042°06'W

Nær ved pynten er der en smal vig, hvor det er muligt for både at finde middelmådigt læ mellem 3-4 m høje klippeblokke. Der er dog ingen reelle oplysninger om ankerpladsen.

2.3.6.5 Qasinngortuup Immikkoortukajaa 62°25'N 042°10'W

På W-siden af øen siges det at være muligt at finde læ og landingsplads. Tunua (løbet S og W om øen) har været gennemsejlet, men er ikke opmålt eller undersøgt med henblik på nødankerpladser.

2.3.6.6 Uttorsiutit Tunuat 62°28'N 042°15'W

Se afsnit 2.2.

2.3.6.7 Timmiarmiit 62°40'N 042°17'W

På SW-siden af øen Timmiarmiit siges der at være en god og beskyttet havn i bugten ved den tidligere bygd. Indløbet til bugten er grundt og således beskyttet mod store isfjelde, men farvandet er ikke opmålt.

2.3.6.8 Sarpaq 62°47'N 042°20'W

Stedet ligger ved den NW-lige pynt af Timmiarmiit, siges der at være mulighed for at finde ankerplads.

Ved øen Aaluik, S for Timmiarmiit, er også rapporteret mulighed for ankerpladser, men farvandet er ingen af disse steder opmålt.

2.3.6.9 Uummanaq (Griffenfeld Ø) 62°54'N 041°31'W

I den smalle fjord, der skærer sig ind i øens S-side, rapporteret flere ankerpladser og bådehavne, og der er normalt isfrit i begyndelsen af september.

2.3.6.10 Ebba Havn 63°00'N 041°28'W

Havnen ligger på N-siden af Uummanaq (Griffenfeld Ø), kan motorbåde gå ind. Der kan stå dønning i havnen, og indløbet kan blokeres af isfjelde. Under anduvning skal der holdes tæt til indløbets E-side, da der ligger et skær midt i løbet.

2.3.6.11 Annat Fjord 63°04'N 041°55'W og i Imikajik 62°59'N 041°40'W

Se afsnit 2.2.

2.3.6.12 Qusiit Kangertivat (Stærkodder Vig) 63°15'N 041°35'W

Der siges at være en god ankerplads, se også under Nørre Skjoldungesund i afsnit 2.2.

2.3.6.13 Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat (Graah Fjord)

er der ankerpladser følgende steder:

I Kangertiva Kiatteq (Lommen) 63°31'N 041°30'W ved Finnsbu 63°23'N 041°18'W og i Graah Havn 63°22'N 041°09'W se afsnit 2.2.

2.3.6.14 Nattittiit Kangertivat (Fylla Vig) 63°30'N 040°51'W

I vigen kan der muligvis ankres, men nærmere oplysninger om denne ankerplads haves ikke.

2.3.6.15 Sattiaatq 63°38'N 040°38'W

Her kan motorbåde finde læ i sundet SW for øen og i en lille vig ved øens S-side. I vigens inderste del findes en ferskvandstrøm.

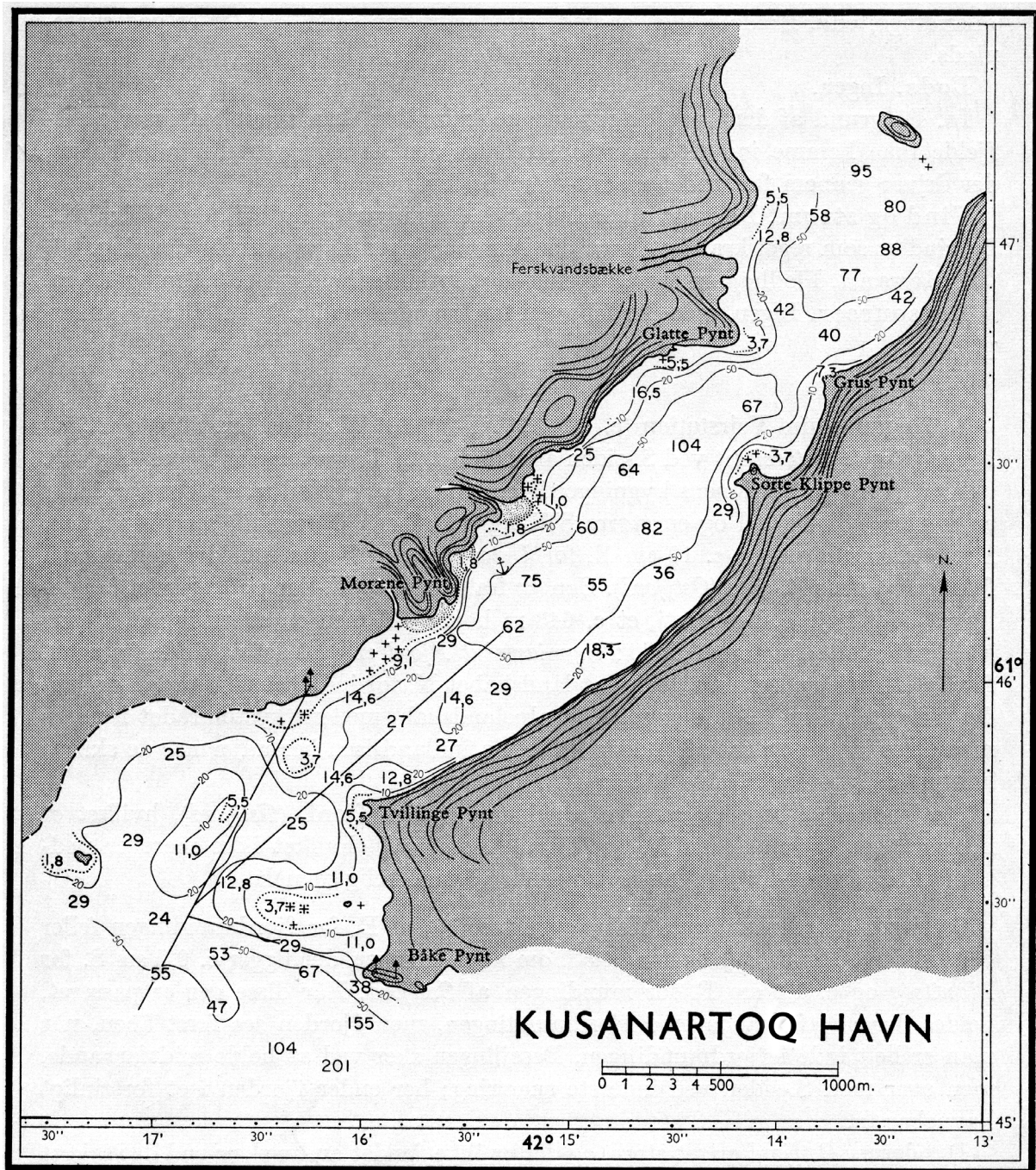

Fig. 2.3 - Kusanartoq Havn

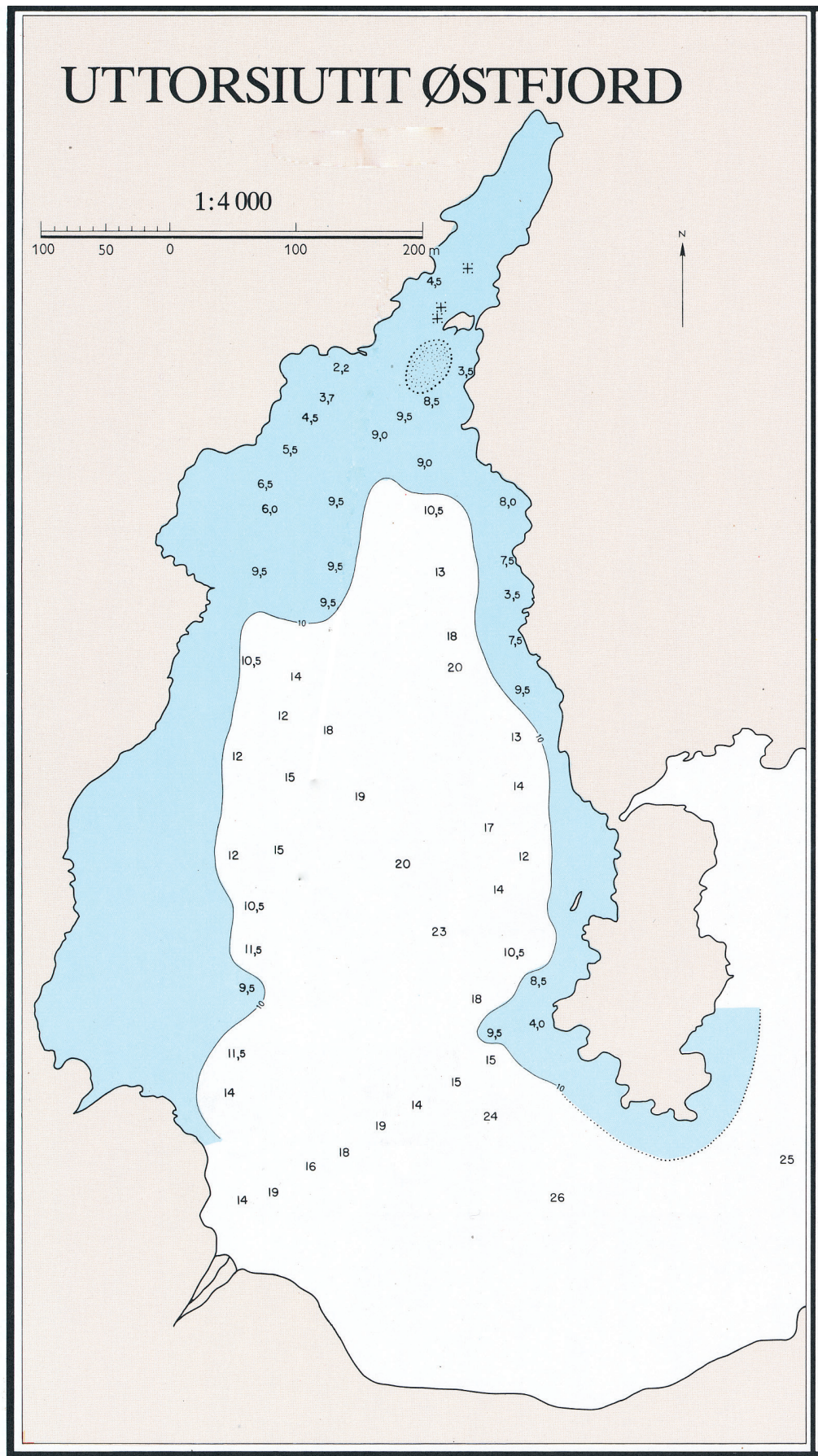

Fig. 2.4 - Uttorsiutit (Østfjord)

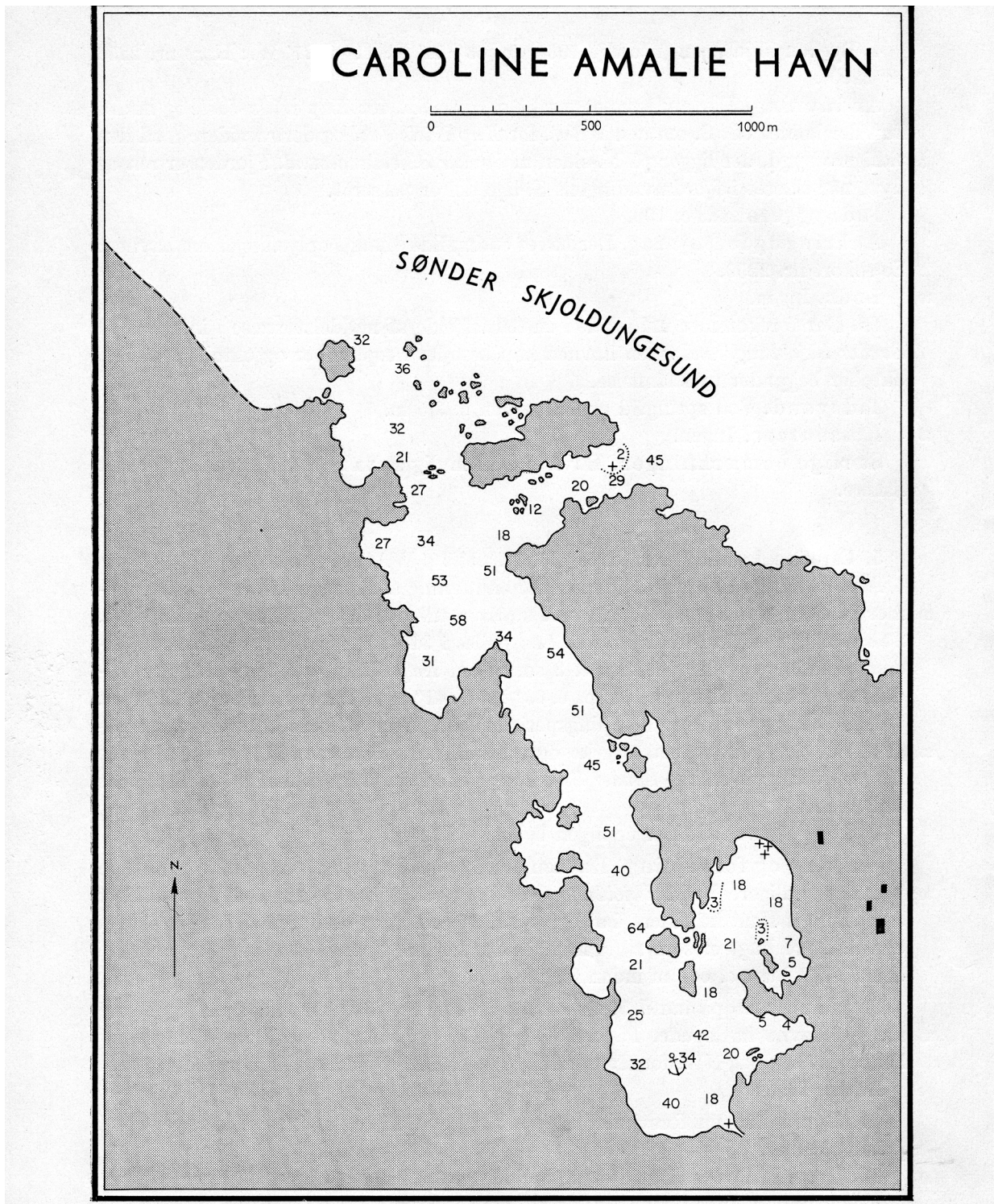

Fig. 2.5 - Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie Havn)

Fig. 2.6 - Kangersuasiat (Kap Herluf Trolle) i pejling 270°, afstand 10 M.

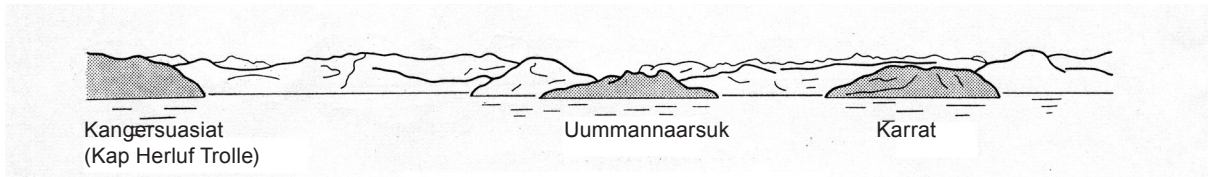

Fig. 2.7 - Uummannarsuk i pejling 280°, afstand 8 M.

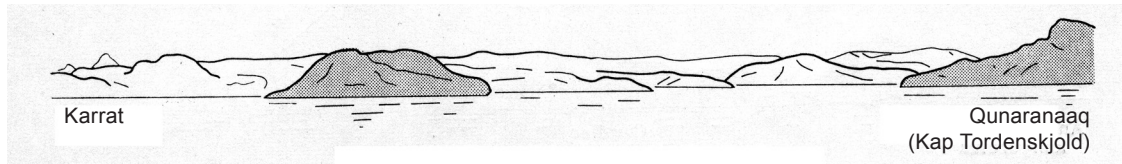

Fig. 2.8 - Qunaranaaq (Kap Tordenskjold) i pejling 325°, afstand 9 M.

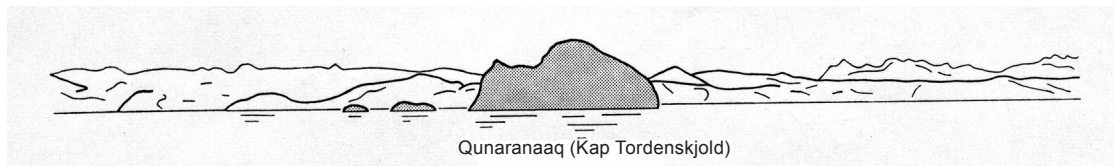

Fig. 2.9 - Qunaranaaq (Kap Tordenskjold) i pejling 295°, afstand 7 M.

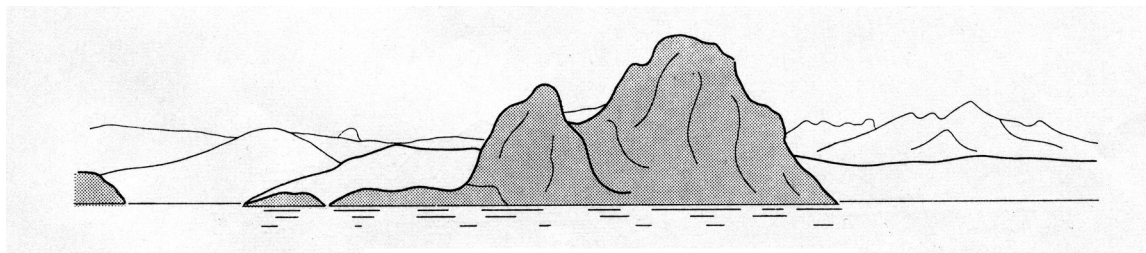

Fig. 2.10 - Qunaranaaq (Kap Tordenskjold) i pejling 305°, afstand 5 M.

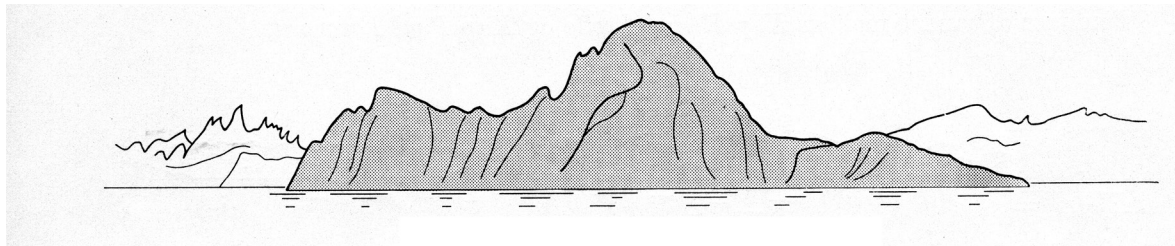
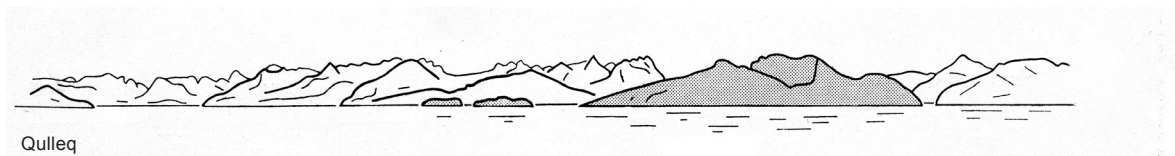
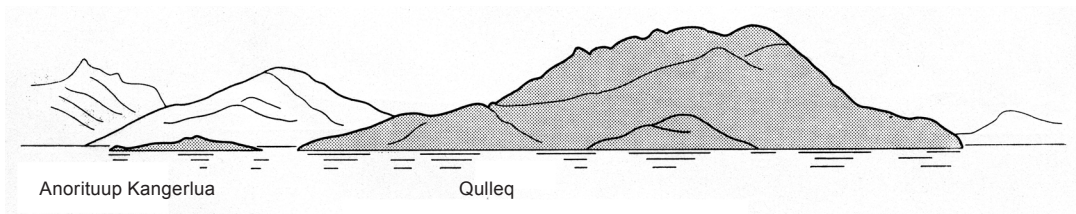

Fig. 2.11 - Qunaranaaq (Kap Tordenskjold) i pejling 245°, afstand 6 M.

Qulleq

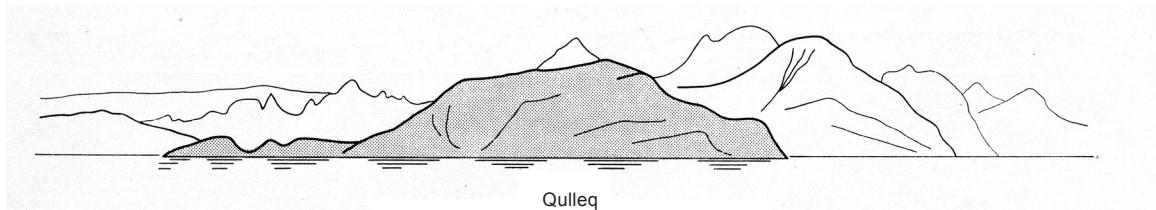
Fig. 2.12 - Qulleq i pejling 300°, afstand 7 M.

Anorituup Kangerlua

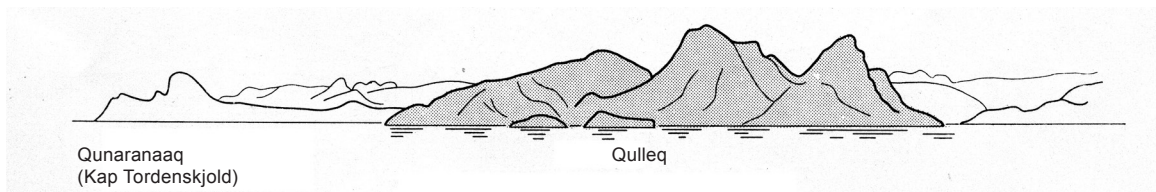
Qulleq

Fig. 2.13 - Qulleq i pejling 327°, afstand 5 M.

Qulleq

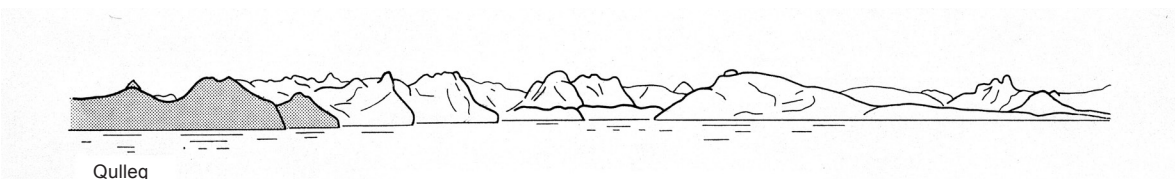
Fig. 2.14 - Qulleq i pejling 270°, afstand 3,5 M.

Qunaranaaq
(Kap Tordenskjold)

Qulleq

Fig. 2.15 - Qulleq i pejling 250°, afstand 4 M.

Qulleq

Fig. 2.16 - Qulleq i pejling 265°, afstand 7,5 M.

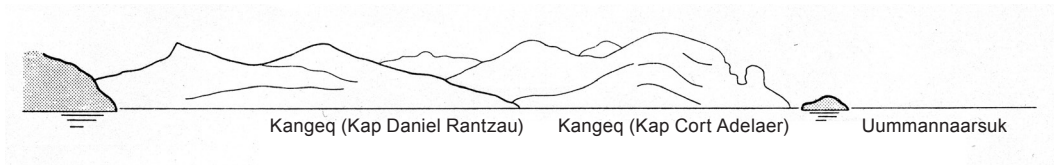

Fig. 2.17 - Kangeq (Kap Daniel Rantzau) i pejling 355°, afstand 12 M.

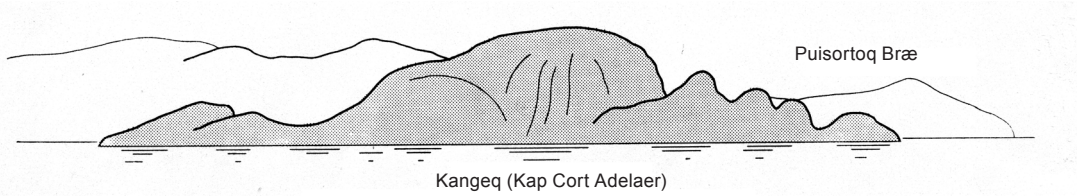

Fig. 2.18 - Kangeq (Kap Cort Adelaer) i pejling 335°, afstand 6 M.

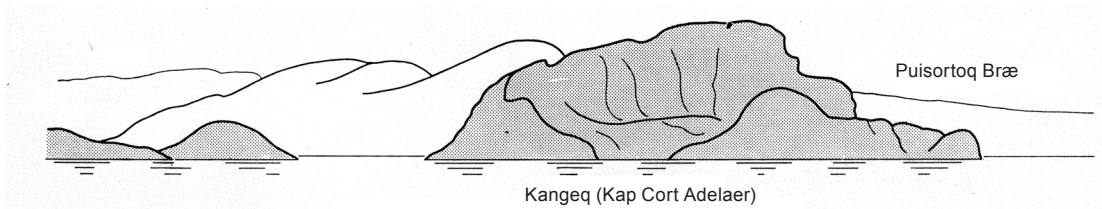

Fig. 2.19 - Kangeq (Kap Cort Adelaer) i pejling 315°, afstand 3,5 M.

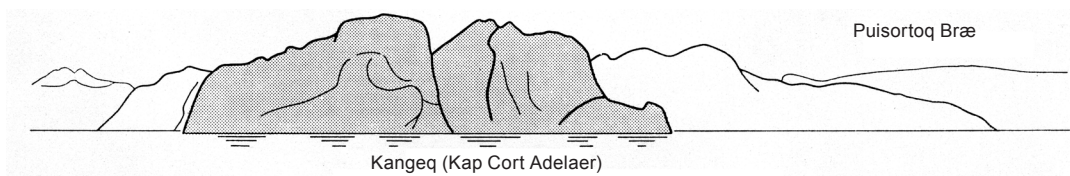

Fig. 2.20 - Kangeq (Kap Cort Adelaer) i pejling 260°, afstand 4 M.

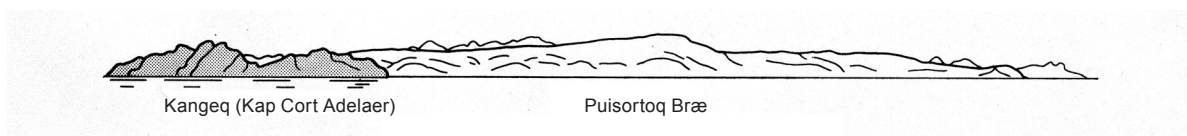

Fig. 2.21 - Kangeq (Kap Cort Adelaer) i pejling 227°, afstand 9 M.

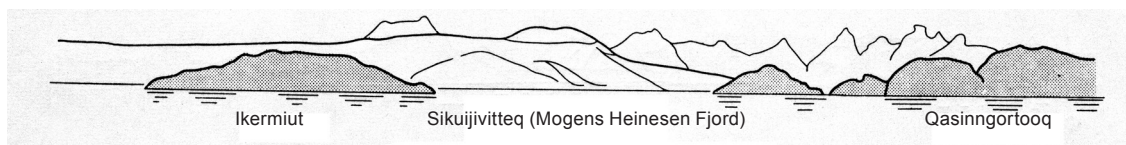

Fig. 2.22 - Ikermiut i pejling 280°, afstand 9 M.

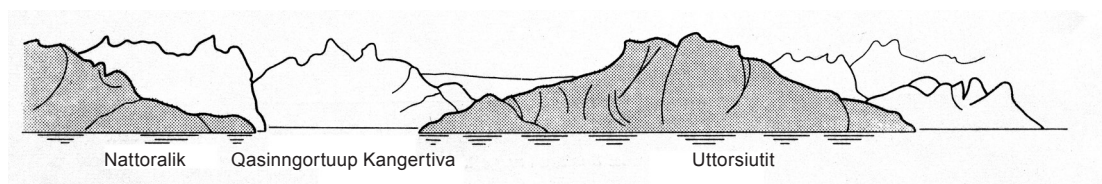

Fig. 2.23 - Uttorsiutit i pejling 315°, afstand 10 M.

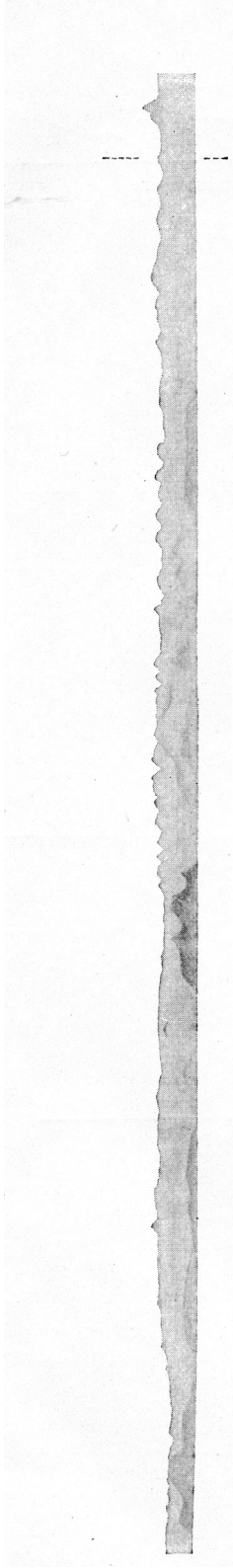

Fig. 2.24 - Qulleq i pejling 227°, afstand 33 M.

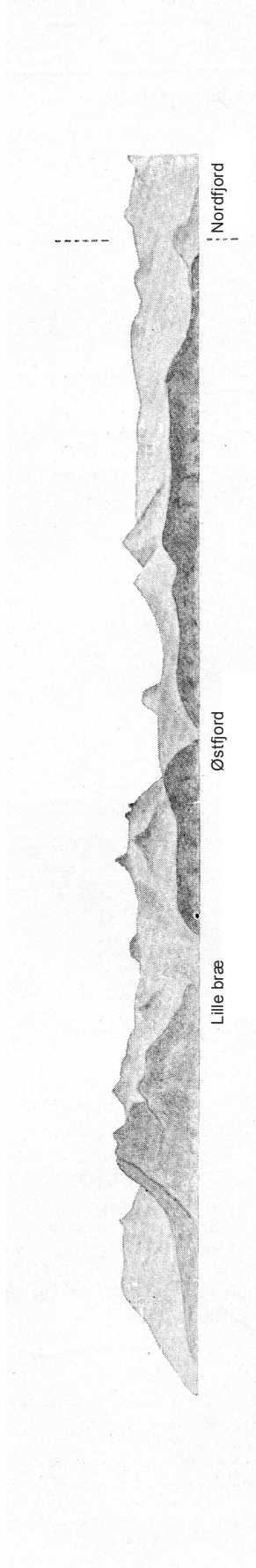

Fig. 2.25 - Indløbet til Timmiarmiut, Østfjord i pejling 270°, afstand 9 M.

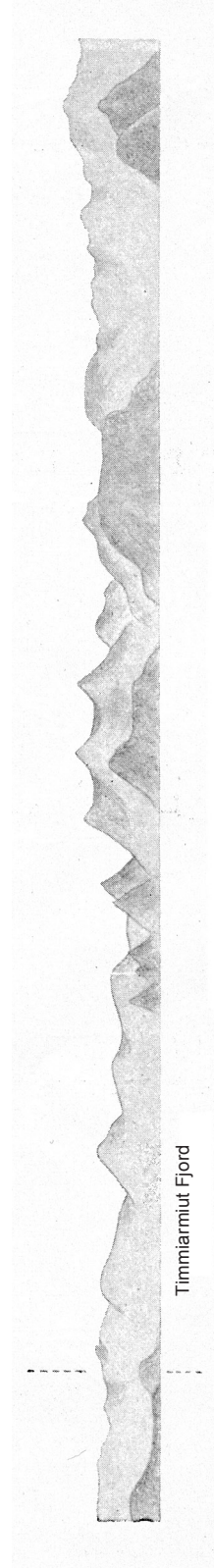

Fig. 2.26 - Uttorsiutit N-pynt i pejling 270°, afstand 9 M.

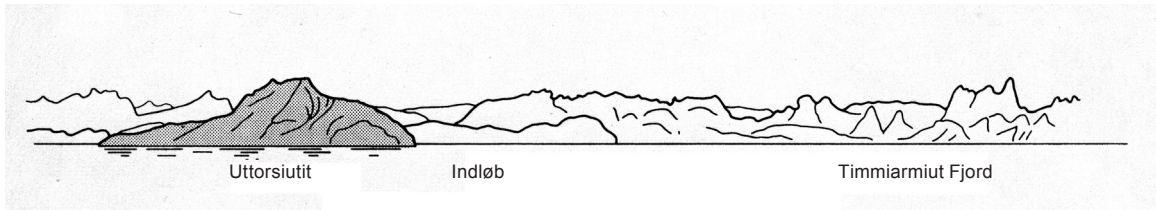

Fig. 2.27 - Indløbet til Timmiarmiut i pejling 310°, afstand 7,5 M.

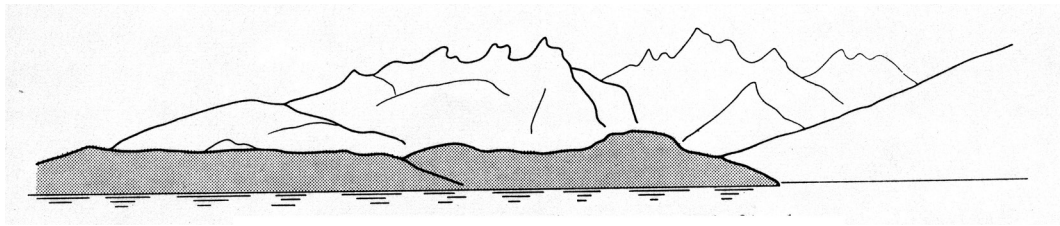

Fig. 2.28 - Indløbet til Timmiarmiut i pejling 315°, afstand 1 M.

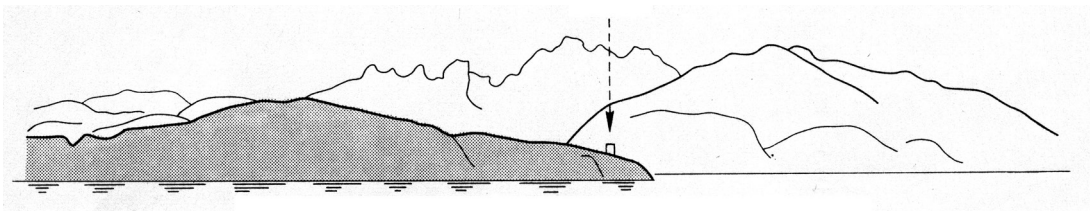

Fig. 2.29 - Indløbet til Timmiarmiut i pejling 315°, afstand 0,5 M.

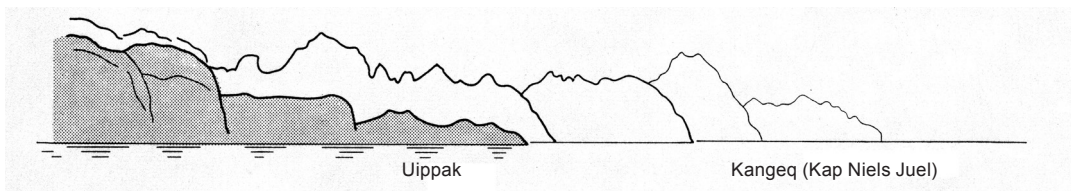

Fig. 2.30 - Kangeq (Kap Niels Juel) i pejling 015°, afstand 15 M.

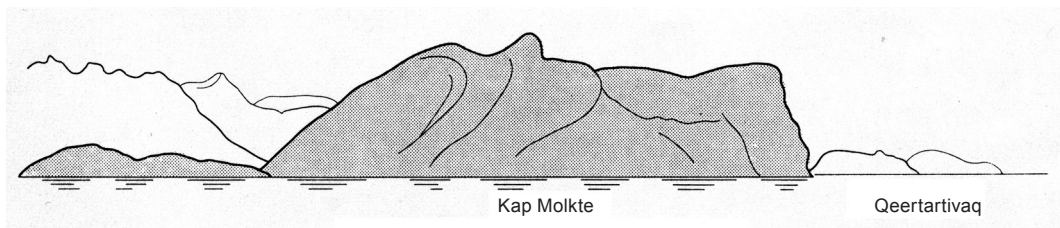

Fig. 2.31 - Kap Molkte i pejling 310°, afstand 6 M.

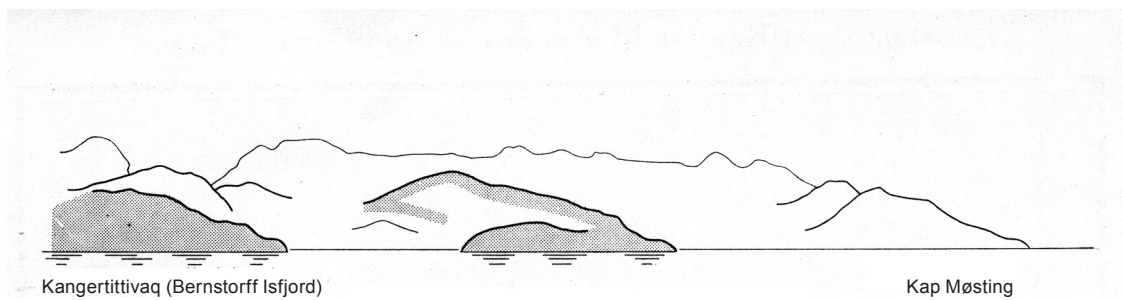

Fig. 2.32 - Kap Møsting i pejling 350°, afstand 6,5 M.

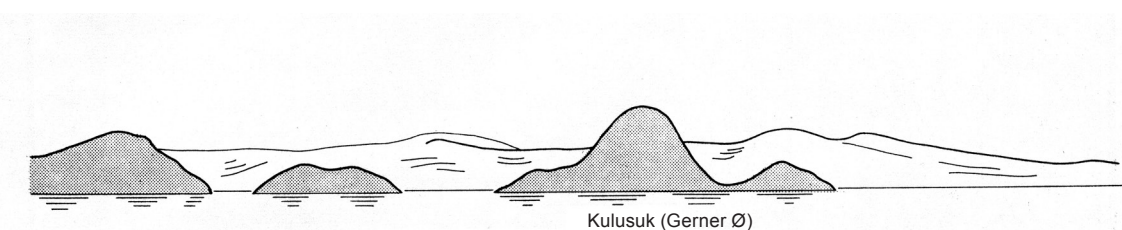

Fig. 2.33 - Kulusuk (Gerner Ø) i pejling 300°, afstand 12 M.

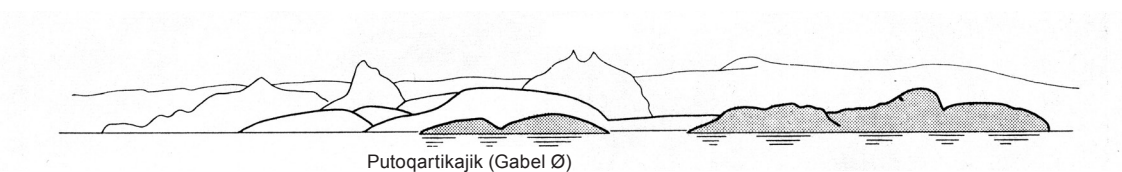

Fig. 2.34 - Putoqartikajik (Gabel Ø) i pejling 270°, afstand 14 M.

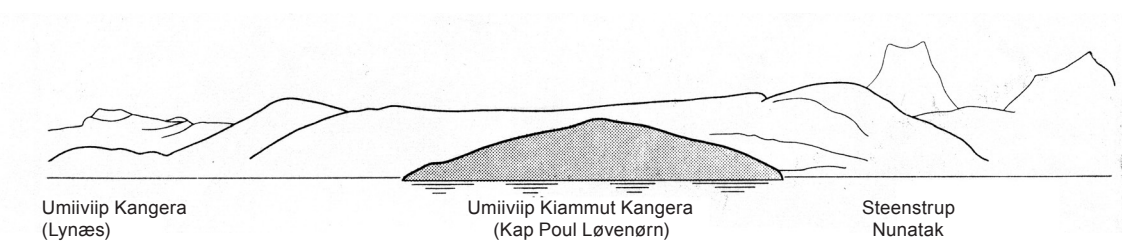

Fig. 2.35 - Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) i pejling 260°, afstand 12 M.

Denne side er bevidst efterladt blank

Oversigtskort

Umiivip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) – Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm)

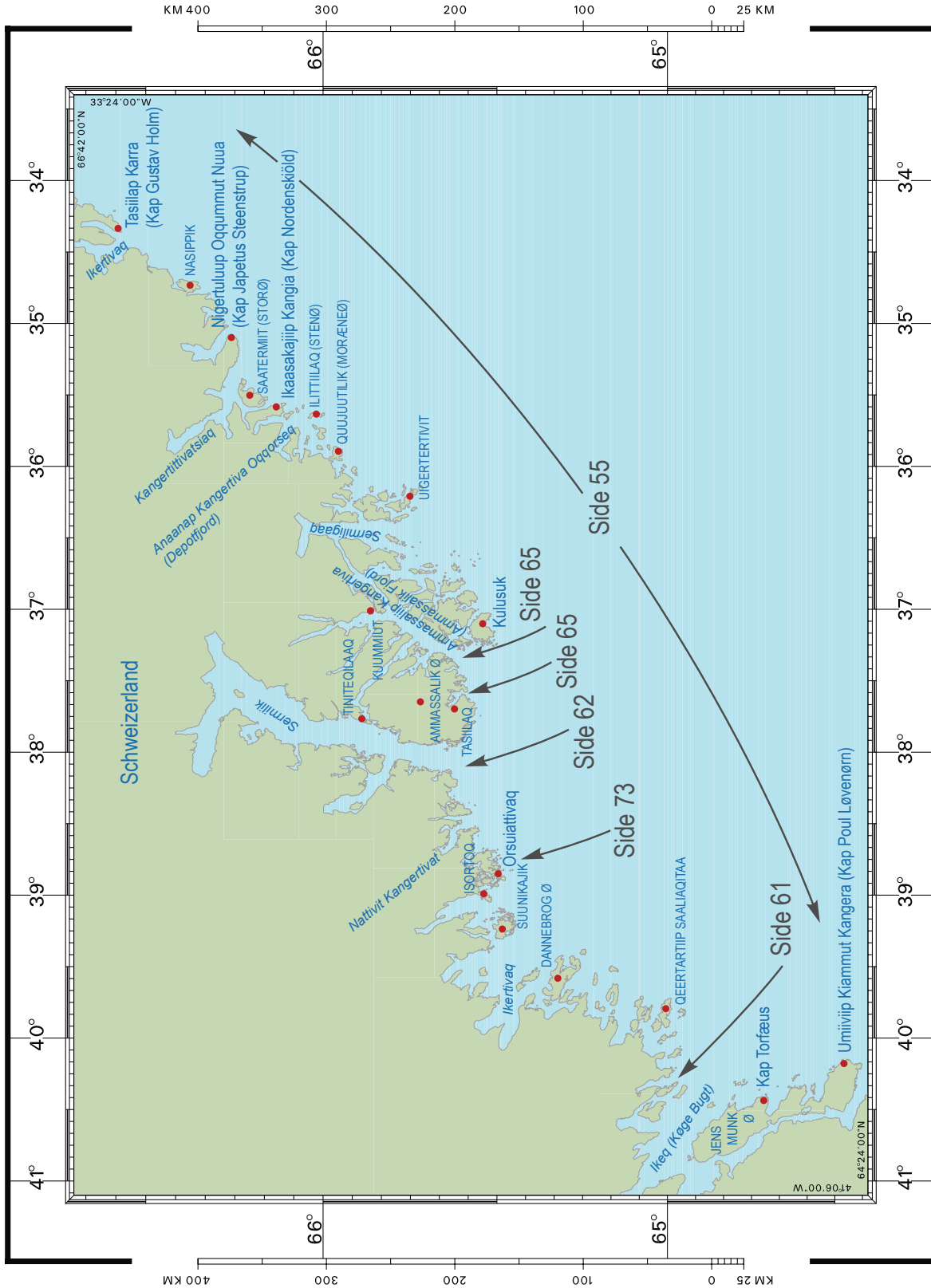

Fig. 3.1

KAPITEL 3

Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) – Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm)

Område 64°28'N 040°09'W – 66°34'N 034°21'W, kort 2300, 2310, 2350 og 2351.

3.1 Passage af området

3.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

3.3 Havne og ankerpladser

3.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) og Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm).

3.1.1 Kendelige punkter

Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) 64°28'N 040°09'W er 280 m høj og ligger på den SE-lige del af Jens Munk Ø. Det er en nøgen pynt, der strækker sig ud fra et stejlt bagland, som er af lys farve med sorte lagdelte striber.

Annikitseq er et 1235 m højt fjeld tæt ved W-siden af Kattertooq og omtrent midt mellem det N-lige og det S-lige indløb til dette sund.

Jens Munk Ø er 35 M lang og adskilt fra fastlandet ved Kattertooq. Fra Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) forløber E-siden af Jens Munk Ø først mod NW og senere mod NNW, øen varierer i bredde fra 1 til 5 M.

Pamiattiilaq ligger 9 M NNW for Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) og er det N-lige indgangspunkt til Peder Oxø Bugt, der strækker sig 4 M i NW-lig retning. I sin NW-lige og inderste del er Peder Oxø Bugt kun adskilt fra Kattertooq isfjord ved en 1 M bred landtange, og i indløbet til bugten ligger der en øgruppe, hvoraf den største af øerne hedder Pros Mund Ø.

Søren Nordbye Øer er en øgruppe, der ligger 2,5 M NE for Pamiattiilaq, og den største af øerne hedder Isippittivaq.

Kap Torfæus 64°42'N 040°24'W danner den N-lige indgangspynt til Ukiiverajiiip Kangertiva (Lemon Bugt), der strækker sig 3 M i NW-lig retning ind i Jens Munk Ø. Der ligger 2 små øer henholdsvis 2,5 M SE og 2 M NE for Kap Torfæus, og der ligger endvidere et par småøer tæt under kysten.

Ikermit 64°47'N 040°19'W er den største ø i en øgruppe, der ligger 6 M NE for Kap Torfæus og 4 M fra kysten.

Peder Skram Øer, hvoraf den største hedder Nuerniagartiit og er 57 m høj, ligger 3 M NW for Ikermit og danner N-siden af bugten Upernassivik.

Upernassivik er en bugt i den E-lige side af Jens Munk Ø. I den SW-lige indsejling til bugten ligger der et par små øer, af hvilke den N-lige ligger 2 M af kysten.

Putugua, der er 100 m høj, ligger 4 M NNW for Peder Skram Øer og 2 M af kysten; det er den N-ligste af øerne ud for Jens Munk Ø.

En øgruppe, der er 10 M bred, strækker sig langs fastlandet mellem Ikeq (Køge Bugt) og Ikertivaq, der er en stor bugt 35 M længere mod NNE.

Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) er den SW-ligste af øerne i øgruppen, der ligger langs kystlandet ved N-siden af Ikeq. Øen er 200 m høj og danner det SW-lige indgangspunkt til Ittip Kangertiva.

Aqitseq er en 3 M lang og 2 M bred ø, der ligger 5 M ENE for Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø). Der ligger et skær tæt ved øens N-lige pynt i det smalle stræde mellem øen og halvøen N for denne.

Ittip Kangertiva strækker sig 8 M mod NNW fra indløbet, der ligger mellem Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) og øen Aqitseq. Fjorden har en bredde af 1,0-1,5 M, og i den inderste del er der nogle korte fjordarme; den er på begge sider i overvejende grad omgivet af isfrit land, der på W-siden når en højde af 535 m, men på E-siden kun når en højde af 400 m. Der findes en ankerplads i den E-lige del af Ittip Kangertiva lige ud for det tidligere stationshus. Se afsnit 3.3 under ankerpladser.

Pikiitsip Kiammut Kangertiva er en bugt, der forløber 8 M mod N i den N-lige del af Ikeq (Køge Bugt). Indløbet til bugten ligger 5 M NW for Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø). På W-siden af bugten ligger halvøen Pamiattik og på E-siden ligger en 305 m høj ikke navngiven ø. På E-siden af denne ø opgives der at være en ankerplads i den 2 M lange vig, der skærer sig ind i øen i NW-lig retning. Se afsnit 3.3.

Graah Øer omfatter øgruppen mellem fjorden Ikeq (Køge Bugt) og Ikertivaq. Øgruppen ligger spredt over et 30 M langt og 10 M bredt område, og øerne er hovedsagelig større øer. Sattiit (Koklapperne) er de SE-ligste af øerne, og tæt NW for den største ø i Sattiit (Koklapperne) ligger der en del små øer og skær.

Qeertartip Saaliaqitaa 65°00'N 039°50'W er den største af øerne i den S-lige øgruppe. Øens E-lige pynt hedder Aflandshage og når en højde af 207 m.

Auluit (Sneedorff Ø) ligger 1,5 M W for Qeertartip Saaliaqitaa, og en del små øer ligger henholdsvis NW og S for denne ø.

Manniivitseq (Nældebladet) er en lille ø, der ligger tæt SSE for Auluit (Sneedorff Ø).

Ørsted Ø ligger 1,5 M N for Qeertartip Saaliaqitaa og er af omtrentlig samme størrelse som denne ø. Dens største højde er 200 m.

Aqquiaajik er en ø, der ligger tæt NW for Ørsted Ø og sammen med denne ø danner S-siden af en vig, der skærer sig 4 M ind i kystlandet i WNW-lig retning og hedder Ikeq. Omtrent 4 M SW for Ikeq ligger der en ikke navngiven vig, i hvis inderste del den 514 m høje Nunatak udgør et let kendeligt punkt for skibe, der ønsker at anduve området ved Ittip Kangertiva.

Atilaat (Hornemann Ø) ligger 4 M NNE for Ørsted Ø og er 350 m høj. Der findes en god ankerplads i en vig på øens W-side, og vigen kan anduves såvel S som N om øen. Se afsnit 4.3.

Atilaat Saarsiat (Vahl Ø) ligger 2,5 M E for Atilaat (Hornemann Ø) og er 153 m høj.

Vend-om, 103 m, ligger 2,5 M NE for Atilaat (Hornemann Ø), og på øens N-side rapporteres der at være en lille bugt, hvor forholdene muliggør landing med båd.

Kap Gudbrand Torlaksen 65°14'N 039°41'W er den E-lige pynt af halvøen Toornaartik, der

strækker sig 4 M ud fra hovedlandet i E-lig retning.

Dannebrog Ø er den største og N-ligste af Graah Øer. Den har en største højde af 410 m samt en uregelmæssig form med to fremtrædende pynter på E-siden. Den N-ligste af disse pynter når en højde af 217 m og her står Graah Varde. Den S-ligste pynt hedder Holm Næs og er 200 m høj. En ikke navngiven lille ø, der er 51 m høj, ligger 1 M SE for Dannebrog Ø. Mellem Dannebrog Ø og Kap Gudbrand Torlaksen ligger den 300 m høje ø, Ittit. På SW-siden af Dannebrog Ø er der i en lille bugt ved øens midte en udmærket bådehavn. Se afsnit 3.3.

W for Dannebrog Ø og Ittit ligger der en større ikke navngiven bugt, der forløber 9 M i N-S-lig retning mellem halvøen Toornaartik og en ikke navngiven halvø 9 M N-ligere. Den N-lige halvø danner sammen med to små øer, som ligger henholdsvis 2 M E og 2 M NE for denne halvø, den S-lige indgang til Ikertivaq. Den SE-ligste af disse øer når en højde på 361 m og den NW-lige har en højde på 100 m. I bugten 1 M NW for Dannebrog Ø ligger der en 100 m høj, lille ø.

Suunikajik ligger 11 M NE for Dannebrog Ø og er 222 m høj. Øen er omgivet af en del mindre skær og øer, og den E-ligste af øerne hedder Takiseeq.

lissalik er en 51 m høj ø, der ligger 2 M NE for Takiseeq. Øen er adskilt fra fastlandet ved en smal kanal. Der ligger en del små øer og skær tæt NE for denne ø, og på en af disse ligger bygden Isertoq. Se afsnit 3.3.

E for øen lissalik ligger en øgruppe, der strækker sig 8 M mod NE. Denne øgruppe er adskilt fra fastlandet ved mange snævre løb. Øerne har afrundede former, er lave og har vegetation. Baglandet N for øgruppen er stejlt fjeldlandskab med dalstrøg mellem, og området har hidtil været et godt jagtområde for beboerne i Tasiilaq-distriktet. Den største af øerne hedder Kitak. Denne ø når en højde på 200 m og er adskilt fra fastlandet ved et sund, der hedder Ikaasaartik.

Orsuiattivaq er øen SW for Kitak og er den SW-ligste af øgruppen.

Nuukajik er et 300 m højt forbjerg på den SE-lige del af halvøen Niaqernartivaq og ligger 4 M NE for den SE-lige pynt af Kitak. På N-siden af denne halvø ligger fjorden Nattivit Kangertivat, se afsnit 3.2.

Immikkeerteq er en ø, der ligger 1 M W for Tungoortup Qaani og tæt S for halvøen Nattivit. S og SE for Tungoortup Qaani ligger der en del klippeøer, hvoraf den SE-ligste også hedder Immikkeerteq og ligger 1,5 M fra kysten, denne ø er 48 m høj.

Qeerpik er den ø, der ligger tæt S for Tungoortup Qaani.

Kap Tycho Brahe 65°37'N 038°11'W ligger 6 M NE for den S-lige pynt af Tungoortup Qaani og er et forbjerg, der når en højde af 989 m.

Isip Ilua er en bred bugt, der skærer sig ind i fastlandet mellem Tungoortup Qaani og Kap Tycho Brahe. I denne bugt ligger der på NE-siden et overgangssted, der hedder Torsukattak, og her rapporteres der at være en ankerplads, se afsnit 3.3. Der rapporteres også at være en havn i den NW-lige del af bugten, se afsnit 3.3.

Ammassalik Ø er en stor ø, 20 M i N-S-lig retning og 16 M i E-W-lig retning, og hele området benævnes Tasiilaq-området. Byen Tasiilaq ligger ved Tasiilaq (Kong Oscar Havn), der er en stor bugt på øens S-side, se afsnit 3.2. W-siden af Ammassalik Ø danner en del af den E-lige kyst af den store fjord Sermilik (Egede og Rothe Fjord). Mod N er øen adskilt fra fastlandet ved de to smalle farvande Aariaa og Ikaasartivaq og mod E danner Ammassalik Ø en del af

den W-lige kyst af Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord). Øens E-side har flere lange fjordarme, og der ligger en del øer langs kysten.

Ammassalik Ø SW- og S-kyst, kort 2310.

Fra den SW-lige pynt af øen Immikkeerteq ved E-siden af indløbet til Sermilik forløber kysten mod SE på en strækning af 4,5 M til den S-lige pynt af en 701 m høj halvø, der hedder Paattorpik. Tæt SE for pynten ligger øen Mannginnerseerpik, og øen og halvøen danner den W-lige side af en 2 M lang, ikke navngiven fjord, der skærer sig ind i landet i NW-lig retning. 2 M E for fjordens inderste del ligger det 810 m høje Apusiikajiiip Qaqqartivaa (Ymer Bjerg).

Uden for denne kyststrækning med mange små bugter ligger der en del øer og skær.

Utsiit 65°36,9'N 037°58'W er et skær, der er tørt ved lavvande, og som ligger 0,3 M WSW for den SW-lige pynt af Immikkeerteq.

Eriit er en lille øgruppe, der ligger 1 M SSW for den SW-lige pynt af Immikkeerteq.

1,3 M SE for den S-lige store ø i øgruppen Eriit er observeret et skær, over hvilket dybden er 0,5 m.

Nuiarteq 65°34,7'N 037°52,3'W er et skær, der er tørt ved lavvande, og som ligger 1,75 M WNW for Mannginnerseerpik og 1,0 M fra kysten.

500 m SW for Nuiarteq ligger et skær, over hvilket dybden er ukendt.

Nertiimalit er to små øer, der ligger 0,8 M NW for Nuiarteq, og med et undervandsskær 200 m SSW for den S-ligste af øerne. Dette farvand er endnu ikke opmålt, og der må udvises den største forsigtighed, hvis man nærmer sig denne kyst inden for en afstand af 1,5 M.

Mannginnerseerpiip Immikkeerterajivi er en øgruppe, der ligger 1,3 M SE for den SE-lige pynt af Mannginnerseerpik og 1 M fra kysten.

Qasigissat er den W-lige pynt ved en 1 M lang bugt, der skærer sig ind i kystlandet i NNW-lig retning.

Ortunuiaq er den E-lige pynt ved den oven for nævnte bugt, og 0,7 M NW for pynten ligger Qaqqartivakajik (Sømandsfjeldet), der når en højde på 718 m. Landet stiger i øvrigt stejlt på begge sider af bugten, og på W-siden når det en højde på 829 m. Pynten ved Ortunuiaq er en stejl granitskrænt.

E for Ammassalik Ø ligger der en gruppe store øer, og hele øgruppen strækker sig 32 M mod NNE. Den S-ligste af disse øer hedder Kulusuk og den N-ligste Qiianarteq.

Naajangivit (Kap Dan) 65°31'N 037°10'W er den S-lige pynt af øen Kulusuk. Øen Kulusuk er let kendelig ved den kuppelformede SE-lige pynt, som i Qalorujoorneq når en højde på 660 m. Der er et urent område med mange små øer og skær, som strækker sig ud fra Naajangivit (Kap Dan) i SW-lig og S-lig retning. De yderste kendte undervandsskær ligger 3 M SW for Naajangivit (Kap Dan), og der ligger en 35 m høj klippeø 3 M SE for pynten.

Kangeq er den SE-lige pynt af øen Kulusuk, og mellem denne pynt og Erik den Røde Ø, som ligger 23 M længere mod NE, ligger der mange både store og små øer samt skær. Hele denne øgruppe grænser mod W til Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord), Ikaasak og Ikkatteq, og mod NE til fjorden Sermiligaaq.

De største af øerne på W-siden af området S for Sermiligaaq hedder nævnt S fra:

Ingiingaleq, Eqqiligaarteq, Nuerniakkat, Tiniteqilaaq og Qiianarteq.

Qiianarteq N-lige kyst danner S-siden af fjorden Ikkatteq, og dens NE-lige kyst grænser til Sermiligaaq. Der ligger dog talrige små øer og skær SE for de ovennævnte øer, og de yderste af disse er øgruppen Kitsissit Oqqorsit, der ligger 15 M ENE for Naajangivit (Kap Dan)

(se under Sermiligaaq).

Erik den Røde Ø er en af de større øer, der ligger på den E-lige side af indløbet til Sermiligaaq. Øen har i sin N-lige del en største højde af 483 m, og den er næsten skåret igennem af Qilivit, der er en 2 M lang fjord, som skærer sig ind i øens E-side. Ved øens E- og S-side ligger der en del små øer, hvoraf Uigertertivit 200 m er den SE-ligste.

Uigerti 264 m ligger 1 M SW for Erik den Røde Ø.

Illiitilaq ligger 1 M W for Erik den Røde Ø.

Leif Ø den største af øerne i denne øgruppe, og dens S-ende ligger 1 M W for Erik den Røde Ø. Øens N-ligste pynt hedder Ilaqqat (Sarfaq Pynt) og det højeste punkt når en højde på 710 m. Leif Ø meget indskåret af små fjorde, og på NW- og NE-siden er øen adskilt fra fastlandet ved henholdsvis Ikaasak og Ikaasak Kiatteq. NW for Leif Ø ligger der en halvø, hvis højeste punkt når en højde på 660 m, og på denne halvø's SW-lige pynt ligger bygden Sermiligaaq, se afsnit 4.3.

Fra halvøen ved Sermiligaaq E-side forløber kystlandet 7 M mod E og her ligger 3 fjorde, som nævnt fra W mod E hedder Kangersivartikajik, Sammileq og Iliartalik. En halvø, der hedder Aammangaat 884 m ligger mellem de to W-ligste fjorde. SW-pynten af den halvø, der ligger på E-siden af Sammileq hedder Qammavaajik, og tæt SE for denne pynt ligger der en lille ø, der hedder Kitsililu (Grafitø). Den E-lige pynt ved indgangen til Iliartalik ligger 3 M E for Kitsililu (Grafitø), og herfra strækker kysten af fastlandet sig 19 M mod NE til Ikaasakajiip Kangia (Kap Nordenskiöld). På denne kyststrækning findes der mange såvel større som mindre øer.

Tikivippik 495 m er den SW-ligste ø i denne ørække og er adskilt fra fastlandet til Tikivippiip Ikaasaa (Jernø Sund).

Tukingaleq (Jernø) ligger 1 M NE for Tikivippik, og N for Tukingaleq (Jernø) strækker Ikaasakitsip Kangertiva (Jernø Bugt) sig 2 M ind i kystlandet i W-lig retning.

Quujuutilik (Moræneø) ligger 2,5 M NE for Tikivippik og er den største af øerne. Den er adskilt fra fastlandet ved et snævert løb, der hedder Ikkaviip Ikaasaa.

Aputiteeq (Grusø) ligger 2 M N for Quujuutilik (Moræneø) og 0,5 M fra kysten. Quujuutilik (Moræneø) ligger 1,5 M E for Aputiteeq (Grusø). Stenø ligger 2 M ENE for Quujuutilik (Moræneø). Det er en 2,5 M lang og smal ø, hvis største højde er 531 m.

Qattunaap Kangertiva (Bjørnebugt) ligger S for en halvø hvis E-pynt hedder Kangikajik. I sin inderste del er bugten delt i 2 dele ved en mindre halvø.

Fladøerne er en øgruppe på 3 små øer, som ligger i den S-lige side af indløbet til Qattunaap Kangertiva (Bjørnebugt).

Kangikajik 66°05'N 035°44'W er en halvø, der ligger mellem Qattunaap Kangertiva (Bjørnebugt) og Anaanap Kangertiva Oqqorseq (Depotfjord). Halvøen når en største højde på 829 m.

Akilerut er næsset mellem Anaanap Kangertiva Oqqorseq (Depotfjord) og Anaanap Kangertiva Kiatteq.

Anaanap Kangertiva Kiatteq er en 6 M lang og 1,5 M bred fjord, der strækker sig i N- og NW-lig retning. Fjordens munding ligger mellem Akilerut og pynten af en lang og smal halvø 2 M E for Akilerut.

Anaanap Ikaasaa (Depotsund) er det smalle løb mellem Anaana (Depotø) og halvøen N for denne ø. Anaana (Depotø) er en 300 m høj, lille ø. Ikaasammiit er en 122 m høj og lille ø, der

ligger 0,5 M SSE for Anaana (Depotø). 0,5 M SSE for Ikaasammiit ligger der en ikke navngiven lille ø.

Nipinnerit er en 200 m høj, lille ø, der ligger 1,5 M NE for Anaana (Depotø).

Ikaasakajip Kangia (Kap Nordenskiöld) 66°08'N 035°34'W er den E-lige pynt af den lange halvø, der danner E-siden af Anaanap Kangertiva Kiatteq.

Ikaasakajik er en smal passage mellem fastlandet og Saartermiit (Storø). Ikaasakajik går over i Arpertilu (Vestfjord).

Arpertilu (Vestfjord) strækker sig 3 M i SW-lig retning fra Ikaasakajik, og dens inderste del er ved en smal tange adskilt fra Anaanap Kangertiva Kiatteq. Fjorden er på begge sider omgivet af høje og stejle fjelde.

Saartermiit (Storø) er en 876 m høj og 5 M lang ø, hvis S-lige pynt hedder Tupikajik. På øens S-side findes en bugt, hvor der antages at være en god havn. Se afsnit 3.3.

Qeertalik er en lille ø, der ligger tæt ved Saartermiit (Storø) NE-lige ende.

Ingolf Fjeld 2232 m ligger på N-siden af den inderste del af fjorden Kangertittivatsiaq.

Mont Forel 3360 m, der er det næsthøjeste fjeld i Grønland, ligger 36 M NNW for den inderste del af Kangertittivatsiaq og er omgivet af talrige fjeldtoppe, der når højder på fra 2400 til 3240 m.

Nigertuluup Oqqummut Nuua (Kap Japetus Steenstrup) 880 m er den E-lige pynt af en halvø ved N-siden af fjorden Kangertittivatsiaq. Halvøen falder mod S stejlt af til havet og når i sin inderste W-lige del en højde på 1156 m.

Simiilaq (Ailsa Ø) 281 m er en lille stejl ø, der ligger tæt S for munden af fjorden Tuttulik.

Arerpeertalik (Kap Wandel) 66°18'N 034°53'W er den S-lige pynt af en 800 m høj halvø, der danner E-siden af fjorden Tuttulik. Der ligger en lille ø tæt uden for Arerpeertalik (Kap Wandel).

Nasippik er den E-lige pynt af en lille hammerformet halvø, der er 700 m høj og danner E-siden af Nasippiip Kangertiva (Vahl Fjord).

Sulussuutip Apusiia (K.J.V. Steenstrup Søndre Bræ) og K.J.V. Steenstrup Nordre Bræ ligger henholdsvis 4 M og 9 M N for Nasippik. Det er to store aktive gletschere, der ligger med deres brækanter, der er 60 til 90 m høje, ud til det åbne hav. På NE-siden af den del af den N-lige bræ, der vender ud mod havet, er der to isfri toppe, der når en højde på henholdsvis 819 og 872 m.

3.1.2 Dybdeforhold

På kyststrækningen mellem Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) og indløbet til Sermilik er der fra kysten og 25 M ud fra denne ikke foretaget megen opmåling, og kort 2300 har ikke mange dybdeangivelser. Det må derfor tilrådes, at der under sejlads langs denne del af kysten holdes en passende afstand fra land, så man er sikker på at være uden for landfoden. En afstand af 15-20 M af de yderste øer skulle være sikker, og der er antagelig også rent meget længere ind, idet en lodskudlinje fra Sattiit (Koklapperne) mod Orsuiattivaq i en afstand af 8 M af de yderste øer viser dybder på ikke under 180 m.

Ud for Nuna Kong Christian IX, der har en længde af 500 M og er beliggende bag kyststrækningen mellem Sermilik og Kangikajik (Kap Brewster), er farvandet rent uden for en afstand af 15-20 M fra de yderste øer og kystlinjen. Der findes dog langs denne kyststrækning ud

for d'Aunay Bugt et område med dybder på 40 m, og ud for Kangerlussuaq findes dybder på under 200 m 75 M fra kysten.

3.1.3 Is

I april og maj måned ligger storisen ud for kysten, idet isen da strækker sig fra Nunap Isua (Kap Farvel) til 70° N-lig bredde og har en bredde af 60 M og en koncentration på 8/10 til 10/10. Der kan på denne tid ligge en smal bræmme af fastis langs kysten. Storisen begynder at aftage ultimo maj, og medio juni ligger den normalt i en lettere koncentration mellem 65° og 70° N-lig bredde. Isen aftager nu fortsat i juli og august, fra ultimo august til medio oktober er der normalt kun spredt is i området. Storisen begynder at komme ved Naajanngivit (Kap Dan) medio oktober. I november kan der påregnes et isbælte langs kysten, og ultimo november er det sædvanligvis et bredt bælte af uigennemtrængelig havis, der ligger helt ind til kysten. Der er enkelte år observeret åbent vand i november og december måned. I januar og februar kan der forekomme åbne render og landvandet kan være indtil 2 M bredt. I marts kan W-lige storme drive isen langt til søs, men så snart vinden aftager, sætter isen atter ind mod kysten.

Vedrørende is, se i øvrigt under anduvning af Tasiilaq.

3.1.4 Strøm

Se i de efterfølgende specialafsnit.

3.2 Anduvning og besejling af fjorde (sejlløb), byer og bygder m.v

I området mellem Umiviip Kiammut Kagera (Kap Poul Løvenørn) og Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) ligger nedennævnte fjorde, som er nævnt i rækkefølge S fra.

3.2.1 Ikeq (Køge Bugt) 64°55'N 040°23'W

er en stor bugt, der strækker sig 25 M mod NW og i hvis E-lige del øerne Putugua og Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) ligger. I bugtens N-side er der en del store fjordarme, og den inderste del af fjorden er omgivet af høje fjelde, der sædvanligvis er snefrie. I den SW-lige del af Ikeq ligger Pikiitsip Kangertivata Puiaqattua.

3.2.1.1 Dybdeforhold

Fjorden er ikke opmålt.

3.2.2 Ikertivaq 65°23'N 039°17'W

er en stor fjord eller bugt, hvis indløb ligger mellem Dannebrog Ø og Suunikajik. Selve fjordmundingen ligger mellem to forbjerge på fastlandet. Det SW-lige forbjerg ligger på 65°24'N 039°42'W og har en højde af 100 m, og det NE-lige ligger 11 M længere mod NE og har en højde af 500 m. Fjorden strækker sig 10 M mod NW og er i sin inderste del uregelmæssig med mange fjordarme adskilt ved tilsvarende uregelmæssige forbjerge.

3.2.2.1 Dybdeforhold

Fjorden er ikke opmålt.

3.2.2.2 Is

Med hensyn til is er fjorden at regne for en af de vanskeligste og farligste på den S-lige del af Grønlands østkyst, fordi de mange store isbjerge, der går på grund i fjordmundingen, forhindrer kalvisen fra gletscherne i fjordens inderste del i at komme ud i havet.

3.2.3 Isertup Kangertiva 65°33'N 039°03'W

er en fjord, der strækker sig 12 M mod NNW. Den er 3 M bred ved indløbet, men aftager til 1 M i sin inderste del. W-siden af fjorden begrænses af den 745 m høje halvø Akiliaatseq.

3.2.3.1 Dybdeforhold

Fjorden er ikke opmålt.

Vedrørende Orsuiattivaq og bygden Isertoq, se afsnit 3.3.

3.2.4 Nattivit Kangertivat 65°37'N 038°31'W

Fjorden, der strækker sig 6 M mod W og NW har en gennemsnitsbredde på omkring 2 M. Fjordmundingen ligger mellem næsset Isi og halvøen Nattivit. I fjordens inderste del ligger Bussemandgletscher, der stiger jævnt op til indlandsisen. Tæt NE for denne gletscher stiger landet, og det højeste punkt, Pingaajik, når en højde på 700 m. Tasiilaalik er en bugt, der forløber 2,5 M i N- og NW-lig retning fra den NE-lige del af Nattivit Kangertivat. Ved denne bugts N-side ligger det 500 m høje fjeld Sulussuut. De små øer i den N-lige del af Nattivit Kangertivat har været anvendt som base af British Arctic Air Route ekspeditionen, og basens beliggenhed var 65°39'N 038°38'W. Denne ekspedition meddeler, at fjorden begynder at fryse til primo oktober, og fra begyndelsen af december måned til juni næste år er fjorden normalt helt tilfrosset.

E for halvøen Nattivit strækker en 5,5 M lang og smal fjord sig N-efter, og 3 M inden for denne fjords munding forløber en fjordarm 2 M mod NE. Fjordens E-side begrænses af en halvø, hvis højeste punkt er fjeldet Tungoortup Qaani 400 m.

3.2.4.1 Dybdeforhold

Fjorden er ikke opmålt.

3.2.5 Sermilik (Egede og Rothe Fjord) 65°37'N 038°04'W

Mundingen af Sermilik ligger mellem Kap Tycho Brahe 65°37'N 038°11'W og øerne ved

den SW-lige side af Ammassalik Ø og er 4 M bred. Fra indløbet strækker fjorden sig 40 M mod NNE til en ø, der hedder Aammangaa. Herfra fortsætter hovedfjorden 8 M mod NE til Midgårdsgletscher, mens en fjordarm Maniisilertarpia (Helheimfjord) strækker sig 15 M mod WNW og ender i Helheimgletscher. Apuseerajik (Fenrisgletscher) skyder sig ud til N-siden af fjorden 5 M W for Midgårdsgletscher. Fra disse tre store gletschere kommer der mange store isfjelde, hvorfor fjorden ofte er fyldt med disse.

Sermilik W-lige kyst

Fra Kap Tycho Brahe strækker den W-lige kyst af Sermilik sig 10 M mod N til Qeertartivatsaap Kangertiva (Johan Petersen Fjord). Langs denne kyststrækning ligger der en del øer, og den er uregelmæssig og indskåret af to korte fjorde.

Den S-ligste af disse er 2 M lang og ligger 1 M N for Angiit Immikkeertivat, som er den største af de øer, der ligger tæt E for Kap Tycho Brahe. Den anden fjord Kaporniakkat 65°45'N 038°05'W ligger 5 M længere mod NNE og forløber 2 M i NW-lig retning. Der ligger nogle småøer langs denne kyststrækning, som er stejle og bjergige.

Qingaaq er et 1080 m højt fjeld, der ligger 3 M NW for øen Angiit Immikkeertivat, og Aappaluttortivit er et 925 m højt fjeld, som ligger 5 M NNW for Angiit Immikkeertivat.

Qeertartivatsaap Kangertiva (Johan Petersen Fjord) 65°49'N 038°02'W strækker sig fra Sermilik og 16 M mod NW og NNW. Fjordens største bredde er 3 M, og i sin inderste del ender den i flere gletschere, der skyder sig helt ned til havet. Vedrørende ankerplads, se afsnit 3.3.

Qeertartivatsiaq er den største ø i Sermilik og øens højeste punkt når en højde på 400 m. Øen danner det N-lige indgangspunkt til Qeertartivatsaap Kangertiva (Johan Petersen Fjord). Stoklund Fjord er et smalt sund, der adskiller Qeertartivatsiaq fra fastlandet og forløber 4 M mod N

Amitsivartiva er en smal fjord, der strækker sig 3 M mod NW fra Stoklund Fjord N-lige del. Landet W for denne fjord når en højde på 650 m. Et par små smalle ikke navngivne fjorde skærer sig N-efter i kystlandet N for Stoklund Fjord.

Noget N for den nedlagte bygd Umiattuartivit ligger det 456 m høje Hoessly Bjerg. Fra Umiattuartivit forløber kysten langs W-siden af Sermilik i N-lig retning på en strækning af 10 M til Ittip Nuua 66°05'N 037°57'W, der er det N-lige næs ved indløbet til Tasiilaartik. Fjorden Tasiilaartik 66°05'N 037°56'W strækker sig 9 M mod W og N.

Suukerti er en lille ø, der ligger i munden af en lille vig 4,5 M N for Umiattuartivit.

Suukertip Kangertiva er en lille bugt, der ligger 2 M N for øen Suukerti og forløber 2 M i NW-lig retning. NW for den inderste del af denne bugt når landet en højde på 741 m og endnu længere mod NW når landet, umiddelbart før indlandsisen, en maksimal højde på 1040 m.

Itti er den E-lige pynt af den lille halvø, der ligger 6 M NNE for Ittip Nuua.

Tasiilaajik er en lille bugt der forløber 1 M i WNW-lig retning og ligger lige N for Itti. I den inderste del af denne bugt rapporteres der at være en lille havn, der kan anvendes af motorbåde, da der ikke kan komme megen is derind, selvom der er isfyldt i Sermilik, se afsnit 4.3. Tasiilaq 66°11'N 037°48'W er en bred bugt, hvis indløb ligger mellem Itti og Akiliaatseq 1,75 M NNE-ligere. I bugten ligger der flere øer, og i dens inderste del er der en del vige. I den SW-lige del skyder en gletscher sig ned til bugten.

Akiliaatseq er den S-lige del af halvøen Tasiilaajik, der ligger mellem Tasiilaq og

Maniisilertarpia (Helheimfjord). I sin E-lige del når denne halvø en højde på 486 m, og længere mod W en største højde på 700 m.

Aammangaa er en 400 m høj ø, der ligger midtfarvands 2,25 M E for den E-lige side af halvøen Tasiilaajik.

Sermilik N-ligste del

N for Aammangaa deler den inderste del af Sermilik sig i to fjordarme. Ningerti er den E-lige fjordarm, der strækker sig 9 M mod NE til Midgårdgletscher. I dens N-lige del skyder Apuseerajik (Fenrisgletscher) sig ned.

Maniisilertarpia (Helheimfjord) er den W-lige fjordarm, der strækker sig 15 M WNW fra Aammangaa.

Helheimgletscher skyder ud i denne fjords W-lige del og Skaktgletscher i dens N-lige del.

Sermilik E-lige kyst

Fra øen Ikkatteq og N-efter grænser den E-lige kyst af Sermilik på en strækning af 15 M mod Ammassalik Ø.

Ikkatteq er den største af en del små øer, der ligger tæt SW, W og NW for en noget større ø, der hedder Immikkeerteq. Vedrørende bygden Ikkatteq, se afsnit 3.3. N for øen Ikkatteq ligger der mange øer og de største er Ittilaajik, Ammaa og Simiittat.

Immikkeerteq er en 1,8 M lang ø, der ligger tæt under kysten og kun er adskilt fra fastlandet ved et smalt løb. N for denne ø ligger der en del øer, hvoraf den største er Atterteq, og 1 M NNW for denne ø ligger Arnaraaq.

Sivinganeq er en lille halvø, der ligger 2,8 M N for Ikkatteq og danner det NW-lige indgangspunkt til en lille bugt. Der ligger mange øer langs SW-siden af Ammassalik Ø, og der er ikke opmålt tilstrækkelig til, at der kan sejles sikkert i dette farvand.

Pupik er en pynt, der ligger 6 M N for Sivinganeq, og på kyststrækningen mellem disse pynter er kysten kun lidt indskåret, men der er mange steder spor efter tidligere beboelse.

Ukiiverajik er en lille ø, der ligger 1 M S for pynten Pupik, og der har været en boplads af samme navn på øen.

Fra Pupik strækker kysten sig 2 M mod ESE og forløber derefter mod N på en strækning af 5 M til indløbet til Ikaasartivaq, der er sundet, som går N om Ammassalik Ø.

Sarpaq ligger i det W-lige indløb til Ikaasartivaq og deler det i to dele, hvoraf det S-ligste løb er det bredeste.

Ved NW-siden af Ammassalik Ø ligger der en del øer, og de største er Qaattu, Takiseeq og Immikkoortaajik.

Tiniteqilaaq er en halvø, der ligger tæt NNW for Ammassalik Ø. Halvøen strækker sig 4 M ud fra fastlandet i SSW-lig retning, og bygden Tiniteqilaaq ligger på halvøens SW-pynt, se afsnit 4.3.

Pikiitsi er en ø, der ligger 0,5 M af kysten 3 M N for bygden Tiniteqilaaq. SE for øen er der en lille bugt, og der ligger nogle små øer i løbet mellem Pikiitsi og fastlandet. NE for Pikiitsi er der en noget større bugt, på hvis N-side de nu nedlagte bygder Isik og Iterlak lå.

Fra denne bugt forløber kystlandet 5 M i N-lig retning og 2 M i NE-lig retning til Itterajik, der er

den N-lige pynt af halvøen Innartivaq. Innartivaq er også navnet på et forbjerg, der rejser sig stejlt til en højde på 612 m.

Innartiip Kangertiva 66°00'N 037°45'W er en lille bugt, der strækker sig 1,5 M mod. NE. Denne bugt er let tilgængelig, og når Sermilik kan besejles, er bugten fri for is. Den rapporteres at være anvendelig som ankerplads for skibe, se afsnit 3.3. Fra Itterajik forløber kysten 7 M mod NNE til Nuuk, der er en lille pynt som i W-lig retning stikker ud fra kysten.

Mellem Itterajik og den nedlagte bygd Paarnakajit, se afsnit 3.3, er der en lille bugt, i hvis inderste del den nu nedlagte bygd Saputit lå. Ikaasaalaq er en lille bugt, der ligger mellem den nedlagte bygd Paarnakajit og Nuuk, men der er urent i denne bugt.

Fra Nuuk forløber kysten 10 M i NE-lig retning til Ningerti, hvor landet S for Midgårdsgletscher når en højde på 1250 m.

3.2.6 Tasiilaq (Kong Oscar Havn) 65°36'N 037°34'W, kort 2351

er en ret stor, næsten lukket fjord, hvori havnen til Østgrønlands hovedby, Tasiilaq ligger. Fjorden, hvis indløb er 750 m bredt, skærer sig ind omtrent midt på den S-lige kyst af Ammassalik Ø, 2 M NE for pynten Ortunuaq. Ved indsejlingen er oprettet et fyr på den S-lige pynt af løbets E-side, Tasiilap Nuua, en 3,5 M lang halvø, der danner E-siden af Tasiilaq (Kong Oscar Havn).

3.2.6.1 Aduvning

Den S-lige kyst af Ammassalik Ø kan anduves på kurser mellem NW og NE, og fra en position 1,5 M SE for Ortunuaq, der er en stejl klippekyst, anduves indsejlingen til havnen på en N-lig kurs, idet der holdes klar af 5,1 m skæret 1450 m SE for og af 6,2 m skæret 500 m S for Tasiilap Nuua.

Det er sædvanligvis bedst at anduve Tasiilaq (Kong Oscar Havn) fra S eller SW inden om de ismarker, der ofte ligger ved Kulusuk, og som kan strække sig 15-20 M i SE-lig retning. Til hjælp under anduvning kan racon på Kulusuk anvendes.

Se i øvrigt under Tasiilaq i DGHL.

3.2.7 Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) 65°33'N 037°22'W, kort 2310 og 2300

Fjordens munding ligger mellem Qammavik på den SE-lige kyst af Ammassalik Ø og Naajangivit (Kap Dan) på S-pynten af øen Kulusuk. Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) har ved munden en bredde på 9 M og strækker sig 26 M mod NNE og N, hvor den i sin inderste del deler sig i to smalle fjordarme Qinnertuaq og Tasiilaq, der forløber henholdsvis 10 M i NNW-lig og 7 M i N-lig retning. 18 M inden for fjordens munding forløber Ikaasak mod NE på en strækning af 6 M, og herfra fortsætter farvandet 2 M i N-lig retning til den SW-lige munding af Ikkatteq, som forløber 8 M i N-lig retning og munder ud i Sermiligaaq.

3.2.7.1 Dybdeforhold

I Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) er dybderne midtfarvands overalt store, men de aftager ved indløbet til Ikaasak til 60 m. Området må dog ikke betragtes som værende

tilstrækkelig opmålt, og forsigtighed bør derfor udvises under sejlads uden for de i kortet afsatte lodskudslinjer.

3.2.7.2 Anduvning

Skibe der anduver Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) fra SW kan anduve et punkt 4 M 150° fra Ortunuaq. Herfra holdes mod NE til tværs af Qammavik og derefter midtfarvands ind i fjorden til indløbet til Ikaasak eller til bygden Kuummiut, der ligger 3 M N-ligere.

3.2.7.3 Strøm

Ved indløbet til Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) sætter strømmen ofte stærkt i NW-lig retning, hvorfor positionen jævnligt må kontrolleres.

3.2.7.4 Besejlingsperiode

Fjorden kan normalt besejles fra medio juni til ultimo oktober, hvis specialbygget ishavstonnage anvendes og ellers fra medio juli til ultimo september.

Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) W-side

Fra Tasiilap Nuua ved den E-lige side af indløbet til Tasiilaq (Kong Oscar Havn) og til øen Ikaasartivaq, der ligger 13 M NNE-ligere, dannes fjordens W-side af SE-siden af Ammassalik Ø. Denne kyststrækning er dybt indskåret af talrige fjorde, og den S-ligste af disse, Sarpakajik, ligger mellem Tasiilap Nuua og Qammavik. Fjorden forløber 3,5 M i N-lig retning, og der ligger mange små øer i den. Fra Qammavik forløber kysten 4,5 M i NE-lig retning til øen Qittalivaajik, og på denne strækning skærer 2 bugter sig ind. Den S-ligste bugt forløber 1 M i NW-lig retning, mens den N-ligste, Tasiilaartik, forløber 2,5 M i N-lig retning. Halvøen mellem bugterne er et stejlt forbjerg, der når en højde på 664 m.

Qittalivaajik er en lille ø, der ligger 4,5 M NE for Qammavik. NW og N for denne ø er der også et par 1 M lange bugter, der skærer sig ind i kysten i NW-lig og NNW-lig retning.

Qernertivartivit 65°43'N 037°18'W er en ø, på hvis S-side der ligger en bygd af samme navn. Der ligger en del småøer ved dens NW-lige og SE-lige side.

Sammileq er en fjord, hvis munding ligger 1 M W for Qernertivartivit. Den strækker sig 2,5 M mod W.

Tasiilaq 65°44'N 037°22'W er en small fjord, der forløber 6 M i NW-lig retning fra dens munding NW for Qernertivartivit.

Ikaasartivaq er en lille ø, der ligger 0,5 M NE for Qernertivartivit.

Ikaasartivaq 65°44'N 037°12'W er en fjord, hvis E-lige indløb ligger mellem øen Ikaasartivaq og halvøen Qernertoq. Fjorden har en bredde fra 1,0 M til 1,5 M og forløber 18 M mod NW og SW til Sermilik. NE-kysten af Ammassalik Ø er forholdsvis jævn, og de højeste toppe når en højde på 1067 m. Der ligger et undervandsskær 2,8 M inden for det SE-lige indløb, 0,5 M fra den N-lige kyst. Der ligger et par små øer eller skær 1,3 M NW for dette undervandsskær.

E for øerne ligger et undervandsskær, hvorover dybden er 2 m.

Tasiilaartik er en fjord, der strækker sig 5 M i NW-lig retning på N-siden af Qernertoq. Ved dens inderste del ligger Qoornip Qaqqartivaa (Rødhorn), der er et 1050 m højt fjeld.

Ikaasaalaq 65°52'N 037°05'W er en fjord, hvis munding ligger mellem Kiittaajik og Pattingaleq.

Fjorden strækker sig 14 M mod NW og NNW, og en elv udmunder i dens inderste del. Alingaats (Marie Havn) 65°51'N 037°08'W er en lille bugt på S-siden af Ikaasaalaq 1 M inden for fjordens munding, se afsnit 4.3. Fra næsset Pattingaleq forløber kysten 5,5 M mod N til halvøen, der adskiller de to fjorde Qinnertuaq og Tasiilaq. Seeraq 65°56'N 037°09'W er en lille fjord, der i NW-lig retning skærer sig ind til foden af Pikkivartivit (Sioraq Fjelde) 1100 m. Der er her i nærheden af Seeraq, at et stort antal ammæssætter (en 15-16 cm laksefisk) [*Iodde*, *mallotus villosus*] viser sig i maj og juni måned for at lægge deres rogn.

Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) E-side

Fra Naajangivit (Kap Dan) 65°31'N 037°10'W, den S-lige pynt af øen Kulusuk, strækker øens W-side sig 4 M mod N til bygden Kulusuk (Kap Dan), (se under bygden Kulusuk (Kap Dan)). Der ligger mange små øer og skær langs den W-lige og N-lige kyst af øen Kulusuk, og der er et urent område 3 M WSW for Naajangivit (Kap Dan). Der ligger en 35 m høj klippe 3 M SE for Naajangivit (Kap Dan) og en 42 m høj ø tæt SE- for denne pynt.

Aaluit er en ø i en gruppe øer, der ligger tæt NW for Kulusuk og er adskilt fra denne ø ved et løb, der hedder Tunu. Tunu er det SW-lige løb til bygden Kulusuk (Kap Dan) og Kulusuk Mittarfik (Flyveplads). Se under Kulusuk (Kap Dan) og Kulusuk.

1 M NE for øen Kulusuk ligger der en stor ikke navngiven ø, der i N-S-lig retning har en udstrækning på 9 M. På en strækning af 5 M grænser denne ø's NW-side ud til Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord), og her ligger der en fremtrædende og let kendelig 885 m høj fjeldryg, der forløber i retning NE-SW. Fjeldryggen har set fra den S-lige del af Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) en teltligende facon. Ved denne ø's NW-lige pynt ligger der en lille ø, som hedder Pikiitsi, og herfra og 7 M mod NE dannes Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) SE-side af NW-siden af to store ikke navngivne øer, samt den der imellem liggende mindre ø Aammangaaq, der har en højde på 300 m.

Kangaartik 65°49'N 037°01'W er SW-pynten af en 7 M lang halvø, der danner NW-siden af Ikaasak. Se under Ikaasak.

N for denne halvø skærer en smal fjord sig 4 M ind i landet i NE-lig retning, og ved N-siden af dette indløb ligger bygden Kuummiut, se under Kuummiut.

Fra Kuummiut forløber E-kysten af Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) 7 M mod N til S-pynten af halvøen Mittittoq, som deler fjorden i de to fjordarme Qinnertuaq og Tasiilaq, se nedenfor. 3 M N for Kuummiut og 1 M inde i landet ligger der en 1250 m høj top, der har en lys farve og derfor er let kendelig.

Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) N-lige del

Qinnertuaq 65°58'N 037°07'W er den W-lige af de to fjordarme, som den 7 M lange halvø Mittittoq deler den N-lige del af Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) i. Det er en 1 M bred og 10 M lang fjord, der forløber i NNW-lig retning, og landet er højt og stejlt på begge sider af fjorden. I dens inderste del udmunder en elv, der afvander gletscherne længere mod N. Der er mange laks i denne elv. Tæt W for fjordens inderste del ligger Cassiopefjeld, der er 1100 m højt.

Tasiilaq 65°58'N 037°05'W er den E-lige af de to fjordarme i den N-lige del af Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord). Den er 1 M bred og 7 M lang og forløber 1 M i NE-lig retning

og derefter 6 M i N-lig retning. Landet på dens E-lige side er stejlt og når en højde på 1306 m, mens W-siden grænser til den 1123 m høje halvø, der adskiller denne fjord fra Qinnertuaq. I den inderste del udmunder en elv, hvor der er mange laks.

Ikaasak 65°49'N 037°00'W er et 1 M bredt og 6 M langt sund, der forløber i NE-lig retning og forbinder Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) med farvandet W for øen Qiianarteq. Løbet begrænses på N-siden i hele sin længde af en aflang halvø, hvis SW-pynt hedder Kangaartik og ligger 2 M S for bygden Kuummiut. Tæt inden for det W-lige indløb er farvandet noget indsnævret, og her ligger Qeertaartivit (Fugleholmene), tre små øer, hvoraf den SW-ligste er den største. Mange fugle har her deres rugepladser.

Anduvning

Der anduves midtfarvands fra Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord) og der holdes S om de tre små øer.

Dybdeforhold

Mindste dybde i det W-lige indløb er 60 m, og i den resterende del af løbet er der ikke midtfarvands fundet dybder under 100 m. Fra Ikaasak NE-lige munding og S-efter er dybdeforholdene ikke kendte.

Ikkatteq 65°54'N 036°45'W er et sund, der forløber 7 M i NE-lig retning i fortsættelse af Ikaasak fra den NW-lige pynt af øen Qiianarteq til Sermiligaaq. 3,5 M inde i sundet ligger der på N-siden to 1200 m høje fjeldtoppe med en let kendelig kløft imellem. Ud for kløften er der en lav forstrand, og her lå tidligere en amerikansk base og flyveplads. (Nedlagt efter krigen).

Besejling

Der sejles fra SW gennem Ikaasak og der holdes videre midtfarvands i Ikkatteq. Sermiligaaq er ikke opmålt, hvorfor anduvning af Ikkatteq fra NE frarådes.

Dybdeforhold

Midtfarvands i Ikkatteq er der ikke fundet dybder på under 55 m.

Ankerplads

Der kan ankres S for kløften i en afstand af 0,25 M fra kysten (ud for den tidligere base). Dybden er her 37 m, og der er sandbund.

Strøm og is

Strømmen i Ikkatteq varierer mellem 0, 5 og 2,0 kn, men den påvirkes af vinden. Normalt sætter den mod SW, men den kan dog skifte og sætte mod NE. Der kommer en del små isfjelde ind i Ikkatteq fra Apuseeq (Knud Rasmussen Gletscher), men de store går på grund i løbets NE-lige del umiddelbart inden ankerpladsen, hvor dybden aftager. Drivis fortsætter løbet igennem.

3.2.8 Sermiligaaq 65°54'N 036°26'W

Fjordens munding ligger mellem øen Qiianarteq og den SW-lige pynt af en halvø, hvor bygden Sermiligaaq ligger.

Fjorden Sermiligaaq er 3 M bred og 18 M lang. Mod N deler den sig i to fjordarme, hvoraf den W-lige strækker sig 2,5 M mod W og ender i en gletscher, medens den E-lige fjordarm forløber

2,5 M mod NE og ender i Apuseeq (Knud Rasmussen Gletscher). Landet ved den N-lige side af Sermiligaaq når en højde på 1494 m. Længere inde i landet tiltager højden en del, og Rytterknægten, som ligger 7 M NW for fjordens inderste del, når en højde på 2020 m.

3.2.8.1 Anduvning

Fjorden besejles kun af mindre fartøjer, og dybdeforholdene er ikke tilstrækkelig kendte til, at sejlads med større skibe kan tilrådes. I området S for fjordens munding mellem Kitsissit Oqqorsiit, den S-ligste øgruppe, og Nunakitseq, der ligger 18 M N-ligere, ligger der mange små øer og såvel kendte som ukendte skær. De vigtigste af øerne er:

Imilik, der ligger 3,5 M N for Kitsissit Oqqorsiit og når en højde af 177 m. Der ligger en del små øer og skær 2 M E for denne ø.

Imittilaq, der ligger 3,5 M N for Imilik og har en højde på 140 m. Der ligger talrige småøer og skær S og SW for Imittilaq, og der ligger 5 ikke navngivne små øer 3,5 M NE for denne ø. 1 M NE for disse ikke navngivne småøer ligger der et skær.

Naajatsaat er en lille ø der ligger ved SE-siden af Qiianarteq. Der ligger desuden en lille ikke navngivne ø 2 M S for Naajatsaat, og en del skær ligger lidt N for denne lille ikke navngivne ø.

Nakkarpik er en lille ø, der ligger 1,5 M E Naajatsaat.

Pusissaraq ligger 0,5 M NE for Nakkarpik og strækker sig 2,5 M mod NNE. Der ligger en lille ikke navngivne ø i løbet mellem Pusissaraq og Nakkarpik.

Nunakitseq ligger 1,5 M N for den N-lige ende af Pusissaraq og består af 5 små øer.

3.2.8.2 Dybdeforhold

Dybderne i området S for Sermiligaaq og i selve Sermiligaaq er ikke undersøgt tilstrækkeligt.

3.2.8.3 Is

Sermiligaaq er sædvanligvis fyldt med isfjelde fra Apuseeq (Knud Rasmussen Gletscher), og området S for fjorden er på grund af de mange skær, små øer og den altid nærværende drivis farlig at besejle.

3.2.8.4 Strøm

Strømmen sætter normalt S og SW efter i farvandet S for Sermiligaaq, og den kan være ret kraftig og give anledning til svære isskruninger.

3.2.9 Anaanap Kangertiva Oqqorseq (Depotfjord) 66°06'N 035°43'W

Mundingen ligger mellem Kangikajik og Akilerut, der ligger 2,5 M N-ligere. Fjorden strækker sig 5 M mod WNW og har en omtrentlig bredde af 2 M. En smal fjordarm strækker sig fra Anaanap Kangertiva Oqqorseq (Depotfjord) inderste del 1,5 M i SW-lig retning og ender i Idrac Gletscher.

3.2.10 Kangertittivatsiaq 66°14'N 035°20'W

Mundingen af denne fjord ligger mellem Qeertalik og en halvø, hvis S-lige kyst ligger 3 M NE-ligere. Halvøens E-lige pynt hedder Nigertuluup Oqqummut Nuua (Kap Japetus Steenstrup)

880 m, og den S-lige kyst af halvøen forløber 10 M i W-lig og WNW-lig retning til næsset Suunerajik.

Halvøen falder mod S stejlt af til havet og når i sin inderste W-lige del en højde på 1156 m. Nordfjord er en smal 4 M lang fjordarm, der ligger på N-siden af Kangertittivatsiaq, og hvis munding ligger mellem pynterne Suunerajik og Midtpynt, der ligger 1 M W-ligere.

Nuuluk er en pynt, der ligger 2 M S for Midtpynt, og mellem Nuuluk og Saartermiit (Storø) fører en passage til Ikaasakajik og Arpertilu (Vestfjord). Indløbet til Kangertittivatsiaq inderste del ligger mellem Nuuluk og Itteraajik, der er en pynt 2 M W for Midtpynt. Fjorden strækker sig her 13 M i NW-lig retning og har en bredde på 1,0-2,0 M. I sin inderste del ender den i Kattilersorpia (Glacier de France).

Sammilik er en kort fjord, der 3 M inden for Nuuluk forløber 3 M mod SW og ender i en gletscher. Naturomgivelserne her sides at være storslåede, og en kort fjordarm ender mod N i en stejl gletscher, mens fjorden på N-siden er omgivet af høje spidse fjeldtoppe.

3.2.11 Nigertuluk 66°16'N 035°02'W

Fjordens munding ligger mellem Nigertuluup Oqqummut Nuua (Kap Japetus Steenstrup) og øen Nigertuluup Immikkeertiva, der ligger 1,5 M NE-ligere. Fjorden forløber 5 M mod NW og derefter yderligere 5 M mod N. Der ligger 2 undervandsskær ved dens N-side 5 M inden for munden. To gletschere udmunder i henholdsvis dens NW-lige og N-lige del.

3.2.12 Tuttulik 66°18'N 034°56'W

er en 4 M lang fjord, der fra munden forløber N efter til et firkantet bassin, der mod W og E er omgivet af høje fjelde og mod N ender i en gletscher, der har en 30 m høj kant ud mod fjorden. I den inderste del af fjorden strækker en kort fjordarm sig 2 M mod W. På pynten mellem denne fjordarm og gletscheren står et mindesmærke for Watkins, som omkom ud for gletscheren i 1932. Helt inde i den W-lige fjordarm er der et rejsehus.

Simiilaq (Ailsa Ø) er en lille stejl ø, der er 281 m høj og ligger tæt S for munden af fjorden Tuttulik.

3.2.12.1 Is

Tuttulik er normalt tilfrosset fra medio november til medio maj, og den er som regel fuld af is til udgangen af juli. Fjorden er observeret næsten isfri i september og oktober.

3.2.12.2 Tåge

Fra april til august kan der være en del tåge.

3.2.13 Nasippiip Kangertiva (Vahl Fjord) 66°20'N 034°47'W

er en 2 M lang fjord, der forløber i N-lig retning og ligger 4 M NE for Arerpeertalik (Kap Wandel).

3.2.14 Ikertivaq 66°33'N 034°24'W

er en bugt, der skærer sig ind i N-siden af K.J.V. Steenstrup Nordre Bræ. Bugtens munding ligger mellem to isfri toppe, hvoraf den S-lige ligger N for brækanten af K.J.V. Steenstrup Nordre Bræ og den N-lige er Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm). Bugten har to fjordarme,

hvoraf den største, Tasiilaq, strækker sig 13 M mod NW og N.

Simiilaq er en lille ø, der ligger i midten af indløbet til bugten 1,5 M inde.

Tasiilap Kangertiva Oqqorseq ligger 6 M inden for mundingen og forløber 3 M i SW-lig retning, hvor den ender i en bræ, der skyder sig ud mellem 1200 m højt land på N-siden og en 1100 m høj halvø på S-siden. På S-siden af den 1100 m høje halvø er der også en gletscher, der skyder sig ud i bugten.

Tasiilap Attertikajia 66°34,5'N 034°23'W har sin munding lige W for Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og forløber 7 M i N-lig retning, hvor den ender i en brækant. Kystlandet er på begge sider af denne fjordarm højt, og det når ved fjordmunden på W-siden en højde på 1000 m og på E-siden ved Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) en højde på 966 m. Der rapporteres at være en brugbar havn for større skibe i Tasiilap Attertikajia, se afsnit 3.3.

3.3 Havne og ankerpladser

Mellem Umiiuip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) og Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) ligger der en del beboede steder, som besejles, og hvor der er havne eller ankerpladser (se under A). Derudover skal nævnes nogle delvis kendte ankerpladser, der eventuelt kan anvendes som rasteplasser eller nødhavne, men de er ikke opmålt, hvorfor de må benyttes med forsigtighed (se under B).

A Havne og ankerpladser, hvor der i nærheden findes beboelse.

Ved Isertup Kangertiva:

3.3.1 Bygden Isertoq

Ved Sermilik:

3.3.2 Bygden Ikkatteq

3.3.3 Bygden Tiniteqilaaq

Ved Tasiilaq (Kong Oscar Havn):

3.3.4 Byen Tasiilaq

Ved Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord):

3.3.5 Bygden Kuummiut

3.3.6 Bygden Qernertivartivit

Ved Sermiligaaq:

3.3.9 Bygden Sermiligaaq

3.3.7 Kulusuk Mittarfik (Flyveplads)

3.3.8 Bygden Kulusuk (Kap Dan)

3.3.1 Bygden Isertoq 65°32'N 038°58'W

kort 2300, se DGHL.

3.3.2 Bygden Ikkatteq 65°38'N 037°57'W

kort 2300 og 2310, se DGHL.

3.3.3 Tiniteqilaaq 65°53'N 037°47'W

En bygd, der ligger på SW-pynten af halvøen af samme navn. Se DGHL.

3.3.4 Tasiilaq 65°37'N 037°38'W

kort 2351, 2310. Byen ligger ved en lille bugt på SW-siden af Tasiilaq (Kong Oscar Havn) og er den største by i Østgrønland. Se DGHL.

3.3.5 Kuummiut 65°51,5'N 037°00,5'W

kort 2351, 2310, 2300, se DGHL.

3.3.6 Bygden Qernertivartivit 65°42,5'N 037°17,5'W

kort 2310 og 2300, er en lille bygd. Den ligger på S-siden af øen Qernertivartivit ved E-siden af Ammassalik Ø.

Kulusuk er den SW-ligste af den ørække, der ligger E for Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord). Den er 5 M i E-W-lig retning, 4 M i N-S-lig retning, og dens største højde er 660 m. Den er let kendelig ved den kuppelformede facon af den 660 m høje top på øens E-side. På Kulusuk ligger Kulusuk Mittafik (Flyveplads) og bygden Kulusuk (Kap Dan).

3.3.7 Kulusuk Mittafik (Flyveplads) 65°34,6'N 037°08,7'W

kort 2310 og 2351, se DGHL.

3.3.8 Bygden Kulusuk (Kap Dan) 65°34,3'N 037°11'W

kort 2310 og 2351, se DGHL.

3.3.9 Bygden Sermiligaaq 65°54'N 036°22'W

kort 2300, se DGHL.

B Havne og ankerpladser i hvis nærhed ingen beboelse findes.

Ved Ikeq:

3.3.10 Ittip Kangertiva

3.3.11 NW for Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø)

3.3.12 Atilaat (Hornemann Ø)

Ved Ikertivaq:

3.3.13 Dannebrog Ø

3.3.14 Suunikajik

Ved Isertup Kangertiva:

3.3.15 Orsuiattivaq (tidligere Ioranstation)

3.3.16 Kitak

Ved Isip Ilua:

3.3.17 Isip Ilua NW

3.3.18 Torsukattak

Ved Sermilik:

3.3.19 Qeertartivatsaap Kangertiva

(Johan Petersen Fjord)

3.3.20 Tasiilaajik

3.3.21 Innartiip Kangertiva

3.3.22 Umiattuartivit

3.3.23 Paarnakajit

Ved Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord):

3.3.24 Alingaas (Marie Havn)

3.3.25 Ved Saartermiit (Storø)

3.3.26 Ved Tasiilap Attertikajia

3.3.27 Tittingaleq

3.3.10 Ittip Kangertiva 65°05'N 040°18'W

Ittip Kangertiva er blevet benyttet af flere skibe, og den er fra NE blevet anduvet ad nedenævnte rute. Fra Orsuiattivaq (den tidligere Ioranstation) er der på kurs 205° holdt langs landet, så Atilaat Saarsiat (Vahl Ø) er passeret i en afstand af 6 M og Sattiit (Koklapperne) i

en afstand af 7 M. Når Nunatak og Sattiit (Koklapperne) er overet i pejling 310° , holdes der på kurs 270° 14 M ind efter, indtil den SE-lige pynt af øen lige N for Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) haves i 320° . Der holdes nu mod denne pynt på kurs 320° , indtil afstanden til såvel denne pynt som E-siden af Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) er 1 M. Fjorden ses nu åben, og der holdes lidt E for midtfarvandslinjen ind i fjorden. Fjorden giver læ ved alle vindretninger undtagen NW og S. Ankerpladsen ligger i en lille vig på fjordens E-side 400 m SW for stranden ved stationshuset. Denne vig har også været anvendt som landingsplads for søluftfartøjer. For lettere at finde ankerpladsen blev der i sin tid opført to stenvarder. Den ene står ved S-siden af den lille vig 125 m SW for stationshuset, og den anden står på N-siden af vigen lidt NW for huset. Med S-lige varde i pejling 106° og N-lige varde i pejling 060° er vanddybden 45 m. Lidt S-ligere med de to varder i henholdsvis 075° og 021° er dybden 66 m.

Note: Varderne ikke kan forventes at være på plads og i orden.

3.3.11 NW for Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) $65^\circ02,5'N$ $040^\circ28'W$

Der rapporteres at være en ankerplads i den 2 M lange vig, der i NW-lig retning skærer sig ind i E-siden af en ikke navngiven ø, der ligger 2 M NW for Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø).

3.3.12 Atilaat (Hornemann Ø) $65^\circ10'N$ $039^\circ43'W$

Der rapporteres at være en udmærket ankerplads i en vig, der skærer sig 2 M ind i W-siden af Atilaat (Hornemann Ø). I den inderste del af vigen er vanddybden 10 m. Længere mod W på i vigen siges der ligeledes at være mulighed for ankring i de små bugter, som findes her.

3.3.13 Dannebrog Ø $65^\circ15,6'N$ $039^\circ36'W$

På SW-siden af Dannebrog Ø ligger der en udmærket bådehavn i en vig med god ankerplads på begge sider af en lille landtunge, der skyder sig ud i havnen. Der rapporteres et rev ved S-siden af indløbet til havnen. Havnen er normalt fri for is i august måned, men E-siden af øen kan da være tæt pakket med drivis.

3.3.14 Suunikajik $65^\circ28,5'N$ $039^\circ10'W$

På E-siden af Suunikajik er der rapporteret at være en god lille havn, der kan anvendes af søgående skibe. Havnen er normalt isfri i august. I øvrigt er der altid godt læ mellem de små klippeøer langs E-siden af Suunikajik.

3.3.15 Orsuiattivaq $65^\circ30'N$ $038^\circ53'W$

3.3.15.1 Kendelige punkter

Øen Orsuiattivaq er en ret lav og vanskelig at skelne fra omgivelserne på større afstand. Det højeste punkt er 85 m, se toning fig. 3.6.

3.3.15.2 Anduvning

Under anduvning fra såvel S som E kan der holdes mod et punkt 2 M S for øen, idet der altid skal holdes vel klar af de tre små øer, der ligger 1,5 M SE for Orsuiattivaq.

Når disse tre små øer er passeret i en afstand af 1 M, kan der holdes ind mod den SW-lige pynt af Orsuiattivaq, idet farvandet S for øen tilsyneladende er rent. Der ligger dog et skær med 7,5 m vand 850 m SW for øens SW-lige pynt. Øens SW-lige pynt kan passeres i en afstand af 500 m, og i denne afstand fra kysten kan der sejles, indtil til bassinet ses åbent i pejling 040°. Der kan derefter holdes ind i bassinet, hvor fortøjningspladsen findes, og derfra kan der fortsættes mod ankerpladsen NW for bassinet. På W-siden af indløbet står der en varde, der mod søen er malet gul. I løbet, der fra fortøjningspladsen fører ind til ankerpladsen, skal der holdes lidt W for midtfarvandslinjen. Såfremt det ordinære løb til fortøjningspladsen er spærret af is, er der mulighed for at benytte løbet 1000 m NW for fortøjningspladsen. Der skal holdes helt op til klipperne (2 m) i W-siden af løbet, hvor der er rent i 30 m bredde. Ved anduvning af løbet N-fra skal der holdes på en hvid stribe i klippen for at undgå lægt område N for løbet. Dog henledes opmærksomheden på, at selv ret små isskoser sætter sig på 4,5 m pullen, og derved hurtigt blokker løbet op.

3.3.15.3 Ankring og fortøjning

Der kan ankres på den indre ankerplads på en position 300 m NW for et skær med 1,3 m vanddybde. Holdebunden er tilsyneladende god, og vanddybden er 61 m, hvis der ankres 300 m NW for skæret og 300 m NE for det læge vand ved øen SW for ankerpladsen.

Man kan ikke ligge til ankers i det bassin, hvor fortøjningspladsen findes, da der er dårlig holdebund og for lidt svajeplads, men her skal der agterfortøjes, se fortøjningsplan fig. 3.2.

Ved fortøjning anvendes de i bassinet E-lige og S-lige side opsatte ringbolte. Der fortøjes med stævnen mod NE, og afhængig af strømretningen ved ankomst fortøjes først for eller agter (strømluv ende af skibet først), hvorefter de to tværfortøjninger sættes og bruges til at hive skibet ind klar af strømmen. Bagbords anker sættes, når skibet er i position I.

Note: Opmærksomheden henledes på, at ringboltene kan være i meget dårlig stand, idet disse ikke er vedligeholdt siden nedlæggelsen af Ioranstationen.

3.3.15.4 Is

Havnen kan normalt besejles fra ultimo juli til ultimo oktober, men når isen ligger i farvandet uden for bassinet, vil strømmen føre en del is ind i havnen. Større isfjelde går som regel på grund i indløbet og kan da spærre dette. De forsvinder normalt igen, når strømmen skifter.

3.3.15.5 Strøm

Strømmen kan sætte kraftigt i løbets retning og langs W-siden af øen Orsuiattivaq. I selve bassinet er den dog noget uregelmæssig.

3.3.15.6 Tidevand

Forskellen mellem høj- og lavvande er ved springtid 3,5 m.

3.3.15.7 Særlige bemærkninger

Det S-lige indløb til bassinet samt det NW-lige løb, der fører fra bassinet til den indre

ankerplads, er opmålt, men de to andre løb, der fra bassinet fører mod henholdsvis NE og SE er ikke opmålt og formentlig urene, hvorfor det frarådes at benytte dem.

3.3.16 Kitak 65°33'N 038°47'W

På NW-siden af øen rapporteres der at være en ankerplads, men farvandet er ikke opmålt, så stor forsigtighed skal udvises. Ankerpladsen angives at være anduvet gennem Ikaasaartik, løbet NW om Kitak, men der ligger flere skær i løbet. Isen forsvinder som regel i august.

3.3.17 Isip Ilua 65°38'N 038°22'W

Der rapporteres at være en bådehavn i den NW-lige del af Isip Ilua i en vig, der først forløber mod N og derefter mod SW. Is har medio august stadig blokeret indløbet til denne vig.

3.3.18 Torsukattak 65°38'N 038°15'W

Der rapporteres at være en ankerplads i en vig, Torsukattak, i den NE-lige del af Isip Ilua. Denne ankerplads siges at være isfri i august.

3.3.19 Qeertartivatsaap Kangertiva (Johan Petersen Fjord) 65°48,3'N 038°06'W

Der rapporteres at være en lille bådehavn med god ankerplads W for en lille ø, som ligger i indgangen til en lille bugt 1,5 M W for den S-lige pynt ved indløbet til Qeertartivatsaap Kangertiva (Johan Petersen Fjord).

3.3.20 Tasiilaajik 66°10,5'N 037°47'W

Der rapporteres at være en ankerplads i den inderste del af bugten.

3.3.21 Innartiip Kangertiva 66°00'N 037°45'W

Der rapporteres at være en ankerplads i bugten. Isforholdene i Innartiip Kangertiva er gode, så snart Sermilik kan besejles.

3.3.22 Umiattuartivit 65°54'N 038°00'W

er en tidligere bygd.

3.3.23 Paarnakajit 66°05'N 037°37'W

er en tidligere bygd, der ligger 2 M NE for Itterajik.

3.3.24 Alingaas (Marie Havn) 65°51'N 037°08'W

er en lille bugt ved S-siden af Ikaasaalaq, 1 M inden for denne fjords munding. Der findes en

ankerplads mellem Alingaat Immikkoortuat (Griseøen) og den inderste del af bugten. På øen er etableret en båke (rødmalet stang i gulmalet tønde). Ankerpladsen er normalt fri for is, fordi der er et elvudløb i bugtens inderste del.

3.3.25 Ved Saartermiit (Storø) 66°10'N 035°32'W

I bugten ved øens S-side antages der at være en god ankerplads, men forsigtighed tilrådes.

3.3.26 Ved Tasiilap Attertikajia 66°36,5'N 034°21'W

Der rapporteres at være en brugbar ankerplads for større skibe et stykke inde i fjorden.

3.3.27 Tittingaleq 65°33'N 037°13'W

er en tidligere bygd, der ligger på W-siden af Kulusuk S for Naajangivit (Kap Dan).

Fig. 3.2 - Orsuiattivaq

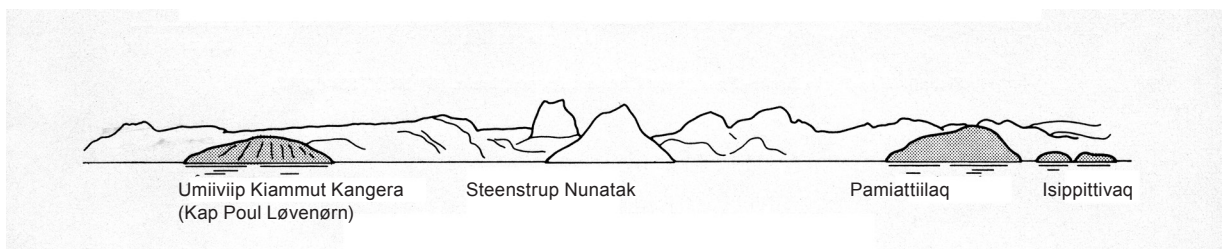

Fig. 3.3 - Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løvenørn) i pejling 240°, afstand 15 M.

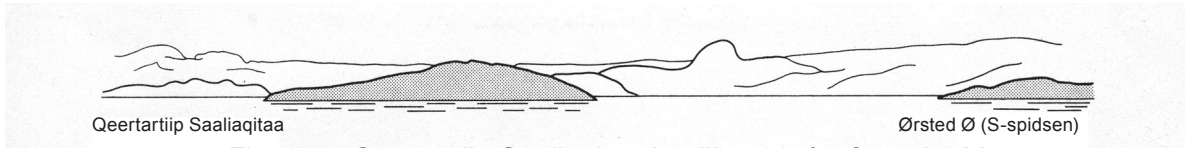

Fig. 3.4 - Qeertartip Saaliaqitaa i pejling 285°, afstand 6 M.

Fig. 3.5 - Atilaat (Hornemann Ø) i pejling 315°, afstand 8 M.

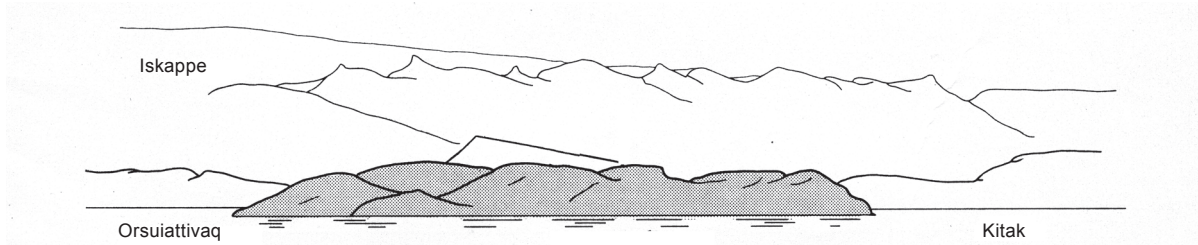

Fig. 3.6 - Orsuiattivaq i pejling 014°, afstand 15 M.

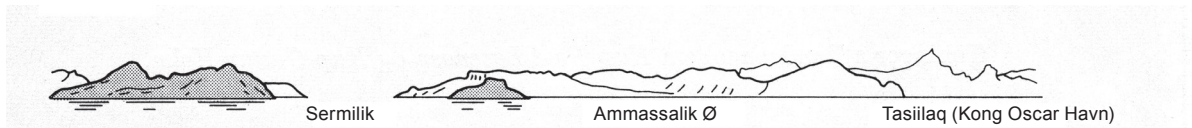

Fig. 3.7 - Kap Tycho Brahe – Tasiilaq (Kong Oscar Havn) set fra position ca. 65°15'N 038°00'W.

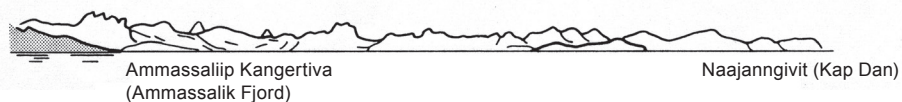

Fig. 3.8 - Tasiilaq (Kong Oscar Havn) - Naajannivit (Kap Dan) set fra position ca. 65°15'N 038°00'W.

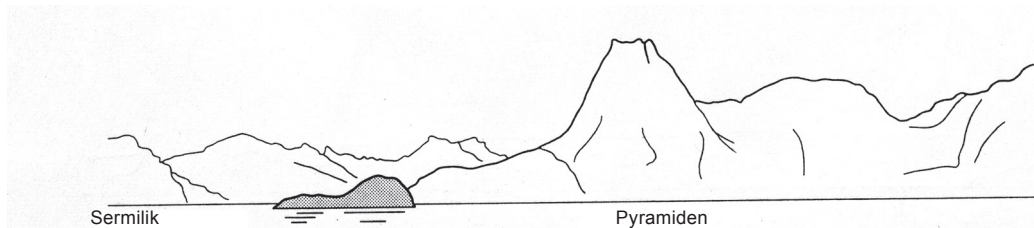

Fig. 3.9 - Højt fjeld (Pyramiden) på SW-siden af Ammassalik Ø i pejling 325°, afstand 5 M.

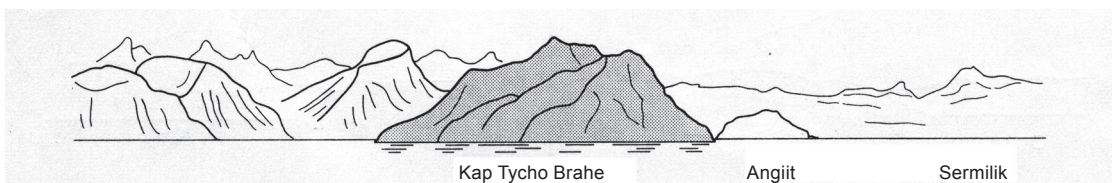

Fig. 3.10 - Kap Tycho Brahe i pejling 015°, afstand 11 M.

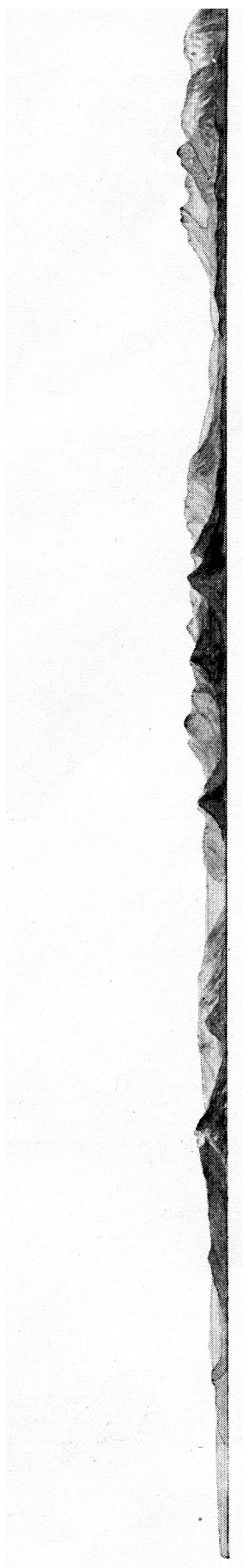

Fig. 3.11 - W for Sermilik – Tasiilaq (Kong Oscar Havn) set fra position: Tasiilaq (Kong Oscar Havn) indløb i pejling 325°, afstand 10 M.

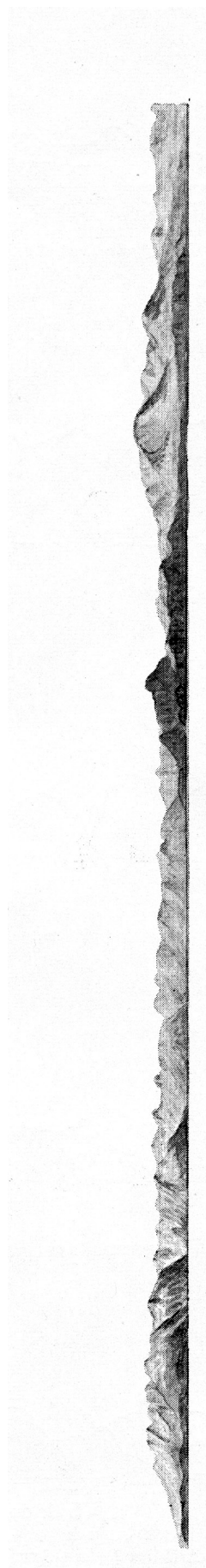

Fig. 3.12 - W for Ammassaliip Kangeriva (Ammassalik Fjord) indløb – E for Naajannngivit (Kap Dan) i pejling 004°, afstand 7 M.

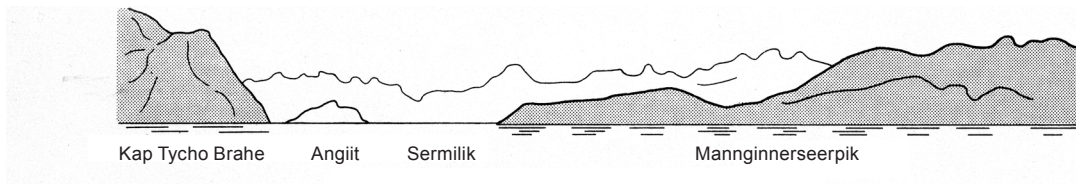

Fig. 3.13 - Kap Tycho Brahe i pejling 020°, afstand 11 M.

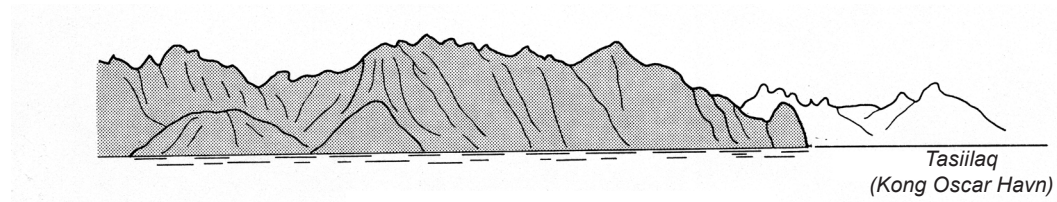

Fig. 3.14 - Ortunuaq i pejling 050°, afstand 10 M.

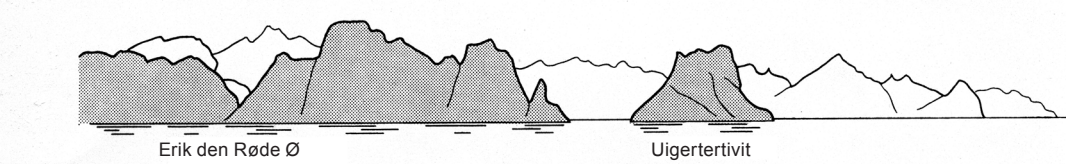

Fig. 3.15 - Uigertertivit i pejling 025°, afstand 10 M.

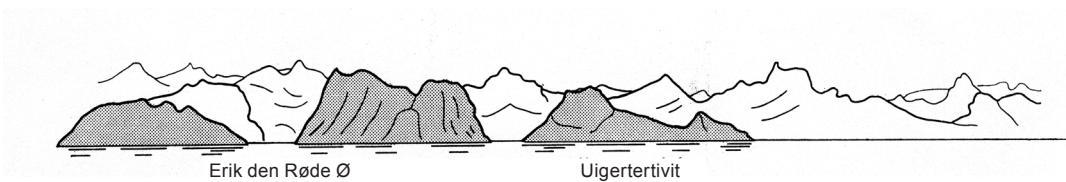

Fig. 3.16 - Erik den Røde Ø i pejling 010°, afstand 10 M.

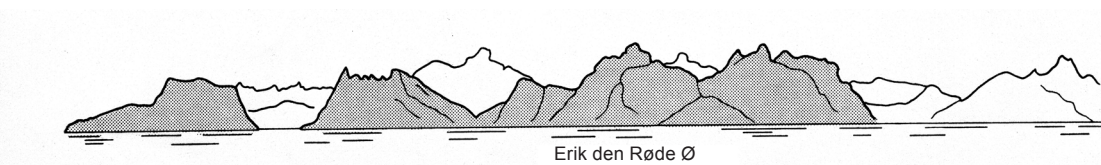

Fig. 3.17 - Erik den Røde Ø i pejling 330°, afstand 8 M.

Denne side er bevidst efterladt blank

Oversigtskort

Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) – Kap Vedel

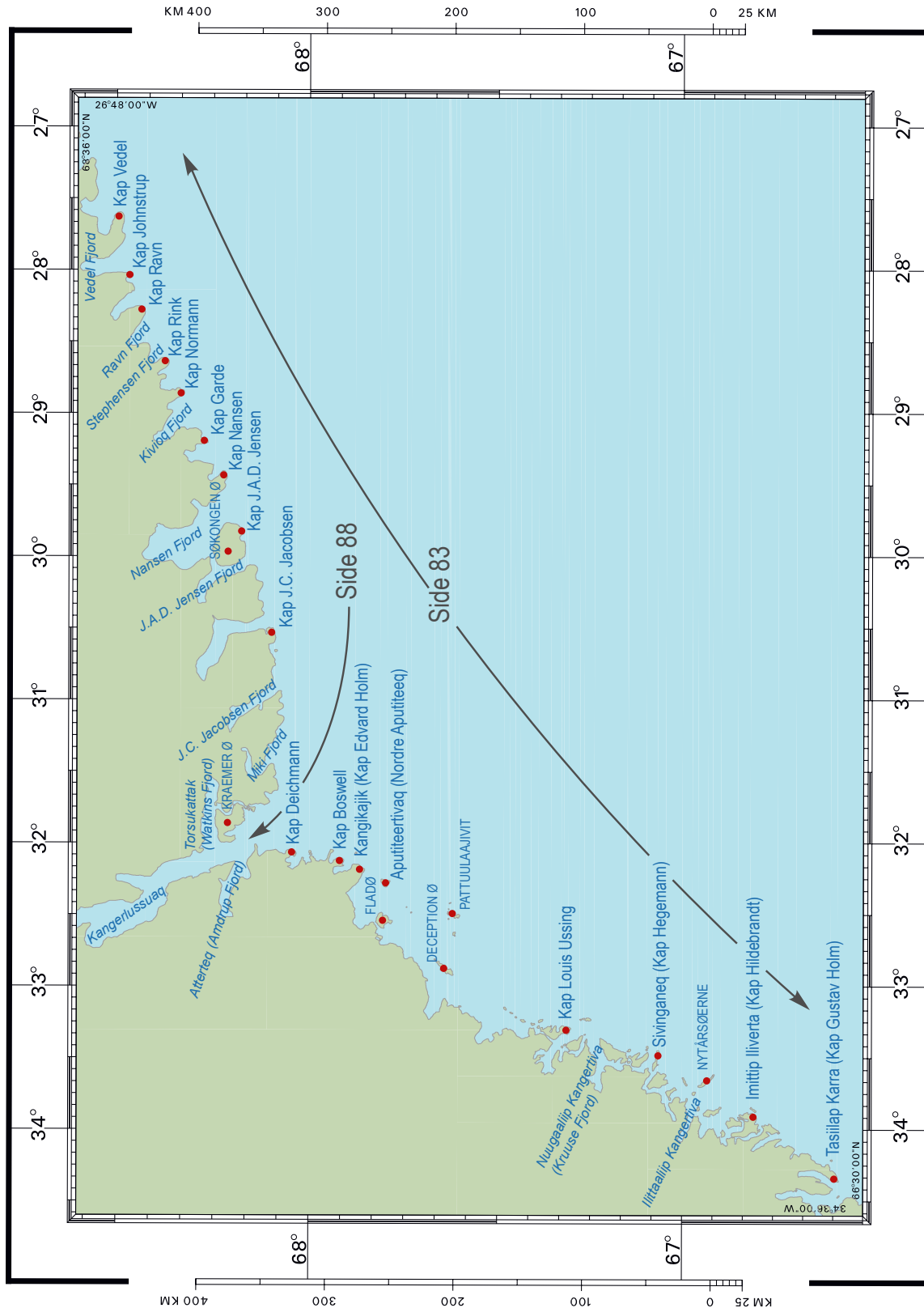

Fig. 4.1

KAPITEL 4

Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) – Kap Vedel

Område 66°34'N 034°21'W – 68°30'N 027°36'W, kort 2400 og 2650.

4.1 Passage af området

4.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v

4.3 Havne og ankerpladser

4.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og Kap Vedel.

4.1.1 Kendelige punkter

Kysten mellem Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og Kap Deichmann, der ligger 105 M længere mod NE, anses for at være en af de vanskeligst tilgængelige kyststrækninger i Østgrønland. Fjeldene rejser sig næsten lodret op af havet og danner et bolværk med nogle åbninger, hvorigennem gletschere skyder sig ud, mens kystfarvandet har talrige skær og småøer. Der findes langs denne kyststrækning kun få lodskud fra kysten og 10 M ud.

Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) 66°34'N 034°21'W er den S-lige pynt af en fjeldrig halvø, der når en højde af 966 m og strækker sig 7 M mod NNE til Kangikajik (Kap Buchholz). Nanertalik er en ø, der ligger 4 M NE for Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm). Tæt E for øen ligger et farligt skær.

Kap S.M. Jørgensen 66°45'N 033°57'W er den E-lige pynt af den uregelmæssigt formede halvø, Ilittiartik, som når en højde på 800 m.

Imittip Iliverta (Kap Hildebrandt) 66°48'N 033°54'W er den SE-lige pynt af en meget indskåret ø, der ligger tæt NE for Ilittiartik, og ved den E-lige side når øen en højde på 732 m. Der ligger en del små øer tæt uden for en bugt, der skærer sig ind i denne ø's N-lige side, og 2 M NW for øens N-lige ende ligger Laube Gletscher.

Imilik er en 209 m høj ø, der ligger 0,5 M E for Imittip Iliverta (Kap Hildebrandt). Der er rapporteret skær i den W-lige side af farvandet mellem Imilik og øen, hvorpå Imittip Iliverta (Kap Hildebrandt) ligger.

Nytårsøerne ligger E for Kialiip Imaa (Skrækkens Bugt) og består af to aflange øer og en del småøer.

Ittitalik (Lille Tindholm) 185 m er den S-ligste og mindste af Nytårsøerne. Der ligger to småøer ved dens E-lige side.

Takiseertivaq (Store Tindholm) 600 m er den N-ligste og største af Nytårsøerne. Svineryggen er to små øer, der ligger mellem Takiseertivaq (Store Tindholm) og Ittitalik (Lille Tindholm).

Qajaatseq ligger 1 M NW for Takiseertivaq (Store Tindholm) og er en lille ø, der når en højde på 361 m.

Immikkeerteq (Lilleø) ligger 2 M SW for Qajaatseq. Aaluiartik, der er en noget større ø, ligger 1 M S for Immikkeerteq (Lilleø).

Nuuluk er en 1100 m høj halvø, der ligger 1 M W for Immikkeerteq (Lilleø). Denne halvø danner S-siden af en lille fjord, der hedder Ilittaaliip Kangertiva.

Tukingaleq er en lille ø, der ligger 1,5 M NE for Qajaatseq. Tæt E for øen ligger et skær.

Najaakki (Kap Warming) 67°01'N 033°42'W er den SE-lige pynt af en ø, der når en højde af 500 m. Øen ligger 1 M fra fastlandet, og inden for øen kommer indlandsisen ned til kysten og skyder mellem stejle forbjerger, der når en højde på indtil 800 m, flere gletschertunger ned til havet. Fjeldtoppene, der stikker gennem indlandsisen, når tæt inden for kystlinjen en højde på 1300-1800 m. Øen, hvorpå Najaakki (Kap Warming) ligger, er den SW-ligste af en række øer, der ligger tæt ved kysten fra Najaakki (Kap Warming) og 15 M NE efter.

Ikaasammiit er en ø, hvis S-lige ende ligger 1,5 M NE for Najaakki (Kap Warming). Den er adskilt fra hovedlandet ved Ikaasak, der er 0,5 M bred. Øens største højde er 928 m.

Langø er en smal, 3 M lang ø, hvis E-lige pynt hedder Sivinganeq (Kap Hegemann) 67°04'N 033°27'W. Øens største højde er 360 m.

Aatseralikajiiip Saarsia (Søndre Småholme) er to små øer, der ligger tæt E for S-spidsen af Nyø.

Ammaat (Nordre Småholme) er to små øer, der ligger 1 M NE for den N-lige del af Nyø, der når en højde af 737 m.

Tikkivii (Kap C. Christiansen) 67°13'N 033°22'W er den NE-lige pynt af øen Milaat 675 m.

Øen er adskilt fra fastlandet ved et smalt farvand, der hedder Qoornitsiaq.

Søndre Aputiteeq er en lille aflang ø, der ligger 3 M E for Nuugaalik (Dødemandspynten) 800 m.

Ersingerseq 674 m er en ø, der er adskilt fra hovedlandet ved Sikivijivitsiva (Suulu Sund).

Ammalorujuttoq er en lille, 107 m høj ø, der ligger på N-siden af indløbet til Attertia, 0,75 M SSE for Kap Louis Ussing.

Kap Louis Ussing 67°18'N 033°17'W er den S-lige pynt af en gletscherfyldt halvø, der ligger på den E-lige og NE-lige side af Attertia. Pyntens største højde er 300 m.

Kakittat (Agga Ø) er 337 m høj og ligger 4 M NNE for Kap Louis Ussing.

Uunartit er en ørække, der strækker sig 7 M i NNE-lig retning fra kysten tæt W for Kakittat (Agga Ø).

Fra øgruppen Uunartit og til munden af Kangerlussuaq, en strækning på 45 M, forløber kysten i NE-lig retning. Denne kyststrækning har ikke så mange øer som kysten fra Uunartit og S-efter til Kap S.M. Jørgensen, men mange gletschere skyder sig ud i havet, hvorfor området altid er blokeret af is.

Deception Ø er en 111 m høj og 3,5 M lang, men smal ø, der ligger 9 M N for den N-ligste af øerne i øgruppen Uunartit og 3 M fra kysten.

Ittutarajik og Pattuulaajivit, hvoraf den sidstnævnte er 150 m høj, er to små øer, der ligger henholdsvis 6 og 9 M E for den S-lige del af Deception Ø. Ca. 1 M N for Pattuulaajivit ligger den W-ligste af en række øer, der strækker sig 2,5 M mod E.

Fladø 67°48'N 032°31'W er 163 m høj og ligger tæt uden for kysten 9,5 M NE for Deception Ø.

Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq) er 91 m høj og ligger 4,5 M E for Fladø. Øen er noget mindre end Fladø.

Kangikajik (Kap Edvard Holm) 67°51'N 032°11'W ligger 3 M NNE for Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq) og er den S-lige pynt af en fritliggende halvø, der er 836 m høj og forløber i SE-lig retning fra fastlandet.

Immikkeerterajik (Keglen) er en 139 m høj ø, der ligger 3 M NE for Kangikajik (Kap Edvard Holm).

Kysten mellem Kangikajik (Kap Edvard Holm) og Kap Deichmann, der ligger 13 M N-ligere, er meget indskåret af mange små fjorde.

Kap Boswell ligger 2 M NW for Immikkeerterajik (Keglen) og er den SE-lige pynt af en 600 m høj halvø, der strækker sig ud mellem to bugter, Imiilaq (Søndre Boswell Bugt) og Nordre Boswell Bugt.

Barberkniven er en 2 M lang og smal halvø, der ligger ved N-siden af Nordre Boswell Bugt. Suunikajik (Den lave Pynt) ligger 3 M N for Barberkniven, og tæt uden for pynten ligger et par små øer, hvoraf den yderste når en højde på 30 m.

Kap Deichmann 68°03'N 032°03'W er den SE-lige pynt af en lille halvø, der når en højde på 830 m og danner den NE-lige side af en bugt. Der ligger en lidt større ø og nogle småøer tæt SW for Kap Deichmann, og et undervandsskær rapporteres at ligge 0,6 M NW for disse øer 0,3 M af land.

Mellem Kap Deichmann og Kap Vedel, en strækning på 105 M, forløber kysten i ENE-lig retning og er karakteristisk ved de stejle og skarpt afgrænsede forbjerger, der er af udpræget lighed, samt de talrige og forholdsvis korte fjorde.

Kap Hammer 68°05'N 031°36'W er det E-lige indgangspunkt til Kangerlussuaq og den S-lige pynt af en 1120 m høj halvø. Ved selve pynten rejser landet sig næsten lodret til en højde på 1020 m.

Kap Irminger 68°04'N 030°56'W ligger 15 M E for Kap Hammer, er 810 m høj og er den SE-lige pynt af en bred og fjeldrig halvø, der adskiller Miki Fjord fra J.C. Jacobsen Fjord.

Kap J.C. Jacobsen 68°06'N 030°30'W er den SE-lige pynt af en bred halvø, der ligger mellem J.C. Jacobsen Fjord og Ryberg Fjord. Halvøens SE-lige del når en højde på 1000 m. Strømqø ligger 4 M W for Kap J.C. Jacobsen og er en 250 m høj, men lille ø.

Nunap Isua er et forbjerg, der ligger 8 M ENE for Kap J.C. Jacobsen, og landet når her en højde på 1000 m.

Kap J.A.D. Jensen er den SE-lige pynt af Søkongen Ø og når en højde på 1000 m.

Søkongen Ø er en stor ø, der ligger mellem J.A.D. Jensen Fjord og Nansen Fjord.

Kap Nansen 68°13'N 029°26'W er den SE-lige pynt af landet på E-siden af Nansen Fjord. Landet stiger her stejlt til 600 m.

Mellem Kap Nansen og Kap Vedel 68°30'N 027°36'W ligger der en række forbjerger, der fra W til E hedder Kap Hartz 600 m, Kap Garde 600 m, Kap Normann 740 m, Kap Rink 660 m, Kap Stephensen 1000 m, Kap Ravn 740 m og Kap Johnstrup 454 m. Mellem disse forbjerger er der korte fjorde, fra hvis inderste del korte gletschere skyder sig ud til havet.

Watkins Bjerge strækker sig mod NW inden for kysten mellem Kap Nansen og Kap Ravn.

Fjeldtoppene, der har en højde på indtil 2134 m, ligger tæt inden for kystlinjen, men

Gunnbjørn Fjeld, der ligger noget længere mod NW, når en højde på 3700 m og er det højeste punkt i Grønland.

Kap Hartz ligger 2 M NNE for Kap Nansen, og mellem disse to pynter skærer en lille fjord sig 2 M ind i landet i NW-lig retning.

Kap Garde ligger 3,5 M ENE for Kap Hartz og er den SW-lige pynt af en halvø, der danner W-siden af Kivioq Fjord.

Kap Normann, 740 m, ligger 9 M NE for Kap Garde.

Kap Rink, 660 m, ligger 5 M ENE for Kap Normann, og en bred bugt skærer sig her 3 M ind i kystlandet.

Kap Stephensen 68°25'N 028°31'W ligger 4 M NE for Kap Rink, og når en højde på 1000 m.

Kap Ravn, 740 m, ligger 5 M E for Kap Stephensen og er den S-lige pynt af en halvø, der adskiller Ravn Fjord fra Wiedemann Fjord.

Kap Johnstrup, 454 m, ligger 6 M ENE for Kap Ravn og er et af de mest stejle og takkede forbjerger langs denne del af kysten. Der er en lille bugt på W-siden af Kap Johnstrup.

4.1.2 Dybdeforhold

Mellem Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og Kap Deichmann findes der inden for 10 M af land kun spredte lodskud, men en lodskudlinje 10 M af kysten og i samme afstand E om Pattuulaajivit viser dybder på over 200 m. Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq) kan dog, uden at man passerer farlige læge områder, anduves på en NW-lig kurs.

En dyb rende med dybder på over 500 m skærer sig i NNW-lig retning ind mod munden af Kangerlussuaq, men W for denne rende er dybden aftagende, og der findes formodentlig en banke, der forløber mellem Søndre Aputiteeq og Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq) E om Pattuulaajivit.

Mellem Kap Deichmann og Kap J.A.D. Jensen viser en lodskudlinje 1 M af kysten ikke dybder på under 69 m, og mellem Kap J.A.D. Jensen og Kap Vedel viser en serie lodskud 3 M af kysten dybder mellem 165 m og 228 m.

I øvrigt er farvandet ikke opmålt, hvorfor der bør navigeres med forsigtighed i farvandet mellem Kap Nansen og Kap Vedel, såfremt man kommer kysten nærmere end 5 M. Noget længere ude er dybden overalt mere end 200 m.

4.1.3 Is

Kyststrækningen mellem Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og Kap Vedel er normalt isfri medio august - primo oktober, men isfjelde og isskoser forekommer da noget længere til søs og er observeret indtil 40 M ude.

I begyndelsen af juli er det observeret, at de små fjorde på kysten mellem Kap Hammer og Kap Vedel er fyldt med is og derfor er uegnede til at søge læ i. Ultimo juli er det normalt muligt at trænge gennem isen til munden af Kangerlussuaq og nå ind til vejrstationen på Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq), men det må være med særlige isforstærkede skibe, da isforholdene ofte er vanskelige på denne tid.

4.1.4 Strøm

Præcise oplysninger om strømmens sætning haves ikke, men normalt sætter den SW-efter langs kysten med en gennemsnitsfart af 0,2 kn. Farten kan forøges noget med vinden, og under kraftige vinde fra ENE har man målt den til 0,8 kn eller mere.

4.1.5 Vejr og vind

I sommermånederne er vinden langs denne kyststrækning variabel og det er ofte overtrukket med regn eller sne. Den fremherskende vindretning er fra retninger mellem NE og ENE.

4.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder

Mellem Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og Kap Vedel findes ingen byer eller bygder. Fjordene i området er følgende benævnt S fra:

4.2.1 Kangerterajik (Poulsen Fjord) 66°44'N 034°02'W

Fjorden/bugten er en 4 M lang bugt, der forløber i NW-lig retning inden for halvøen Ilittiartik, og som ender i to gletschere. Dybdeforholdene i fjorden kendes ikke.

4.2.2 Kialiip Imaa (Skrækkens Bugt) 66°55'N 033°46'W

N for Kap S.M. Jørgensen trækker kystlinjen sig over en strækning på 20 M noget tilbage og danner en bred bugt, hvor der ligger en del øer, hvoraf nogle ligger indtil 8 M af kysten. Hele denne bugt blev tidligere kaldt Kialiip Imaa, men dette navn omfatter nu kun farvandet mellem øerne Aaluiartik, Immikkeerteq (Lilleø), Qajaatseq og Nytårsøerne.

4.2.3 Ilittaaliip Kangertiva 66°58,5'N 033°53'W

Fjorden er 4 M lang og forløber i WNW-lig retning. Dybdeforholdene i fjorden er ukendte.

4.2.4 Jaaku Sund 67°06'N 033°28'W

Mundingen ligger mellem Sivinganeq (Kap Hegemann) og Aatseralikajiip Saarsia (Søndre Småholme), strækker sig mod NW, N og NE og adskiller Nyø, der er 737 m høj, fra fastlandet. Dybdeforholdene er ukendte.

4.2.5 Nuugaaliip Kangertiva (Kruise Fjord) 67°14,5'N 033°20'W

Mundingen ligger mellem Tikkivii (Kap C. Christiansen) og Nuugaalik (Dødemandspynten), er 2 M bred i sin yderste del og strækker sig 9 M mod W. Fjorden er næsten altid fuldstændig opfyldt med is.

4.2.6 Attertia 67°17,5'N 033°18'W

Mundingen ligger mellem Ersingerseq og Kap Louis Ussing, forløber 9 M mod NW, og store dele af begge fjordsider er dækket med gletschere.

4.2.6.1 Dybdeforhold

I 1932 blev det under forsøg på at nå ind i fjorden konstateret, at der tilsyneladende ligger et rev, hvorpå det bryder, tværs over fjordmundingen.

4.2.7 Imiilaq (Søndre Boswell Bugt) 67°54'N 032°08'W

Det er en lille bugt, der strækker sig 2 M i NW-lig retning på S-siden af den 600 m høje, smalle halvø, hvorpå Kap Boswell ligger. På N-siden af halvøen ligger Nordre Boswell Bugt. Dybdeforholdene i de to bugter er ikke kendte.

4.2.8 Kangerlussuaq 68°04'N 031°50'W

Den næststørste fjord i SE-Grønland, og dens munding ligger mellem Kap Deichmann og Kap Hammer. Fjorden strækker sig 40 M mod NNW, og i dens yderste del forgrener den sig mod W og E i henholdsvis Atterteq (Amdrup Fjord) og Torsukattak (Watkins Fjord). I fjordens inderste del ligger der en lille halvø Batbjerg 1660 m. Denne halvø danner to bugter, hvoraf den E-ligste hedder Kangersertuup Qinningiva Kiatteq (Nordfjord), og her skyder Nordfjord Gletscher sig ud. I den W-ligste bugt skyder Kangerlussuaq Gletscher sig ud.

Fra Kap Deichmann strækker den W-lige kyst af Kangerlussuaq sig 6 M mod N til Amdrup Pynt, der er den yderste del af en smal halvø, der strækker sig 2 M ud fra kystlandet. 3 M W for pynten ligger Admiraltinden 1022 m.

Sortskær er to små sorte klippeskær, der er 9 m høje. Skærene ligger 2 M SSE for Amdrup Pynt, og det kan ofte være vanskeligt at skelne dem fra de mange isfjelde i dette farvand.

4.2.8.1 Atterteq (Amdrup Fjord) 68°10'N 032°04'W

Mundingen ligger mellem Amdrup Pynt og Bagnæsset (4 M NW-ligere), og fjorden forløber herfra 11 M i WNW-lig. Fjorden er ikke opmålt, og dybdeforholdene er ukendte.

Kvadderbugt er en åben bugt på S-siden af Amdrup Fjord, 5 M W for Amdrup Pynt.

Kap Hammer 68°05'N 031°36'W ligger ved E-siden af Kangerlussuaq munding og herfra strækker kysten sig 2 M mod NW til Hængefjeldet, et udhængende fjeld, der når en højde på 765 m. En ikke navngiven bugt skærer sig mellem Kap Hammer og Hængefjeldet ind mod Hammerdalen.

Skærgårdshalvø ligger 2,5 M NNW for Hængefjeldet og er en klippehalvø, der strækker sig 1,5 M ud fra kystlandet i SW-lig retning. Der ligger mange små øer og skær ved dens NW-lige side, samt et undervandsskær 0,25 M SSW for dens SW-lige pynt.

Kraemer Ø er en stor ø, der ligger mellem Skærgårdshalvø og Torsukattak (Watkins Fjord). Øen når en højde på 1025 m og er adskilt fra fastlandet ved Uttental Sund. Øens SW-lige side er stærkt indskåret af Kraemer Bugt, en bugt hvor dybden er for stor til at ankre i.

4.2.8.2 Uttental Sund 68°10'N 031°47'W

Farvandet mellem Kraemer Ø og fastlandet. Sundet anduves mellem Skærgårdshalvø og Kraemer Ø, idet der skal holdes tæt til Kraemer Ø.

4.2.8.2.1 Dybdeforhold

Tæt inden for det S-lige indløb ligger der langs den SE-lige side af løbet mange småøer, skær og rev. Det yderste rev rapporteres at strække sig 150 m N-efter fra den NE-ligste af de synlige klippeøer. Et andet rev med en dybde på 1,5 m rapporteres at strække sig W-efter fra kysten af fastlandet, 1 M inden for indløbet. Den N-lige side af løbet, tæt til Kraemer Ø siges at være ren, og der er sejlet ad denne rute adskillige gange. I det N-lige indløb til Uttental

Sund ligger der et rev, det er næsten tørt ved lavvande. Den største dybde i sundet rapporteres midtfarvands 68 m. I det S-lige løb er dybden i midten fra 18 til 25 m.

4.2.8.2.2 Ankerpladser

Der er en anvendelig ankerplads i 30 m vand tæt under land i E-siden af sundet og tæt N for Forbindelsesgletscher, der forløber mellem Uttental Sund og Miki Fjord.

4.2.8.2.3 Is

Der kommer ikke megen is ind i Uttental Sund, dels fordi revet i den N-lige indgang forhindrer større isfjelde i at passere ind i sundet, og dels fordi dybderne langs S-siden af Kraemer Ø ikke er så store.

4.2.8.2.4 Strøm

Tidevandsstrømmen i sundet er kraftig. Med stigende vande løber strømmen N-efter og med faldende vande S-efter. Der dannes ofte stærke strømhvirvler omkring revene og skærene i den S-lige indgang.

4.2.8.2.5 Vind og vejr

Om vinteren blæser det mest fra N og NE. En kraftig vind ud af Kangerlussuaq skyldes ikke altid vind fra iskappen, men kan også skyldes ophobning af luft fra Atlanterhavet over området mellem Kangerlussuaq og Kangerittivaq Scoresby Sund). Føhnvind kan også forekomme. Om sommeren blæser der som regel kun let vind fra skiftende retninger, dog mest fra S eller N. Den højeste temperatur forekommer i maj, juni og juli, og der er målt temperaturer på indtil 16° C. Disse temperaturer forekommer i maj og juni og normalt i forbindelse med føhnvind. Sommertåge forekommer med visse mellemrum fra ultimo maj til medio september. Kangerlussuaq ligger i området mellem det S-lige Grønland, som har temmelig megen nedbør, og det N-lige Grønland, hvor det er temmelig tørt. November og maj har mest nedbør, og området er normalt snedækket fra primo oktober til medio maj.

4.2.8.2.6 Anduvning og besejling

Skibe, der anduver Kangerlussuaq fra S på vej til Uttental Sund, kan holde 5 M af Kap Deichmann og derfra holde mod Kraemer Bugt, til Amdrup Pynt er passeret. Der kan drejes mod E og holdes ind i Uttental Sund, idet der skal passeres tæt til Kraemer Ø, så man går klar af skærene i den SE-lige del af farvandet. Skibe, der kommer NE fra, kan passere Kap Hammer i godt 1 M afstand og derfra holde mod et punkt 1,5 M E for Amdrup Pynt. Derfra sejles som ovenfor nævnt.

4.2.8.3 Torsukattak (Watkins Fjord) 68°15'N 032°00'W

Fjordens munding ligger mellem Kraemer Ø og Spækpynten, og den strækker sig 11 M mod E. Langs fjordens N-side skyder mange gletschere ud, hvorfor den som regel er fyldt med is. Dybdeforhold er ukendte.

4.2.8.4 Courtauld Fjord 68°25'N 032°17'W

Fjorden ligger 10 M NNW for munden af Torsukattak (Watkins Fjord) og forløber 5 M i

NNE-lig retning. Dybdeforholdene er ukendte.

Kangerlussuaq bliver i sin inderste del bredere og danner et stort bassin, der er omgivet af høje forrevne fjelde. Fjordens sider stiger stejlt til højder fra omkring 1220 m til 2134 m, og her skyder flere gletschere ud. Kangerlussuaq Gletscher er en af de største i Grønland. Denne gletscher ligger W for Batbjerg.

4.2.8.5 Kangersertuup Qinngiva Kiatteq (Nordfjord)

ligger E for Batbjerg og Nordfjord Gletscher udmunder i denne fjord.

4.2.9 Miki Fjord 68°06'N 031°24'W

Fjorden forløber 4 M mod NW og derefter 4 M mod E med en gennemsnitlig bredde på 1 M. Fjordens indløb er på begge sider omgivet af næsten lodrette fjelde, der på W-siden når en højde på indtil 853 m, og på E-siden indtil 1289 m. Hvor fjorden drejer mod E, er der et elvudløb gennem Vandfaldsdalen, og ved elvmundingen findes en sandstrand. I den inderste del af fjorden er der også et elvudløb gennem den brede Sødalen. Den W-lige og N-lige kyst skrån timer jævnt opad, medens den S-lige side er stejl og har flere gletschere.

4.2.9.1 Besejlingsperiode

Fjorden kan normalt besejles fra medio august til medio oktober, og der anduves midtfarvands, hvor dybden er stor.

4.2.9.2 Ankerpladser

Der ankres i den N-lige del af fjorden ud for elvudløbene.

Ved Vandfaldsdalen kan der ankres i 20 m vand med plads til at svaje, men der kan stå dønning ind her. Større skibe har ankret i 45 m vand 300 m ud for elvudløbet.

Ankerpladsen i den inderste del af fjorden anses for at være den bedste, og dybden er her fra 24 m-40 m.

4.2.9.3 Is

Pakis og isfjelde kan komme ind i fjorden med tidevandet, og de har i august måned været til gene på begge ankerpladser.

4.2.10 J.C. Jacobsen Fjord 68°05'N 030°54'W

Fjorden strækker sig 10 M mod NNW og har en bredde på 1,5 M. På fjordens W-side 4 M inden for munden findes der en lille gletscher, der strækker sig mod W til Miki Fjord. I den NE-lige del af J.C. Jacobsen Fjord skyder Schjelderup Gletscher sig ud.

4.2.10.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene i fjorden er ikke kendt, og der ligger muligvis en ryg tværs over fjordens munding, idet der her er observeret usædvanlig stærk bevægelse i isen, hvilket kan tyde på, at strømmen bliver afvist. Der bør udvises stor forsigtighed under anduvning.

4.2.10.2 Is

Fjorden er i begyndelsen af august observeret isfri, og ud for dens munding var der da landvand indtil 8-10 M ud fra kysten.

4.2.11 Ryberg Fjord 68°06'N 030°26'W

Fjorden strækker sig 8 M mod N og fortsætter derefter mod NW på en tilsvarende strækning, hvor den ender i den store Sorgenfri Gletscher, men i øvrigt skyder på begge sider af fjorden adskillige gletschere sig ud.

4.2.12 J.A.D. Jensen Fjord 68°10'N 030°02'W

Fjordens munding ligger mellem et forbjerg 3 M E for Nunap Isua og Søkongen Ø. Fjorden har en bredde på 1,5 M og strækker sig 11 M mod NNW og W, hvor den ender i en gletscher. På dens E-side er der et smalt løb, der N om Søkongen Ø forbinder J.A.D. Jensen Fjord med Nansen Fjord.

4.2.12.1 Dybdeforhold

Dybderne i J.A.D. Jensen Fjord er store, og der er også ret stor dybde midtfarvands N om Søkongen Ø. Fjorden er tilsyneladende ren.

4.2.12.2 Ankerpladser

Der har været ankret ved den NW-lige pynt af Søkongen Ø, hvor der 0,2 M fra kysten var dybder mellem 28 m og 46 m. Der kan dog stå kraftig dønning ind i fjorden, og da er ankerpladsen ikke god, fordi isen kommer i kraftig bevægelse.

4.2.13 Nansen Fjord 68°13'N 029° 38'W

Fjordens munding ligger mellem Kap J.A.D. Jensen og Kap Nansen, og den strækker sig 15 M mod NNW, hvor den i sin inderste del går over i Christian IV Gletcher. På dens E-side skyder flere gletschere sig ud.

4.2.13.1 Dybdeforhold

Midtfarvands er dybderne store, og der er ikke fundet undervandshindringer. Fjorden er antagelig ren.

4.2.14 Kivioq Fjord 68°21'N 029°03'W

Fjorden strækker sig 8 M mod NW. I den inderste del snævrer fjorden noget ind, og her skyder flere gletschere ud.

4.2.15 Stephensen Fjord 68°24'N 028°35'W

Fjorden er en kort fjord, der strækker sig 2 M mod NW og ender i en gletscher. Fjorden ligger mellem Kap Rink og Kap Stephensen. Dybdeforholdene kendes ikke.

4.2.16 Ravn Fjord 68°26'N 028°27'W

Fjorden er en kort fjord, der forløber 3 M mod NW mellem Kap Stephensen og Kap Ravn, og den ender i Kronborg Gletscher. Dybdeforholdene kendes ikke.

4.2.17 Wiedemann Fjord 68°27'N 028°12'W

Fjorden ligger på E-siden af Kap Ravn, og fjorden strækker sig 8 M mod NW og har en omtrentlig bredde på 3 M ved mundingen. Fjorden ender i sin inderste del i en gletscher. Den E-lige side af fjorden er fri for gletschere, og her findes dybder på 15 m. Landet på E-siden skrånede jævnt opad til 400 m og derefter til højder omkring 1133 m. Der er et elvudløb på denne side, og her kan strømmen fra elvudløbene holde kysten fri for is, hvorfor der kan ankeres 0,3 M fra kysten.

4.2.18 Vedel Fjord 68°28'N 027°54'W

Fjorden strækker sig fra fjordmundingen, der ligger mellem Kap Johnstrup og Kap Vedel, 8 M mod N. I dens inderste NW-lige del skyder Borggraven (gletscher) sig ud i fjorden.

4.3 Havne og ankerpladser

Mellem Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) og Kap Vedel er der ingen byer eller bygder. Der har i området været ankret på følgende steder:

4.3.1 Uttental Sund se afsnit 4.2

4.3.2 Miki Fjord se afsnit 4.2

4.3.3 J.A.D. Jensen Fjord se afsnit 4.2

4.3.4 Wiedemann Fjord se afsnit 4.2.

Fig 4.2 - Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq) i pejling 300°, afstand 15 M.

Oversigtskort

Kap Vedel – Kangikajik (Kap Brewster)

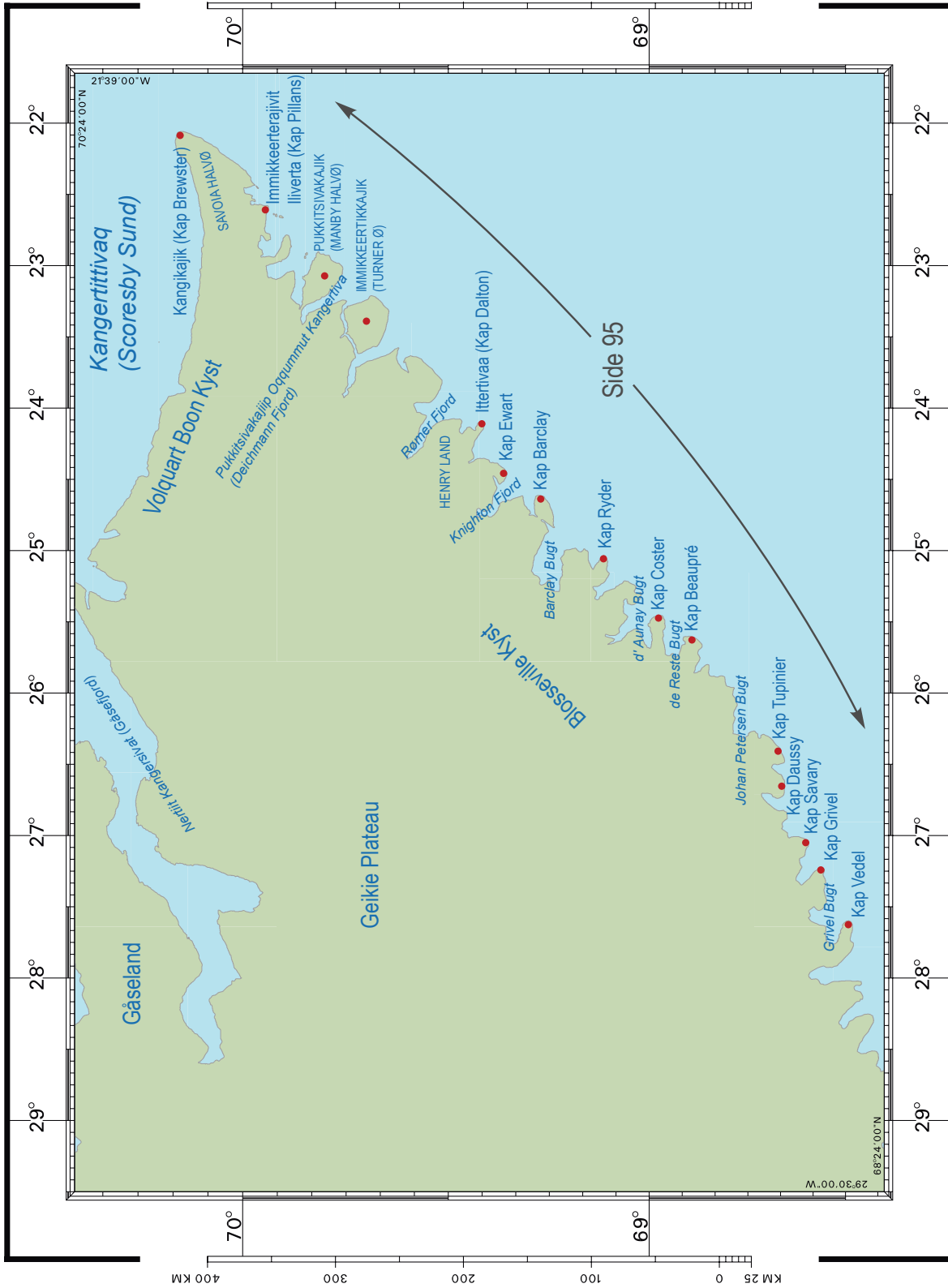

Fig. 5.1

KAPITEL 5

Kap Vedel – Kangikajik (Kap Brewster)

Område 68°30'N 027°36'W – 70°09'N 022°03'W, kort 2500.

5.1 Passage af området

5.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

5.3 Havne og ankerpladser

5.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Kap Vedel og Kangikajik (Kap Brewster).

5.1.1 Kendelige punkter

Kyststrækningen mellem Kap Vedel og Barclay Bugt, som ligger 70 M NE-ligere, kaldes Blosseville Kyst og er navngivet efter franskmændene Blosseville.

Indlandsisen skyder sig i området mellem Kap Vedel og Kangikajik (Kap Brewster) helt ned til det inderste af fjordene, hvor gletschere og bræer skyder mange isfjælde ud. Høje fjeldtoppe, som stikker op gennem isen, kan ses længere inde i landet. Fjordene i området har stejle kyster, men i nogle af dem findes der bugter, hvor det som regel i den bedste tid om sommeren er muligt at finde ankerplads. Nogle af disse små bugter har lægt vand og en elv der løber ud, og elvudløbet holder ofte drivisen så meget borte, at der kan ankres. Kyststrækningen viser i øvrigt tegn på, at dønningerne fra Danmark Stræde når ind til kysten, når pakisen om efteråret forsvinder.

Kap Vedel 68°30'N 027°36'W 800 m høj er den E-lige pynt af halvøen, der ligger NE for indløbet til Vedel Fjord. Halvøens højeste punkt når en højde på 1000 m.

Kap Grivel 68°33,5'N 027°13'W er den E-lige pynt af halvøen mellem Grivel Bugt og Savary Fjord.

Kap Savary 68°36'N 027°04'W ligger på N-siden af indsejlingen til Savary Fjord, som forløber 4,5 M mod NW. Pynten ved Kap Savary er ret stejl, og landet når hurtigt en højde på 752 m.

Sortebræ er en gletscher, der afgiver is for et ret stort område, og den skyder sig ud mellem Kap Savary og Kap Daussy, som ligger 8 M længere mod ENE. På E-siden af Sortebræ er der en stor morænedannelse, hvis sorte overflade fik Amstrup til at benævne gletscheren derfor, men ellers er der ikke noget sort ved Sortebræ, der strækker sig langt ind i landet, hvor den af et højt fjeld deles i to grene.

Kap Daussy 68°40'N 026°42'W ligger 6 M ENE for Kap Savary. På W-siden af Kap Daussy er der en lille bugt, i hvis inderste del en gletscher skyder sig ud, og på E-siden er der også en bugt, Søkongen Bugt, der skærer sig ind i landet i NNE-lig retning.

Kap Tupinier ligger 8 M ENE for Kap Daussy, og kystlandet mellem disse to punkter når nær ved Kap Tupinier en højde på 815 m.

Kap Beaupré 68°53'N 025°37'W ligger 20 M NE for Kap Tupinier, og omtrent midt mellem disse to pynter skyder en gletscher, Storbræ, sig ud i havet.

Rigny Bjerg ligger 18 M NW for Kap Beaupré og stikker op gennem Storbræ. Rigny Bjerg er let kendelig og når en højde på 2386 m.

Kap Coster 68°58'N 025°28'W ligger 7 M NE for Kap Beaupré og er den E-lige pynt af et forbjerg, der er 945 m højt og adskiller d'Aunay Bugt fra de Reste Bugt.

Kap Ryder 69°07'N 025°02'W ligger 12 M NE for Kap Coster og er et forbjerg på kysten mellem d'Aunay Bugt og Barclay Bugt.

Kap Barclay 69°16'N 024°36'W ligger 13 M NE for Kap Ryder og er den NE-lige pynt af en halvø, der adskiller Barclay Bugt fra Knighton Fjord.

Kap Ewart 69°22'N 024°27'W ligger 7 M NE for Kap Barclay og er pynten ved N-siden af indløbet til Knighton Fjord.

Ittertivaa (Kap Dalton) 69°25'N 024°06'W ligger 7 M NE for Kap Ewart og er et fritliggende forbjerg, der når en højde på 396 m. Det er den SE-lige pynt af en fjeldrig halvø, som består af basalt, og som er forbundet til fastlandet ved en smal landtange, som danner E-siden af en ikke navngiven bugt. Fjeldene bag ved halvøen når en højde på over 1400 m, og 7 M NW for Ittertivaa (Kap Dalton) når den højeste fjeldtop 1433 m. Der findes en varm kilde med en temperatur på 30° C i basalten på kysten på N-siden af Ittertivaa (Kap Dalton). Der er en ankerplads på N-siden af Ittertivaa (Kap Dalton), se afsnit 5.3.

Henry Land er en bred halvø, der på Uunartertaqarteq når en højde af 1005 m.

Halvøens NE-lige pynt, Akileqitaa, ligger 8 M NE for dens S-lige pynt. Ved sin inderste del når halvøen en højde på 1738 m.

Immikkeertikajik (Turner Ø) 1045 m), der ligger mellem Rømer Fjord og Pukkitsivakajiiip Oqqummut Kangertiva (Deichmann Fjord), er adskilt fra fastlandet ved Immikkeertikajiiip Ikaasakajia (Turner Sund).

Pukkitsivakajik (Manby Halvø) ligger NE for Pukkitsivakajiiip Oqqummut Kangertiva (Deichmann Fjord) og er ved sin inderste del forbundet til fastlandet ved en smal landtange. Der ligger to små øer ved halvøens NE-lige side.

Sulussuutikajik (Steward Ø), der ligger tæt under kysten 5 M N for den NE-lige del af Pukkitsivakajik (Manby Halvø), har en største højde på 945 m.

Immikkeerterajivit (Dunholm Øer) er tre små øer, der ligger 3 til 4 M NE for den E-lige pynt af Sulussuutikajik (Steward Ø).

Immikkeerterajivit Iliverta (Kap Pillans) 69°56'N 022°35'W er pynten NE for Immikkeerterajivit (Dunholm Øer).

Kap Graham ligger 2 M NNE for Immikkeerterajivit Iliverta (Kap Pillans).

Ilinnikajiiip Kiammut Nuua (Kap Russel) 69°58'N 022°25'W er den SE-lige pynt af Savoia Halvø.

Kangikajik (Kap Brewster) 70°09'N 022°03'W er den NE-lige pynt af Savoia Halvø og ligger ved S-siden af indsejlingen til Kangertittivaq (Scoresby Sund). Savoia Halvø er en fritliggende smal halvø, der mod NE når en højde på 281 m. Længere inde i landet tiltager højden af fjeldene, og i en afstand af 12 M fra pynten er højden ved Sfinxen 1214 m.

5.1.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene langs kysten mellem Kap Vedel og Kangikajik (Kap Brewster) er kun sparsomt undersøgt, og der findes kun få lodskud. Det ser dog ud til at, der 10-15 M af kysten er rent og over 100 m vanddybde. I 1932 blev der rapporteret en banke med en mindste dybde på 40 m. Denne banke strakte sig 8 M i ESE-lig retning fra en position 4 M S for Kap Ryder. Skibe, der har besejlet farvandet mellem Ittertivaa (Kap Dalton) og Kangikajik (Kap Brewster), har rapporteret en sammenhobning af isfjelde på 69°30'N 023°10'W, hvilket tyder på tilstedeværelse af en banke omkring denne position. Dybden opgives i dette område til at være 164-256 m.

5.1.3 Is og strøm

Kombinationen af is, strøm og tidevand gør sejlads tæt under Blosseville Kyst vanskelig og risikabel. Under "Søkongens" sejlads i SW-lig retning langs denne kyst i 1932 konstateredes det, at isen, efterhånden som man kom længere mod SW, var presset tættere og tættere ind mod kysten. S for Blosseville Kyst ud for Kap Stephensen lå isen så stærkt sammenpresset, at videre sejlads ikke lod sig gøre. Årsagen til denne sammenpresning er antagelig, at store isfjelde går på grund i et relativt lægt område, hvorefter drivisen skruer kraftigt omkring disse fjelde. I de åbne render mellem drivisen løb strømmen kraftigt og medførte itubrudte isstykker. Strømmen er her især kraftig tæt ved pynterne, men den slækker noget i fjordmundingerne.

I juli og august er den pakis, der følger med Den østgrønlandske Strøm langs Østgrønlands kyst, presset tæt ind til kysten S for Kangikajik (Kap Brewster). Dette skyldes formentlig jordens rotation, vinden og tidevandet. E og SE for Kangikajik (Kap Brewster) står der ofte mange isfjelde på grund. SE for Kangikajik (Kap Brewster) danner de grundstødte isfjelde ved deres opsamling af drivisen en grænse mellem landvandet og det åbne hav. Der synes her at være en tilbøjelighed til, at tidevandsstrømmen presses sammen i forholdsvis snævre kanaler og derved forøges dens hastighed.

Det formodes, at der ved Kangikajik (Kap Brewster) sædvanligvis vil være en åben rende i isen fra denne pynt og ud i retning 120°. Denne formodning bygger på, at kystlinjens forløb ved Kangikajik (Kap Brewster) skifter fra S til SW, hvilket får drivisen til at dreje og derved sprede sin E-lige side. Den NE-gående flodstrøm er åbenbart en overfladestrøm, medens den fremherskende SW-gående strøm er en undervandsstrøm, og dette kan sluttes af, at isfjelde og anden storis med stor dybgang fortsætter den SW-lige drift uafhængig af overfladestrømmen, såfremt de ikke grundstøder.

Det er ikke undersøgt, om tidevandet ved kysten mellem Kap Vedel og Kangikajik (Kap Brewster) forårsager flod- og ebbestrøm i fjorde og bugter ved denne kyst, men det er sandsynligt, at den kun er ringe på grund af fjordenes ringe længde og relative store bredde. Flodstrømmen løber N efter langs den E-lige kyst af Grønland og formindsker ved Blosseville Kyst hastigheden af Den østgrønlandske Strøm. Flodstrømmen er kraftigst tæt under kysten og er på enkelte steder stærk nok til at give en let N-lig strømsætning. Ebbestrømmen forstærker derimod Den østgrønlandske Strøm under dennes sætning langs kysten mod SW. Ud for de stejle forbjergede ved Blosseville Kyst er strømmen ofte meget kraftig, og der findes flere områder med relativt lægt vand, hvor de store isfjelde går på grund. Når så pakisen

sætter ind over disse områder, bliver al sejlads her umuliggjort. Ved Kap Savary kommer drivisen tæt ind til kysten, og der er mange grundstødte isfjelde, der sammen med pakisen forårsager kraftige strømhvirvler i dette område.

Ved Kap Ryder er der antagelig mindst is medio juli.

5.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

Mellem Kap Vedel og Kangikajik (Kap Brewster) er kysten kun indskåret af små, relativt korte fjorde og bugter, hvoraf de fleste er ret ukendte med hensyn til dybdeforhold. Der findes ingen vejrstationer eller bygder i dette område, og som følge heraf er der ingen jævnlig besejling af denne kyststrækning. Der findes nogle ankerpladser, der har været benyttet til at søge læ for isen, se under ankerpladser i afsnit 5.3.

Bugterne og fjordene inden for det i dette kapitel nævnte område er nævnt S fra følgende:

5.2.1 Grivel Bugt 68°31'N 27°30'W

Bugten skærer sig 4 M ind i kysten i W-lig retning. I dens N-lige del ligger Grivel Fjord, der er en fjordarm, som forløber 2 M mod N.

5.2.2 Savary Fjord 68°35'N 27°09'W

Fjorden forløber 4 M i NW-lig retning, hvor den ender i en gletscher.

5.2.3 Søkongen Bugt 68°39'N 026°32'W

Bugten forløber 2 M i NNE-lig retning. I bugtens inderste del er der en indsø, der går i NE-lig retning, og noget inde i landet fra den inderste del af denne indsø er der et område med forholdsvis jævnt terræn og nogen vegetation. Bugten kaldes Søkongen Bugt fordi "Søkongen" anvendte bugten som ankerplads fra 17.- 20. juli 1932, se afsnit 5.3.

5.2.4 Johan Petersen Bugt 68°45'N 026°09'W

Bugten skærer sig kun 2 M ind i landet. Der er en varm kilde i bugtens inderste del.

5.2.5 de Reste Bugt 68°56'N 025°32'W

Bugten skærer sig 3 M ind i landet i W-lig retning og ender i en gletscher.

5.2.6 d'Aunay Bugt 69°00'N 025°22'W

Bugten består af tre små bugter, der strækker sig henholdsvis W, NW og NE. Den W-lige indskæring er normalt fyldt med isfjelde, den NE-lige er åben for dønning fra havet, hvorimod der kan ankres i den NW-lige indskæring, hvor dybden er sådan, at større isfjelde ikke kan komme derind. Den NW-lige indskæring deler sig inderst i to mindre bugter, og den E-ligste af disse har en længde af 2 M og en bredde på 0,5 M, og i dens inderste del udmunder en

stor elv. Kystlandet omkring d'Aunay Bugt er mere jævnt stigende end andet steds på denne kyststrækning.

Medio juli er skråningerne på E-siden af bugten næsten fri for is og sne; W-siden er derimod stejl med mange gletschere.

5.2.7 Barclay Bugt 69°13'N 024°53'W

Bugten strækker sig 8 M mod NW og har en bredde på 4 M. I bugtens inderste del skyder to gletschere sig ned til havets overflade.

Medio juli 1932 var der i bugten isfjelde og megen drivis, og "Søkongen" kunne kun nå halvvejs ind til bugtens inderste del. Den S-lige gletscher er af mindre omfang, men den N-lige er stor og står i forbindelse med indlandsisen gennem Dendritgletscher.

I den NE-lige del af Barclay Bugt ligger Høst Havn, hvor der er en ankerplads, se afsnit 5.3.

5.2.8 Knighton Fjord 69°19'N 024°31'W

Fjorden skærer sig 5 M ind i landet i NW-lig retning. I fjordens inderste del er der en kort indskæring, der går mod N og på begge sider er omgivet af næsten lodrette klipper, bag hvilke indlandsisen ses. På W-siden af fjorden findes en varm svovlholdig kilde, og i fjordens yderste del er der to små vige, hvoraf den ene strækker sig mod SW og næsten når Høst Havn; den anden vig forløber i NE-lig retning ind bag ved Kap Ewart, og her findes en ankerplads, se afsnit 5.3.

5.2.9 Uunartertaqartikajiip Oqqummut Kangertiva 69°29'N 023°58'W

Fjorden forløber 9 M i NW-lig retning mellem Ittertivaa (Kap Dalton) og den S-lige pynt af Henry Land. Den er inderst delt i to fjordarme, hvoraf den N-ligste ender i Bartholin Bræ.

5.2.10 Rømer Fjord 69°38'N 023°28'W

Fjorden skærer sig 10 M ind i landet mellem Henry Land og Immikkeertikajik (Turner Ø). Den forløber først 6 M i NNW-lig retning til den W-lige munding af Immikkeertikajiip Ikaasakajia (Turner Sund), og derefter fortsætter den yderligere 4 M i WNW-lig retning.

Ca. 1,5 M W for den NE-lige pynt på Henry Land er der rapporteret (2006) dybder på mellem 30 m og 5 m.

5.2.11 Immikkeertikajiip Ikaasakajia (Turner Sund) 69°45'N 023°16'W

Det smalle og 8 M lange sund adskiller Immikkeertikajik (Turner Ø) fra fastlandet. Sundet forbinder Rømer Fjord med Pukkitsivakajiip Oqqummut Kangertiva (Deichmann Fjord) og er velbeskyttet mod dønning. Immikkeertikajiip Ikaasakajia (Turner Sund) er normalt fri for is i august måned.

5.2.11.1 Dybdeforhold

Et skib har rapporteret (2006), at der i Immikkeertikajip Ikaasakajia (Turner Sund) E-lige indsejling findes dybder på mellem 14 m og 8 m. Mellem E-lige indsejling og landtangen midt i Immikkeertikajip Ikaasakajia (Turner Sund) er der midtfarvands rapporteret dybder på mellem 70 m og 40 m. I Immikkeertikajip Ikaasakajia (Turner Sund) W-lige del er der midtfarvands rapporteret dybder på mellem 12 m og 6 m.

5.2.12 Pukkitsivakajip Oqqummut Kangertiva (Deichmann Fjord) 69°45'N 023°09'W

Fjorden forløber 10 M i NNW-lig retning, og fjordens munding ligger mellem den E-lige pynt af Immikkeertikajik (Turner Ø) og den S-lige pynt af Pukkitsivakajik (Manby Halvø), der ligger 5 M NE-ligere. I den inderste del af fjorden skyder Steno Bræ sig ned til havoverfladen. Imellem Pukkitsivakajik (Manby Halvø) og halvøen Akinnarteqitaa skærer en bugt sig 5 M ind i landet i W-lig retning, og på begge sider af Sulussuutikajik (Steward Ø) er der 5 M lange bugter, der ender i gletschere.

Mellem Immikkeerterajivit Iliverta (Kap Pillans), Kap Graham og Ilinnikajip Kiammut Nuua (Kap Russel) på S-siden af Savoia Halvø er der to mindre bugter, der begge ender i en gletscher, dybdeforholdene kendes ikke.

5.3 Havne og ankerpladser

De ankerpladser, der findes på den i dette kapitel omtalte kyststrækning, er ikke opmålt, men har været benyttet af ekspeditionsskibe og mindre skibe til at søge læ for isen.

Af de vigtigste ankerpladser kan nævnes:

5.3.1 Søkongen Bugt 68°41'N 026°31'W

Bugten skærer sig 2 M ind i kysten i NNE-lig retning og ligger lidt E for Kap Daussy. Bugtens navn skyldes, at "Søkongen" (en motorskonnert) anvendte havnen som ankerplads fra 17.-20. juli 1932. Der konstateredes dengang ingen isvanskeligheder på ankerpladsen, som lå i den NE-lige del af bugten 0,25 M fra kysten. Vanddybden var her 17 m, se afsnit 5.2.

5.3.2 d'Aunay Bugt 69°04'N 025°34'W

I den NW-lige fjordarm, der kendes ved en lille ø i dens munding, findes der i den inderste del en god ankerplads. Der ankres i 30 m vand, og der er god holdebund af mudder, men dybden aftager hurtigt, så man snart er inden for en dybde af 80 m. Der kan antagelig også ankres i den NE-lige indskæring, selv om den er udsat for dønning fra SE.

5.3.3 Høst Havn 69°16'N 024°47'W

Havnen er en lille vig i den NE-lige del af Barclay Bugt lige inden for indløbet til bugten. I indløbet til Høst Havn er dybden relativ lille, men den tiltager til 22 m i den inderste del. Vigen er snævrest på sin midterste del, hvorefter den bliver til et ret stort bassin med dybder fra 15 til

22 m og fri for skær eller undervandshindringer.

Der er dybt helt ind til kysten, og der er god holdebund af ler. Der er læ for alle vinde på ankerpladsen.

5.3.4 Knighton Fjord 69°23'N 024°30'W

Ankerpladsen ligger i fjordens NE-lige vig, og indløbet dertil er smalt på grund af en tange, der strækker sig ud fra vigens S-lige kyst. Inden for denne tange er i vigens midte en dybde på 28 m, hvor der kan ankres, og hvor bundarten er mudder. I året 1900 fandt Amstrup vinterisen ubrudt i Knighton Fjord og dens vige så sent som den 22. juli, men i 1932 var bugten fri for is den 12. juli med undtagelse af en lille vig ved Kap Ewart.

5.3.5 Ittertivaa (Kap Dalton) 69°26'N 024°09'W

Der findes en ankerplads i en lille vig på N-siden af Ittertivaa (Kap Dalton). Denne ankerplads blev benyttet af "Antarctic" i 1900 og af "Søkongen" i 1932. Ankerpladsen giver læ for NW-lige og SW-lige, men den er åben mod NE.

Dybden er 21-29 m og bundarten er sand og grus. Der må udvises stor forsigtighed under ankring, da dybden aftager ret hurtigt, så snart loddet viser dybder fra 75- 55 m. Der ligger to laguner (strandsøer) på S-siden af denne bugt, og de er adskilt fra havet ved smalle landtanger. Den yderste af disse laguner har i indløbet tilstrækkelig stor dybde til, at et mindre fartøj i tilfælde af ispres evt. kan søge læ her. Selve søen har ringe vanddybde med rullesten synlige på flere steder. Her er fundet store stammer af drivtømmer, og rullestenene på kysten synes at tilkendegive, at kraftige bølger bryder mod kysten om efteråret.

5.3.6 Rømer Fjord 69°38'N 023°38'W

Et skib har rapporteret (2006) at have ankret umiddelbart W for den NE-lige pynt på Henry Land i 60 m vand, 0,2 M fra land.

5.3.7 Immikkeertikajiip Ikaasakajia (Turner Sund) 69°45'N 023°17'W

Det 8 M lange, smalle sund er velbeskyttet mod dønning fra havet. Dybdeforholdene er ikke tilstrækkelig undersøgt, men der formodes at være mulighed for at ankre flere steder. Sundet er normalt isfrit i august måned.

Et skib har rapporteret (2006) at have ankret i sundet umiddelbart E for landtangen midt i sundet. Vanddybde 50 m.

Se toninger af landet mellem Kap Vedel og Kangikajik (Kap Brewster).

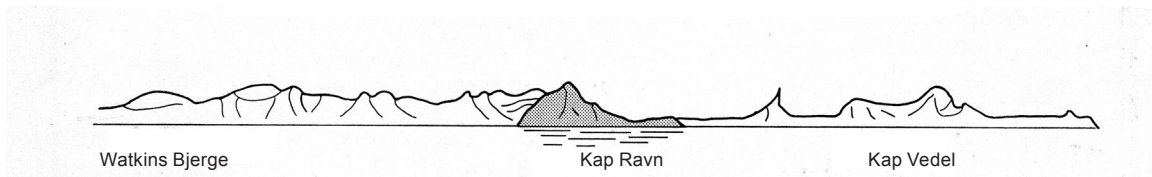

Fig 5.2 - Kysten omkring Kap Ravn set fra position $67^{\circ}14'N$ $027^{\circ}38'W$.

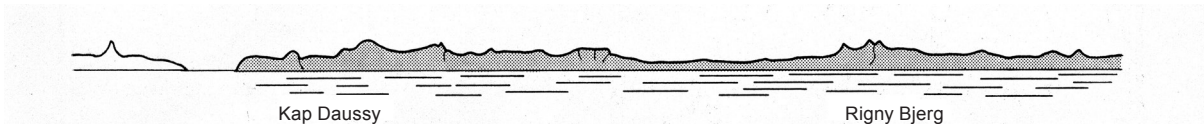

Fig 5.3 - Blosserville Kyst set fra position $67^{\circ}37'N$ $024^{\circ}34'W$.

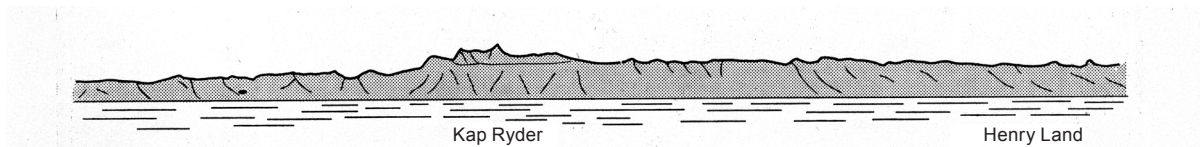

Fig 5.4 - Kysten omkring Kap Ryder set fra position $68^{\circ}19'N$ $024^{\circ}11'W$.

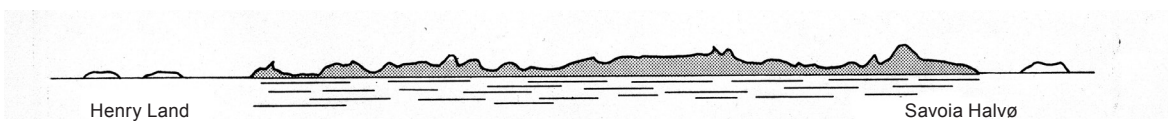

Fig 5.5 - Kysten fra Henry Land til Savoia Halvø set fra position $69^{\circ}08'N$ $020^{\circ}27'W$.

Denne side er bevidst efterladt blank

Oversigtskort

Kangikajik (Kap Brewster) – Kap Simpson

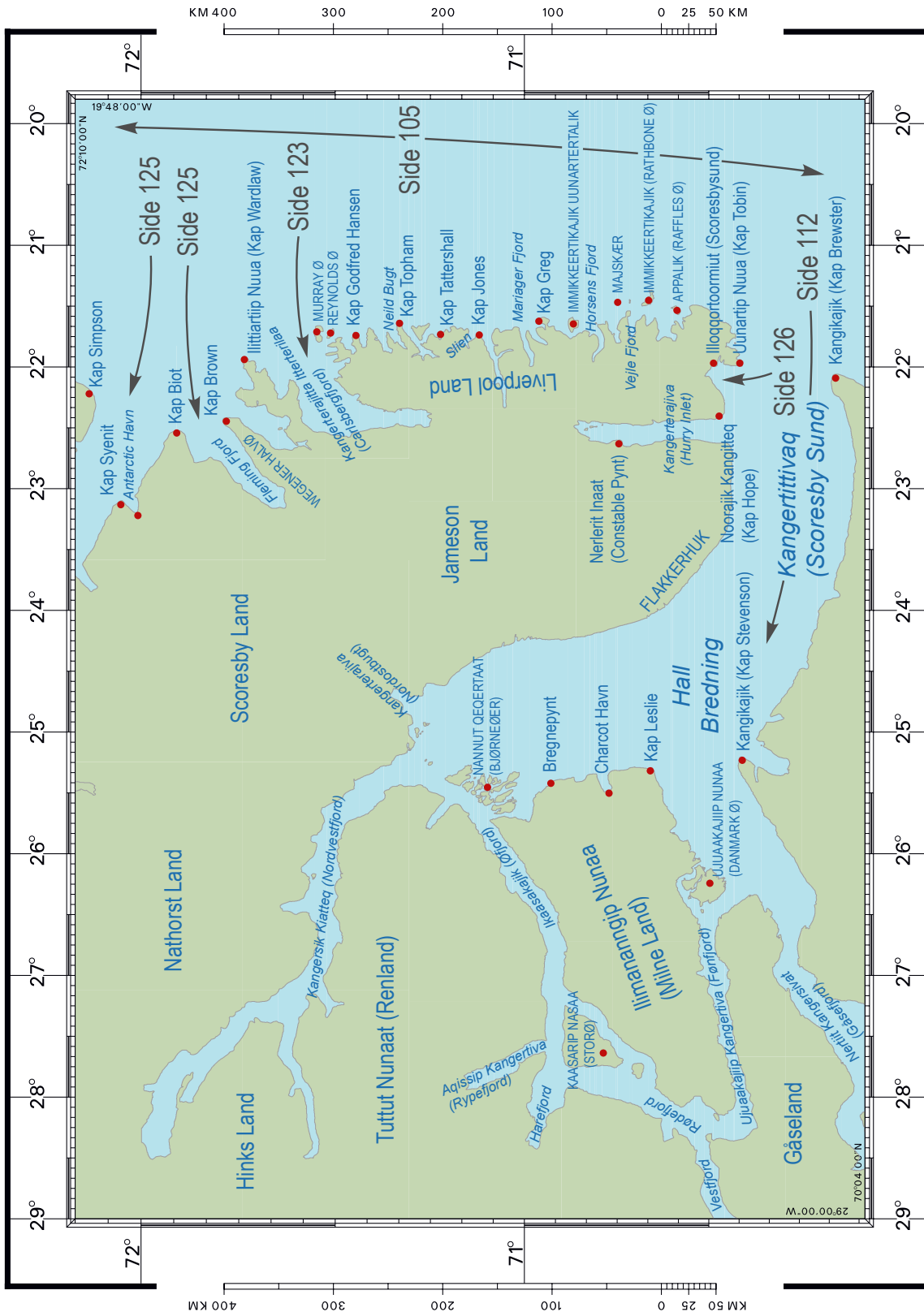

Fig. 6.1

KAPITEL 6

Kangikajik (Kap Brewster) – Kap Simpson

Område 70°09'N 022°03'W – 72°07'N 022°17'W, kort 2000, 2600 og 2650.

6.1 Passage af området

6.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

6.3 Havne og ankerpladser (Indenskærsområder)

6.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Kangikajik (Kap Brewster) og Kap Simpson.

6.1.1 Generelle oplysninger

Nuna Kong Christian X er landområdet bag kysten mellem Kangertittivaq (Scoresby Sund) og Dove Bugt og er udpræget forskelligt fra såvel områderne mod S som mod N. Kystlinjen, der forløber i N-lig retning på en strækning af 400 M fra Kangertittivaq (Scoresby Sund), er gennemskåret af dybe og lange fjorde, der opdeler området i et af de mest storslåede fjordsystemer, der forefindes. Såvel N som S for dette område er kystlinjen mere regelmæssig og det isfri land er smallere. Det isfri land har sin største udstrækning i området omkring Kangertittivaq (Scoresby Sund), hvor det har en omtrentlig bredde på 150 M, men landområdet er opfyldt af ufremkommeligt fjeldlandskab, hvori mange af fjordene og vigene ender. Liverpool Land er på W-siden adskilt fra Jameson Land ved Kangerterajiva (Hurry Inlet) og Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) samt Kangerterajittap Ilinnera (Klitdal), der er landet mellem de to fjorde. Afstanden mellem de to fjorde er i deres inderste del 23 M. Fra det mere jævne landskab omkring Noorajik Kangitteq (Kap Hope) på S-siden af landet tiltager højden jævnt mod N og når en største højde på 1463 m. E-siden af Liverpool Land strækker sig 60 M mod N fra Kap Lister til Kap Gladstone, W for. Set fra søen har denne kyststrækning et ujævnt, alpint udseende med fjeldtoppe, der rejser sig stejlt fra kystlinjen, som her de fleste steder er utilgængelig, selv om den ikke er så høj. Fjeldtoppene i Liverpool Land er stejle, og mange af toppene går næsten lodret i vejret til højder mellem 915 og 1475 m. Når Liverpool Land ses E fra i større afstand, kan det være vanskeligt at skelne de forskellige punkter fra hinanden, idet hele kyststrækningen da kan synes at bestå af en samling forrevne, stejle fjeldtoppe. De højere fjeldformationer i Liverpool Land hæver sig imidlertid tydeligt op over de noget lavere kystfjelde, og har man blot lokaliseret en enkelt af disse, vil man i reglen ved hjælp af de mere fremskudte punkter ved kysten, som Immikkeertikajik (Rathbone Ø), Immikkeertikajik Uunartertalik (Janus Ø), Kap Topham, Immikkeertikajit Martik (Reynold Ø) og Immikkeertikajit Martik (Murray Ø) kunne finde de øvrige punkter. Af let kendelige toppe i Liverpool Land kan nævnes Kæmpehøjen, en stor snedækket kuppel, det dobbelttoppede fjeld Tvillingerne, der ligger 10 M W for Immikkeertikajik (Rathbone Ø), samt Sylfjeldene, Kirken og Kindtænderne, der alle ligger N-ligere.

6.1.1.1 Kendelige punkter

Kangikajik (Kap Brewster) 70°09'N 022°03'W er den S-lige pynt ved indsejlingen til Kangerittivaq (Scoresby Sund) samt den NE-lige pynt af Savoia Halvø, der er en smal, fremtrædende pynt, som når en højde på 281 m. Inden for pynten 11 M fra Kangikajik (Kap Brewster) tiltager højden til 1220 m.

Nuua (Kap Swainson) 70°25,5'N 021°44'W er SE-spidsen af Liverpool Land og er ganske lav. Apusiaajip Nuua 70°26,5'N 021°40'W er næsset 2 M NE for Nuua (Kap Swainson).

Kap Lister ligger 5 M NE for Nuua (Kap Swainson) og lige S for en kløft med en elv. Det er et højt og stejlt kystfjeld, der er let kendelig. Fra Kap Lister aftager landet gradvis i højde S-efter til Nuua (Kap Swainson).

Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson) 70°33'N 021°30'W er et 701 m højt og stejlt forbjerg, der skyder sig ud i NE-lig retning. I bugten ved forbjergets NW-side findes en bræ. S for Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson) har Liverpool Land et mere jævnt og afrundet udseende end på den øvrige del af denne kyststrækning, hvor de toppede, alpine former er de fremherskende.

Kap Greg 70°57'N 021°35'W er en 610 m høj og stejl pynt, der er forbundet med fastlandet ved en smal landtange, på hvilken der er en jagthytte. Ved Kap Greg findes et par ikke ubetydelige gletschere.

Imellem Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson) og Kap Greg ligger der tæt under kysten en del større og mindre øer, hvoraf de vigtigste er:

Appalik (Raffles Ø), der er 500 m høj og den S-ligste af disse øer ligger 1,5 M N for Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson), og den har en klippe, som stikker ud i havet. Klippens top ligner ruinerne af et slot.

De andre øer er mere afrundede og hedder nævnt S fra: Immikkeertikajik (Rathbone Ø), Islantit (Parker Øer), Majskær og Tartaajik (Glasgow Ø) samt Immikkeertikajik Uunartertalik (Janus Ø), der har varme kilder på S-siden.

Immikkeertikajik (Rathbone Ø) ligger 2 M SE for Ukaleqarteq (Kap Høegh). Det er en let kendelig, aflang ø med en fremskudt beliggenhed. Øen består af 2 dele, en større W og NW-lig del, der når en højde af 500 m, og en mindre og lavere mod E udskydende del, der ved sin yderende har et par karakteristiske toppe, og som er forbundet med øens hoveddel ved en smal og lav tange.

Islantit (Parker Øer) ligger 1,5 M E for Ukaleqarteq (Kap Høegh). Det er to små, 90 m høje øer, der er let kendelige og meget fremtrædende, og de kan tydeligt ses på lang afstand. Den W-ligste ø har to toppe.

Majskær ligger 2 M N for Islantit (Parker Øer) og er nogle små lave skær.

Tartaajik (Glasgow Ø) ligger 5 M NW for Majskær tæt uden for den NE-lige pynt af en halvø, der adskiller de to ret store fjorde, Horsens Fjord og Vejle Fjord. Øen er 110 m høj, og halvøen mellem fjordene er en udløber af nogle toppede fjelde, som efter deres udseende benævnes Sylfjeldene og er let kendelige.

Ukaleqarteq (Kap Høegh) 70°43'N 021°32'W er 400 m høj og let kendelig. Det er den E-lige pynt af den stejle Sandbach Halvø. Der er en fangsthytte på den lave landtange, der forbinder Ukaleqarteq (Kap Høegh) med resten af halvøen.

Immikkeertikajik Uunartertalik (Janus Ø) ligger 3 M N for Tartaajik (Glasgow Ø) og E for Emmanuel Gletscher. Det er en 600 m høj, klippefuld ø, adskilt fra fastlandet ved Isbrosund. Pyramiden er et 1300 m højt fjeld, der ligger 4 M inden for yderkysten på S-siden af Emmanuel Gletscher.

Holloway Bugt er farvandet mellem Immikkeertikajik Uunartertalik (Janus Ø) og Kap Greg. De store indskæringer i kysten på strækningen mellem Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson) og Kap Greg er nævnt S fra Spærrebugt, Kangertivatsiaakajik (Lillefjord), Gletscherbugt, Nuukajiit Akornganni Kangerterajik (Gabet), Kolding Fjord, Vejle Fjord, Horsens Fjord, Isbrosund, Holloway Bugt og Hyttebugt.

Ravnenæs 500 m ligger 3 M NW for Kap Greg og er halvøen, der adskiller Randers Fjord og Mariager Fjord. W for pynten med Kap Greg ligger Tange Bugt.

Forposten 71°01'N 021°40'W er pynten på N-siden af indløbet til Mariager Fjord.

Kap Buddicom 71°04'N 021°40'W er den S-lige pynt ved indsejlingen til Kangertivit Anginersaat (Storefjord). Tæt inden for Kap Buddicom ligger en fjeldtop, der hedder Kirken, fordi den har form som et kæmpemæssigt kirketårn med 2 spir.

Kap Jones 71°07'N 021°43'W er pynten mellem Kangertivit Anginersaat (Storefjord) og Slien.

Kap Tattershall 71°11'N 021°40'W er et højt og stejlt forbjerg, og W for dette ligger der et fjeld, som kaldes Murtinderne.

Kap Smith er den SE-lige pynt af den 800 m høje ø, der danner S-siden af indløbet til Campbell Sund.

Kap Topham 71°20'N 021°37'W er den E-lige pynt af en lang halvø, der adskiller Campbell Sund fra Neild Bugt. Det er et fremspringende forbjerg af nøgne klipper med en besynderlig lagdeling, forbjergene er let kendelige og kan ses langt til søs.

Kap Hewitt, der ligger 5 M NNW for Kap Topham, er den E-lige pynt af en halvø, der strækker sig i E-lig retning mellem to ikke navngivne bugter.

Kap Godfred Hansen ligger 2,5 M NNW for Kap Hewitt og er den E-lige pynt af en smal halvø, der ligger mellem Kap Hewitt og Immikkeertikajiit Martik (Reynold Ø).

Isikajia er pynten, der ligger 2,5 M NNW for Kap Godfred Hansen.

Immikkeertikajiit Martik (Reynold Ø) ligger 3 M N for Kap Godfred Hansen og

Immikkeertikajiit Martik (Murray Ø) ligger 1 M N for Immikkeertikajiit Martik (Reynold Ø).

Begge øer ligger ved S-siden af indløbet til Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) og er let kendelige, da de tydeligt skiller sig ud fra omgivelserne.

Kap Gladstone 71°32'N 021°53'W er et fritliggende forbjerg, der er 453 m højt; det er den N-lige pynt af Liverpool Land og ligger ud til Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord).

Canning Land er den meget indskårne halvø mellem Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) og Nathorst Fjord. Halvøen er bjergrig med mange adskilte, stejle fjeldrygge og tinder, og den falder stejlt af mod havet. På dens E-side skærer Ålborg Fjord sig ind mellem pynterne Kap Fletcher og Kap Allen. N for Kap Allen skærer en mindre ikke navngiven bugt sig ind i kysten, og tæt inden for dens inderste del ligger Bowen Bjerg.

Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw) 71°44'N 021°55'W er den NE-lige pynt af Canning Land og har en største højde på 365 m. Pynterne skræner stejlt mod havet, og på en strækning af 1 M er den yderste NE-lige pynt 100 m høj og ret fremtrædende.

Århus Bugt er en bugt i den N-lige side af Canning Land mellem Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw) og Kap Tyrrell, der ligger 5 M W-ligere.

Kap Brown er den NE-lige pynt af halvøen, der adskiller Nathorst Fjord og Fleming Fjord; det er et 823 m højt og fremtrædende forbjerg af rødbrun farve. Det rapporteres, at der forholdsvis tidligt på sommeren kan være åbent vand ved Kap Brown, og dette område kan være åbent til primo november. Der står ofte en svær dønning ved Kap Brown.

Kap Biot 71°54'N 022°32'W er pynten af halvøen, der ligger på W-siden af indløbet til Fleming Fjord. Forbjerget har en rødbrun farve og går fra havoverfladen næsten lodret i vejret til en højde af 610 m, men der er en smal forstrand, som kan benyttes til passage med slæde, hvis havisen ikke er stærk nok til dette formål.

Kap Simpson 72°07'N 022°20'W, se kapitel 7.

6.1.1.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene ud for Liverpool Land kendes kun i store træk. Imellem Kap Lister og Immikkeertikajit Martik (Murray Ø) findes kun få lodskud nærmere kysten end 2 M, og kun enkelte af samtlige disse lodskud viser mindre dybder en 200 m. Kun et par steder tyder lodskudene på, at der er mulighed for at finde skær så langt ud som 5 M af land.

De i kortet læggeste lodskud i nærheden af Liverpool Land er følgende:

150 m: 2 M E for Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson)

157 m: 4 M E for Appalik (Raffles Ø)

131 m: 5 M E for Immikkeertikajik Uunartertalik (Janus Ø)

130 m: 5 M E for Kap Greg

74 m: 4 M E for Kap Jones. I et omkring dette lodskud værende område, der antages at strække sig SE på fra 0,5 M af kysten indtil 4,5 M fra denne, advares ligeledes mod eventuel forekomst af skær

51-78 m: 3,5 M N for Immikkeertikajit Martik (Murray Ø). Der menes at være mulighed for, at der i nærheden af denne position kan findes skær.

1 M SE for Kap Lister og 1 M ESE for Nuua (Kap Swainson) er dybden henholdsvis 49 m og 20 m. Muligvis går landgrunden her, hvor landet aftager jævnt i højde, ret langt ud. SE og S for Nuua (Kap Swainson) synes dog 200 m kurven allerede at findes 2 M fra kysten.

I Kangertivit Anginersaat (Storefjord) er lodskudlinjen ført ind til 8 M inden for fjordmundingen. Dybderne er her midtfarvands alle over 200 m, undtagen det W-ligste lodskud, der er 119 m.

6.1.1.2.1 Skær

Der er rapporteret skær henholdsvis 1,5 M og 2,5 M NNE for den N-lige pynt af Canning Land omtrent i indløbet til Nathorst Fjord.

6.1.1.3 Is

6.1.1.3.1 Fastis

I begyndelsen af juli vil der som regel endnu forefindes et smalt bælte af fastis (vinteris) langs den E-lige kyst af Liverpool Land, hvor kun den E-lige del af Immikkeertikajik (Rathbone Ø), Kap Greg og muligvis et par andre N-ligere beliggende punkter når uden for fastiskanten. I løbet af juli måned plejer denne is at forsvinde, og med gunstige isforhold kan kysten være fri for fastis medio juli. I de år, hvor isforholdene er ugunstige, kan fastisen ofte blive liggende

noget længere, og enkelte steder har den da holdt sig til medio august. Senere end 1. september har man ingen fastis her.

6.1.1.3.2 Pakis

Pakisens forekomst ud for kysten af Liverpool Land er ikke regelmæssig, og der findes næsten altid et mere eller mindre bredt isbælte her.

I juli måned begynder der ofte at dannes landvand imellem pakisen og kysten eller mellem pakisen og den eventuelt resterende del af fastisen. Landvandet kan da benyttes til passage af området, men det må erindres, at pakisen af vinden i løbet af kort tid kan sættes ind mod land. Landvandets bredde er ofte størst ved kystens S-lige del N for Kangertittivaq (Scoresby Sund) og kan aftage stærkt N for Kap Greg, hvor pakisen ofte kan ligge tæt til land. Kysten af Liverpool Land S-lige del, kan ligesom munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund), hen på sommeren undertiden være fri for det ellers uden for området liggende pakisbælte.

6.1.1.3.3 Isfjelde

I pakisbæltet og langs kysten af det i dette kapitel nævnte område findes i reglen en del spredte isfjelde, der væsentligt stammer fra Kangerluk Kejser Franz Joseph og dens område, idet bræerne på selve kysten af Liverpool Land næsten ikke udskyder isfjelde. Uden for Kangikajik (Kap Brewster) står der ofte mange isfjelde på grund.

6.1.1.3.4 Besejling

Normalt skal farvandet langs kysten af Liverpool Land kun passeres, og under en sådan passage bør man så vidt muligt undgå at komme til at sidde fast i isen. Skibsførere, der tidligere har passeret kysten af Liverpool Land i en afstand af 1-3 M, har konstateret, at isfjeldene ikke stod på grund her, og deraf sluttede man, at farvandet var rent. Efter senere fremkomne oplysninger om et lægt område med skær E for Kangertivit Anginersaat (Storefjord) munding bør man dog, så vidt isforholdene tillader det, undgå at passere dette formodede fareområde, eller i hvert fald kun passere det, når man er tvunget dertil, og da med største agtpågivenhed.

6.1.1.3.4.1 Isen i fjordområdet W for munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund)

Fjordene er næsten altid fri for vinteris i august, men der kan være svingninger fra år til år. I roligt vejr kan nyisen omkring 1. september dannes i en sådan tykkelse, at den er farlig for motorbåde uden ishud. Dette gælder især i områdets N-lige del. I sidste halvdel af september dannes nyis på rolige steder i det indre af fjordene, men som regel kan fjordene næsten overalt besejles af skibe og større motorbåde indtil medio oktober, hvorefter de hurtigt fryser til. Hvis N-lig storm sætter ind kort efter, at isen har lagt sig, kan isen bryde op flere steder, fx i den centrale del af Hall Bredning. Stærke føhnvinde om efteråret kan ligeledes forårsage, at der dannes åbent vand fx i Ujuaakajip Kangertiva (Fønfjord). Der findes ingen særlig detaljeret oplysning om Kangertittivaq (Scoresby Sund). Ved Ujuaakajip Nunaa (Danmark Ø) kan isen være svær ultimo oktober.

Den 27. november 1936 var der stadig åbent vand i Kangerterajiva (Hurry Inlet) 4 M N for Noorajik Kangitteq (Kap Hope), medens det indre af Rosvinge Bugt var isdækket. Kangerterajiva (Hurry Inlet) var primo november 1937 dækket af jævn nyis.

Normalt begynder de første smeltevandsbække at løbe medio maj, men vinterisen begynder først rigtig at smelte i begyndelsen af juni, og den ydre iskant holder sig derfor meget konstant i maj og juni. I løbet af juni stiger temperaturen stærkt i det indre af fjordene, og ultimo juni er sneen smeltet på vinterisen, men isen selv holder sig næsten ubrudt. Omkring 1. juli forsvinder fjordisen, hvis vejret er stille og solfyldt. I de følgende 2 uger smelter isen i Hall Bredning, men hvis vejret er koldt i maj-juli, kan der medio juli stadig være et bælte af landis, som kan holde sig til sent på sommeren. I det hele taget spiller vejrforholdene i juni en stor rolle for, hvornår fjordene kan besejles. I et år med normale isforhold strækker E-kanten af landisen sig 1. juli fra Kangertittivaq (Scoresby Sund) S-kyst ved Kangikajik (Kap Brewster) i en næsten lige linje til kort W for Innakajik (Kap Stewart), og der er endnu stadig en del is i den ydre del af Kangerterajiva (Hurry Inlet), samt et smalt bælte landis langs S og E-siden af Liverpool Land. 11. juli er der normalt åbent vand ved Kangertittivaq (Scoresby Sund) N-kyst fra Nuua (Kap Swainson) til Innakajik (Kap Stewart). Omkring medio juli forsvinder landisen fra den ydre del af Kangertittivaq (Scoresby Sund). Tidligere isobservationer viser, at der i begyndelsen af juli kan dannes landvand fra Kangertittivaq (Scoresby Sund) til Hold With Hope. Den 25. juli 1938 var der vinteris i Kangertittivaq (Scoresby Sund) fra Kangikajik (Kap Brewster) og N-efter til Noorajik Kangitseq (Kap Hope) 70°28'N 022°25'W (og den W-lige grænse lå 20 M W-ligere). Normalt er alle ydre dele af vinterisen smeltet omkring 1. august.

6.1.1.3.5 Vinteris

De første små områder med åbent vand viser sig i det indre af fjorden i slutningen af juni. I første uge af juli bliver alle snævre fjordarme isfri, og i anden og tredje uge i juli bliver Kangertittivaq (Scoresby Sund) isfri. I særlig gunstige isår vil imidlertid al landis forsvinde medio juli, medens store arealer landis i ugunstige isår kan holde sig til medio august og endog længere. Der findes ingen efterretninger om, at vinteris har eksisteret efter 1. september.

6.1.1.3.6 Drivis

Så snart vinterisen er gået, kan drivisen komme ind.

6.1.1.3.7 Isobservationer

I årene 1926-1927 var der åbent vand hele vinteren i munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund).

1932: Ret stærk strøm førte isskasser til kysten mellem Uunartip Nuua (Kap Tobin) og Noorajik Kangitseq (Kap Hope).

1933: 1. juli var isen i Rosenvinge Bugt ikke gået, og der var landis nær Uunartip Nuua (Kap Tobin) og Noorajik Kangitseq (Kap Hope). Munden af Kangerterajiva (Hurry Inlet) var endnu islagt, men isen begyndte at bryde op.

1934: I september lå et smalt, men tætpakket bælte af drivis over munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund). Den 3. september 1934 gik et skib fast i isen med vind fra NE styrke 6-8, og det blev af isen ført ind i fjorden næsten til Noorajik Kangitseq (Kap Hope), hvor det befandt sig 4. september. Den 5. september var skibet noget SW for Innakajik (Kap Stewart), og der var da åbent vand og dønning ved munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund). Den 6. september var skibet nærmere land, medens der ved munden

af Kangertittivaq (Scoresby Sund) var spredt is og megen dønning. Strømmen satte nu ud af fjorden, men isen var stadig tæt. Den 8. september var isen mere åben, og det var muligt at sejle til området ved Innakajik (Kap Stewart), hvor isen lå tæt til kysten, og derfra kunne nu fortsættes til ud for Kangerterajiva (Hurry Inlet), hvorefter der holdtes S-efter, men her gik skibet igen fast i isen. Den 9. september blæste det op fra N, og skibet nåede Noorajik Kangitseq (Kap Hope), hvor isen lå spredt, men var i stærk drift. Den 10. september dannedes en rende fra et punkt 2 M S for Noorajik Kangitseq (Kap Hope) til omtrent midten af fjorden. Skibet passerede i denne rende og nåede 11. september ved midnat ud i åbent vand. Fra Kangikajik (Kap Brewster) strakte der sig en næsten ubrudt tunge af drivis i ENE-lig retning.

6.1.1.4 Strøm

Strømmen skyldes tidevandet samt smeltevandets udløb. Den mærkes fra primo august til primo oktober og har størst styrke i første halvdel af september.

6.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

Mellem Kangikajik (Kap Brewster) og Kap Simpson er kystlinjen gennemskåret af Kangertittivaq (Scoresby Sund) og det store fjeldkompleks, der ligger W og NW for munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund). Liverpool Land er ligeledes indskåret af en del større og mindre bugter og fjorde. Mellem den N-lige del af Liverpool Land og Kap Simpson ligger der nogle større fjorde, samt Davy Sund, der er munden af Kangerluk Kong Oscar. Fjorde og bugter inden for det i kapitel 6 nævnte område er beskrevet under punkt 6.2.1, 6.2.2, og 6.2.3.

6.2.1 Fjorde og bugter i Kangertittivaq (Scoresby Sund) området

6.2.1.1 Kangertittivaq (Scoresby Sund)	6.2.1.9 Snesund
6.2.1.2 Nertiit Kangersivat (Gåsefjord)	6.2.1.10 Ikaasakajik (Øfjord)
6.2.1.3 Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord)	6.2.1.11 Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord)
6.2.1.4 Rensund	6.2.1.12 Nordbugten
6.2.1.5 Vestfjord	6.2.1.13 Flyverfjord
6.2.1.6 Rødefjord	6.2.1.14 Hall Bredning med Kangerterajiva (Nordostbugt)
6.2.1.7 Harefjord	6.2.1.15 Kangerterajiva (Hurry Inlet)
6.2.1.8 Rypefjord	6.2.1.16 Rosenvinge Bugt og Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt)

6.2.2 Fjorde og bugter i den E-lige del af Liverpool Land

6.2.2.1 Spærrebugt	6.2.2.10 Hyttebugt
6.2.2.2 Kangertivatsiaakajik (Lillefjord)	6.2.2.11 Tange Bugt
6.2.2.3 Gletscher Bugt	6.2.2.12 Randers Fjord
6.2.2.4 Nuukajiit Akornganni Kangerterajik (Gabet)	6.2.2.13 Mariager Fjord
6.2.2.5 Kolding Fjord	6.2.2.14 Kangertivit Anginersaat (Storefjord)
6.2.2.6 Vejle Fjord	6.2.2.15 Slien

6.2.2.7 Horsens Fjord
 6.2.2.8 Isbrosund
 6.2.2.9 Holloway Bugt

6.2.2.16 Tværsund
 6.2.2.17 Campbell Sund
 6.2.2.18 Neild Bugt

6.2.3 Fjorde og bugter i den N-lige del af Liverpool Land

6.2.3.1 Kangerterajitta Itterterilaa
 (Carlsberg Fjord)
 6.2.3.2 Ålborg Fjord
 6.2.3.3 Århus Bugt

6.2.3.4 Nathorst Fjord
 6.2.3.5 Fleming Fjord
 6.2.3.6 Davy Sund (Kangerluk Kong Oscar
 – se kapitel 7)

6.2.1 Fjorde og bugter i Kangerittivaq (Scoresby Sund) området

6.2.1.1 Kangerittivaq (Scoresby Sund) 70°17'N 021°50'W

6.2.1.1.1 Kendelige punkter

Kangerittivaq (Scoresby Sund) fortsætter i et udstrakt fjordkompleks, der strækker sig 150-160 M mod W og NW fra fjordmundingen mellem Kangikajik (Kap Brewster) og Nuua (Kap Swainson). Dette fjordkompleks har flere fjordarme, og fra munden strækker Kangerittivaq (Scoresby Sund) sig i en bredde på 20 M 68 M mod WNW til Kap Leslie, der er den SE-lige pynt af Ilmananngip Nunaa (Milne Land). Her deler farvandsområdet sig i en SW-lig og en NW-lig gren.

Den SW-lige gren strækker sig 25 M mod SW, hvor den atter deler sig i Nertiit Kangersivat (Gåsefjord) og Ujuuakajiiip Kangeritva (Fønfjord). Den NW-lige gren er Hall Bredning, som strækker sig 40 M mod NNW, hvor den derefter deler sig i Østfjord og Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord), der hver især har flere fjordarme.

Kysten langs Kangerittivaq (Scoresby Sund) er overvejende stejl og utilgængelig, og det meste af landet, der omgiver området er fjeldrigt med mange toppe, der når højder på indtil 1985 m. Den W-lige del af området består af en del små og store øer, der er adskilt ved smalle sunde, hvorfra små fjordarme strækker sig ind til indlandsisen.

Kangerittivaq (Scoresby Sund) S-lige og W-lige kyst

Den S-lige kyst af Kangerittivaq (Scoresby Sund) dannes af et højt basalparti, der på en strækning af 60 M, fra Kangikajik (Kap Brewster) til Kangikajik (Kap Stevenson), hæver sig stejlt op af fjorden. Fjeldvæggen, der vender ud mod Kangerittivaq (Scoresby Sund), er gennemgående 600-900 m høj, og på de mange horisontale hylder på basaltvæggen, ligger sneen som hvide striber på den mørk-violette fjeldgrund. Over fjeldsiden er der plateauer med bræer og sne, og disse bræer skyder sig gennem kløfter eller over fjeldsiderne ud til fjorden. Kun enkelte steder på denne kyst, fx lidt W for Kangikajik (Kap Brewster), er det muligt at gøre landgang.

Kangikajik (Kap Brewster) 70°09'N 022°03'W. Den yderste del af Savoia Halvø består af et temmelig jævnt plateau, 300 m højt, med en lavere plateauformet udløber i havet. Fjeldsiden mod Kangerittivaq (Scoresby Sund) er stejl og næsten overalt ubestigelig, mens affaldet mod SE er mindre stejl. Tværs over plateauet er der en dyb sænkning i retning NW-SW, og på hver

side af sænkningen har plateauet 3 betydelige, kegleformede fjelde.

Kangikajik (Kap Stevenson) 70°25'N 025°12'W når en højde på 950 m.

Kap Leslie 70°39'N 025°18'W ligger 15 M N for Kangikajik (Kap Stevenson), og mellem disse to forbjerger ligger munden af den S-lige gren af Kangertittivaq (Scoresby Sund). Denne gren af Kangertittivaq (Scoresby Sund) strækker sig 29 M mod WSW til den E-lige pynt af Gåseland. På den stejle fjeldvæg, som udgør kysten SW for Kangikajik (Kap Stevenson), er der ikke mange bræer. Her ligger flere rygge og spidser, men ikke så mange plateauer, og kysten begynder at blive lidt mere indskåret af dalsænkninger, i hvilke der de fleste steder ligger gletschere. 25 M SW for Kangikajik (Kap Stevenson) ligger den store Syd Bræ med en kalvende kant på flere M's længde.

Gåseland er en halvø, der strækker sig 45 M mod E; på S-siden grænser halvøen til Nertiit Kangersivat (Gåsefjord), og på N-siden til Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord); halvøens isdækkede indre når en største højde på 1951 m.

Ujuaakajiip Nunaa (Danmark Ø) 70°30'N 026°15'W ligger i indløbet til Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord). Øen har sin største højde mod W og NW, 300 m, og herfra sænker landet sig mod E og SE, hvor det bliver fladt med højder på indtil 60 m. Øens S-lige kyst er på den W-lige del meget stejl, men E-efter er landet lavt og kysten indskåret. En af disse indskæringer danner Hekla Havn. Se afsnit 6.3.

Ilimanangip Nunaa (Milne Land) er en stor ø, der mod S grænser til Kangertittivaq (Scoresby Sund), Rensund, Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord), mod W til Vestfjord, Rødefjord, Snesund, Ikaasakajik (Øfjord) og mod E til Hall Bredning. Øens indre når en største højde på 2103 m og er dækket med en iskappe, hvorfra mange gletschere skyder sig ned mod havet. På S-siden af Ilimanangip Nunaa (Milne Land) ligger Mudderbugt, se afsnit 6.3, hvor en 1-1,5 M lang sandodde strækker sig ud fra kysten. I den inderste del af bugten udmunder flere elve, som fører ler og slam med sig. Elvene kommer fra nogle sandstenslag, som strækker sig N-efter mod sandstensfjeldene. Kysten E for Mudderbugt er uden indskæringer, og langs denne lige kyst er der grundt vand og ingen havne eller ankerpladser. Ved Kap Leslie drejer kystlinjen mod N og består af en mere stejl skrænt med en lav, bred forstrand. Skrænten er gennemfuret af vandløbene fra smeltevandet om foråret. På kysten mellem Kap Leslie og Bregnepynt er der to store bugter, i hvis inderste del der for begges vedkommende er en gletscher, som dog ikke når vandet.

Bregnepynt ligger N for de ovenfor omtalte to bugter, og her drejer kystlinjen mod NW, S om Nannut Qeqertaat (Bjørneøer). NW for Bregnepynt ligger der et par større bræer, som når ned til vandet, men dog ikke er særlig produktive.

Nannut Qeqertaat (Bjørneøer) 71°05'N 025°30'W ligger NE for Ilimanangip Nunaa (Milne Land) ved indløbet til Ikaasakajik (Øfjord). Det er en gruppe øer med spidse, takkede fjelde og adskilt af mange smalle sunde. Øerne falder brat af til havet, og dybden er stor ret tæt til øerne. Der er 11 øer i øgruppen, hvoraf nogle er lave og flade med runde former, mens andre er stejle med takkede fjeldkamme. Flere af øerne er meget indskåret og gennemgående når de en højde på 150-180 m, men op over denne højde hæver nogle karakteristisk formede, skarpe kamme og spidser sig til 360-460 m højde.

2 M E for Nannut Qeqertaat (Bjørneøer) ligger to 2-3 m høje, 250 m lange og 100 m brede øer.

Tuttut Nunaat (Renland) er halvøen N for Ilimanangip Nunaa (Milne Land), fra hvilken

den er adskilt ved Ikaasakajik (Øfjord). På N-siden grænser halvøen til Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord), som er en fortsættelse af Hall Bredning. Fjeldene på halvøen er høje og stejle med spidse toppe og kamme. Kystområderne hæver sig stejlt op af havet, og mellem de forrevne fjelde er der dybe kløfter, igennem hvilke bræer skyder sig ned mod havet til de omgivende fjorde.

Kangertittivaq (Scoresby Sund) N-lige og E-lige kyst

Den N-lige kyst af Kangertittivaq (Scoresby Sund) mellem Nuua (Kap Swainson) og det 14 M W for liggende Noorajik Kangitteq (Kap Hope), dannes af den S-lige del af Liverpool Land. Mellem Nuua (Kap Swainson) og Uunartip Nuua (Kap Tobin) er der to små bugter, af hvilke den E-ligste og største hedder Kangertivatsiaakajik (Hartz Vig). Den W-lige bugt er ikke navngivet. Der findes nogle varme kilder i den inderste del af Kangertivatsiaakajik (Hartz Vig). Uunartip Nuua (Kap Tobin) 70°24,5'N 021°58'W er det S-ligste punkt af Liverpool Land. Uunarteq (Kap Tobin) er navnet på den nu nedlagte bygd, der ligger 1 M WNW for Uunartip Nuua (Kap Tobin). Se afsnit 6.3.

Uunarteq er navnet på den halvø, på hvilken Uunarteq (Kap Tobin) ligger.

Rosenvinge Bugt 70°27'N 022°07'W, se afsnit 6.2.

Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn) er bugten SE for byen Illoqqortoormiut (Scoresbysund), og her findes en tidligere anvendt ankerplads. Se afsnit 6.3.

Illoqqortoormiut (Scoresbysund), se afsnit 6.3, er den N-ligste by i Østgrønland, idet der N for Illoqqortoormiut (Scoresbysund) ikke findes andre beboede steder end Mesters Vig, Ella Ø, Daneborg, Danmarkshavn og Station Nord.

Noorajik Kangitteq (Kap Hope) 70°28'N 022°25'W er en relativ lav pynt, og E for denne ligger bygden (nedlagt) Ittaajimmiut (Kap Hope), se afsnit 6.3.

Innakajik (Kap Stewart) 70°27'N 022°38'W ligger 5 M W for Noorajik Kangitteq (Kap Hope) og afviger i struktur og udseende fra de andre kystområder i nærheden. Tæt ved pynten ligger der en lav sandstrand, og der har været en boplads, Ittorisseq, 1 M N for Innakajik (Kap Stewart). Mellem Noorajik Kangitteq (Kap Hope) og Innakajik (Kap Stewart) ligger indløbet til Kangerterajiva (Hurry Inlet).

Jameson Land er det udstrakte landområde mellem Kangerterajiva (Hurry Inlet) og Hall Bredning. Landet består mod E af et højere beliggende parti, hvis hovedretning er N-S, og som udfylder den E-lige del af området ud mod Kangerterajiva (Hurry Inlet) og Kangerterajittap Ilinna (Klitdal). Herfra skræner landet jævnt mod W. Det E-lige højland er ved Innakajik (Kap Stewart) ret smalt, men længere mod N tiltager det i bredden. Den S-lige og W-lige kyst har talrige elve, der løber ud i Kangertittivaq (Scoresby Sund) og Hall Bredning, og landet er lavt og bølgeformet. N-efter langs den W-lige kyst af Jameson Land tiltager landområdet noget i højde. Elvene, der løber ud i Kangertittivaq (Scoresby Sund) er næsten alle ubetydelige, men deres antal er stort. Hvor de gennembryder den lave brink nær kysten, er denne brink ført ud af elvene, og de spinkle strømme har her dannet vifteformede skråplaner, over hvilke vandet spreder sig og næsten fuldstændig svinder bort. Et par af de betydeligste elve har en meget bred munding næsten som en lille vig med grundt vand. Ved Vandreblokken kan det ved lavvande ses, at der på begge sider af blokken ud for hver elv strækker sig en odde ud i farvandet. Uden for disse odder og imellem dem er vandet så

grundt, at en båd med 0,5 m dybgående ikke kan komme kysten nærmere end 300 m. Ved højvande dækkes odderne og viser sig kun som svage fremspring på kystlinjen.

Langs Jameson Land SW-kyst strækker landgrunden sig 0,5-1,0 M ud og har i sin yderste del en dybde på 1-2 m vand. Herfra forøges dybden meget hurtigt. Fra Kangerterajiva (Nordostbugt) til få M fra Innakajik (Kap Stewart) "afmærkes" denne landgrund ofte med grundstødte isfjelde. Den SW-lige del af Jameson Land består af lave 30-50 m høje skrænter af sand, ler og grus, og uden for disse er der en lav forstrand med fast sand af varierende bredde. Den N-lige del af W-siden af Jameson Land gennemskæres af store og lange elve, der strømmer ud gennem kystskrænterne og aflejrer store banker af ler og sand ud for deres munding. Landgrunden går her langt ud fra kysten, og selv med små både kan man ikke komme kysten tættere end 1 M.

Kap Hooker 70°27'N 023°17'W er den SW-lige pynt af Jameson Land og er ikke noget egentlig kap, da kysten er lav og flad og runder så jævnt af, at det er vanskeligt at finde Kap Hooker.

Scoresby Land er landområdet, der ligger NW for Jameson Land mellem den N-lige del af Hall Bredning og Kangerluk Kong Oscar.

6.2.1.1.2 Dybdeforhold

Dybderne i indløbet til Kangertittivaq (Scoresby Sund) er overalt store, og når der holdes en passende afstand fra Nuua (Kap Swainson) og Kangikajik (Kap Brewster), er der rent overalt 100-, 200- og 300 m kurverne ligger tæt ved hinanden ved såvel Kangikajik (Kap Brewster) som Nuua (Kap Swainson). De kendte dybder i resten af området fremgår af kortene og af oplysninger anført under de enkelte fjordes beskrivelse.

6.2.1.1.3 Is

Kangertittivaq (Scoresby Sund) fjordområde anses for at være det lettest tilgængelige område på E-kysten af Grønland, fordi drivisen her sædvanligvis ligger længere til søs, end den gør S-ligere. Man har længe ment, at drivisen var mere spredt mellem breddeparallerne 73°N og 75°N end noget andet sted langs E-kystens N-lige del. Det blev derfor tidligere anset for at være det sikreste og hurtigste for et skib, der skulle anduve fra SE, at gå til denne bredde og derfra gennemsejle isen i stedet for at forsøge længere mod S. Efter at isrekognosering nu foretages via satellit og mere regelmæssigt end tidligere, har det vist sig, at skibe, der anduver Kangertittivaq (Scoresby Sund) SE fra, normalt kan holde lige på indløbet eller mod et punkt på 69°00'N 019°00'W i stedet for at sejle den meget længere rute mod N.

6.2.1.1.4 Lokale isforhold

I Kangertittivaq (Scoresby Sund) og dets fjordarme har render med åbent vand været observeret så tidlig som i februar, og søområdet ud for fjordmunden har da været isfri i maj, men forholdene varierer meget fra år til år. Sædvanligvis bryder isen i Kangertittivaq (Scoresby Sund) op medio juli, og sejlads er da muligt i den sidste del af juli, samt i august og september. I september kan sundet være fri for is, men efter medio september vanskeliggøres besejlingen af forekommende kraftige storme. Der er normalt mindst is i slutningen af september, men det er hændt, at fjorden et enkelt år slet ikke har skudt vinterisen ud. I øvrigt forekommer der ofte i august store områder med åbent vand ud for indløbet til Kangertittivaq

(Scoresby Sund). Nyis begynder normalt at dannes i fjordarmene i slutningen af august, og i begyndelsen af oktober begynder drivisen at komme til farvandet med Den østgrønlandske Strøm, og denne drivis passerer sædvanligvis tæt uden for fjordmundingen og forhindrer yderligere sejlads til Kangertittivaq (Scoresby Sund) i de næste 9 måneder. Der har enkelte år været observeret åbent vand ud for fjordmundingen i oktober og endog november måned. De mange aktive gletschere i Kangertittivaq (Scoresby Sund) området forårsager sammen med vinterisen, at sejlads vanskeliggøres.

6.2.1.1.5 Strøm og tidevand

Der er en anelig og regelmæssig tidevandsstrøm i Kangertittivaq (Scoresby Sund), men den virker tilsyneladende kun som overfladestrøm, eftersom genstande med ringe dybgang føres med strømmen, hvorimod isfjelde med stor dybgang tilsyneladende ikke påvirkes nævneværdigt af den. Dette viser, at der er både overflade- og undervandsstrøm i sundet.

6.2.1.2 Nertiit Kangersivat (Gåsefjord) 70°19'N 026°15'W

Fjorden strækker sig fra den inderste del af Kangertittivaq (Scoresby Sund) 50 M mod WSW. Fjorden er på begge sider omgivet af ret stejle fjelde, der består af gnejs overlejret med basalt. På S-siden af fjorden ligger basalten tilsyneladende lavere end på N-siden. Noget inde i fjorden løber på N-siden en stor elv ud, og denne elv fører en masse ler med sig, som farver vandet rødt i en stor omkreds. Leret aflejrer sig og danner en banke, som når langt ud i fjorden.

6.2.1.2.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene i Nertiit Kangersivat (Gåsefjord) er ikke nærmere undersøgt, så forsigtighed skal udvises.

6.2.1.2.2 Is

Der er altid mange isfjelde i Nertiit Kangersivat (Gåsefjord), og de stammer fra bræerne på fjordens S-side. Bræen i den inderste del af fjorden er tilsyneladende i tilbagegang og har længe ikke skudt isfjelde ud.

6.2.1.3 Ujuaakajii Kangertiva (Fønfjord) 70°25'N 026°13'W

Fjorden er forholdsvis smal og adskiller Ilimanangip Nunaa (Milne Land) fra Nertiit Kangersivat (Gåsefjord). Fjorden strækker sig 35 M mod W og drejer derefter 8 M N-efter og munder så ud i Rødefjord og Vestfjord. Begge fjordens kyster er stejle og har bratte fjeldskråninger, der består af gnejs med et lag basalt over og øverst firnmarker og ismarker. På N-siden af fjorden er der et par dalstrøg, der går op i Ilimanangip Nunaa (Milne Land) omtrent vinkelret på fjordens længderetning. Hvor Ujuaakajii Kangertiva (Fønfjord) drejer mod N, er der et stort bassin, og her ligger der en mindre ø, Røde Ø, der er af stærk rødlig farve og 120 m høj.

6.2.1.3.1 Dybdeforhold

Midtfarvands i fjorden er dybden overalt over 300 m, men fjorden er ikke opmålt, så forsigtighed skal udvises. Der er formentlig ingen ankerpladser.

6.2.1.3.2 Is

Midt i fjorden kan isen være ret spredt, men ovre under Renodde, der er pynten mellem Vestfjord og Ujuaakajip Kangertiva (Fønfjord), kan strømmen pakke isen tæt til kysten.

6.2.1.3.3 Besejling

Kan normalt finde sted, når isen i fjordene er gået i drift.

6.2.1.4 Rensund 70°31'N 026°05'W

Sundet ligger mellem Ujuaakajip Nunaa (Danmark Ø) og Ilimanangip Nunaa (Milne Land). Sundet har en længde på 10 M og er ret smalt. Kysten på N-siden af Rensund er temmelig høj og stejlt, men falder som det øvrige land lavere og fladere ud mod E.

6.2.1.4.1 Dybdeforhold

Midtfarvands er sundet så dybt, at selv ret store isfjelde kan passere gennem det, men i øvrigt er dybdeforholdene ikke undersøgt nærmere. Ved den W-lige ende af sundet er dybden noget mindre, og her plejer der at stå mange isfjelde på grund ved pynterne på sundets W-lige side.

6.2.1.5 Vestfjord 70°32'N 028°20'W

Fjorden strækker sig 20 M mod WSW fra Kobberpynt, der ligger NW for bassinet i Ujuaakajip Kangertiva (Fønfjord) NW-lige del. Renodde er pynten ved fjordmundingens S-side og dannes af en lille halvø med afrundede toppe på 60-90 m højde, og den er ved en ret lav og temmelig smal tange forbundet med hovedlandet. Kysterne på begge sider af fjorden er stejle og utilgængelige, og i dens inderste del er der to gletschere, hvoraf den største kommer fra SW og den mindste fra NW. Brækanten ved den mindste bræ er 18-30 m høj. Fjeldtoppene ved den inderste del af fjorden er 2100-2400 m. Længere W-efter ligger der nogle nunatakker, og bag disse, selve iskapen.

6.2.1.5.1 Dybdeforhold

Fjorden er ikke opmålt, men midtfarvands er dybden antagelig relativ stor. Stor forsigtighed tilrådes.

6.2.1.5.2 Is

Der som nævnt to gletschere i den inderste del af fjorden, og herfra kommer talrige isfjelde, som ofte føres sammen på N-siden af fjorden i bugten ved Flade Pynt. Der er sædvanligvis noget åbent vand i fjorden medio maj.

6.2.1.6 Rødefjord 70°32'N 028°12'W

Fjorden forbinder Vestfjord og Ujuaakajip Kangertiva (Fønfjord) med Ikaasakajik (Øfjord) og har en længde på 22 M.

Langenæs forløber ud til den SW-lige del af Rødefjord og er E-enden af den lange, smalle landstrækning, der adskiller Vestfjord fra Rolige Bræ. På W-siden af Rødefjord trækker fjeldene sig noget tilbage fra kysten og giver plads for en skrånende forstrand, der på to steder gennembrydes af store elve fra indlandsisen. Den N-ligste af disse elve er den største og

danner en stor lerbanke ud for sin munding. På E-siden af fjorden ligger Sorte Ø og Kaasarip Nasaa (Storø).

6.2.1.6.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ikke tilstrækkelig kendt, men der er antagelig stor dybde, når man holder sig E for fjordens midtfarvandslinje. Et skib har rapporteret (2005) en dybde på 21 m på 70°31,9'N 028°11,7'W.

6.2.1.6.2 Is

Der er sædvanligvis åbent vand i fjorden medio maj.

6.2.1.7 Harefjord 70°55'N 027°50'W

Fjordmundingen, der ligger NW for Kaasarip Nasaa (Storø), strækker sig 12 M mod W, hvor der i dens inderste del udmunder to bræer. Den næsten lukkede indre del af fjorden har bratte fjeldvægge, bræer og isfjelde. Bag bræerne igen fjelde og længere mod W indlandsisen. På N-siden af Harefjord ligger C. Hofmann Halvø, og her er der et rødt fjeldparti, der skræner jævnt ned mod fjorden og ender i en 3 m høj skrænt.

6.2.1.7.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ikke tilstrækkelig kendt, men der er antageligt dybt overalt midtfarvands i denne fjord.

6.2.1.7.2 Is

Bræerne i fjordens inderste del er tilsyneladende ikke særlig produktive, men der er altid en del isfjelde i denne del af fjorden.

6.2.1.8 Aqissip Kangertiva (Rypefjord) 70°56'N 027°35'W

Fjorden forløber 14 M mod NNW fra dens munding. Fjordens E-side samt den N-lige del af W-siden består af gnejs, medens den mellemste del af W-siden er en rødlig bjergart ligesom Røde Ø. S for dette parti grænser W-siden af fjorden til den lave SE-lige pynt af C. Hofmann Halvø, og i sin inderste del afsluttes Aqissip Kangertiva (Rypefjord) af Eielson Gletscher, der er en rolig bræ.

6.2.1.8.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ikke tilstrækkelig kendt, men der er antageligt dybt midtfarvands i fjorden.

6.2.1.8.2 Is

Eielson Gletscher udmunder i fjordens inderste del, men der er sjældent ret mange isfjelde.

6.2.1.9 Snesund 70°44'N 027°36'W

Sundet er 20 M lang og forbinder Rødefjord med Ikaasakajik (Øfjord) E om Sorte Ø og Kaasarip Nasaa (Storø). Kysten på den W-lige side af Ilimanangip Nunaa (Milne Land) såvel som Sorte Ø og Kaasarip Nasaa (Storø) består af gnejsfjelde. De to øer er forholdsvis

lave, men Ilimanangip Nunaa (Milne Land) er på E-siden af Snesund et vældigt alpelandskab med høje, takkede fjeldkamme, spidse toppe og dybe kløfter. Overalt på de øverste fjeldplateauer ligger der en brækappe, og 6 store bræer når helt ned til vandet, medens der i kløfterne hænger flere mindre bræer.

6.2.1.9.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte, men antageligt er der dybt midtfarvands i Snesund.

6.2.1.9.2 Is

Isforholdene kendes ikke.

6.2.1.10 Ikaasakajik (Øfjord) 71°14'N 025°25'W

Fjorden er 50 M lang. Landet på begge sider af fjorden er bjergland, der hæver sig relativt stejlt op til det indre af henholdsvis Tuttut Nunaat (Renland) og Ilimanangip Nunaa (Milne Land). Såvel Tuttut Nunaat (Renland) som Ilimanangip Nunaa (Milne Land) har en iskappe.

6.2.1.10.1 Dybdeforhold

Dybden i fjorden er midtfarvands overalt stor, mellem 500 og 1000 m.

6.2.1.10.2 Is

Der er normalt åbent vand i fjorden medio maj, men der er isfjelde, som bør passeres i en afstand af mindst 1 M, da de om sommeren pludselig kan opløses og med stor hastighed spredes over et stort område.

6.2.1.11 Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord) 71°16'N 025°15'W

Fjorden er en fortsættelse af Hall Bredning og grænser mod S til Tuttut Nunaat (Renland), Hinks Land og Charcot Land. Mod N grænser den til Scoresby Land og Nathorst Land. Fra Suuninguaa (Sydkap), der er det NE-lige indgangspunkt, forløber fjorden 75 M mod NNW. Begge sider af fjorden er begrænset af næsten lodrette fjelde, der når en største højde på 1980 m.

6.2.1.11.1 Dybdeforhold

Fjorden er meget dyb, og der er fundet dybder på indtil 1459 m. Der er dybt overalt midtfarvands i hele fjordens længde.

6.2.1.11.2 Is

I fjordens inderste del skyder et par gletschere sig ud på hver sin side af Charcot Land. Den NW-lige bræ hedder F. Graae Gletscher, og den SW-lige hedder Daugaard-Jensen Gletscher. De inderste 25 M er normalt fyldt med is og bør ikke besejles med mindre fartøjer.

6.2.1.12 Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten) 71°34'N 026°25'W

Bugten er en lille vig på N-siden af Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord). Bugten strækker sig 4 M mod N og er omgivet af stejle fjelde. I sin N-lige del ender den i en elvmunding, og S for denne findes en ankerplads.

6.2.1.13 Flyverfjord 71°37'N 027°20'W

Fjorden er en fjordarm, der strækker sig 20 M W-efter fra Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord).

6.2.1.13.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte, men det antages, at der er dybt midtfarvands.

6.2.1.13.2 Is

De inderste 10 M er normalt fyldt med isfjelde.

6.2.1.14 Hall Bredning 70°39'N 024°40'W

Bredningen er den N-lige arm af Kangertittivaq (Scoresby Sund) og har sin munding liggende mellem Kap Leslie på Ilimanangip Nunaa (Milne Land) og SW-pynten af Jameson Land. Fra Kap Leslie forløber bredningen i NNW-lig retning på en strækning på 40 M til Suuinnguaa (Sydkap) i dens N-lige del. I den NE-lige del af Hall Bredning ligger Kangerterajiva (Nordostbugt) og mod NW munden af Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord) og Ikaasakajik (Øfjord). Ud for Ikaasakajik (Øfjord) ligger Nannut Qeqertaat (Bjørneøer). Hall Bredning har en bredde på 20 M.

6.2.1.14.1 Dybdeforhold

Midtfarvands er dybden overalt stor, men langs W-siden af Jameson Land strækker landgrunden sig fra 1 til 6 M ud fra kysten og falder derefter stejlt af. I den SE-lige del ligger det læge vand 0,5 til 1 M fra kysten, men længere mod N bliver landgrunden bredere, og ud for elvudløbene i den NE-lige del af Hall Bredning er der lægt vand 6 M ud fra kysten.

6.2.1.14.2 Is

Fra Kangerterajiva (Nordostbugt) til få M fra Innakajik (Kap Stewart) kan man undertiden se landgrunden "afmærket" med strandede isfjelde, og mellem disse og landgrunden har mindre fartøjer kunnet finde en åben passage. Sædvanligvis er der strandede isfjelde rundt omkring i Kangerterajiva (Nordostbugt), og vinteris begynder at dannes tidligt i oktober, på hvilket tidspunkt der normalt er en del is i de små vige og indskæringer i kysten.

6.2.1.14.3 Suuinnguaa (Sydkap) 71°17'N 025°03'W

Den S-lige pynt af Scoresby Land, og her har i sin tid ligget en boplads. Der ligger 2 huse NE for pynten.

Anduvning af Suuinnguaa (Sydkap)

Fra området ved munden af Kangertittivaq (Scoresby Sund) holdes 5 M S om Innakajik (Kap Stewart), og herfra kan der i 5 M afstand fra kysten af Jameson Land holdes W og NW-efter, til man er midtfarvands ud for Charcot Havn, hvorfra der kan holdes mod Suuinnguaa (Sydkap).

6.2.1.14.4 Kangerterajiva (Nordostbugt) 71°17'N 024°48'W

Bugten er den NE-lige del af Hall Bredning, og dens inderste del ender ved munden af den brede Schuchert Flod. Der ligger nogle øer i den W-lige del af bugten. Den N-ligste af disse er 121 m høj og let kendelig. Gurreholm er en jagthytte, der ligger på E-siden af bugten 11 M E for Suuninguaa (Sydkap), og hytten kan anduvas fra en position NE for Nannut Qeqertaat (Bjørneøer).

6.2.1.15 Kangerterajiva (Hurry Inlet) 70°27'N 022°31'W

Fjorden, hvis munding ligger mellem Noorajik Kangitseq (Kap Hope) og Innakajik (Kap Stewart), strækker sig 23 M mod N til elvlejet ved udløbet af Ryder Elv, den største elv i Kangerterajiva (Scoresby Sund) området. De fleste elve på såvel E- som W-siden er små, og de har næsten alle ført betydelige mængder af sand og grus med sig og dannet små odder, ud over hvilke de gennem et lille delta baner sig vej til fjorden; disse elve afvander de lokale gletschere. Ved højvande er odderne delvis sat under vand. Ryder Elv har stor vandmængde i første halvdel af august måned, strømmen er dog ret rolig og vanddybden ringe.

E-siden af Kangerterajiva (Hurry Inlet) har en kyst, der stiger jævnt og langsomt mod den høje del af Liverpool Land, og kysten har 4 temmelig markerede dale, der forløber i retning W-E. Der er om sommeren konstateret en bemærkelsesværdig varme i Kangerterajiva (Hurry Inlet), hvilket da forårsager, at tørv og græs er let antændelig.

W-siden af Kangerterajiva (Hurry Inlet) er i den S-lige del dannet af stejlt stigende, høje klinter af kalksten, sandsten og basalt og har en let brunlig farve. Disse klinter kaldes Neill Klinter. Ved foden af Neill Klinter er der en lav, flad landstrimmel, hvor der har været en bo-plads, og umiddelbart S for Neill Klinter står der nogle opførte 18-30 m høje prismatiske stensøjler.

Nerlerit Inaat (Constable Pynt) er en fremtrædende pynt, der ligger 17 M N for Innakajik (Kap Stewart) og tæt N for den N-lige ende af Neill Klinter.

Nerlerit Inaat (Constable Pynt). Landingssted, se DGHL.

Nathorst Fjeld ligger 5 M N for Constable Pynt, og fjeldet har en højde af 565 m.

Fame Øer ligger omtrent 3 M E for Nathorst Fjeld og 2 M fra fjordens inderste del.

Ulveodde er en lille fremspringende pynt i fjordens NE-lige del, og her har der ved hjælp af båker været afmærket en ankerplads, se afsnit 6.3.

Kangerterajittap Ilinna (Klittedal) er en 22 M lang dal, der forbinder Kangerterajiva (Hurry Inlet) med Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord).

6.2.1.15.1 Dybdeforhold

Dybden midtfarvands i Kangerterajiva (Hurry Inlet) er overalt mellem 60 og 150 m, men mod W aftager den jævnt. I stille vejr kan man se den lyse sandbund på 12-20 m dybde. Mellem de to NW-ligste af Fame Øer findes et stenrev med 2-4 m vanddybde, og den N-ligste del af Kangerterajiva (Hurry Inlet) er meget læg, og en almindelig jolle kan ikke flyde ind over sandbanken, der til dels er tør ved lavvande.

6.2.1.15.2 Is

Der er ingen større isfjelde i Kangerterajiva (Hurry Inlet), og normalt kan man sejle ind på fjorden, når vinterisen smelter ultimo juli. I slutningen af oktober dækkes Kangerterajiva

(Hurry Inlet) normalt af nyis. Det er dog flere gange observeret, at fjordisen i begyndelsen af august har ligget næsten udbrudt inde i Hall Bredning, og Kangertittivaq (Scoresby Sund) var da spærret af is mod E, medens der ved munden af Kangerterajiva (Hurry Inlet) og i Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) syntes at være en spredning i isen, men uden for denne spredning øjensynligt en fast sammenhængende masse med mange isfjelde. Den 10. august har man haft storsis mod S-kysten af Jameson Land, men der var landvand på 1 M bredde. W for Kap Hooker var der åbent vand, og i Kangerterajiva (Hurry Inlet) ingen is af betydning.

Se i øvrigt Nerlerit Inaat (Constable Pynt) i DGHL.

6.2.1.16 Rosenvinge Bugt 70°25'N 022°10'W

Bugten, der er 5 M bred, skærer sig 5 M ind i Liverpool Land W for Illoqqortoormiut (Scoresbysund). I den NE-lige del af bugten ligger byen Illoqqortoormiut (Scoresbysund), se afsnit 6.3, og den inderste del af bugten hedder Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt).

6.2.1.16.1 Dybdeforhold

100 m kurven går 1,5 M S om Noorajik Kangitteq (Kap Hope), derefter 2 M af den N-lige kyst i Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) og 0,5 M SW om Uunartip Nuua (Kap Tobin). I bugten S for Illoqqortoormiut (Scoresbysund) er der ankerpladser. (Se under Illoqqortoormiut (Scoresbysund) og Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn)).

6.2.1.16.2 Is

Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) og Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn) har for ringe vanddybde til, at store isfjelde kan komme derind, men dravis fra Kangertittivaq (Scoresby Sund) fylder ofte Rosenvinge Bugt. Med stigende vande driver isen normalt NW-efter og ind mod kysten af Jameson Land, med faldende vande den modsatte vej. Isen bevæger sig hurtigt, og den skal vogtes nøje, så man ikke risikerer at blive sat på land. Der kan ankres i den NE-lige del af Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt).

6.2.2 Fjorde og bugter på den E-lige kyst af Liverpool Land er nævnt S fra følgende:

6.2.2.1 Spærrebugt	6.2.2.10 Hyttebugt
6.2.2.2 Kangertivatsiaakajik (Lillefjord)	6.2.2.11 Tange Bugt
6.2.2.3 Gletscher Bugt	6.2.2.12 Randers Fjord
6.2.2.4 Nuukajit Akornganni Kangerterajik (Gabet)	6.2.2.13 Mariager Fjord
6.2.2.5 Kolding Fjord	6.2.2.14 Kangertivit Anginersaat (Storefjord)
6.2.2.6 Vejle Fjord	6.2.2.15 Slien
6.2.2.7 Horsens Fjord	6.2.2.16 Tværsund
6.2.2.8 Isbrosund	6.2.2.17 Campbell Sund
6.2.2.9 Holloway Bugt	6.2.2.18 Neild Bugt

De kendelige punkter er de i afsnit 6.1 nævnte toppe i Liverpool Land samt øerne og pynterne langs den E-lige kyst af Liverpool Land.

6.2.2.01 Besejling

Dette område besejles normalt ikke med andre formål end passage af kysten, se afsnit 6.1. Dybden i fjordene kendes ikke.

6.2.2.02 Is

Medio juli er det observeret, at vinterisen endnu har ligget fra Traill Ø ned langs kysten af Liverpool Land og i en bredde fra kysten på 6-8 M og med svære skruninger. 1. august kan der endnu være fastis mellem øerne.

6.2.2.14 Kangertivit Anginersaat (Storefjord) 71°06'N 021°42'W

strækker sig 12 M mod WSW. 4 M inden for munden strækker en fjordarm sig 3 M mod SSE, og noget længere inde er der en kort arm, der forløber i N-lig retning. Indløbet til fjorden kendes på de to pynter, hvoraf Kap Jones, 914 m, er lettest at lokalisere.

6.2.2.14.1 Dybdeforhold

Midtfarvands i fjorden er dybden overalt stor. En banke med mindste dybde på 74 m strækker sig fra 0,5 M af kysten til 4,5 M ud NE for Kap Jones. Der er ujævn bund med tinder og skær på denne banke, hvorfor den bør undgås.

6.2.2.14.2 Anduvning

Skibe, der ønsker at anduve S fra, bør holde sig mindst 5 M af kysten, indtil det S-lige indgangspunkt til fjorden pejles i 270°, hvorefter der holdes midt i indløbet og midtfarvands ind i fjorden. Fjorden har været besejlet af en amerikansk isbryder, der fandt stor dybde 7 M ind i fjorden.

6.2.2.14.3 Is

Der er to gletschere, der skyder sig ud i fjordens inderste del, og der forekommer næsten altid nogle mindre isfjelde på fjorden.

6.2.3 Fjorde og bugter i den N-lige del af Liverpool Land er følgende:

6.2.3.1 Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) 71°38'N 021°52'W

6.2.3.1.1 Kendelige punkter

Fjordens munding ligger mellem Kap Gladstone og Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw), og den skærer sig 26 M ind i landet i SW-lig og S-lig retning. I sin inderste del indsnævres den noget og fortsætter i Kangerterajittap Ilinnera (Klittedal) mod Kangerterajiva (Hurry Inlet). Immikkeertikajit Martik (Reynold Ø) og Immikkeertikajit Martik (Murray Ø) er let kendelige. Begge sider af den yderste del af fjorden er meget indskåret, og på S-siden er der mellem Kap Gladstone og Kap Greville, som ligger 4 M WSW-ligere, en dyb indskæring. N for fjordmunden er der en indskæring mellem Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw) og Kap Allen, samt en endnu større indskæring, Ålborg Fjord, mellem Kap Allen og Kap Fletcher. 12 M SW for Kap Fletcher løber en elv gennem et delta ud i fjorden. Fjordens W-side er et ret ensformigt

højdedrag, der dog ofte gennembrydes af større og mindre dalstrøg og kløfter. På Canning Land har de massive fjelde en højde på 600-700 m, og fjeldhøjden stiger jævnt S efter og når ved fjordens inderste del 1000 m. Dalstrøgene mellem fjeldformationerne er ofte dybe, og bunden af dalen er ikke hævet meget over havets overflade. Den 1-1,5 M brede overgang til Nathorst Fjord er ganske lav (kun 8-10 m høj) og flad. På fjordens E-side skråner landet i lave fjeldknolde, mellem hvilke der findes mange småsøer, S over mod Kangerterajittap Ilinnera (Klitdal). Her skyder flere bræer sig ud til kysten.

6.2.3.1.2 Dybdeforhold

Midtfarvands i fjorden er dybden overalt stor, men i den inderste del er der i 3 M afstand af kysten fundet en dybde på 46 m. En lille banke med mindste dybde på 51 m ligger i indløbet til fjorden, 3,5 M N for Immikkeertikajit Martik (Murray Ø). På denne banke kan der muligvis findes farlige skær, og området bør undgås, da dybderne er meget springende. Der ligger et skær 2 M fra fjordens inderste del og 1 M S for den angivne dybde på 46 m.

6.2.3.1.3 Is

Fjorden er i begyndelsen af september observeret isfri med undtagelse af nogle få isfjelde, men ellers er den det meste af året tilfrosset. Der kan stå en del dønning ind i fjorden, når drivisen er forsvundet ud til søs. NE-lig vind er ret hyppig på denne kyst.

6.2.3.1.4 Anduvning

Fjorden anduves formentlig bedst fra en position 3 M E for Ilittiartip Nuua (Kap Wardlaw). Herfra holdes mod et punkt 3 M E for Kap Fletcher.

6.2.3.2 Ålborg Fjord 71°39'N 022°05'W

6.2.3.3 Århus Bugt 71°44'N 022°06'W

6.2.3.4 Nathorst Fjord 71°47'N 022°19'W

6.2.3.4.1 Kendelige punkter

Fjordens munding ligger mellem den N-lige pynt af Canning Land og Kap Brown. Nathorst Fjord forløber 13 M i SSW-lig retning, den er 2 M bred i indløbet, men tiltager til den dobbelte bredde lidt længere inde. Her ligger i den SE-lige del Immikkeertaa (Depot Ø), som er en flad, lille ø, med en største højde på 20 m.

6.2.3.4.2 Dybdeforhold.

Der foreligger ingen oplysninger om dybdeforholdene, men fjorden vides at have været be-sejlet en enkelt gang. Et enkelt lodskud i fjordens ydre del, 3 M SSE for Kap Brown, angiver 250 m vand. NE for fjordmundingen findes et område, hvor der er rapporteret skær, men positionerne er usikre, så man bør ikke komme den N-lige pynt af Canning Land nærmere end 4 M. Skærene er angivet at ligge 3 M NNE for og 1,8 M N for Kap Tyrrell.

6.2.3.4.3 Is

Fjorden er tilfrosset det meste af året, men i august er der nogenlunde isfrit. Vedrørende ankerplads, se afsnit 6.3.

6.2.3.5 Fleming Fjord 71°51'N 022°27'W

6.2.3.5.1 Kendelige punkter

Fjordmundingen ligger mellem Kap Brown og Kap Biot, og begge disse pynter er let kendelige på deres stejle og fremtrædende beliggenhed. SW for Kap Biot skærer en bugt sig ind i Scoresby Land. S for denne bugt indsnævres fjordens bredde til 3 M. Fjordens længde er 17 M, og den forløber i retning SSW-NNE. På fjordens NW-side, S for bugten, brydes de ensformige fjeldsider af den brede og flade Ørsted Dal, hvor en stor vandrig elv løber ud i fjorden gennem vældige sandsletter. Fjeldene på fjordens SE-side, på Wegener Halvø, når en højde på 1000 m og gennemskæres af dybe dalstrøg. Ved fjordens inderste del findes en lav strækning, fra hvilken dalstrøg fører op i landet, og mod SE ligger Pingel Dal med en elv, der løber ud mellem 10-15 m høje, lodrette skrænter. Ellers rejser fjeldene sig stejlt af havet på begge sider af fjorden, og de ender mange steder i pyramideformede toppe, der når store højder. Det højeste punkt når en højde på 1064 m og ligger 10 M SSW for fjordmundingen. På kysten af Fleming Fjord er der flere jagthytter.

6.2.3.5.2 Dybdeforhold

Dybderne midtfarvands i Fleming Fjord er ret store og aftager først i fjordens inderste del. Ud for Ørsted Dal går landgrunden antagelig ret langt ud, da man her kan se isskoster stå på grund.

6.2.3.5.3 Is

Fjorden er det meste af året fyldt med is, men i august er forholdene noget bedre. En let tidevandsstrøm, der formodes at være på 1,5 kn, er observeret i august måned.

6.2.3.5.4 Anduvning

Det formenes sikrest at anduve et punkt 3 M SE for Kap Biot og derfra holde midtfarvands ind i fjorden. Man må passe på det urene område N for Canning Land, ligesom der skal holdes vel klar af grunden ud for Ørsted Dal.

6.2.3.5.5 Ankerpladser, se afsnit 6.3.

6.2.3.6 Davy Sund 72°01'N 022°22'W

Mundingen af Davy Sund ligger mellem Kap Biot og Kap Simpson. Det er det S-ligste af indløbene til de store fjordkomplekser Kangerluk Kong Oscar og Kangerluk Kejser Franz Joseph. Davy Sund strækker sig 12 M mod NNW til Antarctic Havn, hvor sundet fortsætter i Kangerluk Kong Oscar, se kapitel 7.

6.3 Havne og ankerpladser (Indenskærsområder)

Havne og ankerpladser i

- 6.3.1 Kangertittivaq (Scoresby Sund)
- 6.3.2 Langs E-lige kyst af Liverpool Land
- 6.3.3 Langs N-lige kyst af Liverpool Land
- 6.3.4 Fjordene W for Kangertittivaq (Scoresby Sund)

6.3.1 I Kangertittivaq (Scoresby Sund)

6.3.1.1 Illoqqortoormiut (Scoresbysund) 70°28'N 021°58'W, kort 2600 og 2650

Se DGHL.

6.3.1.2 Uunarteq (Kap Tobin) 70°24,5'N 021°58,0'W, kort 2600 og 2650

Se DGHL.

6.3.1.3 Ittaajimmiut (Kap Hope) 70°27,5'N 022°22'W, kort 2600

Se DGHL.

6.3.1.4 Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) 70°29'N 022°05'W, kort 2600

I Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) forløber 10 m kurven omtrent parallel med kysten i 250-500 m afstand fra land. I den E-lige del af bugten ligger 10 m kurven nærmest land, og mellem Illoqqortoormiut (Scoresbysund) og den tidligere vejstation ved bugtens NE-lige del er dybden over 10 m i 50 m afstand fra kysten. 100 m kurven forløber fra 1,5 M SW for Illoqqortoormiut (Scoresbysund) i WSW-lig retning til 2 M SE for Basaltnæs. Ud for Basaltnæs strækker en sandbanke sig med 10 m dybde sig 2 M ud mod SE. Bugten er uden for 10 m kurven ren, men med noget varierende dybder, og mindst dybde i den NW-lige del, hvor der er sandbund.

6.3.1.4.1 Anduvning

Se under anduvning af Illoqqortoormiut (Scoresbysund). Fra 0,5 M SW for Illoqqortoormiut (Scoresbysund) kan der holdes mod ankerpladsen i 0,5 M afstand fra land.

6.3.1.4.2 Ankring

I Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) kan større skibe ankre i den NE-lige del i 40 m vand 0,5 M fra land på positionen 70°29,2'N 022°00'W, og mindre fartøjer kan ankre i 20 m vand 500 m fra land NNE for ovennævnte position. Holdebunden er god.

6.3.1.4.3 Is

Fra primo juli til ultimo september kan ankerpladsen benyttes af større skibe, da vinterisen normalt bryder op primo juli.

Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) kan, hvis forholdene ved Illoqqortoormiut (Scoresbysund) er vanskelige, være brugbar som ankerplads.

6.3.1.5 Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn) 70°28'N 021°58'W, kort 2600 og 2650

6.3.1.5.1 Anduvning

Se under anduvning af Illoqqortoormiut (Scoresbysund). En banke med 12 m vand ligger tæt W for indløbet til Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn). I den S-lige del af bugten ligger der et skær, over hvilket dybden er 5 m.

6.3.1.5.2 Ankring og fortøjning

Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn) er en god ankerplads for mindre skibe, men holdebunden er ikke god, da den mest består af klippegrund. Under ankring er der ingen læ for drivisen, da der går en stærk strøm langs kysten af S-lige del af Liverpool Land. Denne strøm fører drivis med sig ind i Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn) og videre ud igen forbi Illoqqortoormiut (Scoresbysund), ud i Rosenvinge Bugt og over mod Noorajik Kangitseq (Kap Hope).

6.3.1.5.3 Is

Fra primo juli til ultimo september vil der normalt være mulighed for at komme ind i Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn). Store isfjelde kan på grund af det læge vand ikke komme ind i havnen, men drivis og mindre skosser kan ofte blokere den. N-lige vinde kan med orkanagtig styrke blæse ned fra fjeldene.

Fox Havn 70°27'N 021°56'W er den lille vig S for Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn). Små fartøjer kan her finde læ for isen. Havnen skal anduves i indløbets S-side, da der er skær ved N-siden.

6.3.1.6 Hekla Havn 70°27'N 026°15'W

Havnen ligger på SE-siden af Ujuaakajip Nunaa (Danmark Ø) og er en lille bugt, der dannes af to udskydende, lave tanger, se fig. 6.2. Fjeldene ved havnens W-lige side stiger stejlt, men ved N-siden er der et par små bugter, af hvilke den E-ligste og største er temmelig grund. I den inderste del af disse bugter er der skråninger, som gennemrisles af små vandløb, og hvor der findes en del vegetation.

6.3.1.6.1 Ankring og fortøjning

Der kan ankres i havnen, hvor største dybde er 15 m og bundarten overalt ler. Munden mellem de to tanger, som danner indløbet, er 200 m bred, men der ligger et lille stenrev i den E-lige del, og her er dybden 3,5 m. Lidt W-ligere tiltager dybden til 13 m. Uden for indløbet til havnen tiltager dybden hurtigt til over 40 m.

6.3.1.6.2 Is

Isen i havnen begynder at bryde op ultimo juli, og i begyndelsen af august kan der være åbent vand. Primo oktober begynder havnen atter at lægge til.

Havnen har været benyttet af en ekspedition, og bygningerne lå ved havnens E-lige side. På W-siden af havnen, på en flad bevokset skråning, er der fundet ruiner af gamle eskimoiske vinterhuse. Der er en anden lille bugt 2,5 M NE for Hekla Havn, og her er der også mulighed

for at ankre 0,5 M fra bugtens inderste del, hvor vanddybden er 38 m. Havnen benyttes nu af Nordisk Mineselskab m.fl.

6.3.1.7 Mudderbugt 70°35'N 025°50'W

Bugten ligger på S-siden af Ilimanangip Nunaa (Milne Land) 8 M NE for Hekla Havn. Her findes også ankringsmuligheder, men bugten har ringe dybde med leret og sandet bund. Bredderne er lave, og bugten ender i en flad slette. Ud for Mudderbugt står der ofte mange isfjelde på grund. Der ligger et skær under land mellem Mudderbugt og Hekla Havn, men positionen kendes ikke nøjagtigt.

6.3.1.8 Charcot Havn 70°48'N 025°20'W

Bugten ligger på E-siden af Ilimanangip Nunaa (Milne Land) 8 M N for Kap Leslie. Her foreligger der mulighed for at ankre på S-siden af bugten mellem selve indløbet og 0,5 M indefter. På grund af isfjelde er resten af bugten ikke god at søge ankerplads i.

6.3.1.9 Fame Øer 70°50'N 022°30'W

Øerne ligger i den N-lige del af Kangerterajiva (Hurry Inlet), og der findes flere ankringsmuligheder ved disse øer. Ankerpladser er rapporteret på følgende positioner:

1. Nathorst Fjeld i pejling 334° og den S-ligste af Fame Øer i pejling 056°. Dybden er her 40 m, og bundarten blød mudder. Denne ankerplads er udsat for vinden, som næsten altid blæser på langs i fjorden.
2. E for de to S-ligste af Fame Øer. Denne ankerplads anduves fra W imellem de to øer, hvor dybden er 23 m, men passage mellem de andre øer kan ikke finde sted, da der er skærfyldt.
3. N for Fame Øer 70°51'N 022°29'W, hvor den opgives som skæringspunktet mellem to sæt ankermærkebåker, hvoraf det ene sæt står på Ulveodde og det andet sæt 1 M SE-ligere. De to sæt ankermærkebåker skal være overet i henholdsvis 040° og 105°.

6.3.1.10 Vandreblokken 70°40'N 024°05'W

Der er mulighed for at ankre ud for munden af en elv ved Vandreblokken NW for Kap Hooker. Pladsen kendes ikke nøjagtigt, men der opgives at have været ankret i 25 m vand, god holdebund med sand og jævnt aftagende dybde ind mod kysten.

6.3.1.11 Kangerterajiva (Nordostbugt) 71°14'N 024°37'W

Der ankres i Kangerterajiva (Nordostbugt) 350 m W for Gurreholm (hytte). Vanddybden er her 18-27 m, og grunden stiger stejlt ind mod kysten.

6.3.1.12 Suuninguaa (Sydkap) 71°17'N 025°03'W

Der kan ankres 600 m S for Suuninguaa (Sydkap) i 59 m vand. Ligeledes findes der en ankerplads ved Suuninguaa (Sydkap) mellem den N-ligste af de to øer og fastlandet, hvor dybden er fra 45-64 m. Bundarten er fast mudder. Ankerpladsens position 71°17,6'N 024°57'W opgives ved pejlingerne: Suuninguaa (Sydkap) S-lige pynt i 262° og den E-lige del af øen i 195°. NE for Suuninguaa (Sydkap) ligger to hytter, som også kaldes Suuninguaa (Sydkap). Et skib har ankret i 12 m vand 70 m fra kysten på position 71°17,8'N 025°03'W.

Der har også været ankret 50 m fra kysten i 8 m vand på position 71°18,5'N 025°00'W. Et skib kan her banksættes.

6.3.1.13 Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten) 71°35'N 026°28'W

Der kan ankres i Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten) på position 71°38'N 026°27'W. Ankerpladsen ligger 0,5 M fra kysten i den N-ligste del af bugten, hvor dybden er 80 m, og den er i oktober måned blevet benyttet af en isbryder. Der var da mange isfjelde ude i fjorden, men kun få inde i selve vigen. Nyisdannelser begynder primo oktober. Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten) anduves ved at holde midtfarvands i Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord). Der er en ferskvand selv i den inderste del af Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten). Et skib har ankret 30 m fra kysten inden for ovennævnte ankerplads. Der var stejl afgående grund og dybden var 10-12 m.

6.3.2 Langs S- og E-lige kyst af Liverpool Land

Dybdeforholdene i fjordene er ikke tilstrækkelig undersøgt til, at der kan oplyses, om der er anvendelige ankerpladser. I øvrigt ligger vinterisen normalt i disse fjorde hen til august, og når vinterisen smelter, blokeres kysten af drivis.

6.3.2.1 Uunarterajiip Kangerterajiva (Thala Vig) 70°25'N 021°55'W

Dybden i denne lille bugt er 12-15 m, og bugten er tilsyneladende ren, men fra pynten ved dens E-side strækker et stenrev sig 200 m ud.

6.3.2.2 Kangertivatsiaakajik (Hartz Vig) 70°26'N 021°48'W

Vigen er en bugt i den S-lige del af Liverpool Land 3 M NE for Uunartip Nuua (Kap Tobin). Der kan muligvis ankres i bugten, men dybdeforholdene er ikke tilstrækkelig kendt, og på grund af drivis er en eventuel ankerplads meget udsat.

6.3.3 Langs N-lige kyst af Liverpool Land

6.3.3.1 Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) 71°29'N 022°32'W

Der har været ankret på den angivne position ud for elvlejet ved fjordens W-side. Pladsen blev bestemt ved følgende pejlinger: Kap Fletcher i 047°, Kap Greville i 085° og den W-lige pynt af landet S for ankerpladsen i 174°. Dybden var 55 m.

Der kan antagelig også ankres i Ålborg Fjord mellem Kap Fletcher og Kap Allen, da landet her er lavt og fladt.

6.3.3.2 Nathorst Fjord 71°44'N 022°26'W

Det er rapporteret, at fangstskibe har ankret på den angivne position 300-400 m fra land inden for det næs i fjordens W-lige side, hvor stationshytten ligger. Bugten siges at være ren med god holdebund af ler, men en del af dens inderste område falder tørt ved lavvande. Positionen for ankerpladsen er usikker.

6.3.3.3 Fleming Fjord 71°50,8'N 022°44'W

Der har været ankret på den angivne position 4 M SW for Kap Biot. Pladsen blev bestemt ved følgende pejlinger: SE-pynten af Kap Biot i 049°, N-pynten af Kap Brown i 121° og pynten ved bugtens S-side i 201°. Dybden var her 59 m.

Der har også været ankret i fjordens inderste SW-lige del, ca.1 M fra land. Dybden var her 60 m. Der kan med båd gøres landgang på den N-lige side af elvudløbet nær ved stationshuset, men ellers er landing med båd besværligt i dette område.

6.3.4 I fjordene W for Kangertittivaq (Scoresby Sund)

6.3.4.1

Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord). I Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord) har der været ankret på følgende positioner:

6.3.4.1.1

Ved W-siden af Ujuaakajiip Nunaa (Danmark Ø), på position 70°31'N 026°24'W, har et skib ankret og agterfortøjet på jævn, afgående grund 50-100 m fra kysten.

Da skibet var agterfortøjet, var dybden 16 m for og 10 m agter. Ankerpladsen betegnes som god for skibe.

6.3.4.1.2

Ved N-siden af Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord), på position 70°32'N 026°58'W har et skib ankret og agterfortøjet 40-50 m fra kysten. Dybde 18 m for og 10 m agter. Ankerpladsen kan generes af isfjelde.

6.3.4.1.3

Ved N-siden af Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord), på position 70°26'N 027°50'W, har et skib ankret og agterfortøjet 100 m fra kysten, dybde 16 m for, 8 m agter. Der var jævn og god ankerbund, men ankerpladsen er åben.

6.3.4.1.4

Ved SW-siden af Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord) på position 70°22'N 028°14'W har et skib ankret og agterfortøjet på stejl, afgående grund 100 m fra kysten; dybden var 10 m. Ankerpladsen er ikke god.

6.3.4.1.5

I den lange fjord, der fra NW skærer sig ind i Ujuaakajiip Nunaa (Danmark Ø), på 70°32,4'N 026°15,1'W.

Vanddybde 25-35 m.

Ankerpladsen anduves W fra gennem Rensund. Fra fjordmundingen til snævringen umiddelbart W for ankerpladsen holdes i den W-lige del af fjorden.

6.3.4.2 Rødefjord.

I fjorden har der været ankret på følgende positioner:

6.3.4.2.1

I bugten NE for Røde Ø på position 70°32'N 028°00'W har et skib ankret og agterfortøjet 100 m fra kysten. Ankerpladsen kan generes af isfjelde fra Vestfjord.

6.3.4.2.2

Ved N-siden af Sorte Ø på position 70°42,5'N 027°47'W har et skib ankret på svaj 100 m fra kysten. Ankerpladsen betegnes som god med dybder på 8 m og 18 m henholdsvis 75 m og 150 m fra kysten. Ankerpladsen kan dog generes af isfjelde.

6.3.4.2.3

Ved W-siden af Rødefjord på position 70°43,5'N 028°01'W har et skib ankret og agterfortøjet i 18 m vand. 100 m fra kysten var dybden 10 m. Ankerpladsen betegnes som god.

6.3.4.2.4

Ved W-siden af Rødefjord på positionen 70°46,2'N 028°00'W har et skib ankret og agterfortøjet 100 m fra kysten. Ankerpladsen er ikke god.

6.3.4.3 Harefjord.

I fjorden har der været ankret på følgende position:

I den NW-lige del af fjorden på position 70°59'N 028°08'W har et skib ankret og agterfortøjet 80 m fra kysten; dybde 18 m for og 10 m agter. I nærheden af denne ankerplads er der flere gode ankerpladser, men der er ofte mange isfjelde i Harefjord.

Det rapporteres, at der på N-siden af Harefjord, 11 M W for S-spidsen af C. Hofmann Halvø findes en lille beskyttet bugt. Dybden i indløbet, er 100 m bredt, er 8 m, og midt i bugten er der 15 m. Såvel i den E-lige som i den W-lige del findes dybder på 1-3 m med enkelte store sten. Bugten er fri for isfjelde og store isskusser.

6.3.4.4 Aqissip Kangertiva (Rypefjord).

I fjorden skal der være ankret på følgende positioner:

6.3.4.4.1

Ved W-siden af fjorden på position 71°01'N 027°44'W har et skib ankret og agterfortøjet. Der ankredes i 18 m vand 100 m fra kysten, og fortøjet var dybden 5 m agter.

6.3.4.4.2

Ved W-siden af fjorden på position 71°03'N 027°49'W har et skib ankret og agterfortøjet. Grunden er jævnt afgående fra strandkanten og 200 m ud, hvor dybden er 20 m. Her kan et skib banksættes.

6.3.4.4.3

Ved E-siden af fjorden på position 71°05,4'N 027°43'W har et skib ankret på svaj 300 m fra

kysten; dybden var 22 m. Ankerpladsen betegnes som god og der er sjældent mange isfjelde i Aqissip Kangertiva (Rypefjord), da Eielson Gletscher er relativ rolig.

6.3.4.4.4 Ikaasakajik (Øfjord).

I fjorden har der været ankret på følgende positioner:

6.3.4.4.4.1

Ved N-siden af fjorden på position 71°02'N 026°18'W har et skib ankret og agterfortøjet. Ankerpladsen er ikke god, da den er udsat for isfjelde fra Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord). Det er her set, at et isfjeld fuldstændigt opløstes og fremkaldte en 10 m høj flodbølge, idet isen med stor hastighed spredte sig 1,5 M i alle retninger. Isens udbredelseshastighed er så stor, at et skib ingen mulighed har for at sejle fra en sådan flodbølge med is. Sikkerhedszone for et stort isfjeld må anses for at være en cirkel med isfjeldet som centrum og en radius på 1,5 M.

6.3.4.4.4.2

I den inderste del af den lille fjord, der strækker sig i NW-lig, har der været ankret på position 71°15,2'N 25°45'W. Dybden kendes ikke.

6.3.4.4.5 Nannut Qeqertaat (Bjørneøer)

Der menes at være en ankerplads i lille vig på W-siden af Jytte Havn på position 71°04,5'N 025°38'W, men oplysninger om denne ankerplads haves ikke.

6.3.4.4.6 Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord)

I fjorden har der været ankret på følgende positioner:

6.3.4.4.6.1

Ved E-siden af fjorden i den SE-lige del af en lille bugt N for Suuninnguaa (Sydkap) på position 71°18,5'N 025°05'W, hvor dybden var 12 m, har en et skib ankret og agterfortøjet 70 m fra land. Der kan fyldes ferskvand ved elvudløbet. Ankerpladsen betegnes som god.

6.3.4.4.6.2

Ved N-siden af fjorden på position 71°33,7'N 025°51'W har et skib ankret og agterfortøjet 30 m fra kysten i 10-12 m vand med stejl, afgående grund.

6.3.4.4.6.3

I Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten) på position 71°38'N 026°28'W har et skib ankret og agterfortøjet 40 m fra kysten. Dybden var 18 m stejl, afgående grund.

6.3.4.4.6.4

I Flyverfjord på position 71°39'N 027°38'W har et skib ankret og agterfortøjet 40 m fra kysten. Dybden var 16 m med stejl, afgående grund. I den inderste NW-lige del af Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord) er der mange isfjelde, og det anses for meget farligt at gå længere ind end til Immikkoortilaq.

6.3.4.4.6.5

Ved S-siden af Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord) på position 71°29'N 027°13'W har et skib ankret ved E-siden af bugten N for elvudløbet. Dybden på ankerpladsen kendes ikke.

6.3.4.4.7 Hall Bredning

6.3.4.4.7.1 Immikkeertikajik

Ved N-siden af øen Immikkeertikajik på position 71°17,5'N 025°01'W har et skib ankret 50 m fra kysten. Dybden var 6 m, og ankerpladsen betegnes som god. Se også under Suuninguaa (Sydkap).

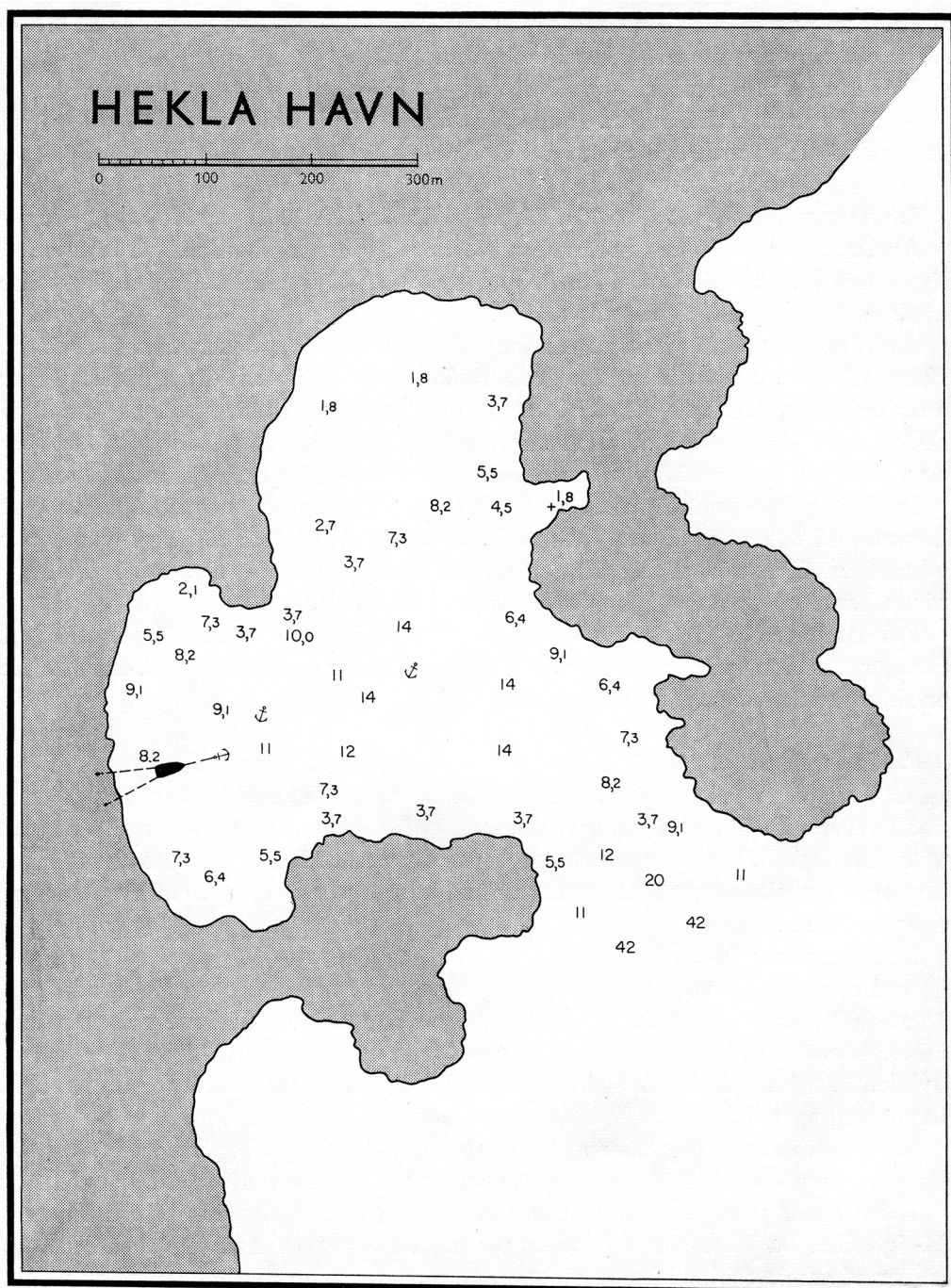

Fig. 6.2 - Hekla Havn

Fig. 6.3 - Kangikajik (Kap Brewster) i pejling 235°, afstand 25 M.

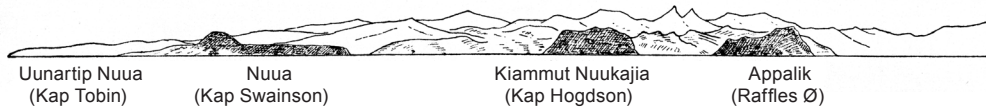

Fig. 6.4 - Nuua (Kap Swainson) i pejling 280°, afstand 15 M.

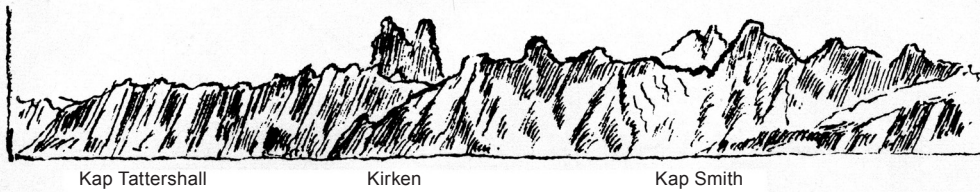

Fig. 6.5 - Kap Smith i pejling 202°, afstand 20 M.

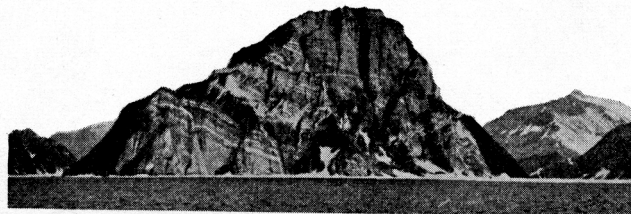

Fig. 6.6 - Kap Topham i pejling 225°, afstand 3 M.

Fig. 6.7 - Ilttiartiip Nuua (Kap Wardlaw) i pejling 300°, afstand 12 M.

Denne side er bevidst efterladt blank

Oversigtskort

Kap Simpson – Kap Broer Ruys

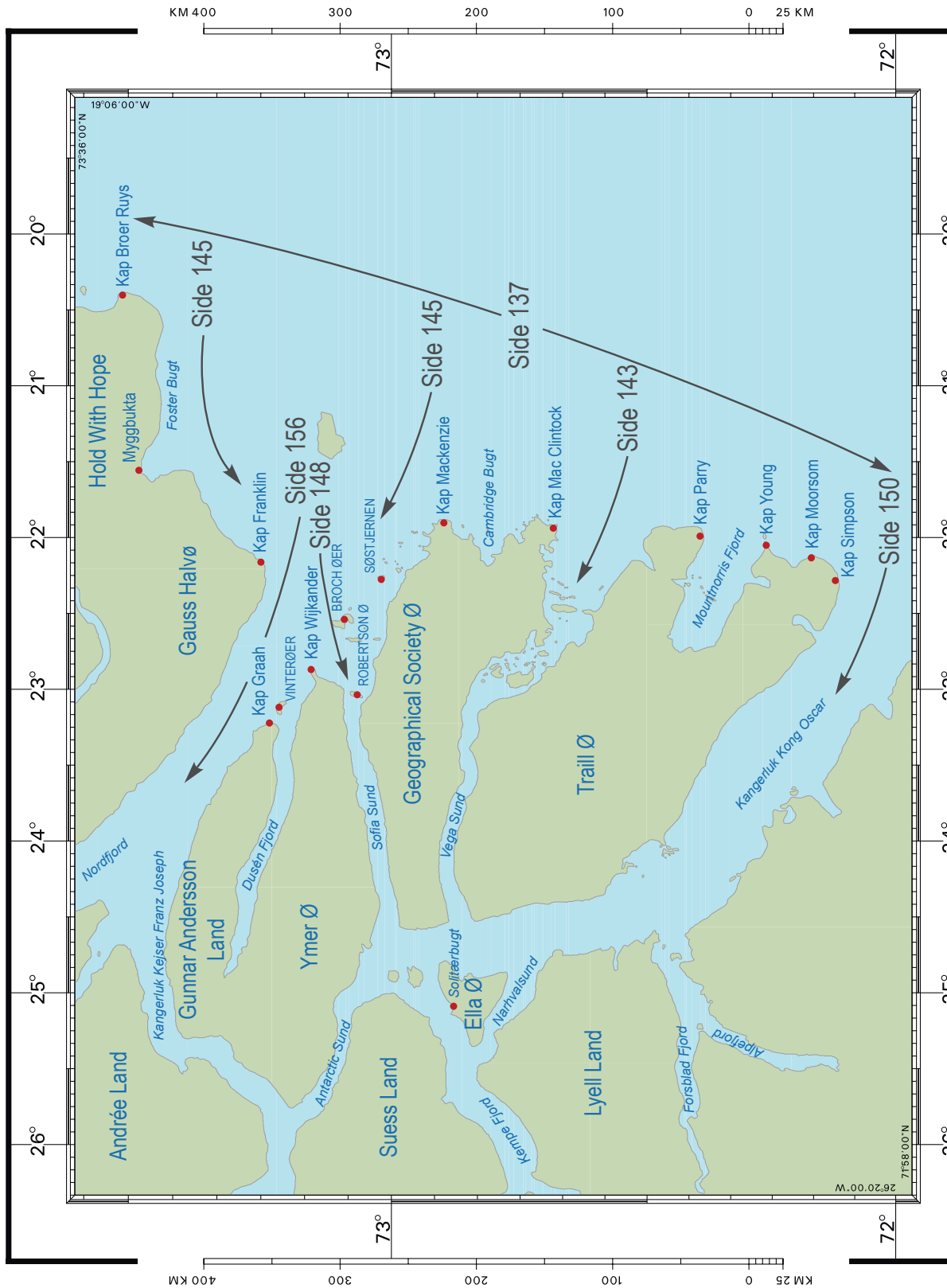

Fig. 7.1

KAPITEL 7

Kap Simpson – Kap Broer Ruys

Område 72°08'N 022°15'W – 73°32'N 020°23'W, kort 2701, 2730, 2750 og 2000.

7.1 Passage af området

7.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

7.3 Havne og ankerpladser

7.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Kap Simpson og Kap Broer Ruys.

7.1.1 Generelt

W for en linje mellem Kap Biot, Kap Simpson og Kap Broer Ruys ligger der et stort fjordkompleks omgivet af høje fjelde. Dette fjordkompleks består af de to hovedfjorde, Kangerluk Kong Oscar og Kangerluk Kejser Franz Joseph, disse fjordes forgreninger samt øerne Traill Ø, Geographical Society Ø, Ymer Ø, Ella Ø, Maria Ø, Ruth Ø og Bontekoe Ø. De største fjordforgreninger imellem de to hovedfjorde er Davy Sund, Vega Sund og Sofia Sund.

7.1.1.1 Kendelige punkter

Det ydre område E for fjordkomplekserne.

Kap Simpson 72°08'N 022°15'W, den SE-lige pynt af Traill Ø, er en meget stor klippepynt, der under en vinkel på 50° rejser sig af havet, hvorefter den skråner mere jævnt op mod Vandyke Klipper, hvis største højde er 700 m. Denne vældige klippehalvø har en fremherskende blågrå farve med gule eller rød striber, og mod NE ender den i en spids pynt, der hedder Kap Moorsom (se toninger). Tæt W for Kap Simpson er der en lille dal, Føndal, hvor der er fundet spor af tidligere beboelse. 4 M længere mod W er der en noget større dal med et elvudløb.

Kap Moorsom, der ligger 5,5 M NNE for Kap Simpson, er et kort forbjerg.

Kap Young ligger 5,5 M NE for Kap Moorsom og er lavt udløbende mod E. Imellem Kap Young og Kap Moorsom ligger der en bred ikke navngiven bugt, som går over i et lavland med flere elvudløb, og Traill Ø E-kyst har her i dette område et mere vekslende udseende end strækningen N for Kap Parry.

Rock er en 80 m høj, spids, lille klippeø, der ligger E for Kap Young, ved S-siden af indløbet til Mountnorris Fjord.

Craig Øer er en del lave øer, der ligger i Mountnorris Fjord midterste del ud for Begtrup Vig. Kap Parry, der ligger ved S-siden af indløbet til Vega Sund og 8 M NNE for Kap Young, er 509 m høj og ret stejl. Herfra stiger landet jævnt mod Ellemands bjerge, der ligger NW for Kap Parry og som har en største højde på 880 m.

Franklin Ø, der ligger 5 M ESE for Kap Mac Clintock er en 70 m høj klippeø. Mellem Franklin Ø og Kap Mackenzie er farvandet urent, idet der ligger små øer og skær i en afstand af indtil 5,5 M fra kysten.

Kap Mackenzie 72°55'N 021°52'W er den NE-lige pynt af Geographical Society Ø. Pynten er en 152 m høj basaltklippe, der rejser sig stejlt fra en smal stenstrand. Pynten er forbundet med landet ved en lav landtange og kan SE fra se ud som om en ret bred, mørk og høj ø med en svag lavning på midten.

Geographical Society Ø E-kyst er ligesom den E-lige halvdel af øens S-kyst, småkuperet og lav. Den flade kyst fortsættes E-over i et grundt og urent hav med skær og småøer. Den E-ligste af disse øer er den såkaldte Ulstein, en lille, fremskudt, mørk ø 3 M SE for Kap Mackenzie. På Geographical Society Ø NE- og E-lige kyst ligger Rudbeck Bjerg, Laplace Bjerg, Leitch Bjerg og Freycinet Bjerg. Leitch Bjerg er set S fra ikke særligt iøjnefaldende, men har en mørk, nærmest spids, lille top, men fremtræder i øvrigt nærmest som afslutningen mod S af højderne ved Laplace Bjerg; derimod er dalen, der fra Cambridge Bugt forløber W-over til Vega Sund N for Scott Keltie Øer let kendelig.

Bontekoe Ø 353 m, som ligger i Foster Bugt, 13 M NE for Kap Mackenzie er let kendelig, se under Foster Bugt.

7.1.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene i området E for det i dette kapitel beskrevne fjordkompleks er mellem indløbet til Davy Sund og Foster Bugt meget varierende, men en række lodskudlinjer i kort 2701 giver relativ god anvisning på, hvor tæt man bør gå til kysten under passage af området. Hvis isforholdene tillader det, er en passageafstand af 5-10 M at anbefale, dog ikke tættere til Geographical Society Ø end 5-6 M. Denne øs E-side giver i øvrigt dårlige radarekko.

Ud for Mountnorris Fjord bør man ikke komme øen Rock nærmere end 1,5 M, da der er grundt vand omkring den. Med hensyn til dybdeforholdene i selve fjordkomplekset henvises til beskrivelsen under de enkelte fjorde.

7.1.3 Is

I august og september er under gunstige isforhold en del af området's fjorde isfri, mens andre tværs over munden er spærret med tæt og tyk drivis. Forholdene varierer dog meget med vind, strøm og pakisen. Under særlige gunstige isår har man næsten ikke mødt is under rejser fra Danmark til Kangertittivaq (Scoresby Sund) (N om Island) og langs kysten af Liverpool Land til Kangerluk Kejser Franz Joseph. Der har endda været isfrie områder til 79°N, kysten langs Hold With Hope er observeret næsten isfri så tidlig som medio juli, selv om Kangerluk Kong Oscar og Kangerluk Kejser Franz Joseph da var tæt pakket med vinteris. Deres munding har flere år været lukket indtil 23 juli. Sædvanligvis er der åbent vand ud for Kangerluk Kejser Franz Joseph i august måned, men man må da også være forberedt på drivis N fra når som helst.

Se i øvrigt under generelle isoplysninger for havområdet.

Isforholdene inden for det i kapitel 7 omhandlende område har lignende karakter som isforholdene mellem Kap Broer Ruys og Bass Rock, se kapitel 8.

7.1.3.1 Vinteris (fastis)

I et normalt isår går fastisens ydergrænse omkring 1. juli fra et punkt lidt W for Hold With Hope-landets SE-pynt, i omtrent lige linje til Immikkeertikajit Martik (Murray Ø) ved Liverpool Land N-pynt. Sidst i juni begynder de første små områder med isfrit vand at vise sig i det inderste af de isdækkede fjorde, og i første uge af juli er alle indre dele af fjorden isfrie. I den anden og tredje uge af juli bliver Kangerluk Kejser Franz Joseph og Kangerluk Kong Oscar isfrie. De yderste dele af fastisen ud for yderkysten forsvinder som regel ligeledes i denne periode.

Fjordene er næsten altid fri for vinteris i august. Ovennævnte tidspunkter kan variere meget, og stærk vind, ringe snemængde, megen sol og varme giver normalt tidligt åbent vand, mens stille, koldt vejr kan forsinke issmeltningen. Har det været køligt vejr i maj-juli, vil man i midten af juli i de ydre dele af Kangerluk Kejser Franz Joseph og Kangerluk Kong Oscar endnu kunne møde bæltter af vinteris, som kan holde sig til sent på sommeren. I Davy Sund og de ydre dele af Kangerluk Kong Oscar afhænger forholdene meget af drivisens tilstedeværelse og udstrækning. Er der rolige vejrforhold i juli, vil der gå strøm ud af fjordene på grund af den store mængde smeltevand, der tilføres disse. Denne strøm vil da fjerne drivisen noget fra såvel kysten som vinterisens ydergrænse. Sættes drivisen imidlertid af E-lige vinde ind mod kysten, vil den hindre vinterisens opbrud og forsvinden. Også S-lige vinde i et ellers gunstigt isår med mildt vejr kan forårsage, at vinterisen bliver liggende længe i Davy Sund og Kangerluk Kong Oscar S-lige del. Vinterisen kan i Davy Sund blive liggende hele sommeren, men dette synes i de senere år sjældent at have været tilfældet.

I reglen er al vinteris forsvundet fra fjordene i august. En undtagelse herfra danner dog muligvis Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) og tildels også Nathorst Fjord og Fleming Fjord (alle S for Davy Sund), som ved at være åbne mod NE er under større indflydelse af drivisen end de øvrige fjorde i området.

Ved yderkysten af Traill Ø og Geographical Society Ø kan vinterisen bryde op i slutningen af juli, men den kan dog holde sig til slutningen af august. Ud for Geographical Society Ø kan vinterisen hele sommeren ligge fastholdt af de mange holme, skær og grunde, og i Mountnorris Fjord sker det, at fjordisen overhovedet ikke bryder op.

7.1.3.2 Nyis

Nyis begynder at dannes omkring 1. september og kan allerede i sidste halvdel af september være generende inde i fjordene, men som regel kan man sejle med større skibe og motorbåde med ishud indtil midten af oktober, efter hvilket tidspunkt fjordene hurtigt lægger helt til. I den ydre del af Kangerluk Kejser Franz Joseph dannes nyisen relativt tidligt.

7.1.3.3 Drivis

Om sommeren sættes drivisen under rolige og varme vejrforhold noget E efter af fjordenes udgående strøm, og der dannes da langs yderkysterne et landvand, som især i august kan benyttes til udenskærs passage. Hertil må dog bemærkes, at selv under forhold med godt landvand ud for den største del af kysten, kan strækningen mellem Franklin Ø (ved Vega Sund) og Liverpool Land være blokeret af drivis, der ligger tæt til kysten. Sættes drivisen af vinden W-efter, vil den presse mod fastisen, og hvis denne er forsvundet, kan den trænge noget ind i fjordene.

Ud for Kap Broer Ruys går der normalt ret stærk strøm, der af E-lige vinde yderligere kan forstærkes, og med hvilken pakisen, såfremt denne ligger nær yderkysten, føres ind over Foster Bugt, hvor den, navnlig efter en storm, kan ligge tæt pakket fra Hold With Hope mod Bontekoe Ø. Sådant is vil imidlertid ret hurtigt sprede sig i Foster Bugt, eller den føres videre forbi Bontekoe Ø, men den kan af E-lige vinde presses ind mod Mackenzie Bugt, Kap Franklin og øerne uden for Kap Humboldt (Ymer Ø SE-pynt). Til tider kan isen ligge pakket rundt Kap Franklin og så langt W på som til en linje mellem Margrethedal (9 M WNW for Kap Franklin) og Kap Graah (Ymer Ø NE-pynt). En sjældent gang kan isen i Kangerluk Kejser Franz Joseph sættes W efter indtil Kap Weber, men ismasser, der er kommet så langt ind i fjorden, synes ikke at blive der ret længe. I Sofia Sund kan drivisen sættes helt igennem sundet indtil Kangerluk Kong Oscar.

Selv om strømmen i Kangerluk Kejser Franz Joseph i is- og snesmeltningstiden hovedsageligt sætter ud af fjorden, findes der dog rundt om Kap Franklin en sædvanligvis indgående strøm. Denne er dog sjældent kraftig nok til at sætte ismængder af nogen betydning W på forbi Margrethedal.

Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord), Nathorst Fjord og Fleming Fjord, der er åbne mod NE, bliver let fyldt med drivis under NE-lige vinde. Drivisen kan ligeledes sættes ind i Davy Sund og undertiden videre ind i Kangerluk Kong Oscar, hvor den kan ligge sammenpakket indtil en linje fra S-lige del af fjeldet Kongeborgen (Traill Ø) til munden af Segelsällskapet Fjord. Isen stoppes imidlertid af de mange øer uden for denne fjord, og kun mindre drivisflager er observeret inden for disse. Af strømmen kan isflager af og til føres forbi Kongeborgen til Ymer Ø S-side, hvor de bortsmelter.

Mounthorris Fjord på Traill Ø E-side kan, såfremt fjordisen går, let stuves fuld af drivis fra havet.

7.1.3.4 Isfjelde

Områdets bredeste bræ er den i Nordfjord indre del udmundende Waltershausen Gletscher, som imidlertid kun producerer få og små isfjelde.

De mest producerende bræer i området findes i Isfjord inderste del, Gerard de Geer Gletscher og Jættegletscher. Af disse er navnlig Gerard de Geer Gletscher stærkt producerende. Hver sommer udskydes talrige store isfjelde fra disse to bræer og føres ud i Kangerluk Kejser Franz Joseph. Nogle af dem kommer ud gennem Antarctic Sund og mange af disse strander N for Ruth Ø, medens andre grundstøder i farvandet omkring Ella Ø, hvor de bortsmelter. Ingen af disse isfjelde når tilsyneladende S for Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer) ved Traill Ø. Antallet af isfjelde, der passerer Antarctic Sund synes at variere meget fra det ene år til det andet.

Resten af isfjeldene fra Isfjord føres ud langs Ymer Ø N-side. Nogle går ind i Nordfjord mod Waltershausen Gletscher, samt ind i Moskusoksefjord, hvor de grundstøder og bortsmelter, medens de største føres videre ud gennem Kangerluk Kejser Franz Joseph. De fleste af disse strander på en linje fra Vinterøer (ved indløbet til Dusén Fjord) til forbi Broch Øer og Laplace Øer samt fra Kap Mackenzie til Franklin Ø, N for indløbet til Vega Sund. Kun relativt få af isfjeldene når det åbne hav og fortsætter S efter med Den østgrønlandske Strøm. Af andre bræer inden for området kan nævnes: Nunatakletscher i den inderste del af Geologfjord, Nordenskiöld Gletscher i inderste del af Kangerluk Kejser Franz Joseph,

Hisinger Gletscher i inderste del af Dickson Fjord og Gullygletscher i inderste del af Alpefjord. Nordenskiöld Gletscher er kun lidt producerende, og en del af de mange isfjelde, som danner en isfjeldsbanke i Kjerulf Fjord, kommer sandsynligvis fra denne bræ. De øvrige af de sidstnævnte bræer er så godt som uproduktive. Helt uproduktive er nogle små lokalbræer, der når ud til søen, i Geologfjord, i Kangerluk Kejser Franz Joseph og i Dickson Fjord.

7.1.4 Anduvning og besejling af det ydre farvandsområde

Under anduvning af Davy Sund S-fra vil det normalt være bedst at anduve Liverpool Land omkring Immikkeertikajik (Rathbone Ø) (NE for Illoqqortoormiut (Scoresbysund)), hvor iskanten erfaringsmæssigt er lettest at passere, og i begyndelsen af besejlingssæsonen kan man ofte holde N-efter i en afstand af 10 M fra kysten op til Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw), idet iskoncentrationen i denne afstand er mindst. Ved Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw) er der rapporteret to skær, henholdsvis 1,5 og 2,5 M NNE for Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw). Hvis Kangerluk Kong Oscar og Davy Sund endnu er lukket af vinteris, kan man prøve at fortsætte N-efter til Vega Sund eller fra Foster Bugt at gå gennem Sofia Sund. Det har vist sig at, iskoncentrationen ofte er mindre tæt under kysten af Hold With Hope og Gauss Halvø, og når Kap Franklin så er passeret, er i reglen åbent vand til Sofia Sund, Ella Ø og Nyhavn. Denne rute benyttes i øvrigt normalt under anduvning N fra.

Under passage i eventuelt landvand mellem Liverpool Land og Hold With Hope bør man ikke komme kysten E for Geographical Society Ø nærmere end 5-6 M, men i øvrigt er området ved E-siden af denne ø ofte gjort ufarbar af isen. Farvandet ved Traill Ø E-side er derimod tilsyneladende rent og dybt, og her kan der passeres 2 M af kysten. På strækningen mellem Liverpool Land og Vega Sund E-lige indløb er der ikke altid godt landvand, selv om et sådant findes N-ligere, idet drivisen, selv under gode forhold N efter, ofte her presses tæt mod land og gør passage umulig eller vanskelig.

Fjordkompleksets lange og store fjorde kan normalt, men ikke altid, besejles nogle måneder hvert år, normalt fra 15. juli til 6. september (se under diverse fjorde). E for fjordkomplekset er der, når man er vel klar af kysten, dybt overalt, men her hindres sejladsen ofte af svær dravis. I fjordkomplekserne er der mange udmærkede ankerpladser, se afsnit 7.3.

7.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder

W for en linje mellem Kap Biot, Kap Simpson og Kap Broer Ruys ligger de store fjordkomplekser, der grupperer sig omkring Kangerluk Kong Oscar og Kangerluk Kejser Franz Joseph. Inde i fjordkomplekset ligger Nyhavn og Ella Ø, som begge besejles hvert år, medio juli til 6. september, se afsnit 7.3.

Der er ingen byer, bygder eller vejrstationer i området.

De vigtigste fjorde og bugter i fjordkomplekset er følgende:

7.2.1 I det ydre område:

7.2.1.1 Davy Sund	7.2.1.5 Foster Bugt og Mackenzie Bugt
7.2.1.2 Mountnorris Fjord	7.2.1.6 Sofia Sund
7.2.1.3 Vega Sund	7.2.1.7 Dusén Fjord
7.2.1.4 Cambridge Bugt	

7.2.2 I Kangerluk Kong Oscar området:

7.2.2.1 Kangerluk Kong Oscar	7.2.2.6 Kempes Fjord
7.2.2.2 Segelsällskapet Fjord	7.2.2.7 Rhedin Fjord
7.2.2.3 Alpefjord	7.2.2.8 Röhss Fjord
7.2.2.4 Forsblad Fjord	7.2.2.9 Dickson Fjord
7.2.2.5 Narhvalsund	

7.2.3 I Kangerluk Kejser Franz Joseph området:

7.2.3.1 Kangerluk Kejser Franz Joseph	7.2.3.5 Isfjord
7.2.3.2 Nordfjord	7.2.3.6 Kjerulf Fjord
7.2.3.3 Moskusoksefjord	7.2.3.7 Antarctic Sund
7.2.3.4 Geologfjord	

7.2.1 Det ydre område, kort 2701

7.2.1.1 Davy Sund 72°00'N 022°20'W

Mundingen af Davy Sund ligger mellem Kap Biot og Kap Simpson. Davy Sund er det S-ligste af indløbene til de to store fjordkomplekser Kangerluk Kong Oscar og Kangerluk Kejser Franz Joseph. Davy Sund strækker sig 12 M mod NNW til ud for Kempe Fjord, på S-siden, og Drømmebugten, på N-siden.

Under anduvning af Davy Sund ses på Canning Land, imellem Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord) og Nathorst Fjord, det mod NE udskydende Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw) 71°44'N 021°55'W, endvidere det 10 M WNW-ligere beliggende Kap Brown, et let kendeligt, rødbrunt, højt og brat affaldende forbjerg, der danner en slags stor gryde fyldt af en lille bræ. 7 M NNW for Kap Brown ligger ved N-siden af Fleming Fjord det høje, rødbrune Kap Biot, der hæver sig næsten lodret op fra søen og danner den SE-lige pynt af indsejlingen til Davy Sund.

7.2.1.2 Mountnorris Fjord 72°19'N 022°00'W

Fjorden strækker sig i WNW-lig retning 16 M ind i Traill Ø SE-side og er omgivet af høje fjeldmasser, som dog ved fjordens inderste del skrånede ned i et lavland, der strækker sig både mod N til Vega Sund samt mod W. Midt i fjordens N-side fører et dalstrøg fra den lille Begtrup Vig til Ebeltøft Vig ved Vega Sund.

7.2.1.2.1 Dybdeforhold

Kort 2701 giver god anvisning. Øen Rock bør ikke tages nærmere end 400 m, men ellers er mundingens S-lige del tilsyneladende ren.

Kap Parry bør ikke tages nærmere end 1 M. Farvandet N for Craig Øer kan næppe besejles, og en del af den inderste del af fjorden falder tørt ved lavvande.

7.2.1.2.2 Strøm

Et skib, der medio juli sad fast i isen, har rapporteret, at det kun blev sat 1 M S-efter i løbet af 3 døgn.

7.2.1.2.3 Ankerplads

Se afsnit 7.3.

7.2.1.3 Vega Sund 72°35'N 022°00'W, kort 2730

Sundet er en smal passage, der på en strækning af 50 M fra den E-lige munding strækker sig NW og W efter mellem Traill Ø og Geographical Society Ø, og derefter udmunder i Kangerluk Kong Oscar.

7.2.1.3.1 Kendelige punkter

Ved Vega Sund W-lige indløb findes ved dets S- og N-side henholdsvis de tidligere nævnte høje fjelde Kongeborgen og Svedenborg Bjerg. Ved indløbets N-side går fra Svedenborg Bjerg SW-lige hjørne en ret lang, lav tange ud i sundet.

I sundets W-ligste del, i nærheden af Kangerluk Kong Oscar, er kysterne bratte med høje, flerfarvede fjelde med småbræer på toppen. E-ligere findes på begge sider af sundet jævner, mere skrånende landskaber. Særligt på S-siden trækker højderne sig bort fra kysten, og W for Østernæs findes her et bredt lavland med elvudløb. Over for dette lavland er på sundets N-side nogle kendelige, rødbrune højder, 1200 m. E for disse højder fører et dalstrøg N-over til munden af Sofia Sund.

I sundets E-lige halvdel ligger E for Scott Keltie Øer yderligere en del øer imellem Freycinet Bjerg på Geographical Society Ø og den fra Traill Ø mod N udskydende lave tange Kap Palander. Den største af disse benævnes Nordenskiöld Ø. Både Scott Keltie Øer og øerne omkring Nordenskiöld Ø består af vulkanske bjergarter og er mange steder dækket af morænegrus og ligner selve kystlandet på N-siden af ydre Vega Sund, der har udstrakte, småkuperede landskaber og en indskåret og ujævn kystlinje. Mod E ender dette kystland i Kap Mac Clintock.

Fra Vega Sund fører N for Scott Keltie Øer et bredt dalstrøg E over imellem Leitch Bjerg og Freycinet Bjerg til Cambridge Bugt på Geographical Society Ø E-side.

På Vega Sund S-side E for Østernæs er kysterne flade eller jævnt skrånende op mod et indland med åse og små højdedrag uden markerede fjeldformationer.

Fra det lave Kap Palander til Ellemandsbjerge NE-pynt er kysten brat og ret utilgængelig med et mindre dalstrøg E for Kap Palander og med lavland i den inderste del af Ebeltoft Vig. Ved sundets E-lige munding ligger 5 M ESE for Kap Mac Clintock den lille, 70 m høje Franklin Ø. 3 M ESE for Kap Palander ligger den lille, lave ø, Læsø.

7.2.1.3.2 Dybdeforhold

Fra sundets W-lige indløb indtil Scott Keltie Øer varierer de omtrent midtfarvands målte dybder mellem 90 m og 300 m. Ved sundets W-lige ende findes muligvis nær S-siden (N-siden

af Kongeborgen) et flak, da man på dette sted har set isfjelde, der tilsyneladende var strandet.

7.2.1.3.3 Besejling.

I de år hvor Vega Sund er isfri, giver farvandet god mulighed for herigennem at komme ind til Kangerluk Kong Oscar.

7.2.1.3.4 Anduvning

Se kort 2730 og toninger. Fra søen anduves fjordmundingen midt mellem Kap Mac Clintock og Ellemandsbjerg NE-pynt, hvorefter der holdes mod det smalle løb ved Kap Palander. Her fra holdes mod S-siden af Thora Ø til båkerne på Magga Ø er overet. Derefter holdes i denne båkelinje til båkerne S for Snævringen er overet, hvorefter der holdes i denne linje til tværmærket (2 stager overet) på Kista Ø er passeret. Derfra holdes midtfarvands gennem Snævringen og resten af sundet ud, idet der ikke kendes hindringer i den W-lige del af Vega Sund.

Kysten på Traill Ø kan passeres i en afstand af 400-500 m, og Østernæs kan passeres i samme afstand. Der skal under besejling af bugten SE for Østernæs advares mod at komme N-siden af Kista Ø for tæt. Man bør heller ikke komme for tæt til Gåseøen og de N derfor liggende to øer.

Ankerpladser, se afsnit 7.3.

7.2.1.3.5 Norskeruten

Denne rute går op mellem Scott Keltie Øer. Den bør kun besejles af meget små fartøjer (motorbåde), da der er meget grundt vand og mange skær. Ved at følge lodskudene i kort 2730 kan man komme igennem, men der må gøres opmærksom på, at der ligger skær flere steder tæt op til ruten. Ved udsejlingen må man iagttage forsigtighed ved passage af en stor grund, der strækker sig langs N og NE-pynten af Kista Ø.

7.2.1.3.6 Tidevandsstrøm

Tidevandsstrømmen er i september måned observeret til at være omkring 0,5 kn.

7.2.1.3.7 Is

Vega Sund bliver normalt isfri medio eller ultimo juli.

7.2.1.4 Cambridge Bugt 72°49'N 022°00'W

Bugten ligger på E-siden af Geographical Society Ø mellem Kap Mac Clintock og Kap Mackenzie, som er henholdsvis øens SE-lige og NE-lige pynt.

7.2.1.4.1 Dybdeforhold

Da vinterisen ligger længe i Cambridge Bugt, er dybdeforholdene ikke undersøgt, og det frarådes at komme kysten nærmere end 10 M.

Geographical Society Ø er en stor og aflang ø, der mod S grænser til Vega Sund og mod N til Sofia Sund. Øen har kun få større indskæringer eller brede sletter langs yderkysten. En bred sænkning, der når en højde på 200 m, strækker sig tværs over øen i N-S-lig retning.

På E-siden er der tre bjergtoppe, som nævnt S fra hedder Freycinet Bjerg, Leitch Bjerg og Laplace Bjerg. Disse bjergtoppe når højder på henholdsvis 900 m, 1005 m og 1190 m.

7.2.1.5 Foster Bugt 73°20'N 021°15'W og Mackenzie Bugt 73°27'N 021°25'W

7.2.1.5.1 Kendelige punkter

Mellem Kap Mackenzie og Kap Broer Ruys ligger der en stor bugt, som hedder Foster Bugt, og i hvis inderste del Sofia Sund, Dusén Fjord og Kangerluk Kejser Franz Joseph har deres E-lige munding.

Kap Broer Ruys 73°32'N 020°23'W ligger ved bugtens N-side på den SE-lige pynt af Hold With Hope. W herfor ligger Uglehøjene, 415 m, og nogle lavere og mindre højdeområder med mere afrundede former. Disse højdedrag er adskilt fra hinanden og fra Hold With Hope landets centrale højland ved et omtrent NE-SW-gående dalstrøg, der forbinder det lave kystland E for Mackenzie Bugt med Østersletten.

Ved E-siden af Mackenzie Bugt inderste del når det centrale højland omtrent til kysten.

Mod W afsluttes det af den brede, N-S-gående Badlanddal, der forbinder Loch Fyne med Mackenzie Bugt. W for denne bugt fortsætter Badlanddal S over langs E-siden af den fra Kap Franklin til Moskusoksefjord inderste del gående 1200-1300 m høje fjeldrække, Giesecke Bjerge, samt W om et mindre højdeområde, hvis SE-lige pynt er Kap Bennet. Kap Bennets brunlige fjelde har en noget afrundet form, er kun 370 m høje, men er let kendelig på grund af den isolerede og fremskudte beliggenhed.

I Mackenzie Bugt inderste del findes en lille, ganske lav holm, Terneholm. Kommende fra SE mod Mackenzie Bugt ses i NW-lig retning over det foranliggende lavland den N-lige del af Giesecke Bjerge med det 1200 m høje, tilsyneladende spidse og ret regelmæssigt formede Ladderbjerg, som er let kendelig. Fjeldet er det N-ligste af fjeldrækken og set E-fra, nærlig pyramideformet med ret plan side med vandrette striber mod E. Toppen er markeret med en kort N-S-gående ryg. Længere mod N ses de indtil 1500 m høje toppe af Nordhoek Bjerg ved Loch Fyne's W-side. Ved Mackenzie Bugt inderste del lå den nu nedlagte station Myggbukta. Kap Franklin 73°15'N 022°10'W ved N-siden af indløbet til Kangerluk Kejser Franz Joseph er et rødbrunt, svagt saddelformet fjeld, Knuden, der mod S løber ud i en i forhold til de høje fjelde lav pynt, 40 m.

Ymer Ø E-side er lave landtanger, men mod W hæver landet sig hurtigt til betydelige højder, højest i øens S-lige halvdel, hvor Angelin Bjerg når 1900 m højde.

Kap Wijkander, øens E-pynt ved Dusén Fjord S-side, ligger på en mod NE udskydende tange af brunlig farve. Dens yderste, omtrent 100 m høje, afrundede del adskilles fra hovedlandet ved et ganske lavt parti, så pynten på nogen afstand ligner en ø.

Kap Humboldt 73°06'N 023°00'W ved Sofia Sund E-lige indløb er en kendelig, mod E vendende basaltvæg, der rejser sig stejlt op af vandet uden foranliggende strandbred.

Robertson Ø, en 158 m høj, lille klippeø, ligger S for Kap Humboldt i indløbet til Sofia Sund.

Tæt E for Robertson Ø findes ved Sofia Sund S-side på Geographical Society Ø det 1322 m høje Rudbeck Bjerg, der er meget fremtrædende og let kendeligt set såvel E fra som W fra.

De høje og toppede fjeldpartier, der opfylder størstedelen af Geographical Society Ø, afsluttes 6-7 M fra øens E-side af de kendelige toppe, Laplace Bjerg, Leitch Bjerg og Freycinet Bjerg. Laplace Bjerg har på N-siden en stor, snefyldt lavning. Leitch Bjerg har på N-siden

et mørkt affald, og set N fra har fjeldet en bred, mørk top. Set fra NE må toppen nærmest betegnes som en mørk knold, og set fra E, hvor den mørke top er mere spids, fremtræder fjeldet egentlig kun som afslutningen mod S af højderne ved Laplace Bjerg, hvorimod dalen mellem Leitch Bjerg og Freycinet er let kendelig. E for disse fjelde er landet på Geographical Society Ø meget lavt.

Kap Mackenzie 72°54'N 021°52'W består af et isoleret, mindre basaltområde på 152 m højde, som tidligere antoges for at være en ø. De ud for Geographical Society Ø NE-kyst liggende Broch Øer og Laplace Øer er alle lave og af brunlig farve. Farvandet mellem dem er urent. Den største af Broch Øer, Borgøen, ser på afstand ud som 3 adskilte øer, af hvilke den midterste, og højeste, har en borglignende facon. Den E for Borgøen liggende ø, Skildpadden, ligner, set N fra, en skildpadde med hoved og hals fremstrakt mod E. Mellem Borgøen og Kap Wijkander findes 2 M W for N-pynten af Borgøen en lille lav, flad holm og 1,75 M NW-ligere (2 M SE for Kap Wijkander) et skær, Flodskær, der er tørt ved lavvande, men så overflydt ved højvande, at der undertiden kan sætte sig en isskosse fast oven på skæret og skjule det.

Bontekoe Ø, i midten af Foster Bugt, er af vulkansk oprindelse og mørk farve, men i visse belysninger nærmest blålig. Højden er 353 m i øens N-lige, stejle del og aftager S-efter. På øens S-side findes et temmelig lavt og fladt forland. På afstand ser øen, i forhold til omgivelserne, ikke særlig høj ud.

7.2.1.5.2 Dybdeforhold

Inden for 2 M afstand af Bontekoe Ø er dybderne ret springende. Tæt under kysten ved øens NE-side findes et skær med 1 m vand, og SE for øen findes muligvis et flak, da større isfjelde strander her.

Hovedfarvandet mellem Bontekoe Ø og bugtens N-side fra Hold With Hope SE-pynt til Kap Franklin er rent og har store, ret jævne dybder. Langs Foster Bugt N- og NW-side forløber 200 m kurven i 1,5-3 M afstand fra kysten (Mackenzie Bugt fraregnet). I nærheden af Kap Franklin nærmer kurven sig landet og findes 1 M S for forbjerget. Inden for 200 m kurven aftager dybden hurtigt. Landgrunden W-for Hold With Hope SE-ligste højdeområde synes flere steder at gå ret langt ud. 1-3 M E for E-siden af Mackenzie Bugt strækker 20 m kurven sig således 1,5 M ud fra kysten.

På strækningen imellem Kap Bennet og Kap Franklin er der inden for 200 m kurven rapporteret lægt vand med skær ud for de mange elvudløb.

I Mackenzie Bugt findes de største dybder, mere end 30 m vand, i bugtens NE-lige del og E og N om Terneholm. 10 m kurven findes 0,7 M fra land ved bugtens SE-ligeste del og nærmer sig gradvis kysten NW efter indtil omtrent 0,75 M SE for Myggbukta stationshytte. NE for Terneholm findes 10 m kurven 150 m fra holmen. Det mellem 10 m kurven liggende farvand synes at være rent. Bugtens NW-lige og W-lige del, indtil hen imod højderne ved Kap Bennet, er meget grunde. Et smalt N-S-gående løb med dybder over 10 m synes dog at findes W om Terneholm, hvor 10 m kurven forløber 300 m fra holmens NW-pynt. 2 M S for Terneholm findes et undervandsskær, over hvilket mindste dybde ikke er kendt.

Dybdeforholdene i hovedfarvandet mellem Bontekoe Ø og Geographical Society Ø er kendt fra en serie lodskudslinjer, taget omtrent midtfarvands gennem dette. De viser meget ensartede dybder omkring 250 m. Dybderne S for en linje fra Kap Wijkander N om Broch Øer og

videre mod SE, N om Geographical Society Ø, er meget springende, og farvandet omkring og imellem henholdsvis Broch Øer og Laplace Øer er ret urent. Imellem Kap Wijkander og Borgøen findes Flodskær og den nævnte lille, flade holm. 0,5 M S for den lille, flade holm rapporteres en grund med 18 m vand, og man må yderligere regne med, at der i nærheden af dette sted kan findes flere, endnu ikke opdagede grunde og skær.

Løbene mellem Kap Wijkander og Flodskær samt mellem Flodskær og den lille, flade holm er sejlbare.

Ved N-siden af Borgøen findes skær over vandet. Grundt vand er rapporteret indtil 200 m N for disse skær. Imellem Borgøen og den SW for Borgøen liggende ø, Langåren, findes et løb, i hvilket mindste målte dybde midtfarvands er 40 m. Der er et par skær i den N-lige del af løbet, og der ligger 2 små øer 1-1,5 M S for Borgøen.

Midtfarvands mellem Broch Øer og den W-ligste af Laplace Øer, Søstjernen, er mindste dybde på SW-NE-lig kurs 57 m. Fra dette løb findes i WNW-lig retning og i 1,75 M afstand fra Geographical Society Ø's kyst et sejlbart løb mellem Langåren og den S for denne liggende lille ø Tveholmen med dybder på 54-128 m.

7.2.1.5.3 Besejling af Foster Bugt E fra til Myggbukta

Langs Hold With Hope landets S-side bør man holde sig uden for 20 m kurven, dvs. gennemgående 1,5 M af land, indtil man kan dreje NW i ind Mackenzie Bugt, hvor den E-lige del af bugten, E og N om Terneholm benyttes, og hvor man kan nærme sig kysten og holmen indtil 10 m kurven. Kun i nødstilfælde bør man forsøge at besejle det smalle løb mellem Terneholm og landgrunden ved bugtens NW-side.

7.2.1.5.3.1 Isen i Mackenzie Bugt

Er der is i Mackenzie Bugt, kan isfordelingen undergå pludselige og store forandringer. Sættes isen ind af vind eller tidevandsstrøm, fylder den ofte hele bugtens indre del. Når vinden skifter, eller ebber sætter ind, kan farvandet hurtigt renses for al is, der ikke er grundstødt på landgrunden. Vinterisen i bugten går i reglen omkring 20. juli, men opbruddet kan foregå langt tidligere, men også senere. Fastisen i bugten lægger sig atter i begyndelsen af oktober.

7.2.1.5.3.2 Vejrforhold

De fremherskende vinde ved Myggbukta er om sommeren fra SE og om vinteren fra N. Dage med storm er få. Når det blæser hårdt, har vinden i reglen en føhnagtig karakter. Nedbøren er ringe og kommer i reglen i form af sne.

7.2.1.5.3.3 Isen i Foster Bugt

Isen kan bryde op fra Foster Bugt medio juli, men den kan også ligge fast til primo august. Når isen begynder at bryde op, dannes der undertiden en strækning langs kysten fra Kap Broer Ruys til Kap Franklin, hvor et isforstærket skib med forsigtighed kan komme igennem til Sofia Sund, men forsigtighed tilrådes, og det er meget vigtigt at vide, hvordan isforholdene er længere inde.

Medio juli er der konstateret svær vinteris fra Bontekoe Ø til fastlandet, så al sejlads var umulig. Svær polaris og lokal vinteris er på samme tid observeret ved Bontekoe Ø N-side,

hvor der var svære isskruninger ved øens N- og NE-side, men åbent vand ved dens S-side. I slutningen af juli eller primo august plejer isen at bryde op, så skibe kan passere ind til Foster Bugt inderste del og gennem Sofia Sund.

7.2.1.5.3.4 Anduvning af Sofia Sund

Sofia Sund kan afhængig af isforholdene anduves såvel N som S om Bontekoe Ø.

Under den S-lige anduvning holdes midt mellem Bontekoe Ø og Kap Mackenzie. Fra en position 7,0 M NNE for Kap Mackenzie holdes 1 M N om Søstjernen og derfra mellem Tveholmen og Langåren og S om skæret, der ligger 1,6 M NE for Tveholmen's N-lige pynt. Herfra holdes mod Kap Humboldt og Robertson Ø, idet der passerer N om Robertson Ø. Der kan nu holdes omtrent midtfarvands gennem Sofia Sund.

Under den N-lige anduvning holdes fra et punkt 6 M E for Kap Broer Ruys, W- og SW efter langs kysten, idet Kap Bennet og Kap Franklin passerer i en afstand af 3 M. Under passage af kysten mellem Kap Bennet og Kap Franklin bør man holde sig uden for 200 m kurven og undgå det tidligere omtalte grunde vand under kysten. I Mackenzie Bugt findes en udmærket ankerplads, som dog sjældent benyttes for længere ophold, se afsnit 7.3. Fra Kap Franklin holdes mod Kap Wijkander til pynten haves i en afstand af 0,8 M, hvorefter der holdes langs kystlandet til Kap Humboldt, idet der passes på Flodskær, der ligger 2 M SE for Kap Wijkander N-lige pynt. Der kan også holdes imellem Flodskær og den lille, flade holm 2 M W for Borgøen's N-spids og derefter mod indløbet til Sofia Sund. I usigtbart vejr anbefales det at benytte passagen mellem Kap Wijkander og Flodskær, da man derved lettere kan undgå dette skær.

Løbet mellem den lille, flade holm og Borgøen har også været besejlet, men på grund af svingende dybder ud for Borgøen N-side samt 18 m grunden og mulige andre hindringer 0,5 M S for den lille, flade holm er de to førnævnte passager at foretrække. Benyttes alligevel løbet E om den lille, flade holm, må der udvises stor forsigtighed.

Fra Kap Humboldt holdes midtfarvands gennem Sofia Sund til et punkt 2,5 M i retning 060° fra Maria Ø NE-lige pynt, hvorfra der holdes midtfarvands gennem Antarctic Sund til Blomsterbugten eller S efter mod Ella Ø.

7.2.1.5.3.5 Passage gennem Kangerluk Kejser Franz Joseph

Hvis isforholdene i Sofia Sund er vanskelige, kan der være mulighed for at nå til Blomsterbugten og Solitærbugt på Ella Ø via Kangerluk Kejser Franz Joseph. Ruten gennem Kangerluk Kejser Franz Joseph går fra Kap Franklin midtfarvands, idet der holdes mod Kap Weber, som kan passerer i en afstand af 2 M. Herfra videre midtfarvands til Blomsterbugten. Fra Blomsterbugten går ruten midtfarvands gennem Antarctic Sund W eller E om Ruth Ø og Maria Ø til Solitærbugt.

7.2.1.6 Sofia Sund 73°02'N 023°45'W

Sundet er den S-ligste af de tre fjordarme, der fører W efter fra Foster Bugt. Sundet har over det meste en bredde på 2-3 M og strækker sig 30 M i WSW-lig retning. Den E-lige munding ligger mellem Kap Humboldt, der er den SE-lige pynt af Ymer Ø og den N-lige del af Geographical Society Ø.

Ved den E-lige indgang når Geographical Society Ø en højde på 1322 m, og ved den W-lige indgang en højde på 1730 m.

7.2.1.6.1 Kendelige punkter

Sofia Sund er på begge sider omgivet af høje, men dog jævnt skrånende fjelde med større eller mindre dalstrøg og elve, ved hvis udløb der er aflejret grusbanker. Af fjeldene bemærkes ved N-siden, 5 M W for Kap Humboldt, det 1426 m høje Celcius Bjerg samt, nær sundets W-lige indløb, det 1683 m høje Rødebjerg. Fjeldet er stærk rødlig farvet. Ved sundets S-side findes det tidligere omtalte og på lang afstand kendelige 1322 m høje Rudbeck Bjerg, omtrent S for Celcius Bjerg. 3 M E for Rudbeck Bjerg findes et andet kendeligt fjeld, hvis øverste del dannes af en basaltgang, der fra toppen snor sig nedad på fjeldets N-side. N fra ses fjeldet med en spids top. På Geographical Society Ø W-lige del findes en række høje fjelde, der mod W afsluttes af det 1730 m høje Svedenborg Bjerg.

Omtrent midtvejs i sundet skærer på N-siden den dybe Barnabas Dal sig i NW-lig retning ind i landet, og W for Rødebjerg findes den tidligere nævnte brede og flade Juulut Dal.

Ved sundets E-lige indløb ligger den 153 m høje Robertson Ø.

7.2.1.6.2 Dybdeforhold

Dybderne midtfarvands i sundet er store og jævne, idet der dog omtrent ud for Barnabas Dal findes et område med mindre end 200 m vand.

Løbet S om Robertson Ø er så lægt, at det kun kan besejles med motorbåde og kun ved højvande.

Anduvning af Sofia Sund, se under Foster Bugt.

7.2.1.6.3 Is

Isen forsvinder som regel medio juli måned, og Sofia Sund er ofte det farvand som først kan passeres. Normalt er det muligt at besejle sundet i august og september.

7.2.1.6.4 Strøm

Strømmen kan i Sofia Sund på begge sider af Robertson Ø, hvor farvandet er indsnævret, have en fart på 2-3 kn.

7.2.1.7 Dusén Fjord 73°12'N 023°10'W

Mundingen ligger mellem Kap Wijkander og Kap Graah, som er den E-lige pynt af Gunnar Andersson Land, der igen er en del af Ymer Ø. Fjorden strækker sig 35 M mod WNW ind i Ymer Ø og når på nær 5 M til Blomsterbugten.

7.2.1.7.1 Kendelige punkter

W for det lave Kap Graah og Kap Wijkander hæver landet sig på begge sider af fjorden til store højder med flere tværdale. Således findes på N-siden den tidligere nævnte Zoologdalen. I W-lig fortsættelse af fjorden findes Noa Dal, der går ud til Blomsterbugten ved Ymer Ø W-side.

7.2.1.7.2 Dybdeforhold

Omkring og imellem Vinterøer grunder farvandet ret hurtigt op. Der findes dog sejlbare løb mellem Kap Graah og den W-ligste ø af Vinterøer, hvor dybden er mellem 20 og 40 m. Mellem den W-ligste ø af Vinterøer og de to små E-lige Vinterøer er dybden 40 m, og mellem

sidstnævnte øer og Kap Wijkander er dybden 65 m. Imellem de to E-lige Vinterøer findes et rev. Inden for Vinterøer er dybden i fjorden stor indtil hen imod dennes inderste del, hvor farvandets bredde også aftager stærkt.

7.2.1.7.3 Sejladsanvisning

I indløbet til fjorden kan der enten holdes midtfarvands gennem løbene mellem Kap Graah og den W-lige af Vinterøer, eller mellem den W-lige af Vinterøer og de to små E-lige øer, eller mellem de E-lige øer og Kap Wijkander. Man bør ikke forsøge at gå imellem de to små E-lige Vinterøer.

I selve fjorden holdes midtfarvands og vel klar af elvudløbene indtil ankerpladsen, se afsnit 7.3.

7.2.2 Kangerluk Kong Oscar området. Kort 2701, 2730 og 2750

7.2.2.1.1 Kangerluk Kong Oscar 72°07'N 022°50'W

7.2.2.1.1.1 Kendelige punkter

Kangerluk Kong Oscar, der er en fortsættelse af Davy Sund, har en længde på 80 M, og forløber i retning NW-SE fra munden til ud for Holm Bugt og derefter i retning NNW-SSE til Botanikerbugt ved Sofia Sund W-lige munding. Kangerluk Kong Oscar N-side dannes af Traill Ø SW-side, hvor Purpurfjeld, 1021 m, Forchhammer Bjerg, 1352 m, og Svinhufvud Bjerger, 1378 m, falder stejlt ned mod en smal forstrand. Fjeldrækken afbrydes af Drømmebugten og længere mod NW af Holm Bugt. N-over dannes fjordens E-side af de 1100-1700 m høje og stejle fjelde i Kongeborgen, og derefter af Vega Sund W-lige munding og Svedenborg Bjerg. Fjeldene på SW-siden af Kangerluk Kong Oscar er mere forrevne end på NE-siden. Fra Kap Biot strækker et højt fjeldparti sig mod NW og afbrydes af Kempe Fjord. Derefter fortsætter det i Pictet Bjerger, der er stejle ved Antarctic Havn, men falder jævnt af mod Mesters Vig. Flere steder gennembydes fjeldene af mægtige dalstrøg, der forløber dybt ind i Scoresby Land, og SW for Åkerblom Ø strækker Segelsällskapet Fjord sig mod SW. På kyststrækningen NW for Immikkeerterajii (Menander Øer) ligger de 1700 m høje Syltoppene, der dog flader meget ud ned mod stranden. Stranden og landet ved pynten giver ikke godt radarekko.

Kangerluk Kong Oscar S-lige og W-lige kyst

Kempe Fjord 72°01'N 023°10'W er en god ankerplads, se afsnit 7.3.

Mesters Vig 72°10'N 023°40'W er en lille bugt på S-siden af Kangerluk Kong Oscar. Den forløber 4 M mod SW mellem jævnt stigende fjelde og ender i en 4,3 M lang dal, som kun stiger lidt. Der kan ankres i bugtens munding, men længere inde er vanddybden relativt lille, især i bugtens SE-lige del, hvor selv motorbåde må forblive mindst 25 m fra kysten. Mesters Vig må ikke forveksles med Nyhavn, der undertiden kaldes Mestersvig. Det var fra Nyhavn, der i sin tid udskibedes blymalm, og her ligger også flyvepladsen. Havnen besejles hvert år, se under Nyhavn. Mesters Vig er ikke tilstrækkelig opmålt, hvorfor der bør udvises den allerstørste forsigtighed, se også afsnit 7.3.

Archer Øer er to små øer, der ligger N for munden af Mesters Vig. Løbet inden om øerne er ret lægt, 4 m, og bør kun benyttes af motorbåde, se afsnit 7.3.

Ran Øer ligger 6 M NW for Archer Øer, og der står en båke på den største af øerne.

Nyhavn ligger S for Ran Øer, se afsnit 7.3.

Immikkeerterajii (Menander Øer) er en ørække, der strækker sig 3 M mod NNW fra en lille fremspringende halvø, der ligger 6 M WNW for Ran Øer. Fastlandet W for øerne er højt, og her ligger Syltoppene, mellem hvis fremstikkende toppe talrige gletschere skyder sig ned gennem fjeldkløfterne. Den højeste top i Syltoppene når en højde af 1850 m. Der findes en ankerplads i den inderste SE-lige del af bugten, se afsnit 7.3.

En pynt 72°25'N 024°38'W ligger 6 M NW for den NW-ligste af Immikkeerterajii (Menander Øer). Der ligger nogle små øer tæt N og SE for denne pynt, og der findes også skær ret tæt under kysten.

Kap Lagerberg 72°31'N 024°40'W er den SE-lige pynt af Lyell Land.

Hammar Ø er en 62 m høj ø, der ligger tæt under kysten 1 M N for Kap Lagerberg.

Kap Dufva 72°40'N 024°42'W ligger 9 M N for Kap Lagerberg.

Ella Ø ligger på W-siden af den inderste del af Kangerluk Kong Oscar. Øen har sin største højde på den side, der vender mod Narhvalsund og skrånere herfra jævnt mod E og NE. Hele den SW-lige kyst af øen mellem Kap Harry og Bastionen, 9 M NW for Kap Harry, består af stejle klipper, der når en højde på 1047 m. Ved Bastionen når landet en højde på 1367 m. Midt imellem Kap Harry og øens NE-pynt, Kap Elisabeth, der har et gulligt udseende, har den lave kyst en indskæring, der hedder Lemmingbugt. Den NW-lige kyst af øen er 10 M lang, og den er stejl på den SW-lige del, men aftager i højden mod Kap Elisabeth.

Midt på denne kyst ligger, E for Kap Oswald, Solitærbugt, se afsnit 7.3.

Maria Ø 72°57'N 025°54'W ligger i munden af Kempe Fjord. Den består af to i E-W-lig retning liggende fjeldrækker med en dal imellem. Den S-lige række er 270 m og den nordlige 100 m høj, Øen har en grålig farve. Mod E findes mellem to pynter en god ankerplads, se afsnit 7.3.

Kangerluk Kong Oscar N-lige og E-lige kyst

Drømmebugten 72°10'N 22°41'W er en lille vig i SW-siden af Traill Ø. Den forløber 3,5 M ind i landet mellem 800 m høje fjelde, der yder god beskyttelse mod alle vinde undtagen fra SW. Der er en ankerplads i bugtens inderste del, se afsnit 7.3.

Holm Bugt 72°30'N 024°05'W ligger på SW-siden af Traill Ø, 40 M NW for Kap Simpson. Der kan ankres i den inderste del af bugten lige N for Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer) 0,8 M fra land i 40 m vand med god holdebund, se afsnit 7.3.

Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer) er en gruppe små øer, der ligger ved den lave tange, som danner SW-siden af Holm Bugt. En større elv fra et dalstrøg, der først i NE-lig senere omtrent E-lig retning bugter sig næsten ubrudt tværs over Traill Ø til Mountnorris Fjord og Vega Sund, udmunder på begge sider af pynten ved Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer). Ved pyntens S-side findes ud for udløbet en stor sand- og leraflejring, der falder tørt ved lavvande.

Palisaderne er den lave tange ved NW-siden af Holm Bugt. Hawley Ø er den lille ø, der ligger 1,25 M SW for en lille ø tæt ved S-siden af Palisaderne. N for Palisaderne hæver kystlandet sig atter til stor højde.

Kongeborgen er de 1100-1700 m høje, stejle fjelde, der ligger på W-siden af Traill Ø. Svedenborg Bjerg er det 1730 m høje bjerg, der ligger på W-siden af Geographical Society Ø ud mod Kangerluk Kong Oscar. Fjeldet har en bemærkelsesværdig rustød farve, især når det ses i sollys sent om eftermiddagen.

7.2.2.1.1.2 Dybdeforhold

Kort 2701 giver ret gode oplysninger om dybderne, men de dybdeoplysninger, der forefindes, kan ikke karakteriseres som egentlig opmåling, idet kravene hertil ikke har kunnet opfyldes. Fornøden forsigtighed må fortsat iagttages, og det må erindres, at af de lodskud, der er afsat i kortet, er enkelte lodskud udvalgt blandt mange, der ofte afviger væsentlig herfra, og at lodskuddet dækker et betydeligt areal, samt at farvandsundersøgelsen er baseret på enkelte lodskudslinjer og ikke på normal opmåling.

Efter de foreliggende lodskud er dybderne midtfarvands i den største del af Davy Sund og Kangerluk Kong Oscar store, om end noget springende. Kun i områdets N-ligste del mellem Maria Ø, Ruth Ø og Geographical Society Ø synes dybden at aftage til 200 m. Denne dybde findes E for et flak, der skyder sig ud fra Maria Ø til E for farvandets midte, men selv her ser det ud til, at der i nærheden af Geographical Society Ø findes en dybere, smal rende.

I Davy Sund N for Kap Tyrell på Canning Land er der ved indløbet til Nathorst Fjord angivet nogle skær, og området bør betragtes som urent i en afstand af indtil 3,5 M fra Kap Tyrell. Ud for Kap Biot findes 200 m kurven omtrent 3 M fra forbjerget, men den synes ikke at gå ret langt ind i Fleming Fjord.

Ud for Antarctic Havn findes 200 m kurven tæt uden for havnens munding, og ud for Mesters Vig er den fundet omtrent 3 M fra land, og et lodskud på 165 m er taget 3 M E for den E-ligste af Archer Øer. I nærheden af farvandets midte findes 3 M E for Åkerblom Ø et lodskud på 86 m. I munden af Segelsällskapet Fjord er dybderne de fleste steder mindre end 200 m. Ved Åkerblom Ø er der ved øens E-side et rev med skær. Revet strækker sig omtrent 1 M ud i retning 101°.

Ud for Holm Bugt findes 200 m kurven 5,5 M fra bugtens inderste del og 1 M fra Hawley Ø. Der rapporteres at være en grund med 18 m vand 1,5 M NNW for Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer), og der er muligvis skær omkring dette sted. Ved Kap Dufva ligger der et par skær, men 1 M fra pynten er dybden over 200 m. 2 M SE for Kap Dufva er der en pulle med 92 m. I farvandet E for Maria Ø-Ruth Ø findes et større, muligvis urent flak. 200 m kurven fra Antarctic Sund S-side går hovedsagelig i SE-lig retning N om Ruth Ø mod Geographical Society Ø W-side, hvor den 1 M fra kysten synes at fortsætte i SW-lig retning mod Kap Elisabeth, Ella Ø NE-pynt. Omtrent 1 M E for Maria Ø NE-pynt er der et skær med 12 m og noget S-ligere, 0,5 M af øen, et skær med 6 m.

Da Kangerluk Kong Oscar er meget dyb, indtil 650 m, kan der de fleste steder sejles indtil 1 M fra kysten. Der må dog iagttages forsigtighed ved passage af Holm Bugt og munden af Segelsällskapet Fjord, da der ved de der liggende øgrupper findes skær. Ud for dale og elvlejer skal der altid udvises stor forsigtighed, da aflejringerne ofte står stejlt, og det kan derfor ikke altid påregnes, at ekkoloddet adviserer tilstrækkelig tidlig.

Besejlingsperioden strækker sig fra 15. juli til 6. september.

7.2.2.1.1.3 Is

Fjorden er tilfrosset en stor del af året, men isen smelter først i den inderste del af fjordkomplekset, og i besejlingstiden kan der godt være åbent vand i Kangerluk Kong Oscar ved Nyhavn, selv om Davy Sund er fyldt med vinteris. Det kan da eventuelt ved flyrekognoscering undersøges, hvor der er størst mulighed for passage, idet der kan være tale om Vega Sund eller Sofia Sund gennem Foster Bugt.

7.2.2.2 Segelsällskapet Fjord 72°27'N 024°38'W med Alpefjord og Forsblad Fjord

7.2.2.2.1 Kendelige punkter

Over munden af Segelsällskapet Fjord ligger den tidligere nævnte række af småøer: Karlens Ø, Jägmästarens Ø og Åkerblom Ø, 60 m, med mellem- og omliggende holme og skær. N-siden af fjorden dannes af det over 1800 m høje Berzelius Bjerg, der stråler i mange farver. W for dette fjeld findes ved den ydre del af Forsblad Fjord den dybe Polhem Dal, der i omtrent N-lig retning går tværs over Lyell Land til Narhvalsund.

Fjeldene på fjordens S-side er spidstoppede, og her findes flere større bræer, der dog ikke helt når ned til vandet.

Kap Mæchel er en lavt udløbende pynt mellem Alpefjord og Forsblad Fjord W for den flade Arwidsson Ø. På S-siden af Kap Mæchel er opført en stationshytte.

7.2.2.2.2 Dybdeforhold

I hovedindsejlingen til Segelsällskapet Fjord, mellem Åkerblom Ø og Kap Lagerberg, er den mindste målte dybde midtfarvands 55 m. I løbene mellem Karlens Ø og Jägmästarens Ø samt mellem Jägmästarens Ø og den 0,5 M NE for denne liggende holm angiver lodskud henholdsvis 70 m og 112 m vand, men farvandet her er ikke særlig godt undersøgt. Fangstfolk, der har befaret disse egne mener at have truffet en grund, der ikke er angivet i kortet. Imellem Åkerblom Ø og nævnte holm, NE for Jägmästarens Ø, samt E for holmen og SW for Åkerblom Ø er farvandet urent med undervandsskær.

Gennem hovedløbet, N om alle øerne i fjordmunden, og videre midtfarvands gennem Segelsällskapet Fjord samt midtfarvands gennem Alpefjord findes en enkelt lodskudlinje, hvoraf fremgår, at dybden i den indre del af Segelsällskapet Fjord er stor, at grunden fra Arwidsson Ø strækker sig noget E over, samt at største dybde i Alpefjord er 200 m.

7.2.2.2.3 Sejladsanvisning

Hovedløbet til Segelsällskapet Fjord går altså N om Åkerblom Ø, men hvis forholdene gør det nødvendigt, kan løbene N og S om Jägmästarens Ø forsøges, men der må her navigeres med stor forsigtighed. Der kan ankres ved NE-siden og ved W-siden af Åkerblom Ø. Man skal tage sig i agt for revet ved øens SW- og SE-side, se afsnit 7.3.

7.2.2.3 Alpefjord 72°23'N 025°11'W

Fjorden er en arm af Segelsällskapet Fjord og strækker sig 15 M mod SSW. Fjorden er omgivet af høje, stejle fjelde med forskellige tværdale og kløfter med bræer. I den inderste del af Alpefjord udmunder de sammenløbende og produktive Gullygletscher og Sefstrøm Gletscher.

Omkring Murchison Bjerge, som ligger på Scoresby Land og når en højde på 2036 m, fylder gletschere dalene.

Kap Mæchel, der er den NE-lige pynt af Nathorst Land, ligger mellem Alpefjord og Forsblad Fjord. W og S for pynten stiger landet til højder omkring 2035 m.

7.2.2.3.1 Dybdeforhold

Største dybde i Alpefjord er 200 m og findes midtfarvands mellem fjordens munding og dens inderste del, hvorefter dybden aftager S efter. 0,5 M N for Gullygletscher er der 49 m vand.

Ud for et elvdelta ved fjordens W-side. 1,5 M N for Gullygletscher, skyder landgrunden sig 0,5 M ud i fjorden.

Ankerpladser, se afsnit 7.3.

7.2.2.4 Forsblad Fjord 72°25'N 025°12'W

Fjorden er den anden arm, der strækker sig 20 M mod W fra Kap Mæchel og grænser mod N til Lyell Land. Fjorden er omgivet af høje, stejle fjelde med tværdale og kløfter med bræer.

7.2.2.4.1 Dybdeforhold

I Forsblad Fjord er dybden ukendt, men der antages at være flere skær. Det siges, at småøer og skær findes i fjordens inderste del, og at denne inderste del vist nok kun kan nås med båd. Der foreligger ikke oplysninger om, at noget skib har været W for den lille, W-ligste, odde på fjordens N-side.

7.2.2.5 Narhvalsund 72°44'N 024°50'W

7.2.2.5.1 Kendelige punkter

N-siden af Narhvalsund, Ella Ø SW-lige kyst, består af en 10 M lang, næsten lodret, rødlig klippevæg, der nogle steder når mere end 1000 m højde. Ved Ella Ø W-pynt afsluttes klippevæggen af det 1367 m høje fjeld Bastionen. På sundets S-side skyder en del mindre lokalbræer sig ned gennem fjeldkløfterne. Omtrent midt for S-kysten går den dybe Polhem Dal S over gennem Lyell Land.

7.2.2.5.2 Dybdeforhold

I Narhvalsund SE-lige og NW-lige del er dybderne midtfarvands tilsyneladende store og jævne. I nærheden af den på sundets S-side, omtrent midtvejs mellem Polhem Dal og Kap Alfred, udskydende landtunge ved fjeldet Rytterknægten, viser lodskuddene dog noget mindre vand end både SE og NW herfor. Godt 1 M E for nævnte pynt findes således den mindste målte dybde midtfarvands i sundet, 144 m.

7.2.2.5.3 Sejladsanvisning

Under sejlads i Narhvalsund bør man muligvis undgå at komme nær til pynten ved Rytterknægten ved sundets S-side.

Ankerplads, se afsnit 7.3.

7.2.2.6 Kempe Fjord 72°56'N 025°00'W

7.2.2.6.1 Kendelige punkter

Ud for munden af Kempe Fjord ligger Maria Ø og Ruth Ø. Ved Maria Ø NW-pynt findes en lille holm.

På Ella Ø NW-side skyder det lave Kap Oswald sig 0,7 M ud i N-lig retning. Ved E-siden af Kap Oswald er der en bugt, Solitærbugt, inden for hvilken Ella Ø Station ligger.

Ved Kap Oswald strækker et rev sig 200 m ud.

W for Narhvalsund fortsætter Kempe Fjord i SW-lig retning mellem høje fjelde, af hvilke særlig det 2117 m høje, isdækkede fjeld Snehætten på fjordens S-side, tæt E for Rhedin Fjord, er særlig fremtrædende. På fjordens N-side findes et dybere NW-gående dalstrøg, Murgangsdalen. En stationshytte er anlagt ved Kap Hedlund, E for indsejlingen til Rhedin Fjord. Her deler Kempe Fjord sig i tre grene, der nævnt S fra hedder Rhedin Fjord, Röhss Fjord og Dickson Fjord.

7.2.2.6.2 Dybdeforhold

I N-lige indløb til Kempe Fjord, W om Ruth Ø og Maria Ø, er dybderne meget ujævne og varierer midtfarvands imellem 40 m og 200 m. Ved Maria Ø SW- og S-side findes der uden for kysten nogle undervandsskær.

Imellem Maria Ø og Ella Ø findes de største dybder og sandsynligvis det reneste farvand i løbets S-lige halvdel.

N for Kap Oswald findes det tidligere nævnte rev med skær, der strækker sig 200 m ud fra pynten. På revet findes 2 skær, der er synlige ved lavvande. W for Kap Alfred viser de eksisterende lodskudlinjer meget dybt vand i Kempe Fjord.

7.2.2.6.3 Sejladsanvisning

Under indsejling N fra til Kempe Fjord holdes midtfarvands mellem Ruth Ø og Suess Land E-side. Efter passage af Maria Ø holdes nærmest Suess Land.

Under indsejling E fra, S om Maria Ø, holdes nærmest til Ella Ø, dog ikke nærmere end 0,5 M af Kap Elisabeth.

Ankerplads i Solitærbugt ud for stationen. Se DGHL.

7.2.2.7 Rhedin Fjord 72°44'N 026°16'W

7.2.2.7.1 Kendelige punkter

De høje fjeldsider langs fjorden brydes af enkelte dale med bræer fra indlandet. Dalen, der fortsætter i fjordens retning, opfyldes af den brede, men ikke produktive Wahlenberg Gletscher, der fra fjorden ses lige S for en imponerende, brat fjeldvæg. 4 M SE for Kap Hedlund ligger Snehætten som er 2117 m høj og ligner en snehætte.

7.2.2.7.2 Dybdeforhold

Dybden i Rhedin Fjord er tilsyneladende meget stor i fjordens N-lige halvdel og ret stærkt aftagende i dens inderste del hen imod Wahlenberg Gletscher.

Ankerplads se afsnit 7.3.

7.2.2.8 Röhss Fjord 72°45'N 026°20'W

7.2.2.1 Kendelige punkter

Fjorden skyder sig i WSW-lig retning og mellem høje fjelde 15 M ind i Gletscherland. Omtrent midtvejs inde i fjorden findes ved S-siden et større elvdelta, der som en pynt går ud i farvandet og benævnes Strømnæs. I forbindelse med en lige over for på N-kysten udgående pynt dannes her en snævring, kaldet "Strømmen". Ved Strømnæs ligger en stationshytte. Inderst ender fjorden i en dal, der hedder Skræntdal.

7.2.2.2 Dybdeforhold

Der foreligger ingen direkte dybdemålinger i fjorden, men skibe har ankret lige E for Strømnæs. Selve snævringen ved Strømnæs er ikke farbar for skibe, men dog for både, undtagen når strømmen her løber stærkest. Inden for snævringen antages fjorden at være dyb, men hen imod fjordens inderste ende grunder farvandet op til store mudderbanker.

7.2.2.9 Dickson Fjord 72°46'N 026°20'W

7.2.2.9.1 Kendelige punkter

Fjorden bugter sig i WNW-lig retning langs S-siden af Suess Land mellem høje og stejle fjelde med mange kløfter med bræer. I fjordens inderste ende udskydes den store, noget produktive Hisinger Gletscher. Landet S for fjorden hedder Gletscherland, og det højeste punkt er her Lugano Bjerg, som er 2200 m højt og ligger 2 M S for fjordens inderste del. En 100 m lang holm siges at ligge i fjordens munding og nærmest fjordens S-side. Holmen er imidlertid ikke vist i noget kort, og dens eksistens må indtil videre betragtes som tvivlsom.

7.2.2.9.2 Dybdeforhold

Dybderne er ukendte i Dickson Fjord. Skibe, som har forsøgt at ankre i fjorden, har fundet stærkt afgående grund langs begge fjordsider.

7.2.3 Kangerluk Kejser Franz Joseph området

7.2.3.1 Kangerluk Kejser Franz Joseph 73°13'N 022°45'W, kort 2701, 2730 og 2750

Fjordens munding ligger mellem Kap Graah på Gunnar Andersson Land og Kap Franklin på den SE-lige pynt af Gauss Halvø. Fjorden har en længde på 100 M og strækker sig først i WNW-lig retning mellem N-kysten af Ymer Ø og S-kysten af Gauss Halvø, og derefter mod SW. Ved Kap Ovibos, den SE-lige pynt af Strindberg Land, deler fjorden sig i Nordfjord og Geologfjord.

Kangerluk Kejser Franz Joseph har i sin E-lige del en bredde af 7 M, mens den ved Nordfjord munding når en bredde af 11 M. Fra Kap Weber, det SW-lige indgangspunkt til Geologfjord, fortsætter Kangerluk Kejser Franz Joseph i WSW-lig retning på en strækning af 10 M og drejer derefter mod SSW til Kap Mohn.

Ved Kap Mohn forbinder Antarctic Sund Kangerluk Kejser Franz Joseph med Kangerluk

Kong Oscar, og Kangerluk Kejser Franz Joseph fortsætter herfra 10 M i W-lig retning til Isfjord, der forløber i WNW-lig retning, medens hovedfjorden fortsætter mod S og W på en strækning af 25 M mellem Frænkel Land og Suess Land til foden af Nordenskiöld Gletscher. 7 M fra hovedfjordens inderste del forløber Kjerulf Fjord mod S. Lave bjerge skrånere på begge sider af den E-lige del af Kangerluk Kejser Franz Joesph ned til havoverfladen.

7.2.3.1.1 Kendelige punkter

Kangerluk Kejser Franz Joseph ydre del omsluttet hovedsageligt af høje og stejle fjeldkyster. En undtagelse herfra danner Ymer Ø N-side fra Kap Graah til S for Geologfjord, hvor fjeldsiderne er mere jævnt skrånende. Fra kysterne skærer forskellige dalstrøg sig ind i landet. De kendeligste af disse er Margrethedal, 9 M WNW for Kap Franklin, og Paralleldal på Gauss Halvø, Grejsdalen på Andrée Land, mellem Geologfjord og Eleonore Bugt, samt Zoologdalen, der i N-S-lig retning går tværs over Gunnar Andersson Land. Ved indløbet til Dusén Fjord ligger mellem Kap Wijkander og Kap Graah de lave Vinterøer. Kap Graah ender mod E i en lav pynt.

Den S-lige del af Strindberg Land, imellem Nordfjord og Geologfjord, er ret jævnt affaldende. Den SE-lige pynt benævnes Kap Ovibos, medens den lavere S-pynt kaldes Damesten. Kap Weber 73°31'N 024°40'W E-pynten af Andrée Land, er et 1230 m højt, stejlt forbjerg, hvis sider rejser sig lige op af vandet undtagen på pyntens NE-side, hvor der findes en smal forstrand, hvor man kan lande med båd.

Teufelsschloss ligger 15 M WSW for Kap Weber og er et 1520 m højt og bredt fjeld, der som en landtunge skyder sig ud fra Andrée Land og hæver sig lodret op af vandet. Tværs over fjeldsiderne findes regelmæssige striber af rødgyldne, sorte og lysere farvede bjergarter. Tårnlignende tinder og fremspring på kanterne af fjeldet får dette til at ligne ruinerne af et slot. Teufelsschloss har, set E fra, en kuppelformet overside, og set fra den N-lige indgang til Antarctic Sund har fjeldet en ret bred, mod SW udløbende underdel.

Længere inde er Kangerluk Kejser Franz Joseph overalt omgivet af høje og i overvejende grad stejle fjelde.

Hvidevæggen, SW for Teufelsschloss, er en hvid, bred fjeldgang.

Junctiondal, NNW for Kap Mohn, skærer sig i NNW-lig retning ind i Andrée Land. På fjeldkanten E for dalen findes i forholdsvis ringe højde over havoverfladen 2 iøjnefaldende, lodrette stenstøtter, der ses særlig tydeligt SSW og NNE fra.

Kap Lapparent 73°14'N 026°10'W på S-siden af Andrée Land og ved E-siden af indløbet til Isfjord, hæver sig stejlt til en højde af 1475 m. Fjeldet har en brunlig farve på S-siden.

Frænkel Land er en halvø, der mod N grænser til Isfjord og mod S til Kangerluk Kejser Franz Joseph på en strækning af 25 M.

Ättestupan, der ligger på Frænkel Land ved N-siden af den inderste del af Kangerluk Kejser Franz Joseph, hvor denne drejer mod WNW, er en imponerende 6-7 M lang fjeldvæg, der hæver sig næsten lodret op til 1830 m højde. W for Ättestupan findes et vandfald på mere end 1500 m højde.

16 M W for inderste del af Kangerluk Kejser Franz Joseph findes det 2940 m høje isklædte, pyramideformede Petermann Bjerg tæt N for Nordenskiöld Gletscher. 5 M ENE for Petermann Bjerg ligger den 2372 m høje Nathorst Tinde og imellem de to fjelde, 2 M WSW for Nathorst Tinde, findes Lille Petermann, 2400 m.

Ridderborgen, ved W-siden af indløbet til Kjerulf Fjord, er et 1885 m højt, stejlt fjeld med en ejendommelig, firkantet top, der ligner en borgruin.

Payer Tinde, på Suess Land N-lige del og S for indløbet til Isfjord, er et 2320 m højt fjeld med en pyramideformet, snedækket top. Fjeldet kan ses på lang afstand.

Kap Payer $73^{\circ}12'N$ $026^{\circ}27'W$ skyder sig ud i fjorden NNW for Payer Tinde og er højt, stejlt og isskuret.

Kap Mohn $73^{\circ}12'N$ $025^{\circ}45'W$, Ymer Ø W-pynt, har en grå-gul farve, og pynten skyder sig ud i et affaldende, ret bredt forland.

Blomsterbugten er en åben bugt på Ymer Ø W-side. Bugten skærer sig ind mod den dybe Noa Dal, W for Dusén Fjords inderste del. Ved bugten er opført en hytte, se afsnit 7.3.

Kap Petersen $73^{\circ}24'N$ $025^{\circ}19'W$ er et lavt, isskuret forbjerg. S for kapet findes to vandfald og bag disse hæver et 1030 m højt, let kendetligt, rødligt fjeld sig. Dette fjeld har en skrå stribe af lysere bjergarter.

7.2.3.1.2 Dybdeforhold

Dybderne i Kangerluk Kejser Franz Joseph ydre del er gennemgående meget store og jævne. Til trods for de relativt mange lodskud kan 200 m kurven langs kysterne kun følges nogenlunde i fjordens E-ligste del samt i farvandet SE og S for Kap Ovibos og Damesten. Fra 1 M S for Kap Franklin nærmer 200 m kurven sig først kysten et par M W for forbjerget, for derefter atter at fjerne sig noget fra denne, indtil den ud for Margrethedal findes godt 2 M af land, hvorefter den W for dalen drejer N over.

Ved fjordmundingens S-side går 200 m kurven, der findes godt 1,5 M NE for Broch Øer, i fjordens hovedretning, og den passerer Kap Wijkander, Vinterøer og Kap Graah i 1,5 M afstand. W herfor er den kun konstateret 1 M N for Zoologdalen.

SE og E for Kap Ovibos og Damesten findes 200 m kurven indtil 4 M af Strindberg Land og træffes atter 2 M SE for Kap Weber. Tæt inden for 200 m kurven aftager dybden SE og S for Strindberg Land hurtigt til mindre end 50 m, og 3 M SE for Damesten er der måske grundt vand.

5 M i retning 011° fra Zoologdalen og omtrent midt i fjordens bredning, S for Nordfjord, findes et lodskud på 49 m. I dette område findes muligvis en større grund, da mange isfjælde strander her.

7.2.3.2 Nordfjord $73^{\circ}34'N$ $024^{\circ}10'W$

Fjordens munding ligger 40 M inden for Kap Franklin mellem den W-lige kyst af Gauss Halvø og S-pynten af Strindberg Land. Nordfjord, der strækker sig 15 M mod N til Waltershausen Gletscher, har en bredde på 7 M.

I den inderste del af fjorden skyder den 6 M brede, men kun lidt producerende Waltershausen Gletscher sig S-over. Ved fjordens W-side skærer den dybe Brogetdal sig ind i Strindberg Land, N for det 1231 m høje Gunvor Bjerg. Ved fjordens E-side, 5 M S for Waltershausen Gletscher, findes N for det stejle Kap Kolthoff på Gauss Halvø, indsejlingen til Moskusoksefjord.

7.2.3.2.1 Dybdeforhold

Dybden er overalt i fjorden relativ stor, og der er rent tæt ind til kysterne. De store dybder

fra Kangerluk Kejser Franz Joseph fortsætter ind i fjorden, E og NE om 200 m kurven ved Kap Ovibos, samt videre ind i Moskusoksefjord. Ved Nordfjord W-side findes 200 m kurven 1 M ud for Gunvor Bjerg og går herfra i omtrent NE-lig retning mod N-siden af indløbet til Moskusoksefjord. N for denne kurve aftager dybden mod Waltershausen Gletscher. 0,5 M fra bræranden er dybden 100 m.

7.2.3.2.2 Is

Isen i fjorden bryder normalt op i slutningen af juli, og der opstår da en stadig strøm af isfjelde fra Waltershausen Gletscher, som er en af NE-Grønlands største bræer. I Nordfjord holder isen sig som regel midtfarvands og driver med en fart af 1 kn.

7.2.3.2.3 Sejladsanvisninger

Under sejlads i det omhandlede farvandsafsnit skal man holde sig i en passende afstand fra kysterne, ikke komme elvudløbene for nær, tage sig i agt for det rapporterede, grunde område 3 M SE for Damesten og endvidere være opmærksom på muligheden af lægere vand end de 49 m, der er angivet i kortet i retning 011° fra Zoologdalen.

7.2.3.3 Moskusoksefjord 73°45'N 024°00'W

Fjorden strækker sig 35 M mod E, SE og NE mellem Gauss Halvø og Hudson Land og har en bredde på 2 M. På begge sider er fjorden omgivet af høje, stejle fjelde, der når højder på indtil 1310 m. I sin inderste del bliver fjorden smallere og fjeldene lavere og går over i en landstrimmel, 5 M bred, som adskiller den inderste del af fjorden fra Loch Fyne. På S-siden af fjorden findes ret vekslende terræn.

Høje, takkede fjeldrækker med trange dalstrøg træder helt ud mod kysten på en strækning ind over fra Kap Kolthoff, på en længere strækning omtrent halvvejs inde i fjorden og ligeledes der, hvor fjorden svinger mod NE. Ellers har S-kysten til dels ganske bredt underland, som med afrundede åsrygge, terrasser og græssletter stiger mod fjeldene.

I fjordmundingen ved fjordens N-side er Hudson Land stejlt, men længere inde i fjorden trækker fjeldene sig noget tilbage og giver plads for et bredt, skrånende terrasselands, ofte gennemfuret af kløfter med vandrige elve. Selve stranden er delvis stejle stenbrinker. Omkring fjordens inderste del findes et stort lavland, og herfra går mod NW en større dal, Ankerdalen, ind i Hudson Land, og i fjordens forlængelse går et bredt dalstrøg N om Ladderbjerg til Badlanddal N-ligste del. Fjordens inderste 2-3 M lange strækning er læg og kan ikke besejles.

7.2.3.3.1 Dybdeforhold

I Moskusoksefjord aftager dybden fra 350 m ved indløbet til 100 m midtfarvands 6 M fra fjordens inderste del. 5 M fra fjordens inderste del indsnævres farvandet stærkt, især fra fjordens N-side, af elvdeltaer, der kun efterlader en smal, kroget rende med dybere vand, igennem hvilken der kan gå en stærk strøm. Fjordens inderste del er tør ved lavvande.

7.2.3.4 Geologfjord 73°32'N 024°33'W

Fjorden er adskilt fra Nordfjord ved Strindberg Land og strækker sig 35 M i NNW-lig retning. Fjordens munding ligger mellem Damesten, den S-lige pynt af Strindberg Land, og Kap Weber.

Geologfjord kroger sig ind mellem fjelde med lag af stærkt farvede bjergarter. Fjeldene er adskilligt lavere end fjeldene omkring Kangerluk Kejser Franz Joseph, på W-siden er de høje og falder på lange strækninger brat af mod søen. Først inde ved Eremitdal, der kiler sig W over ind i Andrée Land, og ved den lige over for liggende odde, findes der et mere tilgængeligt underland. Ved fjordens W-side ligger, ved et fremspring 12-13 M fra Kap Weber, det kendelige, 588 m høje Elisabeth Bjerg.

Dalen i fjordens inderste del opfyldes af Nunatakglaciers, der er stejle, ujævn og meget spaltet, men den siges at være mindre virksom.

7.2.3.4.1 Dybdeforhold

Dybden er midtfarvands ikke under 100 m de første 4 M ind i fjorden, men i øvrigt er dybden midtfarvands stor overalt. Der er 100 m dybde midtfarvands i fjordmundingen og tæt S for Bjørneø, 3,5 M inden for indløbet til fjorden. 100 m fra Bjørneø opgives dybden pludseligt at aftage til 71 m. Længere N-over tiltager dybden midtfjords og er 700 m ud for Elisabeth Bjerg. Ankerplads, se afsnit 7.3.

7.2.3.5 Isfjord 73°14'N 026°18'W

Fjorden forløber hovedsageligt i WNW-lig retning på en strækning af 25 M ind mellem de høje og stejle kyster af Andrée Land og Frænkel Land til Louise Boyd Land. 7-8 M NW for Kap Lapparent ligger Renbugten på fjordens N-side.

Renbugten 73°20'N 026°30'W er en lille indskæring, i hvis inderste del, der findes et elvdelta ud for to jævnt skrånende dale, af hvilke den ene, Rendalen, går i NNW-lig retning, bugtens hovedretning, medens den anden fører mod NE og afsluttes af en bræ. I Isfjord inderste del findes de to meget produktive bræer, Gerard de Geer Gletscher og Jættegletscher, henholdsvis E og S for Kap Hendil på Louise Boyd Land. Begge bræer har kort, svagt skrånende fald fra indlandsisen, som tydeligt skimtes fra fjorden.

7.2.3.5.1 Dybdeforhold

Midtfarvands varierer dybden mellem 450 og 825 m.

7.2.3.5.2 Is

I Isfjord findes ofte så mange isfjelde, at det er vanskeligt at komme derind. Mange af de store isfjelde i Kangerluk Kejser Franz Joseph stammer fra bræerne i Isfjord. På deres vej ud i havet passerer de alle ud mod NE og derefter gennem Kangerluk Kejser Franz Joseph, idet de passerer tæt til den W-lige ende af Ymer Ø. Så godt som ingen isfjelde fra Isfjord går gennem Antarctic Sund.

7.2.3.5.3 Sejladsanvisning

Fjorden er blevet besejlet i tiden ultimo august til primo september, og passage mellem de høje isfjelde og kysten foregik uden vanskelighed. Under sejlads i afsnittet holder man sig midtfarvands.

På begge sider af Renbugten består landet af klipper, der rejser sig næsten lodret af havet til 915 m højde. I det inderste af bugten ud for deltaet har der været ankret med god holdebund 200 m fra land i 35 m vanddybde, se afsnit 7.3.

7.2.3.6 Kjerulf Fjord 73°08'N 027°20'W

Fjorden er den eneste fjordarm på S-siden af Kangerluk Kejser Franz Joseph, og den har sin munding lidt E for Nordenskiöld Gletscher. Ridderborgen er det W-lige indgangspunkt til Kjerulf Fjord og er et 1885 m højt fjeld. Det E-lige indgangspunkt ligger 2 M E-ligere og er en skråning på Suess Land. Fra munden strækker fjorden sig S efter på en strækning af 11 M. Både på E- og W-siden nær fjordens munding udmunder dalstrøg, hvor vegetationen til tider er ret frodig. Omkring fjordens inderste del findes leret og sumpet terræn. Herfra går et par stenede dale ind i landet.

7.2.3.6.1 Dybdeforhold

Dybderne i farvandsafsnittet er overalt meget store. Ankerpladser findes kun enkelte steder og tæt under kysten.

7.2.3.6.2 Is

Fjorden er ofte fyldt med isfjelde, og de inderste to tredjedele kan kun besejles med motorbåd på grund af de mange strandede isfjelde.

Ankerpladser, se afsnit 7.3.

7.2.3.7 Antarctic Sund 73°11'N 025°47'W

Fjorden forbinder Kangerluk Kejser Franz Joseph med Kangerluk Kong Oscar, og fra indløbet mellem Kap Mohn og kysten af Suess Land forløber det 20 M i ESE-lig retning.

7.2.3.7.1 Kendelige punkter

Sundet er hovedsageligt omgivet af høje fjelde, hvoraf det kendeligste er Skildvagten, 1046 m, på Suess Land. Fjeldet har en ejendommelig formet, noget E over hældende top. Fjeldets underdel, der er meget fremspringende E efter, er gul-gråligt. På N-siden er dennes fjeldlag stærkt bugtede, W over skrånere lagene hovedsageligt nedad. Fjeldets øverste del er stribet og mere rødlig. Skildvagten ses langt omkring. Kommende N fra (fra Kangerluk Kejser Franz Joseph indre del) ses fjeldet midt for indløbet til sundet.

På Antarctic Sund S-side findes S for Kap Mohn en større, ret frodig dal, Nanortalikdal, med en større elv. I dalen W for Skildvagten findes et ret stort elvdelta.

Pynterne NW, N og NE for Skildvagten er ret stejle, mens pynterne S for fjeldet er mere jævne samt grusede. W for N-enden af Ruth Ø ligger nær stranden en kendelig, større sten af tydelig, gulbrun farve.

På sundets N-side, på Ymer Ø, udgår et par M SE for Kap Mohn en lille pynt med en E herfor liggende lille bugt. Omtrent NNE for Skildvagten går en dyb dal, Margeries Dal, i NNE-lig retning ind i Ymer Ø mod Dusén Fjord. Kystfjeldene på begge sider af denne dal er meget stribede. W for dalen går striberne skråt nedad mod W, mens de SE for dalen går skråt nedad mod SE.

Karl Jakobsen Bugt 73°03'N 024°44'W ligger på S-siden af Ymer Ø. Fjeldsiderne W for denne bugt har ligeledes iøjnefaldende, brede striber af såvel røde, lyse samt mørkere farver. E for Karl Jakobsen Bugt findes den brede Juulut Dal, hvor der er rig vegetation.

7.2.3.7.2 Dybdeforhold

Midtfarvands er dybderne i Antarctic Sund store og ret jævne undtagen på strækningen fra ud for Skildvagten til 2 M SE herfor, hvor de største dybder findes nærmest sundets W-side. Under kysten af Ymer Ø findes to skær.

1) På 73°03,8'N 024°54'W findes et skær, over hvilket det i hårdt vejr bryder ved lavvande. Skæret ligger 0,5 M fra kysten af Ymer Ø. Der er dybt tæt til skærets SW-side, men det er muligt, at skæret (revet) på N-siden strækker sig helt til land.

2) Et andet skær, over hvilket dybden ikke er kendt, ligger omtrent 1,8 M NW for førstnævnte skær og 0,75 M fra kysten.

Imellem Ruth Ø og pynten med den kendelige, gulbrune sten, S for Skildvagten, er der en grund i farvandets E-lige del, da man her har set store isfjelde, der tilsyneladende stod på grund.

Ved sundet N-lige indløb tyder de foreliggende lodskud på, at landgrunden såvel ved Kap Mohn som ved Suess Land strækker sig noget ud fra kysten, idet 200 m kurven på begge sider findes omtrent 1 M ud fra land.

Ud for pynten, 2 M SE for Kap Mohn, strækker et fladt rev sig ud fra land.

7.2.3.7.3 Sejladsanvisning

Under passage af sundet holdes midtfarvands undtagen på strækningen ud for de to skær i sundets SE-lige del, hvor man holder sig nærmere Suess Land og går SW om skærene.

Ankerpladser, se afsnit 7.3.

7.3 Havne og ankerpladser

Nyhavn og Ella Ø ligger i dette område og besejles hvert år. I fjordkomplekset omkring Kangerluk Kong Oscar og Kangerluk Kejser Franz Joseph findes en del ankerpladser, som tidligere har været benyttet som nødhavne og rastepladser, men de er ikke alle tilstrækkelig opmålt, hvorfor de i givet fald må benyttes med forsigtighed. Der er ingen beboelse ved disse ankerpladser, af hvilke de vigtigste er som følger:

7.3.1 Fjordene i det ydre område mellem Kap Simpson og Kap Broer Ruys

7.3.1.1 Davy Sund

7.3.1.2 Mountnorris Fjord

7.3.1.3 Vega Sund

7.3.1.3.1 Malia Havn

7.3.1.3.2 Sverreborg

7.3.1.4 Cambridge Bugt

7.3.1.5 Foster Bugt

7.3.1.5.1 Mackenzie Bugt

7.3.1.5.2 Hold With Hope

7.3.1.5.3 Borgøen

7.3.1.5.4 Søstjernen

7.3.1.5.5 Laplace Øer

7.3.1.5.6 Bontekoe Ø

7.3.1.5.7 Kap Humboldt

7.3.1.6 Sofia Sund

7.3.1.6.1 Robertson Ø

7.3.1.6.2 N-siden af Sofia Sund

7.3.1.6.3 Ud for Juulut Dal

7.3.1.7 Dusén Fjord

7.3.1.7.1 Kap Wijkander

7.3.1.7.2 Vinterøer

7.3.1.7.3 Indre del af Dusén Fjord

7.3.2 Fjordene i Kangerluk Kong Oscar området

7.3.2.1 Kangerluk Kong Oscar	7.3.2.2.2 Arwidsson Ø
7.3.2.1.1 Nyhavn	7.3.2.2.3 Alpefjord
7.3.2.1.2 Antarctic Havn	7.3.2.2.4 Forsblad Fjord
7.3.2.1.3 Drømmebugten	7.3.2.3 Narhvalsund
7.3.2.1.4 Mesters Vig	7.3.2.4 Kempe Fjord
7.3.2.1.5 Noret	7.3.2.4.1 Solitærbugt (Ella Ø)
7.3.2.1.6 Immikkeerterajii (Menander Øer)	7.3.2.4.2 Maria Ø (E-side og NW-side)
7.3.2.1.7 Holm Bugt	7.3.2.4.3 Rhedin Fjord
7.3.2.2 Segelsällskapet Fjord	7.3.2.4.4 Röhss Fjord
7.3.2.2.1 Åkerblom Ø	7.3.2.4.5 Dickson Fjord

7.3.3 Kangerluk Kejser Franz Joseph området

7.3.3.1 Kangerluk Kejser Franz Joseph	7.3.3.3 Moskusoksefjord
7.3.3.1.1 Margrethedal	7.3.3.3.1 Ydre del af fjorden
7.3.3.1.2 Vinterøer	7.3.3.3.2 Indre del af fjorden
7.3.3.1.3 Kap Graah	7.3.3.4 Geologfjord
7.3.3.1.4 Kap Weber	7.3.3.5 Isfjord
7.3.3.1.5 Eleonore Bugt	7.3.3.5.1 Renbugten
7.3.3.1.6 Blomsterbugten	7.3.3.6 Kjerulf Fjord
7.3.3.2 Nordfjord	7.3.3.6.1 Fjordmundingen
7.3.3.2.1 Brogetdal	7.3.3.7 Antarctic Sund

7.3.1 Det ydre område mellem Kap Simpson og Kap Broer Ruys

7.3.1.1 Davy Sund

Se under Kangerluk Kong Oscar.

7.3.1.2 Mountnorris Fjord

Der kan ankres i den NW-lige del af fjorden ud for det store elvleje. Dybden er her 25 m.

7.3.1.3 Vega Sund

7.3.1.3.1 Malia Havn 72°42'N 022°36'W, kort 2701 og 2730

Der findes en godt beskyttet ankerplads i Malia Havn midt i bugten, hvor ankeret kan sættes i skæringspunktet for de to ankermærkelinjer. Under anduvning af havnen, med de N-lige båker overet i pejling 007°, må man passe på øerne og skærene ved W-siden af indløbet, der er ret smalt. Mindste dybde i båkelinjen er 7 m. På ankerpladsen er der 24 m vand med god holdebund, mudder og ler. Se fig. 7.6.

7.3.1.3.2 Sverreborg 72°50,3'N 022°57'W

Der har været ankret ved Sverreborg, og vanddybden var 46 m. Dybdeforholdene omkring ankerpladsen er jævne og ensartede. De lave højder på landet NW for ankerpladsen har en kendelig rødbrun farve. Det er sandsynligt, at der også kan findes ankerpladser langs kysten i sundets midterste del.

7.3.1.4 Cambridge Bugt

Der kendes ingen ankerpladser.

7.3.1.5 Foster Bugt

7.3.1.5.1 Mackenzie Bugt 73°29'N 021°32'W, kort 2701

7.3.1.5.1.1 Kendelige punkter

Kap Bennet er det SW-lige indgangspunkt, og selve bugten strækker sig 6 M mod NNW. I den inderste del af bugten ligger en nu nedlagt meteorologisk station, Myggbukta, fig. 7.7. Der er en del elvudløb i bugtens inderste del, og en af de største har sit udløb 2 M SW for stationen. Denne elv løber gennem den brede Badlanddal, som udgør en relativ let passage over land til Moskusoksefjord og Loch Fyne og i øvrigt danner en skarp adskillelse af landet på henholdsvis den E- og W-lige side.

E for stationen stiger landet til en højde af 208 m og 10 M NW for stationen ligger det let kendelige og fremtrædende Ladderbjerg, som udgør et let kendeligt punkt under anduvning af bugten fra SE. Terneholm er navnet på en lille ø, der ligger i Mackenzie Bugt. Dens beliggenhed er således, at tidevandet ikke bringer isen ind til øen, og den er rugeplads for tusinde af ternere.

7.3.1.5.1.2 Dybdeforhold

Dybderne i bugten varierer mellem 10 og 55 m, og på den W-lige side skal der holdes mindst 1 M af kysten.

2 M S for Terneholm og 1,25 M af kysten er der rapporteret et skær, over hvilket dybden dog ikke kendes.

7.3.1.5.1.3 Anduvning

Mackenzie Bugt anduves bedst fra en position 5-6 M E for Kap Broer Ruys, idet man herfra følger kysten i en afstand af 3 M for senere, forinden der holdes ind i bugten, at nærme sig kysten til 1 M.

7.3.1.5.1.4 Ankerplads

Der kan ankres i bugtens N-lige del i dybder mellem 20 og 30 m 0,5 M af land, men ankerpladsen benyttes sjældent, efter at stationen er nedlagt. Er der ingen is i farvandet, kan der ankres i 20 m vand 0,5 M SE for radiostationen og 500 m fra land. Findes der drivis i bugten eller uden for denne, bør der ankres længere ude i bugten.

7.3.1.5.1.5 Is

Issituationen i Mackenzie Bugt skifter ofte, og når drivisen sættes ind af vinden eller tidevandet, blokerer den ofte den inderste del af bugten. Med vindskifte eller udgående vande forsvinder drivisen hurtigt med undtagelse af de ud for elvlejet grundstødte isfjelde. Vinterisen bryder normalt op 20. juli, men det kan også ske noget tidligere eller noget senere. Nysisddannelse begynder igen i begyndelsen af oktober måned.

7.3.1.5.1.6 Vind og vejr

De fremherskende vinde er om vinteren fra N og om sommeren fra SE. Dage med storm er sjældne, og når de forekommer, er vinden af føhnagtig karakter. Der falder kun lidt nedbør og mest som sne.

7.3.1.5.1.7 Særlige bemærkninger

Myggbukta meteorologiske station blev nedlagt i 1940, og der er nu kun nogle træskure tilbage. Stationen lå for langt borte fra kysten til at give det generelle vejr for Østgrønland på denne breddegrad, idet de meteorologiske forhold varierer meget med de topografiske forhold og afstanden fra det åbne hav.

7.3.1.5.2 Hold With Hope landets S-side

Der kan ankres hvor som helst ud for kysten mellem Hold With Hope landets SE-pynt og Mackenzie Bugt. Bunden er stenet eller leret.

7.3.1.5.3 Borgøen 73°05'N 022°36'W, kort 2701

Øen er den største af Broch Øer, og der findes her en god ankerplads med flad, jævn lerbund i 15-20 m vand. Ankerpladsen er godt beskyttet mod alle vinde, og den antages at være så god, at den eventuelt kunne anvendes under en overvintring. Ved anduvning af ankerpladsen fra N må man passe på et skær, der ligger mellem Langåren og Borgøen. Skæret ligger 0,5 M NE for Langåren og er tørt ved lavvande. Der ligger også et skær 200 m SW for pynten ved ankerpladsens N-side. Den S-lige anduvning mellem Forposten og Langåren er derimod tilsyneladende ren. Der kan ankres i 20 m vand med god holdebund. Se fig. 7.8.

7.3.1.5.4 Søstjernen 73°01,5'N 022°19'W, kort 2701

I øens NW-lige bugt findes en ankerplads, hvor der er læ for alle vinde med undtagelse af NW-lige. Der kan ankres midt i bugten lidt inden for forbindelseslinjen mellem pynterne, hvor der er 15 m vand og god holdebund. Se fig. 7.9.

7.3.1.5.5 Laplace Øer 73°00'N 022°12'W

Der er passende dybder til ankring rundt om Laplace Øer, men farvandet er kun lidt kendt og udforsket. Man er stærkt udsat for is på dette sted og bør navigere med stor forsigtighed. Der kan ankres i 49 m vand ud for Laplacenæsset 73°00'N 022°30'W på følgende plads: Stationshytten i pejling 163° og kysten E for stationen i pejling 122°.

7.3.1.5.6 Bontekoe Ø 73°08'N 021°20'W

Skibe har ankret på lerbund S for Bontekoe Ø, hvor grunden går ret langt ud.

7.3.1.5.7 Kap Humboldt 73°06'N 023°00'W

Der kan ankres ud for stationshytten 0,5 M N for Kap Humboldt. Det anbefales at ankre 550 m fra land med stationshytten i pejling 313°, hvor dybden er 58 m. Man kan også gå lidt nærmere land, men bør altid ankre i mere end 27 m vand, da der ud for stationen findes et halvmåneformet rev. Grunden ud for Kap Humboldt er stærkt afgående. Små både kan tages på land et kort stykke N for stationen. Ankerpladsen er ikke særlig godt beskyttet. Man

generes ofte af is, der driver ud og ind af Sofia Sund med tidevandsstrømmen, som kan løbe ret stærkt mellem Robertson Ø og Ymer Ø.

7.3.1.6 Sofia Sund

7.3.1.6.1 Robertson Ø 73°03,7'N 023°06'W, kort 2701

0,6 M W for Robertson Ø findes ved sundets S-side omtrent midtvejs mellem Rudbeck Bjerg og et fjeld med basalt (sort, vulkanisk stenart) top 3 M E for Rudbeck Bjerg, en ankerplads ud for et elvdelta. Ankerpladsen har en udstrækning i E-W-lig retning på 1 M.

Der kan ankres 0,5 M fra kysten med basaltfjeldet i pejling 167°. Holdebunden er god i fint, brunt sand.

Ankerpladsen er godt beskyttet mod alle vinde undtagen W-lige. Bunden er jævn, og der er ikke skær i nærheden. Ved kysten er der sandbred.

Tidevandsstrømmene N og S om Robertson Ø kan nå en hastighed på 2-3 kn.

7.3.1.6.2 N-siden af Sofia Sund

“Godthaab” ankrede i 1930 tæt under land i 40 m vand ved sundets N-side, 5 M E for dets W-lige munding.

7.3.1.6.3 Juulut Dal

Ud for Juulut Dal har der været ankret, men dybden her er ukendt, og man bør på dette sted være agtpågivende overfor eventuelle rev, som antages at strække sig ud fra dalens elvudløb. Det vides, at flere skibe har været til ankers i Sofia Sund ved fjordens N-side, men de har i reglen fundet afgående grund og dårlig ankerplads.

7.3.1.7 Dusén Fjord

7.3.1.7.1 Kap Wijkander

Der kan ankres i munden af fjorden ved W-siden af det lave Kap Wijkander.

7.3.1.7.2 Vinterøer

En god og mod is beskyttet ankerplads findes ved S-siden af den W-ligste af Vinterøer. Stedet regnes for egnet til vinterhavn under en eventuel overvintring.

7.3.1.7.3 Indre del af fjorden

Nær den inderste del af Dusén Fjord kan der ankres i 45 m vand, 0,5 M før fjorden indsnævres til et flodlignende løb, og i en afstand fra fjordens N- og S-kyst i henholdsvis 500 m og 400 m.

7.3.2 Kangerluk Kong Oscar området

Kangerluk Kong Oscar

7.3.2.1.1 Nyhavn 72°16'N 023°57'W, kort 2730 og 2701

Se DGHL.

7.3.2.1.2 Antarctic Havn 72°01'N 023°10'W, kort 2600

Havnen er en lille vig ved SW-siden af Davy Sund. Den SE-lige pynt ved fjordmundingen hedder Knivodden og ligger 12 M NNW for Kap Biot. Den NW-lige pynt hedder Kap Syenit, en stejlt affaldende pynt. Vigens forløber 3 M i SW-lig retning og går inderst over i flade sandstrækninger.

Bag ved havnen stiger fjeldlandskabet til en højde på 1093 m. En hytte, der kaldes Karlsbak, ligger i vigens SE-lige del.

7.3.2.1.2.1 Dybder

Inden for munden aftager dybden jævnt mod vigens inderste del. Det dybeste vand findes i dens NW-lige del.

7.3.2.1.2.2 Ankerplads

Havnen har en god ankerplads, som kan benyttes af skibe af enhver størrelse, og der er læ for alle vindretninger med undtagelse af vinde fra retninger mellem N og NE. Det er en af de bedste ankerpladser i fjorden, når denne ellers er fri for is. Der kan ankres i nærheden af vigens inderste SE-lige del, hvor dybden er 55 m, og hvor holdebunden er god. Pladsen er Kap Syenit i pejling 005°, Knivodden i 049° og fangsthytten i 177°.

7.3.2.1.2.3 Is

Det er rapporteret, at Antarctic Havn sædvanligvis er fyldt med is, men i august måned kan der ofte være isfrit.

7.3.2.1.2.4 Anduvning

Anduvning bør foregå ved at der holdes i den NW-lige side af vigen, indtil Karlsbak hytten er i pejling 177°, hvorefter der holdes mod denne. Havnen er let at anduve.

7.3.2.1.3 Drømmebugten 72°13'N 022°34'W, kort 2701

Der findes en ankerplads i den inderste N-lige del af Drømmebugten, hvor der kan ankres i 30 m vand og med god holdebund.

7.3.2.1.4 Mesters Vig (Archer Øer) 72°10'N 023°43'W, kort 2701

Der findes ankerpladser i munden af Mesters Vig i 47-48 m vand og i farvandet tæt SW for Archer Øer.

Ankerpladsen i munden af Mesters Vig er bestemt ved den E-ligste af Archer Øer i pejling 016°, E-pynten af Mesters Vig i 128° og W-pynten af Mesters Vig i 311°. Vanddybden er her 47 m og bundarten blødt, brunt mudder. Ankerpladsen er ret åben, men yder dog nogen beskyttelse mod vinde fra S og W.

I sundet mellem Archer Øer og fastlandet findes en meget god ankerplads med 10 m vand og god holdebund. Der er ingen nævneværdig strøm, og isen bevæger sig derfor ikke ret meget. Den inderste del af Mesters Vig falder tørt ved lavvande.

7.3.2.1.5 Noret 72°14'N 023°49'W, kort 2701

Det S for Nyhavn liggende Noret kan besejles af motorbåde med ringe dybgang. Indløbet

har ringe dybde og er skærfyldt, hvorfor det må tilrådes selv motorbåde at vise forsigtighed, når der sejles gennem hullet, hvor der kan gå op til 4 kn strøm. Ellers er Noret rent i hele sin længde og bredde med vanddybder op til 65 m. Der er her en ideel landings- og startbane for søluftfartjer, se fig. 7.11.

7.3.2.1.6 Immikkeerterajii (Menander Øer) 72°20'N 024°20'W, kort 2730

Øerne ligger 8 M NW for Nyhavn. Det er kystlinjen, der sammen med de 4 øer, Immikkeerterajii (Menander Øer), danner en ganske god ankerplads med læ for alle vinde undtagen NW-lige. Besejlingen kan foregå N fra eller mellem de to S-ligste af Immikkeerterajii (Menander Øer). Ankerpladsen er midtfarvands i tværmærket (2 båker overet), hvilket giver en vanddybde på 35 m med fin holdebund i ler. Motorbåde kan passere mellem halvøen og den S-ligste af Immikkeerterajii (Menander Øer).

7.3.2.1.6.1 Is

Det formodes, at ankerpladsen lukkes samtidig med fjorden.

7.3.2.1.7 Holm Bugt 72°30'N 024°05'W, kort 2701

Bugten er dannet af Palisaderne mod N og Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer) mod S, mens baglandet mod NE dannes af fladt land, i hvilket der udmunder flere store dalstrøg. I Holm Bugt findes en ankerplads nær et par i 1956 opstillede båker som ikke siden er tilset. Vanddybden er her 30-50 m i en afstand af 400 m fra land.

Bugten yder læ for de fleste vinde undtagen WSW-lige, som i øvrigt også vil presse is ind i bugten.

7.3.2.1.7.1 Skær

Området fra Hawley Ø til Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer) S-ligste spids er meget skærfyldt. Således findes der et 2,0 m skær WSW for den S-ligste af Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer). Et skær, der er tørt ved lavvande, ligger 2 M i retning 191° fra Hawley Ø. 2 skær som er tørre ved lavvande findes 0,7 M S for Hawley Ø. Endvidere findes mellem midterste og sydligste skær adskillige læge dybder, og det må påregnes, at der er flere ukendte skær. Vandfyldning kan muligvis foretages fra elven i nærheden af hytten.

7.3.2.2 Segelsällskapet Fjord

7.3.2.2.1 Åkerblom Ø

Ved N-lige del af munden af Segelsällskapet Fjord, kan der ankres såvel ved øens NE-side som ved dens W-side. Ved ankring NE for øen må man tage sig i agt for det fra øens SE-pynt udskydende rev.

På 72°26'N 024°40'W har skibe ankret ud for hytten, lige W for en lille holm, men grunden var stærkt afgående.

7.3.2.2.2 Arwidsson Ø

I kortet er angivet en ankerplads i S-lige del af sundet mellem Arwidsson Ø og Kap Mæchel. Bunden siges her at være stenet.

7.3.2.2.3 Alpefjord

I indre del har der været ankret i 50 m vand tæt til kysten ved fjordens E-side lige S for Vikingebræ.

7.3.2.2.4 Forsblad Fjord

Der kendes ingen ankerpladser.

7.3.2.3 Narhvalsund 72°48'N 025°19'W

Der har været ankret ved S-siden af Narhvalsund i den W-lige del, W for Rytterknægten, i den lille bugt, hvor 2 mindre bræer kommer næsten ned til vandet. 50 m og 10 m kurverne findes her henholdsvis 140 og 40 m fra land. Dybden synes at være ret jævnt aftagende mod land.

7.3.2.4 Kempe Fjord

7.3.2.4.1 Solitærbugt (Ella Ø) 72°53'N 025°05'W, kort 2750 og 2701

Bugten ligger på NW-siden af Ella Ø, tæt E for den lille halvø med Kap Oswald. Se DGHL.

7.3.2.4.2 Maria Ø 72°58'N 024°51'W

På E-siden findes mellem to pynter en god ankerplads med en dybde på 18 m og god holdebund. Der er godt læ for alle vinde undtagen E-lige.

Med E-lige vinde kan der ankres i en bugt, der ligger på den NW-lige side af øen ud for en stationshytte.

Ruth Ø 73°00'N 024°55'W består af et 530 m højt konisk formet fjeld, der har en rødlig farve. Der er ingen ankringsmuligheder ved Ruth Ø.

7.3.2.4.3 Rhedin Fjord

Et skib har ankret i Rhedin Fjord indre del i 50 m vand tæt ved den E-lige kyst, 0,7 M S for det store elvudløb S for Snehætten.

7.3.2.4.4 Rhöss Fjord

Der findes ingen kendte ankerpladser.

7.3.2.4.5 Dickson Fjord

Der findes ingen kendte ankerpladser.

7.3.3 Kangerluk Kejser Franz Joseph området

7.3.3.1 Kangerluk Kejser Franz Joseph

Landgrunden langs kysterne af Kangerluk Kejser Franz Joseph er de fleste steder meget smal og stejlt affaldende, og der kendes kun få tidligere benyttede ankerpladser inden for området.

7.3.3.1.1 Margrethedal 73°18'N 022°41'W

Fjeldene på E- og W-siden af dalen er henholdsvis 1190 og 1070 m høje, og W for elvdel-taet findes en hytte. Der kan ankres ud for elvudløbet, 550 m fra land og SE for hytten. Man nærmer sig ankerpladsen på kurs 355°, indtil det opgrundende område ud for elvdel-taet nås. Holdebunden er god i mudder og sand.

7.3.3.1.2 Vinterøer

Ved S-siden af den W-ligste af Vinterøer findes en ankerplads. Se under Dusén Fjord.

7.3.3.1.3 Kap Graah

W for Kap Graah har "Antarctic" (1899) og "Godthaab" (1929) begge ankret tæt under kysten.

7.3.3.1.4 Kap Weber

Ud for Kap Weber ankrede "Godthaab" i 1929.

7.3.3.1.5 Eleonore Bugt 73°27'N 025°25'W

Der ankres nær kysten S for elven, der løber ud omtrent i midten af bugten.

7.3.3.1.6 Blomsterbugten 73°20'N 025°20'W, kort 2701 og 2750

Bugten er den bedste ankerplads i nærheden af den W-lige del af Kangerluk Kejser Franz Joseph ydre del. En fangsthytte står på stranden i bugtens inderste del. En dal, der er mindre end 1 M bred, adskiller Blomsterbugten fra Noa Sø.

7.3.3.1.6.1 Anduvning

Der holdes midtfarvands til en i fjeldet sortmalet rektangel er i pejling 100°, hvorefter der på kurs 100° holdes ind mod kysten i dette mærke til hytten haves i pejling 047°, hvor der kan ankres i 60 m vand 300 m af land. Der er gode landingsmuligheder for både langs det meste af stranden, der stiger jævnt op.

7.3.3.1.6.2 Tidevand

Den normale flodhøjde i Blomsterbugten er 1,2 m.

7.3.3.1.6.3 Ferskvand

Der findes ferskvand ved et vandfald 0,5 M S for ankerpladsen. Vandfaldet er 8 m, og en båd kan komme helt ind til det i en dybde på 5-6 m.

7.3.3.2 Nordfjord

Der vil antagelig kunne findes ankerplads ud for Brogetdal. Meget ofte er denne kyststrækning imidlertid blokeret af isfjelde.

7.3.3.3 Moskusoksefjord

Der har været ankret i den ydre del af Moskusoksefjord ud for den W-ligste hytte. Grunden er her stærkt afgående, og der må ankres så tæt under land, at man lige kan svaje klar. Ankerplads findes nær den inderste del af Moskusoksefjord ved dennes N-side, ved E-lige

affald af Ankerbjerg og W for det lave vand, der dannes af elvdeltaet på fjordens N-side. Der kan her ankres i 40 m vand, men man må passe på ikke at komme for tæt til kysten, da farvandet hurtigt grunder op fra ret stor dybde. Holdebunden er imidlertid ikke god. Nogle fartøjer har ankret inden for snævringen E for ovennævnte ankerplads, men løbet gennem snævringen er smalt og kroget, og der kan løbe en stærk strøm her. Nærmere oplysninger om denne ankerplads kan imidlertid ikke gives.

7.3.3.4 Geologfjord 73°32'N 024°33'W

I fjorden kendes ingen ankerpladser. Det siges, at et skib skal have ankret midtvejs inden i fjorden under det E-lige land, men fandt meget store dybder tæt ind til stranden.

7.3.3.5 Isfjord

7.3.3.5.1 Renbugten 73°20'N 026°30'W

10 m kurven langs kysten findes her 75 m fra elvdeltaet og 50-75 m fra landet på bugtens NE-side.

Bundarten er brunlig, sand blandet med mudder, og der er god holdebund.

7.3.3.5.1.1 Ankerplads

Der kan ankres 200 m fra land i 35 m vand i den N-lige side af Renbugten, men der kan også ankres længere ude i 90 m vand, 230 m fra kysten. Ud for selve elvdeltaet er der nogle steder for lægt til, at man med båd kan nå ind til land. Et enkelt sted midt i bugten, hvor der findes en lav grustange, kan der gøres landgang. Landgang foretages i øvrigt lettest ved en af bugtens sider.

Indsejlingen fra Isfjord til Renbugten sker i bugtens hovedretning.

7.3.3.6 Kjerulf Fjord

7.3.3.6.1 Fjordmundingen

I fjordens munding har skibe ankret på begge sider af fjorden på en stærkt afgående grund tæt under land.

7.3.3.7 Antarctic Sund

“Godthaab” ankrede i 1929 nær kysten af Suess Land, 4,5 M fra sundets N-lige indløb. SE for Kap Mohn, i bugten E for pynten med det flade rev, et par M SE for Kap Mohn, har skibe ankret efter sigende på jævn og god bund.

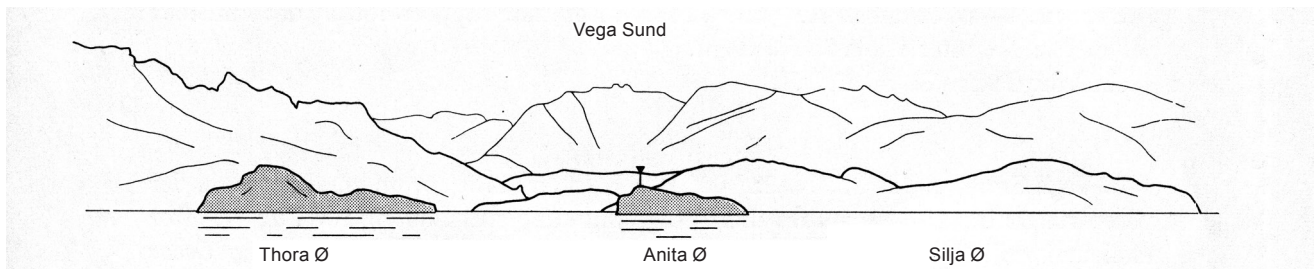

Fig. 7.2 - Vega Sund set fra farvandet mellem Kap Palander og Nordenskiöld Ø.

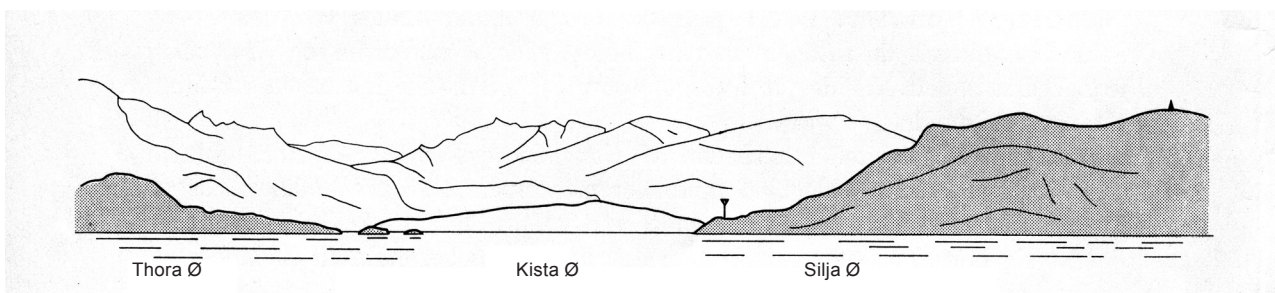

Fig. 7.3 - Vega Sund set fra en position 400 m SW for Anita Ø.

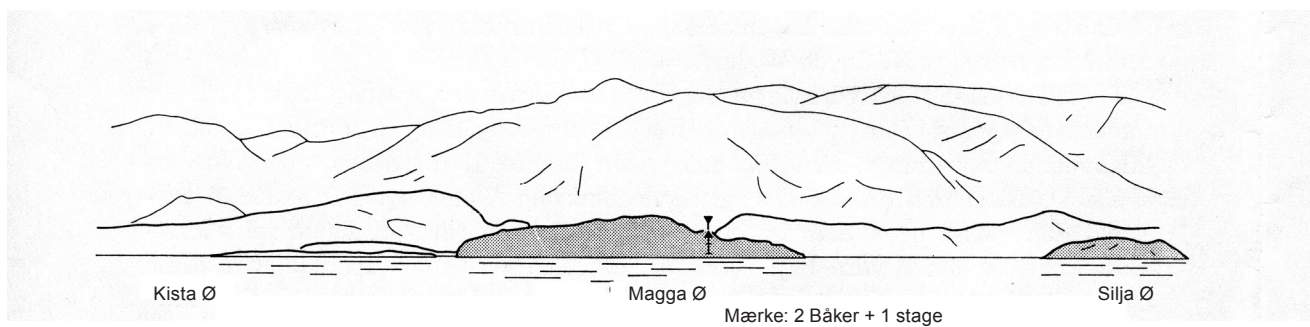

Fig. 7.4 - Vega Sund set fra en position ved SW-hjørnet af Silja Ø, båkerne på Magga Ø overet.

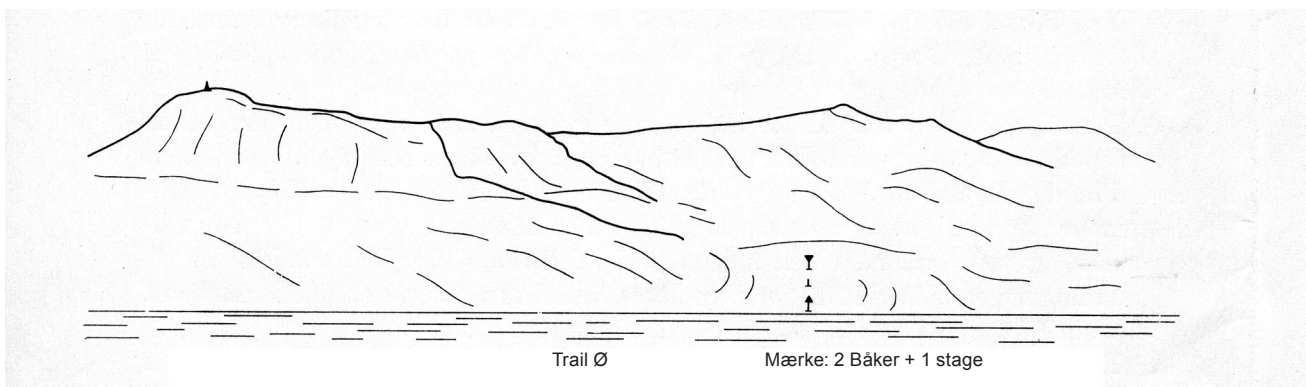

Fig. 7.5 - Vega Sund, båkerne W for Snævringen overet, set fra en position 0,5 M SSE for Magga Ø.

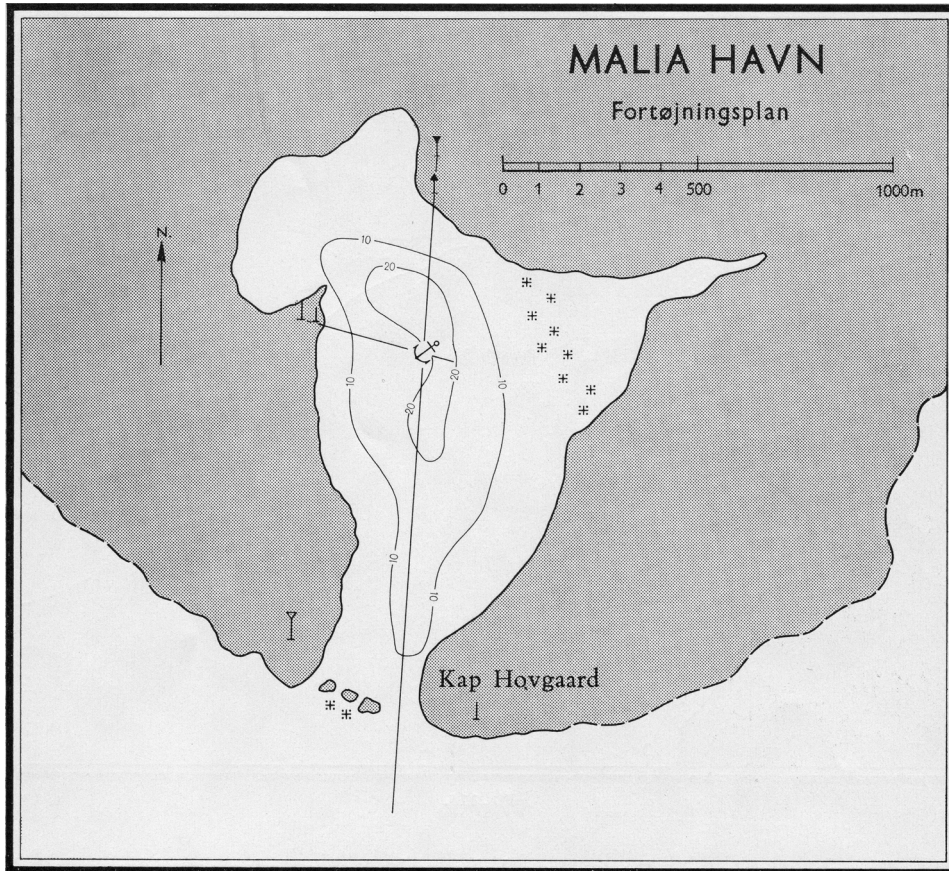

Fig. 7.6 - Malia Havn, fortøjningsplan.

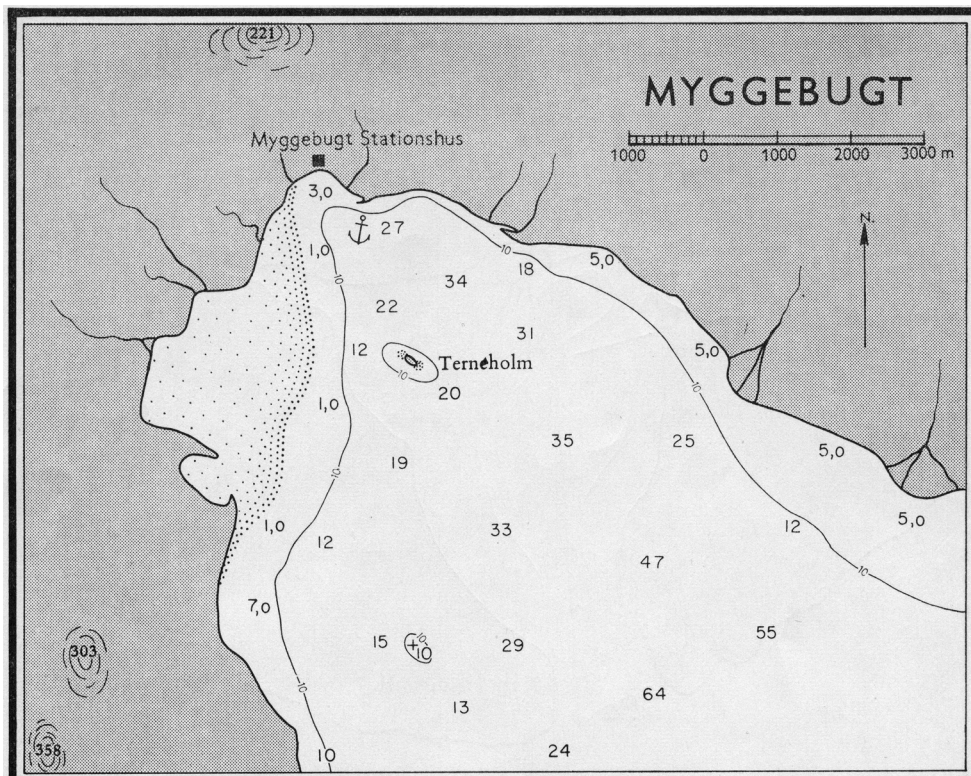

Fig. 7.7 - Myggebukta.

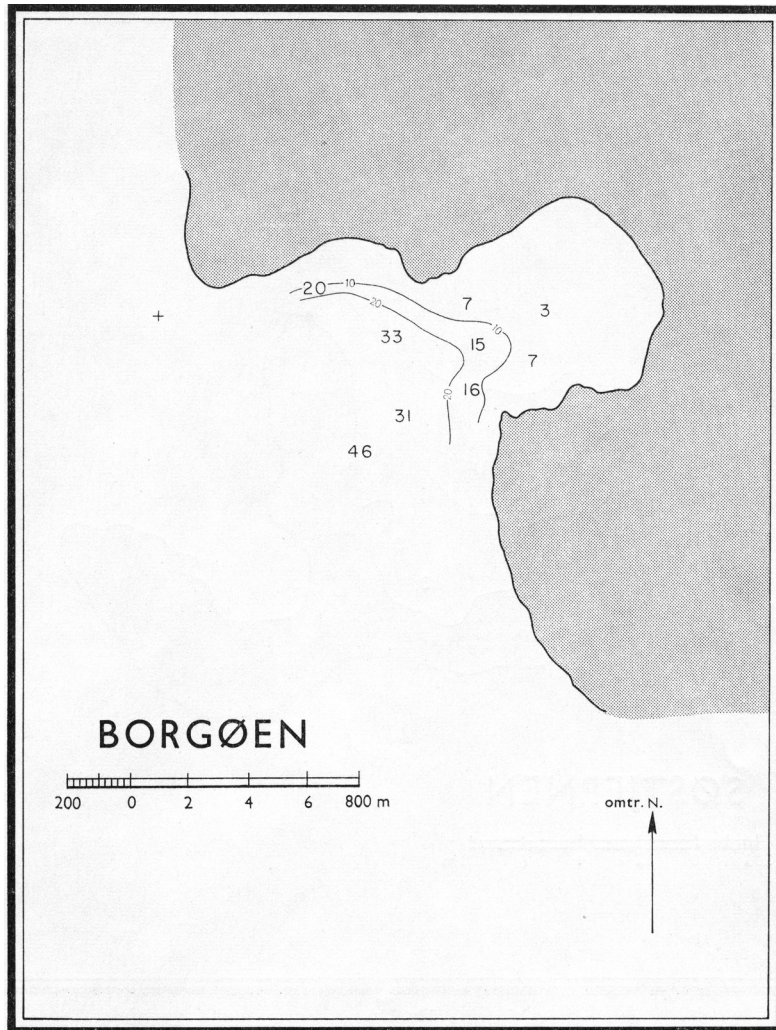

Fig. 7.8 - Borgøen.

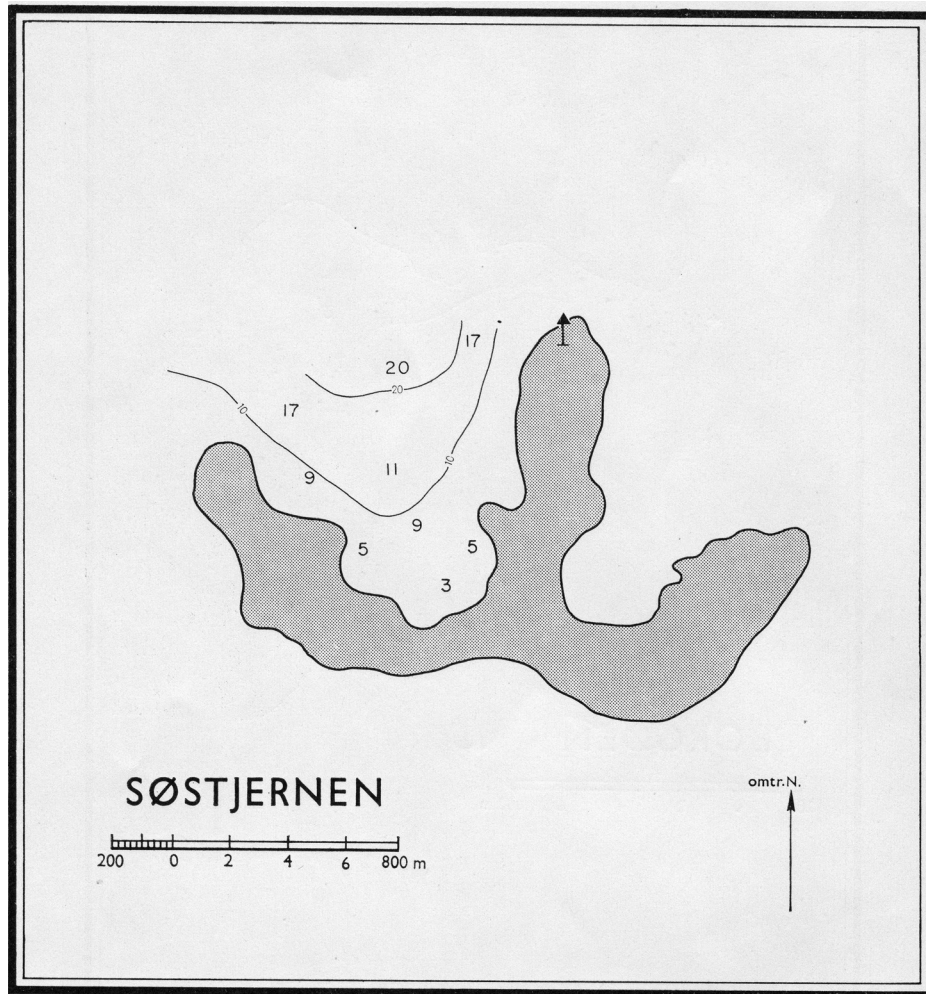

Fig. 7.9 - Søstjernen.

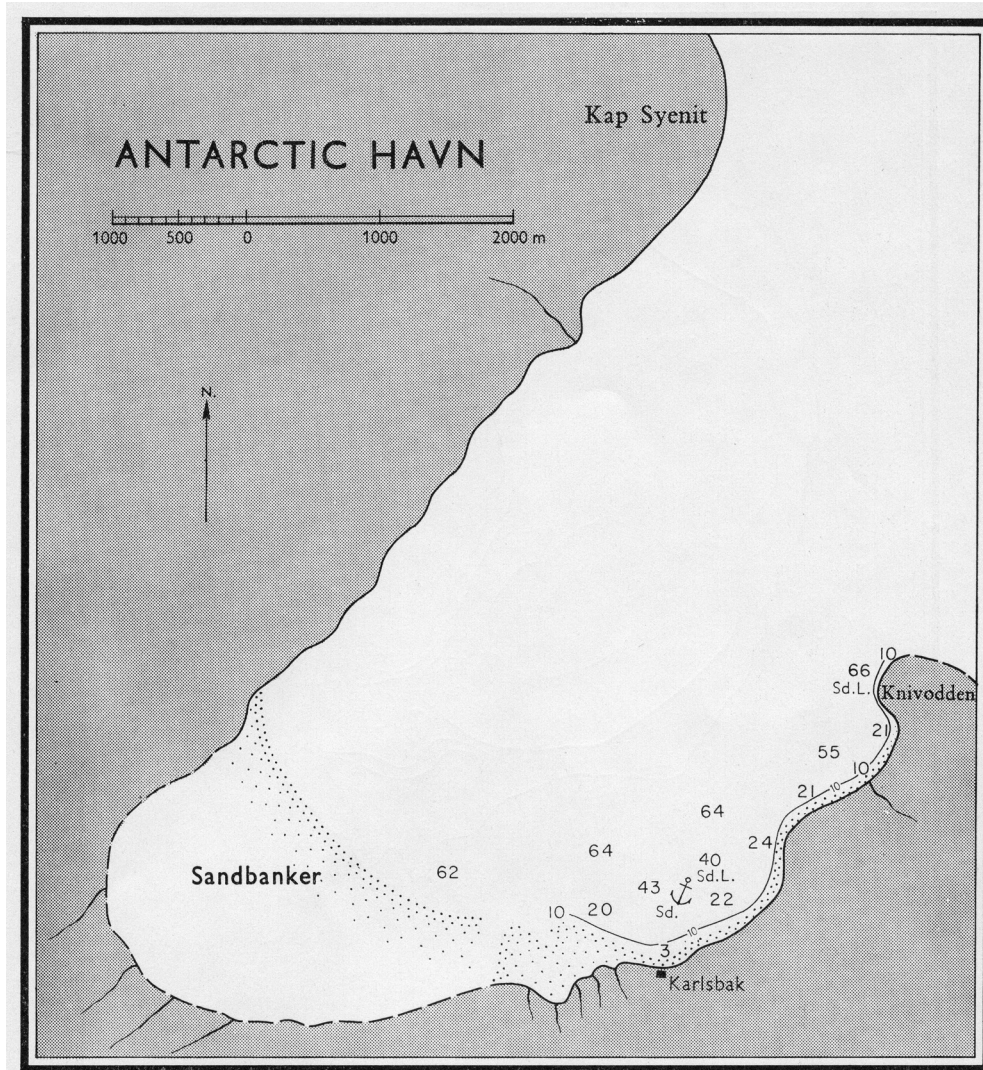

Fig. 7.10 - Antarctic Havn.

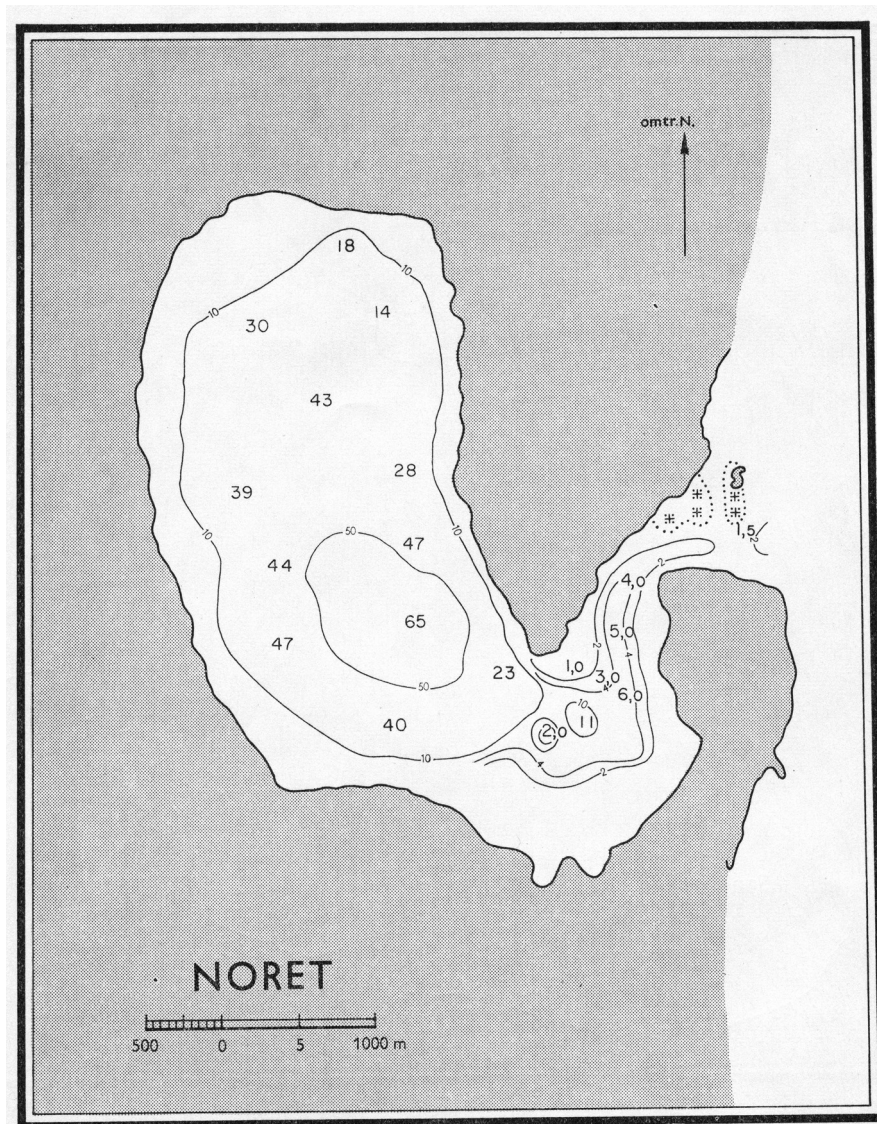

Fig. 7.11 - Noret.

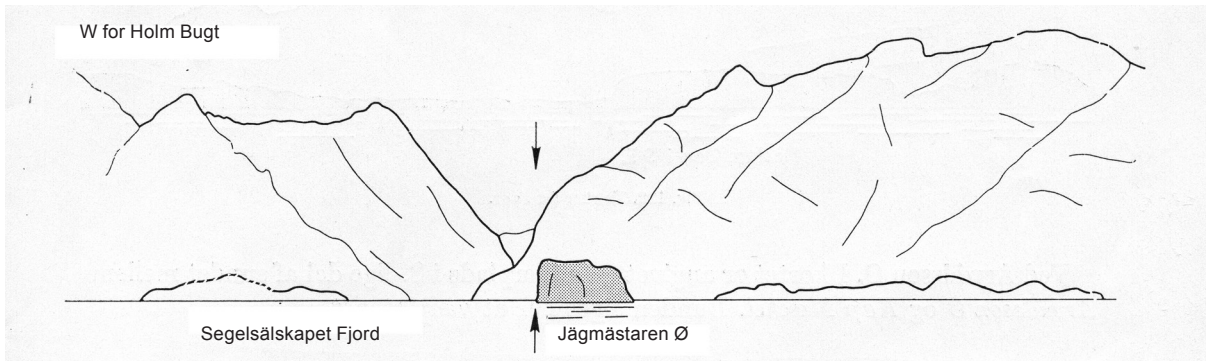

Fig. 7.12 - Mærker for båkelinjen i Holm Bugt. Mærket findes på W-siden af fjorden.

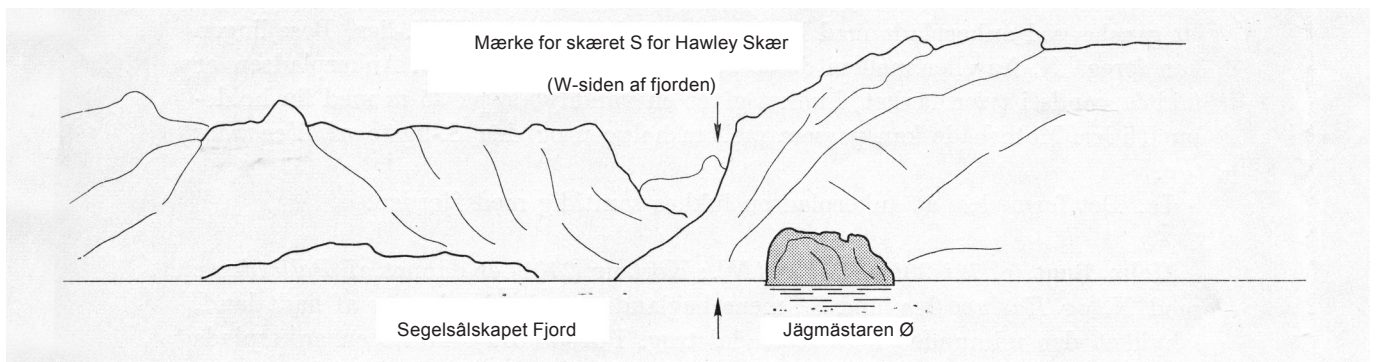

Fig. 7.13.1

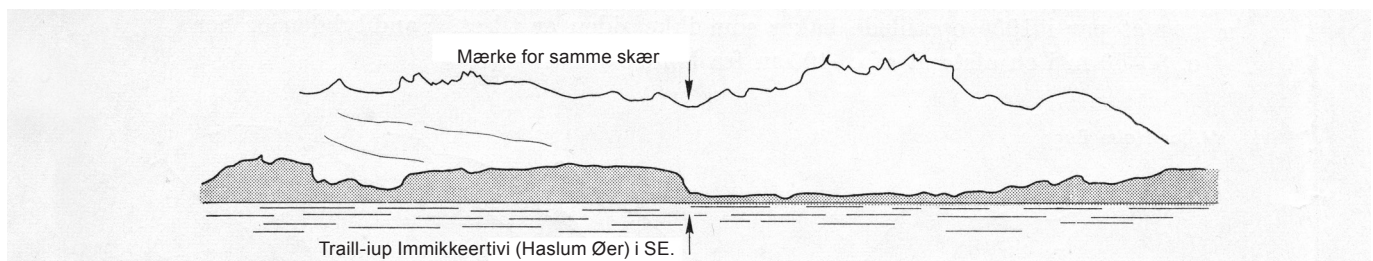

Fig. 7.13.2

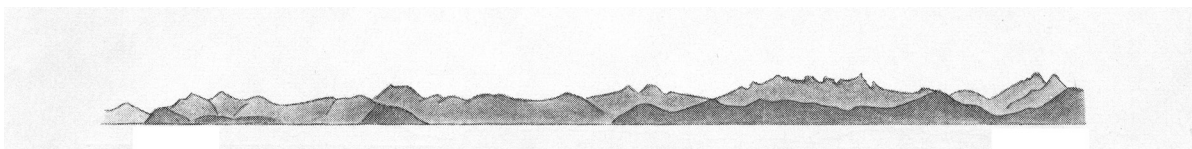

Fig. 7.14 - Kap Simpson i pejling 260°, afstand 25 M.

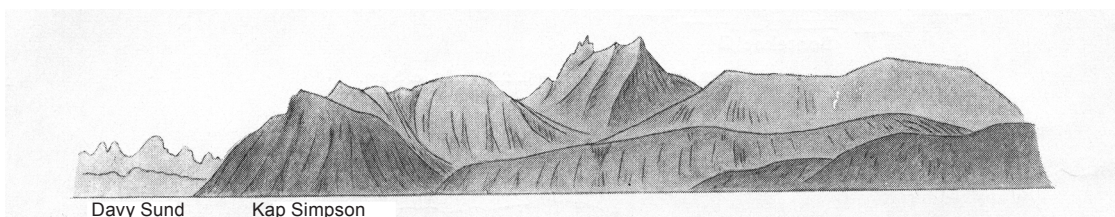

Fig. 7.15 - Kap Simpson i pejling 295°, afstand 10 M.

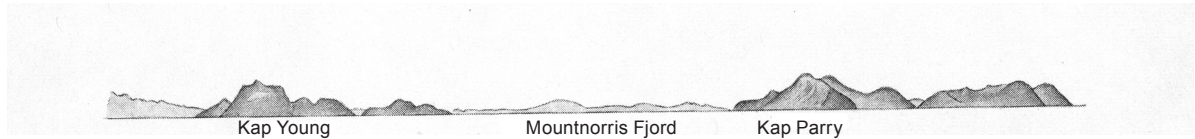

Fig. 7.16 - Kap Parry i pejling 270°, afstand 50 M.

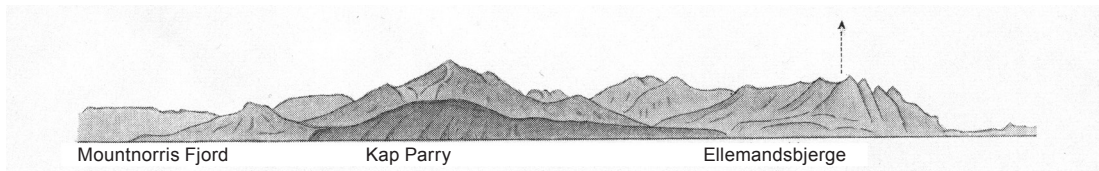

Fig. 7.17.1

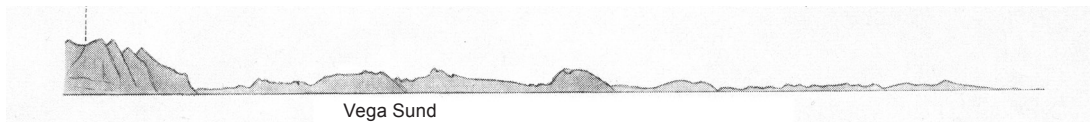

Fig. 7.17.2 - Kap Parry i pejling 295°, afstand 10 M.

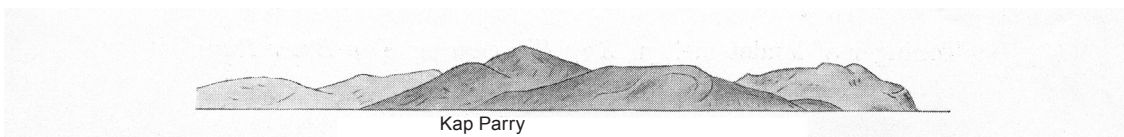

Fig. 7.18 - Kap Parry i pejling 340°, afstand 5 M.

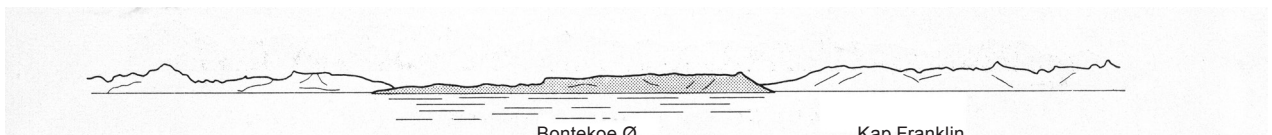

Fig. 7.19 - Bontekoe Ø i pejling 270°, afstand 12 M.

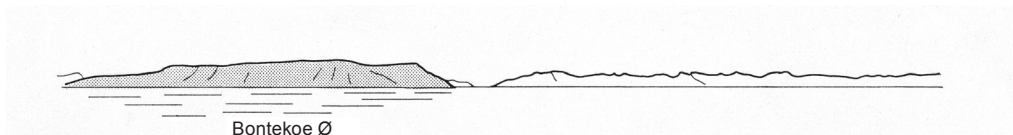

Fig. 7.20 - Bontekoe Ø i pejling 270°, afstand 5 M.

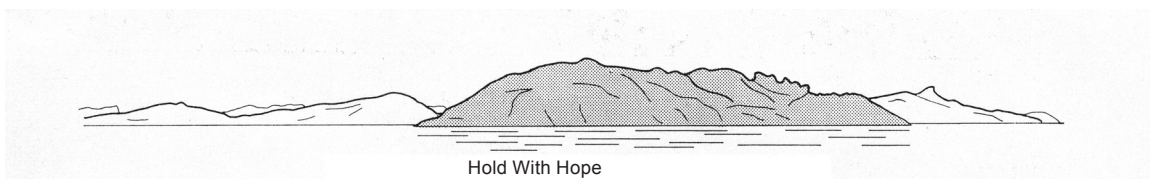

Fig. 7.21 - Hold With Hope i pejling 360°, afstand 7 M.

Oversigtskort

Kap Broer Ruys – Kap Oswald Heer

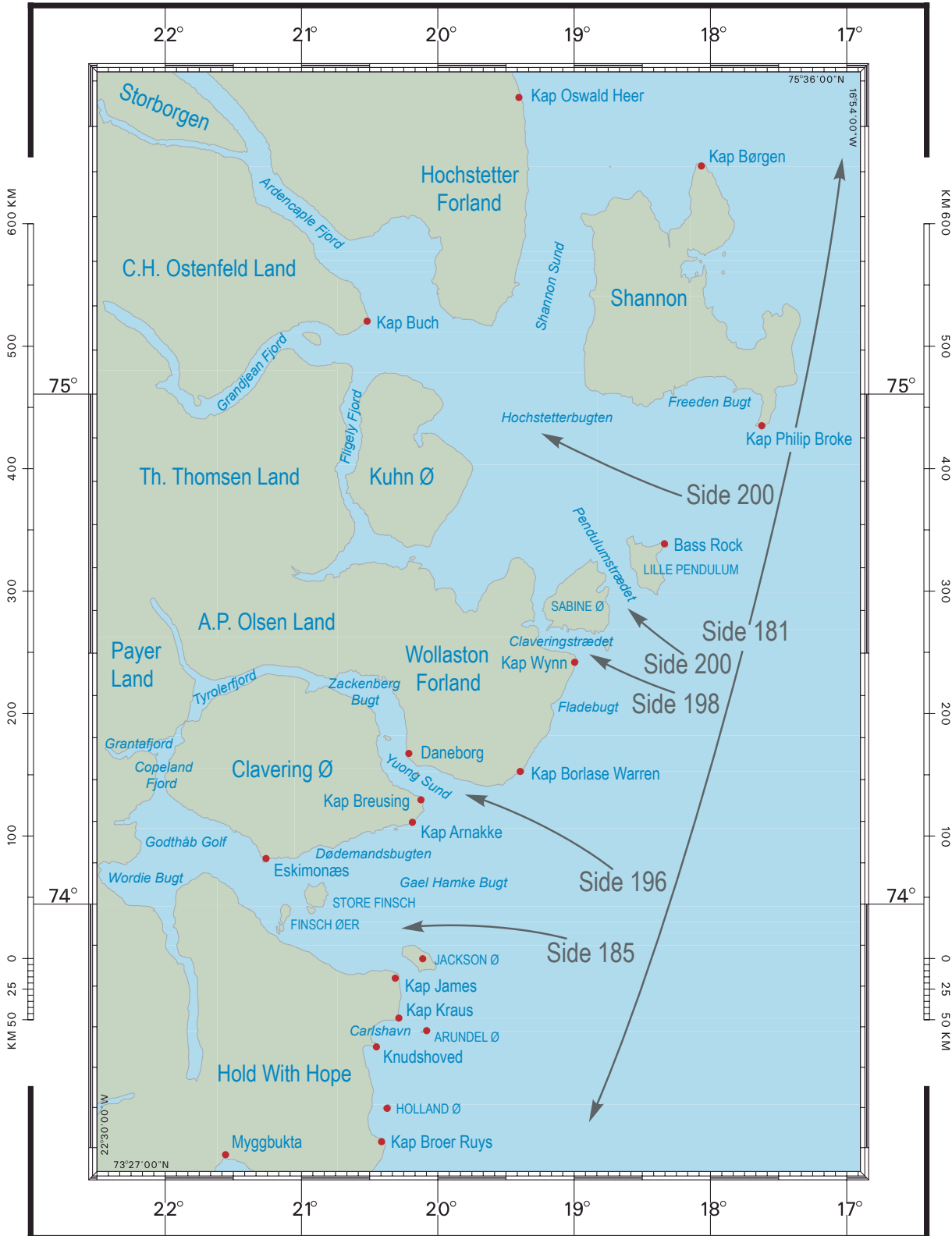

Fig. 8.1

KAPITEL 8

Kap Broer Ruys – Kap Oswald Heer

Område 73°32'N 020°23'W – 75°33'N 019°24'W, kort 2702, 2750 og 2000.

8.1 Passage af området

8.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

8.3 Havne og ankerpladser

8.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Kap Broer Ruys og Kap Oswald Heer.

8.1.1 Generelt

På kyststrækningen mellem Hold With Hope og Hochstetter Forland skyder nedennævnte 3 forlande sig E-over fra selve fastlandet:

Hold With Hope mellem Kap Broer Ruys og Kap James.

Wollaston Forland mellem Kap Borlase Warren og Kap Berlin.

Hochstetter Forland mellem Kap Rink og Kap Möbius.

E for disse 3 forlande ligger der en del øer, hvoraf her kun skal nævnes de største. Ud for Hold With Hope og Home Forland ligger Holland Ø, Irene Ø, Arundel Ø og Jackson Ø.

Jackson Ø er adskilt fra fastlandet ved det 2 sm brede Gulmann Sund. Ud for Wollaston Forland ligger Sabine Ø, Lille Pendulum, Hvalros Ø og Bass Rock. Sabine Ø er adskilt fra fastlandet ved Claveringstrædet, og Lille Pendulum er adskilt fra Sabine Ø ved Pendulumstrædet.

Ud for Hochstetter Forland ligger øen Shannon, der er adskilt fra fastlandet ved Shannon Sund, og i den W-lige del af Hochstetterbugten ligger Kuhn Ø og Ulla Ø. Farvandet mellem Hold With Hope og Wollaston Forland hedder Gael Hamke Bugt, hvorfra udgår mod W Godthåb Golf med Loch Fyne, Copeland Fjord og Grantafjord, og mod NW Young Sund med Tyrolerfjord.

Farvandet mellem Wollaston Forland, Hochstetter Forland og Shannon hedder Hochstetterbugten, et farvandsområde, der mod NW går over i Ardencaple Fjord, som atter deles i Bredefjord og Smallefjord, og mod W i Grandjean Fjord. Fra Hochstetterbugtens SW-lige del fortsætter farvandet i Fligely Fjord og Lindeman Fjord. Se i øvrigt afsnit 8.2.

8.1.1.1 E-siden af Hold With Hope

8.1.1.1.1 Kendelige punkter

Kap Broer Ruys 73°32'N 020°23'W. Højdedragene på den SE-lige del af Hold With Hope er et af de kendeligste partier i dette område, og ved den isolerede beliggenhed ses

højdedragene fra N eller S som en stor, toppet ø af ret mørkt udseende; i den S-ligste del er største højde 798 m. Kap Broer Ruys er den NE-lige fremspringende pynt af dette højdeområde.

Kap Kraus 73°47'N 020°18'W ligger 15 M N for Kap Broer Ruys, og imellem disse to punkter skærer en bugt sig 2-3 M ind i Hold With Hope landet.

Holland Ø 73°36'N 020°22'W er en lille ø, der i den NE-lige del er 89 m høj. Der er dybder på under 5 m mellem Holland Ø og fastlandet, og der ligger et skær 2 M NW for øens N-spids. Knudshoved er en smal landtunge, der ligger 7 M NNW for Holland Ø, og udgør den SW-lige pynt ved Carlshavn. Der ligger et skær tæt N for den NE-lige pynt af Knudshoved og 4,5 M SE for pynten ligger den lille Irene Ø. Øen er 10 m høj og har en udstrækning i E-W-lig retning på 100 m, og den er let kendelig ved en spalte midt på, som set S fra tilsyneladende deler øen i to dele.

Grytvika 73°43'N 020°30'W er en lille bugt ved SW-siden af Knudshoved. Der er lægt vand i Grytvika, og største dybde overstiger ikke 7 m.

Carlshavn er bugten mellem Knudshoved og Kap Kraus. En elv udmunder i bugtens S-lige del, og denne elv afvander Tobias Dal, som forløber W over næsten til Loch Fyne.

Home Forland er den NE-lige del af Hold With Hope, og det E-side strækker sig fra Kap Kraus til Kap James, der ligger 6 M N-ligere. Home Forland har to toppe, der tydeligt ses fra NE. Den højeste top er 666 m og ligger nærmest Kap Kraus, den anden er 515 m og ligger lige W for Kap James.

Arundel Ø er en lille lav klippeø, der ligger 3,5 M ESE for Kap Kraus. Der ligger en lille holm tæt W for og et skær lige N for denne ø. Et lægt område strækker sig 1 M ud fra øen i såvel N som S og WSW-lig retning.

Kap James er den NE-lige pynt af Home Forland, og landet bag ved når en højde på 515 m. Jackson Ø er brunlig af farve og ligger 2 M NE for Kap James, hvorfra den er adskilt ved Gulmann Sund. Øen er 5 M lang og 2 M bred og ses som en toppet forlængelse af Home Forland. På N- og E-siden stiger den stejlt af havet til en største højde på 283 m og skråner derfra mod SW. Der er en hytte på øens S-side, og der kan ankres, hvor kystlinjen trækker sig noget tilbage og danner en lille bugt, men der er dybt N og NE for øen, så snart man er lidt klar af øens sokkel, og her kan ikke ankres.

8.1.1.1.2 Dybdeforhold

Farvandet i bugten mellem Kap Broer Ruys og Kap Kraus er tæt langs landet urent og ikke tilstrækkelig opmålt, hvorfor stor forsigtighed må udvises W for en linje mellem Kap Broer Ruys og Arundel Ø. Ud for Tobias Dal ligger der tværs over munden til Carlshavn en del skær, og dybden varierer her mellem 10 og 50 m. Tættere under land overstiger dybden ikke 3 m. Ved Kap Broer Ruys er der tilsyneladende rent ret tæt til land. Der er to skær og en lille ø tæt SE for Kap Kraus.

8.1.1.1.3 Isen i kystområdet

8.1.1.1.3.1 Fastis (vinteris)

Ved sommerens indtræden går fastisens ydergrænse normalt fra Shannon SE-pynt, Kap Philip Broke, til Pendulum Øer (jævnlig med en isbugt ind i Freeden Bugt), videre tæt SE om

Pendulum Øer, langs Wollaston Forland E-kyst, over Gael Hamke Bugt (med en større eller mindre isbugt ind i denne), over Jackson Ø og videre til Kap Broer Ruys, E om det grunde farvand E for Hold With Hope landet. I løbet af sommeren opløses isen i større eller mindre grad, hovedsageligt ved solens og vindens indvirkning, og driver bort fra ydersiden. Samtidigt begynder ved afsmeltningen dannelsen af åbent vand i fjordens inderste dele. I begyndelsen af juli kan således Pendulum Øer S-lige dele, Wollaston Forland SE- og S-kyst indtil lidt E for Sandøen, Clavering Ø SE-lige del samt Jackson Ø NE-lige side være fri for vinteris. I den SW-lige del af Gael Hamke Bugt går fastisgrænsen da i en bue hen imod Finsch Øer. Samtidig kan der være åbent vand i fjordenes inderste, smalle forgreninger. Vinterisen kan under gunstige forhold holdes længe fast ved kysten af Hold With Hope. I Claveringstrædet kan vinterisen undertiden ligge ubrudt til sent på sommeren, og det er også hændt, at den har ligget ubrudt her året rundt.

Frosnebugt på Shannon E-side er næsten altid islagt eller stuvet fuld af drivis fra havet.

8.1.1.1.3.2 Drivis

Det er observeret, at drivisen ofte ligger som et sammenhængende bredt bælte mellem breddeparallerne 72°00'N og 74°00'N, hvorimod isbæltet på 74°30'N (Germania Havn bredde) er smallere med mere spredt is i retning af Wollaston Forland og Gael Hamke Bugt N-lige del. I gode isår har man dog kunnet passere isbæltet på en S-ligere bredde, men hvor let passagen end har været her, har forholdene dog altid vist sig at være gunstigere på 74°30'N. I Gael Hamke Bugt og Young Sund kan drivisen N og S for Clavering Ø E-kyst af vind og strøm sættes W over og presser da mod fastisen, hvis denne endnu findes. Med tidevandet sættes drivisen ind efter med flodstrømmen og ud efter med ebbestrømmen. Er fjordene isfrie, kan drivisen nå længere ind. I Young Sund kommer den dog sjældent forbi Basaltø, men det hænder, at den når Zackenberg. S for Clavering Ø kan drivisen, såfremt den ligger tæt til land, nå forbi Finsch Øer og ind i Godthåb Golf, hvor den da i reglen, efter at have passeret Kap Stosch, smelter i det solopvarmede fjordvand omkring Jordanhill. Kun sjældent når denne is til Copeland Fjord. Hvis drivisen, efter at have passeret ind efter forbi Finsch Øer, af W-lige vinde sættes E over igen, føres den langs Hold With Hope landets N-kyst og fanges mellem denne og de S-lige Finsch Øer, hvor den smelter. Isen plejer længe at blokere kyststrækningen mellem Kap Broer Ruys og Kap James, idet øerne ud for kysten stopper og binder vinterisen til langt hen på sommeren. Under NE-lig blæst kan isen skrue hårdt mod denne kyst. Der siges at være en nødankerplads i Grytvika, se afsnit 8.3. Drivisen ligger ofte ret nær ved kysten ved E-siden af Kap Broer Ruys.

8.1.1.1.3.3 Nyis

Nyisen begynder i det i dette kapitel omtalte område i reglen at dannes omkring 1. september og kan da være hindrende for sejlads med motorbåde uden ishud. Normalt fryser farvandene helt til ved Hochstetter Forland i slutningen af september, og S for Pendulum Øer i begyndelsen af oktober.

8.1.1.1.3.4 Isfjelde

I det i dette kapitel omhandlede område findes ingen isfjeldsproducerende bræer. De isfjelde, der ses ud for kysterne, kommer hovedsageligt fra Dove Bugt. Enkelte isfjelde fra

det N for liggende drivisbælte når sandsynligvis også til Shannon Sund med den mellem Store Koldewey og Shannon W-gående strøm, og hovedparten af de isfjelde, som passerer Shannon Sund og ikke grundstøder og fastholdes undervejs, føres videre over Hochstetterbugten, forbi Bass Rock og spredes derefter i drivisen. På grund af isfjeldenes ringe antal og deres yderst spredte optræden regner man i praksis ikke med at møde isfjelde i selve drivisbæltet.

8.1.1.1.3.5 Besejling

Besejling af Hold With Hope landets E-side vanskeliggøres af de ud for denne kyststrækning liggende øer og skær, samt af den på dette sted hyppigt fastliggende vinteris. Kysten mellem Kap Kraus og Kap James er tilsyneladende ren. Derimod findes flere skær i området mellem Knudshoved og Kap Kraus.

Den indre del af Carlshavn mellem Knudshoved tangen og Kap Kraus er endvidere meget grundt. Navnet Carlshavn er noget misvisende, da bugten ikke egner sig som havn eller ankerplads. S for Knudshoved tangen er der derimod rent, og her kan der ankres flere steder. Lige E for Knudshoved kan der således ankres i 10 m vand 0,8 M fra kysten, se afsnit 8.3. 2 M E for Knudshoved tangen findes et skær. Man går klar E om dette skær i mærket Kap Broer Ruys overet med E-kant af Holland Ø i pejling 189°.

Farvandet SE for Knudshoved mellem Irene Ø og Holland Ø, er tilsyneladende rent. Dog findes der en grund med 11 m vand 2 M NE for Holland Ø.

Under anduvning af Knudshoved fra SE kan der holdes imellem Irene Ø og 11 m grunden med N-lige affald af fjeldene ved S-siden af Tobias Dal i pejling 295°.

Kystområdet mellem Kap Oswald Heer og Kap Broer Ruys anduves E fra bedst på 74°30' N-lig bredde, men noget ind i sæsonen kan man undertiden, kommende fra Illoqqortoormiut (Scoresbysund), benytte landvandet mellem kysten og pakisbæltet, men man kan risikere at blive stoppet undervejs, hyppigst på strækningen mellem Liverpool Land og Franklin Ø. Under passage vil det i sigtbart vejr være muligt at identificere kendelige punkter i land, se toninger. På hvilken position man når landvand, afhænger af isens fordeling i drivisbæltet.

Yderkysten mellem Kap Borlase Warren og Sabine Ø SE-lige del er, så vidt vides, ren uden skær, og de fleste steder med ret jævnt aftagende dybder ind efter. Ud for Wollaston Forland findes et stort flak. 200 m kurven når her 20-35 M ud fra kysten. I 1943 blev et skib af isforholdene tvunget til at passere E om Wollaston Forland i 1 M afstand fra land. Den mindst målte dybde under denne sejlads var 8,2 m. Dybden lod til at aftage jævnt mod kysten uden urenheder længere ude. Fra Kap Borlase Warren udgår i SE-lig retning et rev, på hvilket der undertiden kan ses grundstødte isfjelde og større drivisskoser. Dybdeforholdene over dette rev samt dets udstrækning kendes ikke nøjagtigt, men mærket: "Steinmannspids" (på Clavering Ø) midt imellem Kap Mary og Kap Breusing synes i hvert fald at gå godt S om de steder, hvor isfjelde grundstøder. Der har imidlertid været sejlet langt tættere til Kap Borlase Warren. Tvunget af isforholdene måtte "Godthaab" i begyndelsen af juli 1930 passere pynten i 0,8 M afstand.

8.1.1.2 Gael Hamke Bugt

8.1.1.2.1 Kendelige punkter

Gael Hamke Bugt ligger mellem Hold With Hope og Wollaston Forland, og de lettest kendelige partier er Home Forland med Jackson Ø, Kap Mary på SE-siden af Clavering Ø og Herschell Bjerg på Wollaston Forland. S for Clavering Ø begrænses Gael Hamke Bugt af Finsch Øer. W for Finsch Øer ligger Godthåb Golf, se afsnit 8.2.

8.1.1.2.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene langs kysterne i Gael Hamke Bugt mellem Kap James, Finsch Øer, Kap Mary og Kap Borlase Warren volder ikke vanskeligheder under besejling, såfremt man holder sig 2 M fra kysten, og kort 2702 giver relativ god oplysning om dybdeforholdene overalt i bugten.

8.1.1.2.3 Is

Gael Hamke Bugt hører til de mest isfri farvande i Nordøstgrønland. Bugten kan ligge åben til langt hen på efteråret og undertiden også om vinteren. Vinterisen går ofte så tidligt, at der er åbent vand allerede i juni, medens de indre fjorde endnu er tillagte. Young Sund bliver, N for Basaltø, isfri temmelig tidligt, enkelte år i slutningen af juni. Det sidste bælte fastis i sundet forsvinder først omkring midten eller i slutningen af juli.

I Gael Hamke Bugt S-lige del og i Godthåb Golf foregår nedbrydningen af vinteris såvel E fra som W fra, indtil der omkring midten af juli kun findes et bælte af is over farvandet ved Finsch Øer. Om vinteren dannes der som regel 2 smalle render i isen, og den ene rende går fra Store Finsch NE-pynt til E-siden af Dødemandsbugten, medens den anden går fra Store Finsch NW-pynt til Dødemandsbugtens W-side. Endvidere findes antydning af en rende fra Lille Finsch N-pynt til Eskimonæs. Som følge af, at disse render dannes, vil isen i området mellem Clavering Ø S-kyst og Store Finsch i begyndelsen af sommeren løsgøres i to store flager, adskilt fra hinanden ved renderen fra Store Finsch NW-pynt til Dødemandsbugten W-side. Disse flager fastholdes i længere tid af de omkringliggende kyster og er den sidste vinteris, der forsvinder fra farvandet, men tidspunktet for isens endelige forsvinden fra farvandet varierer stærkt og indtræffer i reglen i sidste uge af juli, undertiden dog først i midten af august.

8.1.1.3 E-siden af Wollaston Forland

8.1.1.3.1 Kendelige punkter

Wollaston Forland er den store halvø, der ligger mellem Gael Hamke Bugt og Hochstetterbugten. Halvøen gennemløbes i den SE-lige del af to store dale, hvoraf Blæsedalen forløber i N-S-lig retning og Dronning Augusta Dal i nærlig E-W-lig retning. Imellem dalene er landet bjergrigt og når i Sadelbjerg en højde på 1147 m. Kap Borlase Warren 74°16'N 19°23'W er den SE-lige pynt af Wollaston Forland og er en lav, smal klippepynt med lange sandstrande på begge sider. Kap Borlase Warren er af basaltagtigt udseende og løber ud i havet i et langt rev, på hvilket der ofte står nogle grundstødte isfjelde og store isskasser. Noget N for Kap Borlase Warren

findes ved kysten et let kendeligt parti, der består af en sort stribe i klinten ved stranden og tæt N herfor to fremtrædende, mørke basaltklipper.

Fladebugt ligger 8,5 M N for Kap Borlase Warren og er en lille bugt ud for Dronning Augusta Dal.

Kap Wynn 74°29'N 018°58'W 214 m høj, er den E-lige pynt af Wollaston Forland og ligger 15 M NNE for Kap Borlase Warren. Det er en stejl klippepynt af mørk farve, og den falder stejlt af mod havet fra en højde på 214 m. Der ligger en del små holme NE for Kap Wynn.

Det mest fremtrædende fjeld på Wollaston Forland, set E fra, er det 7 M W for Fladebugt beliggende Sadelbjerg og de 2 M NW-ligere beliggende dobbelttoppe Nålene 1142 m. Fra Fladebugt skærer Dronning Augusta Dal sig ind i landet i WNW-lig retning, N om Sadelbjerg og Nålene. Kap Wynn ser E fra ret lavt ud. Tæt N for Kap Wynn findes en anden og lavere pynt, 20 m, og N for denne pynt er der en græsklædt skrånning, der ender i en 7-8 m høj klippe. S for Kap Wynn findes en lav, sandet strandbred.

Pendulum Øer 74°38'N 018°30'W er af vulkansk oprindelse og ret mørke af farve; de er kun 600-700 m høje, men set fra søen er de meget iøjnefaldende på grund af den fremskudte beliggenhed. På afstand synes de at have en meget jævn overflade. Kommer man nærmere, ses enkelte dalstrøg, der skærer sig noget ind fra kysten. Lille Pendulum består af en i retning NNW-SSE-gående fjeldryg, hvis højeste, centrale punkt er Sonnenkopf, 602 m. Øens N-lige udløbende del er ret lav og afsluttes mod NE af Kap Hartlaub, 239 m. Tæt E for Kap Hartlaub ligger den lille ø Bass Rock, 142 m, der set fra SE har nærlig samme form som højderne ved Kap Hartlaub.

Sabine Ø når på sin N-lige centrale del, Keferstein, en højde på 699 m. Midt for øens S-side ligger det noget isolerede Harebjerg, 579 m, og lige N for øens W-pynt det kendelige og isolerede Kronebjerg, 544 m, et regelmæssigt, kegleformet fjeld, hvis top om- og afsluttes af en kroneformet ring, dannet af et takket basaltlag med lodrette sider. Ved foden af det 302 m høje Germania Bjerg på øens SE-lige del ligger Germania Havn lidt E for den lille indskæring af samme navn, se afsnit 8.3.

På Sabine Ø E-side findes Hansa Bugt, der fra Pendulumstrædet skærer sig 1,5 M mod SW ind i landet. N for den lavt udløbende pynt ved S-siden af bugtens indløb findes et par småholme.

Såvel i Pendulumstrædet som i Claveringstrædet findes flere holme og skær. På Sabine Ø W-side skærer Heimland Havn sig ind i landet. Over for denne havn findes på strædets W-side den 1,5 M lange, grunde Falskebugt.

8.1.1.3.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene langs kysten af Wollaston Forland mellem Kap Borlase Warren og Bass Rock (NE for Lille Pendulum) volder ikke vanskeligheder under besejling, såfremt man holder sig 3-4 M af kysten, hvor 100 m kurven forløber. Som nævnt under besejling, har et skib af isen været tvunget til at følge kysten af Wollaston Forland i en afstand af 1 M. En mindste dybde på 8,2 m blev observeret, og dybden så ud til at aftage jævnt ind mod kysten. Der fandtes ikke skær eller undervandshindringer.

8.1.1.3.3 Is

Drivisen ud for Wollaston Forland varierer meget fra måned til måned. Normalt er

iskoncentrationen i august kun det halve af, hvad den gennemsnitlig er i juli, og august anses derfor at være den måned, hvor det er bedst at nå frem til kysten af Wollaston Forland. I august består isen mest af brudte flager med passable render imellem, og der synes at være en tendens til, at der dannes en åben rende fra Shannon og forbi Wollaston Forland, tæt til kysten. Mindre skibe er gået ind i isen på henholdsvis 73°40'N 014°00'W og 74°06'N 014°00'W, og det ser ud til, at anduvning af iskanten på 74°06'N 014°00'W er mest fordelagtig, da koncentrationen her normalt er mindre; fra denne position holdes der så W-efter. I almindelighed er drivisbæltet ud for Wollaston Forland af betydelig bredde, og i særdeles strenge isår er det hændt, at enkelte skibe har måttet opgive at nå igennem isen. På den anden side er det i mange år ikke hændt, at ikke et eller flere af de forsøgende skibe er nået ind til land. Dette gælder imidlertid kun for strækningen S for Pendulum Øer, eller rettere ud for strækningen Pendulum Øer - Gael Hamke Bugt, hvor erfaringsmæssigt de bedste passagemuligheder forekommer. N og W for Hochstetterbugten er forholdene vanskeligere. Hochstetterbugtens vinteris, der skal passere SE ud mellem Shannon og Wollaston Forland, bindes i væsentlig grad af Pendulum Øer med de mellemliggende, ret skærfyldte stræder, og isen dækkes mod den drivende drivisstrøms ødelæggende virkning af øen Shannon, samt af Shannon Sund faste isdække, hvilket sidste i reglen først har mulighed for at blive ført bort, når Hochstetterbugtens is er brudt op og gået i drift.

S for Pendulum Øer har vinterisen lettere ved at forsvinde fra yderkysten. En undtagelse herfra danner strækningen Kap Broer Ruys - Home Forland, hvor de mange skær i det ret læge farvand W for linjen: Arundel Ø - Kap Broer Ruys under uheldige forhold længe kan holde vinterisen fast ved kysten.

Enkelte somre inden for perioden 1936-1945 har isen ud for det i dette kapitel nævnte område været åben i så høj grad, at en kraftig dønning til tider er optrådt ved kysterne, af hvilke store dele er blevet bortskyllet af søen, som fx ved den tidligere fangststation Nanok på Hochstetter Forland, ved Germania Havn og ved Herschellhus. Ved de to sidstnævnte steder har det været nødvendigt at flytte de der liggende stationshuse længere ind i landet.

8.1.1.4 Hochstetterbugten 74°50'N 018°00'W

Bugten ligger mellem Wollaston Forland, Kuhn Ø, Hochstetter Forland og Shannon.

8.1.1.4.1 Kendelige punkter

Ved Hochstetter Forland lave SW-pynt, Niels Hansen Næs, ses de ved hinanden tætliggende kuppelformede Nordre- og Søndre Muschelbjerg, henholdsvis 365 m og 404 m. I den indre del af den 4,5 M brede, åbne bugt mellem forlandets S-pynt, det lave Kap Rink, og Niels Hansen Næs ligger tæt ud til kysten den tidligere fangststation Nanok, undertiden benævnt Hochstetter Stationen. Fra det lave kystland omkring bygningerne hæver terrænet sig jævnt mod fjeldene NW for stationen.

Tæt NW for Søndre Muschelbjerg og 3,5 M NW for Niels Hansen Næs ligger en tidligere videnskabelig station, Kulhus. Kysten, der omgiver stedet, dannes af jævne skråninger med lave klipper og lag af kul med ret ringe brændselsværdi. Jarners Kulmine findes tæt S for Kulhus. En smal, sandet strandbred, 3-4,5 m lavere end kullaget, tillader brydning af kullene direkte i mindre fartøjer.

NW for Søndre Muschelbjerg danner kystlinjen en større bugt, hvis N-ligste del kaldes

Peters Bugt. Landet omkring bugtens E- og N-side er ret fladt. W for Peters Bugt hæver landet sig til betydelige højder og omslutter Ardencaple Fjord og dennes indre forgreninger med stejle alpefjelde, gennemskåret af flere dybe dalstrøg. Den E-ligste 15-20 M lange strækning af Ardencaple Fjords N-side består af en sammenhængende, brat fjeldvæg, over hvilken der hæver sig høje bjergtinder. 3,5 M W for Jónsbu findes toppe på 1390 m højde. Kap Klinkerfues, N-pynten ved indløbet til Ardencaple Fjord er også høj og klippefuld. Fjeldtoppene Wildspitze, 1593 m, og Matterhorn, 1624 m, findes henholdsvis 5 og 9 M NW for Kap Klinkerfues i de såkaldte Barth Bjerge, som i NNE-lig retning strækker sig W om den lave E-lige del af Hochstetter Forland.

8.1.1.4.2 Dybdeforhold

Der er kun få lodskudslinjer i Hochstetterbugten, se kort 2702, men midtfarvands er dybden over 200 m.

8.1.1.4.3 Is

I Hochstetterbugten plejer vinterisen W for linjen Kap Rink - Kuhn Ø at gå omkring 20. juli, men ud mod Shannon ligger den ofte noget længere. Medio august, undertiden 5.-10. august, har man med skib kunnet slippe gennem isen til bugtens indre del. I Freeden Bugt på Shannon S-kyst, hvor landgrunden når langt ud, går vinterisen først bort sent på sommeren. I Ardencaple Fjord og dennes munding er isen sædvanligvis ikke besværlig, da landvinden fejer den ud, men med E-lig vind og stærk strøm hænder det, at både fjorden og havet udenfor fyldes med drivis.

I Hochstetterbugten kan forholdene i øvrigt variere meget. Nogle år har farvandet været meget isfyldt, til andre tider har bugten være næsten fri for is. Nogle år har der ved besejlingsperiodens begyndelse været bedst passagemuligheder i bugtens N-lige del.

8.1.1.4.4 Anduvning og besejling

Med et stærkt bygget skib har det i hvert fald i sidste halvdel af august måned normalt været muligt at komme ind til Hochstetter Forland. I 1939, da isen lå meget tæt i Hochstetterbugten, nåede det norske skib "Polarbjørn" den 21. august ind til Peters Bugt ved at følge en rende over mod Kuhn Ø. Under indsejlingen søgtes først, men forgæves, at komme N om Shannon.

8.1.1.5 Hochstetter Forland E-kyst

8.1.1.5.1 Kendelige punkter

S for det kendelige fjeld Haystack 75°43'N 019°25'W danner den E-lige kyst af Hochstetter Forland en ret stor bugt, Roseneathbugt, fra hvilken et større dalstrøg med den vandrige Langelv fører ind i landet. Ved Roseneathbugt ligger den tidligere fangststation Mønstedhus. S for Roseneathbugt strækker de høje fjelde sig længere W over, og yderkysten bliver gradvis lavere S over. Kap Oswald Heer 10 M S for Haystack er hverken særlig høj eller særlig fremskudt, men har dog et ret stejlt udseende. Nogle M N for Kap Oswald Heer udmunder den store Agneteelv. Lidt N for elven ligger en tidligere norsk fangststation. Mod Shannon Sund er kysten af Hochstetter Forland ganske flad og ser meget ensartet ud. Landets jævne overflade er kun afbrudt af talrige små elvdale. Af fremtrædende punkter noget inde i landet ses her den isolerede højde Ailsa, 196 m, på 75°18'N 019°38'W.

8.1.1.5.2 Dybdeforhold

Se under Shannon Sund og Shannon 8.2.5.0.

8.1.1.5.3 Is

I områdets N-lige afsnit mellem Haystack og Pendulum Øer kan drivisen, som N og W fra sættes ind i farvandet mellem Kap Børgen og Haystack og derefter med strømmen føres videre S over gennem Shannon Sund, selv i nogenlunde gode isår gøre sejlads N over gennem Shannon Sund vanskelig og usikker.

Vinterisen i Shannon Sund bryder i reglen først op, efter at isen i Hochstetterbugten er løsnet. N for Shannon Sund ligger vinterisen ofte ubrudt til søs, men der kan da langs Hochstetter Forland danne sig et landvand ud over den brede landgrund. Dette landvand kan med forsigtighed benyttes til besejling af kysten indtil Haystack.

8.1.1.6 Målestationer

I farvandet E for Gael Hamke Bugt mellem position 74°00,20'N 014°02,80'W og 74°00,02'N 017°59,41'W er udlagt et antal målestationer under vandoverfladen. Målestationerne er ikke afmærket. For detaljer se EfS nr. 42/1027 2005.

8.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer, bygder m.v.

Mellem Kap Broer Ruys og Kap Oswald Heer findes ingen byer eller bygder, men her ligger Daneborg, som besejles hvert år. Se afsnit 8.3.

8.2.1.0 Gael Hamke Bugt

8.2.1.1 Godthåb Golf

8.2.1.2 Loch Fyne

8.2.1.3 Copeland Fjord

8.2.1.4 Grantafjord

8.2.1.5 Young Sund med Daneborg

8.2.1.6 Tyrolerfjord

8.2.2.0 Claveringstrædet

8.2.2.1 Falskebugt

8.2.2.2 Germania Havn

8.2.2.3 Griper Red

8.2.2.4 Heimland Havn

8.2.3.0 Pendulumstrædet

8.2.4.0 Hochstetterbugten

8.2.4.1 Ardencaple Fjord

8.2.4.2 Bredefjord

8.2.4.3 Smallefjord

8.2.4.4 Grandjean Fjord

8.2.4.5 Fligely Fjord

8.2.4.6 Lindeman Fjord

8.2.5.0 Shannon Sund og Shannon

8.2.1.0 Gael Hamke Bugt 74°05'N 019°45'W

8.2.1.0.1 Kendelige punkter

Mundingen af Gael Hamke Bugt ligger mellem Kap James og Kap Borlase Warren. Bugten strækker sig 40 M mod NW, og dens største del er optaget af den store Clavering Ø og de S herfor liggende mindre øer, Finsch Øer. Bugtens W-lige del hedder Godthåb Golf, hvorfra Loch Fyne strækker sig mod S på en strækning af 22 M. Den NW-lige del af Godthåb Golf, W for Clavering Ø, hedder Copeland Fjord og når mod N til Revet (Tangen), et smalt, lægt parti

af farvandet, hvor Clavering Ø er omtrent landfast med det W for liggende Payer Land. N for revet ligger Rudis Bugt, der grænser til Tyrolerfjord.

Fra Copeland Fjord forløber mod W, mellem Blosserville Bjerg og Payer Land, den 7 M lange Grantafjord.

Fra den N-lige del af Gael Hamke Bugt udgår Young Sund, som i sin fortsættelse mod W hedder Tyrolerfjord.

Clavering Ø optager det meste af den W-lige del af Gael Hamke Bugt og er et af de af fangere hyppigst besøgte og bedst kendte steder på Østgrønlands kyst. Øen er 30 M lang og 20 M bred, med den største udstrækning i E-W-lig retning. Der kan ikke sejles rundt om øen, da farvandet mellem Copeland Fjord inderste del og Rudis Bugt er lægt. Øen består af stejle bjergmasser, men langs en stor del af kysten er der smalle landstrimler med plantevækst, og der er mange små og beskyttede bugter. Den S-lige del af øen stiger jævnt fra kysten op til 1219 m 6 M fra kysten, og åbne dale strækker sig langt ind. På øens S-side ligger den tidligere bemandede videnskabelige station Eskimonæs.

8.2.1.0.2 Gael Hamke Bugt S-side

N-kysten af Hold With Hope landet er toppet og gennemskåret af flere kløfter; landet er ret lyst af udseende. Den brunlige Jackson Ø, NE for Home Forland, har, set NE fra, et langagtigt udseende med størst højde, 238 m, i den NW-lige del. Set S fra (fra ud for Holland Ø) ses Jackson Ø som en toppet forlængelse af Home Forland. Øen går stejlt op af havet mod N og E og skråner S- og W-over mod Gulmann Sund.

Fra Kap James strækker den NE-lige del af kysten af Hold With Hope sig 26 M i WNW-lig retning til Kap Stosch. De højeste punkter langs denne del af kysten er Diener Bjerg, 797 m, Stensiö Plateau, 737 m, og Frebald Bjerg, 1207 m.

Finsch Øer ligger 13 M NW for Kap James. De to største af disse øer er henholdsvis 376 m og 224 m høje. På N-siden af den største og højeste af øerne, Store Finsch, er der en lille bugt, der hedder Hirdhavn. Der er nogle skær i den inderste del af bugten. Store Finsch har en meget ujævn overflade. S for Store Finsch ligger nær Hold With Hope landet de små Terneskær, se under dybdeforhold ved Finsch Øer, 8.1.1.2.2.

8.2.1.0.3 Gael Hamke Bugt N-side

Kap Mary 74°10'N 020°11'W er den SE-lige pynt af Clavering Ø, og 1 M inde når landet en højde på 563 m. Pynten er fremtrædende og stejl med kun få indskæringer.

Dahl Skær, 67 m, er en lille klippeø, der ligger tæt under kysten 2 M WSW for Kap Mary.

8 M W for Kap Mary hæver Clavering Ø sig W for den N-S-gående Baesdalen til en højde af 1300-1400 m med talrige fjeldtoppe, af hvilke den 1332 m høje Steinmannspids 74°10,5'N 020°49'W på stor afstand er let kendelig. Dette fjeld har en ret regelmæssig form og har på toppen en lille, meget fremtrædende naturlig varde. I NW-lig pejling ses den i 25-30 M afstand med spidsen lige over øens fjeldkant; der ses herfra to fjeldspidser, der ligner hinanden og af hvilke Steinmannspids er den S-ligste.

Dødemandsbugten er en 4,5 M bred, mindre indskæring på Clavering Ø S-kyst, lige N for Store Finsch. Fra midten af bugten udgår mod NNW den dybe Skrællingedalen, E for det 900 m høje fjeld Jernhatten. Ved pynten E for bugten findes nogle fremtrædende klipper ved stranden, og der ligger et par skær tæt ved kysten. Ved bugten er opført et stationshus W

for en lille elv, der løber ud ved den W-lige fod af fjeldet E for Jernhatten. Tæt W for stationshuset findes to karakteristiske grusvolde, hvis øverste del er græsbevoksede. En større elv fra Skrællingedalen udmunder 0,5 M W for stationen. Ud for Jernhatten S-pynt findes et lille skær tæt ved kysten.

S for indløbet til Young Sund findes på Clavering Ø den fremskydende E-lige del, hvis N-pynt, Kap Breusing, er stejl, men ikke synderlig høj, medens det tæt inden for liggende Brisbane Bjerg når en højde på 486 m. Ved Kap Mary findes det høje, ret spidse Magnetikerbjerg, 563 m.

På S-siden af Kap Borlase Warren findes på skråningen af landet resterne af en tidligere fangsthytte. 1,5 M SW-ligere danner en lille, mørk basaltklippe et mindre næs. 3 M SW for Kap Borlase Warren skyder landet sig ud i en bred, lav forstrand (moræne- og deltadannelser), og W herfor ret tæt ved kysten ligger Herschell Bjerg, 683 m. Ved bjergets fod ligger Herschellhus (tidligere fangststation). Herschell Bjerg afsluttes mod W ved den brede, N-S-gående Blæsedalen. Nogle kilometer W for Herschellhus er der, ved en tidligere eskimoisk boplads, opført en hytte.

8.2.1.0.4 Dybdeforhold

Gael Hamke Bugt er dyb, og der findes kun få undervandshindringer, se kort 2702. 1400 m E for Jackson Ø SE-pynt findes en 8 m høj klippeø, 50 m uden for denne lille ø findes et skær, der er tørt ved lavvande. Øen og skæret benævnes Edla Skær. Imellem SE-pynten af Jackson Ø og Edla Skær findes antageligt et rev, da isen altid ligger grundstødt på dette sted. Man bør under ingen omstændigheder med skib gå inden om Edla Skær.

Fra Jackson Ø S-pynt synes der at strække sig et rev i SW-lig retning. Det læggeste lodskud her, 0,7 M SW for nævnte pynt, er dog 46 m. Ud for øens NW-pynt findes også antydning af et rev.

Kystfarvandet omkring Store Finsch er urent, og skær er fundet S og W for den lille ø ved Store Finsch S-side. I øvrigt er dybderne meget varierede i farvandet S, SE og E for Store Finsch, og indtil 6 M SE og 5 M E for øen er de meget springende, uden at der dog hidtil er fundet farlige skær her ud over de allerede nævnte. Det rapporteres dog, at der 3,8 M E for Store Finsch skal findes en grund med 5,5 m vand. En ret dyb rende synes at gå S om det læge område ved Store Finsch samt N om Ternesvær og videre imellem de skær, der ligger ved øen S for Store Finsch og Lille Finsch. Er man tvunget til at benytte dette løb, bør man antagelig ikke komme Lille Finsch NE-kyst for tæt.

Hovedfarvandet i løbet N om Finsch Øer er dybt og rent.

8.2.1.0.5 Strøm

Der løber til tider en stærk strøm imellem Finsch Øer. Ud for Kap Mary, hvor dybden ellers er stor, findes tæt under kysten flere grunde steder med mindre end 30 m vand. Sandsynligvis findes der flere skær rundt om pynten, hvor klipperne er gennembrudt af basaltgange. 2 M W for Kap Mary ligger det tidligere nævnte Dahl Skær, og et undervandsskær opgives at ligge 0,5 M S for Dahl Skær, men positionen betegnes som tvivlsom.

8.2.1.0.6 Is

Under normale isforhold kan kysten ud for Gael Hamke Bugt besejles med isforstærkede

skibe fra slutningen af juli og til slutningen af august, og nogle år kan kysten helt op til 79°00'N besejles i august måned. De fleste forsøg på med skib at nå kysten mellem 73°00'N og 79°00'N har da også været forsøgt i juli og august. For øvrigt synes farvandet ud for Gael Hamke Bugt at høre til de mest isfrie områder i Nordøstgrønland. Der kan ofte være isfrit til langt hen på efteråret, ligesom vinterisen ofte går så tidligt som primo juni, mens indre fjorde endnu er tilfrosne. Drivisen ud for Gael Hamke Bugt plejer normalt at være slæk og af en sådan koncentration, at den kan passeres af skibe i juli og august. Under NE-lig blæst pakkes bugten dog hurtigt til med drivis.

Norske fangstfolk og sælfangere, som har overvintret i området, har været af den opfattelse, at sen vinter er den bedste tid at komme gennem drivisen ud for Gael Hamke Bugt. Det meddeles, at især marts og april måned er gunstig med åbent vand fra Jackson Ø til Lille Pendulum og endog til Shannon. Isen vil da bryde op så langt mod W som til Finsch Øer.

8.2.1.0.7 Anduvning

Den bedste måde at anduve Gael Hamke Bugt på er at gå ind i drivisen noget N for Gael Hamke Bugt på 74°20'N-lig bredde og derefter arbejde sig W over, mens strømmen vil sætte skibet S over. Denne metode er anvendelig først på sæsonen, når der endnu er tid til at vente på at komme igennem, men senere på sommeren er det under besejlingen nødvendigt at finde render og åbninger i iskoncentrationen, så man hurtigt kan komme igennem. Hertil er hjælp fra Iscentralen i Narsarsuaq af stor betydning, og de fleste isforstærkede skibe, går sjældent ind i isen, før der haves nogenlunde orientering om iskoncentrationen på den bredde, hvor isbæltet skal gennemsejles. Isbæltet har normalt en bredde i E-W-lig retning på 100-200 M.

8.2.1.0.8 Ankerpladser

Se afsnit 8.3.

8.2.1.1 Godthåb Golf 74°02'N 021°15'W

8.2.1.1.1 Kendelige punkter

Godthåb Golf ligger W for Gael Hamke Bugt og er en forlængelse af denne. Fjorden har ved den E-lige side lige W for Finsch Øer en bredde på 5 M, men længere mod W en bredde på 12 M.

Kap Oetker 74°15'N 022°00'W er den W-lige pynt af Clavering Ø, og langs den SW-lige kyst af Clavering Ø ligger Hallebjergene, der stiger jævnt til en højde på 1196 m.

Kap Stosch 74°04'N 021°43'W er den N-lige pynt af Hold With Hope og består af 2 forbjerger med 1 M imellem. SE for pynten er der en bred klippeafsats 20 m over havoverfladen. Selve pynten er en bevokset skråning, der går over i en stenet strand.

Jordanhill 1410 m ligger ved den SW-lige side af Godthåb Golf ved foden af Wordie Gletscher.

Wordie Bugt er en lille bugt S for Jordanhill, og her skyder Wordie Gletscher sig ud til havet. Ankerplads, se afsnit 8.3.

Hansen Havn er en lille bugt N for Jordanhill, se afsnit 8.3.

Kap Ruth og Kap Eva er henholdsvis den S-lige og den NE-lige pynt af Jordanhill.

Kap Adam er pynten N for Hansen Havn. Manley Land er området mellem Hansen Fjord og Grantafjord. Mellem Kap Adam og Grantapynt, der er den NE-lige pynt af Manley Land, ligger Blosserville Bjerg, 1233 m. Clavering Ø S-pynt, Eskimonæs, er et ret lavt, noget fremspringende bredt næs, ved hvis E- og W-side der dannes henholdsvis den såkaldte Østhavn og Vesthavn. Inden for hæver landet sig til mere end 1400 m højde. Ved Østhavn lå den i 1943 nedbrændte videnskabelige station Eskimonæs, 4 M NW for Eskimonæs skærer den dybe Granatdal sig i N-lig retning ind i landet. Imellem Blosserville Bjerg og Jordanhill ses inde på indlandsisen nunatakken Scotstounhill, 1254 m, en stor massiv fjeldklods, og længere mod NW C.H. Ostenfeld Nunatak. Bræen skyder sig hovedsageligt ud i Wordie Bugt S for Jordanhill. Landet langs S-siden af Wordie Bugt består af et 1600-1700 m højt alpelandskab med flere smalle, stejlt nedskydende bræer.

Fra Wordie Bugt mod indløbet til Loch Fyne aftager landet i højde og er ganske lavt ved W-siden af indløbet til denne fjord. Ved W-siden af Loch Fyne indre del hæver terrænet sig atter til det 1502 m høje Nordhoek Bjerg. Landet omkring Loch Fyne S-ligste del er lave, brede dalstrøg, der dels fører S over til Mackenzie Bugt, dels W over til Moskusoksefjord indre del. På begge sider af Loch Fyne udmunder elve, af hvilke flere fører grumset vand langt ud i fjorden.

Hold With Hope landets NW-lige del når i Spath Plateau, NE for Nordhoek Bjerg, en højde af 1509 m. Imellem plateauet og forlandets N-pynt, Kap Stosch, findes det 1207 m høje Frebald Bjerg. Selve Kap Stosch er en lav noget udløbende tange. 1 M SW for pynten ligger en tidligere fangsthytte. På en strækning af 5 M fra Kap Stosch og E efter består kysten af en 20 m høj, lodret, rødlig fjeldbrink, der set fra søen er meget iøjnefaldende.

8.2.1.1.2 Dybdeforhold

W for Finsch Øer er dybden i hovedfarvandet gennemgående stor. 1 M E for Jordanhill N-pynt er fundet et skær med 4 m vand, ligeledes findes tæt W for Kap Stosch Bartletts Skær med 2 m vand.

8.2.1.1.3 Is

Isen bryder som regel op primo juli og fjorden begynder igen at fryse til medio oktober.

8.2.1.1.4 Anduvning

Anduvning af Godthåb Golf foregår normalt ved, at der fra munden af Gael Hamke Bugt holdes 5 M S om Kap Mary og herfra N om Finsch Øer, idet der holdes lidt nærmere til Clavering Ø end til Finsch Øer. Kort efter passage af Store Finsch kan man se stationen ved Eskimonæs, se afsnit 8.3.

8.2.1.1.5 Vindforhold

I slutningen af juli samt i den største del af august har man i Godthåb Golf, i perioder med rolige meteorologiske forhold, som oftest følgende lokale vindforhold:

Tidligt om morgenen er vejret i reglen stille. Kl. 1000 begynder det at lufte fra E, og østenvinden tiltager gradvis i styrke, indtil den kl. 1500-1600 når sit maksimum, hvorefter den løjer af. Kl. 2100-2200 er det atter stille. Denne fjordvind, der E for Finsch Øer kun mærkes meget svagt, er stærkest mellem Kap Stosch og Jordanhill. Omkring midnat kan det stille vejr ofte

blive afbrudt af en W-lig vind, der blæser ud af fjorden, men denne vind er sjældent så stærk som østenvinden om dagen. Når den W-lige natvind optræder, kulminerer den i styrke mellem kl. 0200 og kl. 0300 og løjer helt af tidligt om morgenen. Er der megen dravis i den ydre del af Gael Hamke Bugt, er østenvinden ofte ledsaget af tåge, som om aftenen kan fylde hele Godthåb Golf.

8.2.1.2 Loch Fyne 74°01'N 021°59'W

8.2.1.2.1 Kendelige punkter

Loch Fyne forløber fra sin munding 22 M mod S og ender 5 M fra Moskusoksefjord. Indløbet til Loch Fyne ligger mellem Kap Stosch og Strømtangen, der er en smal tange, som strækker sig ud fra Hudson Land. 6 M inde på fjorden ligger Strømmen, der er en bøjning mod E, hvor bredden kun er 0,25 M. Langs W-siden af Loch Fyne er landet højt, medens det langs E-siden er betydelig lavere.

8.2.1.2.2 Dybdeforhold

I den yderste del af fjorden er der konstateret dybder på omkring 8 m midtfarvands. På det smalle sted i Strømmen er mindste dybde 12 m, hvorimod dybden i den inderste del er fra 50-180 m. Der synes her at være mindre vand end angivet i kortet. Sandsynligvis forårsager de mange elvudløb, at der her stadig foregår en mærkbar opfyldning af fjordbunden. På begge sider af Loch Fyne indre del udmunder flere elve, som medfører grumset, rødgult vand. Et stort elvudløb ved fjordens W-side lidt S for Strømmen fører lyst farvet, grumset vand langt ud i farvandet, hvilket kan give indtryk af, at der her findes et stort område med lægt vand, men dette er ikke tilfældet.

8.2.1.2.3 Is

Loch Fyne er isfri meget tidligere end de store hovedfjorde, idet isen smelter ved sommerens begyndelse. Normalt finder opbruddet sted primo juli.

8.2.1.2.4 Anduvning og besejling

Passage af strømstedet Strømmen i Loch Fyne, 5-6 M S for fjordmunden bør kun foretages ved strømkæntring (tidevandsskifte). Landgrunden i fjordens ydre del går langt ud på begge sider og indsnævrer en rende, der har mere end 10 m vanddybde, til en bredde af knapt 0,5 M. Denne rende findes omtrent midt i farvandet, men bredden af sejlrenden er ved Strømmen yderligere reduceret til 200 m. Under besejling af Loch Fyne NE fra må man vogte sig for 2 m skæret ved Kap Stosch. Under sejlads ind gennem fjordmunden kan der på kurs 177° holdes mod Nordhoek Bjerg. Landet på W-siden af fjordens ydre del, N for Strømmen, er ganske lavt og sandet. Landet langs fjorden E-side er noget højere. Der er dog ikke så meget vand under brinkerne her, som deres udseende giver indtryk af, men kysten på fjordens E-side frembyder flere holdepunkter for orienteringen end landet på W-siden. Under indsejling passerer på bagbords side først en lang, smal tange. På styrbords side kommer derefter et lidt fremspringende næs med en stor sten på NW-siden. S-ligere passerer om bagbord en grund, der skyder sig langt ud og er tør ved lavvande. På styrbords side passerer dernæst en landtange med en høj, spids sten, som kan tages ret tæt. S-ligere passerer

der næst en lagunelignende sandstrækning. Når denne er passeret holdes under sejlads mod Strømmen nærmere fjordens W- og SW-side, da landgrunden på fjordens E-side 1,5 M N for Strømmen skyder sig langt ud i farvandet. 0,8 M N for Strømmen findes på fjordens E-side en lav sandtange. Næsset ved N-siden af Strømmen er forholdsvis højt og fremspringende, og imellem den nævnte lave sandtange og næsset ses på landryggen en stor, husligende grålig sten med brede, rødbrune, lodrette striber. Der holdes fortsat nærmere landet på fjordens W-side, indtil den omtrent E-W-gående del af Strømmen, er passeret. S for Strømmen er der dybt, indtil man når fjordens S-ende, hvor det hurtigt grunder op. Ankerplads, se afsnit 8.3.

8.2.1.3 Copeland Fjord 74°12'N 022°02'W

8.2.1.3.1 Kendelige punkter

Copeland Fjord, hvis munding ligger i den NW-lige del af Godthåb Golf, forløber 8 M i N-lig retning og NNE-lig retning og går ved Revet over i Rudis Bugt. Fra Copeland Fjord forløber, 6 M inden for fjordens munding, Grantafjord N om Blosserville Bjerg.

8.2.1.3.2 Dybdeforhold

Dybden midtfarvands i den S-lige del af Copeland Fjord varierer mellem 100 m og 150 m, men i den N-lige del aftager dybden hurtigt 2 M efter at munden til Grantafjord er passeret.

Revet er et smalt, lægt parti af farvandet mellem Clavering Ø og Payer Land. Fra Revet fortsætter farvandet N efter i Rudis Bugt og Tyrolerfjord. Eigil Elv danner her et delta gennem gamle moræneaflejringer, og dette delta har indsnævret løbet og formindsket dybden, så kanalen er tør ved lavvande og kun kan passeres af små både ved højvande.

Ankerplads, se afsnit 8.3.

8.2.1.4 Grantafjord 74°18,5'N 022°03'W

Fjorden strækker sig 6 M i W-lig retning og er en gren af Copeland Fjord. Fjorden er omgivet af stejle fjelde, der når en højde på 1300-1400 m. I fjordens inderste del skyder Grantagletscher sig ned til vandoverfladen.

8.2.1.4.1 Dybdeforhold

Der findes dybder mellem 32 og 85 m, men der er lægt vand, 2,7 m, over det meste af fjordmunden fra Grantapynt og N efter.

8.2.1.4.2 Anduvning og besejling

Grantafjord kan besejles med skib, men indløbet er dog meget grundt i den S-lige del, da der ved fjordmunden ligger en stor moræne. Langs fjordens N-side findes en smal rende med indtil 12 m vanddybde.

Bugten ved fjordens N-side, 3,5 M W for indløbet er også grundt. Under anduvning af fjorden skal der holdes i den rende, der forløber langs N-siden af fjordmunden, og der skal passeres 350 m af Kap Astrid, et let kendeligt stennæs, og Kap Randi, et lille, lavere og sandet næs. Ankerplads, se afsnit 8.3.

8.2.1.5 Young Sund 74°14'N 020°00'W

8.2.1.5.1 Kendelige punkter

Young Sund er ved munden, som ligger mellem den SW-lige kyst af Wollaston Forland og Kap Breusing på Clavering Ø, 4 M bred. Sundet forløber 18 M mod NW og NNW til Zackenberg, der er et 1314 m højt bjerg på S-siden af Wollaston Forland, hvor Tyrolerfjord begynder.

Kap Herschell 74°14,5'N 019°42'W ligger på den S-lige pynt af Wollaston Forland 5 M SW for Kap Borlase Warren, og N for pynten ligger tæt til kysten Herschell Bjerg, 683 m.

Kap Breusing 74°13'N 020°06'W, der er den E-lige pynt af Clavering Ø, når en højde på 486 m.

Basaltø, der ligger 9 M NW for Kap Breusing, er en 80 m høj ø.

Kap Berghaus 74°17'N 020°09'W, der er den SW-lige pynt af Wollaston Forland, ligger 4 M N for Kap Breusing.

Daneborg ligger på Sandodden 2 M NW for Kap Berghaus, se afsnit 8.3.

Slædepatruljen Sirius hovedkvarter ligger lidt S for Daneborg.

Sandøen ligger 1 M S for Kap Berghaus. Det er en lav ø af sand, og der er lægt vand, 10 m, øen rundt i en afstand af 0,5 M. 20 m kurven ligger 1 M fra øen hele vejen rundt, med undtagelse af N-siden, hvor den største dybde er 20 m i en afstand fra øen på 450 m. Passage N om øen frarådes og skibe, der besejler Young Sund, skal passeres S om Sandøen i en afstand af 0,75 M fra Clavering Ø og 1,25 M fra Sandøen, se også under dybdeforhold, 8.2.1.5.2.

Kysten ved sundets N-side, foran de bagved liggende høje fjelde, er fra den dybe N-S-gående Blæsedalen til Kap Berghaus forholdsvis lav med sand og lerskrænter gennemskåret af flere elvudløb.

Kap Berghaus er en lav sandtange, der stikker noget ud fra kysten, og på afstand ses det nær kysten liggende S-lige affald af et ret lavt, kullet klippeparti, der strækker sig 3 M N over, og er adskilt fra de N for liggende højere fjelde ved Lille Sødal. Dette klippeparti har en gulbrun farve.

Ved Kap Berghaus er opført en hytte, og kysten drejer her i NW-lig og derefter i N-lig retning. Lidt N for dette sidste drej ligger Slædepatruljens station Daneborg. 10 M N for Daneborg drejer kystlinjen i W-lig retning mod indløbet til Tyrolerfjord, og 7 M W for dette drej findes det kendelige, 1372 m høje Zackenberg med den S-ligere liggende, 1342 m høje, dobbelttoppede Orienteringsspids.

I Zackenberg Bugt, E for disse fjelde, udmunder en større elv, ud for hvilken der på en mudderbanke, som falder stejlt af til stor dybde, findes grundt vand et stykke ud fra kysten.

Elvmundingen er kendelig på stor afstand ved den mørkt fremtrædende lerklint ved munden W-side. En mindre elv udmunder tæt W herfor, og 100 m W-ligere ligger den tidligere fangststation Zackenberg. Se også under dybdeforhold.

En videnskabelig station er etableret ved Zackenberg, se DGHL.

Young Sund S-side følger i store træk N-sidens drejninger og danner S og W for Kap Berghaus og Daneborg den store Kirchenpauer Bugt. Ved denne bugts N-lige del ligger den lille, 80 m høje Basaltø, hvis N-side er brat affaldende. W for Kirchenpauer Bugt N-lige del ses den N-lige fortsættelse af højlandet fra Clavering Ø S-side.

Ankerplads, se afsnit 8.3.

8.2.1.5.2 Dybdeforhold

Dybderne i Young Sund og dets forgreninger varierer fra 50 til 347 m, idet den største dybde er målt i Tyrolerfjorden. Mens farvandet ved indløbet til Young Sund mellem Kap Breusing og Wollaston Forland er rent, findes der omkring den lave Sandøen et større flak med dybder under 10 m. Mærket: "W-ligste hak af Zackenberg overet med lodret (øverste) kant af E-ligste affald på Clavering Ø, se fig. 8.3, fører klart gennem sundet fra Kap Breusing til forbi Sandøen". Mærket må dog under passage af Kap Breusing og forbi Sandøen benyttes som kantmærke.

I det 0,7 M brede løb N om Sandøen opgives dybderne at være 3,5-5,5 m. Løbet bør ikke benyttes af større skibe, da det ikke er lige.

Dybderne midtfarvands er i øvrigt ret store, og de fleste steder går 20 m kurven temmelig tæt til kysterne. Det tilrådes dog at være forsigtig, hvis der søges ind til land ved E- og N-siden af Young Sund mellem Lille Sødal og Zackenberg, da man ellers risikerer at løbe op på undersøiske moræner eller elvdeltaer. På en strækning af 2 M ud for og E for udløbet af den store elv i Zackenberg Bugt skyder et stort, grundt flak sig således indtil godt 0,5 M ud fra kysten. Et mærke, der på dette sted leder rigeligt S om flakket, er: "Brisbane Bjerg, ved Clavering Ø SE-pynt, netop fri til venstre for Clavering Ø NE-lige affald".

8.2.1.5.3 Is

Isen bryder normalt op ultimo maj eller primo juni og sundet forbliver åbent sommeren igennem.

8.2.1.6 Tyrolerfjord 74°26'N 020°42'W

8.2.1.6.1 Kendelige punkter

Tyrolerfjord er en fortsættelse af Young Sund, og fra indsnævringen ved Zackenberg strækker den sig 15 M mod W, hvor den deler sig i to arme, hvoraf den S-lige hedder Rudis Bugt og er den bredeste. Landet omkring Rudis Bugt er fladt. Den anden er en smal fjordarm, som har bibeholdt navnet Tyrolerfjord og strækker sig 11 M NNW efter mellem A.P. Olsen Land og Payer Land. I den inderste del udmunder en elv, som afvander Pasterze (gletscher). Kystlandet er på begge sider af fjorden højt og stejlt.

Tyrolerfjord er, som angivet i navnet i væsentlig grad omgivet af høje alpefjelde. På Clavering Ø NW-lige del er kystfjeldene dog kun 700 m høje, men giver ved deres stejlehed indtrykket af at være endnu højere end fjeldene ved fjordens N-side. Ved Tyrolerfjord S-side findes på Clavering Ø en mindre bugt, Lerbugt.

Ved N-siden af fjorden, hvor denne drejer mod NNW, findes det 1328 m høje Giesecke Bjerg. Tyrolerfjord indre del går herfra mellem høje, bratte fjelde, opfuret af mange kløfter, hvor igennem småelver løber ud i fjorden. 0,5 M fra fjordens N-ende kommer en lille bræ ned på W-siden, den eneste bræ i hele Tyrolerfjord. Fjordens N-lige del er opfyldt af store aflejringer. Tyrolerfjord fortsætter ind i landet af Tyrolerfjord, hvis S-ligste del næsten helt spærres af den W fra kommende Copeland Gletcher, og hvis N-ende opfyldes af Pasterze (gletscher).

8.2.1.6.2 Dybdeforhold

Tyrolerfjord kan besejles i hele sin længde, men der må udvises forsigtighed i fjordens inderste NW-lige del, hvor dybden aftager regelmæssig ind mod land ved elvlejet. I Rudis Bugt kan man med skib N fra komme omtrent til Revet.

8.2.2.0 Claveringstrædet 74°31'N 018°55'W

8.2.2.0.1 Kendelige punkter

Claveringstrædet er farvandet mellem Wollaston Forland og Sabine Ø, og fra indløbet strækker det sig 6 M WNW til Lars Jakobsen Pynt og derefter 8 M mod N til Hochstetterbugten. Pendulum Øer ligger NE for Wollaston Forland, og de to største af øerne er Sabine Ø og Lille Pendulum. Sabine Ø når i Keferstein største højde på 699 m. Hvalros Ø ligger på N-siden af indsejlingen til Claveringstrædet 1,5 M S for Sabine Ø. Øen er 1,3 M lang og 1 M bred. Den når i sin N-lige del en højde på 87 m og skråner jævnt ned mod S. Set E eller W fra siges øen at ligne en stor hvalros, der ligger på isen.

8.2.2.0.2 Dybdeforhold ved Hvalros Ø

En odde med 5,5 m vanddybde strækker sig 0,5 M NW-efter fra Hvalros Ø N-ende, men ellers er der dybder på 9-14 m i farvandet mellem Hvalros Ø og Sabine Ø. Hühnerbjerg, 630 m, ligger på Wollaston Forland 6 M NW for Kap Wynn.

8.2.2.1 Falskebugt 74°33,5'N 019°18'W

Bugten på E-siden af Wollaston Forland strækker sig 1 M ind i landet i W-lig retning og er omgivet af stejle forbjerge, hvoraf Falkebjerg på N-siden af bugten når en højde på 307 m. Fra Falskebugt forløber den E-lige kyst af Wollaston Forland 6 M mod N til Kap Berlin, der er halvøens N-ligste punkt og når en højde på 480 m. Dybdeforhold ved Falskebugt. Den største del af bugten har meget lægt vand.

8.2.2.2 Germania Havn 74°32'N 018°50'W

Havnen er en lille, næsten cirkulær havn på SE-siden af Sabine Ø. Havnen er beskyttet af Hvalros Ø. Se afsnit 8.3.

8.2.2.3 Griper Red

ligger W for Germania Havn. Der kan ankres her, men ankerpladsen er ubeskyttet, og den del af Sabine Ø, der ligger ud for ankerpladsen består af lave, afrundede toppe i forhold til den mere stejle og høje W-side af øen. Se afsnit 8.3.

Lars Jakobsen Pynt 74°33'N 019°12'W er den SW-lige pynt af Sabine Ø og er en lav smal halvø, der strækker sig 1 M ud fra kysten. Tæt uden for den yderste pynt ligger der en lille, lav ø, og 0,5 M længere mod SSW og midt i strædet, ligger der en større ø. Se afsnit 8.2.

8.2.2.4 Heimland Havn

er en bugt på NW-siden af Lars Jakobsen Pynt. Der ligger 2 små øer 1 M NNW for Lars Jakobsen Pynt. Der kan ankres i havnen i en dybde på 45 m, hvor der er mudderbund, se afsnit 8.3.

Kap Neumayer 74°41'N 018°53'W er den N-lige pynt af Sabine Ø.

8.2.2.4.1 Dybdeforhold

I Claveringstrædet S-lige del viser en lodskudsserie dybder mellem 30 og 140 m, og de største dybder findes tilsyneladende nærmest Sabine Ø.

N for Heimland Havn findes ingen lodskud i den egentlige del af Claveringstrædet, men E for Kap Berlin, ved W-siden af strædets N-lige del viser et par lodskud, at der 1,5 M NE for kysten er dybder på omkring 10 m.

Af kendte øer, skær og grunde findes i Claveringstrædet følgende:

8.2.2.4.1.1

Ved strædets S- og W-side.

8.2.2.4.1.1.1

Holmene og skærene NE for Kap Wynn.

8.2.2.4.1.1.2

En række småøer og skær, som til dels er overfyldt ved højvande, ligger 3,5 M WNW for Kap Wynn og strækker sig i N-lig retning fra Wollaston Forland 1,5 M ud fra kysten. Dybden er 25 m tæt N for det N-ligste skær. Der siges at være grundt langs land mellem Falskebugt og Kap Berlin.

8.2.2.4.1.2

Ved strædets N- og E-side.

8.2.2.4.1.2.1

En ø med et par holme tæt under kysten af Sabine Ø, omtrent 4 M W for Germania Havn.

8.2.2.4.1.2.2

Ved Lars Jakobsen Pynt ligger der tæt uden for pynten en lille holm, og 0,5 M SSW for denne holm en noget større ø. Der er 15 m vand 200 m SW for den lille holm, og dybden midtfarvands mellem holmen og øen synes efter en serie lodskud at dømmes at være 25-30 m, men norske fangstskibe, der har passeret Claveringstrædet, har ment, at Lars Jakobsen Pynt fortsættes i et rev. Midtfarvands mellem den S-lige ø og Wollaston Forland er dybden 55 m.

8.2.2.4.1.2.3

Ud for pynten ved N-siden af Heimland Havn 2 småøer, af hvilke den yderste ligger 0,7 M fra pynten.

8.2.2.4.2 Sejladsanvisning

Fra midtfarvands i strædet S for Griper Red holdes midtfarvands mellem N-lige del af den fra Wollaston Forland mod N gående række af øer og skær og Sabine Ø indtil omtrent 0,9 M fra Lars Jakobsen Pynt. Herfra holdes SW på indtil tværs af den yderste, større ø ud for Lars Jakobsen Pynt, hvorefter der holdes W over, og man kan runde øen i en afstand af 0,25 M. Derpå holdes N over midtfarvands og W om småøerne ud for Heimland Havn N-side. I strædets N-lige del holdes midtfarvands eller helst lidt W-ligere.

8.2.3.0 Pendulumstrædet 74°35'N 018°32'W

8.2.3.0.1 Kendelige punkter

Pendulumstrædet, der er farvandet mellem Sabine Ø og Lille Pendulum, forløber i NNW-lig retning og har en længde på 6 M.

Lille Pendulum stiger stejlt på alle sider og når en største højde på 602 m i den midterste del. Øen kan ses på stor afstand og er lettere at identificere end andre punkter i dens nærhed, hvorfor den er et godt anduvningsmærke for skibe, der kommer fra SE.

Kap Stufenberg er den SW-lige pynt af øen. En lille ø ligger 2,5 M WSW for denne pynt. Der har været ankret i 8 m vand tæt S for Kap Stufenberg, men området er ikke tilstrækkelig kendt. Kap Desbrowe er den SE-lige pynt af øen.

Kap Hartlaub, øens NE-lige pynt, er en stejl, smal halvø.

Bass Rock, 142 m, er en klippeø, der ligger 0,5 M E for Kap Hartlaub.

Kap Buchenau 74°44'N 018°34'W er den NW-lige pynt af Lille Pendulum. Imellem disse to punkter findes en bred, ikke navngiven bugt.

Hansa Bugt 74°38'N 018°46'W, se afsnit 8.3.

8.2.3.0.2 Dybdeforhold

Der ligger en række øer og skær omtrent midt i Pendulumstrædet 1,5 M NE for udmundingen af Hansa Bugt. Disse øer og skær ligger i retning NE-SW og har en udstrækning på 1 M.

Der ligger en ø og nogle holme 1,5 M ESE for det S-lige indgangspunkt til Hansa Bugt.

Lille Pendulum S-pynt bør man ikke komme for tæt, da der antagelig findes lægt vand her.

8.2.3.0.3 Is

Pendulumstrædet er ofte lukket af is hele sommeren, og ofte strækker landfast is sig indtil 2 M E for Lille Pendulum.

8.2.3.0.4 Besejling

Under passage af Pendulumstrædet fra S til N anbefales det at holde sig nærmest til Lille Pendulum, indtil de S-ligste af de i strædet liggende småøer er passeret, hvorefter der holdes midtfarvands mellem strædets N-ligste øer og kysten af Lille Pendulum. Ruten S og E om Pendulum Øer og Bass Rock til Hochstetterbugten er i reglen at foretrække, såfremt der er landvand eller åben drivis. Tæt ved S-siden af Kap Hartlaub ligger et lille skær, men i øvrigt kendes ingen urenheder E for øerne. Fra amerikansk side anbefales det at passere 3-4 M E om Lille Pendulum og Bass Rock.

Mellem Kap Hartlaub og Bass Rock er der formentlig kun ringe dybde, og der advares mod at forsøge passage her med større skibe.

8.2.4.0 Hochstetterbugten 74°48'N 017°46'W

Hochstetterbugten, hvis E-lige munding ligger mellem Bass Rock og Kap Philip Broke, er en stor bugt, der mod S begrænses af Pendulum Øer og Wollaston Forland, mod N af Shannon og Hochstetter Forland. I den SW-lige del af bugten ligger den store Kuhn Ø, hvorfra Lindeman Fjord strækker sig mod W. Fra den NW-lige del af bugten strækker de to store fjorde, Grandjean Fjord og Ardencaple Fjord sig dybt ind i landet mod W og NW.

8.2.4.0.1 Kendelige punkter

8.2.4.0.1.1 S- og W-siden af Hochstetterbugten

Kap Berlin 74°41'N 019°25'W er den N-lige pynt af den halvø på Wollaston Forland, der ligger på W-siden af Claveringstrædet. Lidt inde fra kysten har landet her en højde på 480 m.

Kap Schumacher ligger 12 M W for Kap Berlin, og imellem de to halvøer ligger Albrecht Bugt, hvor en del større og mindre elve har udløb gennem det store sletteland, der omgiver bugten. I bugtens indre har disse elve dannet store deltaer, ud for hvilke der findes udstrakte mudderbaner. 0,75 M E for Kap Schumacher ligger der en lille ø tæt under kysten, og ud for øens E-side er der et skær, hvis position ikke er nøje kendt. Tæt N for Kap Schumacher ligger der også en lille ø.

Kuhn Ø, der ligger i den SW-lige del af Hochstetterbugten, er mod S adskilt fra Wollaston Forland ved en gren af Hochstetterbugten. Denne gren har en bredde på fra 2-4 M og strækker sig 6 M mod W, hvorefter Lindeman Fjord fortsætter yderligere 10 M mod W. På W-siden er Kuhn Ø adskilt fra Th. Thomsen Land ved Fligely Fjord, der har en længde på 20 M. Øens ydre kyster er ret stejle, men der går en dalsænkning gennem øen i N-S-lig retning. E for denne dalsænkning når bjergtoppene i Schwarze Wand en højde på 1136 m, Sneryggen 1031 m og Ruthner 1066 m.

Kap Hamburg 74°42'N 020°04'W er den SE-lige pynt af Kuhn Ø, og landet når her en højde på 1033 m.

Kap Maurer 74°52'N 019°44'W er den E-lige pynt af øen, og her findes en flad sandstrand samt en hytte. 1,5 M SSW for Kap Maurer ligger der på skråningen, som fra kysten fører op til et lavt plateau, en tidligere anvendt fangsthytte. 3,5 M længere mod SW findes yderligere en tidligere fangsthytte.

Kuhn Ø E- og N-kyst har i øvrigt ret jævne gruskrænter og stenet underland.

Bastian Bugt 74°56,5'N 020°00'W er en L-formet bugt, som på E-siden af Kuhn Ø mellem Kap Maurer og Kap Bremen skærer sig 5 M ind i landet. S-siden af bugten har en flad forstrand, mens den N-lige side har en mere ujævn strand, der består af grus- og stenflader. Der er en del vegetation omkring elvlejet, der strækker sig mod NW fra den NW-lige del af bugten.

Kap Bremen, der er den høje og stejle NE-lige pynt af Kuhn Ø, ligger 8 M NNW for Kap Maurer. Umiddelbart W for pynten når fjeldene en højde på 1066 m.

Kap Mosle, der er den NW-lige pynt af Kuhn Ø, ligger 8 M WNW for Kap Bremen. Den mellem-liggende kyststrækning er meget stejl.

Kap Negri, den NE-lige pynt af Th. Thomsen Land, ligger 3,5 M WNW for Kap Mosle. Tæt SW for pynten når landet en højde på 1063 m. Kap Negri er pynten mellem Fligely Fjord og Grandjean Fjord.

Kap Buch, der er den E-lige pynt af C.H. Ostenfeld Land, er let kendelig. Landet tæt W for Kap Buch når en højde på 1121 m.

8.2.4.0.1.2 N-siden af Hochstetterbugten

Mod N begrænses Hochstetterbugten af S-siden af såvel øen Shannon som Hochstetter Forland. Shannon Sund forløber W om Shannon.

Kap Philip Broke 74°56'N 017°37'W er den S-lige pynt af Shannon, og det højeste punkt på pynten når en højde af 97 m.

Freeden Bugt 75°00'N 018°00'W er en åben bugt på S-siden af Shannon mellem Kap Philip Broke og Kap David Gray. Der løber en del elve ud i bugten.

Kap David Gray 74°58,5'N 018°28'W er den W-lige pynt ved indsejlingen til Freeden Bugt.

Tellplatte, der ligger 3 M N for pynten, når en højde på 196 m. Fra Kap David Gray strækker S-kysten af Shannon sig 7,5 M mod WNW til Kap Tramnitz, der er den SW-lige pynt af Shannon. Langs denne kyststrækning løber mange elve ud i Hochstetterbugten.

Kap Rink 75°08'N 019°37'W er den S-lige pynt af Hochstetter Forland.

Nanok, tidligere fangststation, 75°09'N 019°47'W ligger mellem Kap Rink og Niels Hansen Næs. Kysten trækker sig ved Nanok noget tilbage og danner en lille bugt, hvor forstranden er flad og stiger jævnt op mod bjerglandet NW for stationen.

3 M NW for Nanok ligger Nordre- og Søndre Muschelbjerg, der når højder på henholdsvis 385 m og 404 m.

Ailsa, 196 m, har en kegleformet top og ligger 9 M NNE for Nanok.

Niels Hansen Næs er en smal odde, der strækker sig ud i SE-lig retning fra Hochstetter Forland 2 M W for Nanok.

8.2.4.0.1.3 Den NW-lige del af Hochstetterbugten

En gren af Hochstetterbugten strækker sig 12 M mod N og NW fra en linje mellem Niels Hansen Næs og Kap Buch på C.H. Ostenfeld Land. Den N-lige del af dette farvand hedder Peters Bugt, mens Ardencaple Fjord strækker sig mod NW

Peters Bugt 75°19'N 020°15'W ligger mellem Karls Pynt, 3 M N for Kulhus, og Kap Klinkerfues.

Kulhus, en tidligere dansk videnskabelig station, ligger 3,5 M NW for Niels Hansen Næs.

Lauge Koch Vig er en lille vig, der ligger 3 M N for Karls Pynt.

Kap Klinkerfues er pynten mellem Peters Bugt og Ardencaple Fjord. Det er en høj klippefyldt pynt med de to toppe Wildspitze, 1593 m, og Matterhorn, 1624 m, som ligger henholdsvis 5 og 9 M NW for Kap Klinkerfues ved den S-lige ende af Barth Bjerge.

8.2.4.0.2 Dybdeforhold

De i Hochstetterbugten tagne lodskud synes at vise, at dybden i hovedfarvandet er stor, men fra norsk side er det blevet meddelt, at man i ellers isfrit farvand har observeret en del is stående på grund midtfarvands mellem øerne Shannon og Lille Pendulum.

Freeden Bugt er ikke tilstrækkelig opmålt, men dybderne er relativ små. Det ser ud til, at der er størst dybde i den W-lige del tæt under Kap David Gray, men under anduvning af Freeden Bugt fra S aftager dybderne hurtigt, og der skal udvises stor forsigtighed under besejling af denne bugt.

Kap Rink. Lægt vand med en mindste dybde på 30 m strækker sig 3,5 M SE efter og 2,5 M SW efter fra Kap Rink, og det tilrådes at passere pynten i en afstand af ikke under 4 M.

200 m kurven forløber i en afstand af 2 M fra kysten mellem Kap Rink og Niels Hansen Næs, men farvandet er utilstrækkelig opmålt, så forsigtighed skal udvises, og det må tilrådes ikke at komme kysten SW for Kap Rink nærmere end 2 M. Forskellen mellem høj- og lavvande ved Nanok anslås til 1 m.

I Peters Bugt skal der være noget urent farvand under det E-lige land, og i bugtens NE-lige og N-lige del siges landgrunden at gå langt ud, især ud for de her udløbende elve. I bugtens

NW-lige del er farvandet rent, men grundt. En serie lodskud et par M fra kysten i denne del af Hochstetterbugten synes at vise relativt store dybder overalt.

På position 75°14,7'N 020°40,6'W er rapporteret (2009) et område, 30-40 m i omkreds, med dybder på mellem 2-10 m.

8.2.4.0.3 Is

Drivisen driver altid S efter gennem Shannon Sund, men det hænder, at isen i bugten ved Nanok ikke bryder op, men forbliver liggende sommeren over. Det normale er dog, at isen bryder op primo august, og at farvandet atter fryser til i begyndelsen af oktober. Isforholdene i Hochstetterbugten er i øvrigt meget lig isforholdene andre steder i den N-lige del af Østgrønland, idet den indre del af fjorden ved sommerens begyndelse bliver fri for vinterisen, mens fjordmundingen og farvandet udenfor til stadighed er så fyldt med havis, at sejlads er vanskelig. I slutningen af juni eller i begyndelsen af juli bryder isen gerne op i Freeden Bugt, og bugten fryser ikke til igen før hen mod november.

8.2.4.0.4 Besejling

Hvilken rute der skal følges gennem selve Hochstetterbugten afhænger af isens fordeling i farvandet, men skibe, der har besejlet Hochstetterbugten og dennes forgreninger, har normalt anduvet Hochstetterbugten E fra ved at holde midtfarvands mellem øerne Lille Pendulum og Shannon, men bugten kan også anduves N fra gennem Shannon Sund, samt S fra gennem Claveringstrædet eller Pendulumstrædet.

8.2.4.1 Ardencaple Fjord 75°17'N 020°48'W

Fjorden hvis munding ligger mellem Kap Klinkerfues og Kap Reinhardt, strækker sig 15 M mod NW til Kap Daly, og her deler den sig i Smallefjord og Bredefjord, der begge forløber 15 M i henholdsvis WNW-lig og NW-lig retning. Kysterne langs fjorden er her overalt stejle, og de stiger på mange steder til højder over 1500 m.

8.2.4.1.1 Kendelige punkter

Kap Buch, E-pynten af C.H. Ostenfeld Land, ligger mellem Ardencaple Fjord og Grandjean Fjord og er meget iøjnefaldende. Inden for det stejlt skrånende forbjerg hæver fjeldene sig til 1200 m højde. Fjeldene på C.H. Ostenfeld Land fra Kap Buch og NW-over er stærk skrånende og afbrudt af 3 dalstrøg. Den yderste af disse dale, S for Kap Klinkerfues, er en jævn stigende U-formet dal med en stor morænebanke i munden.

Den næste dal, Kildedalen, SW for Kap Klinkerfues, er et bredt dalstrøg med en stor vandrig elv, der med svagt fald løber mellem høje grusbanker og pyramideformede småhøje til søen. Foran munden findes en bred aflejring af ler og grus.

Det tredje dalstrøg, Femdalen, på fjordens S-side findes 5 M S for indløbet til Smallefjord. Her findes også en aflejring uden for elvens munding.

8.2.4.1.2 Dybdeforhold

En serie lodskud midt i fjordene synes at vise stor dybde overalt, men Bredefjord har de største dybder. Såvel fra dansk som fra norsk side foreligger imidlertid oplysninger, ganske vist ret ubestemte oplysninger, om, at der midtfarvands i Smallefjord skulle findes et lægt parti. I

første tilfælde skildres det som en gammel morænevold tværs over fjorden, i andet tilfælde som et grundt rev 6-8 M W for Kap Daly. Af de i det amerikanske kort indtegnede lodskud, som formentlig er taget med ekkolod, ses dog ingen antydning af mindre dybder her. Det kan dog bemærkes som påfaldende, at dybdeangivelsen, 82 m, på fjordens smalleste sted, 9 M W for Kap Daly, var afsat i farvandets S-lige del i modsætning til de øvrige dybdeangivelser i fjorden, som alle var placeret midtfarvands.

Kuhn Ø N-side.

Skibe har passeret langs N-kysten af Kuhn Ø i dybt, rent farvand.

Særlige bemærkninger.

Der ligger en del hytter langs den SW-lige side af Ardencaple Fjord.

8.2.4.2 Bredefjord 75°28'N 021°20'W

Bredefjord N-side har tildels lavere, mere afrundede fjeldformationer end S-siden, der af udseende mere ligner Ardencaple Fjords kyster. Fra N-siden går to dalstrøg med elve op i landet.

8.2.4.3 Smallefjord 75°26'N 021°25'W

Fjorden kroger sig som en mørk fjordarm ind mellem bratte fjelde og småbræer.

8.2.4.4 Grandjean Fjord 75°06'N 020°37'W

Fjorden ligger mellem Th. Thomsen Land og C.H. Ostenfeld Land. Fjordmundingen ligger mellem Kap Negri, 1063 m, og Kap Buch, der er den E-lige pynt af C.H. Ostenfeld Land. Kap Buch er en stejl pynt, hvor landet stiger mod W til en højde på 1200 m. Fjorden strækker sig 20 M mod W og SW, og derefter 17 M mod NW til Heinkel Gletscher.

Ulla Ø, der ligger omtrent midt i fjorden 4 M inden for fjordmundingen, er en høj og stejl klippeø, 875 m. W for denne ø indsnævres fjorden og begynder sit SW-lige forløb. Fjorden er besøgt af Den danske tre års Ekspedition. Landskabet omkring fjorden er bjergrigt og af stor højde. I fjordens ydre del findes stejle fjelde og stenras (nedstyrtede sten) på N-siden, mens landet på fjordens S-side er mere jævnt og mindre skrånende.

8.2.4.4.1 Dybdeforhold

Landskaberne omkring det ydre fjordbassin, Ulla Ø, Kap Negri og Kap Buch giver indtryk af, at der her er rent farvand med store dybder. Af lodskud findes i fjorden kun en enkelt linje i fjordmundingens ydre, N-lige del indtil N for Ulla Ø.

8.2.4.5 Fligely Fjord 74°42'N 020°07'W

8.2.4.5.1 Kendelige punkter

Det S-lige indløb til Fligely Fjord forløber mellem det høje, stejle Kap Hamburg på Kuhn Ø og det fra Wollaston Forland N-lige del lavt udskydende Kap Schumacher. På W-siden af Kuhn Ø er landet NW og N efter lavere, og det fortsætter som et bredt lavland til hen mod farvandet N-lige munding.

Kysten langs Th. Thomsen Land er på fjordens W-side lav i den S-lige del, men bliver stejle, efterhånden som man kommer N-over. På Kuhn Ø W-ligste del skyder en lav tange, Revet, sig ud i fjorden, der på dette sted er meget smal.

8.2.4.5.2 Dybdeforhold

Fligely Fjord kan ikke besejles med skib, da der findes et lægt område tværs over fjorden ved Revet.

8.2.4.5.3 Skær

Et undervandsskær (*PD*) er rapporteret ud for E-siden af den lille ø, der ligger 0,75 M E for Kap Schumacher. Der siges i øvrigt at være rent, dybt farvand rundt om Kap Hamburg, men langs de lave kyster i Fligely Fjord S-lige del går landgrunden langt ud indtil N for Revet. Fra midten af fjorden mod Kap Negri, skal der være dybest under det W-lige land.

8.2.4.6 Lindeman Fjord 74°40'N 020°44'W

8.2.4.6.1 Kendelige punkter

Den E-lige del af fjordens S-side dannes af store, svagt skrånende sletter, medens den W-ligste, 5 M lange strækning, består af bratte stennæs og skrænter. Der er mange elvudløb på S-siden, og flere af dem har ud for deres munding aflejret store sandbanker. Et dalstrøg, Lindemansdalen, fører S over mod Young Sund. Dalstrøget Slettedalen, forløber i SSW-lig retning fra fjordens S-ligste del, og fra fjordens inderste del, som langt ud har lægt vand, går et fladt dalstrøg i SSW-lig retning. Fjorden fortsætter i Svejstrup Dal til Tvegegletscher.

8.2.4.6.2 Dybdeforhold

Fjorden menes at være dyb i den ydre del, men ellers er dybdeforholdene ukendte.

8.2.5.0 Shannon Sund og Shannon

8.2.5.0.1 Shannon Sund 75°05'N 019°20'W

8.2.5.0.1.1 Kendelige punkter

Det S-lige indløb til Shannon Sund ligger mellem Kap Rink på Hochstetter Forland og Kap Tramnitz på Shannon, og det N-lige indløb mellem Hochstetter Forland og Kap Copeland. Sundet har en længde på 20 M, en største bredde på 13 M i den S-lige del og en mindste bredde på 6,5 M i den N-lige del. På begge sider af sundet har landet et jævnt og regelmæssigt udseende, der på W-siden dog brydes af talrige elvudløb. Det kegleformede Ailsa, 196 m, er det lettest kendelige punkt på W-siden af sundet.

Kap Oswald Heer 75°33'N 019°24'W. Der ligger en hytte 2 M S for Kap Oswald Heer, og 5 M NW for Kap Oswald Heer har der ligget en tidligere fangsthytte, der blev kaldt Roseneath. Hochstetter Forland danner W-siden af Shannon Sund og grænser mod SW til Ardencaple Fjord. Fra Hochstetterbugten strækker landet sig 50 M mod N til Bessel Fjord. Den lille halvø Haystack ligger 35 M N for Kap Rink, se kapitel 9.

8.2.5.0.1.2 Dybdeforhold

Lodskudslinjer, taget omtrent midtfarvands i Shannon Sund, viser dybder på 100 m NW for Kap Copeland. Dybderne aftager til 60 m midtfarvands mellem Kap Rink og Kap Tramnitz. At dømme efter samtlige lodskud i sundet findes antagelig en noget dybere rende i sundets

E-lige halvdel. NW for Kap Copeland har man imidlertid indtil 3 M fra pynten fundet grundstødte isfjelde, hvilket kan antyde et fra forbjergget udskydende rev. Også andre steder i sundet kan man træffe samlinger af grundstødte isfjelde. Fra ud for Ailsa skyder landgrunden sig fra den lave kyst af Hochstetter Forland ud i sundet og tiltager i bredde S efter. Ud for Kap Rink har den således en bredde af 2 M.

8.2.5.0.1.3 Sejladsanvisning

Gennem Shannon Sund holdes midtfarvands, og sandsynligvis vil man de fleste steder kunne gå forholdsvis nær til kysten på begge sider. Herfra dog undtaget Kap Rink og kyststrækningen Kap Rink - Ailsa, som bør passeres i mindst 2 M afstand. Kap Copeland bør passeres i mindst 3 M afstand.

På strækningen mellem Shannon Sund og Roseneathbugt, hvor der i kortet ikke findes lodskud nær kysten, siges farvandet at grunde yderligere op N over langs land rundt om Kap Oswald Heer.

8.2.5.0.1.3 Is

Isen i Shannon Sund bryder normalt op i den sidste halvdel af august, og farvandet begynder atter at fryse til slutningen af september. Når isen bryder op, dannes der undertiden en 4-5 M bred rende langs E-siden af Shannon Sund mellem Kap Philip Broke og Kap Sussi, men den snævrer dog noget ind jo længere man kommer mod N, og den lukker undertiden 4 M N for Kap Børgen. S for Kap Philip Broke er der ofte åbent vand helt til Bass Rock i slutningen af august. Drivisen pakker undertiden på Dagny Banke NE for Shannon, men længere N på ved den S-lige ende af Store Koldewey dannes der ofte åbent vand i august. Shannon Sund er normalt åbent medio august, og der kan da stå en række grundstødte isfjelde langs landgrunden på W-siden af Shannon. Når isen går i drift, kan den drive S-efter med en fart på indtil 5 M i døgnet, og med stærke, vedvarende vinde fra N, kan isens drift være betydelig større pr. døgn. Med stærk isgang dannes der mange åbne render, og det har enkelte år været muligt at komme ind til Shannon så tidligt som medio juli.

8.2.5.0.2 Shannon 75°10'N 018°30'W

8.2.5.0.2.1 Kendelige punkter

Shannon er en stor ø, der gennemgående er meget lav og flad, og store dele af øen når kun få meter over havets overflade og forvandles efter tøbruddet om sommeren til udstrakte sumpe med talrige småsøer. Set E fra synes øen lang og lav med et enkelt mindre højdedrag, der bryder den ellers horisontale linje. Shannon er af vulkansk oprindelse.

Der findes dog enkelte højdedrag, hvoraf Meyerstein Bjerg, 305 m, i den NE-lige del af øen er det højeste. Et højdedrag på 181 m ligger S for Kap Pansch på øens E-lige del. Tellplatte, 196 m, ligger 3 M N for Kap David Gray på den W-lige del af øens S-kyst.

Kap Philip Broke 74°56'N 017°37'W er en 4 M lang, ret lav tange, der fra øens SE-lige del skyder sig S efter. Tangen, på hvilken der findes et par mindre højdedrag, den S-ligste er 97 m høj, ender i to pynter. På den W-ligste af disse findes en hytte.

Freeden Bugt 75°00'N 018°00'W skærer sig ind i øens S-kyst mellem Kap Philip Broke og det 13 M WNW-ligere liggende Kap David Gray.

Kap Copeland, Shannon NW-pynt, der kun har en højde af 42 m, skyder sig omtrent 2 M ud mod WNW med stejle brinker.

Kap Børgen 75°26'N 018°05'W Shannon NE-pynt, er spidsen af det mod N skrånende højland omkring Meyerstein Bjerg.

Sengstacke Bugt er en indsnævring i Shannon N-side. Den W-lige pynt af denne bugt når en højde på 112 m, og herfra strækker den N-lige kyst af Shannon sig 7 M mod WSW til Kap Copeland.

Kap Sussi, 8 M SSE for Kap Børgen, har et ujævnt udseende og på pynten findes resterne af en nedbrændt overvintringslejr.

1,5 M SSW for Kap Sussi findes ved foden af Meyerstein Bjerg det af Alabama-ekspeditionen opførte hus, "Alabama", der nu benyttes som hytte.

Mellem Kap Sussi og Kap Pansch 75°10'N 017°25'W findes på Shannon E-side en større indskæring, hvis NW-lige del, SW for Meyerstein Bjerg, kaldes Nordenskiöld Bugt, medens den S-lige del, W for Kap Pansch, benævnes Frosnebugt.

Kap Pansch er en lav pynt, og inden for pynten tiltager landet jævnt i højde S-efter.

8.2.5.0.2.2 Dybdeforhold

8.2.5.0.2.2.1 Shannon E-side

Ud for Kap Sussi findes dybder på 82 m og derover 550 m fra kysten. Norske fangstskibe har passeret E om Shannon i 1-2 M afstand fra land og fundet store dybder. Yderkysten N for Kap Philip Broke siges dog fra amerikansk side at være uren med mange undersøiske skær, som kan ses fra istønden.

8.2.5.0.2.2.2 Shannon S-side, Freeden Bugt

Når man nærmer sig Freeden Bugt S fra, grunder farvandet hurtigt op. Dybderne i bugten er gennemgående små, det dybeste vand findes i den W-lige del tæt under Kap David Gray. Mange store sten ligger spredt på havbunden, og den største forsigtighed bør udvises under sejlads i bugten. En grund menes at ligge 200 m SW for Kap Philip Broke.

8.2.5.0.2.3 Tidevand

I Alabamahavn opgives forskellen mellem høj- og lavvande til 1,6 m. Magnetiske forstyrrelser er observeret ud for E-siden af Kap Philip Broke.

8.3 Havne og ankerpladser

Af havne og ankerpladser, der hvert eller hvert andet år besejles, findes inden for det i dette kapitel beskrevne område kun Daneborg. De vigtigste nødhavne og ankerpladser inden for området er:

8.3.1.0 E for Hold With Hope

8.3.1.1 Grytvika

8.3.1.2 Carlshavn

8.3.1.3 Arundel Ø

8.3.1.4 Jackson Ø

8.3.5.1 Hvalros Ø

8.3.5.2 Germania Havn

8.3.5.3 Griper Red

8.3.5.4 Heimland Havn

8.3.5.5 Falskebugt

- 8.3.2.0 Gael Hamke Bugt
 - 8.3.2.1 N-siden af Store Finsch
 - 8.3.2.2 SE-siden af Lille Finsch
 - 8.3.2.3 Dødemandsbugten
 - 8.3.2.4 Dahl Skær
 - 8.3.2.5 Kap Borlase Warren
 - 8.3.2.6 Herschellhus
- 8.3.3.0 Godthåb Golf
 - 8.3.3.1 Eskimonæs, Østhavn
 - 8.3.3.2 Eskimonæs, Vesthavn
 - 8.3.3.3 Loch Fyne
 - 8.3.3.4 Wordie Bugt
 - 8.3.3.5 Hansen Havn
 - 8.3.3.6 Copeland Fjord
 - 8.3.3.7 Grantafjord
- 8.3.4.0 Young Sund
 - 8.3.4.1 Daneborg
 - 8.3.4.2 Kap Berghaus
 - 8.3.4.3 Lille Sødal
 - 8.3.4.4 Zackenbugt
 - 8.3.4.5 Rudis Bugt
 - 8.3.4.6 Tyrolerfjord
- 8.3.5.0 Claveringstrædet
- 8.3.6.0 Pendulumstrædet
 - 8.3.6.1 Sabine Ø E-side
 - 8.3.6.2 Kap Stufenberg
 - 8.3.6.3 Hansa Bugt
- 8.3.7.0 Hochstetterbugten
 - 8.3.7.1 Kap Maurer
 - 8.3.7.2 Bastian Bugt
 - 8.3.7.3 Kap Bremen
 - 8.3.7.4 Freeden Bugt
 - 8.3.7.5 Kap David Gray
 - 8.3.7.6 Nanok
 - 8.3.7.7 Jarners Kulmine og Kulhus
 - 8.3.7.8 Jónsbu
- 8.3.8.0 Grandjean Fjord
 - 8.3.8.1 Betula Havn
- 8.3.9.0 Fligely Fjord
 - 8.3.9.1 S for Revet
 - 8.3.9.2 Kuhn Ø NW-side
- 8.3.10.0 Lindeman Fjord
 - 8.3.10.1 N for Lindemandsdalen
- 8.3.11.0 Shannon Sund og Shannon
 - 8.3.11.1 Alabama Havn
 - 8.3.11.2 Kap Philip Broke

8.3.1.0 E for Hold With Hope

8.3.1.1 Grytvika 73°43'N 020°30'W

En lille bugt ved S-siden af Knudshoved, som adskiller den fra Carlshavn. Der ligger en hytte ved kysten i den S-lige del af bugten 2 M SW for pynten af Knudshoved. Her når fjeldformationerne på et kort stykke ud til kysten, og hytten er den tidligere fangststation "Knudshoved". Mellem Knudshoved og Kap Broer Ruys findes ved kysten et ret lavt og bredt sletteland, Østersletten.

Ankerpladsen er ikke god for større skibe, da dybden kun er 7 m inde i bugten.

8.3.1.2 Carlshavn 73°46'N 020°22'W

8.3.1.2.1 Kendelige punkter

Navnet hidrører fra en tidligere, nu nedbrændt, fangststation, som lå ved kysten. Bugten dannes af kystlinjen S for det noget fremspringende, men ikke særligt høje Home Forland, og er på grund af skær en dårlig havn. Fra den W-lige del af bugten ved Carlshavn skærer den dybe Tobias Dal sig i W-lig retning ind i landet, og ved bugtens S-side ligger den lave, men fremspringende tange, Knudshoved.

8.3.1.2.2 Ankerplads

En elv løber ud i den S-lige del af bugten, og der ligger en del skær tværs over bugten

mellem Kap Kraus og Knudshoved. Dybden i indløbet varierer mellem 12 og 44 m, men tæt under kysten er der kun ca. 1-3 m. Ankerpladsen er ikke god.

8.3.1.3 Arundel Ø 73°46'N 020°05'W

8.3.1.3.1 Kendelige punkter

Arundel Ø er lav og af svagt buet form med størst udstrækning i E-W-lig retning. Ved øens W-ende, hvor der er opført en hytte, ligger en lille holm. Såvel N som S for øen findes et større flak, hvor man især N for øen kan se strandede isfjelde.

8.3.1.3.2 Ankerplads

Et større skib har været til ankers på flakket N for Arundel Ø, hvor dybden tilsyneladende aftager jævnt ind mod øen. Bundarten er sand, og der skal ankres i god afstand fra øen. Der ligger et skær ved NW-siden af øen.

Dybdeforholdene på flakket S for øen er ikke nøje undersøgt, men sandsynligvis kan der også ankres her i dybder på under 50 m.

8.3.1.4 Jackson Ø 73°53'N 020°05'W

8.3.1.4.1 Kendelige punkter

Øen ligger 2,5 M NE for Kap James på Home Forland og er let kendelig, da den ved sin N-side når en højde på 283 m.

8.3.1.4.2 Ankerplads

Der kan ankres på S-siden af øen, hvor kystlinjen trækker sig noget tilbage og danner en lille bugt. Dybden er her, 0,5 M af land, 50 m. På øens N- og E-side er der stor dybde tæt til land, og her kan der ikke ankres. Langs den SW-lige side af Jackson Ø har skibe ankret flere steder på sand- og stenbund. Da der imidlertid ofte driver en del is frem og tilbage i Gulmann Sund, er ankerpladsen i bugten på øens S-side at foretrække. Søger man den S-lige ankerplads, er det også nemt at undgå at komme for nær til Edla Skær.

8.3.2.0 Gael Hamke Bugt

8.3.2.1 N-siden af Store Finsch 74°04'N 020°55'W

Her er der en god ankerplads i bugten W for Hirdhavn.

8.3.2.2 SE-siden af Lille Finsch 73°59,2'N 021°07'W

Her findes en lille bugt, Tidevandsvigen, hvor der er en udmærket ankerplads for mindre fartøjer. Der er grundt langt ud i dens inderste del.

8.3.2.3 Dødemandsbugten 74°06,5'N 020°52'W

Bugten er en lille indskæring i den S-lige del af Clavinging Ø 11 M WSW for Kap Mary. I den inderste del udmunder en elv, og herfra strækker Skrællingedalen sig NNW efter.

8.3.2.3.1 Ankerplads

Der kan ankres i 36 m vand 0,5 M af den inderste del af bugten. Der findes også en anden ankerplads i 25 m vand og med god holdebund, og denne plads er bestemt ved stationshuset i pejling 000°. Som tværmærke haves det tredje hak i profilen af landet W for Jernhatten overet med et lille skær i vandet tæt ved pynten af Jernhatten i pejling 254°.

8.3.2.4 W for Dahl Skær 74°09'N 020°21'W

Her findes en god ankerplads, hvor man i mindre grad end ellers ved den E-lige del af Clavering Ø S-kyst er udsat for drivis. Ankerpladsen ligger tæt W for skæret.

8.3.2.5 Kap Borlase Warren 74°15'N 019°25'W

Der udgår et rev i SW-lig retning fra Kap Borlase Warren, og W for dette rev findes nær land en ankerplads med læ for N-lige vinde. Mærkerne for denne ankerplads er: 1) Kap Mary overet med lav sandodde og 2) venstre fjeldtop på forlandet overet med en lille basaltklippe ved stranden. Der kan dog sikkert også ankres nærmere ved Kap Borlase Warren. Se fig. 8.4.

8.3.2.6 Herschellhus 74°14'N 019°43'W

Farvandet langs S-kysten af Wollaston Forland er rent, men der er en landgrund med sand- og stenbund. Dybden er 4-8 m i en afstand af 400 m fra kysten og 1000 m ude falder den brat af. Der kan ankres hvor som helst på grunden S for Herschellhus, men ankerpladsen er udsat for drivisen, der med den stærke strøm kører langs med kysten.

8.3.3.0 Godthåb Golf

Eskimonæs 74°05'N 021°16'W er den S-lige pynt af Clavering Ø. På E-siden af denne pynt ligger Østhavn og på W-siden Vesthavn.

8.3.3.1 Eskimonæs, Østhavn, se fig. 8.6

8.3.3.1.1 Kendelige punkter

Pynten af Eskimonæs.

I Østhavn har der været en station til brug under ekspeditioner.

8.3.3.1.2 Ankring og fortøjning

Østhavn anduves ved at holde ind mod midten af vigen på en NW-lig kurs. Dybden aftager jævnt fra 64 m midt i havnebugtens munding mod den sandede bred i havnens indre del.

Til vejledning under ankring har der på pynten ved havnemundingsens NE-side været malet to hvide cirkler, hvis indbyrdes afstand var 40 m. Der blev ankret 300 m fra land med disse cirkler overet i pejling 049°. Dybden er mellem 38 og 51 m.

Den bedste landingsplads for små både findes i havnens NW-lige del W for en lille, fremspringende klippepynt, og her lå radiostationen. Der kan også ankres i 27-28 m vand ud for elven, men fra 12 m kurven aftager dybden her hurtigt mod land.

8.3.3.1.3 Dybdeforhold

Se fig. 8.6. S for Eskimonæs forløber 10 m kurven 200 m fra kysten. Under passage S om Eskimonæs skal der holdes godt klar af det farlige skær, der ligger S for Eskimonæs SW-pynt.

8.3.3.1.4 Is

Undertiden kommer drivisen ind i havnen og gør det farligt at ligge til ankers her, men Vesthavn er næsten altid fri for is, og det anbefales da at ankre der.

Eskimonæs er normalt fri for is fra primo august til medio september.

8.3.3.2 Eskimonæs, Vesthavn, se fig. 8.5

8.3.3.2.1 Kendelige punkter

Pynten af Eskimonæs.

8.3.3.2.2 Ankring og fortøjning

Vesthavn anduves ved at der holdes vel klar af skæret SW for Eskimonæs. Dette skær er rapporteret at ligge 200 m fra den SW-lige del af Eskimonæs. 20 m kurven ligger på flere steder mere end 200 m fra kysten.

Til hjælp under anduvning har der henholdsvis 100 og 275 m fra kysten været opført to hvidmalede ledebåker midt for havnens inderste del. Båkerne skulle være overet i pejling 040°.

På klipperne ved havnens E-side var der malet to hvide tværmærker. Ledebåkerne overet samtidig med, at de to tværmærker er overet, giver en dybde på 30 m. Ønsker man at ligge længere ude, kan der ankres i båkelinjen i 45 m vanddybde, 450-500 m ude fra kysten. Der er en udmærket landingsplads for små fartøjer ved havnens E-side, 450 m S for båkelinjens forbåke, idet der her findes en strandbred med grus. Der kan fyldes vand ved Vesterelven, som ikke tørrer ud i sommerens løb.

8.3.3.3 Loch Fyne 74°01'N 021°59'W

I munden af Loch Fyne, W for Kap Stosch, kan der ankres i 18 m vand. Man må her vogte sig for det tidligere nævnte 2 m skær tæt W for pynten. På strækningen fra Kap Stosch til munden af Loch Fyne kan der ankres over alt nær kysten. I fjordens ydre del N for strømstedet, kan der ankres over alt. Der har været ankret i 10-14 m vand 3 M SE for Strømtangen.

Vil man ankres i Loch Fyne S-ligste del, må man passe vel på ikke at komme for S-ligt, hvor fjorden pludselig grunder op. Der er sandbund i Loch Fyne ydre del og blødt mudder i dens indre del.

8.3.3.4 Wordie Bugt 74°03'N 022°15'W

Vil man ankres i Wordie Bugt S for Jordanhill, hvor landgrunden flere steder synes at gå langt ud fra kysten, bør man holde ind i bugten lidt nærmere det N-lige end det S-lige land; der er rev ud fra begge kyster.

8.3.3.5 Hansen Havn 74°10'N 022°16'W

Havnen er en lille bugt N for Jordanhill. Søger man med skib ind i Hansen Havn, skal man holde sig langs landet på havnens N-side, indtil Kap Adam er passeret. Derefter holdes over under det S-lige land indtil hen imod havnens inderste del, hvor dybden er stor nok til at ankre. Der er god holdebund.

8.3.3.6 Copeland Fjord 74°13'N 022°02'W

Der kan ankres i den N-lige del af Copeland Fjord lidt S for hytten, som står på den W-lige side af revet. Der skal udvises forsigtighed under anduvningen, da dybden aftager hurtigt.

8.3.3.7 Grantafjord 74°19'N 022°02'W

Der kan ankres i fjordens inderste del, hvor bundarten siges at være mudder.

8.3.4.0 Young Sund

8.3.4.1 Daneborg 74°18,2'N 020°14'W, kort 2750, 2702

Se DGHL.

8.3.4.2 Kap Berghaus 74°16,5'N 020°09'W

Tidligt på sommeren, hvor vinterisen som regel endnu ligger over sundet lidt E for Sandøen, kan man ligge ved iskanten, men bliver dog ofte nødsaget til at holde gående i drivisen, når denne med stigende vande sættes W over og presses mod fastisen. Under N-lige og W-lige storme holdes drivisen ude fra fastiskanten, som ofte brækkes af i større eller mindre flager. Betyggende ankerplads kan da findes under kysten ved sundets N-side, hvor man 3 M E for Kap Berghaus kan ankre i 9-10 m vand. Er Young Sund isfrit, kan der ankres ud for Daneborg.

8.3.4.3 Lille Sødal 74°20'N 020°15'W

En god ankerplads findes også i 20 m vand ud for elvudløbet i Lille Sødal, 2-3 M N for Daneborg. Kun sjældent når drivisen så langt ind i sundet som til dette sted. Det er dog hændt, at drivisen i vanskelige isår er blevet presset helt ind til Zackenberg.

8.3.4.4 Zackenberg Bugt 74°28'N 020°39'W

Ankerpladsen i den W-lige side af bugten anduves ved, at der på en N-lig kurs holdes ind W for den W-ligste af den tidligere fangststations hytter, hvorefter der kan ankres 300-400 m fra kysten. En ankerplads 1 M SW for fangsthytten har også været benyttet.

Ferskvand kan fås fra en elv, der løber ud 1 M E for fangsthytten, og der kan her ankres 200 m fra kysten ud for elvudløbet i 50 m vand. Der er observeret dybder på 12 m indtil 50 m fra land, og motorbåde kan gå helt ind til stranden, før de løber på.

8.3.4.5 Rudis Bugt 74°24'N 021°45'W

Der findes en god ankerplads i den inderste del af bugten ud for elvdeltaet, hvor der har været ankret i 17 m vand. Norske skibe opgiver også at have ankret N for pynten på Clavering Ø, 250-350 m fra land, hvor der var sandbund. Der har været ankret 2,5 M NNE fra den N-lige ende af revet i en dybde på 55 m, og der har også været ankret i 17 m vand tæt N for tangen, (det E-lige indgangspunkt ved N-siden af revet).

I den inderste NW-lige del af Tyrolerfjord har et skib været til ankers i passende afstand fra den store leraflejring fra Tyrolerdal. Dybden ved revet mellem Rudis Bugt og Copeland Fjord er for ringe til at besejles, selv med motorbåde.

8.3.4.6 Tyrolerfjord 74°26,5'N 020°47'W

I Lerbugt i Tyrolerfjord E-lige del findes en ankerplads ved fjordens S-side.

8.3.5.0 Claveringstrædet

8.3.5.1 Hvalros Ø 74°31'N 018°45'W

Der findes et flak ved Hvalros Ø NE-lige pynt, og her kan der ankres i 20 m vand. I øvrigt er det rapporteret, at der tæt til land er stor dybde langs S- og E-siden af Hvalros Ø.

8.3.5.2 Germania Havn 74°32'N 018°50'W

W for den tidligere station Germania Havn ligger den ret grunde Germania Havn, hvor det tyske ekspeditionsskib „Germania“ overvintrede i 1869-70, fig. 8.7.

8.3.5.2.1 Kendelige punkter

Hvalros Ø.

8.3.5.2.2 Dybdeforhold

Tværs over indløbet til havnen findes indtil 3,6 m vand, men dybden aftager indefter mod havnens inderste del.

8.3.5.2.3 Anduvning

Havnen kan anduves ved at holde E og N om Hvalros Ø og ind til ankerpladsen ud for stationen, holdebunden er ret god. Ankrer man W-ligere, synes grunden at være mere klippefuld og med store tangplanter. Der har været ankret længere ude i strædet mellem Germania Havn og Hvalros Ø, hvor der i 15 m vand blev fundet god holdebund.

8.3.5.2.4 Strøm

Flodstrømmen, der langs denne del af den grønlandske kyst er N-gående, sætter forbi Germania Havn mod E og ebbestrømmen mod W. Under isgang er ankerpladsen ud for Germania Havn ikke betryggende. En bedre ankerplads under sådanne forhold siges at findes på flakket i nærheden af Kap Wynn på Wollaston Forland, hvor der muligvis med hårdt S-gående vande dannes et slip i isen, fremkaldt ved strømmen fra Claveringstrædet, der her sætter SE i. Tæt NE for Kap Wynn ligger nogle små holme og skær. Farvandet ud for Kap Wynn er dog ikke tilstrækkelig opmålt til at kunne anbefales som ankerplads. Den nærmeste anvendelige ankerplads under S-gående isgang findes antagelig tæt SW for Kap Borlase Warren, 20 M fra Germania Havn.

8.3.5.3 Griper Red 74°32,5'N 018°53'W

8.3.5.3.1 Kendelige punkter

Hvalros Ø, Kap Wynn og pynten ved Germania Havn.

8.3.5.3.2 Dybdeforhold

40 m kurven ligger 1000 m fra land ud for Griper Red, og derfra aftager dybden jævnt mod land, idet et elvleje strækker sig ud i havet. Der er formentlig ingen skær.

8.3.5.3.3 Ankerplads

Der kan ankres 600-700 m fra land ud for en elv i den NW-lige del af Griper Red, men der kan i øvrigt ankres over alt i nærheden af denne plads, hvor havbunden er jævnt skrånende. Der kan ankres 1 M fra land på følgende plads: Pynten ved Germania Havn W-side i pejling 075°, Hvalros Ø N-pynt i 104°, Kap Wynn i 207° og pynten af Sabine Ø, W for ankerpladsen, i 334°. Der var her god holdebund i blød mudder. Griper Red er tidligere blevet benyttet meget af skibe, der skulle anløbe Sabine Ø.

8.3.5.3.4 Is

Drivisen kan virke meget generende på Griper Red. Farvandet er åbent fra 15. juli til 1. oktober.

8.3.5.3.5 Anduvning og besejling

Griper Red kan anduves på kurs 308° imellem Hvalros Ø og Kap Wynn, men der skal holdes godt E om småholmene ud for Kap Wynn. Efter at være kommet godt N for linjen mellem Kap Wynn og Hvalros Ø drejes til N-lig kurs mod ankerpladsen, som anduves med forsigtighed. Under sejlads fra Griper Red og Germania Havn til Hochstetterbugten kan såvel Claveringstrædet som Pendulumstrædet benyttes. De er begge sejlbare, men skærfyldte og kun lidt undersøgt. Se under Claveringstrædet, 8.2.2.0 og Pendulumstrædet 8.2.3.0.

8.3.5.4 Heimland Havn 74°32,8'N 019°12'W

8.3.5.4.1 Ankerplads

Den yderste ø ud for det N-lige indgangspunkt i pejling 331°. God holdebund. NE for ankerpladsen aftager dybden mod havnens indre del, og i havnens inderste halvdel er der grundt vand.

8.3.5.4.2 Is

Isforholdene er i det store og hele som for Griper Red.

8.3.5.5 Falskebugt 74°33,5'N 019°18'W

Se afsnit 8.2.

8.3.6.0 Pendulumstrædet

8.3.6.1 Sabine Ø E-side 74°36,5'N 018°45'W

En god ankerplads i 20 m vand findes ved Sabine Ø E-kyst i en lille bugt 1,5 M S for indløbet til Hansa Bugt og 450 m ESE for nævnte bugts N-side.

8.3.6.2 Kap Stufenberg 74°38'N 018°31'W

Tæt S for Terrassebjerg, ved Lille Pendulum SW-pynt, kan der ankres i 7-8 m vand, blødt ler („Germania“ i 1869).

8.3.6.3 Hansa Bugt 74°38'N 018°46'W

Bugten skærer sig 2 M ind i Sabine Ø. En lav klippehalvø danner E-siden af bugten og adskiller den fra Pendulumstrædet. Der ligger to små øer lige N for denne pynt.

8.3.6.3.1 Dybdeforhold

Hansa Bugt antages at være sejlbart, men er ikke opmålt, og det frarådes at anduve havnen, medmindre den største forsigtighed udvises. 0,5 M E for småholmene ved S-siden af bugtens munding findes en grund, over hvilken dybden imidlertid er ukendt. Der siges at ligge et vrage i bugtens SW-lige del.

8.3.7.0 Hochstetterbugten

8.3.7.1 Kap Maurer 74°52'N 019°44'W

E og SE for Kap Maurer synes dybden at aftage jævnt ind mod land. Der kan ankres i 40 m vand på jævn sandbund ud for den tidligere fangststation S for Kap Maurer. Pejlingerne er Kuhn Ø SE-pynt i 213°, stationsbygningen i 298°, Kap Maurer i 357°. Ankerpladsen er meget åben, men Kap Maurer giver læ for vinde fra N. Der er god holdebund.

8.3.7.1.1 Sejladsanvisning

Fra pladsen 5 M N for Bass Rock holdes på W-lig kurs mod ankerpladsen. Strømmen i Hochstetterbugten vil sandsynligvis gøre det nødvendigt at styre noget N-ligere, og der er observeret en SE-gående strøm på 2-3 kn.

8.3.7.1.2 Vandfyldning

1 M S for stationen findes en lille vandfyldning selv.

8.3.7.2 Bastian Bugt 74°56,5'N 020°00'W

Et skib har været til ankers under det N-lige land ved indløbet til Bastian Bugt, men fandt grundt og urent farvand i det indre af bugten.

8.3.7.3 Kap Bremen 74°59'N 019°58'W

Der rapporteres at være mulighed for at ankre i 18 m vand 200 m uden for elvmundingen, der ligger 0,75 M S for Kap Bremen.

8.3.7.4 Freeden Bugt 74°56'N 017°40'W

Midlertidig ankerplads kan findes ved W-siden af Kap Philip Broke, men man er her udsat for isen, der til stadighed kan drive S over rundt om pynten og W på ind i Freeden Bugt. Skibe bør på dette sted ikke komme nærmere til kysten, end til de har 15 m vanddybde.

Et rev på 40 m i diameter med en dybde på 2 m er rapporteret (2009) på position 74°57,7'N 017°48,9'W, 3,5 M WNW for Kap Philip Broke.

8.3.7.5 Kap David Gray 74°58,5'N 018°28'W

En beskyttet ankerplads, for N-lige vinde og ikke så udsat for isen E fra, findes 1,25 M E for Kap David Gray i 10-30 m vand. Det anbefales at ankre i følgende pejlinger: Pynten af Kap

David Gray i 270°, Tellplatte Pynt (2 M NE for Kap David Gray) i 020°-030°.

Holdebunden er her, ligesom i almindelighed langs S-siden af Shannon, god i blåt ler. Når man nærmer sig ankerpladsen, anbefales det at holde fangsthytten NE for Kap David Gray i pejling 340°-350°. Landingsforholdene ved kysten i nærheden af fangsthytten siges at være gode.

8.3.7.5.1 Tidevand

Middelforskel mellem høj- og lavvande ved Kap Philip Broke er 1 m, ved springtid 1,3 m.

8.3.7.6 Nanok 75°09'N 019°46'W

Der har været ankret på følgende position 0,5 M fra kysten ved Nanok (tidligere fangststation): Kap Rink i 093°, Niels Hansen Næs i 292° og fangsthytten i 017°. Ankerpladsen er meget åben, og i tilfælde af dårligt vejr må man søge læ i Peters Bugt eller Ardencaple Fjord.

8.3.7.6.1 Anduvning og besejling

Fra en position 3-5 M N for Bass Rock holdes mod Kap Buch til en position 4 M NNE for Kap Bremen. Herfra holdes på kurs 017° ret mod ankerpladsen. I usigtbart vejr kan man som regel se toppene af Nordre- og Søndre Muschelbjerg, da tågen ofte ligger lavt, og pejlinger af disse kan da være til hjælp under anduvning.

8.3.7.7 Jarners Kulmine 75°12'N 020°01'W

En nedlagt kulmine, der ligger tæt N for Kulhus. Der kan ankres tæt under land ud for Kulhus og ud for Jarners Kulmine.

8.3.7.8 Jónsbu 75°19,5'N 020°24'W

Stationen ligger på den W-lige side af Peters Bugt. Det er en tidligere, nu nedbrændt fangststation. Fra en smal forstrand stiger landet hurtigt i NW-lig retning, og de højeste toppe når 1388 m. Der forekommer over forstranden en ret kraftig bortdræning af smeltevand fra nogle små søer samt fra ismarkerne bag stranden.

8.3.7.8.1 Anduvning

Under sejlads fra N for Bass Rock til Jónsbu følges samme anvisning som for sejlads til Nanok, indtil toppene af Nordre- og Søndre Muschelbjerg pejles i 000°. Derpå holdes NNW efter til ankerpladsen ud for Jónsbu.

8.3.7.8.2 Besejlingsperiode

Regelmæssig besejling finder ikke sted, men ankerpladsen har været anløbet i første halvdel af september.

8.3.7.8.3 Vandfyldning

Der er en god ferskvandsstrøm 2 M SW for Jónsbu. Denne elv er let synlig under anduvning, og den tørrer ikke ind om sommeren.

8.3.7.8.4 Ankerplads

Der kan ankres ud for Jónsbu nær ved Kap Klinkerfues på 46 m dybde.

Norske fartøjer har ankret ud for stationen 400 m fra land i 8-10 m vand, ler- og sandbund.

Der kan også ankres 2 M SW for Jónsbu. Her har der været ankret i 55 m vand 200 m af land ud for elvudløbet. Både kan her ved elven gå helt ind til stranden.

8.3.7.8.5 Strøm

Der løber en kraftig strøm ud for kysten, og den løber under stigende vande i SW-lig retning, og under faldende vande mod NE.

8.3.8.0 Grandjean Fjord

8.3.8.1 Betula Havn 75°01,5'N 022°00'W

Havnen er en bugt i den SW-lige side af Grandjean Fjord. Fra den inderste del af denne vig strækker en bred elvdal, Birkedal, sig langt ind i landet mod W og NW. Der kan muligvis ankres ud for Birkedal ved fjordens S-side.

Der kan muligvis også ankres i den lille bugt 74°59'N 021°42'W på N-siden af fjorden 20 M inden for fjordmundingen.

8.3.9.0 Fligely Fjord

8.3.9.1 S for Revet 74°47'N 020°34'W

Skibe har været til ankers i den indre del af fjorden mellem Kuhn Ø og Th. Thomsen Land. Ankerpladsens position var ved snævringen, Revet, SW for Kuhn Ø.

8.3.9.2 Kuhn Ø NW-side 75°00'N 020°36'W

Skibe har ankret ud for hytten på Kuhn Ø NW-side, hvor der 600-700 m fra land var 20-25 m vand, men brat afgang grund.

8.3.10.0 Lindeman Fjord

N for Lindemandsdalen har skibe ankret ved S-kysten af Lindeman Fjord nogle hundrede m E for elvdeltaet.

8.3.11.0 Shannon Sund og Shannon

8.3.11.1 Alabama Havn 75°15,5'N 018°04'W

Havnen er en lille vig W for en lille klippepynt, der forløber ud i SW-lig retning lige inden for indløbet til Nordenskiöld Bugt. Vigen var base for Alabama ekspeditionen fra 1909-1912, men "Alabama" sank i havnen i 1910 på grund af skader skibet havde fået ude i drivisen E for Shannon året før. Kysten omkring Alabama Havn er lav undtagen ved havnens S-lige del, hvor en basaltklippe hæver sig lige op fra søen.

8.3.11.1.2 Tidevand

Flodhøjden er ved middelspringtids højvande 1,6 m.

8.3.11.1.3 Is

Havnen fryser til i slutningen af september, og der er ikke åbent vand før ultimo august. Der forekommer år, hvor isen slet ikke bryder op.

8.3.11.2 Kap Philip Broke $74^{\circ}57,7'N$ $017^{\circ}29'W$

"Alabama" ankrede i bugten 2,5 M NE for Kap Philip Broke, men farvandet langs kysten er urent, og der findes en del undervandsskær, hvis tangbevoksning kan advare mod at komme dem for nær.

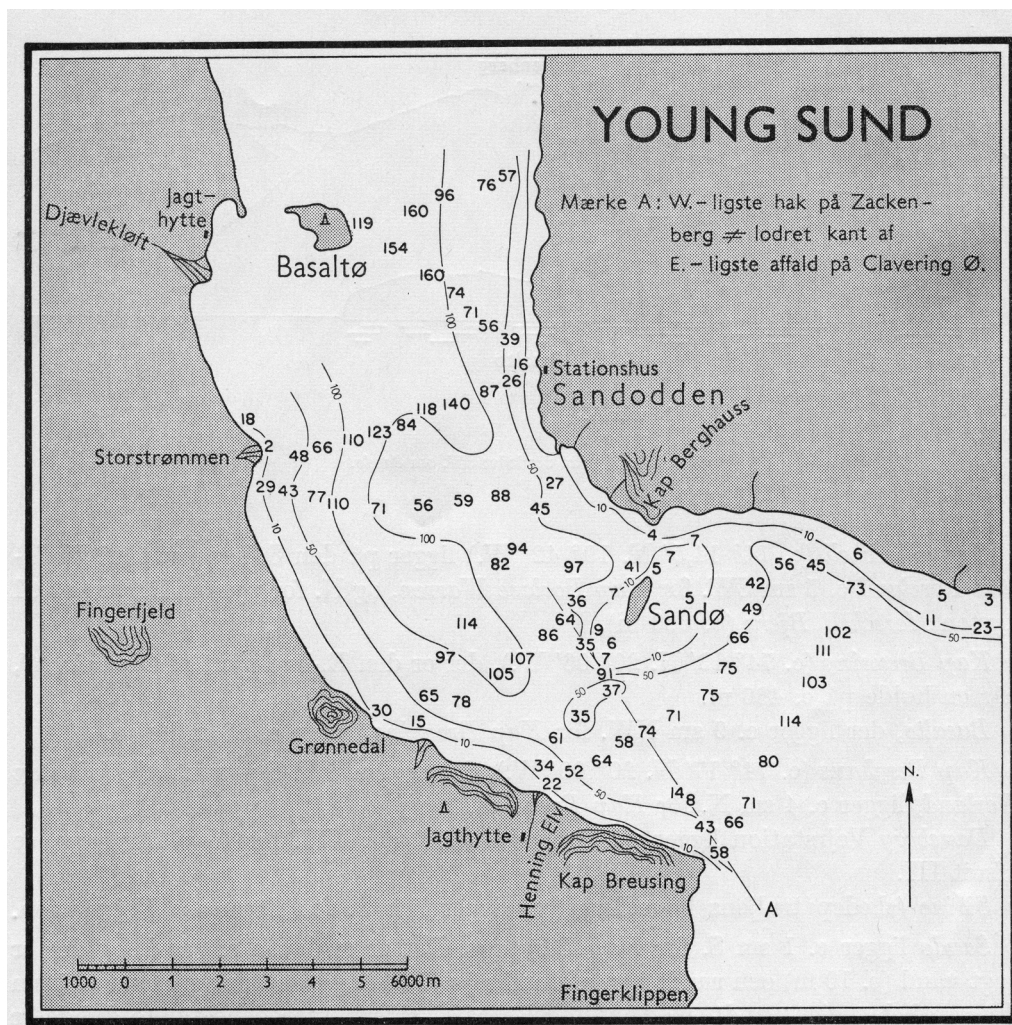

Fig 8.2 - Indløbet til Young Sund.

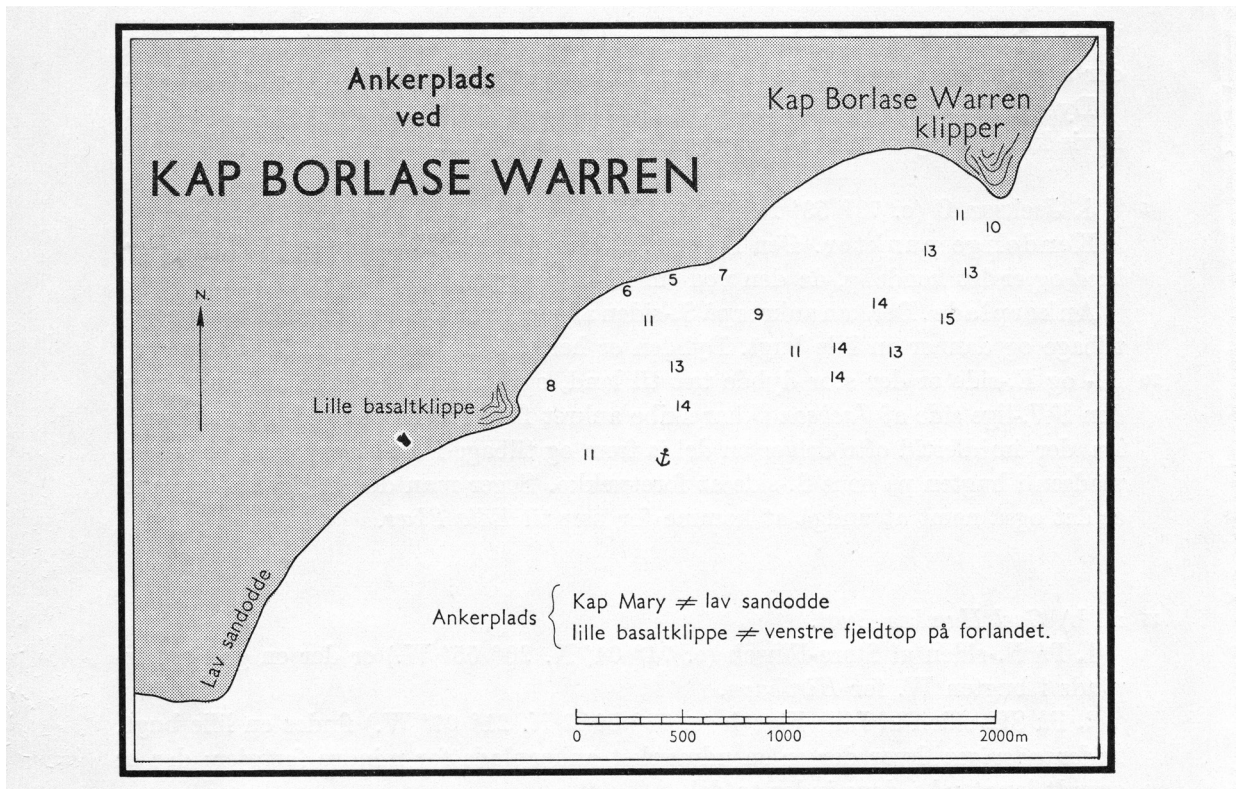
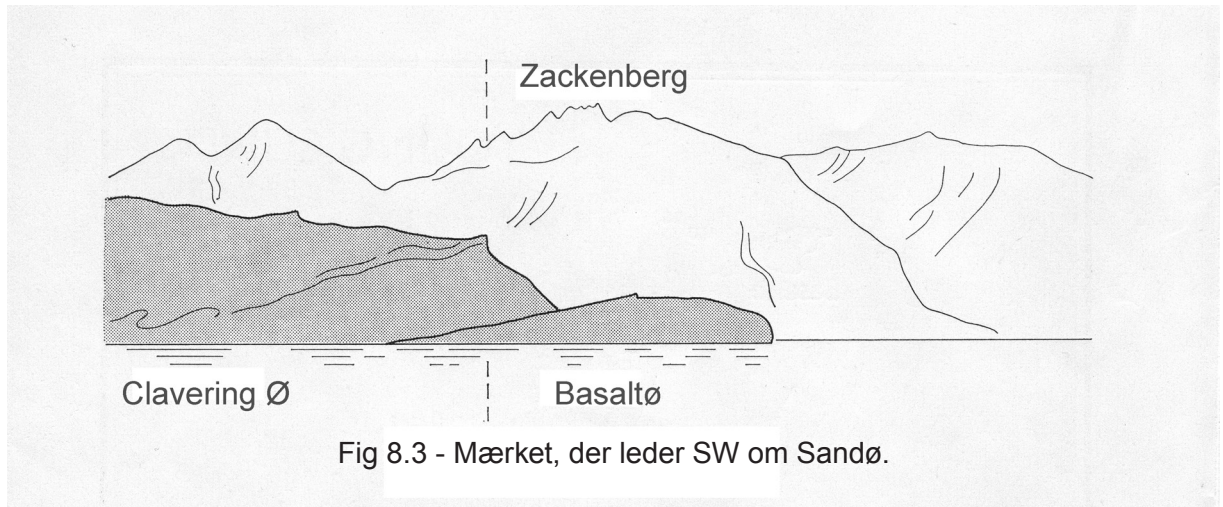

Fig 8.4 - Ankerplads ved Kap Borlase Warren.

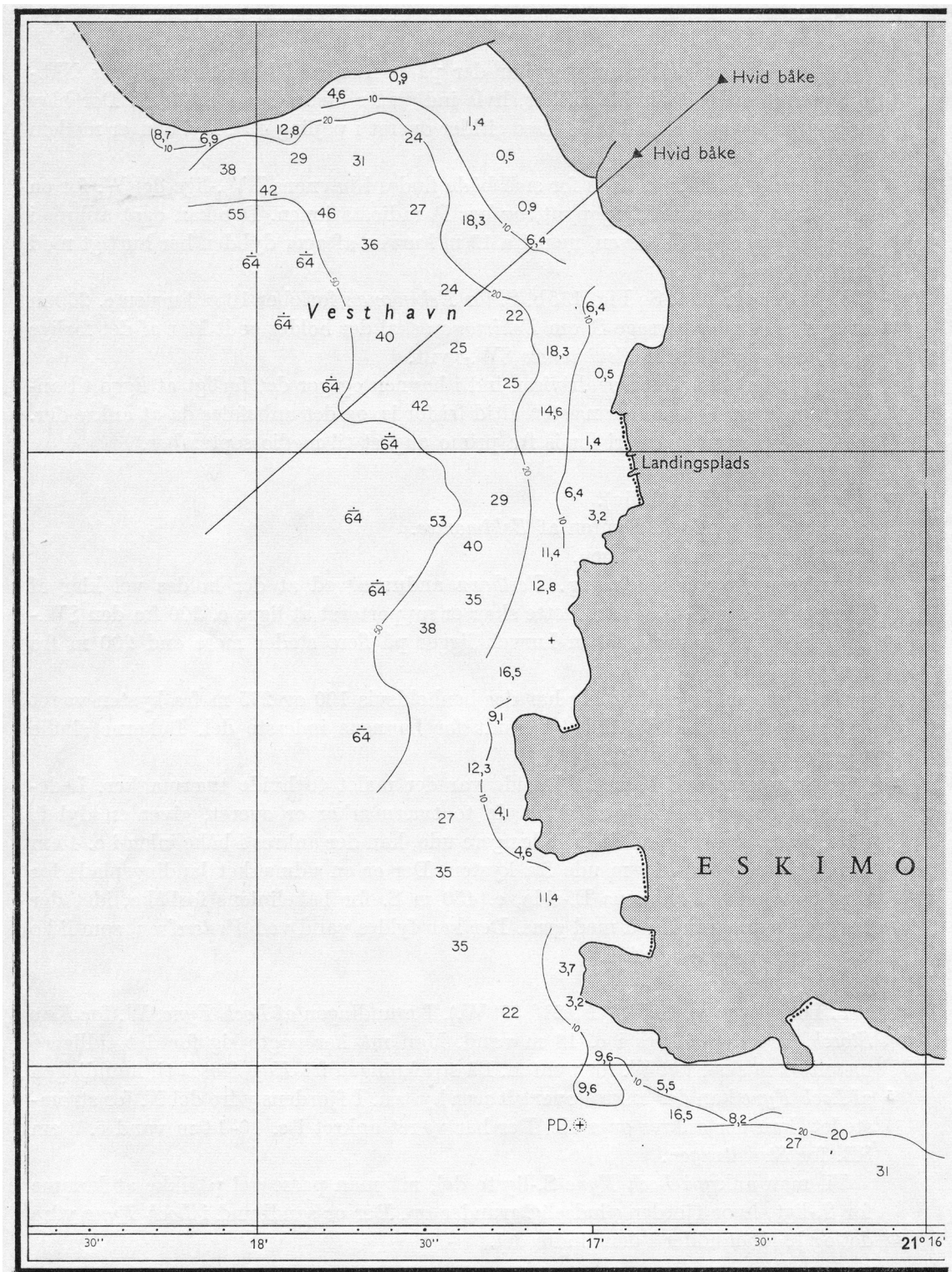

Fig 8.5 - Eskimonæs, Vesthavn.

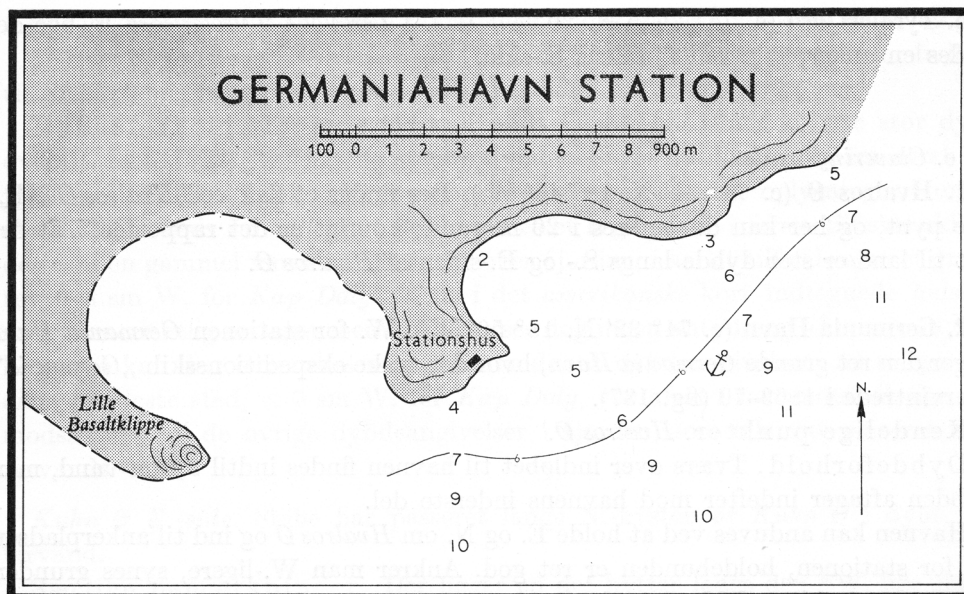

Fig 8.7 - Germania Havn.

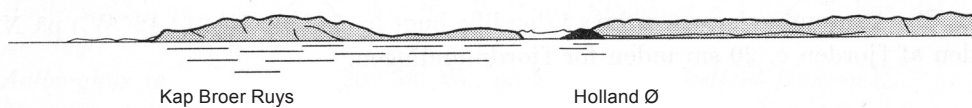

Fig 8.8 - Kap Broer Ruys i pejling 220°, afstand 10 M.

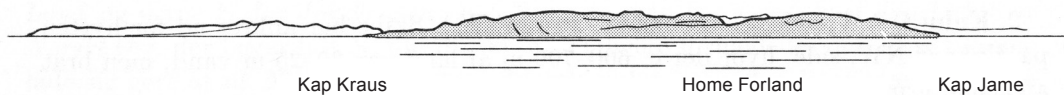

Fig 8.9 - Home Forland i pejling 270°, afstand 8 M.

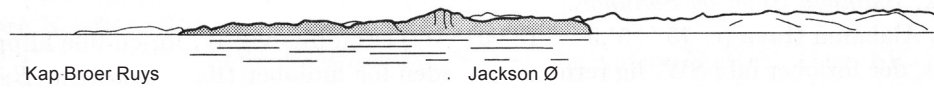

Fig 8.10 - Jackson Ø i pejling 220°, afstand 8 M.

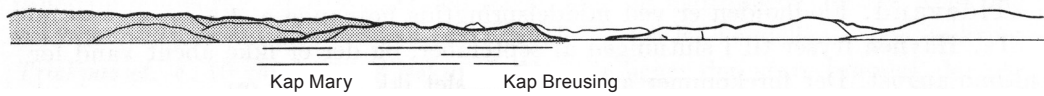

Fig 8.11 - Kap Breusing i pejling 337°, afstand 12 M.

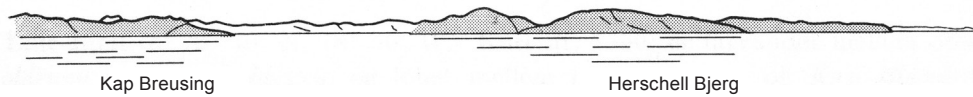

Fig 8.12 - Wollaston Forland i pejling 015°, afstand 13 M.

Oversigtskort

Kap Oswald Heer – Depotnæsset

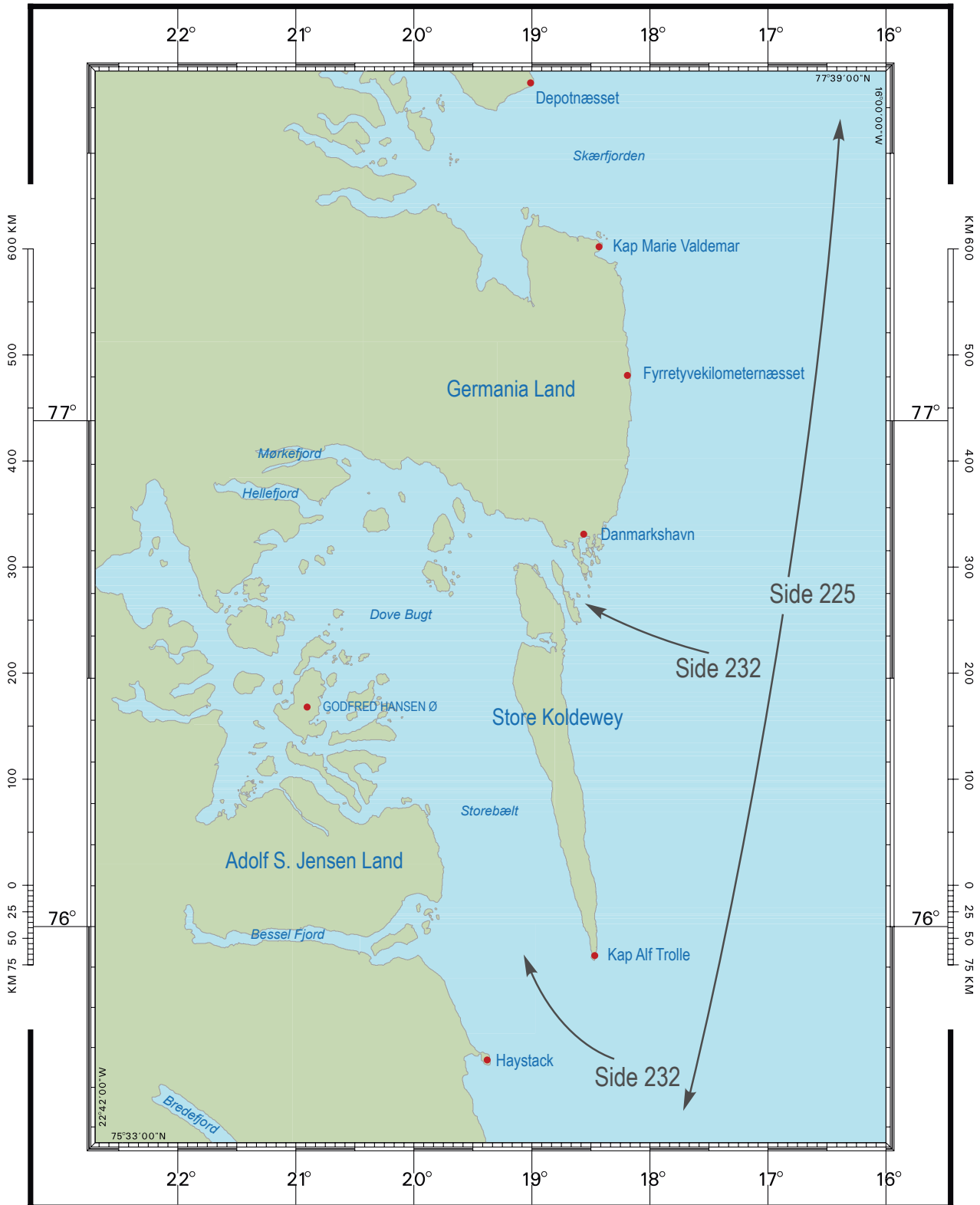

Fig. 9.1

KAPITEL 9

Kap Oswald Heer – Depotnæsset

Område 75°33'N 019°24'W – 77°38'N 019°00'W, kort 2000, 2801 og 2750.

9.1 Passage af området

9.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.v.

9.3 Indenskærsområder (havne og ankerpladser)

9.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Kap Oswald Heer og Depotnæsset.

9.1.1 Generelt

Fra Kap Oswald Heer på E-siden af Hochstetter Forland til Depotnæsset på Stormlandet forløber den ydre kystlinje langs øerne Store Koldewey og Lille Koldewey samt halvøen Germania Land.

På denne kyststrækning skærer Bessel Fjord sig i W-lig retning ind mellem N-siden af Hochstetter Forland og Adolf S. Jensen Land, medens Dove Bugt er en stor bugt ved S-siden af Germania Land og Skærfjorden en tilsvarende stor bugt mellem Germania Land og Stormlandet.

9.1.1.1 Kendelige punkter

Haystack 75°43'N 019°25'W ligger på Hochstetter Forland og er en 305 m høj halvø, som er forbundet med fastlandet ved en lav tange, der kun når få meter over havets overflade. Toppen af fjeldet, på hvilken der er opført en varde, er kegleformet. Haystack ligner en ø, som ligger tæt uden for kysten, men der er dog ingen fremspringende pynter eller øer langs denne kyststrækning, med hvilke fjeldet kan forveksles. NW for Haystack ligger Seebach Bjerg, 677 m. Der ligger en lille hytte på tangen, som forbinder Haystack med fastlandet.

Fra Haystack forløber kysten 16 M mod NW til indløbet ved Bessel Fjord. Denne del af kysten er stejl og stiger jævnt til en største højde på 1115 m 5 M inde i landet.

S for Haystack ligger Roseneathbugt, se afsnit 9.2.

Kap Alf Trolle 75°57'N 018°38'W, S-pynten af Store Koldewey, er en lav pynt, hvorfra landet stiger jævnt mod Kap Arendts.

Kap Arendts 76°05'N 018°40'W ligger 8 N for Kap Alf Trolle og er let kendelig, som den S-ligste af 3 kupler på det 700 m høje land, se toning.

Store Koldewey er S for Berg Fjord 76°34'N 019°06'W nærmest plateauformet og af stor højde, der dog S efter hovedsageligt er aftagende. Kysterne er ret stejle, W-siden dog mindre stejl end E-siden, og over øen går nogle tværdale, af hvilke særligt dalen ved Trækpasset og Berg Fjord er let kendelig fra søen.

Den N-lige del af Store Koldewey samt den ved dennes NE-side liggende lange og lave ø Lille Koldewey har et isskuret udseende. Lille Koldewey når knapt 100 m højde, medens Store Koldewey N-lige del når højder på 970 m.

Lille Koldewey N-lige og S-lige del er ved en smal og lav tange forbundet med hinanden, men der er ikke noget løb. Den S-lige pynt hedder Kap Christian, og den N-lige Kap Bornholm. Sonja Havn 76°36'N 018°40'W er en lille bugt i den S-lige del af Lille Koldewey tæt W for Kap Christian. Se afsnit 9.3.

Bjørn Pynt ligger på den E-lige side af Lille Koldewey 1 M NNW for Kap Christian. Olrik Pynt ligger 1,5 M længere mod NNW, og her ligger der en lille ø uden for pynten.

Skær.

Et undersøisk skær, der er farligt for sejladsen, ligger 0,8 M NNE for Bjørn Pynt og 1 M SE for Olrik Pynt, men mellem dette skær og kysten af Lille Koldewey er det rent og dybt.

Der ligger et skær 150 m E for Kap Christian, og et grundt område strækker sig 200 m ud fra pynten i SE-lig retning.

I.P. Jacobsen Ø er 25 m høj og ligger 0,5 M NE for Olrik Pynt. Det er den største af en gruppe øer, der kaldes Simonsen Skær, og som ligger tæt E for Lille Koldewey. Der ligger en lille holm tæt uden for den SE-lige pynt af I.P. Jacobsen Ø, og grunden strækker sig 200 m ud fra øen.

Kap Bornholm er den N-lige pynt af Lille Koldewey og er temmelig stejl. Fra Wendel Pynt på Germania Land, 1,7 M N for Kap Bornholm strækker et urent område sig 1,3 M S efter. Lige uden for Wendel Pynt ligger Bådskæret, omkring hvilket der er lægt og skærfyldt.

Kap Bismarck 76°42'N 018°36'W er den SE-lige pynt af Germania Land og ligger på den yderste pynt af den lange, smalle halvø, der ligger mellem Yderbugten og Øresund. Den yderste del af Kap Bismarck er fladt land, og den lille ø Måtten ligger tæt S for pynten. På W-siden af halvøen ligger 1 M NNW for Kap Bismarck den lille bugt Loddevig. W for Loddevig er der en banke med en mindste dybde på 29 m. Denne banke strækker sig 2 M i NNW-lig retning fra Kap Bismarck. 2,5 M længere mod NNW ligger Østre Havnenæs. Renskæret 76°41'N 018°34'W ligger 0,6 M SSE for Måtten og er en 15 m høj klippeø. Om sommeren er der ofte åbent vand rundt øen, og den er rugeplads for mange fugle. Farvandet mellem Renskæret og Måtten er rent med en mindste dybde på 25 m. 200 m S for Renskæret er der målt en dybde på 7,3 m. Der ligger en lille 1 m høj holm 0,5 M SE for P.K. Larsen Pynt på Renskæret, og en grund strækker sig 200 m ud fra denne holm.

Øen Maroussia ligger 1 M S for Renskæret. Farvandet mellem disse to øer er rent med en mindste dybde på 25 m, og anses for den bedste passage mellem Grønlandshavet og Dove Bugt. Man skal dog holde sig klar af landfoden ved S-siden af Renskæret samt af grunden omkring den lille lave holm. Det tilrådes at holde nærmere til øen Maroussia end til Renskæret. Farvandet W om Maroussia, mellem denne ø og I.P. Jacobsen Ø er også rent, men man skal passe på skæret NNE for Bjørn Pynt, idet dette skær har ret stor udstrækning. Germania Land 77°00'N 018°30'W er en stor isfri halvø mellem Dove Bugt og Skærfjorden og består ligesom Stormlandet mellem Skærfjorden og Jøkelbugten af isskurede, jævnt afrundede fjelde, der når en største højde på 300-600 m og af udseende er blege stenørkener. Germania Land er meget indskåret af fjorde og grænser mod W op til de to store bræer Storstrømmen, den S-lige, og Kofoed-Hansen Bræ, den N-lige. Den W-lige del af Germania Land W for en linje mellem det høje og stejle Kap Récamier 77°24'N 019°52'W i Skærfjorden

og munden på Hellefjord $76^{\circ}50'N$ $020^{\circ}50'W$ i Dove Bugt udgør et næsten vandret plateau af 800 m højde, der mod E har en ret stejl afgrænsning mod Germania Land omtrent N-S-gående lave midterste del, Slædelandet. Der findes i plateauet 3 store kløfter, af hvilke de to N-ligste fortsætter langs Annekssøen og Sælsøen, medens den S-ligste forløber fra Dove Bugt langs Mørkefjord. E for Sælsøen findes et stort sletteland, Hvalsletten, den S-ligste del af Slædelandet. Fra Sælsøen løber den 3,75 M lange og 60 m brede Lakseelven ud mod SE, ved munden har den en dybde på 3-5 m.

Germania Land synes at være en stor ø, hvis W-ligste side fra Jøkelbugten til Dove Bugt er blokeret af bræis fra de to store isstrømme Kofoed-Hansen Bræ og Storstrømmen. Den N-lige og E-lige del af landet består af mere ujævne områder med højder fra 305 m til 610 m. Den S-lige del af Germania Land danner N-siden af Dove Bugt.

Joh. G. Guildal Ø $76^{\circ}42'N$ $018^{\circ}33'W$ ligger lidt NE for Kap Bismarck. Øens S-lige pynt hedder S. Thomsen Pynt. Der ligger en lille ø tæt ved øens NW-lige pynt.

Ørnen Ø er en noget større ø og ligger med sin S-ligste punkt, der hedder Kap Udkiggen, 1,75 M NNE for S. Thomsen Pynt. Imellem disse to øer ligger indløbet til Yderbugten. Kap Udkiggen er en lille klippepynt, der er forbundet med Ørnen Ø ved en lav tange, som er overfyldt ved højvande.

Øksebladet er den E-ligste pynt af en aflang halvø og ligger 2,3 M N for Kap Udkiggen.

Halvøen strækker sig 2 M S-efters fra fastlandet og danner E-siden af den smalle lille vig, Hønsetarmen, i hvis inderste del der ligger en del små øer. Fra Øksebladet forløber kysten i NNE-lig retning på en strækning på 4 M til Syttenkilometernæsset. På denne kyststrækning ligger der 2 små bugter, der begge ved deres indløb har en del små øer og skær. Dybdeforholdene er ukendte.

Syttenkilometernæsset ender i en 12 m høj klippepynt, og på S-siden af denne pynt findes en lille ikke navngiven bugt, hvor der formentlig kun er ringe dybde, da der aldrig er observeret store isstykker i bugten.

Kap Steensby $76^{\circ}56'N$ $018^{\circ}17'W$ ligger 6 M N for Syttenkilometernæsset og er et let kendeligt punkt på E-siden af Germania Land. Der ligger en hytte tæt S for Kap Steensby. Fra Kap Steensby strækker kysten sig N efter på en strækning af 5 M til Fyrretyvekilometernæsset. Edams Kulle $77^{\circ}00'N$ $018^{\circ}26'W$ 2 M WSW for Fyrretyvekilometernæsset er en top, der er let kendelig fra søen.

Micardbu ligger 2 M N for Fyrretyvekilometernæsset og er en tidligere radio- og vejrstation, der blev afmonteret i 1941, se afsnit 9.3.

Thomas Thomsen Næs $77^{\circ}14'N$ $018^{\circ}16'W$ ligger 12 M N for Fyrretyvekilometernæsset og er en bred, lav og stenet pynt. Der er en bred bugt såvel S som N pynten. En hytte ligger på pyntens yderste ende i læ af en stor klippe.

Kap Marie Valdemar $77^{\circ}16'N$ $018^{\circ}24'W$ ligger 5 M NNW for Thomas Thomsen Næs, og der er en bred bugt mellem disse to punkter.

Rosio er en største af et antal småøer og holme, der ligger tæt N for Kap Marie Valdemar. Øen er en nøgen klippeø, og når den er dækket med sne, ligner den et isfjeld.

Kajkap $77^{\circ}20'N$ $018^{\circ}56'W$ er den N-lige pynt af halvøen og ligger 8 M NW for Kap Marie Valdemar.

Rekvedøen, 168 m, er en lille ø, som ligger tæt NW for Kajkap, og farvandet mellem denne ø og fastlandet hedder Vågesund.

Kap Amélie 77°32'N 019°20'W er S-pynten af Stormlandet og går fra søen stejlt op til 500 m højde. Set fra søen er Kap Amélie meget fremtrædende og tæt NE for forbjerget findes to elve.

Depotnæsset ligger 6 M NE for Kap Amélie og er den SE-lige pynt af Stormlandet.

9.1.2 Dybdeforhold

Farvandet langs E-siden af Germania Land er ikke tilstrækkelig undersøgt, men tilsyneladende er der rent, når man holder sig mindst 5 M fra kysten. Dybden er her 100-250 m, men der foreligger ikke mange lodskud. Det ser ud til, at dybden aftager jævnt indefter, og der findes antagelig ingen farlige skær.

Fangstskibe har uden at møde undervandshindringer passeret langs E-siden af Store Koldewey i en afstand af 1-2 M.

Dybdeforholdene i Yderbugten og imellem øerne NE derfor kendes ikke.

9.1.3 Is

9.1.3.1 Germania Land E-side

Den S-gående strøm fører enorme ismasser med sig forbi kysten af Germania Land, og der dannes ofte brede, isfrie vandområder her. W-lig storm kan drive isen bort fra kysten, men den vender altid tilbage, så snart vejret bedres. Isen langs denne kyststrækning er altid i bevægelse, og de isfrie områder ligger ofte ret tæt under land.

Drivisbæltets bredde kan E for Germania Land ofte have en bredde på mere end 150 M, og hvor der dannes render i denne svære drivis, kan ikke siges på forhånd, men det ser ud til, at man lettest gennemsejler isen fra en position på 75°30'N 007°00'W, hvorfra der holdes mod S-spidsen af Store Koldewey. De store ismarker må omsejles, men der er ofte imellem dem områder med brudt is af koncentration 5-7/10, og denne is kan et stærkt skib passere med forsigtighed. Derefter kan der ofte i en afstand af 10-15 M fra Store Koldewey findes brudt is til Danmarkshavn.

På enhver årstid kan der mellem Shannon og Stormlandet dannes nyis på vandet. Denne nyis bortsmelter om sommeren i reglen hurtigt ved solens påvirkning, når lufttemperaturen kommer over frysepunktet, eller den kan brydes af en let brise. I september dækkes det åbne vand af et mere varigt islag, og kun hvor der er strømme, holdes det åbent. I oktober er isen så svær, at man kan rejse på den med slæde.

Snesmeltingen begynder så småt i maj måned, men først ultimo maj - primo juni bryder elvene op og bidrager da meget til afsmeltningen af kystisen, særlig i det indre af fjordene. Vinden hjælper under tøbruddet med til at rense ud i de indre farvande. I juli bryder isen op fra kysterne, men i fjordenes ydre dele kan den endnu ligge dækket og skærmet af sneen. Juli er den varmeste måned, dog er temperaturen ofte under frysepunktet. I sidste halvdel af august kan nyisen blive så svær, at den kan holde sig i flere dage.

9.1.3.2 Dove Bugt

Af det i tidens løb indsamlede observationsmateriale fra egnene omkring Dove Bugt fremgår det, at isen i bugtens hovedbassin blev helt eller delvis liggende i følgende år:

1906, isen brød op, men drev ikke ud.

1907, motorbådssejlad var mulig fra Danmarkshavn til Stormnæs, men derfra og til Snenæs lå isen ubrudt hele sommeren.

1912, isen brød op den 26. juli.

1920, isen brød delvis op, men en del af vinterisen blev ved med at drive rundt i bassinet.

1939, den egentlige del af bugten var isfri, men isen spærrede for sejlad S efter i slutningen af august.

Følgende år var Dove Bugt blevet isfri til vedføjede tider:

1932 – 10. august, 1933 – 16. august, 1934 – mellem 20. og 22. august og 1938 – sidste halvdel af august.

I 1919 siges bugten at have været isfri 19. august, men dette gjaldt muligvis kun den N-lige del. I 1935 var der åbent vand ved Danmarkshavn og langs Store Koldewey N-kyst den 15. juli.

I normale isår er der altid et tidspunkt med åbent vand i Dove Bugt N-ligste og W-ligste dele, og den 13. august er gennemsnitsdatoen for det tidspunkt, da isen forlader Dove Bugt, men dette sker dog ikke hvert år.

Som tidligere nævnt skærmes Dove Bugt mod E af Store Koldewey, som i det væsentligste holder bugten fri for den østgrønlandske drivis, men som på den anden side i væsentlig grad hindrer vinterisen i selve bugten i at bryde op og drive bort. Medens de N-ligste og W-ligste dele af Dove Bugt sandsynligvis bliver isfrie hver sommer fra slutningen af juli måned, er dette ikke tilfældet hvert år med den centrale og ydre del af bugten samt indgangene dertil. For at farvandet helt skal kunne blive rensed for is, synes følgende 3 hovedforhold at skulle sammentræffe:

1. Tilstrækkelig varmemængde skal tilføres vinterisen til dennes delvise opløsning.
2. Stærke og vedholdende vinde fra retningen mellem N og W, særlig føhnvinde skal optræde i august måned, dvs. på det tidspunkt, hvor isen er mest i opløsning.
3. Drivisen må ikke ligge tæt pakket til Store Koldewey S-spids og imellem denne og Shannon.

Rolige vejrforhold i august måned vil resultere i, at de sidste større isflager, selv om de er skørnet, ikke brydes helt op, og ved indtrædende nyisdannelse vil da alt hurtigt fryse sammen igen til et sammenhængende hele.

For at bugten kan blive rensed, må resterne af vinterisen af vinden sættes S-om Store Koldewey og enten videre E efter ud i havet eller S efter gennem Shannon Sund. I de år, hvor drivisen er presset tæt til yderkysten og ligger som en barriere mellem Store Koldewey og Shannon, kan vinterisen derfor intet afløb få fra Dove Bugt.

9.1.4 Besejling

Af den måde hvorpå isdriften fra Dove Bugt foregår synes det at fremgå, at der normalt skulle være bedst chance for adgang til og besejling af bugtens N-lige del. Af observationsmaterialet synes også at fremgå, at besejlingsmulighederne i Dove Bugt har bedret sig i de senere år, så man siden 1932 har kunnet besejle farvandet. Dette skyldes også bedre skibsmateriel, flyrekognoscering, helikopter med skibet samt det bedre kendskab, man har fået til isforholdene her, men sandsynligvis står den nævnte bedring af besejlingsforholdene også i forbindelse med den temperaturstigning, som er forekommet i arktiske og subarktiske områder. I 1966 afgik et skib fra København den 20. juli og ankom Danmarkshavn den 29. juli.

9.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder

Mellem Kap Oswald Heer og Depotnæsset findes ingen byer, eller bygder, men Danmarkshavn Vejrstation skal besejles hvert andet år, se afsnit 9.3.

De vigtigste fjorde og større bugter i det i kapitel 9 omtalte område er:

9.2.1 Roseneathbugt	9.2.3.3 Dove Bugt centrale del
9.2.2 Bessel Fjord	9.2.3.3.1 A. Stelling Sund
9.2.3 Dove Bugt	9.2.3.3.2 Søndersund
9.2.3.1 Løbene til Dove Bugt	9.2.3.3.3 Inderbredningen
9.2.3.1.1 Ruten gennem Lillebælt eller Øresund	9.2.4 Mørkefjord
9.2.3.1.2 Ruten gennem Shannon Sund	9.2.5 Hellefjord
9.2.3.1.3 Ruten mellem Store Koldewey og Shannon	9.2.6 Syttendemåjfjorden
9.2.3.2 Dove Bugt områder	9.2.7 Borgfjorden
9.2.3.2.1 S-lige og W-lige del af Dove Bugt	9.2.8 Berg Fjord
9.2.3.2.2 N-lige del af Dove Bugt	9.2.9 Skærfjorden
9.2.3.2.3 Ruten mellem Store Koldewey og Shannon	9.2.9.1 C. F. Mouriers Fjord
9.2.3.2.4 Sejlruiter i Dove Bugt	9.2.9.2 V. Clausen Fjord
9.2.3.2.5 Isen i Dove Bugt	9.2.9.3 Assutsund
9.2.3.2.6 Strøm i Dove Bugt	9.2.9.4 Penthievre Fjord

9.2.1 Roseneathbugt 75°42'N 019°30'W

Bugten ligger SW for Haystack og er 3 M bred i munden. To af Østgrønlands største og vandrigeste elve, der afvander henholdsvis Langsø og Agnete Sø, udmunder i bugten SW for Haystack.

Mønstedhus er en tidligere fangststation, der bestod af flere bygninger og lå ved NW-siden af bugten. SW for stationen findes et fjeldparti på 25 m højde, og plateauets N-lige stejle affald er et godt anduvningspunkt E fra. Langelv, der kommer fra den inde i landet liggende Langsø, udmunder tæt S for stationen. En mindre elv udmunder i bugtens NW-lige del.

9.2.1.1 Dybdeforhold

I bugtens E-lige del er dybderne gennemgående større end 55 m, men aftager jævnt mod W. Ud for Mønstedhus findes et større flak med læge og ret springende dybder, og i retning 079° fra huset ved N-siden af Langelv munding synes 10 m kurven således at ligge 0,75 M fra land. I bugtens NW-lige del ligger 10 m kurven 0,5 M af kysten.

9.2.1.2 Is

Enkelte år forbliver bugten tillagt hele sommeren, men det almindelige er, at isen bryder op ultimo juli, primo august og atter dannes i september.

Ankerplads, se afsnit 9.3.

9.2.2 Bessel Fjord 76°04'N 019°49'W

9.2.2.1 Kendelige punkter

Bessel Fjord skærer sig fra Storebælt godt 30 M i W-lig retning ind i landet og deler sig i sin inderste del i to grene. Fjordmundingen ligger mellem Kap Möbius og Kap Beurmann, der ligger 8 M NNE-ligere. Fjordens sider er gennemgående stejle, og dette gælder især dens N-side, hvor flere bræer har dannet dybe kløfter. Trums Ø samt en del mindre øer, holme og skær ligger i fjordens munding, og inden for disse øer indsnævres fjorden til en bredde af 2 M.

Trums Ø er den største af øerne i munden til Bessel Fjord, og den er 6 M lang. Dens E-lige del har en højde på 606 m, medens dens W-lige side kun når en højde på 335 m. Depotskærene ligger mellem den E-lige ende af Trums Ø og Kap Beurmann. Den S-ligste af disse øer hedder Grouchs Snack, er 57 m høj og ligger tæt ENE for Trums Ø.

9.2.2.2 Dybdeforhold

Farvandet er utilstrækkelig opmålt, men en serie lodskud viser, at fjorden har relativ stor dybde ad en rute, der går tæt til Kap Beurmann og N om øerne i fjordmundingen og ellers midtfarvands. I den inderste SW-lige del af fjorden aftager dybden hurtigt, og her er det muligt at ankre. Se afsnit 9.3. Der fører to løb ind til fjorden, og det ene går som nævnt N om øerne i fjordmundingen, medens det andet, Eigtvedsund, går S om Trums Ø. Passagen gennem Eigtvedsund har så vidt vides ikke været besejlet af større skibe.

9.2.2.3 Is

Isen i Bessel Fjord går normalt temmelig tidligt, idet stærk strøm i fjorden bevirker, at denne først fryser til ret sent.

Fra gletschere i den inderste NW-lige del af fjorden kommer der en del små isfjelde. Fjorden har været besejlet medio august uden ishindring, men antallet af isfjelde kan muligvis med E-lig vind blokere den W-lige del af fjorden.

9.2.2.4 Strøm

Tidevandsstrømmen i Bessel Fjord har gennemsnitlig en fart på 1 kn.

9.2.2.5 Anduvning og besejling

Hovedfarvandet i Dove Bugt mellem Store Koldewey og fastlandet samt farvandet S for Dove Bugt indtil linjen mellem Kap Alf Trolle-Haystack synes at være rent og dybt. Under anduvning af Bessel Fjord fra S holdes 3 M af Haystack og herfra mod Kap Beurmann. Under indsejling i fjorden holdes midtfarvands gennem løbet mellem fjordens N-side og de i munden liggende øer, men mellem Kap Beurmann og Trumsdalen må man ikke komme fjordens N-side nærmere end 0,5 M, da der lidt W for Kap Beurmann findes skær ved kysten. I fjordens indre del skal der holdes vel klar af alle pynter med de uden for disse liggende små holme, da der kan findes skær i disses umiddelbare nærhed. Der skal holdes 0,5 M af den N-lige kyst indtil E-siden af Trums Ø haves i pejling 145°. Under anduvning af den SW-lige bugt i den inderste del af Bessel Fjord skal der holdes nærmeste til den NW-lige side af farvandet.

Der er et 15-20 m højt vandfald (Hawkins Vandfald) på N-siden af fjorden NW for Trums Ø, hvor vandfyldning kan foretages. En anden elv, hvorfra der kan fyldes vand, udmunder 5 M SW for vandfaldet.

9.2.3 Dove Bugt 76°30'N 019°30'W, kort 2000, 2801 og 2750

9.2.3.1 Løbene til Dove Bugt

Ved den SE-lige pynt af Germania Land ligger Danmarkshavn 76°46,2'N 018°45,5'W, se afsnit 9.3. Ved Dove Bugt og ved Bessel Fjord findes i øvrigt flere tidligere fangststationer, men disse er ikke mere bemandede. De vigtigste tidligere fangststationer og videnskabelige stationer var:

Hvalrosodden 76°55'N 020°09'W ved Slambugten i den N-lige del af Dove Bugt,

Ålborghus 76°23,5'N 020°58'W på S-siden af Godfred Hansen Ø,

Mørkefjord Station 76°56'N 020°20'W en i 1938 ved N-siden af indsejlingen til Mørkefjord anlagt station til videnskabeligt brug, og

Besselfjord Station 76°04'N 019°55'W ved Bessel Fjord i Trumsdalen, se afsnit 9.3.

Kun ved få lejligheder har man med skib været N over langs kysten af Germania Land og øerne E for Jøkelbugten. Den bedste tid for sejlads i disse farvande er i august måned.

Dove Bugt kan anduvas ad 3 forskellige ruter:

1. Ruten gennem Lillebælt eller Øresund. Passage af drivisen, se afsnitt 9.1.3. (Den N-lige rute).
2. Ruten gennem Shannon Sund, mellem Shannon og Hochstetter Forland, og videre N efter. (Den S-lige rute).
3. Ruten mellem Store Koldewey og Shannon og videre N efter. (Den SE-lige rute).

9.2.3.1.1 Ruten gennem Lillebælt eller Øresund (Den N-lige rute)

Denne rute anses for at være den bedste, og drivisen anduvas og passeres som nævnt punkt 9.1.3 og 9.14. I sigtbart vejr vil man på vej gennem isen kunne se Shannon langt mod S som en stor, gennemgående lav og flad ø med 3 toppe eller isolerede højdedrag. Mod W ses den lange, høje og fladtoppede ø Store Koldewey med tidligere omtalte forskellige tværdale og 3 let kendelige toppe omkring Trækpasset. 10 M fra øens isskurede N-ende ligger den store tværdal, der går over til Berg Fjord på øens W-side, som i nogen afstand fra kysten ser ud som et gennemgående sund. Tæt N for denne tværdal ligger Lille Koldewey, en lang, lav ø, hvis N-lige og S-lige del er forbundet ved en lav og smal tange.

På grund af Lille Koldewey ringe højde i forhold til den høje, tæt W for liggende Store Koldewey er det vanskeligt at få øje på Lille Koldewey, før man er ret nær ved denne ø. N for Lille Koldewey ses de afrundede, langstrakte, grå højder af Germania Land, hvis mest fremtrædende punkt er Edams Kulle.

9.2.3.1.1.1 Lillebælt 76°40'N 018°50'W, kort 2750

Farvandet mellem Store Koldewey og Lille Koldewey, og løbet mellem Lille Koldewey og Kap Bismarck hedder Øresund.

9.2.3.1.1.1.1 Dybdeforhold

Lillebælt er fra 0,5-1 M bred, 8 M lang og har større gennemgående dybde end Øresund, idet mindste dybde i sejlrenden midtfarvands er 95 m, men varierer i øvrigt mellem 95 og 195 m. Lillebælt er rent tæt til kysterne på begge sider, men der findes dog enkelte holme og skær tæt under den NE-lige kyst af Store Koldewey.

9.2.3.1.1.1.1.1 Sejladsanvisning

Under passage af Lillebælt anbefales det at holde sig midtfarvands eller i løbets E-side, og Lille Koldewey N-lige pynt, Kap Bornholm, skal passeres i en afstand af 300 m, hvis man er på vej til Danmarkshavn.

9.2.3.1.1.1.1.2 Is

Lillebælt er det mest reelle af de løb, der fører til Dove Bugt N-lige del, men det er ofte mere isfyldt end Øresund.

Dagmar Havn, Absalon Havn og Sonja Havn ligger alle ved Lillebælt og blev undersøgt under Danmarksekspeditionen, 1906-1908. Det er små indskæringer i kysten, og der findes ingen faciliteter ved disse såkaldte havne. Ankerpladser, se afsnit 9.3.

9.2.3.1.1.1.2 Øresund 76°40'N 018°36'W, kort 2801 og 2750

Ved indløbet til Øresund findes en del øer og skær, hvoraf de vigtigste er: Måtten, der er 15 m høj og ligger tæt S for Kap Bismarck. Renskæret, der er 15 m høj og ligger SSE for Måtten. Der findes en lille lav holm 1000 m SE for P.K. Larsen Pynt, og der er urent 250 m fra denne lave, lille holm i S-lig retning. Øen Maroussia, der er 25 m høj, ligger S for Renskæret. Det er en lille rund ø, hvis S-lige pynt hedder Kap Curly Lillie, og som har en lille stenvarde på øens højeste top. I.P. Jacobsen Ø, der er 25 m høj, ligger mellem Maroussia og Lille Koldewey.

9.2.3.1.1.1.2.1 Dybdeforhold

Løbet mellem Måtten og Renskæret er tilsyneladende rent midtfarvands, og den mindste målte dybde på kurs WSW-ENE er her 29 m 0,3 M N for Renskæret. Mellem Maroussia og det lave skær SE for Renskæret er der rent med en mindste dybde midtfarvands imellem Maroussia og skæret på 25 m. Der er urent omkring det lave skær. Ved Maroussia W-lige side er dybderne tilsyneladende store, såfremt man holder sig mindst 100 m fra øen. Fra 0,3 M NW for Kap Bismarck til 1,3 M S for indløbet til Danmarkshavn findes et urent område, der ud for Loddevig strækker sig 0,7 M ud fra kysten. Dybderne er her så springende, at der kan forekomme skær, men der er ikke hidtil fundet dybder på under 30 m. Mindste målte dybde i sejlrenden i Øresund er 30 m.

9.2.3.1.1.1.2.2 Skær

Simonsen Skær ligger langs E-siden af Lille Koldewey NW for I.P. Jacobsen Ø. Et for sejladsen farligt skær af ret stor udstrækning ligger 1 M i retning 169° fra I.P. Jacobsen Ø og godt 0,9 M fra Lille Koldewey E-side.

9.2.3.1.1.2.3 Anduvning og besejling

Under anduvning af Øresund kan man benytte:

9.2.3.1.1.2.3.1 Løbet mellem Renskæret og Maroussia

9.2.3.1.1.2.3.2 Løbet mellem Maroussia og I.P. Jacobsen Ø

9.2.3.1.1.2.3.3 Løbet mellem Måtten og Renskæret

9.2.3.1.1.2.3.1 Løbet mellem Renskæret og Maroussia

Under passage af løbet mellem Renskæret og Maroussia holdes på WNW-lig kurs midtfarvands mellem Maroussia og det lille skær SE for Renskæret, og der fortsættes på denne kurs, indtil man er midtfarvands mellem Renskæret og I.P. Jacobsen Ø, hvorefter der kan holdes midtfarvands mod indløbet til Danmarkshavn, eller der kan fortsættes W-over, tæt forbi Kap Bornholm.

9.2.3.1.1.2.3.2 Løbet mellem Maroussia og I.P. Jacobsen Ø

Benyttes løbet mellem Maroussia og I.P. Jacobsen Ø, holdes nærmest Maroussia. Fra midtfarvands mellem I.P. Jacobsen Ø og Renskæret fortsættes som beskrevet under 9.2.3.1.1.2.3.1. Ved anduvning af løbet S fra må man passe på undervandsskæret 1 M i retning 169° fra I.P. Jacobsen Ø. Dette skær har en udstrækning på 400-500 m.

9.2.3.1.1.2.3.3 Løbet mellem Måtten og Renskæret

Benyttes løbet mellem Måtten og Renskæret, holdes så vidt muligt midtfarvands gennem løbet på kurs WSW til midtfarvands mellem Måtten og Simonsen Skær, og sejladsen foregår derefter som beskrevet under 9.2.3.1.1.2.3.1.

Dette løb er også passeret adskillige gange midtfarvands på kurs 280°, til man er midt i Øresund.

9.2.3.1.0 Stormbugt 76°48'N 019°00'W

Farvandet mellem Wendel Pynt (1,5 M W for indløbet til Danmarkshavn), Stormnæs og Kap Helgoland hedder Stormbugt. Lillebælt og Øresund forener sig N for Lille Koldewey, og farvandet drejer derefter mod NW til Stormbugt og senere mod W til Dove Bugt NE-lige del.

9.2.3.1.0.1 Dybdeforhold

Dybderne i Stormbugt E-lige del er gennemgående store i fortsættelse af den dybe rende i Lillebælt og overstiger nogle steder 200 m. Bugten er i øvrigt ikke opmålt tilstrækkeligt, men det vides, at bugten er uren med mange øer og skær.

Fra Wendel Pynt strækker der sig et urent område mod S til 0,3 M fra Kap Bornholm. Dybderne i det urene område er springende, og der må regnes med skær. Den mindste målte dybde er her 12 m. Omtrent midt mellem Wendel Pynt og Kap Bornholm har det urene område en udstrækning i E-W-lig retning på 0,6 M. Ved Kap Bornholm er der rent tæt til land.

9.2.3.1.0.2 Skær

Af små øer og holme findes Bådskæret (ved Germania Land), nogle mindre holme SE for Wendel Pynt samt nogle holme og skær nær kysten af Stormnæs. Terneskæret ligger 1 M E for Stormnæs, og er den E-ligste af disse holme. N for Kap Helgoland, der er ret høj og stejl, findes enkelte øer og holme tæt under kysten. Endvidere ligger der 1 M N for Store Koldewey 3 små øer, Trip, Trap og Træsko, samt tæt SE for disse øer 2 små holme, Tøflerne.

9.2.3.1.0.3 Besejling

Under passage gennem Øresund og Lillebælt N om Lille Koldewey skal der, såfremt isforholdene tillader det, holdes en afstand af ikke over 250 m af Kap Bornholm for at komme S om det urene område, se kort 2750.

Ankerpladser, se afsnit 9.3.

9.2.3.1.2 Ruten gennem Shannon Sund, mellem Shannon og Hochstetter Forland, og videre N efter. (Den S-lige rute)

Det antages, at man har størst mulighed for at nå Danmarkshavn og Dove Bugt N-lige del ad den N-lige rute, og de S-lige ruter bør normalt ikke forsøges, medmindre der haves sikker efterretning om, at isen i Dove Bugt S-lige del er gået, og for den S-lige rutes vedkommende tillige, at isen i Shannon Sund er passabelt. Det S-lige indløb til Dove Bugt ligger mellem den E-lige kyst af Adolf S. Jensen Land og den S-lige ende af Store Koldewey, og farvandet anduvs midt mellem Haystack og Kap Alf Trolle. Den S-lige rute kan i gunstige is-år undertiden med fordel benyttes, når man er for S-gående fra Dove Bugt.

9.2.3.1.2.1 Dybdeforhold

Dybderne er relativt store midtfarvands i det S-lige indløb til Dove Bugt.

9.2.3.1.3 Ruten mellem Store Koldewey og Shannon og videre N efter. (Den SE-lige rute)

Den SE-lige rute til Dove Bugt bør antagelig først forsøges ret sent på sæsonen, men til gengæld kan den ligesom den S-lige, undertiden benyttes med fordel, når man er for hjemadgående fra Dove Bugt. Den har blandt andet været anvendt, da såvel den N-lige som den S-lige udsejling var spærret af is. Der blev dengang ud for Haystack holdt ESE efter mellem Store Koldewey og Shannon.

Vrag, 0,5 M ENE for Kap Alf Trolle (Store Koldewey S-pynt) findes i 42 m vand et vrag.

9.2.3.2 Dove Bugt områder

9.2.3.2.1 Generelt

Dove Bugt er en stor bugt, der skærer sig ind i landet mellem Kap Beurmann, den SE-lige pynt af Adolf S. Jensen Land og Kap Bismarck, den S-lige pynt af Germania Land. Bugten strækker sig 38 M mod W imellem Adolf S. Jensen Land og Germania Land, og på dens W-lige side grænser den til gletschere og bjergtoppe, W for hvilke Carlsbergfondet Land og Nuna Dronning Louise ligger. Flere fjordarme fører fra bugtens W-lige del til gletschere i baglandet. Disse store gletschere udskyder en del isfjelde.

S for Germania Land og inden for øerne mellem Germania Land og Kap Peschel 76°15'N 020°00'W udmunder bræerne Storstrømmen, L. Bistrup Bræ og Soranerbræen, af hvilke navnlig de to første, der er delvis sammenløbende i Bredebræ, producerer mange isfjelde.

Dove Bugt omfatter farvandet W for linjen: Stormnæs - Kap Helgoland samt W for Store Koldewey indtil Kap Peschels bredde 76°15'N. N-siden dannes af Germania Land S-kyst, i hvis W-lige del findes de i W-lig retning gående fjorde Mørkefjord og Hellefjord.

Dove Bugt S-side dannes delvis af Adolf S. Jensen Land. Farvandet mellem Store Koldewey

og fastlandet S for Dove Bugt benævnes Storebælt.

Dove Bugt W-lige del, W for en linje fra Spydodden ved Hellefjord S-side og til Kap Peschel, er delvis opfyldt af større og mindre øer, imellem hvilke der findes flere dybe løb.

9.2.3.2.1 S-lige og W-lige del af Dove Bugt

9.2.3.2.1.1 Kendelige punkter

Ved Kap Carl Ritter, der ligger 3 M N for Kap Beurmann, findes en hytte.

Påskænæsset 76°09'N 019°50'W ligger 5 M N for Kap Beurmann og er 10 m højt. Her skrues isen ofte op af tidevandsstrømmen. Mellem Påskænæsset og Kap Carl Ritter skærer en bugt sig ind i kysten, og et bredt elvleje fører ind i landet, der i øvrigt NW for bugten er fladt. Her findes ruiner efter tidligere eskimobebyggelse.

Kap Peschel ligger 7 M NW for Påskænæsset og er en halvø, der er forbundet med Adolf S. Jensen Land ved en smal tange. Der ligger en lille ø tæt under kysten 1,5 M SE for pynten, og tæt NW for Kap Peschel ligger der en del småøer. Fra Kap Peschel forløber den S-lige kyst af Dove Bugt 7 M mod WSW, og derefter yderligere 11 M mod NW til en pynt, der danner den NE-lige side af Syttendemajfjorden, her ligger der en hytte. På denne sidstnævnte strækning adskiller et smalt farvand, Trangsund, hovedlandet fra øen, der hedder Tvillingerne. 4 M W for indløbet til Syttendemajfjorden danner en ikke navngiven pynt den E-lige side af en bugt, i hvis inderste del den store aktive Soranerbræen skyder sig ud.

Fjeldene på N-siden af Adolf S. Jensen Land er ret høje og N efter brat affaldende. E-kysten af landet mod Storebælt er derimod ikke særlig høj, næsten snefri om vinteren og består mest af grusbrinke og sorte stenras.

Kap Ullidtz 76°16'N 021°45'W ligger på W-siden af bugten 7 M W for indløbet til Syttendemajfjorden. Der ligger en lille ø udenfor, og der er en fangsthytte ved Kap Ullidtz. Tvillingerne er ved en tværdal delt i to omtrent ensartede, høje dele. Øen ligger lige N for Adolf S. Jensen Land, hvorfra den er adskilt ved et smalt stræde. Tommelen, der er 671 m høj, og er øens SE-lige pynt.

Nanok Ø er den vinkelformede ø, der ligger tæt NE for Tvillingerne. Øen er høj og stejl mod E og har et mørkt udseende. Det mørke udseende gælder for øvrigt også Tvillingerne og Djævløen.

Orgelpiberne er den 740 m høje pynt på den SE-lige ende af Nanok Ø.

Bælgen er den NE-lige pynt af Nanok Ø, og mellem Orgelpiberne og Bælgen ligger Roon Bugt.

Djævløen ligger tæt N for Nanok Ø og er adskilt fra denne ved A. Stelling Sund. Øens E-lige ende hedder Teufelkap og er 870 m høj. Der er en V-formet kløft nær ved toppen af pynten, og landet har en rødlig farve.

Licht Ø er en ø i øgruppen, der ligger tæt N for Djævløen.

Godfred Hansen Ø ligger NW for Djævløen. På S-siden af Godfred Hansen Ø er der en bugt, der hedder Gefion Havn, se afsnit 9.3. A. Stelling Sund, 9.2.3.3.1, og Søndersund, 9.2.3.3.2, se under disse.

Carl Heger Ø ligger 3,5 M NW for Godfred Hansen Ø. Edvard Ø ligger 3 M N for Carl Heger Ø, og farvandet mellem disse to øer hedder Isfjeldsund.

Kap Niels Juel ligger 11 M N for Kap Ullidtz og 3 M SW for Carl Heger Ø. Det er et let

kendeligt punkt i den SW-lige del af Dove Bugt, og der er en hytte ved pynten.

Nuna Dronning Louise ligger NW for den inderste del af Dove Bugt, og Carlsbergfondet Land ligger SW for bugten. Disse landområder er meget bjergrige, og mange af bjergtinderne når store højder, således Gefiontinder, 2682 m.

Storstrømmen og L. Bistrup Bræ skyder sig fra henholdsvis N og S E om dette landområde, og de mødes ved Borgfjorden i Bredebræ, hvor brækanten ud mod havet når en højde på 40 m. Denne isbræ producerer mange isfjelde, som ofte, mens de driver ud i Dove Bugt, fylder indløbet til Borgfjorden.

Daniel Bruun Land er halvøen mellem Borgfjorden og Hellefjord, og dens E-lige pynt hedder Spydodden. Ved halvøens SE-lige side ligger der talrige små øer, af hvilke Flade Teltø, Røde Ø, Midterholmen og Ringøen er de vigtigste. Hellefjord strækker sig 13 M mod W fra Spydodden. Der ligger nogle småøer ved såvel den S-lige som den N-lige side af fjordmundingen.

Vædderhornet er den SE-lige pynt af halvøen Vædderen, der ligger mellem Hellefjord og Mørkefjord. Det højeste punkt på Vædderen er 793 m.

9.2.3.2.2 N-lige del af Dove Bugt

9.2.3.2.2.1 Kendelige punkter

Stormbugt 76°48'N 019°00'W er bugten mellem Wendel Pynt, Stormnæs, der ligger 5,5 M NW for Wendel Pynt, og Kap Helgoland, se afsnit 9.2.3.1.0.

Stormkap ligger 2 M ENE for Stormnæs og tæt NE for Stormnæs udmunder Stormelv.

Snenæs ligger 3 M NW for Stormnæs og er den W-lige pynt af en ikke navngiven lille bugt, der ligger mellem disse to pynter.

Moskusoksefjeldene ligger NW for Snenæs og når en højde på 579 m.

Orienteringsøerne består af 3 større og 5 små øer, der fra kysten (Winge Kyst) strækker sig 12 M mod SSW. Såvel den N-ligste som den S-ligste af øerne når en største højde på 305 m.

Farsund 76°51'N 019°34'W er farvandet mellem den N-ligste af Orienteringsøerne og Winge Kyst. Dette farvand har en bredde af 1-2 M og kan besejles, men dybderne er meget uregelmæssige. Der er dog ikke fundet dybder på under 40 m, og der er størst dybde nærmest Orienteringsøerne.

Lille Snenæs ligger ved den NW-lige ende af Winge Kyst 7 M NW for Snenæs.

Lumskebugten ligger lige W for Lille Snenæs. Hvalrosodden, se afsnit 9.3.

I Dove Bugt N-lige, centrale del, findes følgende øer, holme og skær:

1) 7 M W for linjen mellem Stormnæs og Kap Helgoland, de 3 omtrent i N-S-lig retning liggende Orienteringsøerne, samt nogle mindre holme ved disses E-side.

2) 2 M S for Hvalrosodden findes den flade, 2 M lange ø Pladen.

3) 2,5 M SW for Pladen ligger Vindseløen.

4) Omtrent midtvejs mellem S-ligste Orienteringsø og Bratskæret, 76°38'N 020°43'W, ligger det mørkt udseende skær, Sorteskær 76°39'N 020°22'W.

Passage mellem øerne i den N-lige del af Dove Bugt.

Fra den S-lige del af Dove Bugt er der 3 passager til den N-lige del af bugten.

- 1) Mellem Store Koldewey og Orienteringsøerne,
- 2) W om Orienteringsøerne mellem disse og Vindseløen,
- 3) Mellem Vindseløen og Spydodden.

Løbene er ikke opmålt, og stor forsigtighed skal udvises, da der kan findes undersøiske skær.

9.2.3.2.3 E-lige del af Dove Bugt

9.2.3.2.3.1 Kendelige punkter

Store Koldewey strækker sig langs E-siden af Dove Bugt. Øen er 50 M lang, relativ smal, og dens største højde i den S-lige del er området lige N for Trækpasset, 710 m, medens området i den N-lige del S for Berg Fjord når en højde på 970 m. Øens S-pynt hedder Kap Alf Trolle 75°57'N 018°38'W og den N-lige pynt hedder Kap Helgoland 76°44'N 019°09'W På tværs gennemskæres øen af mange kløfter. Den W-lige kystlinje af Store Koldewey har et regelmæssigt forløb fra Kap Alf Trolle til Berg Fjord, der ligger 40 M N-ligere. Trækpasset, 76°10'N 018°35'W, er en kløft gennem Store Koldewey, og kløften er så dyb, at den nærmer sig havoverfladen.

9.2.3.2.3.2 Dybdeforhold

Dove Bugt E-lige del er utilstrækkelig opmålt, men de konstaterede dybder i selve bugten W om øen Store Koldewey er relativt store. Længere W over mellem de mange øer er dybderne stærkt aftagende, men dog tilstrækkelig store til, at skibe af enhver størrelse kan passere. Sandsynligvis er den største del af hovedfarvandet i passende afstand fra land sejlbart for store skibe, og dette er betydningsfuldt, da fastliggende og drivende is kan være til hinder for, at tidligere gennemsejlede ruter følges. Kommer man imidlertid uden for den gennemsejlede ruter, må man naturligvis være forberedt på, at der kan findes ukendte grunde og skær. Et større, samlet område med skær og urent farvand findes N for Kap Peschel i Roon Bugt E-lige del, hvor det urene område strækker sig N over indtil E for S-siden af indløbet til A. Stelling Sund.

9.2.3.2.4 Sejlruiter i Dove Bugt

De nedenfor beskrevne sejlruiter synes erfaringsmæssigt at være de sikreste sejlveje imellem de forskellige stationer og ankerpladser i området.

9.2.3.2.4.1 Stormbugt – Hvalrosodden

Ruten gennem Farsund mellem den N-ligste af Orienteringsøerne og Winge Kyst på Germania Land er tilsyneladende ren. Den mindste målte dybde i Farsund midtfarvands er 40 m, midt imellem N-pynten af den N-ligste af Orienteringsøerne og Winge Pynt. De største dybder i sundet findes muligvis nærmest den N-ligste af Orienteringsøerne, hvorfor man under passage af denne ø's N-pynt bør holde sig SW for midtfarvandslinjen. Snenæs kan sandsynligvis tages ret tæt. Ved NE-siden af den N-ligste af Orienteringsøerne findes nær kysten et lille skær over vandet. SW for Lille Snenæs tiltager dybden til mere end 200 m og aftager derefter igen ret jævnt mod Hvalrosodden indtil et stykke ud for stationen ved S-siden af Lakseelven, hvor det pludseligt grunder op fra 20 m dybde. Ankerplads, se afsnit 9.3.

Mørkefjord er sejlbart indtil tæt E for det kendelige fjeld Danmarksmonumentet, der er beliggende på næsset mellem den egentlige Mørkefjord mod N og den S for næsset mod WSW-gående mindre Pustervig. Ved Danmarksmonumentet findes en tidligere endemoræne, der beskrives som to brede, parallelt løbende barrer, som med kun 1-2 m vanddybde strækker sig tværs over Mørkefjord N-lige forgrening.

Tæt ved Mørkefjord S-lige yderste pynt, Vædderen, ligger Kalven. Ud for Vædderen findes en tidligere sidemoræne, hvorfor man ikke må komme denne pynt for tæt.

Skær, se under Mørkefjord afsnit 9.2.4.

Indsejling til Mørkefjord sker enten:

- 1) E fra mellem den lave Hvalrosodden og den tidligere nævnte ø Pladen, hvor dybden midt-farvands synes at være 100 m eller
- 2) fra SSE på kurs 340° mod Mørkefjord Station, midt-farvands mellem Pladen og den SW herfor liggende Vindseløen. Kursen går omtrent 1,5 M E om undervandsskæret 2,5 M ESE for Vædderen. Midt-farvands mellem Pladen og Vindseløen er dybderne 110-120 m og aftager 1,5 M E for undervandsskæret til 34 m.

Ankerplads, se afsnit 9.3.

9.2.3.2.4.2 Hvalrosodden – Port Arthur 76°46'N 021°12'W

Fra Hvalrosodden holdes SE over til midt imellem Pladen og Orienteringsøerne og derefter i passende afstand SE og S om Vindseløen og de 3 småøer SW for denne, af hvilke den NE-ligste, Ringøen ligger 4,5 M SW for Vindseløens SW-pynt. Tæt SW for den midterste af disse øer, Midterholmen, findes et lille skær over vandet. Der holdes S om Røde Ø og derefter midt-farvands mellem Røde Ø og de W herfor liggende øer på NNW-lig kurs mod Port Arthur, se afsnit 9.3.

Farvandet NW for ørækken Vindseløen – Røde Ø er forholdsvis bredt og kan muligvis besejles med større skibe, men der findes en del mindre holme og skær.

9.2.3.2.4.3 Dove Bugt N-lige del – Dove Bugt S-lige del

SW for Stormnæs er farvandet rent og dybt W for en linje gennem Wendel Pynt, Trip, Trap, Træsko og Store Koldewey og over til en linje 5 M E om Orienteringsøerne. Farvandet langs Store Koldewey W-side synes ligeledes at være rent.

9.2.3.2.4.3.1 Fra Hvalrosodden kan der holdes S over midt-farvands imellem Pladen – Vindseløen og de to N-ligste Orienteringsøer, derefter imellem S-ligste Orienteringsø og det tidligere nævnte Sorteskær. Sorteskær E-side kan tages ret tæt.

9.2.3.2.4.3.2 Fra Mørkefjord kan der holdes gennem den tidligere til Mørkefjord nævnte indsejling. Kursen sættes fra ud for Mørkefjord Station, 76°56'N 020°20'W, midt-farvands mellem Pladen og Vindseløen og mod W-kant af den S-ligste af Orienteringsøerne, indtil man er midt-farvands mellem Vindseløen og mellemste Orienteringsø.

9.2.3.2.4.3.3 Fra farvandet ved Røde Ø bør man antagelig holde N og E om Sorteskær. Imellem Edvard Ø E-pynt, Kap Bjarne Nielsen og Bratskæret findes Krogh-Johansen Isfjeldbanke, på hvilke isfjelde fra Storstrømmen (Bredebræ) grundstøder i stort antal. Tæt uden for Kap Bjarne Nielsen ses et skær over vandet. Grundstødte isfjelde findes yderligere på linjen fra Bratskæret mod Sorteskær samt mellem denne linje og de S derfor liggende øer, hvilket kan tyde på grundt eller urent vand i dette område.

9.2.3.2.4.3.4 I Dove Bugt S-lige del N for Kap Peschel bredde er farvandet sandsynligvis rent imellem Store Koldewey og 020° W. W for denne meridian findes Larsen Skær på $76^{\circ}25,5'N$ $020^{\circ}07'W$, 2 M NE for Teufelkap, Christian Skær (et lille lavt skær lige i overfladen) på $76^{\circ}20,6'N$ $020^{\circ}09,7'W$, 2 M E for forbjergene Bælgen ved S-siden af indløbet til A. Stelling Sund, samt yderligere et skær 1,5 M i retning 174° fra Christian Skær.

I farvandet S for Christian Skær (E-lige del af Roon Bugt) kan i øvrigt ses mange grundstøtte isfjelde, hvilket synes at angive, at området er grundt eller urent. Langs landet ved Roon Bugt N-side rapporteres farvandet også at være grundt, stenet og urent indtil 0,6 M fra land. Det samme er tilfældet langs landet rundt Kap Peschel.

9.2.3.2.5 Isen i Dove Bugt

August måned er normalt den bedste måned at besejle Dove Bugt, da isen som regel skydes ud medio august, og bugten og farvandet E om Store Koldewey kan da have brede, åbne render. Det hænder dog, at isen ikke bryder op medio august, og enkelte år har det fx ikke været muligt at besejle Danmarkshavn. I løbet af september fryser farvandet atter til, men der har været år, hvor motorbåde har kunnet anvendes i Dove Bugt til langt hen i oktober måned. Drivis fra havet kommer aldrig ind i Dove Bugt.

9.2.3.2.6 Strøm i Dove Bugt

Der er i den S-lige indgang til Dove Bugt i august måned konstateret en SE-gående strøm på omkring 1-2 kn.

9.2.3.3 Dove Bugt centrale del

A. Stelling Sund, Søndersund med Gefion Havn og Inderbredningen udgør den centrale del af Dove Bugt, og den tidligere benyttede rute til Gefion Havn var E fra gennem A. Stelling Sund mellem Djævløen og Nanok Ø.

9.2.3.3.1 A. Stelling Sund $76^{\circ}22'N$ $020^{\circ}12'W$

Sundet er farvandet, der adskiller Nanok Ø og Tvillingerne fra Djævløen og Godfred Hansen Ø. Den W-lige del af A. Stelling Sund kaldes også Søndersund.

9.2.3.3.1.1 Dybdeforhold

Sundet kan besejles med forsigtighed, men farvandet er ikke opmålt. Midtfarvands er der fundet en mindste dybde på 150 m, men 1,5 M E for Bælgen og noget S for løbets midterlinje er der fundet dybder på 50 m.

9.2.3.3.1.2 Is

Under visse vindforhold kan der samles så meget is i sundet, at besejling ikke er mulig. Normalt er isforholdene bedst i august måned, og det har undertiden været muligt at komme til Gefion Havn, før Hvalrosodden kunne anløbes. Ingen af disse steder benyttes for tiden, og bygningerne vedligeholdes ikke.

9.2.3.3.1.3 Strøm

Der er konstateret 1 kn strøm i A. Stelling Sund.

9.2.3.3.1.4 Anduvning og besejling

A. Stelling Sund anduves S fra ved at holde 3 M E om Adolf S. Jensen Land, og når Kap Peschel er passeret, fortsættes på kurs 348° indtil Teufelkap pejles i 305°. Herefter holdes mod NE-siden af Teufelkap, der holdes i pejling 305°, til meridianen på 020°00'W er passeret. Bælgen i pejling 258° og sundet helt åbent.

Der kan nu holdes ind i A. Stelling Sund N om Christian Skær, der ligger 2 M E for Bælgen. Teufelkap kan sandsynligvis passeres ret tæt. En amerikansk beskrivelse af området anbefaler, at der efter passage af Adolf S. Jensen Land holdes mod Teufelkap med dette forbjerg i pejling 321°, idet denne kurs skulle gå 1 M NE om Christian Skær, og derefter når Bælgen er i 241° at holde W-over mod A. Stelling Sund. Denne opgivelse er sandsynligvis rigtig, men der findes ingen lodskud, der underbygger det tilrådelige i at holde så tæt til Roon Bugt skærfyldte E-lige del.

Den NE-lige indsejling til Gefion Havn, se afsnit 9.3.

9.2.3.3.2 Søndersund 76°22'N 021°00'W

Sundet forløber mellem Godfred Hansen Ø og Tvillingerne og er en fortsættelse mod W af A. Stelling Sund. Dybden i Søndersund er aftagende W-efter, og i dets W-lige del findes en isfjeldbanke tværs over farvandet. W for isfjeldbanken tiltager dybden atter mod Inderbredningen.

9.2.3.3.3 Inderbredningen 76°18'N 021°16'W

Inderbredningen forløber i SSW-lig retning fra farvandet W for den NW-lige ende af Tvillingerne mod Soranerbræen. Der ligger en del mindre øer 3 M W for NW-pynten af Tvillingerne.

9.2.3.3.3.1 Dybdeforhold

Der er taget en del lodskud på begge sider af den lille ø, der ligger 3 M W for NW-pynten af Tvillingerne. Der er tilsyneladende dybest N og W for denne lille ø, men farvandet antages at være urent. Søopmåling har ikke fundet sted i dette område.

Kap Ullidtz 76°16'N 021°40'W ligger ved W-siden af Inderbredningen 1,5 M fra bræranden. Der er opført en hytte her, men der findes ingen lodskud nærmere hytten end 1,5 M NE for denne. Den mindste målte dybde er her 40 m. N for Søndersund bredde er der fra motorbåd set flere skær, og dette farvand må anses for at være urent.

9.2.4 Mørkefjord 76°55'N 020°27'W

Fjorden strækker sig 17 M mod W og når omtrent til Storstrømmen. Mørkefjord Station, en tidligere meteorologisk station, ligger 3 M NE for Vædderen, se afsnit 9.3. En ø, Kalven, ligger tæt inden for indløbet til fjorden, 0,5 M NE for Vædderen NE-lige kyst. 5 M inde i Mørkefjord deler fjorden sig i to grene, hvoraf den S-lige hedder Pustervig og den N-lige Mørkefjord. Den inderste del af Mørkefjord indsnævres og forløber ind mellem høje fjelde, der når en største højde på 762 m. Fjorden er her fyldt med mudderbanker.

9.2.4.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene i den inderste del af Mørkefjord og i Pustervig er ikke tilstrækkelig kendte, så forsigtighed må udvises. Midtfarvands er dybden 10-20 m. Der ligger et skær 2,5 M SSW for Mørkefjord Station 76°53'N 020°22'W, og endnu et skær ligger 1,5 M NW for Vindseløen. Pustervig er tilsyneladende ren midtfarvands.

9.2.4.2 Strøm

Der har været observeret 4 kn strøm i munden af Mørkefjord.

9.2.4.3 Is

Isforholdene ved Mørkefjord er de samme som ved Hvalrosodden, og S-lig vind kan få isen til at sætte kraftigt på land.

9.2.4.4 Anduvning

Se også under Hvalrosodden afsnit 9.2.3.2.4.2. Skibe, der anduver S fra kan dog holde enten E eller W om Orienteringsøerne. Hvis der holdes E om disse øer, kan Snenæs holdes i pejling 000°, indtil der holdes gennem Farsund.

Hvis der holdes W om Orienteringsøerne, skal der holdes videre mellem Pladen og Vindseløen. Farvandet mellem Vindseløen og Spydøen har ikke været undersøgt.

9.2.5 Hellefjord 76°51'N 020°45'W

Fjorden er 14 M lang og 2 M bred, der skærer sig ind i E-siden af Daniel Bruun Land. Fjordens munding ligger mellem Vædderhornet og Spydodden, og der ligger 2 små øer her ved fjordmunden, Spydodden ved S-siden og en ikke navngiven ø ved N-siden. Dybdeforholdene er ukendte.

9.2.6 Syttendemajfjorden 76°18'N 021°00'W

Fjorden er 15 M lang, men ret smal fjord, der fra Fangersund skærer sig ind i Adolf S. Jensen Land og forløber i SE-lig retning i hele sin længde. W og N for fjordmunden ligger der nogle ikke navngivne øer, der grænser til Inderbredningen. Dybdeforholdene er ukendte.

9.2.7 Borgfjorden 76°33'N 021°35'W

Fjorden er 20 M lang og ved fjordmunden 4 M bred, der i NW-lig retning skærer sig ind i landet mellem Lindhard Ø og Edvard Ø. Fjorden grænser mod W til den 40 m høje og lodrette brækant af Bredebræ, der ligger hvor L. Bistrup Bræ og Storstrømmen mødes. Munden af Borgfjorden er altid fyldt med store uregelmæssige isfjelde, der kommer fra de store gletschere og driver ud mod SE.

9.2.8 Berg Fjord 76°35'N 019°06'W, kort 2000 og 2801

Fjorden ligger 9 M S for Kap Helgoland og skærer sig 4 M ind i W-siden af Store Koldewey og er kun adskilt fra øens E-side ved en lav, smal tange. Omtrent midt i fjorden ligger der en stor ø med to holme tæt ved W-pynten og to holme tæt ved N-siden. En anden mindre ø med

en holm ved SE-siden findes E for førstnævnte store ø, fra hvilken den er adskilt ved et løb med dybder på 5-25 m.

På begge sider af fjorden går landet stejlt op til store højder, og ved pynten af fjordmundingens S-side, Kap Kuhre, når den største fjeldtop, der ligger 0,7 M S for kystlinjen ved indløbet, en højde på 760 m. På denne top er i 1941 opført en varde, Westbrook Varde, hvis NW-lige side er malet gul. En anden varde er opført 150 m fra kysten i godt 50 m højde. Fjeldtoppen ved pynten af fjordens N-side har en højde på 300 m. W fra findes indløbet til fjorden let ved hjælp af disse punkter.

Westbrook Varde ses i øvrigt fra farvandet E for Store Koldewey over det lave land mellem Berg Fjord og øens E-side.

9.2.8.1 Dybdeforhold

En lodskudslinje taget gennem indsejlingen til fjorden og W og N om den store ø til ankerpladsen mellem denne ø og fjordens N-side, viser midtfarvands ret jævne dybder på over 54 m. I havnens indre del er der dybder på over 64 m.

9.2.8.2 Is

Fjordens is bryder ikke op hvert år, gennemsnitligt kun hvert tredje år. Når fastisen i fjorden er brudt op, kan der blive sat isfjelde ind, hovedsageligt i den SE-lige del af fjorden.

9.2.8.3 Strøm.

I indløbet til Berg Fjord er der konstateret 1-2 kn strøm.

9.2.8.4 Vandfyldning

En elv med godt vand styrter ned over klipperne på fjordens S-side, omtrent 1 M E for Kap Kuhre. Der kan ankres tæt ved kysten ud for elven, og 360 m fra land er dybden 80 m.

9.2.8.5 Anduvning og besejling

S-fra anduves Berg Fjord ved at holde langs kysten af Store Koldewey i en afstand af mindst 1-2 M, indtil man er ud for Kap Kuhre. Når indløbet er vel åbent, holdes midtfarvands eller lidt S-ligere ind mod den store ø, hvorefter der drejes på en NNE-lig og senere NE-lig kurs, midtfarvands mellem den store ø og fjordens N-side, til ankerpladsen i fjordens indre del.

Ankerpladser, se afsnit 9.3.

9.2.9 Skærfjorden 77°25'N 018°45'W

Indløbet til denne fjord ligger mellem Kajkap og Kap Amélie (en pynt på Stormlandet, der fra havet stiger stejlt til en højde på 503 m). Skærfjorden er en stor bugt med mange fjordarme, som skærer sig ind i den E-lige kyst af Germania Land. To større øer og en del mindre øer ligger i den inderste del af Skærfjorden, hvor 4 fjorde skærer sig ind i landets W-lige kyst. Fladebugt er den S-lige del af Skærfjorden og skærer sig 8 M ind i landet i S-lig retning. Indløbet til bugten ligger mellem Kajkap og Kap Li, som ligger 11 M længere mod W.

9.2.9.1 C.F. Mourier Fjord 77°24'N 019°50'W

Fjorden er den SW-ligste af fjordarmene, og den skærer sig 7 M ind i Skærfjordens W-lige kyst. Fjordmundingen ligger mellem Kap Li og Kap Récamier, der ligger 3 M NW-ligere. Kap Récamier er 607 m høj og er den E-ligste pynt af en smal halvø, der adskiller C.F. Mourier Fjord fra V. Clausen Fjord.

9.2.9.2 V. Clausen Fjord 77°28'N 020°00'W

Fjorden forløber 7 M mod NW og fjordmundingen ligger mellem Kap Récamier og Kap Ellen, der ligger 5 M WNW-ligere.

Kap Bergliot, 370 m, er den SW-lige pynt ved indløbet til Assutsund og ligger 2,5 M W for Joinville Ø, der er en 5 M lang ø med en største højde på 395 m.

Theodolitskær 77°27'N 019°48'W er den største klippeø i en gruppe småøer, som ligger 3 M NE for Kap Récamier, og der ligger adskillige småøer og skær mellem Theodolitskær og indløbet til V. Clausen Fjord.

Langholmen ligger 6 M W for Theodolitskær N for halvøen med Kap Récamier, og 2 M N-ligere ligger der også en lille ø, der hedder Kongsholmen.

C. Silfverberg Ø er den største ø i Skærfjorden og ligger tæt NW for Joinville Ø, mellem Assutsund og Penthievre Fjord. Øens S-lige pynt hedder Kap Nax. Herfra strækker øen sig 6,5 M mod NW og når ved sin N-lige pynt en højde på 335 m.

9.2.9.3 Assutsund 77°34'N 020°10'W

Sundet forløber 5 M i NW-lige retning mellem C. Silfverberg Ø og hovedlandet. Det S-lige indløb til sundet ligger mellem Kap Bergliot og Kap Nax. Ved den NW-lige ende går Assutsund over i et ikke navngiven farvand, der forbinder Assutsund med Penthievre Fjord. Klægbugt 77°40'N 020°45'W er en bugt i den NW-lige del af dette farvand, og C. Drost Ø ligger midt i indløbet til Klægbugt. I den inderste del af bugten ligger Konrad Bjerg, der når en højde på 549 m. I Klægbugt rapporteres der at forekomme voldsomme storme.

Campanulavig er den lille vig ved N-siden af Klægbugt, og dens SE-lige indgangspunkt hedder Kap Ingrid.

9.2.9.4 Penthievre Fjord 77°33'N 019°30'W

Fjorden forløber 14 M i NW-lig retning fra fjordmundingen, der ligger mellem Joinville Ø og Kap Amélie. Lidt inde i fjorden ligger en øgruppe, der hedder Storskærene. På N-siden af den inderste del af Penthievre Fjord ligger Hakkemandstoppene, som når en højde på 610 m. Dybdeforholdene er ukendte.

9.3 Havne og ankerpladser

På kyststrækningen mellem Kap Oswald Heer og Depotnæsset findes ikke andre beboede steder end Danmarkshavn, men der findes en del tidligere anvendte ankerpladser. De vigtigste havne og ankerpladser er:

9.3.1 Danmarkshavn

9.3.2 Roseneathbugt

9.3.3 Bessel Fjord

9.3.5.4 Port Arthur

9.3.5.5 Berg Fjord

9.3.6 Store Koldewey E-side

9.3.3.1 Alf Bruuns Red	9.3.6.1 Trækpasset
9.3.3.2 Besselfjord Station	9.3.7 Lillebælt
9.3.3.3 Gåseholmhytten	9.3.7.1 E for Kap Helgoland
9.3.4 Dove Bugt SW-lige del	9.3.7.2 Dagmar Havn
9.3.4.1 Gefion Havn	9.3.7.3 Absalon Havn
9.3.5 Dove Bugt N-lige del	9.3.7.4 Sonja Havn
9.3.5.1 Hvalrosodden	9.3.8 Germania Land E-side
9.3.5.2 Snenæs	9.3.8.1 Micardbu
9.3.5.3 Mørkefjord Station	

9.3.1 Danmarkshavn 76°46,2'N 018°45,5'W, kort 2750

Se DGHL.

9.3.2 Roseneathbugt 75°43'N 19°30'W, fig. 9.2

9.3.2.1 Anduvning

Ankerpladsen anduves bedst fra E, idet der holdes 0,3 M S om Haystack S-pynt, hvorfra der kan holdes ret mod ankerpladsen.

9.3.2.2 Ankerplads

Når bugten er fri for is kan der ankres flere steder, men man skal holde sig uden for 20 m kurven. Der har været ankret på en position bestemt ved følgende pejlinger: Mønstedhus i 282°, varden på Haystack top i 051° og Haystack SE-pynt i 077°. Det vides, at norske skibe har ankret 550 m fra land ud for det S-lige stationshus i Roseneathbugt, dybden var 8-10 m med lerbund.

9.3.3 Bessel Fjord

9.3.3.1 Alf Bruuns Red 76°04'N 019°58'W

Ankerpladsen ligger 2 M W for Kap Beurmann og er ret god. Der kan ankres i 8 m vand med god holdebund af sandblandet ler.

9.3.3.2 Besselfjord Station 76°04'N 020°03'W

Der kan ankres ud for den nu nedlagte station.

9.3.3.3 Gåseholmhytten 75°58'N 021°53'W, fig. 9.3

Der kan ankres i den SW-lige indre del af Bessel Fjord, hvor denne drejer i såvel NW-lig som SW-lig retning. Ankerpladsen ligger E for hytten, og 450 og 575 m fra land er dybden henholdsvis 30 og 45 m. Holdebunden er god, og der kendes ingen skær i ankerpladsens nærhed. Med båd kan man lige N for fangsthytten gå helt ind til stranden, der består af grus. I bugten S for hytten samt ved N-siden af den lille tange findes en del sten. I den SW-lige del af bugten udmunder en større elv, og dybden aftager fra 100 m i selve Bessel Fjord ud for hytten til 10 m 250 m fra bugtens SW og W-side.

9.3.4 Dove Bugt SW-lige del

9.3.4.1 Gefion Havn 76°23'N 020°56'W

Havnen, fig. 9.4, er en lille bugt, der skærer sig 600 m ind i landet på S-siden af Godfred Hansen Ø. Ålborghus er en tidligere fangststation, der ligger ved den W-lige side af bugten.

9.3.4.1.1 Dybdeforhold

I bugtens munding er dybden midtfarvands 60-70 m og aftager ret jævnt N-efter mod den inderste del af havnen. Der er dybt næsten helt ind til stranden.

9.3.4.1.2 Ankerplads

Der kan ankres 200 m fra havnens S-side, hvor dybden er 30 m med god holdebund. Der har også været ankret i 82 m vand 550 m SSE for Ålborghus, hvor der var god holdebund af blød mudder. Havnen er godt beskyttet under alle vindretninger. I havnens N-ligste del blev i 1938 ekspeditionsskibet "Gamma" banksat for reparation af skruen. På grund af de omgivende lukkede farvande vil der næppe kunne stå sø i havnen, og mod W synes den yderligere at være skærmet af isfjeldbanken over Søndersund W-lige del.

9.3.4.1.3 Anduvning

Gefion Havn anduves S fra ved at der holdes 3 M af Adolf S. Jensen Land mellem Kap Beurmann og Kap Peschel. Når Teufelkap haves i 321°, holdes der mod dette, indtil Bælgen pejles i 241° og A. Stelling Sund ses åben. Herfra holdes midtfarvands gennem A. Stelling Sund. Under anduvning fra S må man ikke komme W for den beskrevne rute af hensyn til Christian Skær.

Den NE-lige anduvning til Gefion Havn skal begynde fra 76°34'N 020°00'W.

Herfra holdes 235° midtfarvands mellem øerne N for Djævløen, idet der holdes NW om Licht Ø. Når Licht Ø er passeret, kan der, på kurs 190° holdes mod løbet mellem Djævløen og Godfred Hansen Ø til Søndersund.

9.3.4.1.4 Dybdeforhold

Den mindste målte dybde midtfarvands i løbet, der NE fra fører til Gefion Havn, er 71 m, men dybderne er meget springende og farvandet må betragtes som utilstrækkelig undersøgt.

9.3.5 Dove Bugt N-lige del

9.3.5.1 Hvalrosodden 76°55'N 020°05'W

Stedet er en tidligere fangststation og radiostation, der lå på en pynt ved W-siden af Slambugten. Lidt N for pynten udmunder en elv, Lakseelven, der afvander den store Sælsøen, men der er grundt vand ud for elvmundingen.

9.3.5.1.1 Ankerplads

Der har været ankret i 51 m vand 0,5 M SSW for Hvalrosodden pynt.

9.3.5.1.2 Is

Med S-lig vind kan isen sætte kraftig ind i bugten, og der kan da søges læ i Mørkefjord 7 M længere mod W, N for Kalven. Normalt er Hvalrosodden fri for is fra 10. august til 25. september.

9.3.5.1.3 Anduvning

Fra en position 300 m fra Kap Bornholm styres 297° til Snenæs pejles i 045° i en afstand af 1,25 M. Derfra holdes gennem Farsund, idet der holdes lidt S-ligere end midtfarvandslinjen. Når den N-ligste af Orienteringsøerne er passeret, kan der holdes direkte mod Hvalrosodden.

9.3.5.2 Snenæs 76°49'N 019°22'W

Der kan ankres i 25 m vand ud for den tidligere stationsbygning, og mindre fartøjer kan gå helt ind i munden af elven NE for Snenæs.

Der har været rejst 2 varder med en indbyrdes afstand af 50 m, og disse 2 varder overet viste ind til bådehavnen.

Dybden ud for elvens munding opgives til 3-5 m, men den kendes ikke nøjagtig, da elven hele tiden aflejrer løst materiale.

9.3.5.2.1 Is

Hvis der er is i farvandet, må man være forberedt på, at pålandsvind vil sætte denne ind på ankerpladsen, selv om det udstrømmende vand fra elven normalt holder området isfrit.

9.3.5.3 Mørkefjord 76°56'N 020°20'W

Ved N-siden af Mørkefjord munding blev i 1938 anlagt en videnskabelig station tæt ved Gravelven ved foden af Rypefjeld. Stationen er atter nedlagt. Bag pladsen for stationen hæver et plateau sig til 250 m højde, og der ligger en bred dal E for plateauet.

9.3.5.3.1 Ankerpladser

Det er blevet oplyst, at der kan ankres i nærheden af Mørkefjord Station i følgende pejlinger: Kalven (formodentlig øens S-kant) i 266°, stationshuset i 342°, Hvalrosodden i 098°. Bundarten er grus. Afsat i kortet synes disse pejlinger ikke at passe sammen. Ankerpladsen er dårligt beskyttet under S-lige vinde, hvor isen hurtigt kan blive ført mod kysten ud for stationen. Der kan da ankres ved Kalven NW-ende, hvor man er bedre beskyttet mod isen.

9.3.5.4 Port Arthur 76°45'N 021°10'W

Havnen anduves ved at holde midtfarvands mellem Røde Ø og de SW herfor liggende øer på NNW-lig kurs. Dybden i havnen er stor, og i indløbet er der 118 m dybde. Der kan ankres i havnens NW-lige del. Bunden skråner stærkt nær ved land, og holdebunden er ikke god, da der er mange og store tangplanter.

9.3.5.5 Berg Fjord 76°35'N 019°06'W, fig. 9.5

9.3.5.5.1 Der kan ankres mellem den store ø og fjordens N-side, hvor den største målte dybde er over 64 m. Holdebunden er ikke god, blødt mudder, men farvandet ved ankerpladsen er uden skær. Dybden er stor indtil tæt ved land, og de fleste steder er det muligt at lande direkte på stranden med motorbåd, men der findes langs strandkanten flere steder store sten i vandet.

9.3.5.5.2 Der har været ankret i nærheden af fjordmundingen i området, der mod W begrænses af linjen mellem fjeldtoppen på Kap Kuhre og toppen på pynten ved mundingens N-side, og af linjen mellem sidstnævnte top og en anden pynt ved fjordens S-side. Dybden er her ukendt, men formodentlig stor.

9.3.6 Store Koldewey E-side

9.3.6.1 Trækpasset 75°10'N 018°35'W

Der findes ingen havn ved Trækpasset, men der har været ankret på åben red på følgende position: Miami Bjerg (N for passet) i 268°, St. Petersburg Bjerg (S for passet) i 242°. Der er dybt næsten helt ind til kysten, og der er god holdebund af mudder på en jævn opadgående grund.

Ankerpladsen anduves på en W-lig kurs, idet man skal holde sig godt klar af kysten indtil Trækpasset bredde.

9.3.7 Lillebælt

9.3.7.1 E for Kap Helgoland 76°43'N 019°04'W, kort 2801 og 2750

På den angivne position E for Kap Helgoland overvintrede ekspeditionsskibet "En Avant" i 1938-1939, og skibet forlod havnen i slutningen af juli måned.

9.3.7.2 Dagmar Havn 76°41'N 018°56'W, kort 2750

Havnen er en lille bugt på E-siden af Store Koldewey. Havnen er på grund af sin ringe størrelse kun anvendelig for mindre fartøjer og både. Der ligger en lille ø i bugtens inderste del, og der er gode landingsmuligheder med båd på den ellers klippefyldte kyst ved havnen.

9.3.7.2.1 Is

Da havnen vender mod ENE kan den ofte fyldes med is, men om sommeren er den normalt fri for is. Havnen kan ikke betragtes som en egentlig havn, og nogen god ankerplads er der ikke. I 1938 søgte tre små ishavsfartøjer på samme tid læ i havnen.

9.3.7.3 Absalon Havn 76°40'N 018°53'W, kort 2750

Havnen er en lille bugt på E-siden af Store Koldewey. Det er ikke nogen egentlig havn eller nogen god ankerplads, men den er let at anduvs og kan i nødstilfælde anvendes af mindre fartøjer, der søger læ for drivisen.

9.3.7.3.1 Dybdeforhold

Farvandet E for Absalon Havn har dybder mellem 95 og 155 m, men selve havnen er ikke opmålt. Der ligger to små øer tæt N for havnen, og der er formodentlig rent helt ind i havnen.

9.3.7.3.2 Is

Da havnen vender mod NE, kan den ofte fyldes med is, men den er normalt isfri om sommeren.

9.3.7.4 Sonja Havn 76°36,6'N 18°40,5'W, kort 2750

Havnen ligger på S-siden af Lille Koldewey. Havnen anses for at være anvendelig som ankerplads for mindre skibe. Der ligger en lille tange på W-siden af havnen.

9.3.8 Germania Land E-side

9.3.8.1 Micardbu 77°03'N 018°16'W

På stedet har der ligget en meteorologisk station, der blev anlagt i 1938, men stationens drift blev atter indstillet i 1941.

Der findes ingen havn ved stationen, end ikke den mindste antydning af en bugt.

Stationsbygningerne blev opført ved S-siden af en fremspringende klippe, og man får lettest øje på dem, når stedet anduves S fra.

9.3.8.1.1 Dybdeforhold

Ud for Micardbu og langs kyststrækningen S for stationen findes i en afstand af 1-2 M fra land dybder på mere end 35 m.

Besejlingsmuligheder langs E-siden af Germania Land er i overvejende grad afhængig af isens forekomst.

9.3.8.1.2 Ankerplads

Hvis der ingen drivis er ved kysten, kan der ankres ud for stationen, hvor dybden er jævnt aftagende indefter, og der er sandsynligvis ingen skær i nærheden af Micardbu. Det amerikanske skib "Northland" ankrede 2. august 1941 i 35 m vand med stationen i pejling 313°, 0,5 M fra land, hvor der var god holdebund. Ankerpladsen er dog meget udsat for drivis.

Under anduvning af stationen anbefales det at holde sig mindst 5 M af kysten, til man har stationen i rette pejling. Om bord på "Northland" havde man det indtryk, at lignende ankeringsforhold som ud for Micardbu sandsynligvis findes langs hele kyststrækningen mellem Thomas Thomsen Næs og Syttenkilometernæsset.

9.3.8.1.3 Is

Om sommeren driver store flager af drivis S efter langs denne del af kysten og gør det vanskeligt for skibe at komme N efter. Om vinteren er isgangen betydelig mindre, og i perioden februar til maj er der mindst is langs denne kyst.

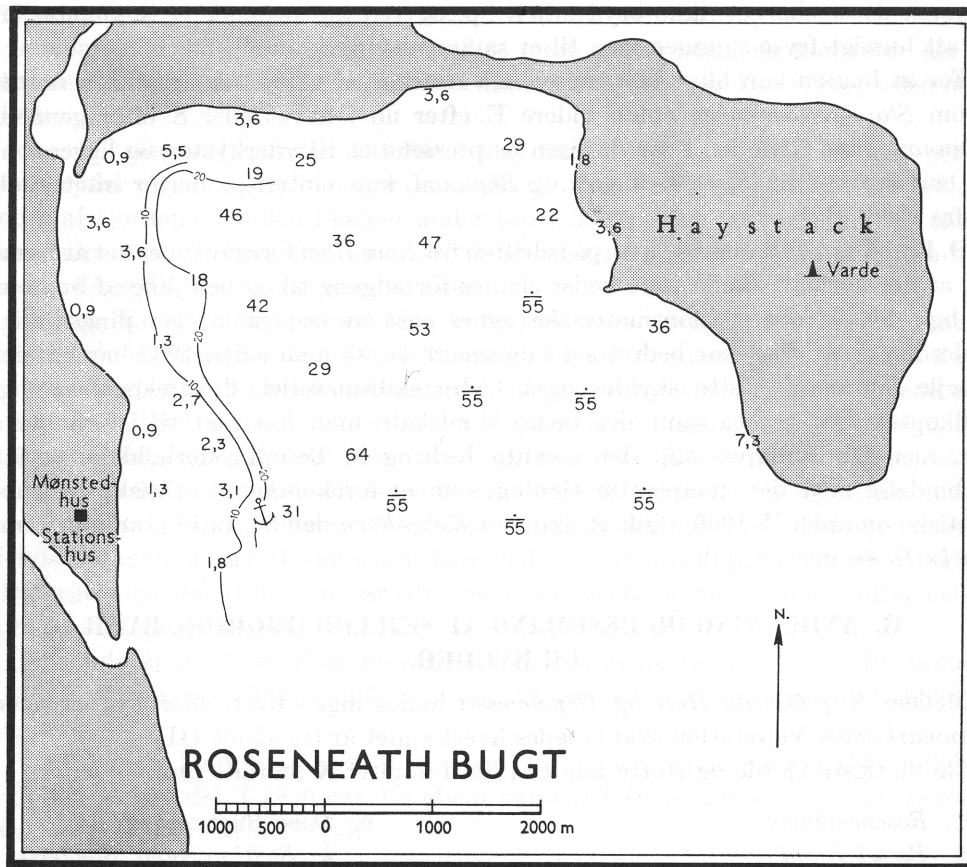

Fig. 9.2

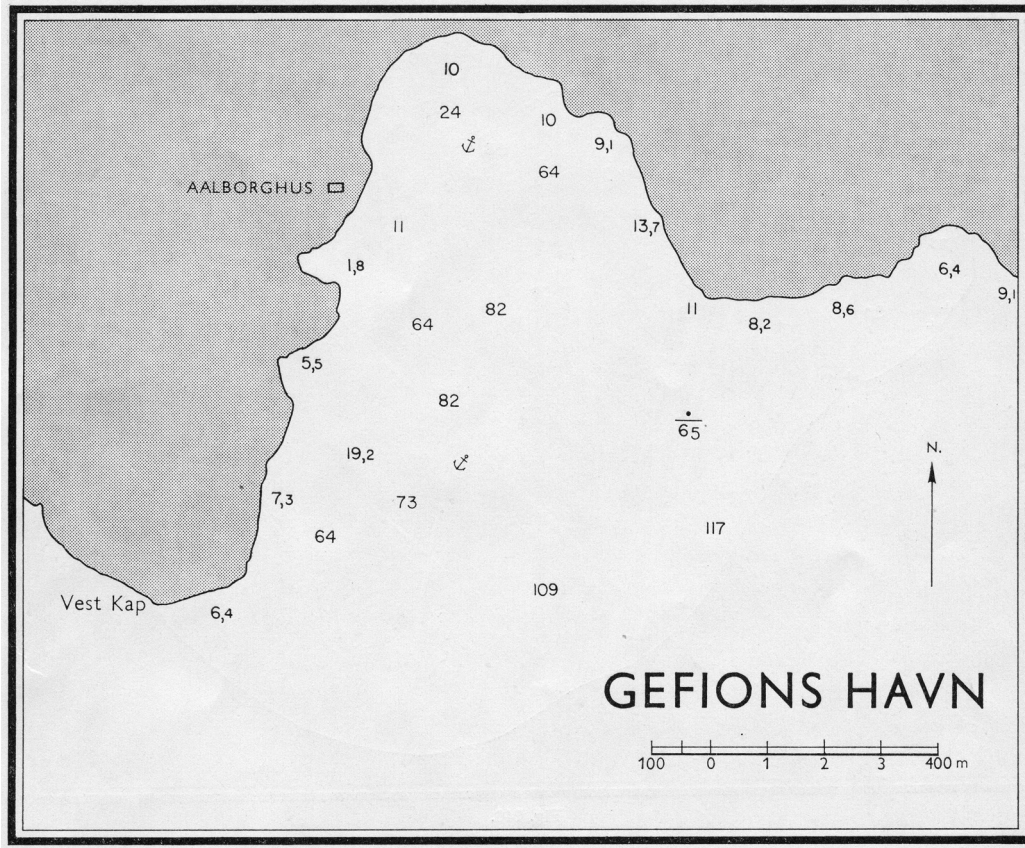

Fig. 9.4

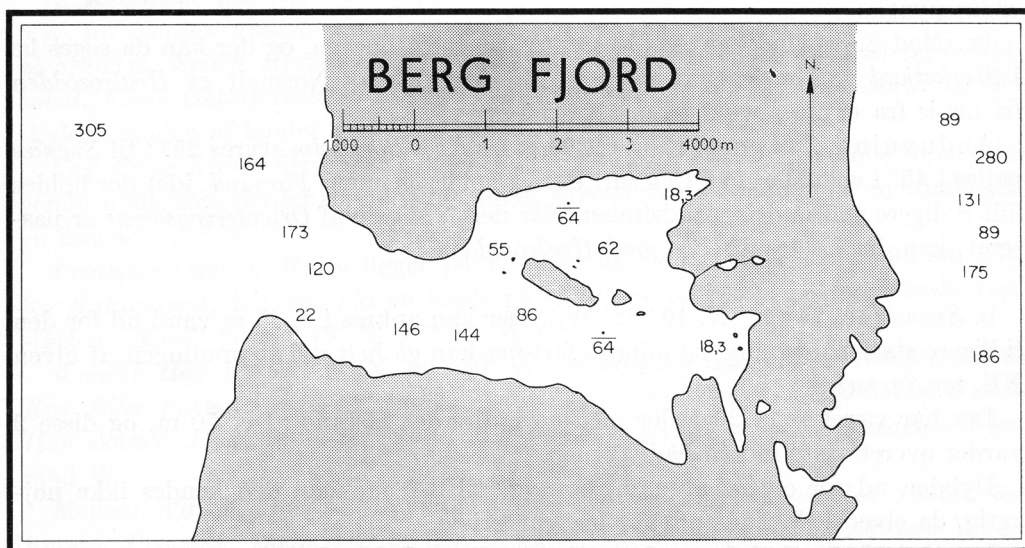
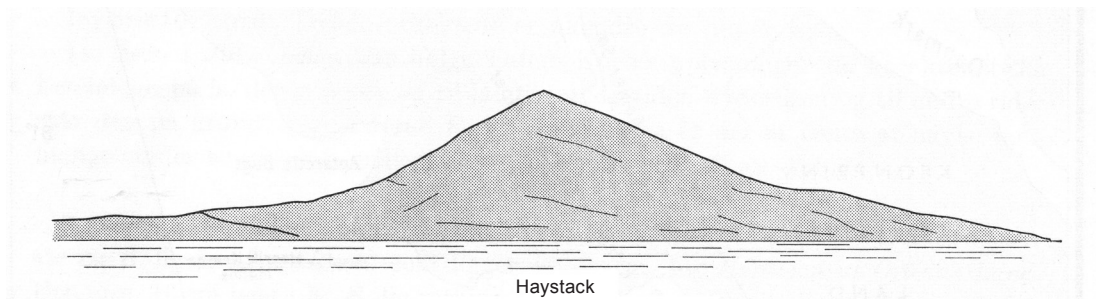
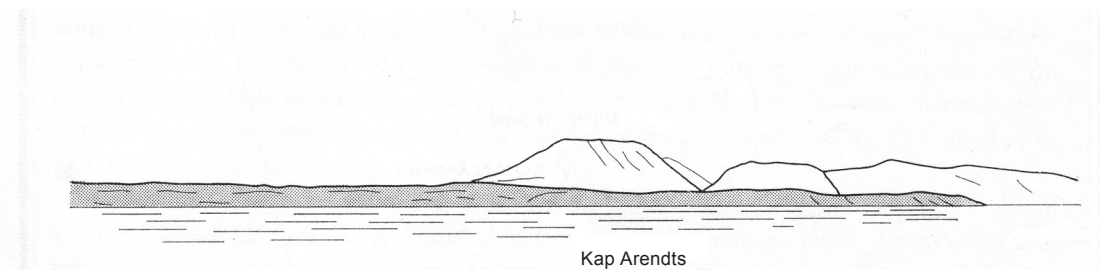

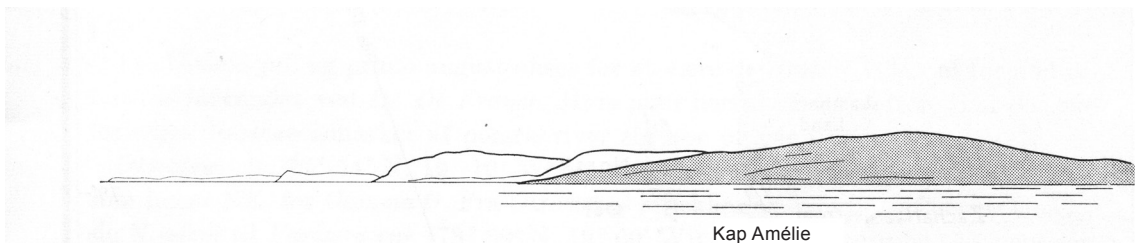
Fig. 9.5

Haystack
Fig. 9.6 - Haystack set N fra.

Kap Arendts
Fig. 9.7 - S-lige del af Store Koldewey set fra SE.

Kap Amélie
Fig. 9.8 - Landet ved N-siden af Skærfjorden.

Oversigtskort

Depotnæsset – Nordostrundingen

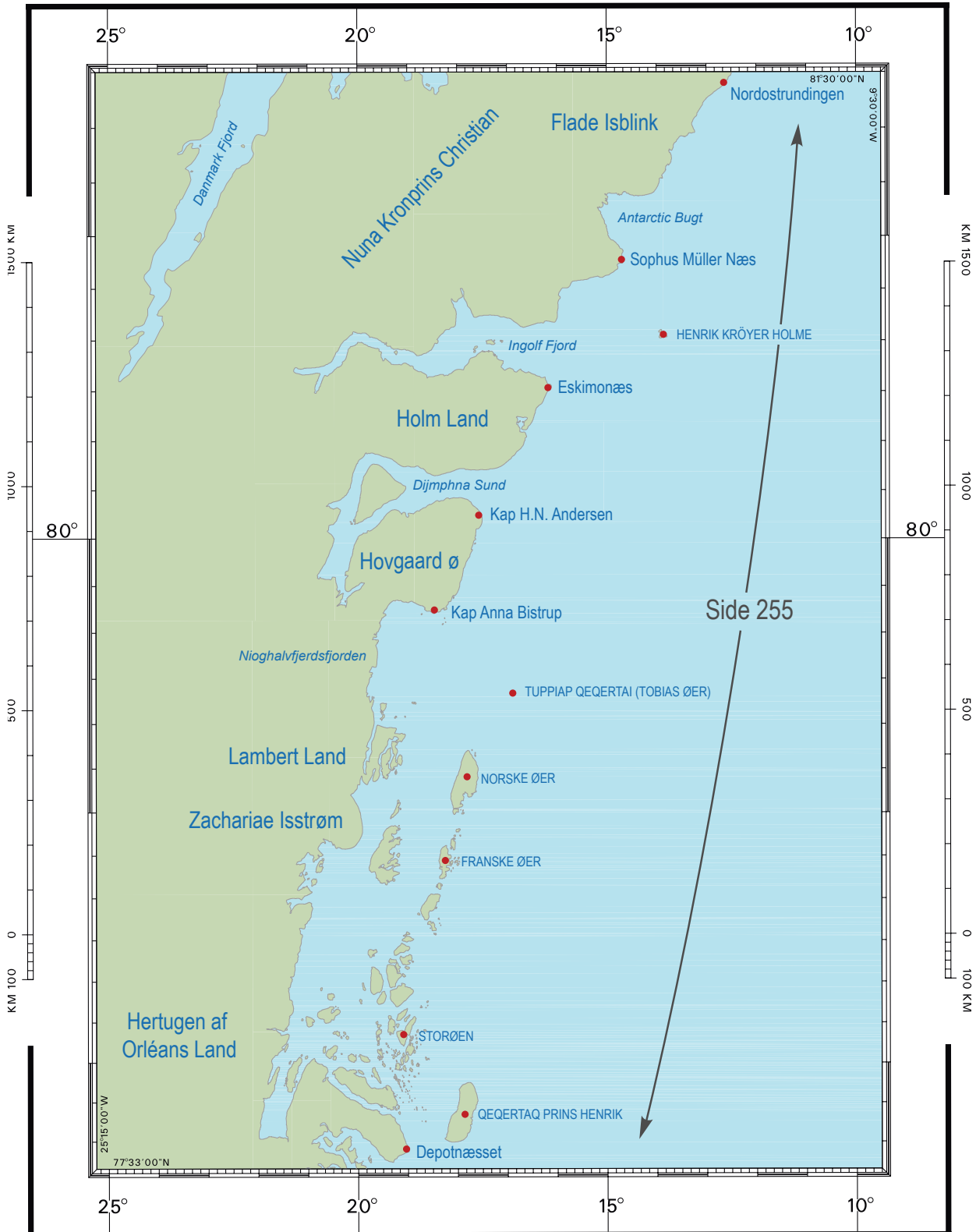

Fig. 10.1

KAPITEL 10

Depotnæsset – Nordostrundingen

Område 77°38'N 019°00'W – 81°36'N 012°10'W, kort 2000 og 3000.

10.1 Passage af området

10.2 Anduvning og besejling af sejløb (fjorde), byer og bygder m.v.

10.3 Havne og ankerpladser

10.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Depotnæsset og Nordostrundingen.

10.1.1 Kendelige punkter

Nuna Kong Frederik VIII er kystlandet af den NE-lige del af Grønland mellem Dove Bugt og Nuna Kronprins Christian, som er halvøen, der strækker sig ud mod NE og ender i Nordostrundingen. Kyststrækningen mellem Kap Bismarck og Nordostrundingen er mere end 300 M lang og forløber i N-lig og NNE-lig retning, men har ikke dybe indskæringer i lighed med fjordområdet mellem Kap Bismarck og Kangikajik (Kap Brewster).

Øerne langs denne del af kysten er gennemgående mindre end øerne ud for fjordområdet længere mod S, og på mange steder skyder indlandsisen sig helt ned til kysten, hvor det isfri land for det meste består af isolerede halvøer og fjeldtoppe. I flere tilfælde har man endnu ikke vished for, om disse halvøer er forbundet med hovedlandet, eller det er øer forbundet med hovedlandet ved gletscherfyldte kanaler.

Mellem Germania Land og Lambert Land er kysten indskåret af de to store fjordkomplekser, Skærfjorden, se kapitel 9 og Jøkelbugten, og uden for det egentlige kystland ligger der talrige øer og skær.

Fra Lambert Land, fig. 10.3, til Nordostrundingen går yderkysten i en omtrent ret linje i NNE-lig retning og har 4 store indskæringer, Nioghalvfjerdsfjorden, mellem Lambert Land og Hovgaard Ø, Dijnphna Sund og Hekla Sund mellem Hovgaard Ø og Holm Land, Ingolf Fjord mellem Holm Land og Amdrup Land og Antarctic Bugt mellem Amdrup Land og Nordostrundingen. Uden for denne kyststrækning findes ikke andre øer end Tuppiap Qeqertai (Tobias Øer), 79°20,5'N 015°50,4'W og Henrik Krøyer Holme, tre små øer, der ligger 15 M SE for Sophus Müller Næs.

Mellem Dove Bugt og Nordostrundingen fremtræder kun Germania Land samt kysten mellem 79°40' og 81°00'N-lig bredde som egentlig isfrit kystland. På lange strækninger af den øvrige del af denne kyst, især N for Germania Land fra 78°00'N til 79°40'N og i den N-lige del af Nuna Kronprins Christian, findes der ikke kystfjelde, hvorfor isen fra indlandet trænger sig ret uhindret frem her. Hvor denne bræis når kysten spreder den sig i reglen jævnt ud efter og går gradvis over i fjord- og havisen uden at danne egentlige isfjelde. På andre steder går

landområdet jævnt og isskuret ned mod havet og er ofte så snedækket, at grænsen mellem land og havis kun giver sig til kende ved den ud for kysten værende isfod og tidevandsrende. Af øerne mellem Skærfjorden og Lambert Land har Qeqertaq Prins Henrik en højde på 200 m, mens den største af Norske Øer har en højde på 500 m. Disse øer er begge, i lighed med øerne i den inden for liggende Jøkelbugten, isskurede med afrundede højder. Den E-lige del af Lambert Land samt E-siden af Hovgaard Ø er isskurede gnejspartier, og længere W-over hæver landet sig begge steder til ret store højder. Visse dele af Holm Land og Amdrup Land er plateauformede sandstensområder med stejle yderfjelde som fx Mallemukfjeld, 500 m, på Holm Land SE-side og Kap Jungersen, 400 m, på Amdrup Land SE-side.

Kap Louise 77°46'N 019°15'W er den NE-lige pynt af Stormlandet og danner det S-lige indgangspunkt til Orléans Sund, 9 M NNW for Depotnæsset.

Kap Isabelle 77°48'N 019°12'W er den SE-lige pynt af Gamma Ø og danner det N-lige indgangspunkt til Orléans Sund.

Orléans Sund 77°47'N 019°15'W er farvandet mellem Gamma Ø og halvøen N-for Skærfjorden. Sundet er 25 M langt og 1-1,5 M bredt, og det fører ind til Jøkelbugten.

Dybdeforholdene er ukendte.

Lambert Land er tilsyneladende en stor ø, der mod S grænser til Zachariae Isstrøm og mod N til Nioghalvfjerdsfjorden. Landet er stejlt og har højder på 701-975 m, på NE-siden. W for øen ligger indlandsisen på Nuna Kong Frederik VIII. Lambert Land er opdaget i 1670 og navnet er nederlandsk.

Kap Drygalski 79°09'N 019°10'W er den SE-lige pynt af Lambert Land. Denne halvø er et forbjerg, som ved en 11 M lang bugt, der skærer sig S efter i Lambert Land, næsten adskilles fra resten af landet.

Brønlunds Grav 79°09'N 019°10'W ligger på den E-lige pynt af halvøen SE for Lambert Land lidt N for Kap Drygalski.

Holm Land 80°25'N 016°30'W er en stor halvø, der fra fastlandet skyder sig ud mod E.

Mod S grænser Holm Land til Hekla Sund og Dijmphna Sund og mod N til Ingolf Fjord.

Halvøens S-lige kyst består ud mod Dijmphna Sund af stejle klipper, hvoraf de mest fremtrædende er Mallemukfjeld, der når en højde på 500 m. Depotfjeld er en top, der ligger tæt S for Mallemukfjeld, og de er adskilt af en lille aktiv gletscher, der hedder Depotgletscher. På E-siden af Mallemukfjeld ligger en tilsvarende lille gletscher, der hedder Mallemukgletscher. W for Depotfjeld bliver kystområdet lavere og hedder Sortebakker, fordi der her findes kulaflejringer med mange lag gode kul.

Fra Mallemukfjeld strækker kysten sig mod NNE på en strækning af 19 M til halvøens NE-lige pynt, Eskimonæs 80°31'N 016°05'W, der er en lav pynt. Denne kyststrækning er lav og jævn og er på det N-ligste stykke indtil 4 M bredt. Mod S bliver det noget smallere. W for Eskimonæs stiger landet hurtigt til et højdedrag med Mågefjeldet, 396 m, som det højeste punkt.

Mågegletscher ligger 4 M W for Mågefjeldet. Det er en aktiv gletscher, der skyder store isfjelde ud i den yderste del af Ingolf Fjord.

Firndalen er en lav dal, der forløber i N-S-lig retning tværs over Holm Land. Denne dal deler halvøen i to dele, hvoraf den E-lige når en største højde på 1097 m i den midterste del. Den W-lige del har et alpint udseende med mange spidse toppe og hedder Prinsesse Caroline-Mathilde Alper.

Nuna Kronprins Christian er en bred halvø, der ligger mellem Ingolf Fjord og Danmark Fjord. Fra Kap Jungersen på Amdrup Land, strækker kysten sig 60 M mod NE til Nordostrundingen. Amdrup Land er den SE-lige del af Nuna Kronprins Christian mellem Ingolf Fjord og Antarctic Bugt. Mod W og N grænser landet til Bagdalen, som forløber mod NNE og E mellem N-siden af Ingolf Fjord og den inderste del af Antarctic Bugt.

På W-siden af Bagdalen ligger Prinsesse Elisabeth Alper. Fra Kap Jungersen forløber kysten af Amdrup Land 23 M i NE-lig retning til Sophus Müller Næs 80°55'N 014°40'W.

Dværgfjorden er en lille bugt S for Sophus Müller Næs.

Henrik Krøyer Holme er tre små øer, der ligger 16 M SE for Sophus Müller Næs.

Kilen 81°17'N 013°40'W er en lang og smal strimmel land, der fra kysten strækker sig 20 M i NW-lig retning ind i Flade Isblink. I den inderste del af Kilen ligger der nogle fjelde med flade toppe, men ellers går landet over i Flade Isblink.

Nordostrundingen 81°36'N 012°10'W er Grønlands E-ligste punkt. Her skyder Flade Isblink sig helt ned til havet og skyder små isfjelde ud, som langs denne del af kysten ofte står på grund i nogen afstand fra gletscherkanten. Store isfjelde er ikke observeret langs denne kyststrækning.

10.1.2 Dybdeforhold

Da "Belgica" i 1905 var på vej fra Svalbard til Østgrønlands kyst, fandt man på 78°10'N 005°00'W, at dybderne hurtigt aftog fra 2700 m til 2107 m og senere til 1425 m og 366 m, hvilket viste en kraftig hævnning af havbunden på W-siden af Grønlandshavet mellem Svalbard og Grønland. Længere mod W blev der på 78°10'N 016°00'W fundet mindste dybder på 58 m, men noget W for denne banke, der kaldes Belgica Banke 78°10'N 014°05'W blev der mellem banken og iskanten fundet dybder fra 395 til 400 m. Fra Illoqqortoormiut (Scoresbysund) bredde forløber 1000 m kurven 50-60 M fra Grønlands kyst til ud for Shannon, hvorefter den har et uregelmæssigt forløb i NE-lig retning til 78°10'N 006°00'W, 150 M fra Grønlands kyst. I den E-lige side af Grønlandshavet forløber 1000 m kurven fra Lofoten i Norge til 30-35 M W om Svalbard og derefter N over langs meridianen på 003°00'E til 81°00'N-lig bredde. N for Belgica Banke er dybdeforholdene fra Grønlands kyst og 150 M ud i havet ret ukendte.

10.1.3 Is

Fra 80°00'N-lig bredde til Nordostrundingen er bæltet af landfast vinteris betydelig smalle end længere S-på. Den E-lige kyst af Amdrup Land kan undertiden være næsten fri for vinteris, og ofte er isbæltet langs kysten helt ned til Hovgaard Ø kun nogle få M bredt. N for Nordostrundingen er der ofte en stribe åbent vand langs den NE-lige kyst af Nuna Kronprins Christian. Farvandet ved Nordostrundingen har aldrig været besejlet af overfladefartøjer, og slædehold advares mod under passage at komme for langt til havs på havisen i dette område, især om vinteren, fordi NW-lige storme da er hyppige og kan få isen til at bryde løs tæt inde ved kysten. Der er adskillige producerende gletschere i området, men isfjelde af store dimensioner forekommer ikke. Under flyvninger mellem Svalbard og Nordøstgrønland er det i maj måned observeret, at fastisen strækker sig 15 M ud fra kysten og, at der her var åbne render. Der er ofte lav tåge over drivisen i dette område, men tågen forsvinder ofte i et bælte der går fra kystområdet og 12-15 M ud.

10.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.m.

Mellem Depotnæsset og Nordostrundingen findes ingen byer eller bygder. Farvandet mellem Norske Øer og Nordostrundingen har aldrig været besejlet af noget dansk skib, men amerikanske og russiske isbrydere har været så langt N på som Nordostrundingsens bredde. Amerikanske undervandsbåde er passeret under isen i Issittup Imaa (Arktiske Hav) og Grønlandshavet allerede i 1957-58. Den 12. august 1933 var Den kongelige grønlandske Handels skib "Gustav Holm" i nærheden af Norske Øer 79°03'N.

Området er i øvrigt kortlagt af personel, der har gennemrejst kyststrækningen på slæde og til fods. Endvidere er der anvendt luftfotografering, og der må nok regnes med nogen unøjagtighed i kortene.

Fjorde og bugter i det under dette kapitel beskrevne område er omtalt under:

10.2.1 Jøkelbugten	10.2.4 Dijnphna Sund og Hekla Sund
10.2.2 Øerne E for Jøkelbugten	10.2.5 Ingolf Fjord
10.2.3 Nioghalvfjerdsfjorden	10.2.6 Antarctic Bugt

10.2.1 Jøkelbugten 78°30'N 020°00'W

Bugten er havområdet mellem Germania Land og Lambert Land, E for Hertugen af Orléans Land. Mod S grænser bugten til Kofoed-Hansen Bræ, som fra Storstrømmen skyder sig ud mellem Germania Land og Hertugen af Orléans Land. Mod NW grænser bugten til Zachariae Isstrøm og Lambert Land, og mod E begrænses bugten af en ørække, der forløber fra Gamma Ø i S til Norske Øer mod N.

10.2.1.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte, se 10.2.1.2.

10.2.1.2 Is

Isen i Jøkelbugten har ifølge Lauge Koch, dansk geolog (1892-1964), de karakteristiske kendetegn på is, der grænser op til landis. Undertiden flyder isen og til andre tider står den på grund. Langs øerne E for Jøkelbugten er der et bælte af havis, men mange steder er grænsen mellem havis og landis ikke til at skelne.

10.2.2 Øerne E for Jøkelbugten

10.2.2.1 Qeqertaq Prins Henrik 77°40'N 018°00'W

Øen er den største og S-ligste af ørækken, som ligger E og SE for Hertugen af Orléans Land. Øen er 16 M lang i N-S-lig retning og bredden varierer mellem 2,5 M ved den N-lige ende til 5,5 M ved den S-lige. Øens SW-lige pynt hedder Kap Skt. Jacques og ligger 10 M NE for Depotnæsset på Stormlandet. Kap Philippe, fig. 10.2 er øens SE-ligste pynt og ligger 7 M ENE for Kap Skt. Jacques. Kap Montpensier 77°55'N 017°46'W er øens N-ligste pynt og ligger 14 M N for Kap Philippe. Øen er til dels dækket med is, men på dens S-lige ende forekommer der sne- og isfrie områder, og her når landet en højde på 198 m. Fra søsiden er øen let kendelig, se toning.

10.2.2.1.1 Ankerplads

Det amerikanske skib "Northland" har været til ankers i 55 m vand 2 M SE for Kap Skt. Jacques, hvor der var en jævn skrånende bund uden tegn på undersøiske skær. Ankerpladsens position var Kap Skt. Jacques i 328° og landet ved N-siden af Skærfjorden i 252°. Der har også været ankret med landet ved N-siden af Skærfjorden i 248°, Kap Skt. Jacques i 290° og Kap Philippe i 073°.

10.2.2.1.2 Is

Ultimo juli og primo august anses for at være det bedste tidsrum for anduvning af farvandet ved Qeqertaq Prins Henrik. Hvis man herfra skal N efter, skal det ske forinden de store ismarker af polaris river sig løse og går i drift mod S.

10.2.2.2 Oktoberø 77°54'N 019°10'W

Øen er en 10 M lang gruppe af småøer og skær, som ligger NE for Gamma Ø. Fra Oktoberø strækker en labyrint af øer og småøer sig N-efter til Pariserøerne 78°30'N 019°00'W, der er en øgruppe på 3 små øer. Denne ørække hedder Franske Øer, og de største øer i øgruppen er nævnt S fra Storøen, Stigbøjlen, Ambolten og Hammeren, som ligger W for Ambolten. N for Hammeren ligger Mellemførtet. Pariserøerne ligger NE for Ambolten.

10.2.2.3 Hagen Ø 78°00'N 020°10'W

Øen ligger 15 M NW for Kap Isabelle på Gamma Ø og er den midterste ø i en gruppe øer i den S-lige del af Jøkelbugten.

10.2.2.4 Boxøerne 78°07'N 020°21'W

Øerne en betydelig mindre øgruppe, som ligger 8 M NW for Hagen Ø. Nogle større ikke navngivne øer ligger 8 M NW for Boxøerne.

10.2.2.5 Franske Øer 78°43'N 018°30'W

Øerne er en ørække, der fra 5 M N for Pariserøerne strækker sig næsten 25 M mod NNE. Kap Koefoed 78°37'N 018°30'W er den SE-lige pynt på den største af de S-lige Franske Øer. Kap Bergendahl 78°39'N 018°22'W og Kap Bourbon 78°48'N 018°10'W er pynter på E-siden af Franske Øer.

10.2.2.6 Schnauder Ø 78°50'N 019°30'W

Øen ligger ved den N-lige side af Jøkelbugten 13 M NW for Franske Øer og på samme bredde som Zachariae Isstrøm, en stor gletscher, som adskiller Lambert Land fra Hertugen af Orléans Land.

10.2.2.7 Achton Friis Ø 79°00'N 019°15'W

Øen ligger 2 M N for den N-lige pynt af Schnauder Ø.

10.2.2.8 Norske Øer 79°04'N 017°50'W

Øgruppen består af én stor ø og nogle små øer, der ligger 12 M E for Lambert Land. Den største af øerne når i den NW-lige del en højde på 500 m, mens øens NE-lige del er fladt kystland

10.2.2.8.1 Is

I august måned hænder det, at isen bryder så meget op, at det med skib er muligt at nå ind til øerne langs E-siden af Jøkelbugten W om drivisen. Drivisgrænsen forløber i juli og august normalt 5-10 M E om alle øer mellem Norske Øer og Qeqertaq Prins Henrik, og herfra følger den E-siden af Qeqertaq Prins Henrik. Bortset fra en bue ind i Skærfjorden, går drivisgrænsen til den E-lige kyst af Germania Land. Inden for drivisen kan der være landvand eller mindre iskoncentration, men på andre årstider er sejladts i dette område ikke muligt med overfladefartøjer.

10.2.3 Nioghalvfjerdsfjorden 79°35'N 019°00'W

Fjorden er både en gletscher og en stor bugt mellem Lambert Land og Hovgaard Ø. Bugten er 33 M bred mellem Brønlands Grav og Kap Anna Bistrup 79°44'N 018°25'W, som er den SE-lige pynt af Hovgaard Ø. Den inderste del af bugten er fyldt med en gletscher, som sender en arm i N-lig retning mod Dijnphna Sund. Der er ingen isfjelde eller kalvis, der markerer grænsen mellem landisen og havisen, men noget inde på landisen er der mange spalter, der løber i N-S-lig retning.

Hovgaard Ø er en stor ø, der ligger ved N-siden af Nioghalvfjerdsfjorden. Øens S-lige pynt, Kap Anna Bistrup, ligger 30 M N for Norske Øer. Fra Kap Anna Bistrup strækker øens S-lige kyst sig 19 M mod W til Kap Adolf Jensen, den SW-lige pynt, som stejlt rejser sig til en højde af omkring 700 til 1050 m. Tæt SE for Kap Anna Bistrup ligger der nogle småøer, der hedder Bagatellerne. 5 M N for Kap Adolf Jensen skærer en lille fjord sig ind i Hovgaard Ø i NE-lig retning.

10.2.4 Dijnphna Sund 80°11'N 017°30'W

Sundet strækker sig fra det NE-lige indløb 40 M mod W og SW til foden af Spaltegletscher. Det NE-lige indløb ligger mellem Kap H.N. Andersen og Mallemukfjeld. Ved indløbet har sundet en bredde på 8 M, men længere mod W, hvor sundet går mellem Hovgaard Ø og Lynn Ø, indsnævres det noget.

Kap H.N. Andersen 80°06'N 017°35'W er den NE-lige pynt af Hovgaard Ø og ligger 23 M NNE for Kap Anna Bistrup.

Kap Povl er en pynt på N-siden af Hovgaard Ø og ligger 4 M NW for Kap H.N. Andersen. Kap Marie Dijnphna er også en pynt på N-siden af Hovgaard Ø og ligger 5 M W for Kap Povl.

10.2.4.1 Dybdeforhold

Det antages, at dybden i Dijnphna Sund er ringe, idet der er observeret små grundstødte is-skosser tværs over sundet. S for det stejle Mallemukfjeld er der 2 M fra land målt dybder på 2,5 m, og bunden så ud til at være jævn sandbund.

10.2.4.2 Is

I juli og august er der fundet åbne render i isen, der i øvrigt på overfladen var fyldt med sjap og smeltevand. Så sent som medio oktober er der observeret vand i Dijnphna Sund.

Lynn Ø er en trekantet ø, der ligger NW for Hovgaard Ø, og øens NE-lige pynt ligger 7 M

WNW for Kap Marie Dijnphna.

Hekla Sund er fjorden, der forløber N og W om Lynn Ø.

10.2.5 Ingolf Fjord 80°37'N 016°00'W

Fjorden adskiller Holm Land fra Amdrup Land. Fjordens munding ligger mellem Eskimonæs og Kap Jungersen, og herfra forløber fjorden først med WNW og derefter mod WSW, i alt en strækning på 30 M, til Brede Spærregletscher, der skyder sig ud ved fjordens S-lige kyst. Den N-lige ende af denne gletschertunge flyder på vandet, og tidligere troede man, at fjorden endte her. På den danske Nordøstgrønlandsekspedition blev det i 1938-39 konstateret, at fjorden fortsatte endnu 25 M mod W. Ved fjordens inderste del er der to korte fjordarme, der strækker sig henholdsvis W og SW efter. I den W-lige arm udmunder en elv, som afvander Romer Sø, en lang, smal sø, hvis N-lige ende når indtil 20 M fra Prinsesse Ingeborg Halvø. En anden elv løber fra W ud i samme fjordarm.

Wegener Øer 80°40'N 017°14'W er nogle små øer, der ligger ud for en lille halvø på den S-lige kyst i den yderste del af Ingolf Fjord, 13 M WNW for Eskimonæs.

10.2.6 Antarctic Bugt 81°05'N 014°30'W

Bugten strækker sig 11 M mod NW fra forbindelseslinjen mellem Sophus Müller Næs og bugtens N-lige pynt, der ikke er navngivet, men ligger 11 M længere mod NE. Bugtens SW-lige side dannes af NE-siden af Amdrup Land, mens dens inderste del samt dens N-lige del grænser op til Flade Isblink. Randen af Flade Isblink er, hvor den grænser ud til Antarctic Bugt, om vinteren i så kraftig bevægelse, at havisen indtil flere M fra land kan skrue kraftigt og derfor danner en meget ujævn overflade til slædekørsel.

10.3 Havne og ankerpladser

Området mellem Depotnæsset og Nordostrundingen besejles ikke, og der findes ingen havne.

10.3.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er til dels ukendte.

10.3.2 Ankerplads

Der har været ankret SE for Kap Skt. Jacques, se afsnit 10.2.2 Øerne E for Jøkelbugten.

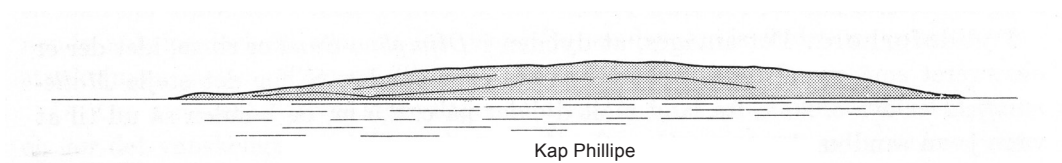

Fig 10.2 - S-lige del af Qeqertaq Prins Henrik i pejling 315°.

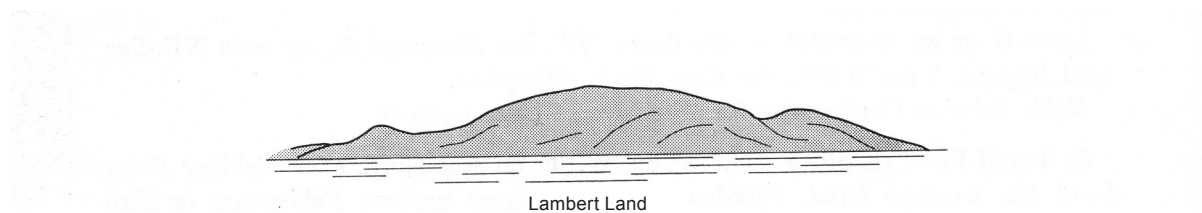

Fig 10.3 - Den E-lige forgrening af Lambert Land i pejling 315°.

Denne side er bevidst efterladt blank

Oversigtskort

Nordostrundingen – Kap Morris Jesup

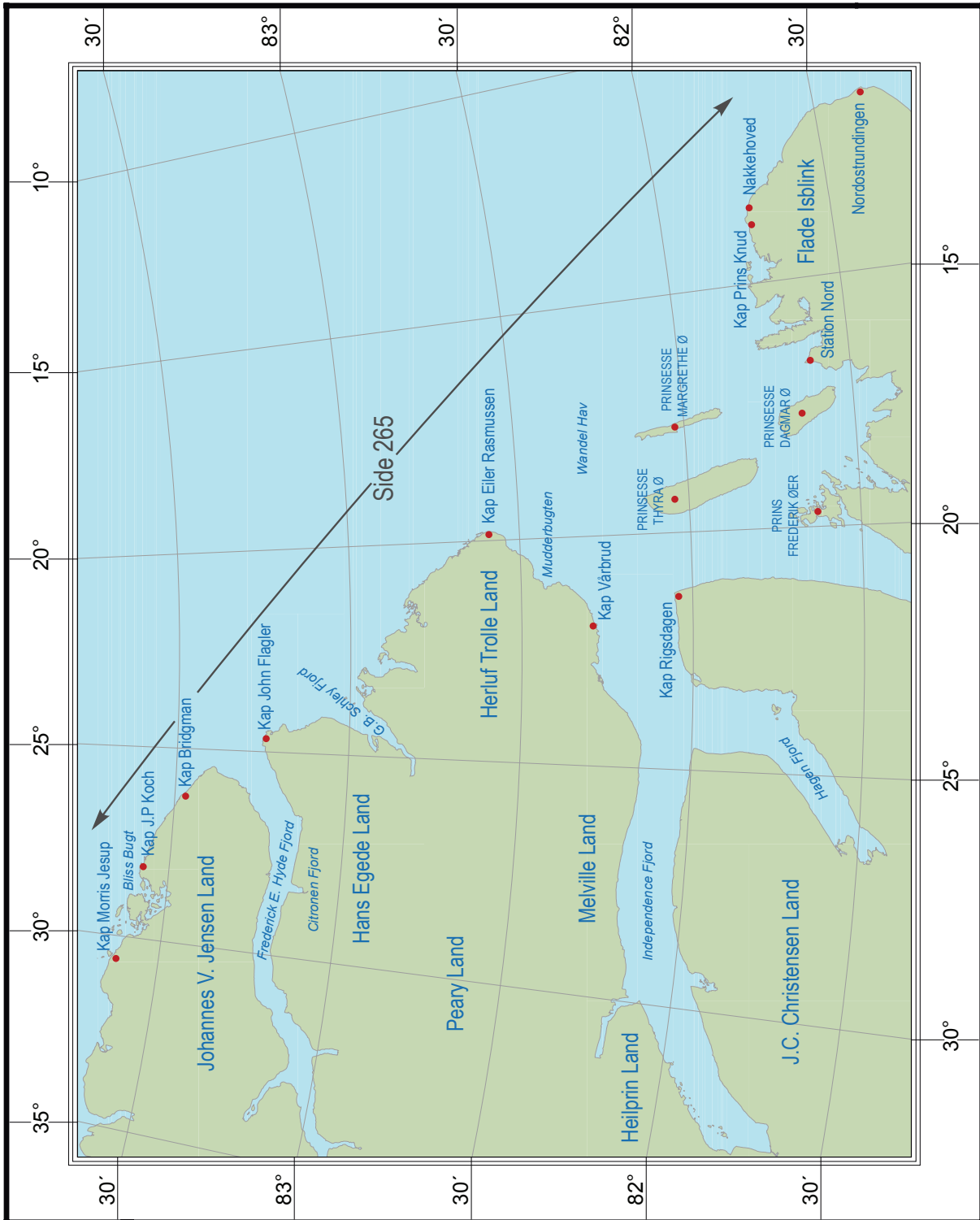

Fig. 11.1

KAPITEL 11

Nordostrundingen – Kap Morris Jesup

Område 81°36'N 012°10'W – 83°38'N 032°35'W, kort 3000.

11.1 Passage af området

11.2 Anduvning og besejling af sejløb (fjorde), byer og bygder m.m.

11.3 Havne og ankerpladser (flyvepladser)

11.1 Passage af området

Se toninger af landet mellem Nordostrundingen og Kap Morris Jesup.

11.1.1 Kendelige punkter

Nakkehoved 81°53'N 014°30'W ligger 25 M NW for Nordostrundingen, og i området SW for Nakkehoved når landet en højde på 305 m. Erik S. Henius Land er kystlandet mellem Nordostrundingen og Nakkehoved. Flade Isblink dækker kystområdet både SE og W for Nakkehoved, og det skyldes højden af landet ved Nakkehoved, at det ikke er isdækket.

Kap Prins Knud, der ligger 8 M WNW for Nakkehoved, er en lille fremspringende pynt, som skyder sig ud fra et smalt kystområde. Tæt uden for pynten ligger en lille ø.

Prinsesse Ingeborg Halvø ligger på E-siden af Danmark Fjord 35 M SW for Nakkehoved.

Halvøen når en højde på 101 m, og her ligger Station Nord 81°43'N 017°45'W.

Wandel Hav 82°20'N 020°30'W skærer sig ind mellem Nakkehoved og Kap Eiler Rasmussen 82°36'N 021°20'W. Fra den SW-lige del af Wandel Hav skærer Danmark Fjord sig ind i landet mod SW og Independence Fjord, fig. 11.2, mod W.

Mellem Wandel Hav og munden til Danmark Fjord ligger der 3 store øer, hvoraf Prinsesse Dagmar Ø er den S-ligste, og dens S-ende ligger tæt W for Prinsesse Ingeborg Halvø. Øen er 10 M lang og har en højde på 91 m. Prinsesse Thyra Ø ligger 5 M NW for Prinsesse Dagmar Ø, og den er 20 M lang i N-S-lig retning. En stor del af øen er dækket med is, og den er meget lav, hvorfor det, når området er dækket med sne, er vanskeligt at konstatere, hvornår man passerer fra havisen og ind over land.

Prinsesse Margrethe Ø ligger med sin S-ende 6 M N for Prinsesse Dagmar Ø. Det er en lav ø, der i N-S-lig retning har en udstrækning på omtrent 20 M. Også denne ø er så lav, at det, når området er dækket med sne, er vanskeligt at konstatere, hvor grænsen mellem havisen og øens kyst ligger.

Kap Ringkøbing 81°34'N 019°30'W ligger 12 M SW for den N-lige ende af Prinsesse Ingeborg Halvø, og den er den W-lige indgangspynt til en ikke navngiven bugt, der strækker sig 6 M i S-lig retning. 12 M SE for den inderste del af denne bugt ligger Romer Sø 81°05'N 019°45'W. Der ligger en del øer N og W for Kap Ringkøbing, og mellem Kap Ringkøbing og N-enden af en lang og smal pynt, 8 M længere mod NNW strækker en ikke navngiven fjord sig 15 M mod SSE.

Prins Frederik Øer $81^{\circ}41'N$ $020^{\circ}40'W$ er en øgruppe tæt W for den lange og smalle halvø, der ligger 8 M NNW for Kap Ringkøbing.

Valdemar Glückstadt Land er en bred halvø, der fra Mylius-Erichsen Land strækker sig mod E og N og adskiller Danmark Fjord fra Hagen Fjord. Kap Rigsdagen $82^{\circ}05'N$ $022^{\circ}15'W$, fig. 11.2, er den NE-lige pynt af Valdemar Glückstadt Land og ligger 15 M W for den N-lige ende af Prinsesse Thyra Ø.

Nuna Knud Rasmussen omfatter hele den NW-lige del af Grønland.

Peary Land, fig. 11.7, er et udstrakt, isfrit område af den N-lige del af Nuna Knud Rasmussen, og den store halvø er kun forbundet med Nuna Knud Rasmussen ved en smal stribe land mellem Jørgen Brønlund Fjord og den inderste del af J.P. Koch Fjord. Den N-lige del af Peary Land N for Frederick E. Hyde Fjord er også en stor halvø, der kun er adskilt fra landet mod S ved en 9 M lang dal mellem Frederick E. Hyde Fjord og O.B. Bøggild Fjord. Peary Land er igen opdelt i forskellige områder, der mod S hedder Melville Land, mod E Herluf Trolle Land og mod N Hans Egede Land.

N for Frederick E. Hyde Fjord ligger Roosevelt Fjelde, Amundsen Land og mod W Nansen Land. Melville Land er den S-lige del af Peary Land og grænser til Independence Fjord. Området er i forhold til landet S for fjorden relativt isfrit, og det er et landområde med vegetation, hvor der lever moskusokser, harer og lemming samt forefindes et rigt fugleliv.

Mudderbugten $82^{\circ}26'N$ $022^{\circ}30'W$ er en 5 M bred åben bugt med flere elvudløb. Bugten ligger lige N for Kangeq Eigil Knuth (Kap København), fig. 11.3.

Kap Eiler Rasmussen $82^{\circ}35'N$ $021^{\circ}20'W$ er den E-lige, lave pynt af Peary Land.

Herlufsholm Strand, fig. 11.4, er det lave land mellem kysten og bjergene og strækker sig fra Kangeq Eigil Knuth (Kap København) til Kap Henry Parish $82^{\circ}46'N$ $022^{\circ}20'W$, fig. 11.5.

Herluf Trolle Land er det bjergrige land W for Herlufsholm Strand, og her findes 2 små lokale iskapper.

Clarence Wyckoff Bjerg $82^{\circ}50'N$ $023^{\circ}30'W$, der ligger 10 M NW for Kap Henry Parish er en bred pynt, som når en højde på 853 m. Hellefiskefjord forløber mod S på W-siden af Clarence Wyckoff Bjerg.

Kap Isak Glückstadt $83^{\circ}00'N$ $024^{\circ}45'W$ ligger 14 M NW for Clarence Wyckoff Bjerg, og herfra strækker kysten sig 10 M i NNW-lig retning til Kap John Flagler $83^{\circ}10'N$ $025^{\circ}00'W$ ved S-siden af indløbet til Frederick E. Hyde Fjord. Området mellem G.B. Schley Fjord og Frederick E. Hyde Fjord, fig. 11.8, er kendt under navnet Hans Egede Land og er et bjergrigt land med højder på indtil 1067 m i den N-lige del.

Kap Bridgman $83^{\circ}25'N$ $027^{\circ}10'W$ ligger 11 M NW for det N-lige indgangspunkt til Frederick E. Hyde Fjord. Kysten forløber her fladt ud i havet på en tilsvarende måde som ved Pearys Varde, og stranden er dækket med rullesten. Herfra forløber kysten 45 M mod NNW til Kap Morris Jesup, og på denne kyststrækning ligger fjeldene noget inde i landet og lave grusletter udgør forstranden. Der er kun få og forholdsvis små gletschere, men fjeldene når en anelig højde i Roosevelt Fjelde og H.H. Benedict Bjerger, største højde 1463 m.

Daly Bjerger ligger SW for Kap Bridgman og er en del af Roosevelt Fjelde. Den største højde er 1311 m.

Kap J.P. Koch $83^{\circ}29'N$ $027^{\circ}50'W$ ligger 10 M WNW for Kap Bridgman og er det E-lige indgangspunkt til Bliss Bugt. S for Kap J.P. Koch ligger nogle af de største gletschere i Peary Land. Det er typiske dalgletschere, og den største er Moore Gletscher, der skyder sig ud mod

såvel NW som SE. Borup Gletscher og Bertelsen Gletscher ligger henholdsvis W og E for Moore Gletscher, men de ender begge på den brede forstrand på kystens N-side.

Bliss Bugt 83°30'N 028°20'W er en 4 M bred bugt, hvis E-lige indgangspunkt er Kap J.P. Koch. Bugten har en bred og flad forstrand, og en elv, der afvander både Borup Gletscher og Moore Gletscher, løber ud i dens S-lige del. Noget W herfor løber en anden elv ud i bugten gennem et bredt delta.

Constable Bugt 82°35'N 031°00'W er en 7 M bred indskæring i den N-lige kyst af Peary Land. Kap James Hill 83°36'N 030°15'W ligger ved bugtens E-side 18 M WNW for Kap J.P. Koch. En elv løber gennem en bred dal ud i bugten.

Inuit Qeqertaat (Kaffeklubben Ø) er en lille ø, der ligger tæt uden for kysten 4 M E for Kap James Hill.

Oodaq Qeqertaa (Oodaq Ø) 83°48,53'N 030°40,17'W er det N-ligste land, der eksisterer. Kap Morris Jesup 83°40'N 033°24'W kendes ved, at en elv fører ud gennem et lille delta ved pynten.

11.1.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte.

11.1.3 Is

Langs den lave kyst mellem munden af Frederick E. Hyde Fjord og Kap Morris Jesup, er det ofte vanskeligt at skelne kystlinjen, da den grænser op til et lægt område af anselig størrelse. Om foråret og tidligt på sommeren bliver isen undertiden presset op på den let skrånende landfod, og mellem kanten af denne pakis og højvandsmærket er der et bælte af lægt vand, der ofte er mindre end 0,6 m dyb, men holdt inde af isbarrieren. Da der ikke foreligger tilstrækkelig mange isobservationer, som er taget fra denne kyst sent på sommeren, kan det kun formodes, at den største del af isen om efteråret vil forsvinde, så der dannes et bredt område med åbent vand mellem kysten og drivisen udenfor.

11.2 Anduvning og besejling af sejlløb (fjorde), byer og bygder m.m.

Mellem Nordostrunden og Kap Morris Jesup skærer 3 store fjordkomplekser sig dybt ind i den NE-lige del af Nuna Knud Rasmussen, men der findes ikke andre beboede steder i området end Station Nord.

Fjorde og bugter inden for det i dette kapitel nævnte område er beskrevet under nedennævnte punkter:

11.2.1 Danmark Fjord

11.2.2 Independence Fjord

11.2.2.1 Hagen Fjord

11.2.2.2 Astrup Fjord

11.2.2.3 Jørgen Brønlund Fjord

11.2.3 Hellefiskefjord

11.2.4 G. B. Schley Fjord

11.2.5 Frederick E. Hyde Fjord

11.2.5.1 Citronen Fjord

11.2.5.2 Freja Fjord

11.2.5.3 Thor Fjord

11.2.5.4 Odin Fjord

11.2.5.5 Frigg Fjord

11.2.1 Danmark Fjord 81°50'N 021°20'W

11.2.1.1 Kendelige punkter

Fjordens munding ligger mellem Prins Frederik Øer og Kap Kronborg 81°37'N 022°00'W. Fjorden forløber 90 M mod SSW og går i sin inderste del over i Fyn Sø, en stor sø, der i virkeligheden er en forlængelse af Danmark Fjord, idet den er forbundet med fjorden ved en smal og læg passage. Fjorden er ved munden 15 M bred, og denne bredde fortsætter 55 M mod SSW til Kap Viborg, hvor fjorden indsnævres til en bredde af 4 M og derefter fortsætter 30 M i SSW-lig retning.

Mellem Prins Frederik Øer og Kap Viborg er kystlandet på den E-lige side af fjorden lavt og kun lidt indskåret. Der er et isfrit forland og bag dette ligger Alexandrine Bjerge, der når en største højde på 305 m. Disse fjelde er for det meste isfrie, men fra fjorden kan Flade Isblink flere steder ses mellem fjeldtoppene. Mellem Kap Viborg og Fyn Sø, 25 M S-ligere, ligger der en bjergkæde, Sjælland Fjelde, som stiger stejlt fra havoverfladen til 305 m. Rundt om Fyn Sø er landet lavt med relativ rig vegetation.

Kap Kronborg 81°37'N 022°00'W ligger på den E-lige side af Valdemar Glückstadt Land 25 M S for Kap Rigsdagen. Jyske Ås er et isdækket højedrag, der ligger tæt W for Kap Kronborg og strækker sig tværs over halvøen til Hagen Fjord. Resten af Valdemar Glückstadt Land er isfrit. Fra Kap Kronborg forløber W-siden af Danmark Fjord 8 M S efter til Gundersteddal ved munden af en kort elv. Kap Renaissance ligger 15 M S for Gundersteddal og danner det NE-lige indgangspunkt til en bugt, der strækker sig 7 M mod SW.

Pinseskæret 81°16'N 022°45'W er en ø, der ligger tæt N for kysten ved S-siden af bugten og 1,5 M SSW for Kap Renaissance. En dal, der forbinder en række søer, snor sig W efter fra kysten ved Pinseskæret, og elven løber ud i fjorden gennem et bredt delta. På N-siden af elvdalen ligger der en højslette, Sjællandsletten. S for elvlejet er kysten på en strækning på 10 M dækket med grus, og her ligger der en lille bugt med nogle øer. Dette område kaldes Hjertefjeldsdal. Fynske Alper stiger stejlt til en højde på 488 m og danner mellem Hjertefjeldsdal og en ret stor elv, der ligger 10 M SSW-ligere, en ret ubrudt kystlinje.

Kap Holbæk 80°48'N 023°50'W, der ligger 5 M S for munden af ovennævnte elv, er et forbjerg, som på S- og E-siden stiger stejlt til højder på henholdsvis 183 m og 244 m. N-siden er lavere og falder jævnt ned til vandet.

Kysten mellem Kap Holbæk og den inderste del af fjorden består af en flad højderyg, der er 92 m høj og ved en bred dal adskilt fra landet W for.

11.2.1.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ikke undersøgt.

11.2.1.3 Is

Under normale forhold er den inderste del af Danmark Fjord isfri i august måned.

11.2.1.4 Tidevand

Der er kun ringe forskel på høj- og lavvande i den inderste del af Danmark Fjord.

11.2.2 Independence Fjord 82°12'N 022°15'W

11.2.2.0.1 Kendelige punkter

Fjordens munding ligger mellem Kap Rigsdagen og Kangeq Eigil Knuth (Kap København), og fjorden har her en bredde på 15 M, men dens gennemsnitlige bredde er omkring 10 M, og den forløber 100 M mod W og WSW.

Den S-lige kyst af Independence Fjord.

Kap Ludovika 82°00'N 024°00'W er den NW-lige pynt af Valdemar Glückstadt Land. Det er en lav og flad pynt, der ligger 14 M W for Kap Rigsdagen.

Kap Peter Henrik 82°00'N 025°10'W er den NE-lige pynt af J.C. Christensen Land, som danner den S-lige kyst af Independence Fjord mellem Kap Peter Henrik og Astrup Fjord, 45 M W-ligere. S for dette land ligger Mylius-Erichsen Land.

Kap Grundloven 82°02'N 027°10'W ligger 20 M W for Kap Peter Henrik og når en højde på 305 m. To elve munder ud i Independence Fjord mellem disse to punkter.

Kap Stadil 82°00'N 028°20'W ligger 10 M W for Kap Grundloven. Den isfri del af kysten er mellem disse to punkter smal, men landet når en højde på 607 m. Tæt W for Kap Stadil er der en lille gletschertunge, der hedder Josephine Bræ, og 4 M længere mod W skyder en noget større gletschertunge, Hugh Lee Bræ, sig ud i Independence Fjord.

Kap Værsløv 81°51'N 031°00'W ligger 12 M SW for Kap Bøgebjerg 81°56'N 029°40'W, og landet mellem disse punkter hedder Ubberup Land og når en højde på indtil 671 m.

Academy Land ligger W for Ubberup Land, og adskilles herfra af Saxifragadal, igennem hvilken en elv løber ud i fjorden.

Mylius-Erichsen Varde står 5 M SW for Kap Værsløv på SW-siden af Saxifragadal.

Kap Glacier ligger 6 M SW for Mylius-Erichsen Varde og når en højde på 610 m, men kystfjeldene når NE herfor en højde på indtil 1067 m. E for de høje kystfjelde ligger den N-ligste af to lokale iskapper, der optager det midterste af Academy Land.

Academy Gletscher ligger i den inderste del af Independence Fjord mellem Academy Land og Vildtland. Nansen Nunatakker ligger hvor bræen går over i iskappen, og de når en højde på indtil 915 m. Andre nunatakker er Sadlen, mellem Nansen Nunatakker og Vildtland, samt Hjertet og Nyren tæt W for den S-lige del af Academy Land. Academy Gletscher N-lige stykke flyder og er fuld af spalter, og ved Kap Glacier skyder den isfjelde ud i Independence Fjord.

Vildtland ligger W for den inderste del af Independence Fjord og grænser mod S til Academy Gletscher og mod N til Marie Sophie Gletscher. I den N-lige del når landet en højde på indtil 610 m, mens det i den S-lige del når højder på indtil 915 m.

Navy Cliff 81°38'N 033°10'W ligger på E-siden af Vildtland og når en højde på 854 m. I den NW-lige del af Vildtland er der en del søer, der af flere elve afvandes til N-siden af landet 9 M W for Kap Lundbohm.

Kap Lundbohm 81°45'N 033°05'W ligger 9 M N for Navy Cliff og er den NE-lige del af Vildtland, men pynten er vanskelig at skelne. Mellem Kap Lundbohm og Kap Glacier, der ligger 9 M E-ligere, skyder Academy Gletscher sig N efter, og mellem Kap Lundbohm og Kap Schmelck skyder Marie Sophie Gletscher sig E efter ud i fjorden.

Støvlen 81°46'N 034°20'W ligger 11 M W for Kap Lundbohm og er en gletscherfyldt indskæring i N-siden af Vildtland. Her udmunder flere elve, der afvander området og søerne, hvoraf den største er Langesø.

Den N-lige kyst af Independence Fjord.

Kangeq Eigil Knuth (Kap København) 82°24'N 022°10'W ligger på N-siden af Independence Fjord lige S for Mudderbugten. Herfra og til Kap Vårbrud 82°17'N 023°00'W, der ligger 10 M SW-ligere, er kysten lav og gennemskæres af mange elve.

Kap Caroline Marie 82°09'N 025°45'W ligger 28 M WSW for Kap Vårbrud, og kysten mellem disse punkter gennemskæres også af adskillige elve.

Kap Harald Moltke 82°08'N 029°50'W er det N-lige indgangspunkt til Jørgen Brønlund Fjord, og kystområdet herfra langs Melville Land er et karakteristisk lavt og jævnt område. Selve pynten er en lille halvø, der vender ud mod S, og N for dette stiger landet i terrasser mod højlandet længere mod N. På halvøen ligger der en let kendelig pyramideformet fjeldtop, som når en højde på 305 m.

Heilprin Land ligger på N-siden af Independence Fjord og S for Jørgen Brønlund Fjord. Den midterste del af landet er dækket af en iskappe og landet langs kysten er stejlt og bjergrigt med en største højde på 1057 m ved den SW-lige side.

Kap Knud Rasmussen 82°06'N 029°55'W er den E-lige pynt af Heilprin Land, og Kap Ejnar Mikkelsen ligger 17 M længere mod SW. Kysten her imellem hedder Blomsterstranden.

Denne kyststribe har en del vegetation og er rig på dyreliv.

Diabasnæs er en lille ø, der ligger 3 M SW for Kap Knud Rasmussen. 15 M længere mod SW ligger der to små øer, hvoraf den største har en højde på 122 m.

Kap Schmelck 81°49'N 033°10'W er den S-lige pynt af Heilprin Land og ligger 10 M SW for Kap Ejnar Mikkelsen. På kyststrækningen mellem disse to punkter skyder iskappen sig tæt ned til kysten og efterlader kun en smal strimmel land, der stiger stejlt til en højde på 915 m. Valmuedal ligger 7 M NW for Kap Schmelck og forløber N efter mellem Heilprin Land og Adam Biering Land.

Lyngeholme er en gruppe små øer, der ligger 3-5 M E og NE for Kap Schmelck. Den største af disse øer har en højde på 62 m.

11.2.2.0.2 Dybdeforhold

Dybdeforholdene i Independence Fjord er ikke undersøgt.

11.2.2.0.3 Is

I Independence Fjord er, som de fleste steder i Nordgrønland, grænsen mellem isfoden langs kysten og havisen vanskelig at skelne, fordi der kun er 0,5 m forskel på høj- og lavvande. I den yderste del af fjorden, hvor kysterne er flade, er isfoden bred og lav og forsvinder sandsynligvis om sommeren, mens den i den indre del af fjorden, hvor kysterne er stejle, bliver smallere og stationær med undtagelse af områderne, hvor der er elvudløb. I begyndelsen af juni er der konstateret tæt pakket skrueis 1 M fra Kap Rigsdagen, mens isen længere ude var flad og jævn. I munden af fjorden såvel som længere inde, forekommer der ofte mange isfjelde, som stammer fra gletschere i fjordens inderste del. Der er også fundet palæokrystisk is (havis, der er adskillige år gammel) i den yderste del af fjorden, men dog mest i den inderste del.

Der er dog også langs kysten ved Kangeq Eigil Knuth (Kap København) fundet is, der kun er et enkelt år gammel, og dette viser, at der har været åbent vand det foregående år. Enkelte somre er Independence Fjord næsten isfri. Medio juni er der fundet mange små isfjelde i Jørgen Brønlund Fjord, men de er af vinde blevet blæst ind i fjorden fra den SE-lige side af Independence Fjord. Langs Heilprin Land blev der på samme tid observeret et bredt bælte med åbent vand mellem isen og kysten. Der er set mange sæler i området.

11.2.2.1 Hagen Fjord 82°00'N 024°30'W

Mundingen ligger mellem Kap Ludovika og Kap Peter Henrik, der ligger 12 M W-ligere, og fjorden forløber 13 M i S-lig retning fra Independence Fjord og derefter 20 M mod WSW, hvor den ender i en gletscher.

Pynten på den W-lige kyst, hvor fjorden drejer mod WSW hedder Kap Bernhard.

11.2.2.1.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte.

11.2.2.2 Astrup Fjord 81°57'N 029°35'W

Fjordens munding ligger mellem Hugh Lee Bræ og Kap Bøgebjerg, 3 M længere mod SW, og forløber 5 M mod S.

Der ligger en del små øer i midten af Astrup Fjord.

11.2.2.2.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte.

11.2.2.3 Jørgen Brønlund Fjord 82°06'N 029°50'W

Fjordens munding ligger mellem Kap Harald Moltke og Kap Knud Rasmussen, der ligger 2,5 M S-ligere. Fjorden forløber 15 M mod NW og W og går i sin inderste del over i Wandel Dal, der strækker sig mod W til J.P. Koch Fjord. Denne dal indeholder Øvre- og Nedre Midsommersø, to store og lange søer, hvis W-lige side kun er adskilt fra J.P. Koch Fjord ved en 12 M bred landtange.

11.2.2.3.1 Dybdeforhold

Dybdeforholdene er ukendte.

11.2.3 Hellefiskefjord 82°51'N 023°45'W

Fjorden, der forløber 5 M mod S og SSW, ligger på W-siden af Clarence Wyckoff Bjerg. Wyckoff Land er halvøen mellem Hellefiskefjord og G.B. Schley Fjord. På halvøens NW-lige side står Pearys Varde.

11.2.4 G.B. Schley Fjord 82°57'N 024°40'W

Fjordens munding ligger mellem pynten af Pearys Varde, 5 M NW for Kap Clarence Wyckoff, fig. 11.6, og Kap Isak Glückstadt, 7 M NW-ligere. Fjorden forløber 20 M mod WSW, og der udmunder flere elve i dens inderste del.

Ormen er en kort fjordgren, der i WSW-lig retning skærer sig 3 M ind i landet ved den NW-lige side af G.B. Schley Fjord.

11.2.5 Frederick E. Hyde Fjord 83°14'N 025°30'W

Fjordens munding ligger mellem Kap John Flagler og en ikke navngivet pynt 10 M NW-ligere, og selve fjorden forløber 85 M mod WSW til Nordpasset, en dal, der strækker sig yderligere 9 M mod W til O.B. Bøggild Fjord. På S-siden af fjorden mellem 40 og 75 M WSW for Kap John Flagler ligger Nordkronen, et højedrag, 1219 m, hvorfra flere gletschere skyder sig ud i fjordens S-side. Der findes her mange kløfter med stejle sider.

11.2.5.1 Citronen Fjord 83°08'N 028°20'W

Fjorden er en lille fjord på S-siden af Frederick E. Hyde Fjord. Den forløber 3 M i S-lig retning. I bunden af fjorden udløber flere elve.

11.2.5.2 Freja Fjord 82°55'N 031°40'W

Fjorden er en lille fjord på S-siden af Frederick E. Hyde Fjord. Den forløber 4 M i S-lig retning og går i sin inderste del over i Balder Gletscher, som kommer fra Nordkronen. Wistar Bjerg, 1737 m, er det højeste punkt i Peary Land og ligger 70 M WSW for Kap John Flagler. Fjeldformationerne langs S-siden af Frederick E. Hyde Fjord stiger stejlt til stor højde, og ud for Hans Egede Land når de en højde på 1100 m.

11.2.5.3 Thor Fjord 82°55'N 033°50'W

Fjorden ligger 15 M WSW for Freja Fjord og er en tilsvarende lille fjordarm, der forløber 12 M i S-lig retning og på begge sider er omgivet af høje og stejle fjeldformationer.

11.2.5.4 Odin Fjord 82°54'N 035°15'W

Fjorden ligger 10 M W for Thor Fjord og forløber 9 M mod S, hvor den ender i Ymer Gletscher.

Den N-lige kyststrækning langs Frederick E. Hyde Fjord er meget forskellig fra S-siden og kan karakteriseres ved lange bjergkæder med mange spidser. Der er kun få gletschere og bjergkæderne gennemskæres, med undtagelse af Drivhuset, kun af små smalle dale.

11.2.5.5 Frigg Fjord 83°03'N 032°20'W

Fjorden ligger på N-siden af Frederick E. Hyde Fjord 50 M inden for dennes munding, og fjorden forløber 10 M i NW-lig retning og ender ved et stort delta. Der ligger to øer i dens inderste del. Drivhuset er en bred, flad dal, der forløber mod N og NW fra den inderste del af Frigg Fjord. Dalen er på begge sider omgivet af fjelde, og fra fjeldene på dens N-side skyder 4 gletschere sig ned.

11.3 Havne og ankerpladser (flyvepladser)

Området mellem Nordostrundingen og Kap Morris Jesup har aldrig været besejlet, og der kan ikke opgives nøjagtige dybder.

11.3.1 Station Nord 81°43'N 017°57'W

er en dansk militær station underlagt AKO. Der findes en udmærket flyveplads, som i nøds-tilfælde kan anvendes året rundt. Flyvepladsen anvendes under forsyning af Station Nord, hvilket bedst kan foregå tidligt om foråret, før sneen på landingsbanen smelter. Alle større forsyninger sendes via Pituffik (Thule Air Base), hvorfra alt flyves til Station Nord. Normalt beflyves Station Nord uden for forsyningsperioden en gang om måneden, og i øvrigt når forholdene kræver det, og vejret tillader start og landing i området.

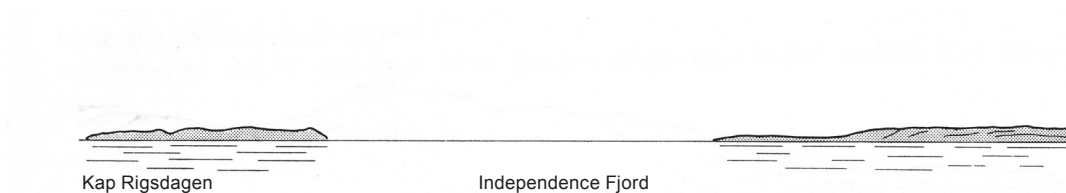

Fig. 11.2 - Indløbet til Independence Fjord.

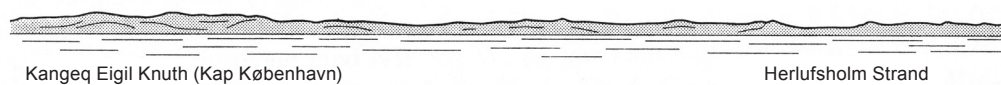

Fig. 11.3 - Kangeq Eigil Knuth (Kap København) i pejling 315°, afstand 12 M.

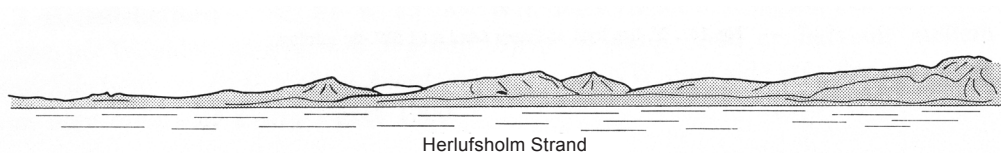

Fig. 11.4 - Herlufsholm Strand set fra 12 M E for E-lige del af Peary Land.

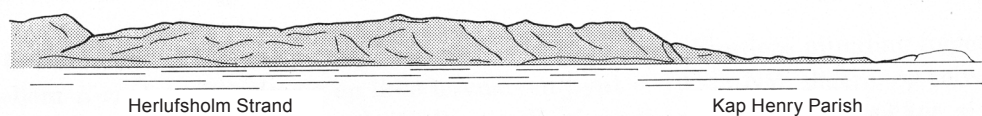

Fig. 11.5 - Herlufsholm Strand – Kap Henry Parish set fra 12 M E for E-lige del af Peary Land.

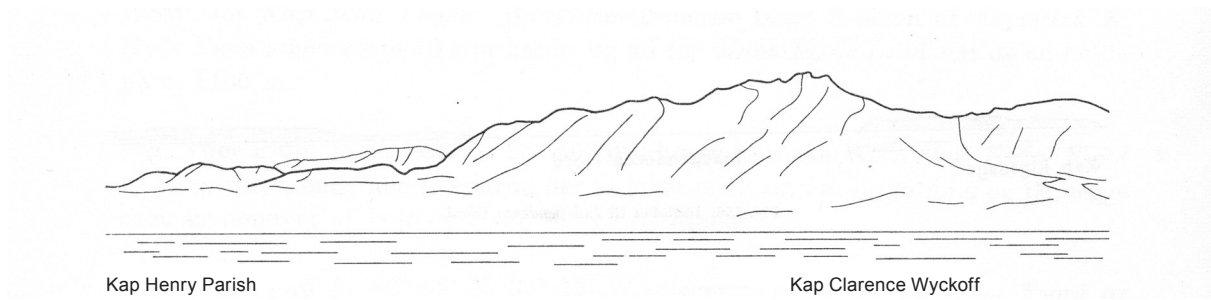

Fig. 11.6 - Kap Clarence Wyckoff I pejling 270°, afstand 4 M.

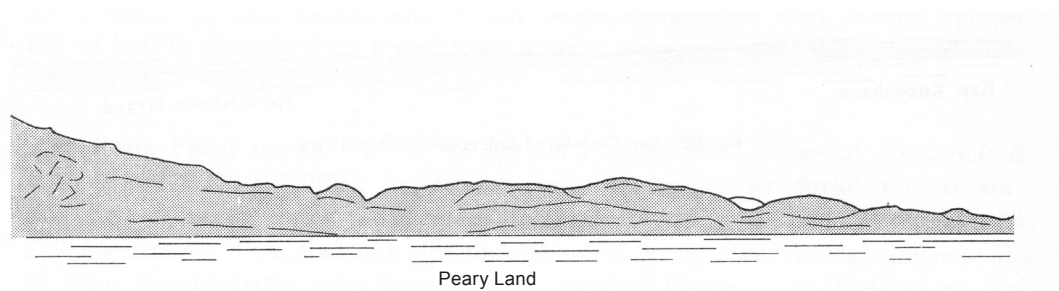

Fig. 11.7 - N-lige kyst af Peary Land set i SW-lig retning.

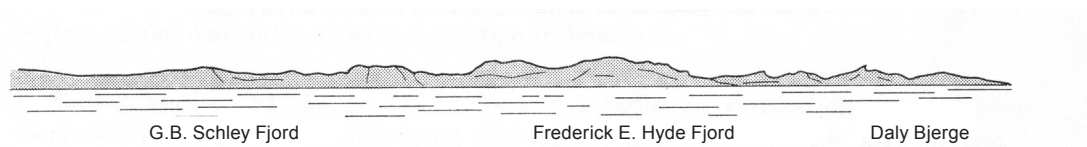

Fig. 11.8 - Kysten af Peary Land fra G.B. Schley Fjord - Frederick E. Hyde Fjord i pejling 225°.

Index

A

- Aaluiartik 84, 87
 Aaluik 29, 34, 42
 Aaluit 67
 Aammangaa 63, 64
 Aammangaaq 67
 Aammangaat 59
 Aappaluttortivit 63
 Aariaa 57
 Aatseralikajiip Saarsia (Søndre Småholme)
 84, 87
 Absalon Havn 233, 245, 248, 249
 Academy Gletscher 269
 Academy Land 269
 Achton Friis Ø 259
 Adam Biering Land 270
 Admiraltinden 88
 Adolf S. Jensen Land 225, 235, 236, 241,
 242, 246
 Aflandshage 56
 Agneteelv 188
 Agnete Sø 230
 Ailsa 188, 202, 205, 206
 Ailsa Ø 60, 70
 Akerninnarmiit Kiammut Kangertivat (Jæt-
 tefjorden) 36
 Akia 28
 Akileqitaa 96
 Akilerut 59, 69
 Akiliaatseq 62, 63
 Akitsaq 29
 Akorninnarmiit Oqqummut Kangertivat
 (Graah Fjord) 36, 41, 42
 Alabama Havn 208, 217
 Albrecht Bugt 201
 Alexandrine Bjerge 268
 Alf Bruuns Red 245
 Alingaats Immikkoortuat (Griseøen) 76
 Alingaats (Marie Havn) 67, 72, 75
 Alpefjord 141, 142, 153, 154, 163, 169
 Aluk Avalleq 14, 16, 21, 24
 Aluk Tunorleq 14, 21
 Aluup Tunua 14
 Ambolten 259
 Amdrup Land 255, 256, 257, 261
 Amdrup Pynt 88, 89
 Amitsivartiva 63
 Ammaat (Nordre Småholme)
 84
 Ammalorujuttoq 84
 Ammassaliip Kangertiva (Ammassalik Fjord)
 58, 65, 66, 67, 68, 71, 72, 79
 Ammassalik Ø 57, 58, 63, 64, 65, 66, 72, 78
 Amundsen Land 266
 Anaanap Ikaasaa (Depotsund)
 59
 Andrée Land 157, 160
 Angelin Bjerg 145
 Angiit Immikkeertivat 63
 Ankerdalen 159
 Annat Fjord 34, 42
 Annekssøen 227
 Annikitsaq 17, 18
 Annikitsup Kangerlua (Nanuuseq Fjord) 14,
 17, 18, 22
 Anorituup Kangerlua 28, 32, 48
 Antarctic Bugt 255, 257, 258, 261
 Antarctic Havn 125, 150, 152, 163, 167, 176
 Antarctic Sund 140, 142, 148, 152, 156, 157,
 160, 161, 162, 163, 171
 Anaana (Depotø) 59, 60
 Anaanap Kangertiva Kiatteq 59, 60
 Anaanap Kangertiva Oqqorseq (Depotfjord)
 59, 69
 A.P. Olsen Land 197
 Apostelens Tommelfinger 16
 Appalik (Raffles Ø) 106, 108
 Apuseeq (Knud Rasmussen Gletscher) 68,
 69
 Apuseerajik (Fenrisgletscher) 63, 64
 Apusiikajiip Kangertiva (Magne Fjord) 36
 Apusiikajiip Qaqqartivaa (Ymer Bjerg) 58
 Apusiikajik (Skinfaxe Gletscher) 34
 Apusiaajiip Nuua 106

- Aputiteeq (Grusø) 59
Aputiteertivaq (Nordre Aputiteeq) 84, 85, 86, 93
Aqissip Kangertiva (Rypefjord) 118, 131, 132
Aqitseq 56
Aqqusiaajik 56
Archer Øer 150, 151, 152, 167
Ardencaple Fjord 181, 188, 189, 200, 202, 203, 204, 205, 216
Arerpeertalik (Kap Wandel) 60, 70
Arnaraaq 64
Arnaraartivaq (Jyllandsfjeldet) 31
Arpertilu (Vestfjord) 60, 70
Arundel Ø 181, 182, 187, 207, 209
Arwidsson Ø 153, 163, 168
Assutsund 230, 244
A. Stelling Sund 230, 236, 238, 240, 241, 246
Astrup Fjord 267, 269, 271
Atilaat (Hornemann Ø) 56, 72, 73, 78
Atilaat Saarsiat (Vahl Ø) 56, 72
Atterteq 64
Atterteq (Amdrup Fjord) 88
Attertia 84, 87
Attivata Imaa (Nansen Bugt) 31
Auluit (Sneedorff Ø) 56
Avallersuaq 16
Avaqqat 32
Avaqqat Kangerluat 28, 32, 41
- B**
- Badlanddal 145, 159, 164
Baesdalen 190
Bagatellerne 260
Bagdalen 257
Bagnæsset 88
Balder Gletscher 272
Barberkniven 85
Barclay Bugt 95, 96, 99, 100
Barnabas Dal 149
Barth Bjerge 188, 202
Bartholin Bræ 99
Bartletts Skær 193
Basaltnæs 126
Basaltø 183, 185, 196
Bass Rock 138, 181, 184, 186, 200, 206, 215, 216
Bastian Bugt 201, 208, 215
Bastionen 151, 154
Batbjerg 88, 90
Begtrup Vig 137, 142
Belgica Banke 257
Berg Fjord 225, 230, 232, 238, 242, 243, 244, 248
Bertelsen Gletscher 267
Berzelius Bjerg 153
Bessel Fjord 205, 225, 230, 231, 232, 244, 245
Besselfjord Station 232, 245
Betula Havn 208, 217
Birkedal 217
Bjørneø 160
Bjørn Pynt 226
Blomsterbugten 148, 149, 158, 163, 170
Blomsterstranden 270
Blosseville Bjerg 190, 193, 195
Blosseville Kyst 95, 97, 102
Blæsedalen 185, 191, 196
Bontekoe Ø 137, 138, 140, 146, 147, 148, 162, 165, 179
Borgfjorden 230, 237, 242
Borggraven 92
Borgøen 146, 147, 148, 162, 165, 174
Borup Gletscher 267
Botanikerbugt 150
Bowen Bjerg 107
Boxøerne 259
Bratskæret 237, 239
Bredebræ 235, 237, 239, 242
Bredefjord 181, 189, 203, 204
Brede Spærregletscher 261
Bregnepynt 113
Brisbane Bjerg 191, 197
Broch Øer 140, 146, 147, 158, 165
Brogetdal 158, 163, 170
Brystfjeldet 18
Brønlands Grav 256, 260

Bussemandgletscher 62
Bælgen 236, 240, 241, 246
Båds-kæret 226, 234

C

Cambridge Bugt 138, 142, 143, 144, 162, 164
Campanulavig 244
Campbell Sund 107, 112, 122
Canning Land 107, 108, 124, 125, 142, 152
Carl Heger Ø 236
Carlsbergfondet Land 235, 237
Carlshavn 182, 184, 207, 208
Cassiopefjeld 67
C. Drost Ø 244
Celcius Bjerg 149
C.F. Mourier Fjord 244
Charcot Havn 120, 128
Charcot Land 119
C. Hofmann Halvø 118, 131
C.H. Ostenfeld Land 201, 202, 203, 204
C.H. Ostenfeld Nunatak 193
Christian IV Gletcher 91
Christian IV Ø 13
Christian Skær 240, 241, 246
Citronen Fjord 267, 272
Clarence Wyckoff Bjerg 266, 271
Claveringstrædet 181, 183, 186, 189, 198, 199, 201, 203, 208, 213, 214
Clavering Ø 183, 184, 185, 189, 190, 191, 192, 193, 195, 196, 197, 209, 210, 212
Constable Bugt 267
Copeland Fjord 181, 183, 189, 190, 195, 208, 212
Courtauld Fjord 89
Craig Øer 137, 143
C. Silfverberg Ø 244

D

Dagmar Havn 233, 245, 248
Dagney Banke 206
Dahl Skær 190, 191, 208, 210

Daly Bjerge 266, 275
Damesten 157, 158, 159
Daneborg 114, 189, 196, 207, 208, 212
Daniel Bruun Land 237, 242
Danmark Fjord 257, 265, 266, 267, 268
Danmarkshavn 114, 228, 229, 230, 232, 233, 234, 235, 240, 244, 245
Danmarkshavn Vejrstation 230
Danmarksmonumentet 239
Danmark Stræde 95
Dannebrog Ø 57, 62, 72, 73
Daugaard-Jensen Gletscher 119
d'Aunay Bugt 61, 96, 98, 99, 100
Davy Sund 111, 112, 125, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 150, 152, 153, 162, 163, 167, 178
Deception Ø 84
Dendritgletscher 99
Depotfjeld 256
Depotgletscher 256
Depotnæsset 224, 225, 227, 228, 229, 230, 231, 233, 235, 237, 239, 241, 243, 244, 245, 247, 249, 251, 253, 254, 255, 256, 258, 261
Depotskærene 231
de Reste Bugt 96, 98
Diabasnæs 270
Dickson Fjord 141, 142, 155, 156, 163, 169
Diener Bjerg 190
Dijmphna Sund 255, 256, 258, 260
Djævløen 236, 240, 246
Dove Bugt 105, 183, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 245, 246, 255
Drivhuset 272
Dronning Augusta Dal 185, 186
Drømmebugten 142, 150, 151, 163, 167
Drøneren 35
Dusén Fjord 140, 142, 145, 149, 157, 161, 162, 166, 170
Dværgfjorden 257
Dødemandsbugten 185, 190, 208, 209

E

Ebba Havn 42
Ebeltoft Vig 142, 143
Edams Kulle 227, 232
Edla Skær 191, 209
Edvard Ø 236, 239, 242
Eielson Gletscher 118, 132
Eigil Elv 195
Eigtvedsund 231
Eleonore Bugt 157, 163, 170
Elisabeth Bjerg 160
Ella Ø 114, 137, 140, 141, 148, 151, 152,
154, 155, 162, 163, 169
Ellemandsbjerg 137, 143, 144, 179
Emmanuel Gletscher 107
Eqalummiit 33, 35
Eqaluttusoq 31
Eqqiligaarteq 58
Eremitdal 160
Eriit 58
Erik den Røde Ø 58, 59, 80
Erik S. Henius Land 265
Ersingerseq 84, 87
Eskimonæs 185, 190, 193, 208, 210, 211,
220, 221, 256, 261

F

Falkebjerg 198
Falskebugt 186, 189, 198, 199, 207, 214
Fame Øer 121, 128
Fangersund 242
Farsund 237, 238, 242, 247
Femdalen 203
F. Graae Gletscher 119
Finnsbu 36, 42
Finsch Øer 183, 185, 189, 190, 191, 192,
193
Firndalen 256
Fladebugt 186, 243
Flade Isblink 257, 261, 265, 268
Flade Pynt 117
Flade Teltø 237
Fladø 84

Fladøerne 59
Fleming Fjord 108, 112, 125, 130, 139, 140,
142, 152
Fligely Fjord 181, 189, 201, 204, 205, 208,
217
Flodskær 146, 147, 148
Flyverfjord 111, 120, 132
Forchhammer Bjerg 150
Forposten 107, 165
Forsblad Fjord 142, 153, 154, 163, 169
Foster Bugt 138, 140, 141, 142, 145, 146,
147, 148, 149, 153, 162, 164
Franklin Ø 138, 139, 140, 143, 184
Franske Øer 259
Frebold Bjerg 190, 193
Frederick E. Hyde Fjord 266, 267, 272, 275
Freeden Bugt 182, 188, 202, 203, 206, 207,
208, 215
Freja Fjord 267, 272
Freycinet Bjerg 138, 143, 145
Fridtjof Nansen Halvø 31
Frigg Fjord 267, 272
Frosnebugt 183, 207
Frænkel Land 157, 160
Fynske Alper 268
Fyn Sø 268
Fyrretyvekilometer næsset 227
Føndal 137

G

Gael Hamke Bugt 181, 183, 185, 187, 189,
190, 191, 192, 193, 194, 208, 209
Gamma Ø 256, 258, 259
Garm Gletscher 34
Gauss Halvø 141, 156, 157, 158, 159
G.B. Schley Fjord 266, 271, 272, 275
Gefion Havn 236, 240, 241, 245, 246
Gefiontinder 237
Geographical Society Ø 137, 138, 139, 141,
143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 152
Geologfjord 140, 141, 142, 156, 157, 159,
160, 163, 171
Gerard de Geer Gletscher 140, 160

- Germania Bjerg 186
Germania Havn 183, 186, 187, 189, 198,
199, 207, 213, 214, 222
Germania Land 225, 226, 227, 228, 232,
234, 235, 238, 243, 245, 249, 255, 258,
260
Giesecke Bjerg 197
Giesecke Bjerger 145
Gletscherbugt 107
Gletscherland 156
Gletscherlukke 35
Godfred Hansen Ø 232, 236, 240, 241, 246
Godthåb Golf 181, 183, 185, 189, 192, 193,
194, 195, 208, 210
Granatdal 193
Grandjean Fjord 181, 189, 200, 201, 203,
204, 208, 217
Grantafjord 181, 189, 190, 193, 195, 208,
212
Grantagletscher 195
Grantapynt 193, 195
Gravelven 247
Grejsdalen 157
Griper Red 189, 198, 199, 207, 213, 214
Grivel Bugt 95, 98
Grivel Fjord 98
Grouchs Snack 231
Grydevig 19, 22
Grytvika 182, 183, 207, 208
Grønlandshavet 226, 257, 258
Graah Fjelde 20
Graah Havn 36, 42
Graah Varde 57
Graah Øer 56, 57
Guldfaxe 34
Gullygletscher 141, 153, 154
Gulmann Sund 181, 182, 190, 209
Gundersteddal 268
Gunnar Andersson Land 149, 156, 157
Gunnbjørn Fjeld 85
Gunvor Bjerg 158, 159
Gurreholm 121, 128
Gåseholmhytten 245
Gåseland 113
Gåseøen 144
- ## H
- Hagen Fjord 266, 267, 268, 271
Hagen Ø 259
Hakkemandstoppene 244
Hall Bredning 109, 110, 111, 112, 113, 114,
115, 119, 120, 121, 122, 133
Hallebjergene 192
Halsbåndet 14
Halvdan Fjord 35
Hammar Ø 151
Hammerdalen 88
Hammeren 259
Hansa Bugt 186, 200, 208, 214, 215
Hansa Havn 22
Hans Egede Land 266, 272
Hansen Fjord 193
Hansen Havn 192, 193, 208, 211
Harebjerg 186
Harefjord 111, 118, 131
Hawkins Vandfald 232
Hawley Ø 151, 152, 168
Haystack 188, 189, 205, 225, 230, 231, 235,
245, 253
Heilprin Land 270, 271
Heimland Havn 186, 189, 198, 199, 207, 214
Heinkel Gletscher 204
Hekla Havn 113, 127, 128, 133
Hekla Sund 255, 256, 258, 261
Helheimgletscher 63, 64
Hellefiskefjord 266, 267, 271
Hellefjord 227, 230, 235, 236, 237, 242
Henrik Krøyer Holme 255, 257
Henry Land 96, 99, 101, 102
Herlufsholm Strand 266, 274
Herluf Trolle Land 266
Herschell Bjerg 185, 191, 196, 223
Herschellhus 187, 191, 208, 210
Hertugen af Orléans Land 258, 259
H.H. Benedict Bjerger 266
Hinks Land 119
Hirdhavn 190, 209

- Hisinger Gletscher 141, 156
 Hjertefjeldsdal 268
 Hjertet 269
 Hochstetterbugten 181, 184, 185, 187, 188, 189, 198, 200, 201, 202, 203, 205, 208, 214, 215
 Hochstetter Forland 181, 183, 187, 188, 189, 200, 201, 202, 205, 206, 225, 232, 235
 Hochstetter Stationen 187
 Hoessly Bjerg 63
 Hold With Hope 110, 138, 139, 140, 141, 145, 146, 147, 162, 165, 179, 181, 182, 183, 184, 185, 190, 192, 193, 207, 208
 Holland Ø 181, 182, 184, 190, 222
 Holloway Bugt 107, 112, 122
 Holm Bugt 150, 151, 152, 163, 168, 178
 Holm Land 255, 256, 261
 Holm Næs 57
 Home Forland 181, 182, 185, 187, 190, 208, 209, 222
 Horsens Fjord 106, 107, 112, 122
 Hovgaard Ø 255, 256, 257, 260
 Hudson Land 159, 194
 Hugh Lee Bræ 269, 271
 Hvalrosodden 232, 237, 238, 239, 240, 242, 245, 246, 247
 Hvalros Ø 181, 198, 207, 213, 214
 Hvalsletten 227
 Hvidevæggen 157
 Hühnerbjerg 198
 Hyttebugt 107, 111, 122
 Hængefjeldet 88
 Hønsetarmen 227
 Høst Havn 99, 100
- I**
- Idrac Gletscher 69
 Igutsaat Fjord 15, 20, 23, 25
 lissalik 57
 Ikaasaalaq 65, 66, 67, 75
 Ikeq 13, 16, 56, 61, 72
 Ikeq (Køge Bugt) 56, 61
 Ikerasassuaq (Prins Christian Sund) 13, 14, 15, 16, 20, 21
 Ikermiit 55
 Ikermiut 29, 49
 Ikertivaq 56, 57, 62, 70, 72
 Ikkatteq 58, 64, 65, 68, 71
 Ikkaviip Ikaasaa 59
 Ikaasakajip Kangia (Kap Nordenskiöld) 59, 60
 Ikaasakajik 60, 70
 Ikaasakajik (Øfjord) 111, 113, 114, 117, 118, 119, 120, 132
 Ikaasakitsip Kangertiva (Jernø Bugt) 59
 Ikaasak Kiatteq 59
 Ikaasammiit 59, 60, 84
 Ikaasartivaq 57, 64, 66
 Ikaasaartic 31, 57, 75
 Ikaasak 58, 59, 65, 66, 67, 68, 84
 Ilaqqat (Sarfaq Pynt) 59
 Ilertakajik 30, 36
 Iliartalik 59
 Ilimanangip Nunaa (Milne Land) 112, 113, 116, 117, 118, 119, 120, 128
 Ilinnikajip Kiammut Nuua (Kap Russel) 96, 100
 Ilittiartiip Nuua (Kap Wardlaw) 107, 123, 124, 134, 141, 142
 Ilittiartic 83, 87
 Ilittiilaq 59
 Ilittaaliip Kangertiva 84, 87
 Illoqqortoormiut (Scoresbysund) 114, 122, 126, 127, 141, 184, 257
 Iluileq 14, 22
 Imaarsivik 30, 36
 Iluileq (Danell Fjord) 14, 19, 22
 Imiilaq (Søndre Boswell Bugt) 85, 88
 Imikajik 34, 42
 Imilik 69, 83
 Imittilaq 69
 Imittip Iliverta (Kap Hildebrandt) 83
 Immikkeerteq 57, 58, 64
 Immikkeerteq (Lilleø) 84, 87
 Immikkeerterajii (Menander Øer) 150, 151, 168
 Immikkeerterajik (Keglen) 85

- Immikkeerterajivit (Dunholm Øer) 96
 Immikkeerterajivit Iliverta (Kap Pillans) 96, 100
 Immikkeertikajiip Ikaasakajia (Turner Sund) 96, 99, 100, 101
 Immikkeertikajiit Martik (Murray Ø) 105, 107, 108, 123, 124, 139
 Immikkeertikajiit Martik (Reynold Ø) 105, 107, 123
 Immikkeertikajik 133
 Immikkeertikajik (Rathbone Ø) 105, 106, 108, 141
 Immikkeertikajik (Turner Ø) 96, 99, 100
 Immikkeertikajik Unartertalik (Janus Ø) 105, 106, 107, 108
 Immikkeertaa (Depot Ø) 124
 Immikkeertaata Kangertiva (Nordbugten) 119, 129, 132
 Immikkoortukajik 34
 Immikkoortaaajik 64
 Independence Fjord 265, 266, 267, 269, 270, 271, 274
 Inderbredningen 230, 240, 241, 242
 Ingeqqajarpik 29
 Ingerlaarsiutit 14, 19, 25
 Ingiingaleq 58
 Ingolf Fjeld 60
 Ingolf Fjord 255, 256, 257, 258, 261
 Innakajik (Kap Stewart) 110, 111, 114, 115, 120, 121
 Innartiip Kangertiva 72, 75
 Innartivaq 65
 Inuit Qeqertaat (Kaffeklubben Ø) 267
 Inussuit 29, 33, 38
 I.P. Jacobsen Ø 226, 233, 234
 Irene Ø 181, 182, 184
 Isbrosund 107, 112, 122
 Isertoq 57, 62, 71
 Isfjeldsund 236
 Isfjord 140, 157, 158, 160, 171
 Isi 62
 Isikajia 107
 Isip Ilua 57, 72, 75
 Isippittivaq 55, 77
 Islantit (Parker Øer) 106
 Issittup Imaa (Arktiske Hav) 258
 Issortooq 41
 Itilleq (Eggers Ø) 13, 16
 Ittaajimmiut (Kap Hope) 114, 126
 Itterajik 64, 65
 Ittertivaa (Kap Dalton) 96, 97, 99, 101
 Itteraajik 70
 Itti 63
 Ittilaajik 64
 Ittip Kangertiva 56, 72
 Ittip Nuua 63
 Ittit 57
 Ittitalik (Lille Tindholm) 83
 Ittoqqortoormiit Kimmut Kangertivat (Amdrup Havn) 114, 122, 127
 Ittoqqortoormiit Qinngerajivat (Hvalrosbugt) 111, 122, 126
 Ittorisseq 114
 Ittutarajik 84
- J**
- Jaaku Sund 87
 Jackson Ø 181, 182, 183, 185, 190, 191, 192, 207, 209, 223
 J.A.D. Jensen Fjord 85, 91, 92
 Jameson Land 105, 114, 115, 120, 122
 Jarners Kulmine 187, 208, 216
 J.C. Christensen Land 269
 J.C. Jacobsen Fjord 85, 90
 Jens Munk Ø 37, 55, 56
 Jernhatten 190, 191, 210
 Johan Petersen Bugt 98
 Joh. G. Guildal Ø 227
 Joinville Ø 244
 Jónsbu 188, 208, 216, 217
 Jordanhill 183, 192, 193, 211
 Josephine Bræ 269
 J.P. Koch Fjord 266, 271
 Junctiondal 157
 Juulut Dal 149, 161, 162, 166
 Jyske Ås 268
 Jytte Havn 132–298

Jägmästarens Ø 153
Jættegletscher 140, 160
Jøkelbugten 226, 227, 232, 255, 256, 258,
259, 260, 261
Jørgen Brønlund Fjord 266, 267, 270, 271

K

Kaasarip Nasaa (Storø) 118
Kajkap 227, 243
Kakittat (Agga Ø) 84
Kalven 239, 241, 247
Kanajoorartuut 14, 17
Kangaartik 67, 68
Kangeq 58
Kangeq Eigil Knuth (Kap København) 266,
269, 270, 271, 274
Kangeq (Kap Cort Adelaer) 28, 29, 37, 38,
49
Kangeq (Kap Daniel Rantzau) 28, 29, 33,
38, 41, 49
Kangeq (Kap Discord) 14, 25
Kangeq (Kap Moltke) 30, 36
Kangeq (Kap Niels Juel) 29, 30, 32, 34, 36,
40, 51
Kangeq (Kap Skjold) 30, 34
Kangeq (Kap Steen Bille) 29
Kangerajiip Apusiia (Colberger Heide) 31,
37
Kangerajik 30, 31, 37
Kangerajuk (Kap Ivar Huitfeldt) 14, 24
Kangerlorajik 21
Kangerluaraq 14, 17, 19, 22
Kangerluk 14, 19, 22
Kangerluk Kejser Franz Joseph 109, 125,
137, 138, 139, 140, 141, 142, 145, 148,
156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163,
169, 170
Kangerluk Kong Oscar 111, 112, 115, 125,
137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144,
150, 151, 152, 153, 156, 161, 162, 163,
166
Kangerluluk 15, 20, 22
Kangerlussuaq 61, 84, 85, 86, 88, 89, 90
Kangerlussuaq Gletscher 88, 90
Kangerlussuatsiaq (Lindenow Fjord) 14, 15,
16, 17, 21
Kangersertuup Qinnigiva Kiatteq (Nordfjord)
88, 90
Kangersik Kiatteq (Nordvestfjord) 111, 112,
114, 119, 120, 129, 132, 133
Kangersivartikajik 59
Kangersivasik (Kap Walløe) 14, 18, 19, 24,
25
Kangerterajik (Poulsen Fjord) 87
Kangerterajitta Itterterilaa (Carlsberg Fjord)
105, 107, 121, 123, 129, 139, 140, 142
Kangerterajittap Ilinnera (Klitdal) 105, 114,
121, 123, 124
Kangerterajiva (Hurry Inlet) 105, 109, 110,
111, 114, 121, 122, 123, 128
Kangerterajiva (Nordostbugt) 111, 115, 120,
121, 128
Kangertikajik 34
Kangertittivaq (Bernstorff Isfjord) 30, 37, 52
Kangertittivaq (Scoresby Sund) 89, 96, 105,
106, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115,
116, 120, 121, 122, 126, 130, 138
Kangertittivatsiaq 60, 69, 70
Kangertiva Kiatteq (Lommen) 36, 42
Kangertivatsiaakajik (Hartz Vig) 114, 129
Kangertivatsiaakajik (Lillefjord) 107, 111, 122
Kangertivit Anginersaat (Storefjord) 107,
108, 109, 111, 122, 123
Kangikajik 59
Kangikajik (Kap Brewster) 60, 94, 95, 96,
97, 98, 99, 101, 104, 105, 106, 109, 110,
111, 112, 115, 134, 255
Kangikajik (Kap Buchholz) 83
Kangikajik (Kap Edvard Holm) 85
Kangikajik (Kap Stevenson) 112, 113
Kangingusakasik (Kap Olfert Fischer) 15,
20, 25
Kap Adam 193, 211
Kap Adolf Jensen 260
Kap Alfred 154, 155
Kap Alf Trolle 225, 231, 235, 238
Kap Allen 107, 123, 129

- Kap Amélie 228, 243, 244, 253
Kap Anna Bistrup 260
Kap Arendts 225, 253
Kap Astrid 195
Kap Barclay 96
Kap Beaupré 96
Kap Bennet 145, 146, 148, 164
Kap Bergendahl 259
Kap Berghaus 196, 208, 212
Kap Bergliot 244
Kap Berlin 181, 198, 199, 201
Kap Bernhard 271
Kap Beurmann 231, 235, 236, 245, 246
Kap Biot 108, 125, 130, 134, 137, 141, 142, 150, 152, 167
Kap Bismarck 226, 227, 232, 233, 235, 255
Kap Bjarne Nielsen 239
Kap Borlase Warren 181, 184, 185, 186, 189, 191, 196, 208, 210, 213, 219
Kap Bornholm 226, 233, 234, 235, 247
Kap Boswell 85, 88
Kap Bourbon 259
Kap Bremen 201, 208, 215, 216
Kap Breusing 184, 191, 196, 197, 223
Kap Bridgman 266
Kap Broer Ruys 136, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 145, 147, 148, 149, 151, 153, 155, 157, 159, 161, 162, 163, 164, 165, 167, 169, 171, 173, 175, 177, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 187, 189, 208, 222, 223
Kap Brown 108, 124, 125, 130, 142
Kap Buch 201, 202, 203, 204, 216
Kap Buchenau 200
Kap Buddicom 107
Kap Bøgebjerg 269, 271
Kap Børgen 189, 206, 207
Kap Carl Ritter 236
Kap Caroline Marie 270
Kap Christian 226
Kap Copeland 205, 206, 207
Kap Coster 96
Kap Curly Lillie 233
Kap Daly 203, 204
Kap Daussy 95, 100, 102
Kap David Gray 202, 206, 207, 208, 215, 216
Kap Deichmann 83, 85, 86, 88, 89
Kap Desbrowe 200
Kap Drygalski 256
Kap Dufva 151, 152
Kap Eiler Rasmussen 265, 266
Kap Ejnar Mikkelsen 270
Kap Elisabeth 151, 152, 155
Kap Ellen 244
Kap Eva 192–298
Kap Ewart 96, 99, 101
Kap Fletcher 107, 123, 124, 129
Kap Franklin 140, 141, 145, 146, 147, 148, 156, 157, 158, 179
Kap Garde 85, 86
Kap Glacier 269
Kap Gladstone 105, 107, 123
Kap Godfred Hansen 107
Kap Graham 96, 100
Kap Greg 106, 107, 108, 109
Kap Greville 123, 129
Kap Grivel 95
Kap Grundloven 269
Kap Graah 140, 149, 150, 156, 157, 158, 163, 170
Kap Gudbrand Torlaksen 56, 57
Kap Hamburg 201, 204, 205
Kap Hammer 85, 86, 88, 89
Kap Harald Moltke 270, 271
Kap Harry 151
Kap Hartlaub 186, 200
Kap Hartz 85, 86
Kap Hedlund 155
Kap Helgoland 234, 235, 237, 238, 242, 245, 248
Kap Hendil 160
Kap Henry Parish 266, 274, 275
Kap Herschell 196
Kap Hewitt 107
Kap H.N. Andersen 260
Kap Holbæk 268
Kap Hooker 115, 122, 128

- Kap Hoppe 13
Kap Humboldt 140, 145, 148, 149, 162, 165
Kap Ingrid 244
Kap Irminger 85
Kap Isabelle 256, 259
Kap Isak Glückstadt 266, 271
Kap J.A.D. Jensen 85, 86, 91
Kap James 181, 182, 183, 184, 185, 189, 190, 209
Kap James Hill 267
Kap J.C. Jacobsen 85
Kap John Flagler 266, 272
Kap Johnstrup 85, 86, 92
Kap Jones 107, 108, 123
Kap J.P. Koch 266, 267
Kap Jungersen 256, 257, 261
Kap Klinkerfues 188, 202, 203, 217
Kap Knud Rasmussen 270, 271
Kap Koefoed 259
Kap Kolthoff 158, 159
Kap Kraus 182, 184, 209, 222
Kap Kronborg 268
Kap Kuhre 243, 248
Kap Lagerberg 151, 153
Kap Langenæs 36
Kap Lapparent 157, 160
Kap Leslie 112, 113, 120, 128
Kap Li 243, 244
Kap Lister 105, 106, 108
Kap Louise 256
Kap Louis Ussing 84, 87
Kap Ludovika 269, 271
Kap Lundbohm 269, 270
Kap Mac Clintock 138, 143, 144
Kap Mackenzie 138, 140, 144, 145, 146, 148
Kap Marie Dijnphna 260, 261
Kap Marie Valdemar 227
Kap Mary 184, 185, 190, 191, 193, 209, 210, 223
Kap Maurer 201, 208, 215
Kap Mohn 156, 157, 158, 161, 162, 171
Kap Montpensier 258
Kap Moorsom 137
Kap Morris Jesup 264, 265, 266, 267, 269, 271, 272, 273, 275
Kap Mosle 201
Kap Mæchel 153, 154, 168
Kap Möbius 181, 231
Kap Møsting 30, 37, 52
Kap Nansen 85, 86, 91
Kap Nax 244
Kap Negri 201, 204, 205
Kap Neumayer 198
Kap Niels Juel 236
Kap Normann 85, 86
Kap Oetker 192
Kaporniakkat 63
Kap Oswald 151, 155, 169
Kap Oswald Heer 180, 181, 184, 188, 189, 205, 206, 224, 225, 230, 244
Kap Ovibos 156, 157, 158, 159
Kap Palander 143, 144, 172
Kap Pansch 206, 207
Kap Parry 137, 143, 179
Kap Payer 158
Kap Peschel 235, 236, 238, 240, 241, 246
Kap Peter Henrik 269, 271
Kap Petersen 158
Kap Philip Broke 182, 200, 201, 202, 206, 207, 208, 215, 216, 218
Kap Philippe 258, 259
Kap Povl 260
Kap Prins Knud 265
Kap Randi 195
Kap Ravn 85, 86, 92, 102
Kap Récamier 226, 244
Kap Reinhardt 203
Kap Renaissance 268
Kap Rigsdagen 266, 268, 269, 270, 274
Kap Ringkøbing 265, 266
Kap Rink 85, 86, 91, 181, 187, 188, 202, 205, 206, 216
Kap Ruth 192
Kap Ryder 96, 97, 98, 102
Kap Savary 95, 98
Kap Schmelck 269, 270
Kap Schumacher 201, 204, 205

- Kap Simpson 104, 105, 107, 108, 109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 136, 137, 141, 142, 151, 162, 163, 178
- Kap Skt. Jacques 258, 259, 261
- Kap Smith 107, 134
- Kap S.M. Jørgensen 83, 84, 87
- Kap Stadil 269
- Kap Steensby 227
- Kap Stephensen 85, 86, 91, 92, 97
- Kap Stosch 183, 190, 192, 193, 194, 211
- Kap Stufenberg 200, 208, 214
- Kap Sussi 206, 207
- Kap Syenit 167
- Kap Tattershall 107, 134
- Kap Topham 105, 107, 134
- Kap Torfæus 55
- Kap Tramnitz 202, 205
- Kap Tupinier 95, 96
- Kap Tycho Brahe 57, 62, 63, 78, 80
- Kap Tyrrell 107, 124
- Kap Udkiggen 227
- Kap Ullidtz 236, 241
- Kap Vedel 82, 83, 85, 86, 87, 89, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 101, 102
- Kap Viborg 268
- Kap Værsløv 269
- Kap Vårbrud 270
- Kap Weber 140, 148, 156, 157, 158, 159, 160, 163, 170
- Kap Wijkander 145, 146, 147, 148, 149, 150, 157, 158, 162, 166
- Kap Wynn 186, 198, 199, 213, 214
- Kap Young 137, 179
- Karlenes Ø 153
- Karl Jakobsen Bugt 161
- Karlsbak 167
- Karls Pynt 202
- Karrat 28
- Kattertoq 37, 55
- Kattilersarpik (Nørrevig) 36
- Kattilersorpia (Glacier de France) 70
- Keferstein 186, 198
- Kempe Fjord 142, 150, 151, 155, 163, 169
- Kialiip Imaa (Skrækkens Bugt) 83, 87
- Kiammut Nuukajia (Kap Hodgson) 106, 107, 108
- Kiatak 31
- Kiittaajik 66
- Kildedalen 203
- Kilen 257
- Kindtænderne 105
- Kirchenpauer Bugt 196
- Kirken 105, 107, 134
- Kissarsiitilik (Dronning Louise Ø) 14, 16, 21
- Kista Ø 144, 172
- Kitak 57, 72, 75, 78
- Kitsililu (Grafitø) 59
- Kitsissit Oqqorsiit 58, 69
- Kivioq Fjord 86, 91
- Kjerulf Fjord 141, 142, 157, 158, 161, 163, 171
- K.J.V. Steenstrup Nordre Bræ 60, 70
- Klægbugt 244
- Knighton Fjord 96, 99, 101
- Knivodden 167
- Knuden 145
- Knudshoved 182, 184, 208, 209
- Kobberpynt 117
- Kofoed-Hansen Bræ 226, 227, 258
- Kolding Fjord 107, 111, 122
- Kong Dan Halvø 34
- Kongeborgen 140, 143, 144, 150, 152
- Kongsholmen 244
- Kong Skjold Halvø 30
- Konrad Bjerg 244
- Kraemer Bugt 88, 89
- Kraemer Ø 88, 89
- Krogh-Johansen Isfjeldbanke 239
- Kronborg Gletscher 92
- Kronebjerg 186
- Kuhn Ø 181, 187, 188, 200, 201, 204, 208, 215, 217
- Kulhus 187, 202, 208, 216
- Kulusuk 58, 65, 67, 72, 76
- Kulusuk (Gerner Ø) 31, 52
- Kulusuk (Kap Dan) 67, 71, 72
- Kulusuk Mittarfik (Flyveplads) 67, 71, 72

Kusanartog 28, 32, 37
Kuummiut 66, 67, 68, 71, 72
Kuutseq 14, 19, 22, 25
Kuutsit Kangerluat (Kuutseq Fjord) 19, 22,
25
Kvadderbugt 88
Kæmpehøjen 105

L

Ladderbjerg 145, 159, 164
Lakseelven 227, 238, 246
Lambert Land 255, 256, 258, 259, 260, 262
Langelv 188, 230
Langesø 270
Langholmen 244
Langsø 230
Langø 84
Langåren 147, 148, 165
Laplace Bjerg 138, 145, 146
Laplacenæsset 165
Laplace Øer 140, 146, 147, 162, 165
Larsen Skær 240
Lars Jakobsen Pynt 198, 199
Laube Gletscher 83
Lauge Koch Vig 202
L. Bistrup Bræ 235, 237, 242
Leif Ø 59
Leitch Bjerg 138, 143, 145, 146
Lemmingbugt 151
Lerbugt 197, 213
Licht Ø 236, 246
Lillebælt 230, 232, 233, 234, 235, 245, 248
Lille Finsch 185, 191, 208, 209
Lille Koldewey 225, 226, 232, 233, 234,
235, 249
Lille Pendulum 181, 186, 192, 198, 200,
202, 203, 214
Lille Petermann 157
Lille Snenæs 237, 238
Lille Sødal 196, 197, 208, 212
Lindeman Fjord 181, 189, 200, 201, 205,
208, 217
Lindemansdalen 205, 208

Lindhard Ø 242
Liverpool Land 105, 106, 107, 108, 109, 110,
111, 112, 114, 121, 122, 123, 126, 127,
129, 138, 139, 141, 184
Loch Fyne 145, 159, 164, 181, 182, 189,
193, 194, 208, 211
Loddevig 226, 233
Lofoten 257
Louise Boyd Land 160
Lugano Bjerg 156
Lumskebugten 237
Lyell Land 151, 153, 154
Lyngeholme 270
Lynn Ø 260, 261
Læsø 143

M

Mackenzie Bugt 140, 142, 145, 146, 147,
148, 162, 164, 165, 193
Magga Ø 144, 172
Majskær 106
Malia Havn 162, 163, 173
Maligissat 29
Mallebukfjeld 256, 260
Mallebukgletscher 256
Maniisilertarpia (Helheimfjord) 63, 64
Maniitsoq 39
Manley Land 193
Manne Havn 18, 22
Mannginnerseerpiip Immikkeerterajivi 58
Mannginnerseerpik 58, 80
Manniivitseq (Nældebladet) 56
Margeries Dal 161
Margrethedal 140, 157, 158, 163, 170
Mariager Fjord 107, 111, 122
Maria Ø 137, 148, 151, 152, 155, 163, 169
Marie Sophie Gletscher 269
Maroussia 226, 233, 234
Matterhorn 188, 202
Mellefortet 259
Melville Land 266, 270
Mesters Vig 114, 150, 152, 163, 167
Mestersvig 150

- Meyerstein Bjerg 206, 207
 Miami Bjerg 248
 Micardbu 227, 245, 249
 Midgårdsgletscher 63, 65
 Midterholmen 237, 239
 Midtpynt 70
 Miki Fjord 85, 89, 90, 92
 Milaat 84
 Mittittoq 67
 Mont Forel 60
 Moore Gletscher 266, 267
 Moskusoksefjeldene 237
 Moskusoksefjord 140, 142, 145, 158, 159,
 163, 164, 170, 193, 194
 Mountnorris Fjord 137, 138, 139, 140, 142,
 151, 162, 163, 179
 Mudderbugt 113, 128
 Mudderbugten 266, 270
 Murchison Bjerger 154
 Murgangsdalen 155
 Murtinderne 107
 Myggbukta 145, 146, 147, 164, 165, 173
 Mylius-Erichsen Land 266, 269
 Mylius-Erichsen Varde 269
 Mønstedhus 188, 230, 245
 Mørepollen 21
 Mørkefjord 227, 232, 235, 237, 239, 241,
 242, 247
 Mørkefjord Station 232, 239, 241, 242, 245,
 247
 Mågefjeldet 256
 Mågegletscher 256
 Måtten 226, 233, 234
- N**
- Naajangivit (Kap Dan) 58, 61, 65, 67, 76,
 78, 79
 Naajatsaat 69
 Najaakki (Kap Warming) 84
 Nakkarpik 69
 Nakkehoved 265
 Nanertalik 83
 Nannut Qeqertaat (Bjørneøer) 113, 120,
 121, 132
 Nanok 187, 202, 203, 208, 216
 Nanok Ø 236, 240
 Nanortalikdal 161
 Nansen Fjord 85, 91
 Nansen Land 266
 Nansen Nunatakker 269
 Nanuuseq 14, 16, 17, 18, 22
 Napasorsuaq Fjord 28, 33, 38
 Napparsimalikajjip Ikaasaa (Dietrichson
 Sund) 31
 Nappat 30
 Narhvalsund 142, 151, 153, 154, 155, 163,
 169
 Narsaq 21
 Narsarsuaq 27, 192
 Nasippii Kangertiva (Vahl Fjord) 60, 70
 Nasippik 60
 Nathorst Fjeld 121, 128
 Nathorst Fjord 107, 108, 112, 124, 129, 139,
 140, 142, 152
 Nathorst Land 119, 154
 Nathorst Tinde 157
 Nattittiit Kangertivat (Fylla Vig) 36, 42
 Nattivit 57, 62
 Nattivit Kangertivat 57, 62
 Nattoralik 29, 49
 Nattoralik Fjord 18, 22
 Navy Cliff 269
 Nedre Midsommersø 271
 Neild Bugt 107, 112, 122
 Neill Kliner 121
 Nerlerit Inaat (Constable Pynt) 121, 122
 Nertiimalit 58
 Nertiit Kangersivat (Gåsefjord) 111, 112, 113,
 116
 Niaqernartivaq 57
 Niels Hansen Næs 187, 202, 216
 Nigertuluk 70
 Nigertuluup Immikkeertiva 70
 Nigertuluup Oqqummut Nuua (Kap Japetus
 Steenstrup) 60, 69, 70
 Nikutiimusip Qaqqaraatai (Kamøen) 30, 34
 Ningerti 65

- Nioghalvfjerdsfjorden 255, 256, 258, 260
Nipinnerit 60
Noa Dal 149, 158
Noa Sø 170
Noorajik Kangitseq (Kap Hope) 105, 109, 110, 111, 114, 121, 122, 127
Nordenskiöld Bugt 207, 217
Nordenskiöld Gletscher 140, 141, 157, 161
Nordenskiöld Ø 143, 172
Nordfjord 39, 40, 50, 70, 140, 142, 156, 157, 158, 159, 163, 170
Nordfjord Gletscher 88, 90
Nordhoek Bjerg 145, 193, 194
Nordkronen 272
Nordostrunden 254, 255, 257, 258, 259, 261, 264, 265, 267, 272
Nordre Boswell Bugt 85, 88
Nordre- og Søndre Muschelbjerg 187, 202, 216
Noret 163, 167, 168, 177
Norge 257
Norske Øer 256, 258, 259, 260
Nuerniagartiit 55
Nuerniakkat 58
Nuiarteq 58
Nuna Dronning Louise 235, 237
Nunakitseq 69
Nuna Knud Rasmussen 266, 267
Nuna Kong Christian IX 60
Nuna Kong Christian X 105
Nuna Kong Frederik VIII 255, 256
Nuna Kronprins Christian 255, 257
Nunap Isua 85, 91
Nunap Isua (Kap Farvel) 12, 13, 15, 20, 27, 61
Nunatak 56, 73
Nunatakletscher 140, 160
Nuua (Kap Swainson) 106, 108, 110, 112, 114, 115, 134
Nuugaaliip Kangertiva (Kruise Fjord) 87
Nuugaalik (Dødemandspynten) 84, 87
Nuuk 14, 15, 28, 32, 65
Nuukajit Akornganni Kangerterajik (Gabet) 107, 111, 122
Nuukajik 57
Nuuluk 70, 84
Nyhavn 141, 150, 151, 153, 162, 163, 166, 167, 168
Nyren 269
Nytårsøerne 83, 87
Nyø 84, 87
Nørrearm 16
Nørre Skjoldungesund 30, 36, 42
Nålene 186
- O**
O.B. Bøggild Fjord 266, 272
Odin Fjord 267, 272
Oktoberø 259
Olrik Pynt 226
Oodaap Qeqertaa (Oodaaq Ø) 267
Oqquata Qaqqartivaa 30
Orgelpiberne 236
Orienteringsspid 196
Orienteringsø 237, 239
Orienteringsøer 239
Orienteringsøerne 237, 238, 239, 242, 247
Orléans Sund 256
Orsuiattivaq 57, 60, 62, 72, 73, 74, 78
Ortunuiaq 58, 65, 66, 80
- P**
Paarnakajit 65, 72, 75
Paattorpik 58
Paatusoq 19, 22, 25, 28
Palisaderne 151, 168
Pamiattiilaq 55, 77
Pamiattik 56
Paralleldal 157
Pariserøerne 259
Pasterze 197
Patingaleq 66, 67
Pattuulaajivit 84, 86
Payer Land 190, 195, 197
Payer Tinde 158
Peary Land 266, 267, 272, 274, 275

Pearys Varde 266, 271
 Peder Oxe Bugt 55
 Peder Skram Øer 55, 56
 Peer Vig 21
 Pendulumstrædet 181, 186, 189, 200, 203,
 208, 214, 215
 Pendulum Øer 182, 183, 186, 187, 189, 198,
 200
 Penthievre Fjord 230, 244
 Petermann Bjerg 157
 Peters Bugt 188, 202, 216
 Pictet Bjerge 150
 Pikiitsi 31, 64, 67
 Pikiitsiitaa (Ole Rømer Ø) 56, 61, 72, 73
 Pikiitsip Kangertivata Puaiaqattua 61
 Pikiitsip Kiammut Kangertiva 56
 Pikkivartivit (Sioraq Fjelde) 67
 Pingaajik 62
 Pingasikajit 31
 Pingel Dal 125
 Pinseskæret 268
 Pituffik (Thule Air Base) 273
 P.K. Larsen Pynt 226, 233
 Pladen 237, 239, 242
 Polhem Dal 153, 154
 Port Arthur 239, 244, 247
 Prinsesse Caroline-Mathilde Alper 256
 Prinsesse Dagmar Ø 265
 Prinsesse Elisabeth Alper 257
 Prinsesse Ingeborg Halvø 261, 265
 Prinsesse Margrethe Ø 265
 Prinsesse Thyra Ø 265, 266
 Prins Frederik Øer 266, 268
 Pros Mund Ø 55
 Puisertoq 29
 Puisortoq 33, 49
 Pukkitsivakajip Oqqummut Kangertiva
 (Deichmann Fjord) 96, 99, 100
 Pukkitsivakajik (Manby Halvø) 96, 100
 Pulaqqaviip Ikaasaa (Mørkesund) 30, 35
 Pungoq 30
 Pupik 64
 Purpurfjeld 150
 Pusissaraq 69

Pustervig 239, 241, 242
 Putoqartikajik (Gabel Ø) 31, 52
 Puttatip Saarsia (Ingjald Ø) 30
 Putugua 56, 61
 Pyramiden 78, 107
 Påskænæsset 236

Q

Qaattu 64
 Qajaatseq 83, 84, 87
 Qalorujoorneq 58
 Qammavik 65, 66
 Qammavaajik 59
 Qaqqartivakajik (Sømandsfjeldet) 58
 Qasigissat 58
 Qasinngortoq 29, 41, 49
 Qasinngortoq 14, 19, 25
 Qasinngortuup Immikkoortukajaa 29, 41
 Qasinngortuup Kangertiva 29, 33, 49
 Qattunaap Kangertiva (Bjørnebugt) 59
 Qeerpik 57
 Qeertalik 60, 69
 Qeertaartivit 31, 68
 Qeertartiip Saaliaqitaa 56, 78
 Qeertartivaq 30, 51
 Qeertartivaq (Otte Rud Øer) 29
 Qeertartivatsiaq 31, 37, 63
 Qeertartivatsaap Kangertiva (Johan Peter-
 sen Fjord) 63, 75
 Qeqertaarsuit 28
 Qeqertaq Prins Henrik 256, 258, 259, 260,
 262
 Qeqertarsuaq 28, 29
 Qeqertatsiaq 15, 20
 Qernertivartivit 66, 71, 72
 Qernertoq 13, 16, 66
 Qernertup Kangia 16
 Qiianarteq 58, 68, 69
 Qilivit 59
 Qimiitaa 30
 Qingaaq 63
 Qinngertuaq 65, 67, 68
 Qipinnguaq 28

Qittalivaajik 66
 Qittalivaqartip Immikkoortui (Diserne) 36
 Qoornersaata Kangertiva (Balder Fjord) 35
 Qoornip Qaqqartivaa (Rødhorn) 66
 Qoornitsiaq 84
 Qulleq 27, 28, 48, 50
 Qunaranaaq (Kap Tordenskjold) 28, 47, 48
 Quseertaliip Kangertiva (Otte Krumpen Fjord) 30, 31, 37
 Qusiit Kangertivat (Stærkodder Vig) 35, 42
 Quujuutilik (Moræneø) 59

R

Randers Fjord 107, 111, 122
 Range Pynt 38
 Ran Øer 151
 Ravnensæs 107
 Ravn Fjord 86, 92
 Rekvedøen 227
 Renbugten 160, 163, 171
 Rendalen 160
 Renodde 117
 Renskæret 226, 233, 234
 Rensund 111, 113, 117, 130
 Revet 152, 195, 198, 204, 205, 208, 217
 Revet (Tangen) 189
 Rhedin Fjord 142, 155, 163, 169
 Ridderborgen 158, 161
 Rimfaxe 34
 Ringøen 237, 239
 Robertson Ø 145, 148, 149, 162, 166
 Rock 137, 138, 142
 Rolige Bræ 117
 Romer Sø 261, 265
 Roon Bugt 236, 238, 240, 241
 Roosevelt Fjelde 266
 Roseneath 205
 Roseneathbugt 188, 206, 225, 230, 244, 245
 Rosenvinge Bugt 109, 110, 111, 114, 122, 127
 Rosio 227
 Rudbeck Bjerg 138, 145, 149, 166
 Rudis Bugt 190, 195, 197, 198, 208, 212

Ruthner 201
 Ruth Ø 137, 140, 148, 152, 155, 161, 162, 169
 Ryberg Fjord 85, 91
 Ryder Elv 121
 Rypefjeld 247
 Rytterknægten 69, 154, 169
 Rødebjerg 149
 Rødefjord 111, 113, 116, 117, 118, 131
 Røde Ø 58, 59, 80, 116, 118, 131, 237, 239, 247
 Röhss Fjord 142, 155, 156, 163
 Rømer Fjord 96, 99, 101

S

Saartermiit (Storø) 60, 70, 72, 76
 Sabine Ø 181, 184, 186, 198, 199, 200, 208, 214, 215
 Sadelbjerg 185, 186
 Sadelbjergdet 31
 Sadlen 269
 Sallia 14, 17, 18, 22
 Sammileq 59, 66
 Sammilik 70
 Sammisøq 13, 16
 Sandbach Halvø 106
 Sandodden 196
 Sandvigen 18, 22
 Sandøen 183, 196, 197, 212
 Sanningasoq 16
 Saputit 65
 Saqqap Nuua 14
 Saqqisikuik (Skjoldungen) 27, 30, 32, 35, 36, 37, 40
 Sarpakajik 66
 Sarpaq 42, 64
 Sarpaq (Dragsfjord) 36
 Sattiit (Koklapperne) 56, 60, 72, 73
 Sattiaatteq 30, 37, 42
 Savary Fjord 95, 98
 Savoia Halvø 96, 100, 102, 106, 112
 Saxifragadal 269
 Schjelderup Gletscher 90

- Schnauder Ø 259
 Schuchert Flod 121
 Schwarze Wand 201
 Scoresby Land 115, 119, 120, 125, 150, 154
 Scotstounhill 193
 Scott Keltie Øer 138, 143, 144
 Seebach Bjerg 225
 Seeraq 67
 Sefstrøm Gletscher 153
 Segelsällskapet Fjord 140, 142, 150, 152,
 153, 163, 168
 Sengstacke Bugt 207
 Sermiligaaq 58
 Sermilik 58, 60, 62, 63, 64, 65, 66, 71, 72,
 75, 78, 79, 80
 Sermilik (Egede og Rothe Fjord) 57, 62
 Sermip Nuua 29, 33
 Sfinxen 96
 Shannon 181, 182, 183, 184, 187, 188, 189,
 192, 200, 201, 202, 203, 205, 206, 207,
 208, 216, 217, 228, 229, 230, 232, 235,
 257
 Shannon Sund 181, 184, 187, 188, 189, 201,
 203, 205, 206, 208, 217, 229, 230, 232,
 235
 Sikivijivitsiva (Suulu Sund) 84
 Sikuijivitteq 34
 Sikuijivitteq (Mogens Heinesen Fjord) 29,
 33, 49
 Silasiorpiip Kangertiva (Caroline Amalie
 Havn) 32
 Simiilaq 71
 Simiilaq (Ailsa Ø) 60, 70
 Simiittat 64
 Simonsen Skær 226, 233, 234
 Sivinganeq 64
 Sivinganeq (Kap Hegemann) 84, 87
 Sjælland Fjelde 268
 Sjællandsletten 268
 Skildpadden 146
 Skildvagten 161, 162
 Skrællingedalen 190, 191, 209
 Skræntdal 156
 Skærfjorden 225, 226, 230, 243, 244, 253,
 255, 256, 259, 260
 Skærgårdshalvø 88
 Slambugten 232, 246
 Slettedalen 205
 Slien 107, 111, 122
 Slædelandet 227
 Smallefjord 181, 189, 203, 204
 Sneglen 17
 Snehætten 155, 169
 Snenæs 229, 237, 238, 242, 245, 247
 Sneryggen 201–298
 Snesund 111, 113, 118, 119
 Snævringen 144, 172
 Sofia Sund 137, 140, 141, 142, 143, 144,
 145, 147, 148, 149, 150, 153, 162, 166
 Solitærbugt 148, 151, 155, 163, 169
 Sonja Havn 226, 233, 245, 249
 Sonnenkopf 186
 Sophus Müller Næs 255, 257, 261
 Soranerbræen 235, 236, 241
 Sorgenfri Gletscher 91
 Sortebakker 256
 Sortebræ 95
 Sorteskær 237, 239
 Sorte Ø 118, 131
 Sortskær 88
 Spaltegletscher 260
 Spath Plateau 193
 Spydodden 236, 237, 238, 242
 Spydøen 242
 Spækpynten 89
 Spærrebugt 107, 111, 122
 Station Nord 114, 265, 267, 273
 Steinmannspids 184, 190
 Stensiö Plateau 190
 S. Thomsen Pynt 227
 Stigbøjlen 259
 Stoklund Fjord 63
 Storbræ 96
 Storebælt 231, 236
 Store Finsch 185, 190, 191, 193, 208, 209
 Store Koldewey 184, 206, 225, 226, 228,
 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 238,
 239, 240, 242, 243, 244, 248, 253

- Stormbugt 234, 237, 238
Stormelv 237
Stormkap 237
Stormlandet 225, 226, 228, 243, 256, 258
Stormnæs 229, 234, 235, 237, 239
Storskærene 244
Storstrømmen 226, 227, 235, 237, 239, 241, 242, 258
Storøen 259
St. Petersburg Bjerg 248
Strindberg Land 156, 157, 158, 159
Strømmen 156, 194, 195
Strømnæs 156
Strømtangen 194, 211
Strømø 85
Støvlen 270
Suess Land 155, 156, 157, 158, 161, 162, 171
Sulussuut 62
Sulussuutikajik (Steward Ø) 96, 100
Sulussuutip Apusiia (K.J.V. Steenstrup Søndre Bræ) 60
Suukerti 63
Suukertip Kangertiva 63
Suunerajik 70
Suunikajik 57, 62, 72, 73, 85
Suunikajik (Den Lave Pynt) 85
Suuninguaa (Sydkap) 119, 120, 121, 128, 132, 133
Svalbard 257
Svedenborg Bjerg 143, 149, 150, 152
Svejstrup Dal 205
Sverdrup Sund 31, 32
Sverreborg 162, 163
Svineryggen 83
Svinhufvud Bjerger 150
Syenitbugt 20–298
Sylfjeldene 105, 106
Syltoppene 150–298, 151–298
Syttendemajfjorden 230, 236, 242
Syttenkilometernæsset 227, 249
Sælsøen 227, 246
Sødalen 90
Søkongen Bugt 95, 98, 100
Søkongen Ø 85, 91
Sønder Skjoldungesund 30, 34, 35, 36, 40
Søndersund 230, 236, 240, 241, 246
Søndre Aputiteeq 84, 86
Søndre Muschelbjerg 187, 202, 216
Søren Nordbye Øer 55
Søstjernen 147, 148, 162, 165, 175
- ## T
- Taateraakajik 30
Taateraakangersuasiat (Kap Herluf Trolle) 12, 13, 15, 20, 25, 27, 28, 32, 37, 41
Taateraak Nuuat 32
Takiseeq 57, 64
Takiseertivaq (Store Tindholm) 83
Takisoq 28
Tange Bugt 107, 111, 122
Tartaajik (Glasgow Ø) 106, 107
Tasiilaajik 63, 64, 72, 75
Tasiilaalik 62
Tasiilaartik 63, 66
Tasiilap Attertikajia 71, 72, 76
Tasiilap Kangertiva Oqqorseq 71
Tasiilap Karra (Kap Gustav Holm) 54, 55, 61, 70, 71, 82, 83, 86, 87, 92
Tasiilap Nuua 65, 66
Tasiilaq 57, 61, 63, 65, 66, 67, 71
Tasiilaq (Kong Oscar Havn) 57, 65, 66, 71, 78, 79
Tellplatte 202, 206, 216
Ternebugt 28
Terneholm 145, 146, 147, 164
Ternesvær 190, 191
Terrassebjerg 214
Teufelkap 236, 240, 241, 246
Teufelsschloss 157
Theodolitsvær 244
Thomas Thomsen Næs 227, 249
Thora Ø 144, 172
Thor Fjord 267, 272
Thor Land 30
Thrym Gletscher 36
Th. Thomsen Land 201, 204, 217

Tikivippiip Ikaasaa (Jernø Sund) 59
 Tikivippik 59
 Tikivii (Kap C. Christiansen) 84, 87
 Timmiarmiit 29, 30, 34, 42
 Timmiarmiit Kangertivat (Timmiarmiut Fjord)
 29, 34, 39
 Timmiarmiit Tunoquttariaat 34
 Timmiarmiut 27, 29, 32, 33, 34, 37, 39, 50,
 51
 Tiniteqilaaq 58, 64, 71
 Tiniteqilaarmiit 32, 37, 41
 Tittingaleq 72, 76
 Tobias Dal 182, 184, 208
 Tommelen 236
 Toornaartik 56, 57
 Toqulineq 13, 14
 Torgilsbu 17, 18, 22
 Torsukattak 31, 57, 72, 75
 Torsukattak (Watkins Fjord) 88, 89
 Torsukataa (Yrsa Fjord) 35
 Traill-iup Immikkeertivi (Haslum Øer) 140,
 151, 152, 168, 178
 Traill Ø 123, 137, 139, 140, 141, 142, 143,
 144, 150, 151, 152
 Trangsund 236
 Trap 234, 239
 Trefoldigheden Ø 31
 Trip 234, 239
 Trumsdalen 231, 232
 Trums Ø 231, 232
 Trækpasset 225, 232, 238, 245, 248
 Træsko 234, 239
 Tukungaleq 84
 Tukungaleq (Jernø) 59
 Tungoortup Qaani 57, 62
 Tunu 67
 Tunua 14, 28, 29, 37, 38, 41
 Tupikajik 30, 36, 60
 Tuppiap Qeqertai (Tobias Øer) 255
 Tuttulik 60, 70
 Tuttut Nunaat (Renland) 113, 119
 Tvegeletscher 205
 Tveholmen 147, 148
 Tvillingerne 105, 236, 240, 241

Tyrolerdal 212
 Tyrolerfjord 181, 189, 190, 195, 196, 197,
 198, 208, 212, 213
 Tøflerne 234

U

Ubberup Land 269
 Uglehøjene 145
 Uigertertivit 59
 Uigerti 59
 Uippak 30, 34, 51
 Ujuaakajiip Kangertiva (Fønfjord) 109, 111,
 112, 113, 116, 117, 130
 Ujuaakajiip Nunaa (Danmark Ø) 109, 113,
 117, 127, 130
 Ukaleqarteq (Kap Høegh) 106
 Ukiiverajiip Kangertiva (Lemon Bugt) 55
 Ukiiverajik 64
 Ulla Ø 181, 204
 Ulstein 138
 Ulveodde 121, 128
 Umiartivaliviip Kangertiva (Modesfjord) 36
 Umiattuartivit 63, 72, 75
 Umiiviip Kangertiva (Gyldenløve Fjord) 32,
 37
 Umiiviip Kiammut Kangera (Kap Poul Løve-
 nørn) 27, 31, 32, 37, 41, 52, 54, 55, 60,
 61, 71, 77
 Umiiviitaa 31
 Umiivik 31, 32, 37
 Upernassivik 55
 Upernattivik 31
 Urd Øer 36
 Utsiit 58
 Uttental Sund 88, 89, 92
 Uttorsiutit 29, 30, 33, 34, 39, 40, 49, 50, 51
 Uttorsiutit Tunuat 29, 33, 41
 Uummannap Kangertiva (Sehested Fjord)
 34
 Uummannap Tunoquttariaa 34
 Uummannaq 30
 Uummannaq (Griffenfeld Ø) 30, 34, 42
 Uummannaarsuk 15, 20, 28, 47, 49

Uummannarsuaq 14, 19
Uunarteq 114
Uunarteq (Kap Tobin) 114, 126
Uunarterajiip Kangerterajiva (Thala Vig) 129
Uunartertaqarteq 96
Uunartertaqartikajiip Oqqummut Kangertiva
99
Uunartip Nuua (Kap Tobin) 110, 114, 122,
129
Uunartit 84

V

Valdemar Glückstadt Land 266, 268, 269
Valmuedal 270
Vandfaldsdalen 90
Vandreblokken 114, 128
Vandyke Klipper 137
V. Clausen Fjord 230, 244
Vedel Fjord 92, 95
Vega Sund 137, 138, 139, 140, 141, 142,
143, 144, 150, 151, 153, 162, 163, 172,
179
Vejle Fjord 106, 107, 111, 122
Vend-om 34, 56
Vesterelven 211
Vestfjord 111, 113, 116, 117, 131
Vesthavn 193, 208, 210, 211, 220
Vildtland 269, 270
Vindseløen 237, 238, 239, 242
Vinterøer 140, 149, 150, 157, 158, 162, 163,
166, 170
Vædderen 237, 239, 241
Vædderhornet 237, 242
Vågesund 227

W

Wahlenberg Gletscher 155
Walkendorff Øer 13
Waltershausen Gletscher 140, 158, 159
Wandel Dal 271
Wandel Hav 265
Watkins Bjerge 85, 102

Wegener Halvø 125
Wegener Øer 261
Wendel Pynt 226, 234, 237, 239
Westbrook Varde 243
Wiedemann Fjord 86, 92
Wildspitze 188, 202
Winge Kyst 237, 238
Winge Pynt 238
Wistar Bjerg 272
Wollaston Forland 181, 183, 184, 185, 186,
187, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 204,
210, 213, 223
Wordie Bugt 192, 193, 208, 211
Wordie Gletscher 192
Wyckoff Land 271

Y

Yderbugten 226, 227, 228
Ymer Gletscher 272
Ymer Ø 137, 140, 145, 148, 149, 156, 157,
158, 160, 161, 162, 166
Young Sund 181, 183, 185, 189, 190, 191,
196, 197, 205, 208, 212, 218

Z

Zachariae Isstrøm 256, 258, 259
Zackenbergs 183, 196, 197, 212
Zackenbergs Bugt 196, 197, 208, 212
Zoologdalen 149, 157, 158, 159

Æ

Ättestupan 157
Ægir Bugt 30

Ø

Øksebladet 227
Øresund 226, 230, 232, 233, 234, 235
Ørnen Ø 227
Ørnereden 29
Ørsted Dal 125

Iørsted Ø 56, 78
Østernæs 143, 144
Østersletten 145, 208
Østfjord 39, 50, 112
Østhavn 193, 208, 210, 221
Østre Havnenæs 226

Å

Åkerblom Ø 150, 152, 153, 163, 168
Ålborg Fjord 107, 112, 123, 124, 129
Ålborghus 232, 246
Århus Bugt 107, 112, 124

Denne side er bevidst efterladt blank

